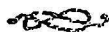

அகஸ்திய மகாமுனிவர் அருள்ப
ன வ த் திய
சில்லரைக் கோர்வை

இஃது
திருநெல்வேலி
சீனமயாசுத்த சுவாமிகளால்
பார்க்கப்பட்டது.

A. இரங்கசாயிமுதலியார் ஸன்ஸ்
சென்னை பூமகஸ்விலாசு அச்சககூடம்
1932
வலை] ரிஜிஸ்டர் காரியைட் [சுபா-க]

பஞ்சபூதிய

பஞ்ச பூதம்	இட ம்	நிறம்	வடி வு	பஞ்ச தானம்	பஞ்ச பட்சி	உயிரோ ழுத்து
பிரிதிவு	கால்	பொன் மை	நாந் சது ரம்	பாலன்	வல் லூறு	அ
அப்பு	வயிர்	வெண் மை	எட் டாம் பிறை	குமரன்	ஆந் தை	இ
தேயு	மார் பு	சிவப்பு	மூக் கோ ணம்	அசன் காக ம்		உ
வாயு	கழு த்து	நீலம்	அறு கோ ணம்	மூப்பு கோ ழி		எ
ஆகா யம்	தலை	படிசு கம்	வட் டம்	மரணம்	மயில்	ஒ

சுக் க ர ம்

பஞ்ச தேவர்	பஞ்சா ட்சரம்	பீஜம்	சுவை	சுவாச தொகை	நாழிகை
பிரமா	ந	6	இனிப்பு	16-விரல் நீள ஒட்டம்	1½
விஷ்ணு	ம	10	துவர்ப்பு	12-விரல் நீள ஒட்டம்	1¼
உருத்திரன்	சி	12 16	உவர்ப்பு	8-விரல் நீள ஒட்டம்	1
மகேசு சுரன்	வ	2	புளிப்பு	4-விரல் நீள ஒட்டம்	¾
சதா சிவன்	ய	1	கைப்பு	1-விரல் நீள ஒட்டம்	½

சிவமயம்

ஆதியில் மானிடப்பிறப்பிற்குமுன்
விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாவுக்கும் தர்க்கம்வந்து
பூலோகத்திற் கனுப்பின
வியாதிகளின் வரலாறு

“ஆதியிலே பிரமனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும்
மகத்தான தர்க்கம்வந்த வகையேதென்றால்
பாதிரிமலர் தரித்தவயன் பெரியோனென்றான்
பதரியே மால்பெரியோனென்றான்ப்பால்
வீதிதனில் வந்திருவர் புத்தஞ்செய்தார்
வேகமொடு பாணங்கள் குலஞ்சக்கிரம்
கீதிபுள்ள காத்தாலும் முட்டியாலும்
செடியவனு மாய்நுர்போர் கொண்டிடாரே.”

கொண்டபின்பு இடர்களையே தணிக்கவீசன்
கொடுமையுள்ள கியாதிகளை புண்பண்ணி
சுண்டமாருதமாக விருவர்மேற் றுக்க
சுரங்கனு மயனுமே சகிக்காமற்றான்
அண்டர்பிரா னடிபணிந்து போற்றியேத்தி
அவர்களுமே தங்கள்பதிக் கேகினார்கள்

தெண்டனிட்டு ஊயாதிகளு மெமக்கேதென்ன
தெரிவிப்ப நீசனுமே தெண்டிக்கத்தானே. 2

தெண்டிப்ப தியாதென்னில் தேவர்க்காக
தருவித்தோம் நீங்கன்புவி தன்னிற்சென்று
அண்டவொண்ணு அசடர்சண் டாளான
அக்கிரமஞ்செய் தழிகின்ற ஜன்மமீதிற்
கண்டிதமாய் வாட்டியே பசியைத்தீர்க்க
காட்டினு ரப்படியே சென்றுவாட்ட
சண்டர்களும் புலியினுள்ள மாந்தர்தாமும்
தான்பணிந்து முறையிட்டார் குறுமுனியைத்தானே.

தானென்ற பொதிசைகமுனி. தன்வந்திரியோடு
சங்கரன்பால் சென்றுஅவ ரடியைப்போற்றி
மாவென்ற மனிதர்களை ஊயாதிசூழ்ந்து
மரணஞ்செய் திடுமவைக்கு பயனேதென்ன
கோனென்ற குன்றுவில்லி கிருபைகூர்ந்து
கும்பமுனி தன்வந்திரி. கேளாய்நீங்கள்
தானென்று குன்றுகா எனகத்தின்வாழ்ந்
தாபரத்தின் பச்சில் புஞ் சமுலந்தானே. 4

தானேசேள் பலகரக்கு அதிதுண்டாகுந்
தனைக்கொண்டு நீங்கள்பல விதமாய்ச்செய்து
மானிடரைக் காப்பதுங்கள் மகிமையென்ன
மனவுறுதி கொண்டுமே வகையாய்ச்செய்து

வியாதியின் வரலாறு

5

தாமேதான் வியாதிகளை பேர்க்கவேண்டி
 நலமாகக் கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து
 தாமேமணி மந்திர லலிழ்தத்தாலே
 தான்போக்கி நூல்களையுஞ் சாற்றினோமே.

5

வியாதியின்வரலாறு முற்றிற்று.

ந 1	ம 8	சி 7	வ 5	ய 30
சி 7	வ 5	ய 30	ந 1	ம 8
ய 30	ந 1	ம 8	சி 7	வ 5
ம 8	சி 7	வ 5	ய 30	ந 1
வ 5	ய 30	ந 1	ம 8	சி 7

சிவமயம்

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய
வைத்திய சில்லரைக்கோர்வைகள்

கருணைவாகடம்-7

குமரித்தைலம்

கருதியேன்கேளு புலத்தியனே ஐயா

கருவான குமரியிட தயிலஞ்சொல்வேன்
விருதான குமரிச்சார் படிதானிரண்டு

வெள்ளாவின் பாலதுதான் படிதானிரண்டு
சரியான நல்லெண்ணெய் படிதானிரண்டு

சதிராக திரிகடுகு திரிபலாதி
மருவான மாஞ்சிறோடு கோஷ்டம் சீரகம்
மதுரமொடு சாந்து யேஸமென்னே.

1

என்னவே பச்சிலை பூலாமூலம்

யிதமான லவங்கபத் திரியும்பட்டை
பன்னவே செவ்வல்லி யக்கிறுகாரம்

அருளான கஸ்தூரி லவங்கங்கெந்தம்
தின்னவே ரோகணிசெண் பகப்பூஜனை
திப்பிலியும் மண்சட்டி சோம்புமஞ்சள்

பன்னவே வகைஒன்று பலமரைதான்வாங்கி
பரிவாண ஆனிர்பால் விட்டுஆட்டே. 2

ஆட்டியே யெண்ணெய்பால் சாற்றினுள்ளே
அப்பனே அடுப்பேற்றி கமலமாக

முட்டியே மெழுகுபத மாகவேதான்

முதிராமல் வடித்ததனை சீசானில்விட்டு
நாட்டுவாய் தானியத்தில் வைத்துமுடி

நலமாக மண்டலங்கால் சென்றபின்பு
தாட்டிகமாய் மண்டலந்தான் முழுகும்போது

சாதகமாய்த் தீரும்நோய்ச் சாற்றக்கேளே. 3

கேளுநீ மேகமென்ற தெல்லாம் போகும்

கொடியான அஸ்திசரம் வெட்டைபோகும்
தாளுநீ பித்தமெல்லாஞ் சாந்தமாகுஞ்

சரீரத்தில் வரட்சிமுத லுரல்போகும்
வேளுநீ குன்மமெட்டும் பாண்டுபோகும்

வெளுப்பானதிரேகமெல்லாம்வண்டுபோலாம்
வாளுநீ வயித்தியர்க்காய்ச் சொன்னேனப்பா

மகத்தான மனமுடையோர் மகிழப்போமே.

கணத்தெண்ணெய்

போமப்பா கணத்தெண்ணெய் சொல்லக்கேளு
 புகழ்முத்த கொட்டையெண்ணை படிதானெ
 நாமப்பா கையான்சார் காணிச்சாறு [ன்று
 நலமான குமரிச்சா ருள்ளிச்சாறு
 வேமப்பா கோவைச்சார் புளியாரைச்சார்
 கிதமான கற்பூர வல்லியின்சார்
 தாமப்பா வகையொன்று சாறுபடிகால்
 தப்பாதே எண்ணெயிலே கூடவாரே. 5

வார்த்தப்பா சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
 மைந்தனே மாசக்காய் கற்கடகசிங்கி
 பேத்தப்பா கோஷ்டமொடு அக்கிறுகாரம்
 யிதமாக விரண்டுபலம் வெந்தயந்தான்
 சாத்தப்பா லவங்கபத் திரியும்பட்டை
 கருவான வெள்ளுள்ளி வகையொன்றுக்கு
 சாத்தப்பா கழஞ்சிறிநை வாங்கியேதான்
 தளமான ஆவின்பால் விட்டுஆட்டே. 6

ஆட்டியே பெண்ணெயிலே கரைத்துவிட்டு
 அப்பனே பால்படிநீட்டிப்பிலேத்தி
 நாட்டியே மெழுகுபத மாகவாங்கி
 நலமாக வடிக்கொண்டு கலசத்துள்ளே

உட்டியே கோடுசனையுந் குங்குமப்பூ
குணமான சாதிக்காய் களஞ்சிவீதம்
ஆட்டியே பொடித்திட்டு களஞ்சிவிறையாக
அப்பனே குடித்துவரச் சொல்லக்கேளே. 7

கேளடா கணவெட்டை கணகரங்கள்
கொடியான மந்தமொடு உப்பசங்கள்
நாளடா யுலர்த்துகின்ற கணங்களெல்லாம்
நலமாக ஆறுமடா கொப்பவெட்டை
தாளடா கணம்பாண்டு வெளுத்ததேகந்
தனமான நீர்வடித்தல் விடாதருடு
வேளடா உடம்பூரு முஷ்ணம்போகும்
வெகுசருக்கு யிவ்வேழு பாடல்முற்றே. 8

சித்தாதிபெண்ணைய - 8

சீர்சிறந்த உடல்தனிலே கவுசைரோகஞ்
சிரசுகனிற் குடியிருந்த மற்றரோகம்
பார்தனிலே விழுந்தெழுந்த சூலைரோகம்
பம்பரம்போ லாடுகின்ற வீரரம்பற்கட்டி

னீரிழிந்த கற்கூடு நிர்மலத்தின்கட்டு

நேரான சொரியோடு ரணங்கள் தானும்
பேர்பெரிய பெரும்பாடு நாவடைப்பு

பின்னுமொடு கிரந்தியொடு மேகந்தானே. 1
தானென்ற தலையிடுகள் வாயிற்புண்ணுந்

தளம்புகின்ற கண்ணெரிவும் ஊதுவாய்வும் .
ஊரென்று உயிரெழுந்து குடிப்போகத்தான்

உத்தமனே எண்ணெயொன்று யுரைக்கக்கே
வேனென்ற காயமொடு உள்ளிவாளம் [௩

விரும்பியேவெண்காரங்காட்டெருமைபாலும்
கானென்ற கடுக்காயு யிந்துப்பாகுங்

கறுத்ததொரு சீரகமுந் திப்பியுஞ்சேரே. 2
சேரேநீ தினுசுக்கு ஓர்களஞ்சி

சேகரமாம் வாளமொடு பலமொன்றாகும்
காரேநீ உள்ளிச்சேர் கணக்காய் வாங்கு

கடுக்காயு மப்படியே வாங்குவாங்கு
சீரேநீ சித்தண்ட யெண்ணெ சேராகுஞ்

சிறப்பாக தேங்காய்ப்பால் சேரெட்டாகும்
வாரேநீர்வேலி பருத்திச்சாறு

வகையுடனே சேரெட்டு வாங்குவாங்கே. 3

வாங்குலாய் கண்டதொரு சரக்கைபெல்லாம்

வகைவகைக்கு ஓர்களஞ்சி மைந்தாகேளு

பாங்குடனே கலுவலிட்டு மைபோலாட்டி
 பலகனேபாண்டத்திற்பால்சார்வெண்ணெய்
 தேங்கியே சரக்கையெல்லாங் குழப்பிக்கொள்ளு
 தியங்காமல் வேகமுள்ள விரகால்நீயும்
 சங்கமாய் தீழுட்டு சட்டமாக
 சம்பிரமுடன் வெந்திரக்க சரிசொல்வேனே. 4

சொல்லுவேன் பெண்ணெய்தனை தொட்டுப்பார்த்
 சுந்தானே சுத்தஜலம் போலிருக்கும் [தாற்
 மல்லுவேன் மறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு
 மைந்தனே உண்பதற்கு ஓர்களுஞ்சியெண்ணெ
 வேல்லுமே பறங்குமடா ரோகமெல்லாம்
 வேகமென்றே சிறங்குமுதல் விரண்டுஓடும்
 அல்லவே கொட்டிட்டால் பசாசுபோகும்
 அப்பனே அழலையென்ற தாகம்போமே. 5

போமேதான் லிக்கல்சத்தி குன்மம்போகும்
 புத்தியுள்ள புலத்தியனே கவுசுபோகும்
 போமேதான் கிரந்தியரை யாப்புபோகும்
 பொல்லாதபொருமலொடு பயித்தியம்போகு
 போமேதான் சூலையொடு பறங்கிப்புண்ணும் [ம்
 பொல்லாத உட்கவுசை லிக்கல்தானும்
 போமேதான் காவடைப்பும் தெர்ப்பகூலை
 போகும்டா வலியுந்தான் பறங்குபோமே. 6

நானுமே காசடைப்பு வயிற்றில்ரோகம்

தங்காது கண்ணொரிவு பூச்சிவெட்டு

வானுமே மயங்குமடா குன்மமெட்டும்

வகைகெட்டு சூதகத்தின் வெட்டைபோகும்

நானுமே கிரந்திமா மிசங்களெட்டு

நசித்திடவே கலங்குமடா பவுத்ரரோகம்

பாருமே யின்னாலை சித்தர்கூடி

பக்ஷமுடன் மகிழவே பேரிட்டாரே.

7

பேரிட்ட சித்தாதி யெண்ணெய்தன்ன

புலத்தியனே பூசைசெய்து பூண்மாய்வாங்கு

பேரிட்ட சிறியோர்க்கும் பெரியோர்க்கு மாகும்

நிலைமைபாய் பத்தியங்கள் நீகட்டாதே

வாரிட்ட யின்னாலை வெளியிடாதே

வாங்காதே தோஷத்தை வாங்கிடாதே

காட்டிட்ட பண்டிதங்கள் கருத்தாய்ப்பார்த்து

கண்டுகொள்ளு யிவ்வெட்டு கடாபுமுற்றே.

தைலச்சுருக்கம்-3

மனமகிழ்ந்து செப்புகிறேன் புலத்தியனே மைந்தர்
மகிமையுள்ள தைலத்தின் மரர்க்கங்கேளு
கனமுடனே யெள்ளெண்ணெய் படியும்வாங்கு
காராவின் பால்படியு மாகுமாகும்
இனமுடனே செவ்வீளநீர் படியுஞ்சேரு
இயலுடனே படிசாறு யிசைந்துவாங்கு
தனதான சீரகமுஞ் சந்தனமும்ப்பா [டே.
கனஞ்சியனே மிளகுடனே சாம்பிராணிகூட்

கூட்டவே பச்சிலைக் கிச்சிலிக்கிழங்கு
குணமாக தினுசுக்கு பலமுமஞ்சு
நீட்டவே கலுவத்தி விட்டுநீயும்
நிலைவாக மைபோலே ஆட்டினமந்தர்
கூட்டவே யெண்ணெயுடன் பாதுஞ்சாறும்
கசாமல் சாக்கையுமே குழப்பிக்கொள்ளு
தாட்டிகமாய் பாண்டத்தில் விட்டுமைந்தர்
தரும்பாமல் தீயெழிப்பாய் சாற்றினேனே 2

சாற்றவே மெழுகுபத மாகும்போது
சட்டமுடன் மறுபாண்ட மிதத்துக்கொள்ளு
போற்றவே யித்தைல முழுதீயந்தாற்
பொல்லாத விஷசன்னி புலம்பியோடும்

தோற்றியதோர் மேகமென்ற யிருபத்தொன்று
 துடராது காலெரிவு செவியிங்குத்தல்
 காத்துமே காதலுடன் சர்வதோஷங்
 கதறியே ஓடுமடா சொறியும்போமே. 3

போமேதான் கண்ரோகம் படர்மேகங்கள்
 போகாத நீர்குத்தல் புகைச்சல்போகுந்
 தாமேதான் மயக்கமென்ற தெல்லாந்தீருந்
 தளருமே கொர்ப்பத்தின் சூடுபோகும்
 வாமேனீ தளராது மேனியெல்லாம்
 வாய்விட்டு அலறுமடா வந்தரோகங்
 காலேதான் கருவிற்கண்ட குற்றம்போகுங்
 கசடறவே கள்ளிப்பூக் கிரந்திபோமே. 4

போமடா கனமென்ற பிடைபோகும்
 புண்ணியனே பித்தவா தங்கள்போகும்
 சூமடா புலத்தியனே பித்தவாதங்கள்
 அறிவுடனே குணங்குறிகள் அறிவாய்ப்பார்த்து
 வாமடா வடுகனுக்கு ஓசைசெய்து
 வழங்குவாய் தைலமதை வழங்குவாய்நீ
 யேமடா குருபதத்தைப் போற்றிநீயு
 மியலுடனே யென்னுளும் வாழ்குவாயே. 5

சஞ்சீவியெண்ணெய்-5

பூணமாய் செப்புகிறேன் புலத்தியாகேள்
புகழ்பெரிய நாதாக்கள் பாதம்போற்றி
காரணமாய் மேகத்துக் கெண்ணெய்கேளு
கருதுகிறேன் கடுக்காய் மிஞ்சிசுக்கு
சீரணமாஞ் சீரகமும் நிலவேம்புப் பட்டை
சிறந்ததொரு பரங்கிசக்கை மிளகுமாகும்
தாரணியில் வெந்தயமும் நெல்லிமுள்ளி
தப்பாமல் கோஷ்டமுடன திமதாஞ்சேரே.

சேரேநீ தினுசுக்குப் பலமொன்றுவாங்கு
சித்தண்ட யெண்ணெய்ப்படி யொன்றுகேளு
காரேநீ காராவின்பால் படியுமாகும்
கற்றழை சாறுபடி கலந்துவாரு
சீரேநீ செவ்வல்லிசாறு படியொன்று
செவ்விளநீர் படியொன்று செயலாய்வாங்கு
பாரேநீ வாளமது வகைமுக்கால்தான்
பாங்குடனேசரக்கெல்லாமரைத்துகொள்ளே

கொள்ளவே யெண்ணெயுடன் குழப்பிக்கொண்டு
குணமுடனே மேற்கண்ட பாதுஞ்சாறுந்
தள்ளாமற் சட்டியிட்டு அடுப்பேத்திக்கொள்ளு
தயவுடனே தியெரித்துச் சுண்டக்காச்சு

மெள்ளவே மெழுதபத மாகும்போது

மேனியுடனிறுத்துவிடு மெய்தாங்கொன்னே
தள்ளமன தில்லாமல் வடுகனுக்கு [ன்
கருத்துடனே பூசிப்பாய் கருதுவாயே. 3

கருதுவா யுச்சிநல்லக் கரண்டியப்பா

கண்மணியே காலையிலே ஒருகரண்டிகொள்ளு
மருகுவா யப்படியே மண்டலமேகொள்ள

மயங்குமடா மேகமென்ற இருபத்தொன்றாம்
பெரும்பாடு சூலையுடன் பகடிவாதம்

பற்க்குமடா ஒகோகோ பாருபாரு
இருக்குமென்ற யின்னம்வெகு ரோகமெல்லாம்
யென்சொல்வேன் யேகுமடாயின்னம்கேளே.

கேளப்பா பத்தியமே புனி புனையுமாகா

கொடியானபோகமுடன் கடுகுநல்லெண்ணெ
ருளப்பா பூசினிக்கா யகத்திகொள்ளு [யாகா

கந்தாமே பூவுலகும் புகழவேதான்

வாளப்பா உறுதியுடன் கொண்டபேர்க்கு

காடாது பிடைமென்ற கன்மம்போகும்
பாளப்பா ஒன் அம்மலை பகரக்கேளு

பத்திமுத்தி நித்தியமுஞ் சித்தியாமே. 5

‘மேகத்தெண்ணெய்-5

உண்மையா யுரைக்கிறேன் புலத்தியாகேள்
உலகமதிற் பண்டிதற்கு வுதவியாக
வண்மையாய்ச் சர்வமே கங்களுக்கும்
வளமான சித்தண்ட யெண்ணெய்வாங்கு
பண்பாகப் படியொன்று பாலகனையாகும்
பருவமாய் வெள்ளறுகு படிசாறாகும்
தன்மையுடன் குமரிச்சாறு படியுமாகுந்
ததியுடனே ஆவின்பால் படியுந்தாக்கே. 1

தாக்கவே வல்லாரை சார்படியுமாகுந்
தாளிச்சார் படியதனை வாங்குமைந்தா
ஆர்க்கவே அத்திப்பால் படியுமாகும்
ஆதின்குடப் பூவரசன் பட்டைச்சாறு
தார்க்கவே சாறுபடி காலதாகும்
கருத்துடனே முள்ளங்கிப் படிசாறாகும்
மார்க்கமுடன் கோட்டமுடன் மதுரமாகும்
மகத்தான சரக்கினுட வகையுமாமே. 2

ஆமேநீ திரிகடுகு சடாமாஞ்சியாகும்
மாறாமற் சீரகமோ டொக்கச்சேரு
ஆமேநீ வெந்தயமுந் திப்பிலியுமாகும்
அன்பான பாக்கிசக்கை ரோகணியும்பா

தாமேநீ வாஸ்மிளகு கடுக்காய்பிஞ்சு
 தயங்காமற் சிறுதேக்கு கூடவாங்கு
 தாமேநீ தினுசுக்கு ஒர்பலமுங்கட்டு
 தானதிலே வாஸமுடன் பலமும்வாங்கே. 3

வாங்கியே கலுவமதில் யிளநீரால்கேளு
 மைந்தனே யதிற்போட்டு மைபோலாட்டி
 பாங்கென்ற மேற்கண்ட பாலுஞ்சாறும்
 பந்தமுட னெண்ணெயுமே யொன்றூசேர்த்து
 சாங்கமாய் மருந்தையெல்லா மதிற்குழப்பி
 சட்டமாய் பாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
 சோங்கமுடன் தீயெரிக்க சுந்தரமேகேளு
 சொற்பெரிய மெழுகுபத மாகுந்தானே. 4

தானென்ற மறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு
 தப்பாமல் நாளொன்று காற்காண்டி
 கானென்ற காலையிலே உள்ளுக்குகொள்ள
 கண்மணியே கடும்பத் தியங்களைப்பா
 பாணென்ற உப்புமுதல் பதார்த்தந்தள்ளி
 பாங்காக வறுத்ததொரு துவரையாகும்
 வேனென்ற வியாதியெல்லாம் கிண்கிண்போகும்
 விருப்பமுடன் பண்டிதர்க்கு விளம்புறேனே.

குளிர்ச்சியெண்ணெய்-5

பூணமாய் பழமுகவன் பாதம்போற்றி
 புலத்தியனே தைலமதை புகல்கிறேன்கேள்
 காரணமாய் காரெள்ளு யெண்ணைவாங்கு
 கற்றாழை சாறுபடி யென்றுகேளு
 வாரணமாயினீரு படிதானாகும்
 வகையுடனே நெய்ச்சிட்டி படிச்சாறுகுந்
 தாரணியி லாவாசை படிசாறுகுந்
 ததியுடனே காணிச்சாற் படியும்வாங்கே. 1

வாங்கியே ஆனிர்பால் படியுமாகும்
 வாங்குவாய் சாம்பிராணிப் பலமிரண்டாம்
 பாங்கமாய் பச்சிலை கிச்சிலிக்கிழங்கு
 பண்புடனே மிளகுபலம் பண்பாய்ச்சேரு
 சேர்க்கவே கலுவத்தி லிட்டுமைந்தா
 தண்மையாய் மைபோலே ஆட்டுவாய்ந்
 சாங்கமாய் கண்டதொரு பாலுஞ்சாறுந்
 தப்பாம லெண்ணெயுடன் குழப்பிக்கொள்ளே.

கொள்ளவே பாண்டத்தில் ஈட்டுமைந்தா
 குணமுடனே அடுப்பேற்றி தீபையூட்டு
 கள்ளமில்லா மெழுகுபத மாகுங்கண்டாய்
 கசடறவே மறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு

விள்ளவே யெட்டு லிரண்வேட்டம்

விருப்பமாய் தைலமதை முழுகுவாய்
துள்ளவே பணிசண்டு தலைமுழுகிவந்தாற்
துலையுமென்ற வியாதிதனை செப்புவேனே. 3

வேனென்ற பத்தியமும் விரும்பவேண்டாம்

வெருசுருக்கா யோடுமடா மேகமெல்லாம்
மானென்ற மயக்கமொடு பித்தம்போகும்

மாறுமே தலைக்குத்தல் கண்ணிரிச்சல்
கோனென்ற ரணங்கொளாடு சொரியும்போகும்
கூறுகெட்ட படர்மேகம் குதித்தேயேனும்
ஏனென்ற கரப்பன்முதல் சொல்லுதல்
யிருக்கா லு வியாதிபெல்லா மேருந்தானே. 4

ஏகமாய் தைலமதை முழுகுவோர்க்கு

எவ்வர்ணம் பொன்மேனி பொன்வர்ணமாகும்
போகமே யசிகமடா பலமுண்டாகும்

புண்ணியவே நெத்திரத்தின் குத்தல்போகும்
சோகமா னு செவியோயுஞ் சிதழிப்போகும்

நெப்பாக வசிகாழுஞ் செயலுமுண்டாம்
தாகமாய் பண்டிதர்க்குத் தயவுகூர்ந்து

தர்மமாயுரைத்திட்டேன் தா லுமுற்றே. 5

மேகத்தெண்ணெய்-14

எண்ணெய்கேள் முளகறுணை வெள்ளைசாறணைவோர்
 மிதமான முந்திரிவோர் முருங்கைவேம்பு
 தண்ணவே குமரியொடு வள்ளிசீந்தி
 சலந்திரட்டிக் கரிசாலை பொன்னுங்காணி
 கீன்னவே அழுக்கறா சங்கங்குப்பி
 வெள்ளீன்று நீர்ப்பூலா விழுதியோடு
 தின்னமாம் நிலைப்பனைவோர் அழிஞ்சிப்பட்டை
 சிறுவீளா வெள்ள அரு வல்லாரையாமே. 1

ஆவாரை முடக்கத்தான் அகத்தியோடு
 அப்பனை வரைச்சி பலந்தானிரண்டு
 ஆரையாம் ஆவாரை சமூலக்கொண்டு
 அழகான நிறுத்திலோய் பலமோபத்து
 சோலே ஒன்றாக யிடித்துநன்றாய்
 சேர்த்துஒரு தாளியிலே ஜலந்தான்கேளு
 வேரையாஞ் சீரகம் பலந்தானெட்டு
 வெந்தையமோ பலந்தானு மெட்டுபோடே. 2
 போந்தோடே அவைநன்றாய் கரைத்துக்கொண்டு
 போட்டுநீ பசினுறப்படி ஜலந்தான்வாரு
 ஆட்டியே அடுப்பேற்றி ஆறப்போடு
 அழகான கியாழந்தான் குறைவுகண்டு
 திட்டியே கியாழமுந்தான் குறைந்துதானால்
 சித்தண்ட யெண்ணெய்ப்படி பிரண்டுவாரு

காட்டியே யீருள்ளிச் சார்படி யிரண்டுலாரு
கராவின்பால் படியிரண்டு கன்னொரட்டே. 3

எட்டான கன்னாரு வஸ்திரகாயம்
இதமாக செய்ததிலே போடுபோடு
மட்டான ராயபுரிச் சக்கரைதானெட்டு
வாகாக போட்டதிலே காச்சகாச்ச
இஷ்டமாம் பாலோடு கியாமும்வற்ற.

யெண்ணெயதை மெழுகுபத மாகக்கிண்டி
தட்டியே கரசத்தோ டிறக்கியாற்றி
சாடியிட்டு மூடிதானியப் புடமேவையே. 4

வைத்துமே பட்சமொன்றுக் கழித்துவாங்கி
பைந்தனே நாளொன்றுக் கோர்காண்டி
உற்றுமே தினந்தோறும் கொண்டாயானால்
ஒடுகிற நோயைநீ உற்றுக்கேளு
மெத்ததொரு மேகங்க ளிரண்டுபத்து
மேலான கிரந்தியரை யாப்புக்குஷ்டம்
கத்ததொரு அஸ்திசும் அஸ்திவெட்டை
காப்பனெடு சிசங்குசொரி மேகம்போமே. 5

மேகமொடு நால்வகையாம் பிரமியங்கள்
வெண்குஷ்டம் படர்தாமரை மேகஊரல்
மேகமதாய் பித்தவாய்வு ஊஷ்ணவாய்வு
மெய்யெரிவு காளெரிவு காந்தல்போகும்
மேகமாம் வாயுவொடு அண்டவாதம்
மெல்லியர்க்கு கெர்ப்பநோய் ஏழுந்தீரும்

மேகமா மல்டிக்கி பிள்ளையுண்டாம்

விருதான வயித்தியரே விரைந்துபாரே.

6

பாரேநீ பெண்ணெய்க்கு பத்தியமோயில்லை

பரிவான பெரியோர்க்குஞ் சிறியோர்க்குமாகும்

பாரேநீ புவிமீதில் மானிடர்க்கு

பாங்குடனே வியாதிகண்டாற் குறியைப்பாரு

பாரேநீ இவர்களுக்கு பெண்ணையீவாய்

பாலகனே பொருளாசை நீவையாதே

பாரேநீ புலத்தியனே ஐயாகேளு

பண்டிதங்க ள்றிந்துநீ பகர்ந்திடாயே.

7

இதுவழி

சீராக புலத்தியனே செப்பக்கேளு

சிவசிவா மேகத்துக் க: தியெண்ணெய்

தாரான சித்தண்ட பெண்ணெய்ப்படி யொன்று

தார்குழலாள் முலைப்பா லைப்படியுமாகும்

நேராக கேசரியின் படிந்தாகும்

நிலைமையா யாவின் பால் படியுமாகும்

கூரான அத்திட்பால் படியுமாகும்

குணமுடனே சாறுவதை கூறக்கேளே.

8

கேளப்பா விழுதிச்சார் படியுமாகும்

கெடியான குமறிச்சார் படியுமாகும்

வாளப்பா வல்லாரைச்சார் படியுமாகும்

வாங்குவா யிளநீரு படிதானப்பா

நான்பா நன்னூரிச்சார் படியுமாகும்'

நலுந்தாளி காறுபடி அரைதான்கேளு
ஞாப்பா குமட்டிச்சார் படியரையும்'கும்
சுந்தாமே சாக்குவகை செப்புவேனே.

9

செப்புகிறேன் திரிகடுகு திரிபலாதி

சிறப்பான சோகமும் கொத்தமல்லி
கொப்பிதமாய் கோஷ்டமுடனதிமதரம்
கொண்டதொரு கடுகுரோ கணியுங்கட்டு
அப்பனே தினுசக்கு அஞ்சுபலமுஞ்சேரு
அன்பாக வாளமிகு பலந்தான்வாங்கே..

10

வாங்கிலே திவநீரால் மைபோலாட்டி

வகையுடனே மேற்கண்ட பாதுஞ்சாறும்
பாங்கமா யெண்ணெயுமே சோலார்த்தா
பாலகனேயருக்கையெலாஞ்சுழப்பிக்கொண்டு
செங்கா பாண்டத்தில் விட்டுமெந்தா
செவிலா அப்பேற்றி யெரிப்பாய்தானே.

11

தானென்ற மதுபாண்ட பிறுத்துக்கொண்டு

தன்மைபாய் தினமுச்சிக் காண்டிதானும்
வேனென்ற காலையிலே உள்ளுக்குக்கொள்ளு
விரண்டோடே நாலுபத்து நாளதாருங்
கானென்ற புனிபுகையுந் தள்ளுதள்ளு
சுடினமாய் போகத்தை நினைத்திடாதே

வானென்ற பத்தியமோ யிச்சாப்பத்தியம்
பரிவாகும் வியாதிதனை பகருவேனே.

12

பகருவேன் கருமேக கருவ்ருஷ்டங்கள்
பாண்டுடனே வாதமென்ற பக்கசூலை
வேகமென்ற பித்தமுடன் வாய்வுபோகும்
வெகுசுருக்கு படர்மேகஞ் சிரங்குபோகும்
வானென்ற ஊஷ்டிணமு மற்றுப்போகும்
ஆப்பனே கெற்பனோ யெல்லாந்தீரும்.
போமென்ற காமாலை யெலும்புருக்கி
சுத்தமாய் பறக்குமடா குன்மம்பேமே.

13

போமேதான் கூலுகெட்ட வியாதியெல்லாம்
பொல்லாத சன்னிவசக போகும்போகும்
தாமேயீ குணங்குறிகள் தானறிந்து
தாரணியிற் பண்டிகங்கள் செய்யவேணும்
வேதனங்கள் செய்யாமல் மூன்பின்னாக
வீருப்பமா யவழிதங்க ளீயவேணும்
மாமதங்கள் பொழியுமப்பா மருந்துசொன்னேன்
மன்மதன்போ லழகுண்டு மாபலமுமுண்டு
சூமேதான் புலத்தியனே ஆறிவாய்ச்சொன்னேன்
அகண்டபரி பூணமா பருளுவோமே.

14

விஷ்ணு சக்கரம்

முருகு விருத்தம்

ஐதிலிந்து சாதிலிங்க மானதொரு னாயிபும்
சோதி மூலாதாரம் துலங்குகாந்த மனோசிலை
நீதிநிம்பச் சாறுவிட்டு நேருங்குன்றி நேறிடை
பாதிமேனி யாயிருந்த பாரளந்த சக்கரம். 1

சக்கரத்தி லோர்மணி தனித்திரி கடுகுடன்
மிக்கத்தேனி வீஞ்சிச்சாற்றில் நேருங்குன்றிநேரிடை
பக்கஞ்சு மிக்கவாயுப் பத்துமூன்று சன்னியும்
மிக்ககோர மானதுந் தரிப்பதங்கு மில்லையே. 2

திட்சை - 5.

அகஸ்தியந்த மிகநிறைந்த திட்சைமார்க்கம்
அருள்பெற்ற புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
சோதியந்தத் துள்ளிருக்கும் சுடரைக்கண்டு டிக்கி
சொல்லுகிறேன் அகாரமுடன் உகாரம்நோ
வேதியென்ற கமலமதில் பொருளேயாகும்
வேதாந்த முடித்திடமாம் எட்டிரண்டுஞ்
சாதியென்ற திட்சையது வறிந்துபாரு
சத்தியந்தா னுந்தனுக்குத் தவறாவாறே. 1

பாறுகேள் பெட்டுடனே ரெண்டுக்கூடல்
 வாச்சதடா வுந்தனுக்கு மகிழ்ந்துபாரு
 பாறுகேள் அப்பினுட னுப்புப்போச்ச
 கொடிதான சுருக்கமிது கூறப்போகா
 பாறுகேள் நால்முகத்தை மேகிப்பாரு
 நிலைச்சதடா தீட்சையது பத்துமாரும்
 பாறுகே ளெட்டிரண்டு செபித்தாரான
 லாச்சரிய வுலகமெல்லா மறுக்குள்ளாச்சே. ?
 ஆச்சென்று பிண்டமது அண்டமெல்லாம்
 ஆச்சரியங் கண்டணியே யென்னசொல்வேன்
 பாச்சென்ற அண்டத்தை நோக்கிப்பாரு
 வாருதிபோல் ரகிமதியுந் தோணுந்தோ ணும்
 நீச்சென்ற குருவிஷ்டைக் குள்ளேபுக்கில்
 நிலைச்சதடா சாயமதில் ரூபயில்லை
 போச்சென்ற வாயுவெல்லாந் தாதிற்புக்கில்
 அடக்கிற்று பார்த்துக்கொள் ளுண்மைதான்
 தானென்ற இம்முறையை அழியாசித்தர்
 தப்பென்பார் அசடலையுந் தள்ளுதள்ளு
 கோனென்றால் வருமோதான் குகிந்துபாரு
 கூறவொண்ணு யிக்கருவை பேசலாகா
 வானென்ற பெரியோரைக் கண்டுதேரு
 வணங்கியே யனுதினமு மகிழ்ச்சியாக
 பாணென்ற இப்பொருளை ஈசன் தானும் [நே
 பார்பதிக்குத் தானுண்டதார் பரிட்சையென்

என்றெனவே பொருளதுதான் ஈகியேபுக்கு[வேன்
 மெடுதலுரைக்கப் போகாது யென்னசொல்
 நன்றெனவே வகையைந்துப் பாட்டுக்குள்ளே
 நன்றாகத் தோணவே சொல்லிவிட்டே
 னென்றன பொருளதுதா னுற்றுப்பாரு
 ஓகோகோ யென்னசொல்வே னுவமைமெத்த
 இன்றேதான் புதுமைபா ரைந்தெழுத்தைக்காண
 ரிப்படியென் றன்னுக்கு ளறிந்துபாரே. 5

முப்புருத்திரம் - 10.

பாரப்பா வாதியென்றால் பூசைவேணும்
 பாங்கான செபம்வேணும் நேமம்வேணும்
 னாரப்பா வாசியென்ற யோகம்வேணும்
 னோக லட்சியத்தை நினைத்தவேணுஞ்
 சாரப்பா சாஸ்திரஞ் சூஸ்திரமிரண்டுஞ்
 னார்வாகப் பார்த்திருந்து வரசம்பாரே. 1

பாரப்பா வாதத்தில் லட்சங்காப்பு
 பாடினே னதைக்குறுக்கி யிருநாறுக்குள்
 ஆரப்பா வழலைக்கு உறுதிமார்க்கம் [ன்
 அடவாகச் சொல்லிவிட்டேன் முப்புவைத்தா

யோர்ப்பா முன்னூற்றி லடக்கிவிட்டேன்
நேர்மையா யெண்பதிலே நிசமாய்ப்பாரு
யோர்ப்பா அதிலடக்கம் பதினாறுக்குள்
ஆச்சரியம் பதிமூன்றும் பத்தும்பாரே. 2

யோர்ப்பா அவரங்கே சொன்னதெல்லாம்
பரிவாக கண்டறிந்து முடிக்கவேணுந்
தோர்ப்பா கருக்கிடையுங் குருக்கிடையுங்கண்டு
திறமாகச் செய்தாக்கால் மூப்புவாரும்
யோர்ப்பா யென்னைப்போற் சொல்லப்போரார்
ஆச்சரிய மனிதருக்கு நோய்கள்தீர்
யோர்ப்பா அண்டோட்டை சத்திசெய்ய
மேதினியிற் கற்கன்ன முவருங்கூட்டே. 3

கூட்டியே அமுரியுடன் கலந்துக்கொண்டு
குமுறவே காச்சிவிடு சத்தியாச்சு
ஆட்டியே படிக்கொடு உப்புக்கூட்டி
ஆழகாகக் காரமுடன் சாரங்கூட்டு
நீட்டியே வீரமுடன் வெள்ளைகூட்டி
நேராக சரியிடையாய் கூட்டிக்கொண்டு
காட்டியே கல்வத்தி லிட்டிஆட்ட
கலங்காதே வெள்ளெருக்கம் பாலுவாரே. 4

வார்த்துநீ அரைத்திடுவாய் மைபோலாக்கி
வைக்கவே வில்லைசெய்து காயப்போடு

கோத்துநீ ஒட்டில்வைத்து ஒடுமுடி

குமுறவே கெசபுடத்தில் நீறிப்போகும்
பார்த்துநீ ஆலத்தை விட்டுஆட்டு

பதையாமல் வில்லைசெய்து வனியிற்போட்டு
சாத்துநீ ஒட்டில்வைத்து ஒடுமுடி

சதிராக முன்போலே புடத்தைப்போடே. 5
போடப்பா சோடசத்திற் குருவுமாச்சு

பொல்லாத பிள்ளைகட்குச் சொல்லவேண்டாம்
ஆடப்பா அண்டத்திற் சாரங்குட்டில்

அப்பனே சலமாகுஞ் சலத்தைவிட்டு
தோப்பா நாகத்தை யுருக்கிக்காய்க்க

திடமாக நாகமது கட்டிப்போகுங்
கேளப்பா செம்புவெள்ளி களஞ்சித்தானும்

சுகமாக யெட்டிலொன்று தாக்குதாக்கே. 6
தாக்கியே பார்த்தாக்கா லேழுங்காணுந்

தயவான வங்கத்தைக் குத்திவூது
நோக்குநீ யிதைக்கொண்டு சிலவுசெய்து

நுணுக்கமாய் முப்பூவை பிறகுபாரு
வாக்கிலே சோடசத்தால் முப்புவாகும்

அல்லாட்டால் முப்பூவி னருமையிலை
தூக்கியே யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

சுருக்கமுள்ள செயநீரி லெல்லாங்கட்டே. 7
கட்டயிலே தனித்தனியே வேதையாகுங்

கசடருக்குச் செல்லாதே காயம்பாழாம்

சூழ்ந்தயிலே யிருந்துகொண்டு தியானம்பண்ணு
நினைவுதப்பி நீயிருந்தா லெல்லாம்போகும்
சூழ்ந்தயிலே வாழையுட பூசைவேணும்
கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு
மூட்டயிலே தலைகவிழ்ந்து குனியவேணும்
மூர்க்கமுள்ள முப்பூவின் முறையைப்பாரே. 8

மூர்க்கையிலே சட்டைமுனி மகன்றானப்பா
பரிவாகக்கண்டறிந்து பார்த்துக்கொண்டான்
சேர்க்கையிலே சுந்தரமும் திடமாய்க்கண்டான்
ஜெகத்திலுள்ளசித்தர்களும் அப்பற்றமேகண்டார்
தாக்கையிலே சுயமான செயநீர்க்குள்ளே
தயவான கல்லுப்பை துவைத்து ஆட்டு
தேர்க்கையிலே திரிகோண சலத்தைக்குத்தி
யுண்மையா யூதிடவே கட்டிப்போடே. 9

போமடா கரிஒட்டி லுதும்போது
புகழாகக் கண்டிட்டு ஆடும்ஆடும்
போமடா கல்லுப்பை சுட்டிஆத
நல்லதொரு வயிரமது போலஆடும்
நாமடா யானுவத்தால் வெளியில்டோட்டேன்
நாட்டாதே மனிதரென்ற கள்ளருக்கு
நாமடா யி துவெல்லா மறிந்துகொண்டு
தாரணியில் விள்ளாதே அடக்கமுற்றே. 10

சிவகுளிகை-8

பாரப்பா சித்தரெல்லாம் சொன்னமார்க்கம்

பாங்கான வயித்தியரே யிந்நூல்பாரு

பாரப்பா மாந்தமது பிணிகட்கெல்லாம்

பகரினேன் குளிகையொன்று பண்பாய்கேளு
சேரப்பா பதினெட்டு பேருங்குடி

திறமாகக் கோர்வையாய்ப் பாடினார்கள்
ஆரப்பா வதைக்குறுக்கி யொருகுளிகைக்குள்ளே
அப்பனே சிவகணையாய்ப் பாடினோமே. 1

பாடினவ னாரென்றால் பொதிகைக்குள்ளே

பாமசிவன் மகனுடைய சீடனப்பா

ஆடியே குளிகையுட கருவைக்கேளு

அப்பனே சுருக்கியே துருசாய்சொன்னேன்
தேடியே திரியாதே கருமேனிலேரு

ஜெயமரிஷி திருநீற்று பச்சைவேரு

வாடியே யலையாதே சிறுபூளேவோரும்

மைந்தனே வாடாத சிறுபொருமிதானே. 2

தானென்ன காட்டிலே மொச்சைவேரு

சாதவெள்ளைச் சாலையின் வேருதானூர்
தேனென்ற செப்பரிய வேலிலேருஞ்

ஜெயமான அமுக்கலாம் வடக்குவேரு

மான்னென்ற குளிமுட்டான் சல்லிவேரும்

மைந்தனே குட்டிவிளா மேற்குவேரும்

வேனென்ற வேருவகை பதினென்றுக்கும்
விளம்புகிறேன் கடைமருந்தில் விபரங்கேளே.

சுளடா பெருங்காயம் வசம்புகூட
கெடியான சிற்றாத்தை வெள்ளைப்பூண்டு
சுளடா திப்பிலி கிராம்புதானு
மப்பனே சாபத்திரி இஞ்சிதானுஞ்
சேரடா கடைமருந் திரண்டுபங்கு
செயமான வேருவகை யொன்றாய்க்கொள்ளு
வாரடா யிதின்ருருவை ஒன்றாய்க்கூட்டி
மாட்டியே குட்டிவிளாச் சாறுவாரே. 4

வார்த்துநீ யரையடா அரைச்சாமந்தான்
மையந்தனே குழம்பதுபோ லாகுமுன்னே
பார்த்துநீ வேலியின்றன் சாறுவிட்டுப்
பாங்காக அரைச்சாம மரைத்துக்கொள்ளு
சேர்த்தியே குன்றிக்கா யளவுசெய்து
திரமாக அங், உங், சிங், மங், ஓங், சிவயநமவென்று
போற்றியே பெடுத்தாக்கால் சித்தியாகும்
புத்திரனே அஷ்டமா சித்தியாச்சே. 5

ஆச்சப்பா குளிகைதான் ஒன்றுசொன்னேன்
அப்பனே நூல்களிலே சொல்லவில்லை
காச்சப்பா குளிகையுடக் கருவைச்சொன்னால்
காணும லோடுமடா பீணிகளெல்லாம்

போச்சப்பா பிணிகள்முலைப் பாலிலிட்டால்
 பேரான முப்பத்திரண்டு தோஷம்போகும்
 ஆச்சப்பா மாந்தமொடு பதினென்றுபோகும்
 அப்பனே வேலியுடச் சாற்றிற்போமே.

6

போமடா முட்டுதோஷம் ஒன்பதுக்கும்
 புகழான இஞ்சிவேர் சாற்றிநேடும்
 வாமடா புள்தோஷம் பதினெட்டுக்கும்
 வாகான வெண்ணீரில் விட்டாற்போகும்
 தாமடா பொதிகைமுனி சொன்னமார்க்கம்
 தப்பாது ஒருநாளும் வீண்போகாது
 ஆமடா சிவகுளிகை யிதுதானென்று
 அப்பனே பார்த்தவர்க்கு சித்தியாமே.

7

கேளப்பா யெங்களுட குளிகைக்கெல்லாம்
 கிருபையாய் நொச்சியிலை சாற்றிலோடும்
 வாளப்பா சன்னியொடு யிருமலுக்கு
 மைந்தனே வேலியுட சாற்றிற்போகும்
 வாளப்பா கரப்பாணுக் கெல்லமைந்தா
 வளமான அழுக்கலா சாற்றிற்போகும்
 ஆளப்பா குழந்தைகட்டு ந்தநோய்கள்
 அப்பனே யிக்குளிகையி லடக்கமாமே.

8

குளிசையின்மருந் துவகை

தெம்பர்	விராகனிடை
1-குப்பைபமேணிவேர்	1
2-திரிகீற்றுப்பச்சைவேர்	1
3-சிறுபூனையின்வேர்	1
4-சிறுபொருமிவேர்	1
5-காட்டுமொச்சைவேர்	1
6-வெள்ளைக்காவளைவேர்	1
7-மேற்சாரணைவேர்	1
8-வேலிப்பருத்திவேர்	1
9-அழுக்கலாவடக்குவேர்	1
10-குளிமுட்டான்வேர்	1
11-குட்டினிளாமேற்குவேர்	1
12-பெருங்காயம்	2
13-வசம்பு	2
14-சுற்றாத்தை	2
15-வெள்ளைப்பூண்டு	2
16-திப்பிலி	2
17-கிராம்பு	2
18-சாதிபத்திரி	2
19-இஞ்சி	2

மேற்படி வேர்களின் சாற்றில் மேற்கண்ட

கடை மருந்துகளை அகாக்காமம் கல்வத்திலிட்டு

சாந்துபோல் வருமளவும் அரைத்து குண்டுமணி
போல உருட்டி நிழலில் உலர்த்திக்கொள்ளவும்.

வா த ரு த் தி ர ம் - 12

காரமென்றற் பல்லியுட கல்லோகாரம்

காரத்திற் கடுங்கார மேறவென்றற்

சாரமென்றற் சாரமிது பூமிநாதஞ்

சாதகமாய்ச் சொல்லாதே யேழுஞ்சுத்தி

வாரமென்ற சிறுனீரா லேழுஞ்சுத்தி

மகத்தான வஸ்துவினாற் சுத்தியாச்சு

தீரமென்றால் தேசியுட னமுரிநீரிற்

சிறப்பாக மேழுஞ்சுத்தி செய்துபாரே.

1

பாரேன்று ஆய்சொன்ன படியேபார்த்தேன்

பாங்கான கடைகளினாற் சலத்திற்கொஞ்சஞ்

சீராக வெடுத்தொரு பிங்கானுள்ளே

சிறப்பாக விட்டொருநாள் கனியில்வைத்து

கூராக ரனியில்வைக்க நீரும்வற்றங்

குறிப்பறிந்து பதமாகக் கருவாய்ச்செய்ய

காரான னூற்றிலேகால் தலையாய்த்தானே

கட்டாக சொல்லியிட்டேன் கருச்சேராமே. 2

சேராமற் சொன்னதொரு சிங்கப்போக்கு

தீரமுடைய யேகமூலிகையை முன்னே

பாராமற் செய்தகொண்டு சுத்திசேரப்பா

பாங்காக சுருக்கிடுகீ சுத்தியாச்சு

தீருக சுத்தியது செய்தபின்பு

விளங்கியதோர் கட்டதுவே முன்பினனாக
கூறுகச் செய்ததொரு லிங்கந்தன்னை

குணமாக செய்துகொண்டு கூட்டியாட்டே. 3

கூட்டியதோர் வங்கமதை லிங்கம்போற்செய்து

யடவாக உறுக்கியொன்றாய் மணியாய்வாங்கி
கூட்டியதோர் மணியதனை வெள்ளியேழு

குணமான செம்பதுதான் மூணுகூட்டி
நீட்டிடவே பத்துக்கொன்று முப்புசேர்த்து

நிலைபாக சில்லிட்டு புடத்தைப்போடு
நாட்டிகமாய் வெண்சாற்று போலநிற்குந்

தன்மைபுட னுணர்வினா லறிவாய்தானே. 4

தானென்ற உப்பைச்சான் செயநீரிலாட்டி

தாரத்தாற் கவசமது போடுபோடு
தேனென்ற கல்லுப்புஞ் சாரங்குட்ட

செயலீரா லிரத்தவர்ண மாகுமாகும்
மானென்ற கல்வத்தி லாட்டியப்பா

மகிழ்வாக புடம்போட செந்தூரமாகும்
ணென்ற சரக்கெல்லா மிதினாற்சாகு

முத்தமனே துரிசிட்டு சமாதிவையே. 5

வையப்பா அறுபதுநாள் சமாதிதன்னில்

வைத்திருந்து மறுபடியு மெடுக்கும்போது

செய்யப்பா பராசத்தி வடுகனுக்குந்
 திறமாக வஸ்துசத்தி பூசைசெய்து
 கையப்பா யெடுத்துநன்றாய்த் தொழுதுநின்று
 கர்த்தனே தாவென்று நிஷ்டைபூண்டு
 மெய்யப்பா சமாதிதன்னை திறந்துவாங்கு
 மொய்க்கவே துருசுநன்றாய் ரவியிற்போடே.
 போட்டிடவே துரிசுதுவும் வெளுக்கும்ப்பா
 பூரணமாம் மெத்தவெள்ளை ஆகுமாகும்
 காட்டிடவே திண்ணுது காரசாரங் [னேன்
 காண்பித்தாற் கண்டெறிக்குங் கருவைச்சொன்
 நீட்டிடவே துரிசின்மேற் காரமேற்ற
 நிசமாக சொல்லுகிறே னினைவாய்க்கேளு
 பூட்டிடவே முன்னுப்பு வீரம்பூரம்
 புனுகுடனே உரம்வண்டு வெடியுப்புகுடே. 7
 குடனுடன் முன்றுரிசிற் சரக்கெல்லாங்குட்டி
 சுருக்காக முன்னீரி லறைத்துநன்றாய்
 பாடமாய் வில்லைதட்டி புடத்திற்போட
 பாங்காக ஐந்துகாள் குகையிலவைத்து
 தேடவே துருத்தியா னுதுவது
 திறமாகக் குகைபழுத்தாற் சுன்னமப்பா
 நாடவே யிச்சுன்ன மெடுத்துக்கொண்டு
 நாட்டுவாய் சூதமொன்றி லறிந்துபோடே. 8
 போட்டவுடன் சூதமங்கே விரைந்துபோகும்
 புகழான குகைமங்கே விரைந்துபோகும்

சாட்டினாற் பாஷாணங் கட்டிப்போகும்
 கலந்திட்டால் தாளகமு மீயமாகு
 முட்டினால் மனோசிலையும் வெந்துபோகு
 முதண்ட வீரமது அடங்கிநிற்கு
 சாட்டினே னிதுகொண்டு சரக்கையெல்லாம்
 அப்பனே வேதைக்கு வழிசொல்வேனே. 9

வேதையறிய

சொல்லுவே னாகமொடு சூதங்கூட்டி
 சுகமாக உருக்கையிலே களங்கமாகும்
 வெல்லவே னாகத்தை குடுக்கவாங்கும்
 விரையாமற் கெந்தீயை நீ குடுக்கவாங்கும்
 மல்லவே லோகத்தி லொருமாப்போடு
 வளமான களங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு
 நல்லவே செம்புவெள்ளி ஒருமாவீதம்
 சாட்டினே மாத்தெட்டு நவின் தட்டேனே. 10

சாட்டுவாய் நீகளங்கத்தை சேர்த்துருக்க
 யேகார்த வழலையை யெடுத்துக்கொண்டு
 மாட்டுவாய் முறுக்கம்பூ கீழ்மேலிட்டு
 மகத்தான பொன்னும்பூ யிப்படியேபோடு
 சாட்டுவாய் பூநீரை கீழ்மேலிட்டு
 கலக்கஒரு செங்கலைத்தான் குடைந் டாவுள்ளே

வீட்டுவாய் நீகளங்கத்தை பதனமாத

மேலேயொரு செங்கலைத்தான் ழுடிப்போடு
வாட்டுவாய் சீலைமண் செய்துக்கொண்டு

வாகாகப் புடத்திலிடச் செந்தூரமாமே. 11

செந்தூரங் கொடுப்பதற்கு வகையைக்கேளு

செயம்பெற்ற வீரமொடு பூரங்குட்டி
மந்தரமாஞ் சரக்கிரண்டும் பொடித்துகட்டு

அப்பனே கூடவிட்டுக் கலந்துகொண்டு
தந்திரமாம் வெள்ளியொன்றி லொருமாப்போடு

தாரணியில் வயதுபதி னுறுமாகும்
தந்திபணி ஆத்காணப் பூசித்தாங்காள்.

நாடுவாள் வேலையிட்டு நடத்திப்பாரே. 12

முப்புதிகை சுத்திரம் - 16.

பூரணமாம் புங்கவன்றன் பீரதம்போற்றி

புகழவே சிவகாமி யாத்தாள்பாதம்
காரணமா மறிவில்லின்று மனத்தைப்போற்றி

கந்தனுக்கு கருணைபெறச் சீஷனாகி
வாரணமா முகத்தோனைப் பணிந்துபோற்றி

வல்லமையா யிந்நூலின் பொருளைக்காணச்
சீரணமாய்ப் பேரகரமல் தெளிந்துசொல்வேன்
சித்தர்பத மனதில்வைப்பா யொன்றாங்காப்பே.

ஆன்றான் முப்பூவின் தீகைமார்க்கம்
 ஒளித்தாரே ஓகோகோ பூணமேயாகும்
 ஆன்றான் சிவதீகைக் கெங்கையொன்று
 நல்லதொரு சத்திக்கு சிறுநீரைந்து
 சென்றும் கல்லுப்புக் கின்னீரேழு
 செப்தபின்பு மூன்றுமொன்றாய் சேகரித்து
 வேன்றும் வெருசுருக்குச் சிறுநீர்தேசி
 வெனியாச்சு வாசமது சோடசம்பாரே. 2

பாருநீ சோடசத்தின் குருதான்மக்காள்
 பகரார்கள் நாதாக்கள் பாடல்தோறும்
 தேறுநீ சோடசத்தின் குருதான்காண்
 செப்பரிய சித்தரிடந் தொண்டுசெய்வாய்
 சேருநீ சித்தரிடஞ் சேரவிட்டார்
 செய்வதென்ன யிந்நூலைத் தேடிப்பாரு
 ஐரடா யென்னைப்போற் சொல்லப்போரார்
 ஆச்சரிய யிந்நூலின் பெருமைதானே. 3

பெருமைதனைப் பாடிவிட்டார் சட்டைநாதர்
 பிசகாம லெள்ளளவுந் தப்பில்லாமல்
 அருமையென்ற நூல்தனைக் களித்தாரையோ
 ஆகாகா திருமூல நாதாக்களெல்லாம்
 உருமையென்ற வாதத்தை வெளியிற்போட்டார்
 உத்தமனே நவகோடி சித்தராச்சு
 உருவத்தை வெளியாமல் முன்பின்னாக
 கைமுறை கொங்கணவர் நூல்காற்பத்தே. 4

பத்தாகும் நாற்பதிலே நன்றாய்ச்சொன்னார்
 பரிபாஷை யாகவுந்தான் பாடிப்போட்டார்
 வித்தாகும் வெகுசுருக்கு யிந்நூல்பார்த்தால்
 வேதாந்த வாதமது கெண்டம்பண்ணுங்
 கொத்தாகக் கனிந்தபழம் போலாமிந்நூற்
 கூறினேன் குகைதோறும் ஒளித்துவைத்தார்
 சித்தாகும் பூரணநூலின் நூலிரண்டுந்
 தெளிவாகும் வழலைமுறை பதினாறுகாணே. 5

கருவிடையம்

காணவே தீகைசொன்ன முப்பூவுக்கு
 கருவிடையஞ் சொல்லுகிறேன் பூவொன்றப்பா
 பூணவே யிரண்டுபடி நீரைவார்த்து
 புகழவே கலக்கிவைக்க உப்பாய்போருந்
 தோணவே பதின்மூன்று மாச்சப்பாரு
 துகையான உப்புக்கோச மண்தான்மூன்று
 மூணவே குருவாச்சக் கருவிதுகாண் மைந்தா
 உறுதியுட நூல்பார்த்து காமமேத்தே 6

ஏத்தவதுக் கிந்நூலை வைத்தக்கொண்டு [து
 பியல்பாக பதினெண்பேர் சூத்திரத்தைப்பார்த்
 நாற்றிசையுந் கீர்த்திபெற அவர்முறைப்படிக்கு
 நன்றாக அவ்வகைநீற்று சுண்ணஞ்செய்தாற்
 போற்றுமே மாற்றதுவு மேருக்கொக்கும்
 கத்திசொன்னே எவர்கன்வழலை முறைப்போக்கு

தோற்றமற் சுத்திசொல்வார் சிவத்தைசொல்லார்
சுகமாக சட்டகல்லுச் சிவன்தான்பாரே. 7

நல்லதுதான் துய்யவெள்ளை யாகுமைந்தர்
கடுமிரவி யுப்பாகு மதியின்கட்டும்
அல்லதுதான் காட்டாதே மலைபோற்காணும்
மதியிருக்கு முவர்க்காட்டில் முத்தர்வாழ்வார்
நல்லதுதா னென்னசொல்வேன் வாரிக்குள்ளே
நயமாக வுறைந்திருக்குங் கல்லுப்பங்கே
சொல்லிது நாடிவிட்டா லொன்றுமில்லை
சுகமான நடுமுடியை விட்டாற்போச்சே. 8

போச்சென்று மலையாம லொன்றுசொல்வேன்
புகழ்பெறவே அன்பதுக்குள் முப்பூவித்தை
வாச்சதுதான் பொன்னாகு முருகியாடும்
அப்பனே செந்தூரம் நோய்களோடும்
வாச்சுதே வயித்தியந்தா னென்னசொல்வேன்
வாய்சையாய் பாடிவிட்டே னெனதுமக்கள்
காச்சுதே வுலகத்திற் கிட்டாசையா
கருவடக்க மில்லைவொளி ஆதிபாரே. 9

சித்தர்செய்கை

ஆதியிலே திருமுலர் வாதந்தேடி
அதிசயமாய் பலபலசாஸ் திரத்தைக்கண்டு
வீதியிலே வாராமல் மனதடக்கி
வேதாந்த சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துச்

சோதியிலே மனமுருகி அமிர்கமுண்டு

தொடுகுறிபோ லாதார மாறும்பார்த்து
வாதியென்று பிறக்கல்லோ தனித்திருந்து

வதிசயமாய்க்கர்ப்பமுண்ணகாயசித்தியாச்சே

காயசித்தி செய்தலவோ மேரிற்சென்று

கயிலைபதி நாதனைபுங் கண்டுபோற்றி

மாயசித்தி குளிகையல்லோ திறமாய்ச்செய்து

மலைதொடுத்து அண்டமுத லதிசயமேபார்த்தார்
தேயமொரு பட்டணமாஞ் சிதம்பரத்திற்

ஜெகமுழுதும் ஆண்டதொரு சோழனப்பா

தேயமுடன் கனகத்தால் நடேசர்வார்த்தான்

விஜயாரசு செம்பொன்கா சிட்டிட்டாரே. 11

இட்டிட்டார் கனகமது செம்பாய்ப்போச்சு

யியல்பான கெந்தகத்தின் மகிமையப்பா

பொட்டிட்டாப் போலெனவே தொழில்கள்சொல்

பொருள்காணு மவர்நூலைப் புகுந்துபாரு[வாச்
மட்டிட்ட தொழிற்செய்து கர்ப்பங்கொண்டு

மலையேறி வந்துபெரி யோரைக்காரு

வெட்டிட்ட கிணறதுபோ லூற்றுக்காணும்

வெளியாகும் பதினெண்பே நின்றூல்தேடே.

தேடியே பார்த்தவுடன் சித்தியாகுந்

தெளிவாகுந் சட்டைமுனி நூலைப்பாரு

வொடியே திரிந்தலைந்து யோடும்பாரு [ம்
 வொளிகண்டால் வெனியாச்சு ஞானந்தோயு
 பாடியதோர் சந்தரன்றன் நூலைப்பார்த்தாற்
 பதிவாகும் வாதவித்தை வெனியாய்ப்போகும்
 காடுசெடி யலைவானேன் வகாரமென்று
 கருதிப்பார் கைகண்ட தொழில்தான்பாரே.

வெடி உப்புசெயநீறு

தானை வெடியுப்புச் செயநீர்கேரு
 சாதகமாய்ப் பலம்பத்து திறத்துக்கொண்டு
 வேனான சோடசமாங் குருபூநீறு
 விளங்கிய காய்சந்தாகும் கல்லுப்பைந்து
 கோனான நவாச்சார மன்னபேதி
 கொடியதொரு அப்பிரகந் துருச்சினம்
 வாணான சூடன்வெள்ளை வெண்காரம்பூரம் [டே.
 வரிசையுட னிந்துப்புக் கடல்துரைதான்குட்
 சுட்டுவது வீரமுடன் காய்சந்துசேரு
 சூழ்ப்புடனே துகைபெற்றுப் பூணமும்பாரு
 ஆட்டுவது புளியெட்டுக் கொடுக்காயெட்டு
 அழகான யீறலென்ற சதையுமெட்டு
 பூட்டுவது பழச்சாற்றிற் கரைத்துக்கொண்டு
 புகழாக முழையோடே யெழுநாளாட்டித்

46. அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

திட்டுவது வில்லைதட்டிக் கலையத்துள்ளே
சிறப்பாக கற்சண்ணம் பூசியாற்றே.

15

ஆறியபின் வில்லைவைத்துச் சீலைசெய்து
அடவாக தூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
தேறியபின் நாலிலொன்று சாரங்குட்டி
சிறப்பாக வாட்டியதை வழித்துப்பிங்கான்
கூறினபின் னீராச்சு வீரம்பூரங்
கூடவிட்டுச் சரக்குகளிற் றடவிவாட்டி
மாறினபின் கடினையைந்து சுருக்குத்தாக்க
மாண்டுபோம் நவலோகம் பொன்னும்பாரே.
பாரிந்தநூலைப் பகர்ந்தா லெழுநரகம்
பாரிந்தநூலைப் பண்பாக பூசிப்பாய்
பாரிந்தநூலைப் பதினாறு சுருக்கம்
பாரிந்தநூலை பகரார் பெரியோரே.

காவியச் சுருக்கம் - 1.

ஆதியந்த மாதார மகண்டநாதம்
அடுத்தின்று நிராதாரந் துரத்துக்கப்பால்
சோதியந்த நகாரமடா பிரமன்வீடு
சுடரொணியா மகாரமடா மாலின்வீடு
நீதிபெரு ஞானமொழி சிகாரமப்பா

காக்குணத்தின் ருத்திரனும நிலைத்தார்பாரு
 லாதியெனும் வகாரத்தில் மயேசன்னுனும்
 மனம் புத்தி ஆறிவுமதி விவேகமுள்ளோன்
 சாதியெனு முயிர்வாழ்க்கை யகாரபிடம்
 சதாசிவனுங் கொலுவிருந்தார் நிற்குணத்தின்
 ஓதியந்த பெரியோர்கள் ஓம் நமசிவயமென்று
 வற்பனமாய் ஸ்தம்பித்து ஒருநிலையாய்நின்றார்
 சாருதியா மாயிரத்தைச் சுருக்கியானுஞ்
 சடாசூரப் பொருளாக்கி ஒன்றிற்சொன்னோங்
 காருதிபோற் புலத்தியனே மைந்தா நீயுங்
 கடப்பிள்ளை யுந்தனுக்கு வாச்சுதப்பா
 திருலகத் திருந்தாலு மெய்ஞ்ஞானம்போலச்
 சிக்காது வொருவருக்குஞ் சீஷாகேளு
 மாறுபடா பிள்ளையென்றால் விரைதக்கட்டி
 மலையேறிக் குகைதனிலே கர்ப்பமுண்ணு
 ஊருபதி மனையாள்பெண் மாய்கைவிட்டு
 ஒருமனதாய் ஞானவழி உண்டுதேறு
 பாடுபட வேண்டாம்நீ சரிதைவிட்டு
 பண்பான கிரியையிலே பாடிப்பாடி
 பேருபெற வேணுமென்றால் மவுனவாழ்க்கை
 பெறவேணுஞ் சிவயோகம் பெற்றால்மோகும்
 வாருவென்ற வாயுவடா ஞானமப்பா
 மைந்தனே ஒன்றல்லோ மகத்தாம்வித்தை
 தாறுமா ருகவல்லோ திகைப்பெற்றால்

வாராது ஒருநாளுஞ் சாபம்போட்டோம்
ஆறுவரை கடந்துசரா சரங்கள் தாண்டி
அருளினோம் ஆயிரத்தின் சுருக்கமுற்றே.

1

மு ப் பூ மு ப் ப து

ஆதிபரா பரத்தினுட கிருபைபோற்றி
அடிமுடியா மைங்கோலம் நக்திகாப்பு
நீதியாம் வாரணத்தின் முகவன்காப்பு
நீர்மலமாஞ் சதாசிவத்தின் வடிவேகாப்பு
பாதிமதி யணிந்தசிவன் பாதங்காப்பு
பத்திமுத்தி சித்திவயி ரவனேகாப்பு
ஒதியதோர் வாணியின்றன் பாதங்காப்பு
ஒங்கார மூலவட்டத் தொனிகாப்பாமே.

1

ஒங்கார மூலவட்டக் கணேசன்பாதம்
ஒளிவெளியா மனோன்மணி நாதாக்கள்பாதம்
நாயக்கார சாரமதை மூன்றுபத்தில்
நயங்காணும் புலத்தியனே ஞானவானே
தேங்காத னாதவந்தாற் சனமந்தசம்பு
சிவமென்றுஞ் சத்தியென்றும் பேருமாச்ச
ஆங்கார மாணுவமு மடக்கிற்றினால்
அங்கார அடிமுடியுங் காப்புத்தானே.

2

சாப்பாந அடிமுடியும் நடுமூன் ஹந்தான்
கருக்காடு வெளிக்காடு ஒளிக்காடாகும்
சாப்பாந அளர்க்காட்டிற் குடிசைகட்டி
சங்கையா யிருந்தவரைக் கண்டதுண்டோ

சாப்பாடு வாராது மாதுனாதம்

பொங்கிவரும் அப்புழுப்பு சரியாய்க்காணும்
வாய்ப்பாட்டி இல்வருமே தசமாந்திகைக்
வகுத்தபடி குருமுடித்து வாதம்பாரே. 3

பாரப்பா குருமுடிக்குங் காலஞ்சொல்வேன்
பங்குனியும், சித்திரையும், மகரகும்பம்

வேரப்பா யேடுப்பதற்கு அந்தநாளில்
வென்படவே கதிர்தாண்டி மதியிலிறீற்கும்
சேரப்பா முதற்பகைந் தசமியன்று

திதிபார்த்து சாகாக்கால் முடிக்கநன்று
ஊரப்பா ஆயிரத்தெட்டி தழாமென்னும்
உச்சிமலை மீதிருந்த பூவைவாங்கே. 4

பூவான பூவிலொரு விவரங்கேளு

பொங்கிவரும் பஞ்சவர்ணம் மாதுனாதம்
நாவான தசையாமல் நிமையாடாமல்

நாலான கேசரியில் மனத்தையூணி
தாவான யிடந்தேடி கண்டுபோற்று

சதுர்முகனு மாலவனுங் காணாப்பாதம்
மாவான மானனிரங் கொண்டோரெல்லாம்
மவுனமனோன் மணியாகி வாழ்ந்திட்டாரே. 5

வாழ்ந்திட்ட அக்கினியும் வாய்வுங்கடி

வாசமற்ற பூமியின்கீழ் மூண்டமாச்சே

தாழ்ந்திட்ட அக்கினியும் வாய்வுங்கடி

சமரசமாம் நடுவான பிண்டமாச்சு

சார்ந்திட்ட விரண்டுக்கும் பிலமேதென்றால்

தருவான மண்ணோடே தண்ணீராச்சு

ஆழ்ந்திட்டு பார்த்தவனே ஆதிகாண்பான்

அரியென்றும், ஸூரியென்றும், நடுவிற்பேரே.

நடுவான பூமியுட னாதம்வாங்கி

நல்லவிந்து நீர்கறைத்து ரவியிற்போடு

விடுகாதே யிப்படியே பத்துமுறைகாச்சு

விந்துவிட நீராலே கட்டிப்போகும்

விடுவானோ வாதிமகன் சிவத்தைத்தானும் [ந்தா

விழியொளியாஞ் சத்தியென்ற பூரணத்தைமை

படுபாதி மூன்றிலொன்று சிவத்தைசேர்க்க

பரிவான ரவிமதியி லுப்புண்டாச்சே. 7

உப்பான வுப்புக்கு னுமங்கேளு

உகமையுள்ள வெடிப்புப்பு வென்றும்பேரு

அப்பான மேகத்திற் பிறந்தஉப்பு

அளற்காட்டிற் குடியிருக்கும் காண்போரில்லை

செப்பாத னாதகிரி சோதித்தேறில்

சிவனைவெளி யாக்குமிந்த தேவியுப்பு

துப்பாகக் கர்ப்பமுள்ள மும்மூலவீடு

துரியம்விட்டு அநீதவெளி காணுவாயே. 8

காணாது காணாமடா யிந்தநூலிற் [டார்
 கண்டவர்கள் சொல்லார்கள் வெளியிற்போ
 தோனாத பூரணத்தை தோற்றிவைக்குஞ்
 சொரூபமுள்ள ஆயித்தெண் சகஸ்திரனீத்தை
 காணாது வொன்றுக்கும் காரசாரம் [ஞ்சாம்
 நஞ்சுகொண்டு செத்தவன்போற் சரக்கெல்லா
 பேணாதே உலகத்தில் தசமாந்தீகை
 பெலத்தயுத்தி யறிவதனாற் பேணிப்பாரே. 9
 ஆழ்வான பூரணமே ஆத்மாவாகும்
 ஐந்துமூன் றெட்டிட்டுங் கண்டபோதே
 சூற்பான குறியறிவாய் மைந்தாசொன்னேன்
 கூடும்போ தேகமுடன் யோகமாகும்
 சரியான பனிரெண்டும பதினாறுள்ளே
 சத்தி, சிவ, மிரண்டுமொன்றாய் நிற்குமப்பா
 யிரியான பரதேசி யிதுவேயாகும்
 பதியுடைய அமிர்தகலை பானமுண்ணே. 10
 இவையான பதினாறில் நாலும்பாழாங்
 கண்டுதடா சூரியன்றன் பனிரெண்டில்நாலு
 இவையாகப் பிறந்ததிலே பெட்டுநின்று
 சோமகலை சூரியகலை யாயிற்றப்பா
 இவையான வாரியின மைந்தமண்ணு [டம்
 ஆதியென்றும் அந்தமென்றும் அமைந்தபின்
 இவையான சிவகலைதா னேதென்றுக்கால்
 வரங்குவதும் விடுகுவதும் வழக்கந்தானே. 11

வழக்கமாய் சிங்குவையை மடித்துவைத்து
வாய்மூடி னுலையுமே மறியோடாமல்
முழக்கமாய் நாடிநாம் பசையாடாமல்

முன்றுமுத லாறுதலஞ் சிரசேகண்டாய்
புழக்கமற்று நெற்றி, உச்சம், மாகப்பிரம்ம
புறம்பாகா வாசமதாய் சமாதிரிஸ்ஸு
பழக்கமாய் அந்தமதை நெருக்கிடாமல்
பார்க்கிலது யிருகண்ணும் ஆடாமல்நில்லே.

நில்லென்றால் வேதாந்தம் நிற்குமோசொல்
நிர்மூட மடையருக்கு வருமோவாதம்
சொல்லென்றற் பெரியோர்கள் சொல்லுவாரே
சொக்கிமெள்ள யேறவென்றால் யேறலாமோ
அல்லென்ற வினை யகற்றி நந்திசொன்ன
அறிவுதங்கும் மனம்நிலைக்கும் ஆசானாவாய்
மல்லென்னுஞ் சண்டையிட்டு தர்க்கம்பேசும்
வாய்வீணர் தங்களுடன் வாய்பேசாதே. 13

பேசாதே வுலகத்தில் கர்மிகோடி

பேச்சறிந்து பேசாமல் பழியேசெய்வான்
கூசாமல் நூலிருந்தாற் கொடுங்கோளென்பான்
கொடுக்காட்டா லந்தனா லெனக்கேனென்பான்
ஆசானே போலவன்சரியாய்ச்சொல்வான்
அகஸ்தியன்மே லாணையிலை யென்றுபோடு
தேசாதி வழக்கமெல்லாம் பாஷாண்டிமெத்த
சியனாணை முப்பதையும் பதனம்பண்ணே. 14

முப்பதுபேரில் வெருநூதும் சொல்லாதப்பா
முன்சொன்ன வாதமிரு னூறும்பாரு
செப்பதுபேர் பாடிவைத்தேன் பண்ணிரெண்டில்
சிவயோக நிகண்டிலே நூறுஞ்சொன்னேன்
ஒப்புவமையில்லாத கலைக்கியானஞ் சொன்னேன்
உத்தமரை கிட்டவைத்து உண்மைகேளு
தப்புமொழி சொல்லவில்லை முப்பதிலேமைந்தா
சகலகலைக் கியானமெல்லாம் பாடினேனே. ()

பாடினேன் கலைக்கியானம் பாடும்போது
பரமசிவன் தன்னோடே ரிஷிகள்வந்தார்
நாடினே நானவரை பூசைபண்ணி
நல்வசனங் கேட்டிந்ந் நூலைச்சொன்னேன்
ஒடிநீர் சொல்வதென்ன வென்றுகேட்டால்
உண்மைபெற்ற சித்தருக்கா மென்றதாலே
நாடினேன் தாய்சொல்லப் பாடிப்போட்டேன்
நல்லோர்கள் யிந்தநூல் விடுகாதெண்ணே. 16

ஊகோதே அண்டமதின் ஓட்டைவாங்கி
மேற்கசிந்த கோழையைநீ வாங்கிப்போட்டு
ஊகோதே முப்பத் திரண்டுதிட்சை
யுத்தமனே பஞ்சீகரண முடித்தபோது
ஊகோதே அடிமுடி நடுமூன்றுப்பும்
நாதவிந்து பிண்டமென்ற பேருமாச்சு
ஊகோதே நீர்நெருப்பு காற்றுமாச்சு
சோமசூரியனக்கினி பென்றும்பேரே. 17

பேரான வழலைமுறை நன்றாய்க்கேளு'

பெரிதான அகாரமென்ற கல்லைவாங்கி
ஊரான கல்லுறலில் மாவதாக்கி

புத்தமனே சுத்தசலந் தன்னிற்போட்டு
சீராகக் கரைத்திழை மமுனிநூற்றான்

திருவையொத்த ரஹ்முகத்தில் உப்பதாக
நேராக யிந்தவண்ணம் பத்துமுறைகலக்கி

நேர்மையொத்த ரஹ்முகத்தில் வைத்திடாயே

வைத்திட்ட வுப்புக்கு நாமங்கேளு

வாசமுற்ற பூரேன் நிதற்குபேரு
மிந்திரனுப்பு வழலையென் நிதற்குபேரு

மேலான வுவுர்ப்புவென் நிதற்குபேரு
சுத்திட்ட லிங்கமென்றும் ருகியென்றும்

சுடரென்றும் அறனுப்பு வென்றும்பேரே. 19

பேரான உவர்க்கடுக்க லிங்கமென்றும்

பெரிதான சிவருபம் முடியென்றும்பேர்
நேரான வெள்ளைக்கல் லென்றும்பேரு

உருவான அகாரமென்றும் பேருமாச்சு
சாரான சுரக்கென்றுஞ் சாரமென்றுஞ்

சிவருத்திர சம்மார கர்த்தாவென்றும்
பேரான வாசியென்றும் மூலமென்றும்

பெருமையுற்ற வகாரமென்றும் பேருமாச்சே

மூச்சப்பா ஆரஞ்சுபம் வெள்ளையாச்சு
 அவஞ்சுபஞ் சிவப்பான வடிவமாச்சு
 பீச்சப்பா வதனுப்பு நீலவர்ணம்
 நிலையான நடுவாச்சு வேறேயில்லை
 மூச்சப்பா தூறென்று கவர்கள்கோடி
 மூடர்களே வொன்றல்ல மூன்றுமாச்சு
 பேச்சப்பா சொல்லுகிறேன் சத்திநாமம்
 பெருமையுள்ள விந்தென்றும் ரவியின்பேரே.

ரவியான நடுமூலஞ் சொல்லக்கேளு
 இயலான சிகாரமென்றுஞ் சிவமாமென்றும்
 புனியான சிவமென்றும் பால்தயிராமென்றும்
 பொருளான கெங்கையென்றும் சயிலமென்று
 குனியான ஊசிரீர் செயரீரென்றுங்
 குருவான அப்பென்றும் சம்பளரீரென்றும்
 தவியான பிரணவத்தின் நீரேயென்றும்
 சமுத்திரத்தி னறுவகைரீ ரென்றும்பேரே. ()

பேரான சடாதார அமிர்தமென்றும்
 பெரிதான அமுரிரீ ரென்றும்பேராம்
 ஊரான கண்ணீரு முண்ணுப்பாலென்றும்
 உலகமெல்லாம் படைத்தனித்த உமிரீரென்றும்
 வாரான ஆதியுட நாமக்கேளு
 வளமையுள்ள வெடியுப்பு சத்தமென்றும்

நேரான கமலமென்றும் சிப்பியென்றும்
நிலையான ஆகாசப் பிறையாச்சே.

23

ஆச்சப்பா கும்பிடுக்கல் லென்றும்பேராம்
அதிகார பாவையென்றும் ரவிதானென்றும்
நீச்சப்பா வெள்ளைக்கல் கும்பமென்றும்
நிலையான ஆனைக்கல் மவுனமென்றும்
போச்சப்பா வழலையென்று மவுனியென்றும்
பிலமான ஆயிரத்தெண் கமலமென்றும்
நீச்சப்பா காமப்பால் கானற்பாலென்றும்
நெய்மஞ்சள் கருவென்றும் நடுவின் பேரே. 24

நடுவான் ஆகாச செர்ப்பமென்றும்
நல்லதண்ணீர் பச்சையென்றுங் கல்லுப்பென்
நடுவான் மேகமென்றும் சன்னமென்றும் [றும்
நஞ்சென்றும் பிஞ்சென்றும் ஊமையென்றும்
வடுவில்லா காந்தியென்றும் மாதியென்றும் [றும்
மாலென்றுஞ் சத்தியென்றும் சிவந்தானென்
துடுக்கனென்றுந் தருவென்றும் பேருமாச்ச
சகாத்த பூரணமென் நிதற்குப்பேரே. 25

பேரான சத்தியுப்பு ஒன்றுகூட்டி
பெருமையுள்ள விந்துப்பு அதற்குப்பாதி
சீரான சுழியுப்பு யிரண்டுக்கூட்டி
சிவகெங்கை விட்டாட்டி சரமம்நாலு

நீராக வாட்டியபின் வில்லைகட்டி
நிலைத்ததொரு யெருவடுக்கி புடத்தைப்போடு
பாரான பரித்தகட்டில் பூசிக்காய்ச்சி
பண்புடனே புடம்போடச் சுன்னமாமே. 26

ஆமப்பா முப்பூவை ஏழுமுறைநீயும்
அக்கினியிற் சுட்டெடுத்து ஆயிரத்தின்படியே
நாமப்பா சொல்லிவைத்த காவியத்தைப்போலே
நாட்டிலே யின்னமொரு நூல்தானுண்டோ
வாமப்பால் கொண்டவர்க்கே யெய்துமெய்தும்
மறுஜென்ம மெடுத்தாலும் அவர்க்கேயெய்தும்
சோமப்பால் ஞாயின்பால் கொள்வதற்கு
சுளுவாக யின்னமொன்று சொல்கிறேனே. 27

சொல்லுகிறேன் பிரிதிவுதான் கம்பியுப்பு
சுருக்கான அப்புவல்லீலா பாரையுப்பு
நல்லுகிறேன் அக்கினிதான் கல்லுப்பாகும்
காடுகின்ற வாயுவதே யிந்துப்பாகும்
வெல்லுகிற ஆகாசம் வழுபுப்பு
வேதாந்த மனோன்மணியா ளீன்றவுப்பு
கொல்லுகிறேன் சாக்குகளை யென்றுசொல்லி
சூலைபாவி காத்திருந்து குடிக்கொண்டானே. 28

கொண்டவளை அம்பலத்தி லாட்டஞ்செய்து
கூடுவிட்டு மறுகூடு நடனஞ்செய்தாள்

கண்டரைநீ நீற்றவென்றும் கனகச்சன்னங்
 களஞ்சிகா லிடைக்கியெட்டு சாரஞ்சேரு
 நின்றயிடைத் தன்னேராய் சாரஞ்சேர்த்து
 நியென்ற வெண்கருவா லரைத்துவில்லை
 சுண்டகணீ ரெண்டிடவே ரவியில்வைப்பாய்
 சுருவாகப் புடமிடவே சுன்னமாமே.

29

ஆமப்பா யி துநீற்றால் துருசுவெள்ளை
 யவ்வெள்ளை சுன்னத்தால் ரசத்தேநீற்றி
 ஓமப்பா பரித்தகட்டிற் பூசிப்பாரு
 ஓகோகோ சொர்னமது சுன்னமாச்சு
 நாமப்பா சொல்லுகிறோந் தாம்பரத்திற்கீய
 நாட்டோர்க்கு பிழைப்பதற்கு வழியுமுண்டாங்
 காமப்பா லாதையெடுத்து வெள்ளிக்கீய
 கனகமாங் கருமுன்று பத்தம்முற்றே.

30

பச்சைவெட்டு சூத்திரம்-16

அரிதாரம் பிருதிவு வாகினிற்கும்
 ஆனதொரு சவ்வீரம் பூமராகும்
 பெரிதான கெவுரியோ தேயுவாகும்
 பின்னுமெனும் வெள்ளையோ வாயுவாகும்

அரிதான லிங்கமோ ஆகாசமாகும்
 வருந்தியே பச்சையுடன் மாட்டலாகும்
 தெரியாத வயித்தியரே யிந்நூலப்பா
 சித்தரப்பா சொன்னவித்தை செகத்திற்பாரே.
 செகத்திலுள்ள வயித்தியரே செப்பக்கேளு
 திறமான அரிதார்க் கட்டிவாங்கி
 செகத்திலே சுண்ணாம்புக் குள்ளேவைத்து
 சுத்தியதை செய்தநீர் யெடுத்தாக்கொண்டு
 சிகத்திலே மனிதருக்கு யீனாகாசம்
 யெலிகடிகள் விஷபாகம் பித்தம்பாண்டு
 மகத்தான குளிர்காச்சல் மகோதரங்கள்
 வருகின்ற நோய்களுக்கு வையேசுக்கில். 2
 ஈக்கான சவ்வீரக் கட்டிவாங்கி
 சுவாசமொடு காகம்நீ ராமல்வீக்கம்
 மொக்கான குன்மமெட்டு யிளைப்புயிளை
 மிக்கதொரு நெஞ்சடைப்பு முளகிற்கொள்ள
 தொக்காகும் சூலையொடு வயத்திற்கெண்டை
 தேறாத நீரிழிவு நீராமைக்கும்
 சிக்காத கொடிவேலி வேரறைத்து
 திறமாக அரையுண்டை செய்யப்போமே. 3
 போமடா கெவுரியுட போக்கைச்சொல்வேன்
 புகழான தோஷமொடு சுரத்துக்கெல்லாம்
 நாமடா சுக்கினிட தண்ணீர் தன்னில்
 தெரியாதே நெல்லிடைக்கு மேலதாக

நாமடா சொர்க்கிசந்தி அரிசிரந்திமேகம்

நயமாக வயிற்றுவலி சூலைக்கெல்லாம்

ஓமடா கருப்புபுட்டி தன்னிலேதான்

ஒருகோடி கோய்களெல்லாம் ஒளியும்பாரே.

பாரென்ன வெள்ளைபா ஷாணந்தன்னை

பாங்காக பெருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டி

சிரென்ற சிறுபயது அளவுஉண்டை

திறமான பெருவயிறு உளமாந்தைக்கும்

சாரென்ற வேட்டிலைச்சா ருளமாந்தைக்கும்

கூணத்திலே சும்மட்டிக்கு தீருமென்றே

வேரென்ற சோகைக்கு மிப்படியேசெய்ய

வெகுதால கோய்களெல்லா மிரண்டுபோயே.

போருமே லிங்கமடா சன்னிதோஷம்

பொறுக்காத நெஞ்சனுடப்பு வாய்வுமூர்ச்சை

தாக்குமே வயிற்றெரிவு வயிற்றிலுதல்

தனியிஞ்சி சாற்றிலிட தவிர்ந்துபோகும்

காக்குமே சூலையொடு பித்தங்கரமலை

விஷபாகம் வலிசுன்னம் சோகையெல்லாம்

பாகமாக் கொடிவேலி சாற்றிற்செய்ய

பறக்குமடா மின்னம்வெகு கோகந்தானே, 6

காந்தநாலு கெந்தி சம்ன்

கருப்பஞ் சாரும் விட்டடைத்து

பொருந்த சட்டி தனில்தடவி

ஒடுமுடி ஒரு சட்டி

ஶ்ரீரத்மமாக சிலை செய்து
 பாங்காய் புடத்திற் போட்டெடுத்து
 ஶ்ரீரத்மமாக பின்னு மொரு
 வளமாய் முன்போற் சிலைசெய்யே. 7
 செய்யும் முறையே சொல்லுகிறோன்
 சீராய் செந்து ரத்துடனே
 கவயகந்தி சரி சமனாய்
 வாகா பளச்சாற் றுலறைத்து
 உய்யும்படியே முன் போலே
 ஒருசட்டியி லீட்டு மேல்முடி
 செய்ய மேலே சிலைசெய்து. 8
 திறமாய் புடமே போட்டெயெடே.
 போட்டே யெடுத்து செந்தூரம்
 போகும் வெள்ளை நீசடைப்பு
 நீட்டுச் சோகைப் பாண்டுவுடன்
 நீரம்பலுமே வயிற்று வலி
 முட்டுந் தேனில் திரிகடுகு
 மூன்றே னுளிற் கொடுத்திடவே
 வாட்ட. மிடாதே கொண்டேயிடு
 வாகாஞ் சித்தர் செந்தூரமிதே. 9
 சாதி லிங்கம் நாலுடனே
 சமனா வாரை கரிநாலு
 ஆதி சிலை யாராக்கி
 அதிலே யுருட்டி யாறுதிரம்

சோதிசுரன் சூலை மண்டைகுத்து
துடர்ந்து பேரும் மேகமெல்லாம்
வாதாய் கூட்ட வோடிவிடும்

மகத்தாம் சித்தர் புகையிதுவே.

10

எறுக்கன் வேரை யிளகரைத்து
யியல்பா லிங்கம் மதிற்சேர்த்து
பிசரி ரவியிற் காய்ந்தெடுத்து

பதமாய்ச் சுங்காந் தனிற்கூட்டி
வருத்தமான பிளவை களும்

வயிற்றிற் கட்டித் தலைகுத்தும்
யிருக்கத் துடனே வோடிவிடும்

யியலாஞ் சித்தர் புகையிதுவே.

11

ஆவாரம் சரியே னாலு

அதினுடன் லிங்க மூன்று

தோடொரு வீரம் மொன்று

தேவாதி லிங்க மிரண்டு

தாவதை அரைத்துச் சுங்கான்

தன்னிலே வைத்துக் கொள்ளு

போவதே சூலைப் புண்கள்

பொய்யல்ல சித்தர் சொன்னார்.

12

ஆலத்திப் பூரம் னாலு

அதினுடன் காந்த மூன்று

கோலப் பாஷாண மிரண்டு

கொடிய தோர் கெவுரியொன்று

வலவே கொட்டி வேலிலே
சவ்வீர மரைதான் கூட்டி
மூலமாய் மூன்று வில்லை
முடித்து காயவைத் திடவே.

13

எடுத்த வில்லை முதலாக
யியல்பாம் புனியஞ் சிராயிற்சுட்டு
வடிப்பமாக யுலை முடியில்
வைத்தே தீயிற் புடம்போடு
அரைத்த வில்லை பொடித்தெடுத்து
ஆசனத்திற் பிடித் திடவே
தொடுத்த புண்கள் புரையிலகும்
சொன்னார் சித்தர் புகையிதுவே.

14

தாரமும் சசமுங் கெந்தி
சரியதாய் தூளே செய்து
பாசமாஞ் சீலை தன்னிற்
பத்தியே திரித் துருட்டி
வீரமாம் விளக்கில் போட்டு
வேப்பெண்ணெய் தண்ணை வார்த்து
கோரமான் திரி கொளுத்தி
கொடும்புகை முகத்தி லேற்றே.

15

எடுத்திடிச் சன்னி தீரும்
பெலும்பிடி கும்பத் தீரும்

பார்த்திடிற் பங்கி தீரும்

பாவைஞ னியமுந் தீரும்

கோத்திடிற் கண்ட மாலை

குன்மங்கள் முதலாய்த் தீரும்

யேத்திடிற் வியாதிக் கெல்லாம்

யேழுநாள் பத்திய மாமே.

16

அண்டக்கல்முப்புசுண்ணம்-16.

ஆதிபந்தம் நடுவான சோதிபாதம்

[ந்நி]

அனுதினமும் நெஞ்சில்வைத்து யருளைப்போ
சோதிமய மானதொரு னிரியம்பத்து

துரியத்தி லாடுகின்ற சிவனைப்போற்றி

ஆதிநின்ற மால்பாதம் கணைசன்பாதம்

அருள்பெற்று மயேசனுட வடிவைப்போற்றி

சோதிமய விந்துவிலே துலங்கும்நாதர்

துரியவெளிப் பதியெனவே தொழுதிட்டேனே.

தொழுதிட்ட பதிகேளுஞ் சொல்வேனப்பா

துரியாதீ தங்கடந் துரியமாகும்

வழுந்திட்ட பொன்னிறமாய்க் காணுங்காணும்

வடிவான அரனங்கே நிர்த்தமாடும்

முழுந்திட்ட மூலத்தின் மேலேயப்பா
முதிழ்த்துநின்ற குசவனிட வீட்டைப்பாரு
தழுந்திட்டா லாவதென்ன மாடேசொல்லும்
அப்பதியை யறிந்துகிற்கக் கருவைக்கேளு. 2

கருவேதோ குருவேதோ வென்பாமாண்பர்
கண்டுபதி தெரிசிக்கான் கசடனாகும்
உருவேது வென்றாக்கால் வீந்துநாதம்
உற்றுப்பார் உன்னுடம்பு வேறுமுண்டோ
தருவேது யிதைவிட்டால் பொருள் தானேது
தாரணியில் யோகமுதல் ஞானமேது
உருவேது சமாச்சமே அந்நவதாகும்
உற்றுப்பார் பிறவியது வொழிந்துபோமே. 3

போமப்பா யிப்பதியின் கூறுகண்டு
போர்க்கோடே நிறமறிந்து கருவைவாங்கு
ஆமப்பா யிவராலே வகுத்ததாகும்
அணியணியாய் வகுத்ததுவுங் குசவனாகும்
நாமப்பா கருவிரண்டு பொதுவேயாதி
ஆதியந்த மானதுவு மிதுவேயாகும்
வேமப்பா வேகாத தலையுமாகும்
விளங்குகின்ற சாகாத காலுமாகே. 4

சாகாத காலதுவே யறுகோணந்தான்
தனிவேகாத் தலையதுவே மூலமாகும்

போகாத புலனதுவே பரவெளிதானப்பா
 போக்கோடே யிதுமுன்றும் புதுமைமெத்த
 போகாத பிரமகற்பங் கல்லுச்சுண்ணம்
 புலனுடைய கூறல்லா லென்றுமில்லை
 வேகாமல் வெந்துநின்ற சவுக்காரந்தான்
 விளங்கியதோர் மாலாகும் விந்துபாரே. 5
 விந்துநின்ற நிலைகண்டு நாதங்கண்டு
 வெளிகாணப் பிரமமென்ற கல்லைக்கண்டு
 விந்துநின்ற நிலையிதுதான் பேயாகேளும்
 வெறும்வாயை மெல்வதுபோல் சுடாதேநீதான்
 வந்தவிதம் போனவிதம் ரெண்டுங்கண்டால்
 மகத்தான சுண்ணக்கல் வெளியதாகும்
 வெந்துநின்ற சவுக்காரக் கட்டியேயோடே
 மேலியே மருகிருக்கும் வெள்ளைக்கல்லே. 6
 கல்லென்ற சுண்ணக்கல் காரமெத்த
 கடுவெள்ளை யாய்ப்பார்த்து வாங்கிவந்து
 சொல்லென்றால் ரவியினுப்பு சுண்ணன்றுஞ்
 சுகமான அமுரிபடி யெட்டிழற்போட்டு
 மெல்லநீ கறைத்துஅதை தெனியவைத்து
 மகத்தான தெனியிற்றுத்து பாண்டத்திட்டு
 நிலென்ற கல்லுப்பைப் பாண்டத்திட்டு
 நேராக பெரித்திடுவாய் சாமம்நாலே. 7
 நாலான சாமந்தா னெரித்தபின்பு
 நலமான ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு

சூலான நாதவுப்பு அதிநிற்பாதி
 செப்பரிய செயவீரம் தாலுக்கொன்று
 சூலான அரன்கார மதனிற்சேர்த்து [கொண்டு
 மாட்டையிலே யெட்டிலொன்றாய் மாட்டிக்
 சூலான குளிக்கல்லிற் போட்டுமைந்தா
 விரவியே வெண்கருவாற் சாமமாட்டே. 8

சாமந்தா னரைத்தபின்பு வில்லைதட்டி
 சாதகமாய் ரவியிலிட்டிக் காய்ந்தபின்பு
 சாமந்தா னாச்சதப்பா பிஞ்சுவிட்டை
 எடுத்ததொரு வேட்டலிட்டு சீலைசெய்து
 சாமந்தா னொறெருவிற் புடச்சைப்போடு
 உத்தமனே புடமாற் பெடுத்துக்கொண்டு
 சாமந்தான் வெடியுப்பு நீர்னிலே
 மாட்டியே யறைத்துவாரு வில்லைசெய்யே. 9

வில்லைசெய்து சீலைமண்ணுஞ் சாத்திக்கொண்டு
 வேண்டியதோ ரன்புசதருக் குள்ளேபோடு
 தோல்லையிலே விழுகாதே தொழில்பாரப்பா
 சூடாரி யெடுத்துமே கல்வத்திட்டி
 கல்லையிலே பூநீரும் நவாச்சாரந்தா
 னேத்தியரை கால்சாம மெடுத்துயின்பு
 கல்லையிலே பனிமுகத்தில் குண்டாரு
 மாட்டியரை கல்லுப்பட மாண்டவாதே. 10

வாறாக பெடுத்ததனை வில்லைசெய்து

மைந்தனை குக்கிடத்திற் புடமேபோடு
பேராக ஆறவிட் டெடுத்துக்கொண்டு

பேசாதே பூரீரை விட்டுஆட்டு
நேராக சாமயட்டு மாட்டித்தீரு

நிலைத்ததொரு வில்லைவயத்தான் ரவியிற்போடு
கூராக வோட்டில்வைத்துப் பூரீர்க்கீலை

கொள்கியே யெண்பதெருக் குள்ளேபோடே
போட்டவுடன் சுண்ணமதாய் நீறிப்போச்சு
புகழாக பெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு
ஆட்டிபின்பு கடுங்கார நீரைவிட்டு

அப்பனே ஆட்டிடுவாய் சாமமொன்று
நீட்டிபின்பு அஞ்சுகண்ண கையில்வைத்து

நேராகப் பூரீராற் சீலைசுத்தி
மூட்டிபின்பு ரவியிலே காயப்போடு

மூசியாம லுமியோட்டி லுதிப்போடே. 12
போட்டிபின்பு சுண்ணமென்ன வழலையாச்சு

பொற்பிறவி யுண்டாச்சு பொருளுண்டாச்சு
நீட்டிபின்பு அண்டாண்டம் நீறிப்போச்சு

நிலையாத வாதமிப்பால் நிலைக்கலாச்சு
சாட்டிபின்பு கன்னியுட நாதத்தாலே

கல்லுப்பே சுண்ணமாய்க் கருவுமாச்சு
கூட்டயிதின் துறையறிந்து கூட்டினாக்கால்

குறையாது தங்கவரை வேதைத்தானே. 13

தொனென்ற கல்சண்ணம் பலந்தான்ரெண்டு
 தண்மையுள்ள செயசாரம் பலந்தான்ரெண்டு
 தொனென்ற பூமொன்று கட்டிக்கொண்டு
 உத்தமனே கல்வத்தி லாட்டுஆட்டு
 வெனென்று யிளக்கியது குளம்பாய்நிற்கும்
 விருதான பீங்கானில் விட்டுக்கொண்டு
 பாணென்ற பனிமுகத்தி விருந்ததண்ணீர்
 மைந்தனே வீரமதில் காசுபோடே.

14

பாட்டபின்பு செயநீர்தான் வழலையப்பா
 புதுமையுள்ள கல்லுப்பை நீராலாட்டி
 நாட்டுடைய வில்லைதட்டி ரவியிற்காய்ந்து
 நல்லதொரு அஞ்சுசண்ணக் குகையிலுது
 மூட்டதொரு சுண்ணாம்பாம் வீரங்குட்டி
 முக்கியமுள்ள வாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
 தாட்டிகமாய் சூடலுக்கு அங்கிபூட்டி
 தடையறவே மூன்றுநாள் காயவைத்து
 கட்டுநீ அஞ்சுசண்ணக் குகையிலுது
 கச்சமில்லை சுண்ணாம்பாய்ப் பொருமுந்தானே

தானென்ற பூரீரை செயநீர்பண்ணி
 தடையறவே சகக்கெல்லாங் கட்டிக்கொள்ளு
 ளனென்ற வுடலுவிட்டு வெளியைபார்த்து [ன்
 உளமகிழ்ந்து போகாதே உலுத்தாடுசான்னே

தேனென்ற மனோன்மணியே பூரணந்தான்
 சிவனெனெங்கும் பராபரமே கருவதாகும்[கும்
 நானென்று அகம்படைத்தால் தலைதெரித்துப்போ
 நல்லதொரு கல்சண்ணத் துப்புமுற்றே. 16

அதிசயசூத்திரம்-27

ஓமென்ற பூரணமே அகண்டவீதி
 உற்றபரஞ் சோதிவுமை பாதம்போற்றி
 வானென்ற திரிகோணம் விந்துவட்டம்
 மவுனமென்றும் மோகனத்தாய் வாலீபாதம்
 நாமென்றும் பூசைசெய்தோம் போகர்சொல்ல
 நந்திசொல்ல மூலர்சொல்ல காலாங்கிசொல்ல
 ஆமென்று மச்சமுநி சித்தர்போற்ற
 அதிசயசூத் திரமாக வறைந்திட்டேனே. 1

அறைந்திட்டேன் சூட்சமாய் வாதஞானம்
 ஆதியந்த மூலமந்திரஞ் சாக்குவைப்பு
 முறைந்திட்டே னுனந்த லகிரிதானம்
 உத்தமனே வெளியாகத் தெரியும்பாரு
 பறைந்திட்டேன் றொந்தங்கள் கருவுஞ்சொன்னேன்
 பாங்கான சிவசுத்தி னடனங்காணும்
 நிறைந்திட்டேன் ருப்பதத்திற் சித்துவித்தை
 நேரான பொருளெல்லாங் கண்டேன்பாரே.)

ண்டதொரு சூத்திரமுஞ் சாத்திரமும்பாரு
கருவழியாய்ச் சொல்லார்க ளின்னுந் போலே
ண்டதொரு கயிலைமுனி தீகைகூடப்பு
பாங்கான நாதமென்று சிமிட்டுவித்தை
ண்டதொரு சூட்சமென்ன சூட்சாசூட்சம்
வேதாந்த மெய்ஞ்ஞானக் கமலத்துள்ளே
ண்டதொரு அழர் தழுண்ட வரறுபோலே
வளமான சரக்கினிட சித்துகேளே.

3

சித்தென்ன கருவிடையஞ் சொல்வேன்மக்காள்
செப்பரிது கைபாக மாகத்தானும்

பத்தென்ன பூநீரு னாதுசேரை

பாங்கான அமுரியில சன்னம்போட்டு
முத்தென்ன செவரினிருதது காச்சகாச்சு
முறையோடே அஞ்சதாங் காச்சிவாங்கி
சித்தென்ன ரவிமுகத்தில் நன்றய்வைத்து
நேர்த்தியாய் பழச்சாரு விட்டுஆட்டே.

4

ஆட்டுவது சாமமொன்று வழித்துவில்லை
ஆறவே காய்ந்தபின்பு ஒட்டில்வைத்து
மூட்டிவாய் பத்தெருவிற் புடந்தான் போடு
முக்கியமடா சத்தியென்ற குருவிதா குஞ்
சூட்டுவது சரக்குகளை கொல்லலாச்சு

சொற்பெரிய நவலோக மாதியாகும்
காட்டுவது ஆகாது பாவிசட்டு

கைபாகம் புடபாகம் தெரிந்துதானே.

5

தானென்ற முறையொன்று சொல்லக்கேளு
 சமுசயங்க ளொன் றமில்கை வெளியாம்பாரு
 வானென்ற சக்கரத்தை வரிந்துநூறும்
 வளமான வைப்புவித்தை சூட்சாசூட்சம்
 மூனென்ற பாரையுப்பு கொண்டுவந்து
 முத்தமதா ளிச்சாற்றை பிவிந்துகொண்டு
 கோனென்ற சாரைவிட்டரைத்துவிட்கை
 கூறியதோ ரவிமுகத்திற் காயப்போடே. 6
 போட்டுவா நாள்மூன்று யிதையரைத்து
 பொலிந்தக்கே சீலைமன்னும் வலுவாய்ச்செய்
 சூட்டுவது பத்தெருவிற் புடந்தான்போடு [து
 சுகமாக பற்பத்துக் சூட்டிநூறும்
 நாட்டுவது சூட்சமென்ற வதனைச்சொன்னே
 னலமாக விதின்பெருமை சொல்லொண்ணு
 வாட்டுவது வேண்டாங்கா ணின்னூற்பாரு
 மகத்தான தொழிலப்பா காணுகானே. 7
 காணவே பூநீரு களஞ்சிமூன்று
 கருதியதோர் பாரையுப்பு பலந்தானென்று
 பூணவே சூடநிறை களஞ்சிசூட்டி
 புகழான சாறுவிட்டு சாமமாட்டி
 தோணவே கில்லைசெய்து காயவைத்து
 கருதியோடு பத்தெருவிற் புடந்தான்போடு
 பூணவே கொடியசன்ன முப்புவப்பா
 வொருத்தருக்கும் விள்ளாதே காட்சியாமே.

பட்சியென்ன வெளியாகச் சொன்னேன்பாரு

சொல்லாதே ஆருக்கு மின்னூற்றன்னை
உச்சமென்ன வாதவித்தை செய்வதற்கு

கொடுங்கார முப்பூவின் சுன்னம்வாய்த்தால்
பட்சியென்ன பெதிராவி வகைசொல்லாவிட்டாற்
சண்ணடா செருப்பாலே யடித்துத்தள்ளு
யாச்சதென்ன சரக்கு அறு பத்துனாலும்

வலுவதனைத் தனித்தனியே ஆட்டம்பாரே. 9

ஆட்டமென்ன கருவிலொரு களஞ்சிவாங்கி

ஆப்பனை மிருதாரு சிங்கிக்கப்பி

உட்டமென்ன வென்னசொல்லேன் மெத்தமெத்த

கோலமுட நகலிலிட்டு மண்ணுஞ்செய்து
வாட்டமென்று திரோதாயி மயக்கம்விட்டு

வளமாகப் பத்தெருவிற் புடந்தான்போடு

வாட்டமென்ற தருசக்குச் சிங்கிபூட்டி

நல்லமண்ணுஞ் செய்துலர்த்தியெரித்திடாயே.

எரிப்பென்ன சாமமொன்று ஒலைத்தீதான்

யோங்காதே குருவப்பா சொன்னாற்சித்தி

தருப்பென்ன விதைவிட்டால் வாதமுண்டோ

சாத்திரமுஞ் சூத்திரமும் பாருபாரு

நெறிப்பென்ன தவசழிந்தாற் பாவம்பாவம்

ரோன பூணத்திற் சொக்கினின்றும்

குறிப்பென்ன யிந்தமுறை தப்பாதப்பா
கூறுவே னினந்தன்னைக் கூறுவேனே.

11

கூறுவேன் சவ்விரங், கெந்தி, லிங்கங்,
குறியான ஆரிதார பிரதஞ்சாரம்
சேருவது பொறிக்காஞ், சினமெல்லாஞ்
சிவசிவா தனித்தனியே யெல்லாங்கட்டும்
ஆறுவது செய்யாதே பாகம்விட்டு
வகைதோண யினங்கட்டிந் தொந்தம்பாரு
சாருவது சொல்வதென்ன மறந்திடாதே
சகலனோ யெல்லாம்போம் பாருபாரே.

12

பாருநீ ஆதார மூலபீடம்
பரிவாக ஆறுமுகத் தேவர்போற்றுஞ்
சாருநீ பிரணவத்தால் நாதன்றன்னைச்
சார்வாக நடுவணையி லாதியந்தஞ்
சேருநீ ஆயிரத்தெட் டுருவுமோது
சிவனோடு சத்தியங்கே நடனமாடுங்
காருநீ பின்னொன்று நினைக்கவேண்டாங்
கருதியதோர் மாயைதனைப் பூசைபண்ணே

பூசையென்ன கணைசனோடு கும்பம்வைத்து
புகழாக சிவராத்நிரி யன்றைக்குத்தான்
தோசை, யன்னம், பரமானங், கனிக, டேங்காய்ச்
சொற்பெரிய தூபதி பங்கள்செய்து

பாசபென்ன தோத்தரித்து விழுதிதொட்டு
அருடரவென் நேர்க்குந் திலதம்போடு
பாசபென்ன ஒன்றுமில்லை பெல்லாஞ்சித்தி
பரப்பிலே விள்ளாதே சொல்லக்கேளே. 14

கோன்னதொரு வகைபெல்லா முண்மையுண்மை
சொல்லாதே நந்திசூரு பாதத்தாணை
நல்லதொரு கோடையடி தலையில்வீழும் [ஊம்
நாட்டாதே கருவெல்லாம் வெளியாய்த்தோ
பன்னதொரு கற்பூர வைப்புச்சொல்வேன்
பாங்கான சூடனரை பலந்தான்வாங்கி
கன்னதொரு சாம்பிராணி வயிரமாகக் [நே.
காற்பலந்தான் வெடியுப்புக் களஞ்சியொன்

ஒன்றாக சேர்த்தரைப்பா யண்டநீரில்
ஒகோகோ வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
பன்றாக பிங்கானில் வைத்துக்கொண்டு [ன்
பாணெரண்டு ஒன்றின்மேலென்றுக்குள்தா
நன்றாக வெள்ளைக்குந் திரிக்கம்பூசி
நாலுநீரல் பொடிமணலை அடிக்கீழிட்டு
மொன்றாகச் சந்துவாய்ச் சிலைசெய்து
முக்கியமடா ஆதியென்ற வனலைமுட்டே. 16

முட்டப்பா சாமமொன்று கமலம்போல
முக்கியமடா ஆதியென்ற மூலமோது
முட்டப்பா திறந்துபார் மேற்றாருக்குள்ளே
புகழான பச்சைக்கற் பூரமாகும்

நீட்டப்பா வாசனைதா நென்னசொல்லேவன்
 நிகருண்டோ யிந்தனித்தை ஆருஞ்சொல்லார்
 ஆட்டப்பா வேணமட்டிஞ் செய்துக்கொள்ளு
 வதிகயந்தான் கோடான கோடிதானே. 17

தானான காபவைப்பு சொல்லக்கேளு
 சதகோடி பொருளிதற்கு மொல்வாதப்பா
 மானான சிவகாமி சொன்னாள்பாரு
 வகைதோன சிவமூலி பழக்காரொன்று
 னானான வேம்பினொடு முருங்கையுள்ளி
 வுற்றதொரு கக்குளுந்து கூட்டியாட்ட
 வேனான பிரண்டைச்சார் கடுகுத்துளும்
 விதமறிந்து காட்டுவெடு மொட்டொழுகிட்டே
 வீட்டதொரு கடுகெண்ணெய் சீதிரக்கள்ளிப்பால்
 வீளுக வார்த்தகாரத்து தோலிற்கட்டி
 பட்டதொரு நெற்குவைவி னடுவேவைத்து
 பாங்காக யாதுனாட்சென் நெடுத்துப்பாரு
 தொட்டதொரு வாசமப்பா மேதியாருஞ் [ஊர்
 சொல்லாதே கருவெல்லாஞ் சொன்னாற்றே
 செட்டதொரு மனமொற் செத்தப்போவாப்
 கெடாதுவண்ண மாணாது முன்னமையாமே. 19
 உண்மையாய்க் கூறதனைச் சொல்லக்கேளு [ஈ
 வேகோகோ துல்தோறும் கருவெவசொல்லா
 நன்மையா யார்காணப் போராரைபா
 நாட்டிலுள்ள வாதிகளோ காணப்போரார்

ஐய்மையா யுருக்கினத்துக் காதிகாரஞ்
சாற்றரிது குருவுக்கு வீரமாதி
ஐய்மையாஞ் செயலீர்க்கு சாரமாதி
பாங்கான களங்குக்கு தாரமாமே.

20

ஐயம்பா செகப்புக்கு கெந்தியாதி
அருளான பொருளுக்கு சூதமாதி
ஐயம்பா யினங்கண்டு தொந்தம்பாரு
வொப்பில்லை நவலோக மெல்லாம்நீ றுந்
தாமப்பா ஆதிசுரு கண்டவர்க்கு
சதாசோடி சங்கவரைத் தாண்டியோடும்
வாமப்பா லோபருக் காகா தசொன்னேன்
மகத்தான ஆனந்த லகிரிகேளே.

21

ஆனந்த லகிரிபொரு டன்னிக்கேளு
அதிமதுரந், திரிகடுகு, மாஞ்சியேலம்
தானந்த காமப்பூ அரத்தைநெல்லி
தாளிசங் கொத்தமல்லி அபின்கிரும்பு
தானந்த கசகசா, குந்தரிக்கஞ்சுரி
சமனாக மூதண்டம் நாலிலொன்று
கோனந்த சரக்குவகை மூலிரெட்டி
கட்டிவறுத் தரைத்திடவே தேனெய்யாமே.

ஆமென்ற முளகளவு கொண்டபோது
அண்டங்கள் தோற்றுமடா அறிவுண்டாகுந்

தாமென்ற வினை, பிணிகள், கன்மந், தீருஞ்

சதாகோடி ஆனந்த சித்துண்டாகும்

ஓமென்ற மெய்ஞ்ஞான பீடந்தோற்று

முண்ணவே அமுர்தங்க ளுட்டும்பாரு

வேமென்ன சிவதவமா மோகனத்தில்

[மே.

விளங்கியதோர். விந்துவினாற் சக்கரமொன்று

ஒன்றான வஸ்துவந் தன்னுக்குள்ளே

உத்தமனே சிங்கமதாய் வந்தில்நிற்கும்

பண்ணுன நவக்கிரகந் தன்னுக்குள்ளே

பாங்காகத் திரிகோண வட்டமிட்டு

கண்ணுன ஒன்றுமுத லஞ்சுவீடு

காட்டடா நமசிவய, வென்றுபோடு

விண்ணுன யெமன்வரினு மெதிர்க்கமாட்டான்

வேதாந்த சக்கரந்தான் சூட்சங்கானே. 24

கரணவே யின்னமொரு கூறுவுண்மை

காட்டுகிறேன் கருவென்ன மக்கள்மக்கள்

பூணவே வெகுசுருக்கு கக்கிஷமாய்வித்தை

புகழான மூலமுத லகாரமிட்டு

தோணவே வீட்டினிலை அட்சரங்கள்பாரு [கும்

தொடுமுன்னே பஞ்சிஸ்வைத்த பொறிபோலா

விணவே மற்றதெல்லா கிரிகைமார்க்கம்

விள்ளாதே பெவருக்கும் வகையாய்த்தானே.

கையான வித்தையொன்று சொல்லக்கேளு
மார்க்கமென்ன அரிதாரம், கெந்தி, லிங்கஞ்
கையான வெள்ளறுகுங், கருஞ்சீரங், காரகோல
செப்பரிய யிஞ்சியொடு சித்திரபூலம்
கையான மனோசிலையும், பரங்கிப்பட்டை
பாங்காக வொன்றாக வரைத்துக்கொண்டு
கையான நல்லெண்ணெய் தன்னிற்காய்ச்சி
சேராமல் வடித்திறுத்துக் கொள்ளுவாயே.

வாயான புண்புரைகள் கரப்பான்குஷ்டம்
மகத்தான கிரந்தியொடு பாங்கித்திருந்
தாயார்தன் வயிற்றிருந்து பிறந்தருபர்
தப்பாது வசிகரமாஞ் சொன்னென்பாரு
வாயான ஐங்கோல மிந்தவித்தை
கருவான மாந்திரீக மெல்லாஞ்சித்தி
தாயான யோகமது சித்தியாகும்
தாரணியிற் புகழ்பெற்று முத்தனுவாய்
வாயான கூடுவிட்டு கூடுபாயும்
பாங்கான அதிசயகுத் திரந்தான்முற்றே. 27

வகாரகுத்திரம்-10.

காணப்பா ஏரியிலே வளர்த்தபிண்டங்
கடிதான மாங்கிஷத்தோ டெடுத்துவந்து

பூணப்பா பொரிக்காரம் பொரித்துக்கொண்டு
 பிண்டத்தை வாய்பிளந்து வதனிற்போடு
 ஆணப்பா பெண்ணுடனே கூடினாற்போ
 லப்பனே நாதந்தா நிறங்கும்பாரு
 சாணப்பா லோகத்தாற் சட்டியொன்று
 சாதகமா யினக்கனையு மதனுட்போடே. 1

போட்டுநீ யடுப்பிலே கீயைமூட்டி
 போதவே போடாதே யொழுங்காய்ப்போடு
 தேட்டமென யினதவிட்டாற் தேட்டமுண்டோ
 சலம்போலே புருகிறிற்கும் பருவம்பார்த்து
 வாட்டயிலா நாதரீர் குத்திக்குத்தி
 வண்மைபெற புருகுமட்டு மடுப்பில்வைத்து
 நாட்டிலுள்ளோர் காணாமல் மறைவில்வைத்து
 நன்றாகக் குஞ்சுப்பின்பு பெயித்துவையே. 2

வைத்தபின்பு சாரத்தில் கவசம்போடு
 மைக்தாநாள் காப்பந்தபின்பு வாட்டுவாட்டு
 கொத்துவிட வொண்ணாது சாந்தானப்பா
 கொடுமையாய்க் கட்டுமடா சாரந்தானும்
 பத்தியா பெடுத்துவந்து ஆத்தாள் பூசை
 பப்பனே வடுகலுக்கும் பூசைபண்ணு
 சோத்தரைக்க வழிசொல்வேன் சாரமொன்று
 செப்டுகிறேன் வெடியுப்பிந் திடையுந்தானே.
 தானாக வரைத்துவைக்கச் செயரீராச்சு
 தப்பாமல் வீரத்தை துவைத்துவாட்டு

நான மெழுகுபோல் மெழுகுமாகு
முத்தமனே பித்தனை வெள்ளியிலேதாக்கு
நான விழிப்புமையாள் சொன்னவித்தை
மயக்கமில்லை தப்பாது வயதுபத்து
நான மனோன்மணிக்கே தெரியுமல்லால்
நாட்டிலில்லை பித்தவித்தை மெழுகுதானே. 4

மெழுகெடுத்து தங்கத்திற் பொதியவேண்டில்
முறையோடே அரிதார மஞ்சாடிகூட்டு
பழுதில்லை தங்கமென்ன சுன்னமாகும்
பதையாம லோகமெல்லாம் பழுத்தேபோகு
முழுதுண்ண வெணுமோ பிதுபோதாதோ
உத்தமனே துரிசுதான் நீற்றவென்றூற்
புழுக்கோடு சீனமுடன் வீரங்கூட்டுப்
புகையடங்கக் கட்டியதோர் காரங்கூட்டே. 5

கூட்டியே யிணங்கனையும் கூடக்கூட்டி
குளம்பாக வரைப்பதற் கெருக்கம்பால்விட்
டாட்டியிதை மயினம்போற் துரிசுக்கப்பி
யப்பனே மூன்றுநாள் ரகியிற்போடு
ஊட்டியதை கவசித்து புடத்திற்போடு
ஒகோகோ துரிசுவெள்ளை யுறுதியாகும்
பாட்டிலே படித்ததுபோல் நினைக்கவேண்டாம்
பழிகொண்ட சுண்ணாம்பு பாயுந்தானே. 6

தானென்ற துரிசினுக் கொப்புமுண்டோ
 தாரணியிற் செப்பாரே மூடவாதி
 கானென்ற சரக்கையெல்லாஞ் சூணத்திற்கொல்து
 கைகண்ட சுண்ணாம்பு கபடோயில்லை [ம்
 வானென்ற வேதையிதற் றொந்தங்கோடி
 வைத்தெடுத்தச் சேய்நீராற் செம்பைச்சாய்க்க
 மோனென்ற செம்பதுதான் கட்டிப்போச்சு
 முறைகோடி கவர்கோடி மூட்டுமூட்டே. 7

மூட்டுதற்கு செம்புதன்னைத் தகடாய்த்தட்டி
 முன்சொன்ன மெழுகுமரி தாரங்கூட்டி
 யூட்டுதற்குப் பழச்சாற்றால் கெந்திகூட்டி
 யழகான தகட்டுக்குப் பூசிவாட்டு
 வாட்டுதற்கு உமியோட்டிற் சுருளவாட்டு
 வளமான குக்கிடத்தில் மாண்டுபோருந்
 தேடுதற்கு செயமான சிகப்புமெத்த
 சித்தர்செய்த செந்தூரந் திண்ணுதிண்ணே. 8

திண்ணுவந்தால் வயதுசொல்ல முடியாதப்பா
 செம்புவண்ணம் பஞ்சவண்ண மாகத்தோணும்
 பண்ணுதமிழ் கோடான கோடியாடும்
 பரைவாசல் சிவவாசலிசண்டுங்காணு
 முன்னரிய மோனவெளி தோணுந்தோணும்
 ஓகோகோ கெவுனசித்து யுயர்ந்துப்போகும்

என்னபல ன்ருத்துமங்கே மலமுஞ்சாரும்
அப்பனே முதண்ட சித்தாடலாமே.

9

தடலா மிதுகொண்டு கோடாகோடி
அளவிறந்த வித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சு
தடலா மிதினாலே குளிகைசெய்து
உயர்த்தியுள்ள மலைகளெல்லா மேறிப்பார்க்க
சாடெல்லாந் திரிந்தாலு மிந்தப்போக்கு
தல்லமுறை யிதுபோல யெங்குமில்லை
பாடல்போற் சொன்னதென் றெண்ணவேண்டாம்
பத்துமே சூத்திரமாய்ப் படித்தேன்முற்றே.10

பாலவாகடம்-20

பூரணமே குருவாகத் தன்னைப்போற்ற
பேதரவா மறிவுடனே யிருந்துபாரு
நாரணமாம் வாயுவினால் ரசங்களாகி
கனமான ரசமதுதான் சுரோணிதங்களாகி
நாரணமாய் சுரோணிதம் சுக்கிலங்களாகித்
தழைத்துதப்பா வுலகத்தில் தையல்தேடி
வாரணியுங் கொங்கைமயில் மின்னாள்வந்து
மகிழ்ந்திருந்து வெருமணியாய் வாங்கினோள்.

வரங்கினான் வைத்திருக்க யிடமெங்கேத்து
 மயிர் துணிபோல் சுழியுண்டு யதிலேசிக்கி
 தேங்கினான் நாதவந்தா லிரண்டும்கடி
 திரண்டுதப்பா சூழிழ்போலே பிண்டமாச்சு
 தூங்கினான் மிகுந்தாசை சிகாரங்கொண்டு
 ககித்திருந்தான் சன்னத்தா லினிப்பினுலே
 யேங்கினான் புசிப்பதற்கும் யினிப்பதற்கும்
 யிதமான வகைபொசித்தா லினிப்பாய்த்தானே.
 புசிப்பதனால் வரசந்தான் பித்தம்பொங்கி
 புகழாக பிண்டத்தை வளைந்துதப்பா
 பசியினால் சூடேறி நீருந்தி
 பரையான சேறறுமந் தா னுமாகி
 கசிப்பதனால் மூவருமே கடிக்கொண்டு
 கருவோடே வியாதியுமே கலந்துபோச்சு
 முசிப்பதனால் முன்னூறுஞ் சென்றபின்பு
 மூதண்ட லோகத்தி லுதித்தவாரே. 3
 உதித்ததொரு பிள்ளைக்கு வியாதிகண்டால்
 உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தன்மையாக
 பதித்திருக்கும் நாட்களை பார்க்கும்போது
 பரிவுடனே தோணுமற் கலங்கிப்போகும்
 கதித்திருக்கும் குணங்களைத்தான் சொல்லக்கேளு
 கருவுடனே கிறந்தியுட லிரண்டும்பாரு
 மதித்ததொரு காப்பா னும் கனகவேம்பு
 வணசமது போலுமுலை வஞ்சியாரே. 4

வஞ்சியரே கருவாலே யாய்ந்துபாரு
 வண்மையுடன் வாயுவந்து குடலைப்பற்றி
 மீஞ்சியே மலஞ்சிக்கக் கரிசிக்கொண்டு
 மிகுந்தசல மலமிரண்டுங் கட்டிக்கொண்டு
 அஞ்சியே அலறி அழும் தேங்கித்தேங்கி
 பன்னையென்று மிகுதிபெறத் தேடுமப்பா
 உஞ்சியது உண்ணாது மிரண்டுபார்க்கும்
 உளமாந்தக் குணமிதுவென் றுகந்துகொள்ளே.

கொள்ளடா னியா தியென்றால் கொஞ்சமல்ல
 கொடுங்கா மேற்று கற்கு வகையைக்கேளு
 கள்ளடா திலவேம்பு சுவையாதிதிலரும்
 விரைவான கீம்மைவேர் உள்ளிகாயம்
 கள்ளமல்ல வென்றுக்கு கழஞ்சிசேர்த்து
 கருத்துறவே யெண்ணையரைப் படியில்வெந்து
 உள்ளதொரு காசிலையாய் உள்ளேவாரு
 வொருமித்த உளமாந்தை யோடிப்போமே 6

ஒடிப்போம் மலபேதி கீரைப்போலே
 வொருநிறமா யிருக்காது பின்னதெகந்
 தேடிசே திகைத்ததுபோல் தொங்கிக்கொண்டு
 சில்விழிகள் மேனோக்காய்ச் சொருகிக்கொள்ளும்
 வாடியதோ ரண்ணமுதம் பாராதப்பா
 மைந்தனே சலமாந்தம் மலத்தில்காணும்

நாடியதோர் சீராட்சதனுஞ் சிறையிலிவத்த
நல்லிலையு மிடட்டிலையும் நம்பிப்பாரோ.

நம்புவது வெதுப்படைக்கிக் காய்க்குமல்லி
நாலிலையுஞ் சமனாகச் சாருவாங்கி
வெம்பியதோர் வேல்விழியாள் மீதுறையும்வேரு
வியாசன்முதல் யோகிக்கு நிறைப்பதான
துன்பமற நலுக்கிடுவாய் கழஞ்சவீதம் [த்து
துக்கிடுசேர் பெண்ணையிற்சார் சமனாய்ச்சேர்
தென்புடனே பெரியிடுவாய் மெழுகதாகத்
தினமுமொரு காசிடையாய்க் குலிக்கிடாயே.

குலிக்கிடுவாய் முலைப்பாலில் மூன்றுநாள் தான்
கூப்பிட்டே யோடிவிடுஞ் சலமாந்தங்கள்
அலக்கமறும் பிள்ளைமாந் துளிர்போலாகு
மதைகிட்டு யின்னமொரு அடவுகேளு
சலக்கமற்ற திப்பிலியும் மிளகுதூளும்
கனமான யிந்திலையில் யிட்டலையில்வைத்து
நலக்காமல் திரிபொழுது வார்ப்பாயப்பா
நாடிவந்த சலமாந்தம் நடுக்கிப்போமே.

நாடியதோர் பித்தமது கோபங்கொண்டு
நல்லவாயுவை பற்றி யழுத்திக்கொள்ளுங்
கடிந்திருந்த பிள்ளைக்குக் கதித்தகுநுங்
கனகனப்பு மென்னேரங் கைவிடாது

மூங்கியே வர்ப்புலர்ந்து கண்ணீர்கேழ்க்கு
 முத்தமனே மலபேதி வலும்பாய்விழ்கும்
 மடங்கியேனண் கழணீர்போ லபானவாசல்
 மாளாதே யெப்போது வருகும்பாரே. 10
 பாருநீ யிக்குணத்த ல் கணங்களென்று
 பருவமாய் கண்டநீ புத்திரனேஐயா
 சாருதற்கு குமுள்ளேயுஞ் சித்திரபாலை
 சாந்தருக்கன் காத்தீவோர் பொன்னப்பூவோர்
 போராசன் மதிமயக்கம் பூண்டவேரும்
 போதவாய் பட்டவகை பலமேதூக்கு
 மீறியதோர் மெழுகதபா ளெண்ணெயிற்றான்
 வெந்தபின்பு பித்தானி லிறுத்துவையே. 11
 இறுத்திட்டயெண்ணெய்க்குப் பொடியைச்சொல்வேன்
 ஏலஞ்சீ ரகமதுதான் பலமேவாங்கு
 வறுத்திடித்துப் பொடித்திவோய் மயினம்போல
 வாரியெண் ணெயில்தூவி குலுக்கிவைப்பாய்
 நிறுத்துவொரு காசினையாய் மூன்றுநாள்தான்
 நோரக முலைப்பாலை கலந்துவாரு
 துறத்திவிடு மபானத்தால சொரிந்தரத்தந் [மே.
 தொத்தினதோர் கணங்களெல்லாக் துறந்துபோ
 துறப்புமிகுங் கக்கலுடன் சுவாசந்தோற்றுந்
 தூக்கமது பிடியாது தொந்திக்காயும்
 எறப்புடனே விக்கலுடன் விலாவிற்பள்ளம்
 யேந்துகொங்கை பிடியாது வீங்கிப்போனால்

வெறுப்பார்கள் சிறுவன்மே லீனியேதென்பார்
 வேறேரீ மனந்தவிக்க வேண்டாமப்பா
 உறப்பான குணங்களிது தானுங்கண்டால்
 ஓகோகோ சுழிமார்த மென்றுசொல்லே. 13

சொல்லுதற்கு சாலைதுளாய் தொடருந்தும்பி
 தொகைகும்மட்டிலையுடனே குறிக்குநாதர்
 வல்லியுடன் சிட்டியுமே நறுந்தைகூட்டி
 வாகான யிலைகளெல்லாஞ் சாறுவாங்கிச்
 சொல்லுமே சாதிக்காய் திப்பிலியுங்காயஞ்
 சொல்கடுகு ரோகணிகோ ரோசனையுங்கூட்டி
 நல்லகம லாக்கினியில் மெழுகதாக்கி
 நடுகவினை காசெடையார் நாட்டியுடையே. 14

நாடியே பஸ்தியிலே சூடுகொண்டு
 நல்லுடம்பின் மேற்குளுந்து நாங்கள் காயும்
 ஒடியதோர் சுவாசத்தா லனல்புடைக்கும்
 வுதடுகளும் வெடித்துவாய் புண்ணாகும்பெஞ்சு
 தேடியன்னை யழுகவப்பா துயாமெத்த
 தேம்பிவாய் னிறப்பதற்கு வருத்தமென்ன
 உடையே சிறுவனுக்குத் தேகமெல்லாம்
 வெளுப்புடனே பேதியாக்கிர மாந்தமென்றே.

மார்தமிது காணில்முன் குமரிச்சார்சேர்
 வாங்குவது எண்ணச்சேர் உள்ளிசாருஞ்.

தருக் காற்றவுல துத்திலேர்க்கேரல்
செய்மெழுகு போலரைப்பாய் பலமதாக
புத்தொரு வெந்தியமும் பலமதாக
வறுத்தறைத்து யேகமாய் கலக்கிக்கொண்டு
சாதமாய் தீயெரித்து மெழுகதாக்கி
சாதமாய்ப் புண்வாய்க்குத் தாக்கிடாயே. (1)

தாக்கிவாய் முன்போல மூன்றுநாள்தான்
கடவிவிடு புண்கூடு தணிந்துபோகும்
தொக்கிடுமே மலபேதி பச்சென்றேதான்
தோய்த்ததயிர் போல்திறமாய் வபிறவுப்பி
தக்கபிசும் பாலருந்துங் கக்குங்காயுந்
சொருகிவிழிக் கண்ணுக்கில்லிட்டேகும்
தக்கபிலே தலைதிறட்டல் குணகன்கண்டால்
இயலான பிறகனையென் றியம்பிகேனேமே. 17

இயம்பாறை கோழிகுறை கனகிவேலை
பிலவைதும்பை பிரட்டுபிளி யிடுகாதுள்ள
சயமாக யிலைகளெல்லாஞ் சாருவாங்கி
சூட்டதிலே யெண்ணைசாற் சமனதாக
வயமுள்ளி கரிபவணி நிஷிமூலந்தான்
வகைக்கழஞ்சி சேர்த்திட்டுத் தியைமூட்டி
யம்பாகும் முன்போலே காசிடையேவாரு
நாள்முன்றில் பிறகனையும் நாடாதோடும். 18
ஒடுமப்பா வாயுவென்ற நாற்பத்தெட்டு
முடலெங்குங் கனகனகத்துச் சூடுண்டாகும்

நாடுமே சகைகளெல்லாங் குலுங்கிக்காட்டும்
நல்முழிகால் கைகள் பதை பதைக்கும்பா
தேடுநீ பாருதனு மாந்தையென்று

செல்வனே வரதநீர் கலந்துகொண்டு
பாடுதற்கு வாயில்லைத் தானேப்பற்றும்

பருத்துடம்பு யிரும்பதுபோல் திரேகங்காயுள்
கூடுமே யசைந்தசைந்து வலிக்குமப்பா [நே

கோமகச்சன் நிமாந்தையுட கொடுமைத்தா
கொடுமையென்று சொல்லாதே வலிகட்கெல்லாம்

கோதலித்து நூறுண்டின் வேமசென்பட்டை
தடுமையில்லா காற்றுகையின் கிழங்குமுள்ளி

தருகெருடன் தவசிவேர் சிவமூலவேர்
படுமைபடா சித்தண்ட முகரண்டங்கள்

பதமான செய்கள்வகை பலமேதூக்கு
கடுமையுள்ள முட்டிக்காய் சாறுநாழி

கனவேம்பின் கியாழமது னாழுகட்டே. 20
கூட்டிடுவாய் வெள்ளைச்சா ரணைவேர்கொத்தான்

கோதையரே யேழுவகை யிரண்டதாக
சுட்டுறும் வாமணக்கெண்ணெய் நாழிகேர்த்து

யேலஞ்சி ரகமிரண்டு கடுகுரோகணி [குத்
காய்த்திட்டுவகை பலமிரண்டு பொடிததுப்போட்

தணலெரித்து மெழுகாக்கிக் காசிடையேவாரு
முட்டோடே ஓடிவிடும் வலியைந்துந்தான்

மூன்றுநாள் பத்தியமால் முனைந்துமுற்றே. 0

ஊத் துமுறை-21

சேரப்பா ஊத்துமுறை வகையைக்கேளு
 பக்குவமா யுருக்குமுறை துரித்தியொன்று
 சேரப்பா சத்துவகை துரித்திராலு
 செயமான நீற்றினமோ ரெட்டுமைந்தா
 சேரப்பா வரணவகை உபசரங்கள்
 செய்மார்க்கங் குருமுண்ணி லறிந்துகொண்டு
 சேரப்பா குருமுடித்து செந்தூரித்து
 சிவசிவா கேசரியை தினமுநோக்கே 1

காலம்

நோக்கடா ஐப்பசிமுதல் மூன்றுமாதம்
 நுண்மையுட னுருக்கினத்துக் காலமாகும்
 வாக்கடா தைமுதலாய் மூன்றுமாத
 மகத்தான செயநீர்க்கு காலமாகுந்
 நாக்கடா சித்திரைமுதல் மூன்றுமாதஞ்
 சங்கையுடன் குருமுடிக்கும் காலமாகுந்
 தூக்கடா ஆடிமுதல் மூன்றுமாதஞ்
 சத்தமுடன் தீருவகஞ்செந் தூராஞ்செய்யே. 2

நீற்றினம்

செய்யப்பா நீற்றினத்தின் கருவைக்கேளு
 சிவசிவா புருகுரவி வீரம்பூரம்

மெய்யப்பா குருவண்டு சூதந்தரம்

விதமான கார்முகியுஞ் சவுக்காரமுதலுஞ்
செய்யப்பா சற்குருவை ஒன்பதிலுன்மந்தா
திருவான நவலோக நீறிப்போருங்
கையப்பா கைமுறையா யறிந்தாயானுந்
கசடற்று வேதைமுறை காணலாமே. 3

உருக்கினம்

காணவே உருக்கினத்துச் சரக்கைகேளு

வெங்காரமுடன் சவ்வாது வெடிச்சாரம்உப்பு
பேணவே கண்டதொரு மால்தேவிவெள்ளை
பிலமான ரொங்குடனே ஆமணக்குங்குன்றி
தோணவே தேனுடனே புறவினெச்சந்
தொகுந்தறிந்து கருமானம் கண்டாயானு
லுணவே நவலோக முருகிப்போகு
முத்தமனே கண்டறிந்து யோகங்காணே. 4

நவலோக உபரசங்கள்

காணவே நவலோக உபரசங்கள்

கடிதான பாஷாண வகைகட்டுகல்லாம்
பேணவே செந்துரஞ் செய்கல்ல
பிலமான சரக்குவகை சொல்லக்கேளு
தோணவே மனோசுலை தாரங்கெந்தி
சுத்தமுள்ள அப்பிரகங் கெவுரி துத்தம்

பூணவே வெடியுப்பு யிதுவெல்லாந்தான்
புத்தியுடன் செந்தூரத்தின் குருவாம்பாரே. 5

வரணவகைசரக்கு

பாரப்பா வரணவகை சரக்கைக்கேளும்
பரிவான தங்கமொடு நாகஞ்சுதம்
நேரப்பா நிமிளையொடு கெந்தியுப்பு
நேரறிந்து கைபாக முறையாய்பார்த்தாற்
பேரப்பா யெடுத்ததொரு நவலோகங்கள்
பிலமான வகாரவகைக் கிதுவேயாகுஞ்
சாரப்பா சற்குருவின் பாதங்கண்டு
செய்வையுடன் சவுழியசா ருத்ததைப்பாரே. 6

சூ த ம்

பாரடா சற்குருவின் கடாஷத்தாலே
பதிவாகக் கட்டியதோர் சூதந்தன்னில்
நேரடா காரியஞ் சரியாய்க்கூட்டி
நேர்மையுட நாலிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து
தீரடா கெந்தியுமே நாலிலொன்று
செம்மையுடன் சூதவிமட்டி லொன்றதாகுஞ்
சேரடா பொடியாக்கி குப்பிக்கேத்தி
சுவசிவா வாலுக்கையின் மேலேயேத்தே. 7
ஏத்தினன்றாய்த் தீமூட்டி மைந்தாநீதா
னிற்பழுடன் பதம்பார்த்து செந்தூரித்து

94 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

போற்றியே நவலோக நூற்றுக்கொன்று
பூட்டா பன்னிரண்டு மாத்துமாகும்
பாத்திபனே வேறுவகை சூதந்தானும்
பரிவாகப் பலமெட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
சாத்தியதோர் தங்கமொரு பலமுங்கட்டி
சங்கையுடன் தெனிவாக உருக்கிப்பாரே. 8

பாரப்பா உருக்கியதைப் பொடியாய்ச்செய்து
பார்த்திபனே பதினாறு பலந்தான்கெந்தி
நேரப்பா பொடிசெய்து கூட்டிநீயும்
நேர்மையுடன் குப்பியிலே நிறையச்சேர்த்து
சேரப்பா வாலுக்கையி லேத்திமைந்தா
திர்க்கழுடன் பதம்பார்த்து சென்னூரித்து
காரப்பா யிதையெடுத்து நூற்றுக்கொன்று
காட்டவே நவலோகங் கனகமாமே. 9

ஆமப்பா இதின்பேர்தான் வாலைச்சந்திரன்
அரகரா குன்றியிரு நேரங்கொண்டால்
காமப்பா மண்டலந்தான் கொண்டாயானுற்
கலைமதிபோற் நேகமது காக்தியாகும்
போமப்பா சட்டையது உசிந்துபோகும்
பூரணமாய் கண்ணிரண்டும் ஒளிவாய்நிற்குத்
தோமப்பா உடம்புருகி வாலையாகுஞ்
சுத்தமுள்ள கர்ப்பமடா கிந்தமார்க்கம்

நோம்பா உண்போர்க்கு சோதிகாணும்
பேர்பெரிய வேதாந்த சித்தாரமே.

10

உபரச சத்து

இத்தமுடன் உபரசத்தின் சத்துச்சொல்வேன்
ஜெயமான நவாச்சாரம் வீராகனிரண்டு
பத்தியுள்ள வீரமது வீராகனிரண்டு
பதிவான அண்டத்தின் தம்பலமோபத்து
புத்தியுடன் அண்டநீர் விட்டுஆட்டி
பூரமாய் குகையிலிட் டுருக்கச்சத்தாம்
வெற்றியுள்ள சத்துதா இகம்போலே
கேசமுட னுருகுமதைக் கண்டுபாரே.

11

துத்த சத்து

பாப்பா துத்தசத்து வேதைசொல்வேன்
பரிசமுதல் சந்தான தூபதீபம்
நோப்பா சூதத்தைச் சமனதாக
நேர்மையுடன் கூட்டிநன்றி புருக்கிப்பாரு
காரப்பா நாலிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்துக்
கருணையுட னுருக்கியதை மணியாய்வாங்கி
தாப்போ அந்திடைக்கி கெந்திசேர்த்து
சிவசிவா பொடிசெய்து குப்பிக்கேத்தே.

12

வத்தினன்றாய் வாலுனையி லங்கிபூட்டி
யெடுத்துநீ சிவந்தான பதமும்பார்த்து

போற்றினன்றாய் நவலோக தூற்றுக்கொன்று
 பூட்டினுற் பதினாறு மாத்துமாரு
 மாற்றினன்றாய் வீரமிட்டுச் செந்தூரித்தா
 மகத்தான குதமிட் டரைத்துக்கொண்டு
 தோற்றியதோர் தூசிலிட்டு திரித்துத்தானே
 சுத்தமுள்ள நீர்தனிலே துவைத்திடாயே. 12
 துவைத்ததொரு திரியெடுத்து தீபமேத்தி
 குழுவே சடிதாசி கூடுகட்டிப்
 பளித்ததொரு நவலோகத் தகடுக்கேதான்
 பத்தியதோர் திரியவித்து தூபஞ்சாடி
 தளித்ததொரு தகடெல்லாங் சுறுத்துப்போருந்
 தன்மைமுடன் தனல்காட்டத் தங்குமாருஞ்
 செவித்ததொரு தாம்பிரமாம் வேதைபார்க்கஞ்
 கிரேட்டமுள்ளமானுக்காள் கண்டுகொள்ளே.

காந்த சத்து

கண்டுபார் காந்தமது பலந்தானென்று
 கட்டியதோர் சாரமது பலந்தாணென்று
 விண்டுபார் சவ்வீரம் பலந்தாணென்று
 வெற்றியுள்ள வெண்காரஞ் சமனூப்ப்போடு
 கொண்டதொரு சிப்பியினி லிட்டுத்தானுங்
 குறியாகத் தானுருட்டிக் குகையில்வைத்து
 சென்றிடவே செப்பிலிட்டுருக்கிப்பாரு
 சிவசிவா நாகம்போற் சத்துபாடே. 15

சூரப்பா நாகம்போற் கார்தமானற்
 பதிவாக காயசித்தி யோகசித்தி
 சூரப்பா கண்டிடைக்கு ரசமுகூட்டி
 நிசமான சத்திடைக்கித் தங்கமுகூட்டி
 சூரப்பா தானருக்கி மனியாய்வாங்கி
 தீர்க்கமுள்ள கெந்தகமுஞ் சமனாய்ச்செய்து
 சூரப்பா பொடிசெய்து குப்பிக்கேத்தி
 கருணையுடன் வாலுக்கையிற் றீயைமூட்டே 16

சூட்டிநன்றாய் செந்தூரப் பதத்தைப்பாரு
 மோசங்கள் வாராமல் சலாகைபோட்டு
 சூட்டியதோர் சலாகைமுனைக் காய்ப்புகண்டால்
 நிலைத்ததொரு செந்தூரம் பதமாச்சென்று
 சூட்டியதோர் சசானியம் பூசைசெய்து
 புகழாகக் குழைந்தபின் யிறக்கிப்பாரு
 சூட்டியதோ ரருணைப் போலவாகும்
 அந்திசந்தி யிரண்டுகுன்றி திண்ணுதிண்ணே.

திண்ணடா மசுட்டலத்திற் காயசித்தி
 சிவசிவா அருணைப்போற் றேகமாகுங்
 தண்ணடா சே. திவெரு கார்தியாகுங்
 கலகலத்த தந்தமெல்லா மிறுகிப்போகும்
 தண்ணடா கோடான கோடிபேர்க
 னிதையறிந்து குருமுடிக்கத் திகைத்துநின்றார்

98. அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

பொன்னடா பொன்னதனைக் காணவென்றற்
பூட்டுகிற வகையதனை புகலக்கேளே.

18

காந்த செந்தூரம்

கேளடா காந்தசத்து நாகமொன்று

கொடியான தங்கமொன்று சசந்தானொன்று

நாளடா மூன்றுமொன்று யுருக்கும்போது

நல்லதொரு நாகமது மூன்றுபோடு

காலடா புகையமர்ந்து கட்டிப்போகும்

கருணையுட னின்றருகி மணியுமாகும்

ஆளடா யிந்திடைக்கி கெந்திகுட்டி

அப்பனே நாலுவித வைப்புஞ்சேரே.

19

சேரப்பா பொடித்தல்லோ குப்பியிற்றாக்கி

திறமாக வாலுகையில் நீற்றிக்கொண்டு

நேரப்பா நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று

நீட்டவே பன்னிரண்டு மாததுமாகும்

தேரப்பா மயங்காதே பொண்ணைப்பார்த்து

திர்க்கழுடன் குளிக்கல்லிட்டகைத்திட்டேதா

னீரப்பா துருசசத்து சமனாய்ச்சேர்த்து

நீற்றியதை பதமாக வெடுத்துப்பாரே.

20

பூநாக சத்து

பாரப்பா பூநாகச் சத்துச்சொல்வேன்

பதிவாக பூமிவேர் தன்னைவாங்கி

சேரப்பா உலர்த்தினன்றும் பொடியேசெய்து
 செயமான சரமது விடைகளஞ்சி
 சேரப்பா சவ்வீர மிடைகளஞ்சி
 சட்டான வெங்கார மிடைகளஞ்சி
 சேரப்பா யிதுவெல்லாஞ் செயநீர்தன்னுற்
 செம்மையுட னரைத்துருட்டி குகையிலவையே.

வத்துநன்றும் கில்லிட்டு உருக்கிப்பாரு
 மார்க்கமுடன் மணிமணியாய் சத்துவினா
 மைத்தல்லோ மணியெல்லா முருக்கிப்பார்க்க
 மகத்தான வயிரம்போற் பன்பளக்குங்
 கைத்தொரு பூனாக சத்திற்றுனுங்
 கருணையுடன் காசுடைதா னுருக்குமைந்தா
 கைத்தொரு நாகமக் திடையேபோட்டு
 கல்லகரு விரண்டுமொன்று யுருகும்பாரே. 22

பாரப்பா யிப்படியே உருக்கிப்பார்க்க
 பதிவாக வோரிடைதா னுகமட்டுஞ்
 சேரப்பா கட்டியதோர் நாகமொன்று
 சங்கையுள்ள சூதமொன்று சங்கமொன்று
 சேரப்பா யுருக்கியதை வாங்கிக்கொண்டு
 சேராகக் கெந்தகமும் கூட்டிமைந்தா
 சேரப்பா பொடியாக்கி குப்பிக்கேத்தி
 செழுமையுடன் வாலுக்கையிலேத்திடாயே. 23

எத்தியல்லோ தியெரித்து செந்திரித்தரல் [ன்
 யென்னசொல்வேன் நவலோக ழூர் அக்கொ
 சாத்தியல்லோ தானுருக்கி பார்த்தால்மெந்தா
 சங்கையுடன் பதினாறு மாததுக்கானுன்
 சுற்றனுனை காண்பதற் கஞ்சவாண்பார்
 குருவருளால் பராசத்தி பாதந்தன்னை
 போற்றியே ஆடுடுத்துப் பார்த்தாலுந்தான்
 புண்ணியர்க்கு ரசவாதப் புகழுண்டாமே. 24

ஞானம் - 31.

திருவிருத்தம்

மெய்யான குருபாணைப் பூசைபண்ணு
 வித்தைதந்த சற்குருவை நிதழும்போற்ற
 கையார மனமார ஞானஞ்சொல்லு
 காமணமாங் குருபதத்தைக் கருதிப்பாரு [ன்
 வையமெல்லாங் கொண்டாடக் கருவைச்சொல்வே
 மதிக்கெட்டு விண்ணாதே மகிழ்ந்திடாதே
 மெய்யாத வுபதேச குருவைப்போற்றி
 புகழாகப் பணிவண்டு வருஷங்காரே. 1
 கார்த்தாக்காலோரெழுத்து வழியுஞ்சொல்வார்
 கருச்சொல்வார் குருச்சொல்வார் களங்கமற்ற

தீர்த்தாக்காற் சித்திமுத்தி யிரண்டுஞ்சொல்வார்
பரிவாசி வாலைமூன் றெழுத்துஞ்சொல்வார்
தீர்த்தாக்கா லெட்டோடே யிரண்டுஞ்சொல்வார்
திரஞ்சொல்வார் நாலுக்குமிடமுஞ்சொல்வார்
தீர்த்தாக்கா லாயிரத்தெட் டுதழின்வாசி
பூங்கமலத் திருவடியை பூசைசெய்யே. 2

பூசையென்ன மானதமே பூசையாகும்
புருவமையத் தொளிகண்டா லதுவேபோதம்
பூசையென்ன அற்றவிடம் கடர்தஞானம்
அம்பாத்தை செய்வதுவே பூசையாகும்
பூசையென்ன வர்சுவைத்து உலகத்துணி
உயர்க்குநின்ற சிலம்பொளிபே பூசையாக்க
பூசையென்ன பலவகையு முற்றுப்பார்த்தால்
பகட்டாத சொருபத்தாற் பணியறன்றே. 3

சுன்னுன றோசகத்தை முன்னேகேளு
நலமான பூசகத்தை வணங்கிக்கொள்ளு
சுன்னுன சும்பகத்தை யுற்றுப்பாரு
உண்மைசொன்ன விடங்கேளு உறுதிகேளு
பன்னுக பழகுவதுக் கடிமைகேளு
பதிவுசொன்னால் மூன்றுக்கும் வடிவுகேளு
குன்னுன மூன்றுக்குங் குழிக்குணங்கள்சொன்னால்
குருவுக்குடலாவி பொருடத்தம் பண்ணே. 4

பண்ணிநின்ற வுடலாரு வுயிர்தானாரு

பகருகின்ற பொருளாரு வற்றாரு
நண்ணிநின்ற குருவாரு பரந்தானாரு

நலமான ஆதார மாறும்பாரு
கண்ணில்நின்ற வொளிபாரு வெளியைப்பாரு

காலடங்கி ஆடுகின்ற கருவைப்பாரு
விண்ணிநின்றபொருள்சொன்னகுருவைப்போற்றி
வேதாந்த சித்தாந்த மிரண்டும்பாரே. 5

வேதாந்த சித்தாந்த மிரண்டுமென்ன

மேன்மையுள்ள பெரியோர்க்கு யெல்லாமொ
நாதாந்த நடனவொளி கண்டபேர்க்கு [ன்று

நானென்ற அகம்போச்சு யெல்லாம்போச்சு
பாதாந்தம் பொக்கிஷமாம் வாமபூசை.

பூசித்துக் கும்பித்த உள்ளேரேசி
சிதாந்த வொளியேழும் நாதங்கேட்கும்

கிருபைதரு மூன்றறிய மனதைக்கட்டே. 6

மனந்தானே புத்தியாங் கராச்சித்தம்

மதியிரவி அண்டபிண்ட மானவாறும்
மனந்தானே சத்திசிவ மாய்கைஞானம்

ராசிபர தேசிபர பிரமம்யாவும்

மனந்தானே நாதவிந்து அருபாருபம்

வன்னிகனல் விண்புனல்மண் ணைவாறும்
மனந்தானே யுதிக்குமிடம் ஒடுக்குமிடமிரண்டும்

வகைசொல்லுஞ் சற்குருவைவணங்கிச்சேகேளே.

தளப்பா வங்கென்று வுள்ளேரேசி
 கொடியாக சிங்கென்று வுள்ளேபூரி
 தளப்பா அங்கென்று உள்ளேகும்பி [வரப்
 ஐம், ஓம், சிம், யம். மென்றுதியானஞ்செய்
 தளப்பா சுழிமுனைகண் வினாஸியையேற்ற [வ
 சொல்துகிறேன் ஆம். உம், சிம், வம், ஒம்
 வளப்பா ஓம், ஐய்யும், கிணியும். சவ்வும், வாசி
 வாலையாம் உம்பரையேசிவா, வென்றென்னே.
 என்னவே ரேசகந்தான் மூப்பத்திரண்டு
 பியலான பூசகந்தான் பதினாறாகும்
 உண்ணவே சூம்பகந்தா னறுபத்துநாறு
 முயர்க்குதனின்ற பிராணபக குருசொற்கேட்
 பின்னின்ற தசனாடி தாணையேயாற
 பிலமறிந்து சையோக நிலையைப்பற்றி
 கண்ணில்நின்ற யிடமறிந்து வாமபூசை
 கருவான சிவயோகம் காணலாச்சே.
 ஆமென்றும் ஒமென்றும் உம், யம், ஓம், ய, வ, சி, மாவெ
 ஐந்தெழுத்தை மாற உச்சரிக்கவேணும் [ன்று
 வாமென்ற யிடகலையில் சிங், வங், யங்.
 நங், மங், ஓம், ந, ம, ய, வ, சி, மென்று
 வளமையுடன் சிகராமதை யறியவேணும்
 தாமென்ற சுழிமுனைகக் ஓம், மங், நம், யங், வங்
 சிங், ஓம், சி, வ, ய, ந, ம, வென்று
 சூட்சமாய் நகாரத்தை யறியவேணும்

தாமென்ற மௌனத்தால் தியானஞ்செய்து
சதாசிவமாஞ் சுழிமுனையின் னெனியைப்பாதே

பார்க்கையிலே பவளவொளி பச்சைநீலம்
பருவான பொன்பசுமை வெண்மைபந்தம்
சேர்க்கையிலே சூரிய னுதயம்போல
செகசோதி சூரணத்தின் காந்திதானும் [ல்
ஆர்க்கையிலே கொடுத்தபொருள் வாங்குமாப்போ
ஐந்துருவு மொன்றான அடியேதோனும்
கார்ப்பதுதான் திருவடியே சரணமென்று
காத்தவர்க்கு தீங்கில்லை கருணைதானே. 11

கருணைதரு பச்சைநீர், யாதிரின் சந்திரன்,
வெண்ணொன்று நீன்றது சூரணமேயாகும்
பொருள்நயமா யறிபவனே புண்ணியவானும்
புகழ்ச்சொன்ன சற்குருவே யாசானாகும்
அருள்கிணை சோதியதா யுதிக்குமேலே
ஆயிரத்தெட் டிதழ்மேலே யழர்தகர்ப்பர்
திருவலிந்து உண்டவனே சிவயோகியாகுஞ்
சிவசிவா காலறிந்தோன் சித்தனாமே. 12

சாமாத காலோன்றாய் கரணவேணும்
தான்வேறாத தலையறிந்து கூடவேணும்
பொகாத புனலறிந்தே உண்ணவேணும்
பொருளறிந்த சற்குருவைப்போற்றவேணும்

சுரக மூன்றையுந்தான் நன்னுக்குள்ளே
வகைதெரிய லக்ஷியத்தை வணங்கிக்கேளு
காது வொன்றுமில்லை யெல்லாமாகும்
அந்தமிலாப் பொருளாகும் சகலசித்தே. 13

சத்தென்ன சிற்றின்பம் பேரின்பமென்ன
செல்காலம் நிகழ்காலம் வருங்காலமென்ன
சத்தென்ன சித்தினுட ஆனந்தமென்ன
சடமென்ன பொருளென்ன உயிர் தானென்ன
சத்தென்ன மரமென்ன வேர்தானென்ன
வெள்ளியென்ன தங்கமென்ன லோகமென்ன
சத்தென்ன யெட்டென்ன யீரண்டிமென்ன
பரமரக சியமான விரகைக்கட்டே. 14

கீதவட்ட சுழிமுனைகண் ணொளியைப்பாரு
விழிரேகை யைப்பாரு சுழியைப்பாரு
மந்தவட்டத் தோங்கார மதனைப்பாரு
ஐந்துபஞ் சாட்சரமா மட்சரத்தைப்பாரு
கீதவட்டிப் போகாதே விரைதக்கட்டு
விதானையா அதோமுகத்தி விருந்துபாரு
கீதைவிட்டால் யோகிகட்டு சலனம்விந்து
விடாமலே வேதாந்தக் கவிரற்றுகட்டே. 15

கட்டுவது மூன்றோடே ஐந்தைச்சேரு
கலந்தெட்டுந் தன்னோடே யிரண்டைச்சேரு

ஒட்டுவது பத்துடனே ஒன்றைச்சேரு
 உறுதியாய் சேர்ந்தபின்பு ஒக்கச்சேரு
 முட்டுவது துவாதசந்தா னடங்கிற்றினால்
 முனையோடு சுழிமுனையா தாரந்தோனும்
 சட்டமுடன் தச்சினைஷ் நன்றாய்க்கேளு
 சார்வான பூரண நூல் தண்ணைப்பாரே.

16

நூல்பாரு கொங்கணவர் கடைக்காண்டத்தில்
 நுணுக்கமெல்லா மதிற்றோனும் பூசைநீனைத்
 பால், சீனி, பழந்தேன் கற்கண்டு ஐந்துமாகும்
 பால்திரண்டு புண்டுருசி போஸக்காணும்
 மூலகுரு மந்திரமு மயிர்தந்தன்னில்
 மூட்டினார் கியாசவகை யெல்லாஞ்சொன்னார்
 கால்பாரு தலைபாரு புனலைப்பாரு

கண்காது மூக்கிதுவாய் கண்டவாரே.
 கண்டத்தில் நின்றசித் தரியைப்பாரு
 கண்புருவத் திகைவேளியின் னொளியைப்பாரு
 அண்டத்தில் வெளிதோன் றும் நடுவேநின்ற
 அங்குமிங்கும் யெங்குநின்ற அடவைப்பாரு
 துண்டத்தின் முனைபாரு குண்டலியைப்பாரு
 சுகமான சூலஆ தாரம்பாரே.

18

ஆதார மூலவட்டத் தட்சாமும்பாரு
 அறுமுகவ னட்சாததை கண்டுதேரு
 வேதாலும் மூலுடைய யெழுத்தைக்கண்டால்
 வெட்டவெளி யோங்காரக் கம்பந்தோனும்

தாக மாண்டிர்க்கு யென்றும்வாசி
 குட்சமா யங், வங், சென்றுந் தியானி
 தாரமேகெதி ஓம், அங்கென்றுணு
 பதியிலே அங்கங்கே யெழுத்தைநாட்டே. 19
 தட்டப்பா பாழ்வெளியில் பசும்பொன்பச்சை
 நாடியிடை பின்கலையுஞ் சுழியேசுத்து
 தவரட்டப்பா நந்திகம்பத் தொளியைப்பாரு
 ஒங்கார முங்கொண்ட சிம், வம், யென்று
 தட்டப்பா யம், மம், மென்றெண்ணி
 யியங்குகின்ற மூலத்தின் பதியைநாட்டி
 தட்டப்பா ஐங்கோண மேலேவட்டம்
 அதின்மேலே நாலிதழ் செழுத்தையுட்டே. 20
 மூட்டியே வாசிலைவத்து பிராணயஞ்செய்ய
 மூலகண பதியும்வல் லபையுஞ்சித்தி
 மூட்டியே அத்தியடி மூலங்கண்டாற்
 சொல்வதென்ன சகலசித்து மதின்மேற்பாரு
 மூட்டியே பிருதிவப்பா சவாதிஷ்டானம்
 பொன்னிறமாம் நாற்கோண மிதழாருக்கும்
 தாட்டிகமாய் வாசிலைவத்து ஓம், நம், மென்று
 சாதகமாய் பிராணயந் தாக்ககன்றே. 21
 ன்ருன நான்முகனுஞ் சரஸ்வதியுங்காணும்
 நாடோறுஞ் சந்துஷ்டி கிண்கிலாகும்
 ன்ருகும் நடமெடுத்த வாலையுச்சை
 அந்திசந்தி உச்சியிது மடவாய்ச்செய்து

ஒன்றான பிரமநிறம் பொன்னதாரும்

ஒகோகோ குவலையத்தோர் காணார்மாண்பு
மன்றான மணிபூரகம் பிறைபோல்கிற்கும்
வட்டத்தின் பத்திதழ்தான் மாயனாமே. 22

மாயனாம் பூரகந்தான் மங்குவருணம்

மகாசீதா லக்ஷ்மியும் மாலும்பாரு
தூயனாம் பச்சைமர கதமாம்மேனி
மாயனோ டருணனைப்போற் காந்தியாகுந்
தூயமாம் புரியவட்டம் வாசிடேசி
உயிர்க்குசக மாகநதி ஆலம்பொசிப்பாம்
நூயமாம் ஓம், வம், மம், உம், மென்று
வட்டமாம் பிரானாய வரிசையாமே. 23

வரிசையாய் சக்கிரபதி முன்னேநின்று

வாசிடெல்லும் கெவுனசித்தும் வரவேசெய்வார்
பரிசையாய் நினைத்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
பத்திமுத்தி யாய்மனதில் செபிக்கவேணும்
உரிசையாய் வுணர்வுபற்றி யதற்குமேலே
உருத்திரனார் முக்கோண வட்டமேலே
சரிசையாய்ப் பனிரண்டு இதழேநிற்குஞ்
சத்திருத்திரி ருத்திரனார் தண்ணைக்கானே. 24

தண்ணைத்தான் காணவே ஆம், உம், ஓம், ஆம், மென்று
சார்வாக வாசியொடு ரேசியாதே

இதைத் தா னறிவிக்குஞ் சங்காரகர்த்தன்
 உருக்காட்டுஞ் சரிநாமம் பசுமைநீலம்
 உன்னத்தான் அனாகதமாஞ் சுழித்திவிடு
 வறிவான நினைவுக்குள் லிங்கம்பீடம்
 இன்னத்தா னினுவன்றி வேறேபுண்டோ
 பிரித்துசொல்லக் கூடாது சின்மயபரமென்றே.
 சின்மயத்தின் செயலறிவார் சித்தர்முத்தர்
 தேசிகரும் நவமுனிவர் நிஷிகளாகும்
 இப்பான்மயத்தின் செயலறிவார் வாதிசமுசாரி
 புவிநாசர் வசியமுதல் யோகிசித்தர்
 சின்மயத்தின் விசுத்தியறுகோணம் நிறங்கறுப்பு
 வேண்டட்டம் பீரெட்டு உத்தேசமாகும்
 சின்மயத்தின் திரோபவயாம் மகேஸ்வரனும்
 மகேஸ்வரியான் ஆம்பிகையின் ஸுபங்கேனே.
 சம்பிகையை அறிவதற்கு ஆம், உம், ஓம், வம், யம்,
 அழகான காலடச்சி யோகம்செய்ய [மென்ன
 சம்பிகையாம் பதின் கோடி யீசன்காந்தி
 தாய்காந்தி அருணனொளி கோடிக்கொப்பாம்
 சம்பினபேர்க் கெந்நாளும் அழியாசித்தி
 நன்கோடி நாதாக்கள் தெளிசனையேயாகும்
 உம்பரொடு வினையாட கெவுனசித்தி
 உயர்ந்துநின்ற காயசித்தி உறுதியாமே. 27
 உறுதியாம் ஆக்கினை சக்கரவட்டம்
 உள்ளிரண்டு இதழாகும் கருப்புவருணம்

சுருதியாம் ஆகாயம் அனுக்கிரகந் தோற்றம்
 சுகமாக இம், உம், ஓம், ஆம், மென்று
 திருதியாம் லெட்சியத்தால் யோகஞ்செய்ய
 செய்யவே சதாசிவனுந் தெரிசிப்பார்பார்
 அறுதியா மனோன்மணியா மம்பாள்சத்தி
 ஆயிரமென் றிரவிபோ லொளியாங்கானே. 0

ஒளியதுகாண் இரண்டுமொன்றாய் சேருசேரு
 உற்றுப்பார் புருவத்தி லுணிப்பாரு
 அழியாத காயமப்பா அனந்தவரைமட்டும்
 அந்திடந்தான் சகலசித்துக் காதிபீடம்
 வெளிகாண சதாசிவந்தான் மின்னல்கோடி.
 வெளிச்சம்போல் கண்கூசும் பார்க்கப்போகா
 வழிகாண முத்தியினில் துவாதசந்தர்ன்
 மகாசொர்க்க முத்தியுமாம் அஷ்டசித்தே. 29

அஷ்டசித்தா மெட்டெட்டும் சித்தியாகும்
 அடிமுடியா மிட்டுக்கும் வழிதானீது
 விட்டெழுத்தும் கொட்டெழுத்தும் விடாதெழுத்
 வேதாந்த சற்குருவை வணங்கிக்கேளு [தும்
 சட்டமிட்ட ஆதார மிம்மட்டாச்சு
 சண்முகமாம் ஆதாரக் கருவைக்கேளு
 திட்டமுடன் மனவுறுதி சின்மயத்தவெல்லும்
 திருச்சிற்றம் பலம்போற்ற ஞானமுற்றே. 30.

சூச்சிற்றம் பலமென்னு முண்மைஞானஞ்
 சித்தாந்தம் முத்தர்மா தேசிவாசி
 சூச்சிற்றம் பலமறிந்தால் அகண்டசோதி
 அம்பரையும் உம்பானு மங்கேதோணும்
 பொருள்கிற்றம் பலங்காட்டி புதுமைகாட்டி
 புருவமையத் தொளிகாட்டி வெளியுங்காட்டி
 அருகிற்றம் பலங்காட்டி உயிருங்காட்டி
 ஒருக்காலு மழியாத பதவிமுற்றே.

31

ஞானம் - 8

சோதியெனும் பராபரையாள் தேவிபாதம்
 சொற்பெரிய நாதாக்கள் பாதம்போற்றி
 த்தியெனு மெனையாண்ட நந்திபாதம்
 நின்னகத்தில் வைத்துயான் தொழுதிறைஞ்சும்
 பாதிமதி தரித்தசிவன் தின்றமார்க்கம்
 பார்மக்கா னுன்னுள்ளே பரிந்துகாட்ட
 ஆதியெனும் நின்றபா மூலத்துள்ளே
 ஆத்மாவாய் நின்றகண பகிபேகாப்பாம்.

1

கணபதியாய் நின்றபா மூலத்துள்ளே
 கண்கொள்ளா நின்றெழுத்தை கருதிக்கேளு

தனபதியாய் பீசமது ஓங்கார்வட்டந்
 தனித்துநின்ற யிடமதுதான் சார்ந்தபாரு
 இனபதியாய் நின்றதொரு பீசந்தானும்
 யெழும்புகின்ற நந்தியது யதுவேயாகும்
 மனபதியாய் நினைவையெட்டிக் குறித்துப்பாரு
 மைந்தனே நந்தியது மயிர்ப்பாதியாமே. 2

பாதியென்ற நந்தியது சிவமேயாகும்
 பரியத்தின் மையத்தில் மண்ணேயாகும்
 சோதியென நின்றதொரு அமிர்தந்தன்னை
 சொல்லவினி யென்னுலே முடியாதப்பா
 வீதியென்ற முச்சந்தி யெனக்குமைந்தா
 விதமான பெட்டங்குலத் துள்ளேகேனை. 3

கேளப்பா வயிர்தமது நின்றநானம்
 கொடியரன் சவண்டுத்தான் தாரையைப்பேர்
 நாளப்பா வதிலிருந் தைந்தினுள்ளே [வ
 நமனுடைய முடிவதுவே உயிருமாகும்
 பாழப்பா ஒன்றுமில்லை ஞானமார்க்கம்
 பாடினதி லித்தி காழினை மறைத்தாரையா
 தேனப்பா கொட்டிதன்பா வமிர்தந்தன்னை
 சிந்தாம துண்பதற்கு வகையைக்கேளே. 4

வகையென்ன விரண்டிலிழி மருட்டிப்புள்ளே
 மைந்தனே அண்ணாக்கி துண்ணாக்ககேடாட்டு

கையொன்று மில்லாமல் மூலத்தீபற்றும்
 சுண்ணத்திலே நந்தியுட வழியிற்செல்லும்
 வகயில்லா முதுகினிட தண்டினுள்ளே
 பரிவான நந்தியது நேரிலோடுந்
 நைகத்துமின்று கண்டதோ அமிர்தந்தன்னை
 செந்துமின்ற நந்திக்கு வுரையாமெண்ணே. 5

கண்ணவே நந்தியுட னியம்புகங்கலை
 யிசைந்தநந்தி சுழிமுனையில் நாட்டிப்பாரு
 உண்ணவே வாயுவுடன் தேய்வுங்கூடி
 யிசைந்தநந்தி யதுவழியே யமர்த்துபோகும்
 உண்ணவ ஸுமிர்தமது செவ்வோகும்
 படிவென்று கொட்டிவிடுஞ் சிவமேயிஞ்சும்
 கண்ணவே நந்திக்கு வலுவைத்தேட
 கனமான வாசியைத்தான் வெளியோட்டாதே.

சுட்டாத வாசியைத்தான் வெளிபிகத்துள்ளே
 யுள்ளிருத்தி யழுத்திரீ வைத்துக்கொண்டு
 சேட்டான ஞானவொளி தெகட்டுமப்பா
 சிவசிவா ஓசுவருக்கும் வெளிவிடாதே
 பாட்டான நந்தியுட நிலையப்பற்றி
 வானுமுண்ணே அமிர்தத்தில் செல்வவைக்கும்
 பாட்டான நாசிமுனை குழியையுற்று
 பார்க்கயிலே அமிர்தமது செரியும்பாரே. 7

பாரப்பா செடலத்தில் நந்திபாதம்
 பற்றிகொள் கெட்டலைந்து போதவேண்டாம்
 பாரப்பா ஆத்துமாவே சூட்சப்பாவை
 யப்பனே யதிலிருக்கும் விபரமெல்லாஞ்
 சேரப்பா ஒன்றுமில்லை வீடுமாகுஞ்
 சிறந்துநின்ற நந்தியது பரமேயாகும்
 வீரப்பா ஒன்றுமில்லை நந்திகண்டால்
 மெய்ஞ்ஞான போதகமு மிரதமுற்றே.

8

ஞானகக்கிஷம்-5

பரந்தானே வெளியாச்சு ஒளியுமாச்சு
 பாயுகின்ற வாய்வாச்சு வன்னியாச்சு
 உரந்தானே புனலாச்சு மண்ணுமாச்சு
 உடலான சீவசெந்து உதிக்கலாச்சு
 மரந்தானே பூமிமுத லுண்டாகலாச்சு
 மார்க்கமென்ற நாலுவகை யோனியாச்சு
 சிரந்தானே யேழுவகை தோற்றமாச்சு
 தெளிந்தறிய பூரணத்தின்செயல்தரனென்றே.
 ஒன்றல்லோ வெவ்வேறாய்ப் பிரிந்துதப்பா
 ஒடுங்குவது ஒன்றினிலே ஊணிப்போச்சு
 ஒன்றல்ல பிரண்டல்ல யேதோவென்னில்
 உற்றுப்பார் மனந்தானே யிதற்குமூலம்

நீறல்லோ வித்துவினி லடக்கம்போல
ஒகோகோ பூரணத்தி னுண்மைதானே. 2

சுனென்ற வசியமுத லெட்டுவித்தை
சாதனங்கள் தனக்கெல்லாம் ஒன்றேசூட்சம்
சுனென்ற யோகமுதல் ஞானத்துக்கு
மாறுட்ட மில்லையடா ஒன்றேசூட்சம்
சுனென்ற சரியையொடு கிரியைமார்க்கம்
செப்புவதுக் காதியென்ன ஒன்றேசூட்சம்
சுனென்ற ஆணுவத்தை நீக்கிப்போடு
ஞானமென்ற மனதல்லோ ஆதியாமே. 3

தியாம் ஞானத்துக் காதிசூட்சம்
ஆசையற்ற அறிவல்லோ ஆதிமூலம்
சாதியென்ற யோகத்துக் காதிசூட்சம்
சொற்பெரிய நாக்குவினி தொட்டாற்சூட்சம்
சாதியென்ற வாதத்துக் காதிசூட்சம்
மகத்தான பூவழலை வைத்தால்கூட்சம்
சாதியென்ற கிரியைக்கு சூதிசூட்சம்
பிறப்பறுக்கு மயிர்தகாதம பேசுதாலே. 4

பசுவதே சரியைக்கு நீதிசூட்சம்
பிண்டஉப்பு அண்டஉப்பு இரண்டும்பார்த்து
பசுவேண் டாமையா நிலையில்நிலு
கறினேன் புருவமையம் நாதகீதம்

ஆசையது கொள்ளாதே பெண்ணை நீக்கு

ஆர்கண்டு கொல்வார்க னிந்தமார்க்கம்

ஒசையுற்ற மணிபூர கத்தின் ஞானம்

உரைத்து விட்டோங் கக்கிஷ மைந்துமுற்றே.

செந்தூர 300-க்குச் சூத்திரம்-36

செம்புவெள்ளை

பாரப்பா செம்பினிட வெள்ளைகேளு

பரிவாண தாம்பிரத்தனாக் குகையிலவையக்
கேப்பா பதினாறு பலமோபோடு

சேர்த்துருகும் போதினிலே மருந்துகேளு
காரப்பா அண்டமது பலமோராண்டு

கட்டுவாச் சாரமது பலமிரண்டு

சீரப்பா கல்வத்திற் தூளதாக்கிச்

சிறத்தபொடி மேற்கார மரைதான் பேசுடே.

போட்டதனைப் பொடித்துக் கண்ணாய்ப் பொடியைத் தாவிற்

புகழான செம்பினிட உறுதல் போகும்

தாட்டிகமாய்ப் பின்பெடுத்து வங்கங்குத்திச்

தனியோட்டி தூதினிக் களங்குபோலாம்

மாட்டிதனைக் குகையிலொரு புடம்போடப்பா

வாகரகக் கண்ணிட்டு உருக்கும்போது

மாட்டியதோர் சுன்னத்திற் றுளகத்தைவைத்து
நலமாகப் பதினைந்து தாமும்நீற்றே. 2

பித்தினபின் வாங்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
நிறுத்திடுவாய் பலமொன்று காரம்கால்தான்
போட்டுஇதைப் பழச்சாற்று லரைத்துக்கொண்டு
புகழாகப் பயறளவு வுண்டைசெய்து
நேரத்தியாய்க் கொடுக்கையிலே சத்துவரங்கும்
நேரான செம்பதுநான் வெக்கலம்போலாகும்
நாற்றியிதை யரைப்பலந்தான் கல்வத்திலிட்டு
மாட்டியே பொடித்திடுவாய் தூளாய்க்கானே.
நாணப்பா இந்திடைக்கு வீரம்போடு

கடுகலே சாமமொன்று அரைத்தநாயாளுல்
தோணப்பா சலமுண்டா மெழுஞ்சுபாலாந்
சூடியான சூதமரைப் பலமும்போடு
சூணப்பா செம்பிடைச்சுச் சூடன்போட்டு
அரைக்கும்போ தினில்வெள்ளை யரைக்கால்
சூணப்பா சூடனிடையுமும்போடு

நினைக்கவே அரைத்துகன்றும் வில்லைசுட்டே.
வில்லையதனை புலர்த்தியபின் குகைக்குள்வைத்து
மேல்மூடிச் சீலைசெய்து புடத்திற்போடு
வில்லையது கெசபுடத்தில் வெள்ளையாகும்

விளங்கியதோர் தாம்பிரத்தின் வெள்ளையா
வெள்ளையது பதனமாய் வைத்துக்கொண்டால்
மேகமொடு பதினைட்டுக் குஷ்டந்தீரும்

வில்லையினால் வாய்வெல்லா மொழிந்துபோகும்
விளங்கியதோர் பித்தமெல்லாம் பறந்துபோனே

பறந்துபோ மனுபான மறிந்துகொண்டால்
பற்பத்திற் குறையொன்று மில்லையப்பா
இறந்துபோம் வியாதியெல்லா மென்னசொல்வே
னெடுத்திட்ட செம்பினிட வெள்ளைவேகம்,
கறந்தபால் சோற்றின்மேல் குடிக்கச்சொல்லு
கருப்புட்டி போட்டங்கே காய்ச்சிக்கொண்டு
அறைந்தேனான் தருமத்துக் காகவல்லோ
அப்பனே நாகத்தின் வெள்ளைகேளே. 6

நாகவெள்ளை -

கேளப்பா சுன்னமொடு சாரங்குட்டிக்
கெடியாக அமுரிவிட்டுத் தண்ணீராக்கி
வாளப்பா நாலுபல மதற்குள்ளேதான்
மைந்தனே நாகமதை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய்
வேளப்பா ரண்டுபெத்து விசையேசாய்ப்பாய்
மீறுகின்ற நாகத்தி னூறல்போமே [ம்
வாளப்பா பின்பெடுத்துப் பழச்சாற்றிற்சாய்ப்பா
மைந்தனே நாகமது சுத்தியாச்சே. 7

ஆச்சப்பா ஈரைந்து தரமேசாய்ப்பாய்
அப்பனே குகையிலிட் டுருக்கிப்பின்பு

- சீச்சப்பா கீத்திசெய்த தாளகந்தான்
வரிசையாய்க் கழஞ்சுகொண்டு காரங்கால்தா
சீச்சப்பா பச்சாற்றி லரைத்துக்கொண்டு [ன்
நேசமுடன் குன்றிவிடை புண்டைசெய்து
சீச்சப்பா ரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு
கனக்கவே நாகமொரு பலத்திற்றாக்கே. 8
- சீச்சப்பா தாளகத்தி னுண்டைதன்னைத்
தயவாக ஒவ்வொன்றுக் கொடுத்தபின்பு
சீச்சப்பா நாகமது தெறிக்கும்பாரு
மைந்தனே யிந்நாகம் பலமதொன்று
சீச்சப்பா கல்வத்திற் பொடிச்சத்தாளாம்
நோக வீரமதிற் பாதிபோடு
சீச்சப்பா சூதமதிற் கால்தான்போடு
துடியான வுலருப்பு அரைக்கால்போடே. 9
- போடப்பா நவாச்சார மரைக்கால்போடு
புகழ்ந்தந்த மருந்திடைக்குச் சூடன்போடு
சூடப்பா எருக்கம்பரல் வெண்கருவும்விட்டு
அரைத்திடுவா யிருசாமம் விஸ்கைட்டு
சூடப்பா வுலர்ந்தபின்பு சன்னச்சீலை
சுற்றியே கண்ணாம்புக் குள்ளைவைத்து
சூடப்பா கெசபுடமாய்த் தீயைப்போடு
தவளநிற மாகவரும் வெள்ளையாமே. 10
வெள்ளையாய் நாகமது விரிந்ததப்பா
வியாதிக்கு அதுபான மறிந்துபோடு

120. அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிப்

பிள்ளையார் தனைப்போற்றி குன்றிடைப்போடு
பேறான வாதமென்ற தென்பதுந்தான்
கொள்ளையடா பித்தமது நாற்பதும்போம்
கூறுவேன் சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றும்
கள்ளரைப்போல் பயந்தோடும் நாகம்கண்டால்
கருத்துள்ள வாசிகளே கண்டிலீரே. 11

அய்யலோகவெள்ளை

கண்டாயே வின்னமொரு வயித்தியந்தான்
கண்கெட்ட வாசிகளே கருதக்கேளு
உண்டான சேதிநிகழ் மகத்தாம்பற்பம்
உத்தமனே பூரீறு பலந்தானென்று
தண்டான சாரமது பலந்தானென்று
சாரமொன் றரைத்தனைப் பிங்காணிட்டுப்
பண்டான அமுரியுப்புக் கால்பலமேபோடு
பதமுறற் பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. 12

செயநீரி லரைத்திடவே மருந்துகேளு
திடமாகச் சாரமொன்று சாரமொன்று
செயநீரில் தாரமொன்று வீரமொன்று
செப்புநீறென் குடனென்று ஐந்துங்கட்டி
செயநீரி லரைத்திடவே சாரமொன்று
திரண்டல்லேர மெழுகாகு மூன்றுபங்காய்.

புவான அரப்பொடியைப் பழச்சாற்றிற் போட்டுத்
தனையெடுப்பாய் நாலாநாள் கழுவிவாங்கே. ()

சுத்திபிந்த அரப்பொடியைத் தா னென்று கூட்டி
மைந்தனே பங்குமொரு மருந்துகூட்டி
சுத்தியே பிசைந்தொன்றாய்க் குகைக்குள்ளிட்டு
உத்தமனே மேல்முடிச் சீலைசெய்து
நீக்கமற் குகையழுக நன்றாய்து
கிடைத்து ஒரு மணியாக நிற்கும்பாரு
சுக்கமாய் நொருங்குமிந்த மணிதானப்பா
தயவாக இன்னமொரு பங்குகூட்டே.

14

சுத்தியே யூதிடுவாய் மதுகா லுந்தான்
குன்றாமல் கைம்முறையாய் மூன்றுபங்குமுது
சுத்தியே பின்பெடுத்து உருக்கும்போது
நலமான தங்கம்போல் கண்டிட்டாடுந்
சுத்திகமாய் மிம்மணியைக் கல்வத்திட்டுச்
சுவ்வீரஞ் சரியிடையா யரைக்கும்போது
சுத்திடுவாய் கண்டிடைக்குப் பாதிசூத
முறவான சாரங்கால் சூடுனென்றே.

15

சூடுனென மருந்தைந்து முறவாய்ப்பட்டச்
சுகமான வெள்ளையுர மொன்றுபோடு
சூட்டவே மெழுகுகாரம் விக்கிகட்டு
ரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு சன்னச்சீலை

ஊடவே சுற்றியபின் சுண்ணாம்பில்வைத்து
உத்தமனே கெசபுடமாய்த் கனலேழுட்டு
வாடவே வேண்டாங்காண் வயித்தியோரே
மகத்தான தவளநிற மாகும்பாரே.

16

பாரப்பா லோகவெள்ளை வேகமெத்த
பாச்சலா மனுபான மறிந்துபோடு
சேரப்பா பாண்டுவகை யெல்லாம்போகும்
செகமறிய மேகமென்ற தெல்லாம்போகும்
காமப்பா வாயுவென்ற தெல்லாம்போகும்
காமாலை கோகையொடு ஈளைபோகும்
வேமப்பா பித்தத்தின் கோபம்போகும்
விளங்குகின்ற சேத்துமங்கள் பறந்துபோமே.

காந்தவெள்ளை அயலோகச்செந்துரம்
பறந்துவிடும் காந்தத்தை யிப்படியேசெய்யிற்
பரிவாகக் காந்தமது வெள்ளையாமே
இறந்துவிடும் நோய்களெல்லா மெங்கேபோமோ
எடுத்திட்ட காங்கவெள்ளை வேகமெத்த
மறந்துநீ போகாதே கைமுறைதானப்பா
வளமான லோகச்செந் தூரம்கேளு
அறந்தழைக்குஞ் சுத்திசெய்த லோகந்தன்னை
அப்பனே பலமொன்று கல்வத்தாட்டே.

18

ஆட்டுதற்கே சுத்திசெய்த கெந்திதன்னை
அப்பனே பலமொன்று கூடப்போட்டு

புத்தேற்கே பழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
 அரைத்திடுவாய் வில்லைதட்டி யுலரப்போட்டு
 புத்தேற்கே முப்பதெருக் குள்ளேபோடு
 அயலோகச் செந்தூர மாமேகண்டர்
 புத்தேற்கே செந்தூரம கண்டிடைக்கு
 அப்பனே கெந்தகத்தைத தூக்குதூக்கே. 19

அக்கியே பழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
 துவளவரை பூநீரும் காலும்குட்டி
 அக்கியே அரைத்தடின்பு வில்லைசெய்து
 சாதகமா யுலர்ந்தடின்பு புடத்தைப்போடு
 வாக்கிலே செந்தூர லோகமப்பா
 மைந்தேன் யவைப்பணந்தா னனுபானத்தில்
 ஆக்கியே யெந்தெந்த வியாதிக்ஞந்தா
 னனுபான மறிந்துகொண்டு லோகம்போடே.

அயலோகச்செந்தூரம்

வேறுவிதம்

போடவே வாயுவுபத்திரம் பித்தரோகம்
 புகழான சிலேற்பனத்தால் வந்தநேரவு
 ணடவே செய்யுமிது வெளிதாமப்பா
 உரைப்பார்கள் நாதாக்கள் சுருவிதென்று
 காடவே லோகசெந் தூரத்தன்னில்
 நலமாக ஒருகழஞ்சு எடுத்துக்கொண்டு

நீடவே லிங்கமொரு கழஞ்சூட்டி

நிலையான வீரமொரு காலும்கூட்டே.

21

சூட்டியே பழச்சாற்றி லரைக்கும்போது

கொடியதொரு கெந்தகந்தான் கழஞ்சுபோடு

நாட்டியே சாமமொன்று அரைப்பாய்ப்பா

நலமாக விஸ்ஸெய்து வுலர்த்திக்கொண்டு

வாட்டவே யிரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு

வளமாக வாரிநபின் னெறித்துப்பாடு

காட்டிலே யிருந்தசித்தர் மெய்ப்பாரப்பா

கணத்ததொரு செந்தூரம் கண்கொள்ளாதே.

கொள்ளாதே செந்தூரம் தனக்குப்பாதி

கூட்டுவாய் லீங்கமனை, நூலைப்பாலாலே

விள்ளாம லொருச்சாம மரைத்துப்பின்பு

விரல்நீள முண்டைசெய்து வுலர்த்திப்போடு

தள்ளாத சன்னிவகை யெல்லாம்போமே

நா துவிர்த்தி யுண்டாமே சாதிலிங்கம்

உள்ளபடி வாதிகளே சொல்லக்கேளு

வுதரத்தில் வாதபித்த மொழிந்துபோமே. 22

காந்த செந்தூரம்

ஒழிந்துபோம் காந்தத்தை யிப்படியேசெய்யி

லொப்பார்சொல் லுலகத்தி லவனையிசன்

ஒழிந்துபோம் காந்தமே செந்தூரமாகி

லுத்தமனே சாதிலிங்க மொக்கச்சேரில்

சூழிந்துபோம் பாண்டு காமாலோக
முள்முலம் புறமுல மோழிந்துபோமே
சூழிந்துபோம் வா தபித்த சிலேற்பனந்தா
ஊயர்த்தியப்பா காந்தத்தின் சிவப்புத்தானே.

ஏமவெள்ளை

தானேன்ற ஏமமது வெள்ளையாகச்
சாற்றுகிறேன் தங்கமொரு பலத்தகட்டில்
வேனென்ற நாகரத்தின் வெள்ளைதானும்
விளங்கவே காற்பலந்தா னிறுத்துக்கொண்டு
வானேன்ற வீரமொரு கழஞ்சுட்டி
வமந்தனே புணுமுதலாக் கழஞ்சுட்டி
கவென்ற வெண்கருவா வரைத்துக்கொண்டு
வனக்கவே பூசுவாய் தகட்டின்மேலே. 25

மேலிட்ட மருந்துள்ளுந் தங்கத்தன்னை
விருப்பமா யண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
மாலிட்ட வெள்ளையைப்போல் தங்கம்நீரும்
பரிவாக கெசபுடந்தான் தியைழுட்டு
மேலிட்ட தங்கமது நொருங்கிநிற்கு
மென்மக்காள் கல்வந்தி லரைக்கத்தூளாம்
மாலிட்ட தங்கத்துள் தன்னிற்பாதி
மாட்டுவாய் வீரமது பூரங்காலே. 26
பூத்தி னிடையோடு புனுகுதன்னைப்
புகழான வண்டரிசி புனுகுவீதம்

பூரத்தி னிடையோடு சூதந்தன்னைப்
 புகழாக விவ்வளவும் கூட்டியாட்டு
 வீரத்தால் தங்கமது வெள்ளையாகும்
 வீணல்ல கெசபுடத்திற் போடுபோடு
 சீரோத்த அண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
 தீப்போடு தங்கமது தவளமாமே.

27

தவளமென்ற ஏமத்திற் சரியாம்விங்கம்
 சாரித்து முலைப்பாலா லரைத்துக்கொண்டு
 தவளமாம் வில்லைசெய்து வுலரப்போடு
 சாதகமா யோரெருவிற் புடமுந்தீர்ந்தால்
 தவளமென்ற பரியங்கே செந்தூரமாகும்
 சன்னியென்ற மூலமெல்லாம் பற்றந்துபோகும்
 தவளமென்ற தக்கத்தின் செந்தூரத்தைச்
 சாதகமாய் வாடிகளே செய்துபாரே.

28

பாரையா சந்திரோ தயந்தானிந்த
 பரிவெள்ளை விங்கத்தைச் சேர்ந்தபோதே
 பாரையா பூபதிக ரிதற்குமீடோ
 பலபலசெந் தூரவகை யிதற்குமீடோ
 பாரையா இடையெடுத்து வெள்ளிச்செம்பில்
 பத்திலொன்று கொடுத்துப்பா ரேழுமாற்றும்
 பாரையா குன்றியிட அனுபானத்திற்
 பண்பாகக் கொடுக்கநாய் பறந்துபோமே.

பூபதி

போமடா சடவத்தி னோய்களெல்லாம்
 பூபதிதன் மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு
 அமடா ஒளிக்கறியோந் தங்கவெள்ளை
 நாகவெள்ளை லோகவெள்ளை காரந்தவெள்ளை
 அமடா செம்புவெள்ளை யைந்துமொக்கச்
 சரியிடையாய்க் கழஞ்சிரண்டு வீதந்துக்கி
 அமப்பால் விட்டரைப்பாய் கழஞ்சுபத்து
 காட்டப்பா அரைக்கையிலே முத்துப்போடே.

பாட்டா வயிரமொடு பவளம்போடு
 புட்பராகம் போடு பச்சைபோடு
 பாட்டா சிவந்தமணி ரத்தினம்போடு
 நலமாக வவையொன்றுக் கரைக்கழஞ்சு
 தட்டா கெந்தகமோ கழஞ்சுநாலு
 திறமான லிங்கமது கழஞ்சுநாலு
 ஊட்டா சூதமது கழஞ்சுஊட்டு
 உத்தமனே தாளகந்தான் கழஞ்சுஒன்றே. 31

ஆன்றிடுவாய மனோசிலைதான் வெள்ளைஒன்று
 உறவான துருசொன்று துத்தமொன்று
 சன்றெனவே சாரமொன்று சீனமொன்று
 நலமான வீரமொன்று பூரமொன்று
 சென்றதொரு பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டித்
 திரமாகச் சாமமொன்று அரைத்தபின்பு

துன்றிடவே அமுரிவிட்டு சாமமொன்று
சுறுக்காகச் சம்பழச்சார் சாமமொன்றே.

சாமமொன் றரைத்திலோ யுப்புரீரால்
சாதகமா யரைத்தபின்பு விஸ்வைசெய்து
நாதமென்ற புதுக்கலாத் துள்ளேவைத்து
நலமாக மேல்முடிச் சீலைசெய்து
ஓம்மென்ற ஐம்பதெருப் புடத்திற்போடு
ஒன்றுமக்கே புனையாமற் கட்டிநீறுஞ்
சேமமென்று புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
செந்தூர மருணநிற மாகும்பாரே.

பாரு நீசுந்தூரம் மண் டாடக்குப்
பாதிவிக்கம் கூட்டிமுலைப் பாலாலாட்டி
பாரு வீரவீரம் சும்பிசெய்து
பரிவாக உலத்தியதைப் பதனம்பண்ணு
சேருநீ தேவியைப் பூசைசெய்து
சேர்க்குமிந்த பூபதிக்குச் சிவமும்பண்ணே.

சிவமான பூபதியை பனுபானத்தில்
தீபமாக அளிசெடை கொடுத்தாற்கேளு
சுமமாகப் போனாலும் தாதுவுண்டாளு
சாதாரியப் பிராணன் வரும் விழித்துபார்ப்பா
அவமான பிரமலடி அவ்வளவேயாகில் [ன்
வாசித்துப் பேசினிட்டு மரணமாவான்

மாண பூபதியைச் சொன்னேன் சொன்னேன்
சாதிக்கும் வயித்தியஞ்செய் தர்மமாமே. 35

மடா இந்தபடி வயித்தியம்பாரு
அடித்திசை மெய்க்கவுன்னைவாழ்த்தும்லோகம்
மடா வயித்தியத்தால் மருந்தெல்லாந்தான்
நலமாகக் குறுக்கிவைத்தேன் முப்பத்தாறில்
மடா இந்தமருந் தெல்லாம்வாய்த்தால்
வைத்தியன்பேருரைக்கையிலே நோய்களோடும்
மடா எட்டிரண்டு மிருபத்தஞ்சந்
தடையாவே ஆரணனை சித்தியாமே. 36

திருமந்திரம்-8

உரையற்ற தொன்றை யுரைசெய்யு முமைகாள்
உரையற்ற தொன்றைக் கரைகாண லாமோ
உரையற்ற நீர்போற் சிந்தை தெளிவார்க்கு
உரையற் றிருந்தான் புரிசடை யோனே. 1

மாட்சியாவது மாதவ முற்றிடம்
மாட்சியாவது மனமே தெளிந்திடம்
மாட்சியாவது மன்னுயி ரிருந்திடம்
மாட்சியாவதுரை மாண்டிட முத்தியே. 2

தான்வரை யற்றபின் ஆரைவரைவது
 தானவ னுனபின் ஆரைநினைவது
 காமனைவென்ற கண்ணுரை யுகப்பது
 தூய்மொழி வாசகஞ் சொல்லுமென்னீதனை.

மனம்விரிந்து குவிந்தது மாதவம்
 மனம்விரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
 மனம்விரிந்து குவிந்தது வாயுவாம்
 மனம்விரிந்துரை மாண்டிட முந்தியே.

வேறு

சோதியான துருசியைச் சொல்லவொண்ணுது
 பேதியான துருசியைப் பேசவொண்ணுது
 ஆதியான் சொன்ன வரும்பொருள்தன்னை
 வீதியாய்ச் சொன்னால் விண்ணிடி வீழுமே.

விண்ணிடி வீழும் வெளிப்பட்டபேர்க்குத்
 தன்னடி தானாய்த் தனக்குச்சரியாய்க்
 கண்ணடி கண்ணாய்க் கற்றுணர்ந்தோர்க்கு
 பொன்னடிமூலம் பொருள் சொல்லலாமே.

சொல்லா ரணமாஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
 எல்லோருக்காண வெடுத்தே யுரைத்தவன்
 பொல்லாத சென்மம் புகுந்துபுலையனாய்
 எல்லா நரகத்துக் கேலாங்காணுமே.

வேண்பா

சோல்லா ரணமாஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
சுல்லார்க்குஞ் சொன்ன லெழுநரகம்—நல்லாய்
சுளாக்கிச் சொன்ன லவனையிவனாகும்
பாழாக்கிப் போட்டகுரு பாழ்.

8

கேசரிகுரு நூல்-50

—o—o—o—

சேர்தரு ஞானதேவி திருமகள் சோதிகாப்பு
சுர்தனில் கொன்றைதும்பை அணித்தல்லைருளேகாப்பு
பார்தனில் வேதஞான கிரிகையும் பாடவேண்டிக்
சார்முகில் மேனியான கணபதி காப்புதானே.

சூதியாங் கடவுளானே அனுதின மனதில்வைத்து
சோதியாங் குருவின் தீவைச் சொற்பொருள்விளக்கமாக
சூதியாம் பூமிதன்னில் நேர்நிறை யறிவோர்க்கெல்லாங்
சோதிலா ஞானதேசி குமரனுங் காப்பதாமே.

அரியான முதலெழுத்தை அறியமாட்டா
அப்பாலும் நகாரபட்ட ணத்தைக்காணார்
அரியான முதலெழுத்தே சிவமுஞ்சத்தி
ஆச்சரிய நகாரமடா பூமியாச்சு
அரியான பதினெட்டு பெழுத்துக்கெல்லாம்
தானந்த மாதியென நின்றதாலே

132 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

வீரியாமல் வீரிந்துபரப் பிரமமாகி

வேதாந்த சாஸ்திரமாய் விளங்குந்தானே.

தானதுவே தானாக தனித்துக்கொண்டு

தான்செய்யுந் தொழில்தானே தானுமென்
தானேநாம் நியெனவே தன்னேத்தானே

தான்பார்த்து தீகைநிலை தன்னைக்காண்
தானதுவே தானதுவாய் நின்றநாதன்

சங்கற்ப சங்கற்ப மறிந்தேகொள்ள
தானதுவே தாங்குறியாய் குறித்தபேர்க்கு
நாதாந்த பேருளாய் பேறுவானே.

ஏறியே நமைக்காண வேணுமென்று

இருதயத்தில் நினைக்கையிலே கண்ணிற்றோட
கூறுவோ முபதேசப் பொருளேயாகுங் [அந்
கூப்பிடுவோ மெய்ச்சித்தா வென்றுசொல்லி
ஆறியே அனிமாதி முதலாயெட்டும்

ஆடிடவும் ரிஷிமூலம் நதியின்மூலங்
கூறியே காயாச மவர்க்கேயிந்து

குறியறியா திருவிருந்த பதியைத்தானே.

பதிதலத்தில் மதியொடுங்கி வளருஞ்சூட்சம்

பக்சமதி விருபக்கம் வாரமேழிற்
பதிதலத்தி லீரெட்டு விதமுமொன்றாய்ப்
பதினொய் சோடசமாய் வளர்ந்துதேய்ந்து

திபிளந்து கதிர்நாளிற் பெளரணையேயானாற்
 றினமறிந்து யிடகலையைக் கதிரிற்சேரு
 திழுத்திக் காயசுத்திக் கிதுவேதிகைக்
 கருதினே எனகஸ்தியனுங் கருவைத்தானே. 4

ருத்தரித்து வளர்ந்துவெளி யேறுங்காலம்
 கருவாளி ரீயானாற் கருவைப்பாரு
 ருப்படுத்தி யுனைவளர்த்த அருமைத்தாயை
 உற்றுப்பா ருன்மனதி லறிவாய்நீயுங்
 ருத்துள்வைத்து பரிதிமசி கதிரிற்சேர்ந்தக்
 கருவையறிந் துறுதிபெறக் காயசுத்தி
 திருத்தமா யுட்டபுர்த்து கண்டால்முத்தி
 தேறுவது தின்னமிது கித்தமாமே. 5

த்தாதி பதினெட்டுப் பெருஞ்சித்தர்
 சிறுத்துமதி பெருத்துவளர் பதியைக்கண்டு
 சத்தர்திரு நடனத்தாள் பதத்தைப்போற்றி
 ஆயிதிரோ தாயியுட மாஸ்கைக்கி
 முத்தர்பரி பூரணமாய் தாயைப்போற்றி
 மூலமுத லாவுவரை யகண்டக்கண்டோர்
 இத்தகமை பறித்தசித்தர்க் கெல்லாகாமே
 ஏகரிஷி யானோம்பா சறிவாற்றானே. 6

அறிவுகுரு காதனருள் பெற்றோர்க்கெல்லாம்
 அத்திகைக்கக் காணும்வினை அகன்றுபோகும்

அறிவுகுரு நாதனென்பா ருலகத்தோர்கள்
 அகத்தியனா மென்பேரின் தீகைக்காணார்
 அறிவுகுரு நாதனென்று நீயேபாரு
 ஆதிமுத லந்தம்வரை தீகைக்கோணும்
 நெறியில்சல ரிவிமூலம் ரெண்டும்பார்த்தால்
 நின்றபதி நீயறிவாய் நாமேயென்னே. 7

என்னுடைய பிள்ளையென்று லறிவான் தீகை
 எத்தொழிலுங் காத்தறிவான் சித்தனாவான்
 என்னுடைய பேர்சொல்வான் தன்னைப்பார்ப்பான்
 ஏறியறு வரைதாண்டி அகண்டமேவி
 என்னுடைய பொதிகைதனி லென்னைக்காண்பான்
 எல்லோர்க்குங் குருவாவான் யென்னைத்தானுந்
 தன்னுடைய குருவென்பான் தாயைப்போற்றி
 சதாகோடி சித்துமெடுத்தாடுவானே. 8

ஆடுவான் சித்தரெல்லாங் கண்டுமெச்ச
 அகண்டபரி பூரணமா யறிவிலேறி
 பாடுவான் சாஸ்திரங்க ளநேகங்கோடி
 பதியான திருநடனப் பதியில்நின்று
 நாடுவான் சுழிமுனையில் நாட்டமுற்று
 நாதாந்தக் கருணைபெற அறிவாற்கண்டு
 கூடுவா னம்மோடே தன்னைக்கூட்டி
 குருபுத்திர னாவதுவுந் திண்ணந்தானே. 9

தன்னைப்பாரு
 திசைக்கெய்து யிருநூறும் நன்றாய்ப்பாரு
 எண்ணரிய சாத்திரங்க ளநெகழுண்டு
 என்னுடைய பகஷணியை நன்றாய்ப்பாரு
 உன்னுபொரு ளாகின்ற சத்தியாட்டை
 உற்றுப்பார் தண்டகத்தின் கருவைப்பாரு
 உன்னுமிந்த நூல்பார்த்து தன்னைப்பார்த்து
 என்னுடைய மரபென்று அறிவீநிலில்லே. 10
 அறிவிருந்த பதியில்நா மிருந்தோம்பாரு
 அதீதமாய் நின்றதுவும் நாமேசொன்னோம்
 தெய்விருந்த நிஷ்டைநாடி நீயேகாண
 நீவாசியேர்க் கைகொள்ள வாசிகொல்வோம்
 துயிறிந்து தொடுகுறியிற் சுக்கிலத்தின்வாசல்
 குருவிருந்த புருவமையத் தொளியைப்பார்த்து
 துய்வனவாய் வகையறிந்து பிலத்துக்கொண்டா
 லானந்த வாச்சரியம் பெறுவாயென்னே. 11
 உன்பொருட்டாற் சித்தரெல்லாமறிந்துகொண்டார்
 எட்டெட்டாங் காலொன்றிற் காட்சிகண்டார்
 உன்பொருட்டால் நீயெட்டு ரெண்டுந்தோண [ன்
 இந்நூலின் கருத்தோண நன்றாய்ச்சொன்னே
 உன்பொருட்டா லுனக்குமிது அறிவால்தோண
 ஏழுசத்த சாகரமு மப்புமுப்பும்
 உன்பொருட்டாற் கண்டுகொண்டு நாமேநீயாய்
 இருப்பதற்கு குறியறியச் சொன்னோக்கேனே.

கேளேழுத் தனுககோடி தீர்த்தமாடி

கெதிபெறவுந் திருமலைக் கண்டுபோற்றி
நாளேழு தினமதிலே வாரம்வைத்து

நாம்வருவோம் நடுச்சாமம் வந்தேயுன்னை
கேளேழு கிரிசத்தி லகிரிமூட்டி

கேசரத்தி லேத்தடுவோம் பொதிகைதன்னில்
மீளவுமே யிருத்தியிந்த வுலகுதன்னில்

லீலையெல்லா மறிந்துகொள்ள தொழிலைத்தானே
தொழிலெல்லாமதுபனித்துக் குறியுஞ்சொன்னே

சொற்பொருளை யுட்குறித்து பார்த்துக்கொள்வா
வழியெல்லா மிதுவழியாய் காணவேணும்

மகாசித்த சென்ருபே ரெடுக்கவேணும்
அநியாத சிவபிள்ளை வாலைதேயி

அடங்காத கன்னியடா வாமியாபி
தெளிவான மனத்தெளிவா மவளைப்போற்று

செகமெல்லாம் வளர்த்தவள்தான் சிவமதாமே

சிவசத்தி யானசிவ மேகநுபஞ்

சேருமிடைப் பிங்கலையாஞ் சோடசமும்
நவசத்தி சித்தர்பதி னெட்டுமாதி

நடுயிருந்தாள் சத்தியமாய் நாமேகண்டோம்
கவசத்தி லதுமூன்று பேருமொன்றாய்

காலொன்றாய் கால்தலையாய் கண்டோக்கண்டோம்
நவசத்தி திகைப்பெற அம்மாவென்று

தர்ப்பனமா யறந்துணர்ந்தோர்க் கமிர்தமாமே

அமித்ரச வல்லிதிரு ஞானதேவி
 அதிருபி, அகளங்கி, அபிராமி, வாமி,
 அமிர்தகுண சகலகலைக் கிரானதேவி
 அடங்காத மாயையிந்திர சாலிமோகி
 குழர்ததொனி நாதாந்த நாதருபி
 குமரி, திரிசூலி, சிறுவாலை தேவி
 சமாசமா யவளையல்லோ பூசைபண்ணி
 தானிருக்க மாய்கையெல்லாந் தவிர்த்துபோமே.

போமென்று நாமுரைத்தோ மவளைநாமும்
 போக்கறிந்து கண்டுகொண்டோம் பின்னுக்கேளு
 னாமென்று மவளென்று மிக்கப்பாடு
 நாதாந்த சித்தனென்று பேருங்கொண்டு
 நமென்று வெளியேறி வந்தகுட்சம்
 ஒருவருக்குந் தெரியாது உனக்கேசொன்னோம்
 ளாமென்று கண்டுகொண்டா லவனேசித்தன்
 ஆரறியப் போரார்க ளறிவாய்த்தானே. 17

இன்னெனவே ஞானத்தின் கிரிகைசொல்வேரம்
 தவிராது சத்தியமாய்ச் சொல்லக்கேளு
 மானெனவே பென்வடிவா பவட்குராமம்
 மகந்தான கேசரியா னெனக்குச்சொன்னான்
 தானெனவே அறிவதனந் கண்டுகொண்டு
 தானறிவா யுனக்குமிது சொல்லக்கேரு

135 அகஸ்தியீமகாமுனிவர் அருனிய

தேனெனவே சோதிப்பால் சிரங்கைவாங்கி
சிவசத்தி மூலமது யிரண்டுஞ்சேரே.

சேர்த்தபின்பு பூரமொடு புனுகுசேரு
சேர்முக்கால் விராகனிடை கண்டசேரு
சேர்த்தபின்பு கமலப்பா லாளாக்கிற்பாதி
திடமான காந்தமது விராகன்சேரு
சேர்த்தபின்பு அரிதாரம் லிங்கம்ரண்டுஞ்
சேருமரை விராகனிடை சேர்த்துக்கொண்டு
சேர்த்தபின்பு நவமூல மிதுவேயாச்சு
செகசோதி யதுவாச்சு சொல்லக்கேளே. 19

சொல்லக்கேள் நவமூலம் ஏகமூலம்
சேரவொரு ஞடவருது கண்டசோதி
சொல்லக்கேள் கடைச்சரக்கு ஐந்துமொன்றாய்
சோதினையாய்க் சல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
சொல்லக்கே ளேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு
சோதிதிரு விளக்கேற்றி மைபைச்செய்து
சொல்லக்கே ளாரவைத்து செம்புதன்னில்
சோதித்துப் பார்ப்பவர்க்கு சொல்லக்கேளே

கேளடா தாம்பரம் பதினாறுக்குட்
கெட்டியா யிரந்தமையை காலேயீய
கேளடா மாத்தேழு தப்பாசையா
கேசரியாள் சொன்னமொழி நாமேசொன்னோங்

கோடா தாம்பரம் பதினாறுக்குட்
கிருபையா யிந்தமையி லரையேயிக்
கோடா பதினாறு மாத்தேகாணுங்
கெட்டியடா யட்டியில்லைப் பாருபாரே. 21

கோடா தாம்பரம் பதினாறுக்குட்
பகருகிறேன் மையத்திலே முக்காலிய
கோடா முப்பத்தி ரண்டுமாத்து
பாஞ்சோதி யறியசீ தப்பாதையா
கோடா தாம்பரம் பதினாறுக்குட்
பழமைமொழி மையொன்று யிந்தாயானற்
கோடா பாஞ்சோதி யிதுவே யாகும்
பகரிது மாத்திலை தங்கந்தானே. 22

கங்கத்தால் பாப்பிரம்பு கோதித்தாயை
தாள்பிடித்துப் பாடுதற்கு நாவுமுண்டோ
மங்கத்தாய் நாதாக்க னானதிந்த
மையாலே பேறுபெற்றோ ளாந்தங்கோடி
கங்கத்தாய் பஞ்சலிங்கம் மொன்றாய்க்கண்டு
நிறைநேராய்க் கண்டத்தாய் பொதிகையானாள்
தங்கத்தா யாதியிலே நம்மைக்கனி
தான்பொதிகை யாமெனவே யிருத்தினாளே.

இருத்தினு ளென்னசொல்லப் போரேனையா
ஏகாந்த மானதிரு வினையாட்டாட

வருந்தினான் தனதென்று மயங்கிவிட்டேன்.
 மனதுகந்து பெண்மயக்கந் தவிர்த்தாள்பின்னு
 திருத்தினான் பொதிகைமுனி யென்றேநாமன்
 செப்பியே திருவாயா லைமுத்தார்கேளு
 கருத்தினால் மவுனம்வைத்துப் பார்த்தோர்க்கெல்லாம்
 கைகண்ட மையெனவே கருதினேனே. 24

கருதினேன் கைகண்ட மையாமென்று
 கரைகண்ட தில்லையென்று மையின்போக்கு
 கருதினே னுறுதியிந்த மையினுலே
 காலனையும் வெல்வதற்குக் கருத்தாலுன்னி
 கருதினே னுன்சொன்ன கருவைத்தா னுங்
 கண்டுணர்ந்து கொண்டவர்கள் அண்டர்மெச்ச
 கருதினே னெமனில்லை யென்றேசொல்லி
 கறைகண்டர் அறியவுமே கருதினேனே. 25

கருக்குருவாய் நின்றகரு யெடுத்துச்சொன்னோன்
 கருவறியார் பிரபஞ்சக் கழுதைமாண்பர்
 திருக்கறுத்துத் திருத்தாளே பற்றிக்கொள்ள
 செகத்திலே யறியாம லைந்துகெட்டார்
 அருக்களைந்து மூலமுமாய்க் கட்டியொன்றாய்
 அதின்சாற்றில் திலதமிழ் வசியமாகும்
 உருக்குமிது மனுவெடுத்தோர் மனக்கையெல்லாம்
 உச்சிதமா யரன்முடியிற் றரித்ததாமே. 26

மென்ற வசியமிது உறுதிமெத்த
 அவரவர்கள் சொன்னார்கள் வசியப்போக்கு
 மென்ற வசியமிது நாமேசொன்னோம்
 நாதாக்க ளறிவார்கள் சுற்றோர்காணார்
 மென்ற வசியத்தாற் றிததம்போட்டு
 உலகத்தி லுள்ளோர்க ளுண்ணைக்கண்டால்
 மென்று தன்மையுடன் மயல்வினைந்து
 உன்பேச்சை தட்டார்கள் உலகத்தோரே. 27

பேசுமதி லரசனொடு மனுக்களெல்லாம்
 உன்னுடைய சீஷரைப்போல் வணங்கிக்கொள்வார்
 சிலநிதிக் கிவனறிய உண்மைசொன்னோர்
 தீர்க்கமிது தீடமெத்த உறுதிமெத்த
 கவலிவிழி மாதரதி மோசஞ்செய்வார்
 கடிதடத்தின் படுகுழியில் வீழவேண்டாம்
 தவமுழுது முன்துகை வசமேயாகுந்
 தவறாது சத்தியமே சொன்னோம்பாரே. 28

சொன்னமொழி யெள்ளளவுந் தப்போயில்லை
 சோதித்தோ மிதுஉறுதி யின்னங்கேளு
 சொன்னமறை வேதனொடு மாலும்மெச்ச
 சொல்லுகிறே மறைப்புஹ்த்கை ஐயாகேளு
 கின்னமது ஒருநாளு மில்லைசொன்னோ
 மெய்யான மையினுட உண்மைகேளு
 சொன்னமொழி குளிநரியி னுதிரத்தாலே
 சூட்சமா யரைத்துநீ திலதம்போடே. 29

142 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

போடுநீ மறையோனை மவுனம்வைத்து
போடயிலே தியானமதை சொல்லக்கேளு
நாடுநீ நங்கென்று யிருத்திப்போடு
நாதாந்தப் பேரொளியின் மையைப்பாரு
நாடுநகர் பூமியிலே சீவசெந்து
நாதாக்க ளானாலுங் காணமாட்டார்
தேடுபொரு ளிதற்குநிக ரொவ்வாதென்று
செப்பினே னென்னைப்பார்த் துன்னைத்தாடு

உன்னைத்தான் காணரிது உலகத்தோர்கள்
ஒருவருக்குந் தெரியாது உண்மைசொன்னோம்
என்னைத்தான் கண்டாலு முன்னைக்காணார்
என்பேச்சுப் பொய்யாது நிசமேசொன்னோம்
தன்னைத்தா னறிந்தசிவ யோகத்தோர்கள்
தபோதனர்கள் பெரியோர்கள் தானேமெச்ச
உன்னைத்தான் மறைத்தகரு வித்தைதன்னை
உற்றுப்பார்த் தறிவாலே நூலைப்பாரே. 31

பாரென்று நூல்பார்த்துக் கொண்டாயானால்
பாமர்திரு அடிமுடியைக் கண்டுகொள்வாய்
பாரென்ற சொல்லறிந்து தீட்சைகண்டு
பகருகின்ற கருவறிந்து நம்மைக்கண்டு
பாரென்ற பொதிகைதனி லறிவாலேறி
பலம்பெற்றுக் துன்பெறவு யிருக்கச்சொன்னோம்

நென்று பொதிகைதனை யறியப்போரார்
ஐயனே நீயறிவா யறிவாற்றானே.

32

அறிவாய்நீ மரைப்புனித்தை யதனைச்சொன்னோம்
அஞ்சனத்தின் கருச்சொல்வோ மையாகேரு
அறிவாய்நீ அஞ்சனமா யிருந்தமைகான்
ஆருக்குந் தோற்றது அருமையாகும்
அறிவாய்நீ அஞ்சனமா யிருந்தோநாமும்
அகத்திலே கண்டறிவாய் கண்டோம்பாரு
அறிவாய்நீ மைப்போக்கு அனேகமுண்டு
ஆச்சரிய மிந்தமையை அறிந்துபாரே.

33

அறிந்துபார், மையதனை கிபிளில்வைத்து
அனுமாதி அனுமாரை அறிவாற்கண்டு
அறிந்துபா ரஞ்சனா தேவிமைந்தன்
ஆகமத்தின் படிபணிந்து மவுனம்வைத்து
அறிந்துபா ருள்ளங்கை யடக்கமாக
ஆதிமுதல் பாதாள வலாயும்பாரு
அறிந்துபார் பூமியின்கண் பூள்ளதெல்லாம்
ஆத்தாள்தன் கிருபைபெண்ணு அறிந்துபாரே.

பாதாள முதலான மேதம்போக்கெல்லாம்
பார்க்கயிலே வெட்டவேளி யாகத்தோனும்
வேதாள பூதமொடு பிசாசுக்கெல்லாம்
வேறுமொரு மந்திரங்கள் தியானம்வேண்டாம்

தாதாவே யென்று சொல்லித் தனங்கள் வைத்த
தலமதிலே போயிருந்து தனக்குத்தானே
தாதாவே யெனக்கேட்டுப் பொன்னைக்காத்த
தனபூத சேவதைக ளீயும்பாரே.

35

நயமுது வேணுமென்று கேட்டதெல்லா
மிருதயத்தில் நினைநீயு மிக்கவேண்டாந்
தாயுனது கைவசமா யிருந்துருட்சந்
தன்னைப்பார்த் தென்னைப்பார்த் துணக்குச்சொன்
பாயுமது புலிபோலே பதுங்கிக்கொண்டு [வேம்
பக்கமதில் திறோதாயி கின்றாள்பாரு
ஆயிமதி யிடையாகி யுன்னைக்கொல்ல
ஆகாநா யெமனா னவன் தான்பாரே.

அலவான திருவுமையா ளாருளினாலே
ஆகாசம் பூமியிலே நடக்குஞ்சேதி
தவமான பெரியோர்கள் தன்மத்தோர்கள்
தாஞ்செய்யுந் தொழில்களெல்லாக் தாலே
நவமான மையருமை மெத்தகன்று [தோனும்
நாதாந்தம் வேதாந்தம் பார்ப்போர்க்கெல்லாங்
கிலமாகி கிலகுருவாய் நின்றமைய
செப்பினோஞ் சற்புத்திர னாற்பாரே.

37

பாரிந்த மையொன்றில் வசியமவாதம்
பகருகின்ற அஞ்சனமும் மறைப்புஞ்சொன்னேம்
ஆரிந்த மைப்போக்கை அறியப்போராந்
அதிதமடா நாலுவித்தை மொன்றிற்சொன்னேம்

சீர்த்தப் படிபார்த்து மையைப்பாரு
மகத்தான பொருளறிவாற் கண்டுகொள்ளு
சீர்த்தப் படியேநாம் பார்த்துக்கொண்டு
பாடினோஞ் சாஸ்திரமாம் நூலைத்தானே. 38

சீர்த்தப்பி பின்கலையி லிடையெச்சேர்க்க
நூறுதரஞ் சொன்னுலு மறியமாட்டார்
சீர்த்தப்பி மூலத்தி லிருத்தியுதி
கனிவான அமுர்த்ததைக் கொள்ளமாட்டார்
சீர்த்தப்பி பிழைக்கவகை மறிவதெப்போ
சிவதீகை யின்னமொரு சேதிதே
மாஸ்துத்த உந்திதிரு வைந்தெழுத்தை
மவுனத்தால் தியானத்தைச் செய்யக்கேளே.

கேளடா சிவாலயங்க ளநேகமுண்டு
கேளதிலே ஆறுவகை லிங்கமுண்டு
கேளடா தேய்வுலிங்கக் கோலிற்சென்று
கிருபைதான் சோதியடா ஆதிநாளில்
கேளடா தசமிமுன் நன்றும்பார்த்து
கேளந்த நாளதிலே மையைநீயுந்
கேளடா லிங்கமதா யுருவஞ்செய்து
கிருபையதின் பெருமைதனை சொல்லக்கேளே.

சொல்லக்கேள் மையான லிங்கந்தனை
சுயம்பாக முனைத்தலிங்க மெதிரேவைத்து

சொல்லக்கேள் தியானித்து திணைத்தன்னை
 சுகமதுவே சீக்கிரமாய் முடிக்கவேணுஞ்
 சொல்லக்கேள் பென்னுனை திறந்தரன்பேசச்
 சொல்லையிலே கருவறிந்து கொண்டாயானுத்
 சொல்லக்கே ளொத்தொழிலு முனக்கேசித்தி
 சொரூபநிலை யின்னமுமே யறியக்கேளே. 41

கேளந்த சொரூபசித்தி நீயேகாண்க
 கிருபையது நாமாகி உன்னுள்மேனி
 கேளிந்த உலகமெல்லா நாமேயாகிக்
 கெதிழுத்திப் பெறுமவர்க்கு நாமேயானேம்
 கேளேதான் சொரூபநிலை யார்க்குந்தோணக்
 கேசரமா யோதறிவர யிருந்தேன்கேளு
 கேளேதான் தூல்சொல்ல அறிவாற்கண்டு
 கிரிகையென்ற வித்தைதனைக் கண்டுபாரே. 42

கண்டுபார் தியானமே வலுக்கசித்தி
 கருவான பூமிமுத லறியச்சொன்னேன்
 கண்டுபார் மவுனத்தா லார்தானென்ன
 கண்டஅப்பு லிங்கமதுக் கண்ணிற்றோற்றங்
 கண்டுபார் சுயம்புலிங்க மெங்கேபோச்சுக்
 கரியோனும் வேதவனு மறியானென்று
 கண்டுபார் பென்னுலே குருவாய்ச்சொல்லுங்
 கருவெல்லாம்வெளிதோணக் காட்டுந்தானே.

எனன்ற சொருபமது தேய்வுலிங்கக்
 சனைப்பாரா ரொருவருக்குத் தோணுதையா
 எனன்றால் மீமயதன்மேற் போக்குசெய்த
 ஏகாந்தத் தேய்வுதனில் வாய்வேடொக்க
 எனன்று செய்தொழிலி லுருக்கம்வைத்து
 தான்செய்த தொழிலதனால் கண்ணிற்காண
 எனன்ற ஆண்பிள்ளை களுக்குநன்றாய்
 நான்சொன்ன கருவறிந்துக் கண்டுகொள்ளே.

கண்டுகொள்ள நீயுமொரு சித்தன்சித்தன்
 கண்காணத் தெரியவென்று லுமையேயென்று
 கண்டிரு ளுமையெழுத் துறுதிகண்டு
 பதினாறு உருவேற்ற மார்க்கமாகும்
 கண்டர்பிரான் சடாதா நருளினாலே
 ஆகாச முட்டினின்று ஒளியேவீசும்
 கன்பார் பிரபையொளி யென்னசொல்வேன்
 காத்தமுடி பூரணத்தின் காட்சிப்பாரே. 45

சொருமொரு பூரணமே சோதிசோதி
 பாஞ்சடாய்க் கதிர்கோடி விதற்குமொவ்வா
 சிதலிவருச் சித்திரம்பேரல் நிமையைநாட்டு
 செப்பரிது சதாகோடி கோடாகோடி
 மேருவது அணுவாகும் அணுவும்மோராம்
 மெய்ப்பான மையருமை சித்தர்க்கெல்லாஞ்

148 ஆகஸ்தியமகாமுனிவர் அருள்ய

சிஞ்ஞதி காணுதி வாசியேற்றந்
திறமடா சிவயோகி யாவார்பாசே.

சிவயோகி மவுனகுரு யோகிபாகி
செகமெல்லாம் நீயாகி யருளேயீதி
தவயோகி நவமூல மொன் றுய்க்கண்டு
சதா கோடி வித்தைகளை சுண்ணத்திலாடி
பவயோகப் பசாசுகளை ஆடித்துத்தள்ளி
பரப்பிரம வெளியேறி யறிவினே
தவயோகி சகலகலைக் கியானதேசி
சாயுச்சிபப் பதமாகி யிருப்பாயென்னே.

இருப்பாய்தீ யென்னுதி சொன்னோம்நாமும்
எனதுமன மறிந்தவுண்மை யிந் தூல்தன்னில
விருப்பமா யுரைத்ததுவு மறிவாயென்ன
விளம்பினோ முலகத்தோ ரறியமாட்டார்
திருப்பணிகள் கல்லாலே கட்டிவைப்பார்
செம்பருக்கித்தங்கமதைசேர்ப்பேமென்பார்
துருப்பிடித்து துருவனிலே சேர்த்தங்கம்
தொக்கிலே வாய்க்குமுனைக் கிந்தப்பேரே.

இந்தாபார் நாமுமத வானையேறி
எழையப்போல் வந்தோம்பா ருண்ணத்தேடி
முந்தானு னிருபேருங் கலந்துபேசி
மூலமடா முடரிதை யறியமாட்டார்

உனது பெர்திகைதனில் வந்தாயானால்
 எமனில்லை நமனில்லை யென்றுதானே
 நான மாஸ்தெப்போ வறிவதெப்போ
 சண்டாள மனந்தவிரந்தா லென்னசெய்வாய்.
 ன்றென்று மழியாத பதியேவாய்க்கும் [வாய்
 பேகாந்தத் தணிப்பொருளைக் கலந்துக்கொள்
 கின்றென்னதும் சீரங்கி கால்தானென்றும்
 வாவென்ற கைந்துமொன்றுக் கலந்துகட்டி
 ன்றென்னுஞ் செடமெடுத்தால் நெஞ்சிலைந்தை
 நாட்டியொன்றுப் மூலத்தில் நின்றபானால்
 வென்றென்ற கவிடத்தில் நாமேவந்து
 மேகிலே உனததூக்கிக் கொள்வோம்புகிறே.
 கொள்ளவென்று கின்றூல்தா நைம்பத்திநான்குந்
 குருவநிலையப் பாருந் தானேகொள்ளும்
 கொள்ளென்று மனையடித்துப் பால்புகட்டி
 குறியறிபச் சொன்னுதுங் காணமாட்டாய்
 ன்ளென்று மாய்கையெல்லா மறுத்துத்தள்ளி
 ன்ளென்பபாதித் தறிவாலே தன்னைக்கண்டு
 யென்பென்ற தன் வசமா யிததுஞ்சம்
 யென்வசமாய்க் கலந்தேறி ஆறிவாய்ப்பாரே.
 ஆறிவாய்க் ஆன்பத்தி நான்கேதிட்சை
 ஆதிமுத லந்தம்வரை மூலஞ்சொன்னேன்
 குறியான திதுகுறியின் கருவைக்கண்டு
 குருபாத மூட்கொள்ள குறியுஞ்சொன்னேம்

150 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

அறிவாய்நீ யென்றுனக்கு உறுதிசெர்ஸ்ஸி
ஆணையிட்டு குடுத்தகுறி யறியநீயும்
அறிவாய்நீ யென்றுனக்கு யருமையாக
அன்பாக யிருந்தெனடா யன்பத்தினான்கே

குருநூல்முப்பு-50

காப்பு வேண்பா

வானும் புவியு மதியுங் கதிரொளியும்
தேனுந் தெளிந்த சிவகுருவை-தானுந்தான்
நான்மறையு மாராய்ந்து நன்னூலிவ் வன்பதையும்
தானருளும் குஞ்சரத்தைத் தாழ்.

வேறு

மயமான முப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை
வயித்தியத்திற் காகவே விரித்துச்சொல்வேண்
செயமான கணபதியுங் கந்தன்னுனாஞ்
சிவனோடே உமையாள் பார்வதியுங்கூட
நயமாக யெப்போது முன்னேறின்று
நாடியே முப்பூவை நயந்துகேட்க
வயமாகச் சொல்லுகிறேன் ஐம்பதுக்குள்
வயித்தியரே யிப்பொழுது வணங்கிக்கேளே

ன்குவது ஆரையென்றுற் குருவின்பாதம்
 வாய்பொடு சிவன்பாதம் நிர்வாணிபாதம்
 ன்குவது மாரையென்றுற் கணபதியுங்கந்தன்
 வாகாகப் பூசிக்க வரிசையாகும்
 ன்குவது ஐம்பதுக்குள் முப்பதுவப்பா
 வாதத்துக் காகிறது வயித்தியத்துக்காகும்
 ன்குவது ஐம்பதையும் வணங்கவேணும்
 வயித்தியத்துக் கிதுஉயிர்காண் வாதிக்கேளே.
 னாதியென்று லிந்தமுறை யறியவேணும்
 வாதந்தா னேதுசெய்யும் வயித்தியமப்பா
 தியென்ற வயித்தியந்தான் மர்மவித்தை
 ஆத்துமாவை ரக்ஷித்தா லவனேசித்தன்
 தியென்ற தர்மமது நிலைக்கவேணும்
 நீணிலத்தி லுயிர்களுக்கு மிரங்கவேணும்
 தியதோர் கன்மத்தில் தர்மமாதி
 உத்தமனே வயித்தியத்துக் குறுதிகாணே. 3
 உபதியாம் ஒருநூற்றி யன்பதுக்குள்
 உரைத்ததொரு லோகமார்க் கத்தைக்கேளு
 உறுதியென்ற முப்பதுவின் சுண்ணம்வேணும்
 இல்லாட்டா லொன்றுமில்லை புடைத்துநீரும்
 உறுதியென்ற ஐம்பதையும் விட்டபேர்க்கு
 உலகத்தில் வயித்தியந்தான் உண்டோவிலை
 உறுதியென்ற முப்பதுவை நிறுத்திக்கொண்டு
 ஒகோகோ லோகமெல்லா மொக்கநீற்றே. 4

152. அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

நீற்றதை யறிந்தவனே வாயி ிதியனாகும்

நிலைத்ததொரு வாதியென்றால் நீற்று வான் பார
சாற்றுக்கின்ற முப்பூவை யறியவேணும்

சாதகமாய் கைமுறைகள் தப்பாவண்ணம்
பார்த்துரைத்து சுத்திமுறை காணவேணும்

பருவமாய்க் குருமுடிக்கும் பாகம்வேணும்
சாத்திரத்தின் முறையறிந்து குருவைச்சேர்த்தால்.
தவறுது பொருளென்றும் சார்ந்துபாரே.

பாரடா முன்னுரைத்த முப்புவெல்லாம்

பரிவான சித்தருக்குஞ் சிவயோகிக்குஞ்
சேரடா அன்படைக்குட் சென்னேன்முப்த்

செகத்திலுள்ள யாண்டர்க்குஞ் செய்யவேண்டி
ஊடா வேறுகாண்ட சித்தருக்கு

அறுதியாய்த் தேகமது பெலத்துப்போக்க
ஆரடா யெண்ணிப்போற் கொல்லப்போரார்

ஆச்சரிய முப்பூவி னருமமபாரே.

பாரென்ற உலருப்பைப் கொண்டு வந்து

பரிவாக சுத்தநலம் தவனிவிட்டு

சீருடனே கலக்கியே தெனியவைத்து

தெளிவாகத் தாய்ச்சென்றாய் வற்றினுக்கால்

நீசிலே மறுபடியும் விட்டுக்கிண்டி

நிலைபாகத் தெனியவைத்து இறுத்துக்கொண்டு

அமுடன் காய்ச்சியே வற்றவைத்து
 வாகாக விப்படியே காய்ச்சுகாச்சே. 7
 ச்சின்று முறைக்கெல்லாஞ் சுத்தசெலம்விட்டு
 கலக்கியே தெளியவைத்து காய்ச்சுகாய்ச்சு
 ச்சிந்த பூவதுதான் வெந்துத்துப்போகும்
 அப்புறத்தே வைத்துயினி அறையக்கேளு
 காச்சதொரு கரியுப்பை வாரிக்கொண்டு
 மானிடர்கள் கூட்டுமுப்பில் மார்க்கங்கேளு
 பாச்சிந்தப் படியேசுத்த செலத்தைவிட்டுப்
 பரிவாகத் தெளிவிறுத்துப் பத்துமுறைகாச்சே.
 முறையாக நிலைப்பைச் சொல்லக்கேளு
 முதண்டி. இம்மாவின் கிந்துப்பின்னை
 அறையான பூமிபட நாதமாச்சு
 ஆகியுப்பு சிலமென்று இதுக்கேபேரு
 அறவாக ஒளித்துவைத்தார் தூல்களெல்லாம்
 மார்க்கமெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன் வரிசையாக
 அறவாக கல்லுப்பால் வளர்த்ததப்பா
 நீற்றியே தின்பவர்க்கு சுண்ணம்பாச்சே. 9
 சுண்ணமென்று லோகத்தோர் சுட்டுநீற்றி
 சுசமாகத் தாம்பூலந் தின்பார்கேளு
 சுண்ணம்பு கல்வென்று மிதுக்கேபேரு
 சுத்தா விபூபதியு மிதுக்கேபேரு
 சுண்ணமுள்ள சுன்னமப்பா காறச்சுன்னம்
 மியல்பான கல்லுப்பு சுன்னமாச்சு

தண்ணிலே போட்டவுடன் நீற்ப்போச்சு
சவுக்கார குருவாச்சு சார்ந்துபாரே.

16

சார்வாக யிதைமறைத்தார் கித்தரெல்லாம்
சமுசயங்க ளில்லையப்பா வெளியாய்சொன்னேன்
சீரான கல்லுந்தான் துய்யவெள்ளை

செகத்திலிந்த கல்லுந்தான் மெத்தவுண்டு
நீரான கல்லொன்று மாகாதப்பா

நிர்மலமாம் வெள்ளைக்கல் பிரம்மகர்ப்பம்

ஆர்வாக யிதையெடுத்து அமுறிக்குள்ளே

அப்பனே யுவர்மண்ணைக் கரைத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவே யதிலிந்தக் கல்லைப்போட்டு

குமுறவே காய்ச்சிவிடு கட்டிப்போகும்

வெள்ளையாய்ச் சுன்னக்கல் கட்டிப்போச்சு

வேதாந்த மூர்த்தியென்று யிதாச்சேபேரு

கல்லென்ற கல்லதனை யண்டநீராற்

கருவாக அறைத்ததனை வில்லையாக்கி

உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் உலையிலுத

உத்தமனே சுண்ணாம்பா முறைத்துஊதே.

ஊதிடவே சுண்ணமுமாஞ் சலத்தைவாரு

ஒகோகோ கொதித்துவற்றும் நீற்ப்போகும்

வாதிடவே பீங்கானில் வைத்துநீற்று

வளமாக சலம்மேலே நிறையவிட்டு

தீயா மண்டலமதனை வைத்தாயானால்
அதின்மேலே உப்புலந்து படரும்பாரு
தீயா முப்பதன்னை வழித்துவாங்கி
சகமாக பலமொன்று தூத்திக்கொள்ளே. 13

தூக்கியே வகையொன்று பலமொன்றாக
சகமாகச் சூடொரு பலமுக்கட்டி
நோக்கியே ஆண்டநீர் விட்டுஆட்டி
நுணுக்கமாய் வில்லைசெய்து ஊறவைத்து
தூக்கியே உலர்ந்தபின்பு ஒடுமுடி
சாதகமாய்ச் சிலைமன்னுஞ் சாத்திக்கொண்டு
பாக்கியே முழப்புடத்தில் சீறிப்போகும்
பண்பாக மிதையெடுத்துப் பகரக்கேளே. 14

கேளப்பா வீரமொரு களஞ்சிகுட்டி
கிருபையுள்ள புழுகதிலே களஞ்சிகுட்டி
நாளப்பா பூரமொரு களஞ்சிகுட்டி
நாட்டிலுள்ள சம்பளச்சார் விட்டுஆட்டி
நாளப்பா வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
சாதகமாய் முழப்புடத்திற் போட்டுவாங்கு
வேளப்பா சுன்னமது கடுங்காரமாச்சு
வெகுசுறுக்குப் பூன்று குருவிதென்றே. 15

குருவேதோ முறையேதோ என்பார்மாண்பார்
கூறியதோர் தூல்காணர் குருட்டுவாதி

தருவான முப்பூவை பாரார்மாண்பார்
 தாரணியில் மனிதர்களை மயக்குவார்பார்
 உருவான கல்லுப்பை யறியமாட்டார்
 உலுத்தருக்கு வாதமது உண்டோயில்லை
 நெருவோடே அலைகிறதோர் நாயைப்போலே
 சென்மித்த அசுடருக்கு வாதமேதோ. 16

எதென்று போகாமற் சொல்லக்கேளு
 எடுத்ததொரு துறைக்கெல்லா மெளிதேயாரும்
 வாதென்ற பேர்களுெல்லா மயக்கிப்போக
 வயித்தியத்தின் நிறவுகோல் மார்மேலாணி
 னுதென்ற செந்தூரம் வைப்புக்கெல்லா
 துடியாசை பூச்சு சொல்லிப்போட்டேன்
 காவென்ற வுபதேசம் குருதான்சொல்வார்
 கக்கண்ட குருவாச்சு கருதிப்பாரே. 17

பாசப்பா யிடிலேஓர் களஞ்சிவாங்கி
 பாச்சியே லோகத்தை நீற்றிப்போடு
 வசப்பா ஒருதூற்றி யன்பதுக்குள்
 வைத்ததொரு மர்மந்தான் முப்பூவாலே
 சீர்ப்பா குருவைவிட்டுச் செந்தூரித்தால்
 சிவக்காது யிடயில்லை செயமாகாதே
 உளரப்பா யிக்கருவை யொளிக்கவில்லை
 ஒருகோடி துலுக்குள் ளொளித்தார்சித்தர்.

மூத்தாக வேணுமென்றால் யிந்நூல்பாரு
 செயமாகும் குருவறிப யிந்நூல்பாரு
 மூத்தான முப்பூவுக் கிந்நூல்பாரு
 முதண்ட வயித்தியனுக் கிந்நூல்பாரு
 மூத்தாத வாத்தத்துக் கிந்நூல்பாரு
 பாரிலுள்ளோர் திந்நூலைப் பாவேண்டார்
 மூத்தாடு சீஷனுக்கு ஒளிக்கவேண்டாம்
 உலகத்து மானிடருக் குரைக்கலாக
 மூகாத வழியினைத்தான் அடுக்கலாகா
 ஆருக்கு மிந்நூலைக் குடுக்கவேண்டாம்
 பாகான முப்பூவை விடுக்கலாகா
 பாணிகட்குச் செந்தூரம் பகலலாகா
 போககரன கன்மத்தை நவர்த்திசெய்து
 மூதலத்தில் வைத்தியஞ்செய் புண்ணியமுமே
 தும்பந்த வகையெல்லாந் தெரியச்சொன்னோர்
 அப்பனே உருக்கினத்தைச் சொல்லியிலை
 தாமந்த வகையெல்லாம் சொன்னோமப்பா
 நரஜென்ம மானசெல்லா மதிசஜென்மம்
 துமிந்த சிவஜென்மத்தைச் சொல்லிற்று
 உலகத்தி லுண்டாக்கித் திருடச்செய்தார்
 வாமந்த சித்துக்கள் நடக்கையாலே
 வந்துதடா நோய்களென்ற வறுமைதானே.
 தானென்ற நோய்களினுந் செத்துப்போனால்
 தரணியில் மனிதருண்டோ தாயேசொல்வாள்

வானென்ற சிவனைக்கேள் மைந்தாவென்று
 ஆய்சொல்ல மாதாவே நீயேசொல்லு
 தேனென்ற மனோன்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு
 செகத்திலே மனிதரைநீ திருடச்செய்தாய்
 நானென்று வியாதிகளை யுடனேவிட்டு
 ஒகோகோ மரணத்தா லுய்வதேதோ. 22

உய்வதினால் வெகுபாவ மென்றுபோற்றி
 உமையவள்தா னவர்பாதம் பணிந்துகேட்க
 செய்வதென்ன அவரவர்கள் கன்மத்தாலே
 தீவினைக ளாலெடுத்த சடலத்தோர்கள்
 நொய்வினையா லுய்யர்ம லடியேனுக்கு
 நல்வாக்குத் தந்தருளி நல்கவேணும்
 மைவிழிசே ருமையாளே உலகத்தோர்கள்
 வைத்தியரேமருந்தொன்று வகைசொல்வோமே

வகையான மூலிகையுங் காரசாரம்
 வளமான உபாசமும் பாஷாணங்கள்
 தகையான நவரத்தினம் அஷ்டலோகம்
 தனிச் சீவசெந்துமுதல் தரணியோர்கள்
 வகையான நோய்கட்டு மருந்தீதென்று
 மகத்தான மேகமெல்லா மாண்டுபோக
 தகையாமற் றுயெனக்கு உபதேசித்தாள்
 சாற்றினேன் வைத்தியமிரண்டு லக்ஷணங்கேள்.

னைப்பா ப்த்து ஆயிரமுஞ்சொன்னேன்
 கனமான ஆயிரத் தைந்துநூர்தான்
 னைப்பா அய்நூறு மிந்நூறோடு
 புகழாக முன்றுபத்து வைந்துமாகத்
 தோணப்பா கன்மசூத் திரமுந்நூறு [ன்
 துரையான அன்பதுக்குள் சுருக்கிப்போட்டே
 னைப்பா மற்றதெல்லா மிந்நூல்விட்டால்
 வாரான முப்பூவின் வீதிதானே. 25
 வ்தியாய்ச் சொல்லுகிறே னுருக்கினத்தை
 வெட்டவெளி யாகவுந்தான் விபரமாக
 சூதியாய் முப்பூவீற் காரங்கூட்டி
 அழகான காந்தத்தை யிடைக்கிடையேகூட்டி
 சூதியாய் முலைப்பாலால் விட்டுஆட்டி
 புகழான குகைக்குள்ளே வைத்துழாடி
 னதிதா னக்குகையி லுருக்கிநீற்று
 ஓகோகோ ஒருமணியா யுருகிப்போமே. 26
 போமென்ற யீரும்பினுட பொடியைவாங்கி
 புகழாக வந்திடைக்கி குருவைப்போட்டு
 தாமப்பா முலைப்பாலால் சாமமாட்டி
 சாதகமாய்க் குகைக்குள்ளே வைத்துழாடி
 தாமென்ற தாக்குகையி லுறுக்கியாட்டி
 நலமான ஒருமணியாய் நிற்கும்பாரு
 வானென்ற அப்பிரக நவநீதத்தை
 மாட்டியே யிடைக்கிடையுன் மருந்துகூட்டே.

கூட்டியே முலைப்பாலாற் சாமமாட்டி.

குகைக்குள்ளே வாயிட்டு மூடிக்கொண்டு
நாட்டியதோர் குகையிலிட்டு அக்கித்தீரு

நலமாக ஒருமணியாம் நாட்டிப்பாரு
மூட்டோடே வாங்கிவைத்து பின்புகேளு

முனையான கெருடபச்சைக் கல்லுவாங்கி
ஆட்டியே குளிக்கல்லிற் பொடித்துக்கொண்டு

அழகாக வந்திடைக்கு மருந்துகட்டே. 28
மருந்தென்னக் கருவதனைக் கூட்டிக்கொண்டு

வளமான முலைப்பாலி லாட்டியாட்டு
குருந்தென்ன குகையிலிட்டு சிவ்லுபோட்டு

கூறுக லுதிடவே மணியுமாகும்
விருந்தென்ன கல்கார வாக்கியேதான்

விருதான குருக்கூட்டி விடைத்துஆட்டி
யருந்துகின்ற பாலாலே யாட்டித்தீரு

அப்பனே யுலையிவைத்து மூட்டியுதே. 29
மூட்டியே யுருக்கிடவே மணியுமாகும்

மூதண்டசகஸ்திசமாம் வேதிகேளு
தாட்டியே யிடைக்கிடைதான் குருவைச்சேர்த்து

சாதகமாய் முலைப்பாலா லாட்டித்தீரு
ஆட்டியே குகையிலிவைத்து மாட்டியுது

அப்பனே ஒருமணியாய் கிற்கும்பாரு
தேட்டியே டக்கணத்தைச் சேர்த்துகொண்டு

திடமாகயிடைக்கிடைதான் குருவைக்கூட்டே.

சுவதனை கூட்டியென்ன பொடித்துக்கொண்டு
கசாமல் முலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி
திருவான குகையில்வைத்து முடிக்கொண்டு
திறமாக ஆறவிட்டு திறமும்படும்
மருவமுடன் வகைப்பார்த்துக் குகைக்குவிட்டு
பாங்காக மூன் டுமுறை குளிக்கியுது
மருவாக மணியாக வாங்கிக்கொண்டு
வளமான அண்டத்தோல் வாங்கிடாயே. 31

வாங்கியே சவ்வுதன்னைத் தள்ளிப்போட்டு [கூட்டி
மருத்தென்ன குருவுதன்னை யிடைக்கிடையே
தாக்கியே முலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி
வளமாகக் குகையில்வைத்துப் பாங்காயுது
பேங்கியே மணியாக திறங்கிப்போரும்
யின்னமொரு சேதியுண்டு யியம்பக்கேளு
துங்கியே திரியாதே சொல்லக்கேளு
துடியான சங்கதனைப் பொடியாய்த்துக்கே.

துக்கியே யிடைக்கிடைதான் குருவைக்கூட்டி
துவங்கவே முலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி
தாக்கியே குகையில்வைத்து உருக்கியாட்டு
அப்பனே யொருமணியா யாகும்பாரு
தோக்கியே சலாசத்து சொல்லக்கேளு [ட்டு
துணிக்கியே யிடைக்கிடைதான் குருவைப்

162 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

தாக்கியே முலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி

சாதகமாய் குகையில்வைத்து சார்வாயூதே,

சார்வாக வுதஒருமணியாய் நிற்கும்

தருவான நவரத்தினஞ் சொல்லக்கேளு

ஆறான வொன்பதையும் வெவ்வேறாக

வந்தந்த யிடைக்கிடைதான் குருவைக்கூட்டி

பேராக வரைத்ததனைக் குகையில்வைத்து

பெருமைபெற ஊதிடவே மணியுமாகும்

சார்வாக மனிதருட அஸ்திதன்னை [காணே

கலந்ததனைப் பொடியாக்கி குருக்கிடைதான்

காணந்த யிடைக்கிடைதான் முலைப்பால்விட்டு

கலந்தரைத்துக் குகையில்வைத்து காடாயூத

பூணந்த தாக்குகையில் உறுக்கித்தீரு

புகழாக ஒருமணியாய் நிற்கும்பாரு

தோணந்த கலையினுட கொம்பைவாங்கி

சகமாக சீவியதை தூக்கிக்கொண்டு

ஊணந்த யிடைக்கிடைதான் குருவையிட்டு

உறப்பாக முலைப்பாலா லாட்டிவாங்கே. 35

வாங்கியே குகையில்வைத்து உருக்கித்தீரு

வளமாகக் குகையினுள்ளே கண்ணிட்டாரும்

பாங்கியே ஆமையுடல் தன்னைவாங்கிப்

பாங்காக யிடித்ததனை நொறுக்கிக்கொண்டு

தங்கியே குருவதனைச் சமனாய்ச்சேர்த்து
சார்வாக முலைப்பாலா லதனை ஆட்டி
தங்கியே குகையிலிட்டு வருக்கியுது
நேராக உறுக்கினத்தின் நீதிகேளே.

36

தீயா யுறுக்கினத்தின் மணியையெல்லாம்
நிசமாக யிடைக்கிடைதான் கெந்திகூட்டி
தீயா யுடைத்ததனைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
திட்டமா யரைத்திடுவாய் நாலுசாமம்
தீயாய் வில்லைசெய்து வைத்துக்கொள்ளு
அழகான பழச்சாற்று லாட்டித்தீரு
வாதியாய் வந்தவனை வெயிலில்வைத்து
வரிசையாய் மூன்றுநா ளாட்டிப்போடே. 37.

போட்டதொரு வில்லைதன்னை யோட்டில்வைத்து
புகழாக மேலோடு கொண்டுமூடி
பாட்டமாய்ச் சீலைசெய்து கெஜபுடத்தில்
நன்றாகச் செந்தூர முருக்கம் பூப்போற்
பூட்டவே செப்பதனிற் பதனஞ்செய்து
புதுமையாய்த் தீரும்நோய் புகலக்கேளு
பூட்டவே யெந்தெந்த நோய்கள்குஷ்டம்
நினைவாக அதுபான மறிந்துசெய்யே. 38

செய்யவே யீரும்புதனைத் தேனிற்கொள்ள
செகத்திலுள்ள பாண்டுவகை யெல்லாந்தீரும்

மைமயவே காந்தத்தை தேனிற்கொள்ள
மகத்தான வாயுவொடு பாண்டுபோகும்
முய்யவே யிப்பாகஞ் சஞ்சீவியில்

லுகந்தாச்சகால் நீரிழிவு மோடிப்போகும்
நய்யவே கெருடனைத்தான் நேனிற்கொள்ள
நாடாது கண்ணோகம் காடிப்பாரே.

பாருநீ கன்னுரை சக்கரையிற்கொள்ள

பாரிலுள்ள ரோகமது சேத்துமந்திருஞ்
சேரவே சாஸ்திரவேதி பாலிற்கொள்ள

திரேகத்தி லுஷ்டினனோய் சிதறிப்போகும்
வாருநீ டக்சணத்தை யிஞ்சிசாற்றிள்

மருகிடவே வாதகாஞ் சூனியோகுஞ்
சீரான அண்டத்தை தூதுவேனையிற்கொள்ள
சயமொடு காசமினைப்பு தீரும்பினை.

நனைபோஞ் சங்குசன்னம் பனவெல்லத்தில்

இட்டாக்கால் வாயுவெல்லா மிறந்துபோகும்
வாளாரும் பித்தமெல்லா மாண்டுபோகும்

மைந்தனே யறுப்பான் மறிந்துசெய்தால்
காளைமாய் சலாசத்துச் செந்தூரத்தை

சுருக்காயிற் றின்றிடவே மசோதரங்கள்
பேனையாம் பெருவயர் நீரம்பல்போகும்

பெரிதான ரத்தினத்தின் பெருமைகேளே. 41
பெருமையுள்ள மாணிக்கஞ் சாதிக்காயிற்கொள்ள

பெரும்பாடு எலும்புருக்கி பிரிந்துபோகும்

நாமயென்ற பச்சைதன்னை கற்கண்டிற்கொள்ள
 ஆஸ்திசரம் வெட்டைமுதலகன்றுபோகுந்
 நாமயென்ற வயிரத்தை சீனியிற்கொள்ள
 சகலகனிச்சல் நீரழிவு சாராதோடும்
 நாமயென்ற வைநீரியம் பாலிற்கொள்ள
 உவ்வாட்சி கண்ணோக மோடிப்போமே. 42

பாருமே கோமேதகம் நெய்யிற்கொள்ள
 புகழான யீனையோடு சயரோகமபோம்
 பாருசேர் கலைக்கொம்பைத் தேனிற்கொள்ள
 மைக்கினே கண் டுவந்து மயக்கந்தீரும்
 துடிக்க நீலத்தை திரிக்கெிற்கொள்ள
 ஆச்சரிபக் குஷ்டமெல்லா மகன்றுபோகும்
 மாகமா முக்கத்தை தின்பாயானால்
 மூர்க்கமார் தம்பனத்தின் முறையைக்கேளே.

பறைபாண பவனத்தை முலைப்பாலிற்கொள்ள
 முக்கியமார் திரேகமது வறுத்துப்போகும்
 பறைபாண பித்தமெல்லா மாய்ந்துபோகும்
 மகத்தான மேகமெல்லா மாண்டுபோகுந்
 நாமயான வயிரகஞ் சீனியிற்கொள்ள
 துன்பஞ்செய் சயரோகத் துலைத்துபோகும்
 துணையான கஸ்தூரி தின்பாயானால்
 கரஞ்சன்னி யகன்றுபோஞ் சகமதாமே. 44

சுகமான ஆன்மசத்து தின்பாயாளுந்
 சோர்வில்லாச் சன்னியோடு சூலைதீரும்
 மகத்தான வகைக்கெல்லா மநுபானங்க
 ளறிந்துநீ கொண்டாக்கா லகலும்நோய்கள்
 தவமான செந்தூர யினங்கள்தோறும்
 தான்கருக்காற் களஞ்சிதனைத் தாக்கிக்கொண்ட
 முகமான குழிக்கல்லி லொக்கயிட்டு
 முலைப்பாலா லாட்டிவிடு சாமமொன்றே.
 ஒன்றான சாமமது ஆரைத்துவாங்கி
 உருட்டிவிடு குன்றியிடை உலத்திக்கொண்டு
 நன்றாக வேயடைத்து விஞ்சிச்சாற்றில்
 நலமாதக் கொண்டிடவே சன்னிதீரும்
 பண்டான வலியஞ்சம் பறந்துபோகும்
 படுபாவி யானசுரங் கண்ணிற்காணு
 உண்டான சேதியெல்லாஞ் சொல்லிப்போட்டேன்
 ஒளிக்கறியோ மொளிக்கயில்லை உலகத்தோர்க்கே
 உலகத்தோர் பிழைக்கவென்று கருவைச்சொன்னேன்
 யுறப்பாக வயித்தியத்தை யூணிச்சொன்னேன்
 நிலைகெட்ட மாண்பருக்கே சொன்னேனில்லை
 நிலைதவரா மனிதர்க்கு நிகழ்த்தினேன்யான்
 வலைகட்டி மீன்பிடிக்குந் தன்மைபோல
 வையகத்தில் நோய்களுக்கு வலையிதாருஞ்
 சிலையுமெய்த்தத் திரேகமடா மனிதர்திரேகஞ்
 செய்கையறி ஐாமலிவர் செத்தார்பாரே. 41

குநீ பலநூற்கள் கன்றூப்ப்பார்த்து
 பகர்ந்ததொரு நாடியெல்லாம் பகருவாயே
 குநீ குணங்குறிகள் கன்றூப்ப்பார்த்து
 செயமான மருந்தினூட குணப்பாகங்கள்
 குநீ சாதகமுஞ் சாஸ்திரமுங்கண்டு
 செயமான நோயினு — குணமுஞ்செய்கை
 குநீ கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து
 வளமான முப்பூவின் மார்க்கஞ்செய்யே. 48
 செய்வே குருவதனை முடிக்கவேணுஞ்
 செந்துர மானதெல்லாஞ் செய்யவேணும்
 செய்வே பிணியெல்லாந் தீர்க்கவேணும்
 தாட்டி லுள்ள பேர்களுெல்லாம் வணங்கவேணுந்
 செய்வே தியானங்க ளுறைக்கவேணுந்
 துறவான பூசைமுறை யறியவேணும்
 செய்வே கோபத்தை நீக்கவேணும்
 பண்டிதரே யிந்தமுறைப் பகருங்காலே. 49
 காலான வயித்தியத்தை உறுதியாகக்
 கைமுறைகள் தப்பாமற் கருவாய்ச்செய்தாற்
 காலான நிறமுடைய பிரமனாவான்
 பண்டிதரிற் றன்வந்திற் பகவானாவான்
 சேலான-மச்சமுனி யெண்ணூறும்பார்த்தாற்
 சித்தையிலே களங்கமறச் சித்தனாவான்
 காலான மணிபெற்று பிரமன்சொன்ன
 கலமுடைய முனிமொழிந்தார் நாடிமுற்றே.

க லி லி ரு த் த ம்

திகடசக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகடசக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகடசக்கர வாரந்தொழி ளாங்கெழும்
விகடசக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

நாயகமென்றே யகத்தில் நானினைத்தே நகத்திய
வாயில் வருதொழுகா வந்தருளும்-பாயிர [னென்
மாயுரைத்த வைந்நூலும் வகாரமதி வெண்பா
சேயுரை விந்நூலுஞ் செப்ப.

செப்பினே னிந்நூ லுந் திரளடக்க மைம்பதுடன்
ஒப்புமதி வெண்பா நூறோதினென்-இப்புகியில்
புத்தியுடை யோர்க்கறிவாம் புகலவே யிவ்வெண்பா
சத்தியுரை கண் டவர்க்காந் தான்.

தானறிவா ராயிரத்தி னென் னூற்றி யைம்பதனுள்
வானவின் னடைக்கலமாம் வந்திற்-ம-பூனை
கலரகாக்குங் கடல்மீனாந் காயகிழுக் காண்பூனை
திரைகாக்கு வளமது வாஞ் செப்பு.

செய்யவைப்பும் வொப்புவமை செய்பவே நந்தீசர்
 செய்யவைப்பைக் காட்டினா ரடியவர்க்குத்-தப்பாமற்
 கப்பிரட்டைக் காட்டான் கண்லிழித்தான்முந்நா றிற்
 செய்ய வைப்பே னென்றதது செய். 5

செய்யா னுரைத்துவைத்த திரள்கோடி நூல்தனிலும்
 செய்பபாக மென்ற திரமே-மைமாயக்
 காயாத்தி யந்தேனென் காவியத்திற் பரிபாஷைத்
 தாயார் விண்டா னெந்தன் சார்பு. 6

சாரப் பொருளிதுவார் தன்மையது வாளிதுவாங்
 சாரப் பொடிபூசல் காயாம்-காரநு
 காக்கிவிடு மாக்கிவிடுந் தக்கசென்ம மாசுஷியறும்
 வாக்கி விடு மெச்ச மெனவை. 7

வவய மயக்கிவிடும் வாம்பிலியார் தூக்கிவிடும்
 வயயவைய பூச்சொறியும் பாவமாம்-மெய்யாகுந்
 வதயல் துணையாகுந் தார்ஞழலாள் வாய்நீராஞ்
 செய்ய விதின்கு. நென் செயல். 8

செயலான நந்தீசன் செப்பியநல் சேடசத்தில்
 கமல்விளைவாம் முன்னுதம் காயத்ததால்-பயனாகும்
 வெப்புக் குடலுக்கு விரிசுடலா முன்னுதம்
 செப்புக் குடல்கும்ப னேன்வாய் செயம் 9

செய்யமதி யமீர்தவெண்பா தித்திப்பாகுஞ் செகந்தி
கையமீல்லை யிதிலாய்ந் தோர்க்கு-மையங்
கூட்டுந் கடலுங் கொடியிலையு மாமதியும்
பூட்டுவங்கப் பெண் கொடியாள் பேசு.

10

பேசுவோம் கேள்மகனே புலத்தியா பூவுலகில்
மாவுமரிசி யென்ற மகிமையது-மாவான
வஞ்சனைமுனைப் பயிராய் வளர்ந்தேறிக் கதிர்நெல்லாய்
மஞ் சரிசி மாவென் றறி.

11

அறிவரி கிமாவா மதுவினைந்த லயல்மண்ணும்
பொறிவு மதினோடாம்பொற்கொடியால்-வீரிகென
கட்டுக்கடல் வீரங் சுயற்காயப் பூவெட்டநெடுந்
தட்ட மங்கைச் சேவல்லிச் சாய.

12

சாயக்கடைப் பூவுஞ் சாந்தகளி மண்பூவும்
வரயடக்கக் கன்னிவடி யாளும்-நேய
கொட்டகரை வோசைகொடி மடவாள் பூர்க்கையினே
கட்டுவது னுன் குரவாக் காண்.

13

காணக் கரிவாயாள் கண்டஞ் சிகப்புடையாள்
நாண முயர்பார்க்கும் வனிதையராம்-மோனங்
கொண்டக் கணவனில்லாக் கூடிக் கருத்தரிக்கும்
வண்டக் குழ லாள் குலைபார்.

14

குலையிலே மேனிதருஞ் சுத்தரியாள் தன்னுருவாய்
காலையிலே மண்டிகங் காத்திருக்கும்-வாலையறி

புண்டெடுத்தாய்த் தேரைக் கடன்றீர் லுறவாகப்
புண்டு செய்த பூசை பகர். 15

பகரவொருப் புமண்ணும் பச்சையருந் தாதியரும்
உவர்கலக்கக் கண்டா லோடுமே-துவரடக்கி
நெல்லரிசி தள்ளிவிடும் நேராக ஒட்டிலிட
வல்லியென வந்து தப்பா வாழ்வ. 16

வாழ்வதருங் ககனவாட் டமிடும்புண் கட்டி
முழுகுவருஞ் சுந்தரத்திற் முளாதே-தாழ்வாக
எட்டமக் குள்ளேவளர்த்தி யிட்டவடி தனிலேத்தி
கட்டவகைக் காண வெனக் காண். 17

காணுவதுக் காரமண் கலக்குஞ் செவ்வந்திமுட்டை
பூணுவது பூரமென்று பகட்டினுல்-வீரம்போம்
கண்டுவிடு சாரத்தைக் காணவிடு வெண்கடரை
சொன்ன குறி புலத்தியா சொல். 18

சொல்வரு மோமனது தய்யசைப் பெண்ணோட்டம்
வெல்வரு மோநேயம் கிண்டாலும்-புல்லு
தன்பிழப்பு மிறப்புமிமைச் சார்ந்தா லறிவாகும்
என் பிறப்பை யானறியே னியல்பு. 19

இயலிசைக் கூட்டவட்ட யனங்கொட்குமாட்டவொரு
வயலிசையில் நீர்ப்பாயும் வாய்க்கால்-துறையாகும்
மண்ணடிக்குப் பாணை மாவடிக்குத் துணை
பெண் ணடிக்குப் பாமாகு பூட்டு. 20

பூட்டலொருக் கூட்டாகும் பேய்க்கரும்பிச் சித்திப்ப
காட்டமதில் மாட்டுங் காணவே-வூட்டே
வாய்க்குமே யிஞ்சிக்காய் கைப்பழக்க மஞ்சகவம்
வாய்க்கு மதி வெண்பா வரி.

21

அறிமதியா மதியமென்ற யானவென்பா விதுவாகும்
வறியமதி யிதுவாக வாய்க்குமே-மதிப்பூன்றி
நொய்ய துகர்ந்துண்டால் தூறகு மாதிரி
மைய மதி லறிவ தரிது.

22

அறித்தோ மிவ்வென்பால் லடக்கினே னென்வாதகுதி
நெறியகன்ற பூணமும் நீட்டி-குருகியது
வஞ்சமிஞ்ச-நெஞ்சகற்றி வாயியிருப் பிடமுலி
நொஞ்ச கின்னே பாடினாத்த குதி.

23

உறைத்தகுதி தப்பாது வூணுரவு வொன்றொன்றி
குறைத்தகரைப் பங்குண்டா மென்றொரும-வினாத்த
காணிக் கரைக்காணி காற்காண மாகக்
காணி பறைக் காணியென் றறி.

24

என்றவா முத்திரிகி மெடுத்தாடு மாவரைக்கி
ஒன்றரைக்கு காமாவிநிப் பூட்டியபின்-சென்றரை
முத்தொகொரு லியயாம் மொய்ஞழதா லிருக்கியாம்
வைத்த சன்னி மூனிலையாள் மயம்.

25

மயமானப் பூக்கொடியு மனலாடு சர்க்கரையும்
வயமான காரிடைச்சி வாயப்பல்லும்-செய்யமாக

புட்டக் கரைகுயவன் முட்டெறித் த வெண்கலத்தில்
புட்டி விடும் வெண்ணீறு பார். 26

புரை யடிக்கல்லு பாயுமண் பூக்குமுப்பும்
பாறையடல் நீறும் வாய்த்தாக்கால்-ஊரார்
புட்டிவிடும் ஒன்றுமுக்கால் ஒன்றுரைக்க வையாகும்
புலக்க தணல் மீறிவரு மண். 27

புருமண்ணில் வாழுமங்கை வசந்தையென்ற செவ்வந்தி
பெருமண்ட முட்டிவிடப் பேணுமே-நரிவாயில்
கண்டசிப்பி ஓடாகுங் காணக் குறமகள்கை
வண்டு சிப்பிக் காலாம் வயம். 28

காலாந் தட்டிநீர்க் காட்டநத்திற் காயாம்
காலாம் லக்ஷ்மீலாம் காதலாம்-சேலாம்
வட்டகட்ட பெட்டாகும் வாய்த்தாந் துவர்க்கும்
முட்டவறி செஞ்சமென்றே முனி. 29

செஞ்சமன முரையும் நெற்கடையா மண்கரைக்கும்
செஞ்சமில்லை சொல்லிவிட்டேன் வாயுலிநாந்-பஞ்சமே
பார்க்குனிது பாழா மக்களா வாழ்கவென்று [ன்ற
கூற்றாள ளொன்றான திது வற. 30

புறவடைய வெள்ளை புறிவான பிள்ளைத்
தெருவில் விளையாடிவருஞ் சேயே-உருமையுடன்
சைக்கியந்த சக்கரையை கடுவாய் கடையிலிட்டு
மொய்க்க வரும் வாயினீ ருண். 31

உண்ணக் கல்லாகும் வுவர்வட்டம் நீறுகும் [ல்
பண்ணத்தொழி லமைக்கும் பாவாகும்-உண்ணு
கோட்டு கடுவாளங் கொம்பனையாள் பிள்ளை தலை
ஊட்டு வெட்ட வெளியா மியம்பு. 32

இயம்ப வனமலையும் வீராறு பன்னிரண்டும்
வயம்பவடு வக்காலை வாட்டினால்-விளம்பா
பாட்டமத யானைப் படுகுழியிற் குள்ளாகும்
வெட்ட வெளி யிரவு பகலாம். 33

பகலானச் சூதம் பயிற்பார் வெள்வங்க
நிகராகசார வீரந் தப்பாது-பிகலான
கொட்டமலை கொம்புங் கோதைவளர் பார்வட்டும்
முட்ட வெட்டி மடிவாரம் முன். 34

முன்னிழுப் பாயிமடிப் பின்னைவிழு கரம்புமலை
தன்னெடு வாக்கினிடுந் தக்கவரை-யென்னமென
கொம்புரத்தான் மங்கைக் குமுற முலையிலருந்
தாம்பரத்தான் தங்க நிறந் தாக்கு. 35

தாக்கினிடு காக்கடையின் தக்கவரைக் காணி
மாக்கினிடு முந்திரைக்கீழ் சொல்லிவிட்டே-னோக்க
வைக்கமலை மூணீறும் வாதமென்ற செயநீறும் [ம்
ஒக்க வரை கடநீரா மொன்று. 36

ஒன்றுமொக்கரெண்டுமிட மூன்றுமொக்கச்சாரம்மொண்
அன்றுமொக்கத்தன்னிவிடும்பதிலொன்று-பண்டாக [டு

கதோ ரக்கவகைக் கெங்கைக் கனலிலும்
வகை விது வாகுவாங் காண்.

37

புலத்தியா காயமனப் பூட்டுமொக்க
புணத் துரைதுரும்பு வந்தித்தால்-நாணமறும்
சக்கரைமா யிக்கரைப்பெண் யரசியிள்ளைகக்கூட்டச்
சக்கரைக்கு நெய் கூட்டத் தான்.

38

கூட்டத்தா ரெட்டெட்டுங் குலவுவரா மெக்குறிகேள்
கூட்டமென்ற வெண்கொழுந்தை நாடார்-ஒட்டிடும்
சாய்கசப்பை மெண்ணு மிந்தால் மங்கைசிரிப்பாளவளை
மாக்க மதி கூட்டி யிடுவாய்.

39

மதியிருந்தா லாடிவரும் மனமிருந்தால் கூடிவிடும்
செதியிருந்தால் தப்பாது கிளத்தினேன்-சதியாரே
சாண்டமாக் கரியினால் மாளுமக்கள் யாவருமெந்
தூண்ட மதி வெண்பா சொல்.

40

சொல்லுவட மொழியாய்ந்து துத்தமிட்ட வாரடைக்கி
பில்லுமம்பு மொக்கவிட்ட வெண்கலமே-வல்லதங்க
தூசையிட மாத்தாடும் உரிஉழக்குச் செவிடெனவே
பாசை கல மாகு மெனவே.

41

மாகுமென் சித்தர்மன மாரியிட்ட வட்டமிது
வாகுமென கண்டோர்க்கு வாய்க்குமே-சாகவே
மனக்குதிரை வெட்டவெளிக் கட்டி வைக்கும்
மாகு மங்கை வாழ்வா மிது.

42

வாழ்வுதருஞ் சோனைமலை வாழங்கிவைக்கு மமுதகடல்
 சூழவைவக்கு மா தப்பால் சொல்லரி து-ஒதம்
 மாகபடா வெள்ளைநிறம் மங்கைகண்டால் தங்கநிறம்
 வாசிபட மொழி யீது வாம். 42

வாசியென்ற மாயிதங்கை வந்தவழி கண்டநின்று
 தூசிலிடு கண்ணக்கல் தொக்கா தும்-பேசரி து
 மைக்கவவாய்ப் பாதாம் மையமேன் தங்கியிடை
 வைக்க சல மாகு மென்வாய். 43

வாயிலிடு நீரை வாழ்ந்திலிடு மாளுகையில்
 பாயிலிடும் பாகம் பார்த்துவிடு-ஞாயமென
 குப்பியடை வாயடைக்குங் கூக் கழி க்கியடி
 செப்புலா ரீது வென் றியம்பு. 44

இயம்பக் கடலாகும் பெம்பெருமான் கானவென்ற
 வயம்பசங்கத் தகைகண்ட வாதமே-குதம்பையிலே
 சொல்லரிது சொல்லரிது சோழவன காட்டிந்து
 வில்லரிது கல் லரிது வேதை. 45

வேதைதக்குக் காரம் விவன்றகெவ்வை துலித்தாரம்
 வாதைக்குப் பவன் தாரம் வாய்த்தக்கால்-நாள்
 கண்டிடும் ஓசை கசையோடும் வாசி
 கொண் டாடு மித்தொழிலே கூறு. 46

கூறுமடா மாதவிடாய் குறித்ததலைப் பிண்டமென்ற
 சீறமண்ட முட்டையென்றுஞ் செப்பினேன்-தும்மலா

தாய், ஓதினவத்தவாசகத்தின் வுணர்வறியா சண்டி-
சுக்கு, மாதி வைக்கும் ஸூனின் மயம். 48

மாதாரும் பெண்டருவாம் மச்சந்தலை சோதனையாம்
பேயான யிக்குறிகள் வாட்டவைத்தேன்-ஹைகானு
மட்டமுதற் பச்சையிலே மாளுமோ மாண்பருக்குக்
கட்டவகை தொழிலிதிலே காண். 49

காணவென்று யிந்நூற்றிற் கசடகத்திக் காணவுனக்
கண்ணைவத்தேன் கும்பனென்பேர் கொண்டாட-வாணி
கக்கவள நாடிருக்குந் தாய்பிறந்த நாட்டிலது
கிக்க பலத் தீசன் முண்ட. 50

முறைமக் காளாவாம் மூத்தமகள் பெண்டாவாள்
திறைமச்சான் மச்சினனார் தம்பிக்கு-ஹைஓட
மட்டினான் நல்லம்மான் கட்டினிட்ட பேய்மாமி
காட்டல் கிளை வாகு மிக்காடு. 51

கோடுமகள் பேத்தி நன்மனைக்குச் சக்களத்தி
காட்டினையாள் பிள்ளைவாய்த் தாக்கால்-பாடுபடு
முட்டினிட்ட குணமுனி கடுவே கீவேறு
கட்டவைத்த பணப் பையன் காண். 52

காணுது மைத்துனர்க்குக் காளைக்கண்ணீரொழுகு
காணுது தாய்க்குமப்பேர் நன்றாய்பார்-ஊனாகு

வெட்டியெரி வேலியிலே வேரறுந்தச் சாதிக்கு
கொட்டிவிடு மாப்பிளைச் சார் கூட்டு. 54

கூட்டிக் கரையானைக் கூப்பிட் டுலக்கையிட்டு
வாட்டிவிடு மாமியரை மயிராடப்-பூட்டறிந்து
கைத்தலைமே லோடுங் கைக்கடயஞ் சாத்திரிர்
மைக் கடலை மேல் மூடமாய். 54

மாயா மதயானை மஞ்சகரை மண்ணையுண்ணும்
ஓயா ததைப்பார்த் தோட்டிவிடு-வாயாலே
கட்டழகி வஞ்சியரைக் காலிலிடு தண்டைபட
வெட்டி யெறி நால் மானிடு. 55

மாவீடக்கல் காணிவரு மாகாணி மேலேறும்
பாவியிட முக்காலாம் பாச்சிப்பார்-சாவில்லை
எண்காணி யெட்டுமா யேகாதடங்கி வரும்
பாங்காக மாறி வைப் பாதி. 56

பாதிமதி யாதியிடு பள்ளமனை பங்கிலைந்து
வாதியிடு வானறிந்து வாய்த்துப்போஞ்-சாதியில்லை
ஒக்கக் கலந்துண்ணும் ஒகோகோ யுகமுடிந்து
பக்கமுறி வெட்டியே பார். 57

பார்க்கையிலே நாவாடும் பாளையிலே பூவாடும்
பூர்க்கையிலேசுழியாடும் போக்கில்லை-தூய்க்கருவில்
பாய்ந்துவிந்து தப்பாமற் பாலித்தாற் கடைகட்டும்
வாய்ந்த மிதி வாயி தென்றறி. 58

தூன்றறிவோர்வித்தாகும்வெள்ளரட்டிக்கருவாகா
புண்டறிந்தோன்தானநிவான் பேய்ப்பூவாம்ஒண்டொ
க்ச்சு,கட்டினபொன் தாலியிலே காய்த்தகனி பழுக்கா
கல், பட்டு திரந் தென்ன பயன். 59

புணறியப் பாரிற் பார்க்கவடி வொட்டாது [ம்
புணமில்லை யார்க்குமென நானறிந்தேன்-வயன்முழுது
கவகரைக்கு கைக்கரையாய் வம்புவிழஞ்சோலையறி
மக்குறி கண் னுள் மனம். 60

மனமாடு மம்புவியில் மாளவடி லிட்டபுறைத்
திறமாடக் கூட்டிவிட்டச் செங்கமலம்-நயமான
சொப்புக் குலாப்பூ கூகைக்கு நட்பூவாந்
ப்புக்கு வாடி யிடுந் தான். 61

தானமறை வண்ணாடுந் தாய்க்காட்டும் வூணாடும்
பசுவொளி வளநாட்டிற் பாய்ந்தேறுஞ்சாந்துவ
தென்னாடு சோணாடு செய்யவள நாட்டிவிது [ரை
நன்னாடு முண் டென் றியல். 62

உண்டகனி தொப்பையிடும் ஊட்டுகனி மேனிபிடுங்
கொண்டகனி காயாகக் கும்பிக்கும்-உண்டகனி
சுப்புவிக்கு மெய்ப்பாபாகும் யெங்கள் குருநாதரிட
சொற் படிக்குக் சுண்ணாம்பு சொல். 63

சுண்ணாம்பரையேறுஞ் சுகந்தபிள்ளை காலேறும்
சுண்ணா னிரண்டு மொக்கவாய்க்குமே-என்னாளு

நஞ்சக்கரைத்துஞ் சகட்டும் நன்றூட்டும்வள்ளவெந்
மிஞ்சி யொடு காண விதுவாம். 64

காண வுறையாடுங் ககனமெனத் தானுடும்
வாணவின்னோர் தானேரு மட்டாகும்-பூனையென
வந்திரங்கி வுண்டயிர்த வாய்த்துவராய் மீறிவிடுக்
கந்தமிது வா மேன்றே கருது. 65

கருதாலிப் பூவாடிக் கணைகட்டிக் கொண்டாடி
ஒருதா லீங்கிருதாலி வுட்டிலிட்டால்-கருதாலி
செய்கைவனக் குறைச்சலென்று செப்பாதேசெப்பாதே
எங்குமுண்டு யீக்குறி யென் றியம்பு. 66

குறியிட்டவொட்டசுத்தில்குடக்கரைக்குத்தப்பாது
உறியீட்டு வேததீண்ட வேரொழக்காஞ்சரியிட்ட
முக்காற் செவிடாகு முந்திரைக் கீழ்தப்பாது
அப்பா யிதின் பெருமை யாடு. 67

ஆடி-திருக் காயு மாவணியின் மேற்றோளும்
மான் புட்டாகி வாகையரும்-வானமுள
ஐப்பசிமிற்றான்வெடி க்கும்யாகுமைத்தடின்னகேள்
கசப்பிசை கால் காடு மிதுகான். 68

காணவருங்கார்த்திகையுங்கடுங்குளிராமார்கழியம்
நானியெடு கைப்பூவாம் நானுட்டும்-மானிலத்தின்
மாசிமலர்ப் பூவா மாதகுறிப் பங்குனியாம்
வாத மது கித்தியைவ் வவ. 69

சுவாசியிலே வளநாட்டிற் கன்னிகை யாள்
கைமய்மெனக் கண்டறிநீ மாதவிடாய்-மைமயிட்டு
வெய்ய கதிர்காட்டி வெங்கலப்பெண் தலைப்பூட்டி
மயமிட்டு வாழ வறி. 70

பழிமலைப் பங்கயத்தி வாட்டிவர வழியேறும் [சுந்தரி]
பழியென்பதெல்லாம்போமென்றோடும்-நாழிகொ
நுக்கெய்த மண்ணையிட்டு ஒன்றிரண்டு சாமரிட்டு
வைக்க கதி ரோறுமென வை. 71

வைத்தமணி மொத்தகடல் வாய்க்க வதுவீரன்
வறத்த நடமாட்டிடுந் தப்பாது-மெத்தெனவே
கொம்பலை யான் தன் வாழ்வுகுடியேறிகாய்க்குமென
கம்பிரான் பெண்டி ரியல்பு. 72

பெண்டி ரியலான பேங்கூத்தன் சொற்படிக்கு
கண்டிரோ அவன்வித்தாற் காயாகும்-ஒண்டொடியான்
சாமென்ற வானிச்சார் சாமதி லேறிவர
சூ மென நாமறிந்த புல். 73

புல்லாகும் பாகும் புகழறிவத் தோலாடும்
சுல்லா மதிலாடு மெட்டெட்டும்-செல்லாரு
கரைகரைக்குந் தானேறி கலாவிடும் வானிப்பூ
சூறை யறிந்த புலத்தியனே சொல். 74

சொல்லமலைச் சோனைமலை சுந்தரிப்பெண்வல்லிமலை
கல்லமலைச் செஞ்சிமலை நாட்டிலுண்டு-கொல்லிமலை

குடமலைக்கு தட்சணைபிற் கும்பமலை யென்மலை
கடர்மலை யாகு மெனச் சோதி. 76

சோதிமலை சார்ந்துவளர் சோழவள நாட்டிலுண்டு
ஆதியென்ற பெண்குறும்பை யாதியுண்டு-சாதிய
வந்தியது மொக்கவண்டு வங்கணங்கள் மெத்தவுண்டு
சந்தியென்ற சிறுபெண் தாயறி. 76

தாயறியா தந்தையரில் தாரமில்லை வானமில்லை
மாயப் பிறப்பில்லை மானமில்லை-தூய
வெட்டிகறை மீதிலிட வேண்டாநாள் தூனெடுக்க
பட்டதுளிர் தானெடுக்கும் பால். 77

பால்சொரியும்பாரிலிடப்பட்டதுளிர் கானெடுக்கும்
மால்சொரிவான் பூமாரி மானிலத்தில்-யார்க்கரி
வெண்டவடமேரையென வெற்றி தருங்கண்டனுக்கு
கண்ட விடந் தாயாகுங் காண். 78

காணலாம்பொன்மேனிகங்கைமங்கை தன் வாழ்வில்
நாணமில்லை சுந்தரிப்பெண் நாட்டுவாள்-வானமுள்
கொட்டிகரை சீலையிட்டு குப்பிசிறு நீரானிட்டு
தப்பி யண்டத் தோலையிடத் தாக்கு. 79

நாக்கச் சமார்களமாஞ் சன்னாசி யாசனமாம்
வாக்க னிமவாம் வாய்பாக்கார்-தூக்கபிக
ஏக்கமிகக் கண்டறியா ளெம்மிட தலைப்பிள்ளை
மாய்க்க யிக்குறி சொன்னோ மனம். 80

மெரிந்தால் மயமெரியு மண்ணும்பொன்னுடா
 மிருந்தாற் காணலாக் காய்நாடு-இனமாக [ந்
 வாகும் பிஞ்சாகும் பொருந்திக்காய்க்கனியாகும்
 மாடப் பூவுதிர்ந்த வள் 81

பாளா மலரையிட்டால் வாய்விட்டால் வயலாகும்
 பாளாங் கரைகாணப் பாராது-தூளாகும்
 பிவண்சுடரி லோட்டமிடும் வையகத்திற் பூவாது
 கொஞ்ச மிதில் மாண்ட மனைக்கோடி. 82

தோடிவட வரையுங் குலாவுங் கமலக்கன்னி
 தோவட கிரிக்கு வுறவானால்-நாடிவிது
 தக்கமணல் பொன்னுஞ் சோங்காரங்கண்டவெளி
 தக்க யாயிரஞ் சரி. 83

சரியாட லாமுண்டால் தானந்தி யாயிரத்தில்
 உரியேரி யாட்டலா மொன்றாகுந்-தெறிவேறுங்
 கட்டை தணலாகாது சாயுங் கிரணத்திற்
 பட்டு விக்கும் பச்சை மூலிபார். 84

பாரிலிதை யார்காண்பார் பாலகனே புலத்தீசா
 காருரித்தவள் மூலிநா மறிந்தோம்-வூரி லுண்டு
 குட்டவரைக் கேடாங் கும்பனென்போ டுடாகும்
 மட்டகுழல் மங்கை மணம் பூணு. 85

பூணவறி வேறுவதும் பூணத்தி லூறுவதும்
 காணமது நீக்குவதும் நாட்டிலுண்டு-தோண

துண்ணறிவு கொண்டவனே துகரப்பரி வாகுமென்
உண்ணறிந்து விட்டேனு வண். 86

வண்ணன் அறையழுக்கும் வாய்ந்த களிநுறவும்
பண்ணு மெனச்சிறிக்கி பாலடையும்-ஒண்ணுநற்
காட்டிவைக்கும் வெக்கலத்திற் கனகமென்ற வேரை
காட்டி ஸிது மெத்தவுண்டு நவில். [யைப்போல்

நவிலவரு காந்தகிரி நயமான வெண்கிரியும்
புலியிற்கண்டபொன்கிரியும் பூட்டவே-கவியிலொரு
காட்டவில்லையிப்பொருளைக்கடநீருறையாவிட்டாற்
கூட்டு மச்சா னுரவென்றே கூறு 88

சுடாமனதக் கழற்பாங் குஞ்சரத்துக்கொன்றையா
வா அவிட்ட பெட்டரைக்கு வைப்பாருஞ்-சேறு [ம்
மூட்டிக்கடைச் சீலைபிட்டு முடிந்தேறு மங்கைவெள்
ளை, காட்டி விடு சொன்ன நயம். 89

சொன்னமுறை தப்பாது சுந்தரா னந்தவல்லி[னாப்
என்னவரை கடற்கரையா மெப்போதும்-மன்னவ
கொட்டி முழக்கிவிடுங் கோலமலர்த் தாளாடும்
கட்டுவனார் கைப் பழக்கங் காண். 90

கார்த மலையுங் கடது முதவானால்
ஏந்துக் தனமுனக்கு யீயாதே-கார்தமலர்
காட்டிலே பூபூக்கும் காணலிலே காய்காய்க்கும்
காட்டிலே நா மறிந்தோம் நயந்து. 91

சுத்தவட மேருவுமோ நாரணனார் பள்ளிகொண்ட
 உத்த கடத்தாறைக் கண்டறிந்தால்-நயமாகும்
 உடம்பிலே சட்டியப்பம் வைத்தவர்க்கு யெட்டாகும்
 உடனையாம் நாட்டி லிது காண். 92

நாட்டிலேச் சுள்ளிகலிலே நலமான பாண்டமிட்டு
 நாட்டிவைத்த கதிராடுங் காமப்பூ-நாட்டி
 வெட்டியெடு பூரணத்தில் வெட்டி யெடுசாயமறை
 கொட்டியவள் செம் பொன்னுங் குகை. 93

பொன்னுடு மென்னுஞ் பொய்யுறையாப் புலத்தீசா
 சன்னுடு பொன்னுடு டில் உப்பாருங்-கண்ணுனும்
 நாட்டியுடை வெட்டியெடு பொய்யாருஞ் சூதறியார்
 நாட்டி லிது மெத்தவுண்டு தள். 94

தள்ளிலிடு பொய்த்தொழிலைச் சார்த்துவிடு மூலிகன்னி
 தள்ளிலிடு உப்பா னாருங்கடலே-பள்ளியென
 சூதவறி வாருமென உள்ளபடி புலத்தீசா
 மாது மய மூப்பெனவே மகிழ். 95

முகிழ்த்துமனம் வெளிவிட்டால் மாண்பிலிடுங் காக்கியில்
 சூதிந்துவிடு மெவ்வாழ்வு மோட்டிலிடு-கடுகனத்தி [லை
 தப்பாது தப்பாது தானாகில் ஆழ்த்திவிடும்
 தப்பாது முப்பாழ் மே லறி. 96

பாழறிவான் பாலையுண்டு பயனறிவான் மயுனமுண்டு
 சாயறிவான் கனியுண்போன் காலையிலே-மாலாசை

...

சொற்றவறி பூணவன்று சதாசிவமே கண்டவென்று
மெத்தவறி வாசு மென்றிசை. 97

இசைசாட்டும் வாள்மூலி யிளங்காட்டுங் கடலுப்பு
வசைசுட்டுச் சாரத்தில் வாதமென-தசையர்த்தம்
வங்கவள வைப்பூரம் வாய்ந்தனிந்து வீரமுடன்
மங்கு மல மழிக்கு மதுவாம். 98

மதுவான பானமுமே மடக்கவது வாசுமெனக்
கெதிவேறே யில்லைபுடல் கீணிப்போம்-பொதுவாக
காட்டிவிட்டேன் பேய்மக்கான் நாவடக்கி பத்திகொண்
கூட்டி வைக்கு மல்லோ குணம். [டாற்

குணமாமதியன் பதினிற் கூட்டிவைத்த பாகமுறை
மணமா மறிந்தோர்க்கு மயமாகும்-வனமூலி
வேறில்லை வேறில்லை வித்தைபுணர் மாண்பருக்கு
நாறிலைக் காய்கரி கட்டை நயம். 100

நயன்றேன் புலத்தீசர் நாயகியாள் திருவடிக்கு
வீடன்றசிறு யிள்ளையென வாழலாம்-நயந்த [பா
மாத்திவைக்கும் புத்தியறி மதியமிர்த மானவென்
சாற்றிவைத்த மாலை முற்றஞ் சார். 101

ஞானம் 9

சத்தியமே பராபரமா யொன்றேதெய்வம்
சகலருக்குஞ் சீவனுயி ரிதுதானாச்ச
சத்தியினு லறிந்தோர்கள் புண்ணியோர்கள்
பூதலத்தில் கோடியிலே ஒருவனுண்டு
பத்தியினுல் மனமொடுங்கி நிலையில்நிற்பார்
பாழிலே மனகைவிடார் பரமஞானி
சத்தியே யறிவதில்லை சூட்சம் சூட்சம்
சமுத்தியிலே நிலையறிந்தால் மோகூந்தானே.

மோகூதமது பெறுவதற்குச் சூகூஞ்சொன்னேன்
மோகமுடன் பொய்களவு கொலைசெய்யாதே
காச்சலுடன் கோபத்தை தள்ளிப்போடு
காசினியில் புண்ணியத்தைக் கருதிக்கொள்ளு
பாச்சலது பாயாதே பாழில்வீழாதே
பலவேத சாஸ்திரத்தைப் பாருபாரு
வச்சல்லோ அவர்பிழைக்க செய்தமார்க்கம் [ரே.
என்மக்காள் எண்ணியெண்ணி நன்றாய்ப்பா

பாரப்பா நால்வேத நூலைப்பாராய்
பற்றுகை வைப்பதற்கு வொப்பினையோகோடி
வீசப்பா வொன்றுக்கொன்று மாற்றினார்கள்
வீணிலே யவர்பிழைக்கச் செய்தமார்க்கம்

தோர்ப்பா தெருக்தெருவாய் புலம்புவார்கள்
தெய்வநிலை யொருவருமே காணர்காணர்
ஆர்ப்பா நிலையில்நிற்கப் போரார்ப்பா

ஆச்சரியங் கோடியிலே ஒருவன்கானே. 3

ஒருவனென்ற தெய்வமதை வணங்கவேணும்
உத்தமனாய்ப் பூமியிலே நடக்கவேணும்
பருவமென்ற நிலமறிந்து பயிர்செய்யவேணும்

பாழிலே மனதைவிடார் பரமஞானி

திரிவார்கள் திருடார்ப்பா ஞர்னிகோடி

செகத்திலே கள்ளார்ப்பா கோடாகோடி

வருவார்க ளவர்களப்பா யநேகங்கோடி

வார்த்தையினால் பசப்புவர் கள்ளர் தானே. 4

தானென்ற தாய்தானே ஒன்றேதெய்வம்

தகப்பனார் தாயுமங்கே புணரும்போது

தானென்று கருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்த

நாதனை யென்னுளும் வணங்கிநிலும்

கோனென்ற குருடனுக்கு தெரியுமப்பா

கோடான கோடியிலே யொருவனுண்டு

ஏனென்ற மனத்தாலே யறியவேணும்

என்மக்காள் நிலையில்நிற்க மோகஷந்தானே. 5

மோகஷமது பெறுவதற்கு வணகையக்கேளு

முன் சென்ற பேர்களுட குறிப்பைக்கேளு

எச்சலது குருக்களெங்கே குலங்களெங்கேக்கேளு

எல்லோருங் கூடறிந்த தெங்கேக்கேளு

மேச்சதுவு மாய்கையப்பா வொன்றுமிக்கி
பிதற்றுவா ரவரவர்கள் நிலையுங்காணர்
மேச்சலது உபாயந்தான் உயிர்போகும்போது
கூட்டோடே போச்சதப்பா மூச்சுதானே. 6

மூச்சடங்கிப் போனவிட மாருங்காணர்
மோகத்தில் நமகத்தி லிருப்புங்காணர்
மேச்சடங்கிப் போனவிட மாருங்காணர்
பிரமனுட திருக்கத்தை யாருங்காணர்
மேச்சப்பா வெட்டவெளி நன்றாய்ப்பாரு
வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் வெளியாய்ப்போச்ச
மேச்சப்பா கருவுதனி லைமத்தபடியாகும்
அவனுக்குத் தெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரே.

பாரப்பா அண்டத்தில் ரவியோகோடி
பலபலவாம் படைப்புகளோ கோடாகோடி
விரப்பா பிண்டத்தில் பிறன்கோடி
வெளியிலே ஆடுதப்பா உற்றுப்பாரு
ஆரப்பா அணுவொளியில் ஒளிநீகாண
ஆச்சரியம் புழுக்கூட்டி லைமோதுதப்பா
கூப்பா அண்டத்தில் கண்டபடி பிண்டத்திலாகும்
குணவாலாய் நடந்தவர்க்கு சத்தியமாமே. 8

சத்தியமே வேணுமடா மனிதனானால்
சண்டாள னாகாது தவறாகாது

சித்திய நெறிமறவாதே நேமமறவாதே
 நிஷ்டையுடன் சமாதிகிட்டு நிலைபெறுதே
 பத்திகெட்டு திரியாதே பொய்சொல்லாதே
 புண்ணியத்தை மறவாதே பூசைமறவாதே
 கத்தியே கள்ளுண்டு தர்க்கமிடாதே
 காமியென்று நடவாதே கதிரொளியில்லிடு

வயித்தியம் முன்னென்பது

ஈ ல் வி ப ர ம்

அரன்கயிலே விட்டுநான் தெகூணத்தில்வந்து
 வளவிறந்த கோடிசித்தர் முனிரிஷிகளும்பாடி
 பரந்ததொரு பொதிகைதனி விருக்கும்போது
 பாடின நூல் வாதமொடு வயித்தியந்தா
 னிரந்தரமாய் லெகூமிரண்டு லெகூம்பாடி
 நிறுத்தினபின் சூஸ்திகமாய்க் குறுக்கிப்பின்பு
 சுரந்தநோய்க்கு மருந்துவகைக் கன்மந்தீரச்
 சூட்சமந்தீர மெந்தரசெப மோமந்தானே. 1
 தானென்ற சாஸ்திரங்க ளெல்லாஞ்சொன்னோர்
 தனிக்குப்பிச் செந்தூராஞ் சட்டிவைப்பும்
 பானென்ற நீற்றினமும் புடமும்லேகியம்
 பதங்கமிர சக்கர்ப்பூரத் தைலமொடுகுளம்புங்

இன்ன குணிகையெய்யுஞ் சூரணமும்பொடிபு
சூலாவுகின்ற குருமுடிக்க கடிற்றாறாற் [ந்
இன்ன மருந்தெல்லாக் திறமாகுஞ்சித்தி
தீர்க்கமாய் குருமுடிக்க வகையறியார்தானே.

வழலைகுரு

நியாமற் பாடிவைத்த துல்கடோற
மங்கங்கே வழலைமுப்பூ வனைகஞ்சொன்னோங்
நியான பெண்பதித்த சூஸ்திரத்திற்பாரு
குருமுடிக்க அளவுகிறை புடமெரிப்பும்நன்றாய்
தேறியர்கப் பாடின தூற் கிட்டித்தென்றால்
நீதிமான் குருமுடிப்பான் மருந்துஞ்சித்திப்
நிரியாதே பங்குனி சித்திரையிரண்டிற்
பிலத்தடவர் கிளையுமிடம் பார்த்துவாரே. 3

சாரிவந்து நாழிக்கெண் னாழிரீர்தான்
வரிசையாயப் பணைதனிற் கலக்கித்தேற்றி
சேசிறுத்து மறுபாண்டத் தடுப்பிலேற்றித்
தீயெரித்து வற்றினபின் ரனியிற்காய்ச்சி
பார்முறித்த நீர்கலக்கி யிறுத்துக்காய்ச்சி
பரிவாகுந் தேசிரீரில் முன்போற்காய்ச்சி
சேரித்துத் தாலுவர்ப்புக்கு மூன்றுசுத்தி
சேர்ந்தபுட மெத்தொழிதுஞ் சித்தியாமே. 4

இத்திருநாடும் பல்லிக்கோட்டைக் கல்லைத்தட்டி

சிறுமணியாய்ப் பிறக்கியிட்டு வழியிலிட்டு
வத்தினபின் பனம்பாலை விட்டுக்காய்ச்சி [காய்ச்சி]

வளமாக உலியுலர்த்தி தேசினீரிற்
சத்தியே யாறினபின் கரியினுதச்

கண்ணமுமா மொன்றுக்கு நாலமுரிவார்த்து
பத்திரமாய்க் கலக்கிவைப்பாய் காரொட்டிற்றுன்
பதனமா யாருமதைக் காரொணுதே

காணுமற் பட்சம்வைத்துத் தெளிவித்துக்கொண்
காய்ச்சிவற்ற சிவவுப்பாங் காட்டலாகா [இ]

மாணுகேள் வெடியுப்பு லொன்றுக்குநாலு
வற்றசலம் விட்டுவற்ற காய்ச்சிப்பின்பு

கோணுதே பொன்றுக்கு நாலமுரிவிட்டு

குறுகினபின் தேசினீரி லப்படியேகாய்ச்சி
தானான மூன்றுப்பும் வகைக்குலொருபலமாய்த்
தனிப்பரந்த சட்டிகொட்டித் தேசினீர்விட்டுணக்கே

உணக்கியே கல்வந்தனிலிட் டரைக்கக்கேளு

உத்தம தாளிச்சாற்றை விட்டுநன்றாயாட்டி
கிணக்கிலில்லை யாய்ப்பிடித்து வலரைவைத்து

மேல்கீழு மோரைந்துச் சீலைகற்றி
மணற்குமித்து மேல்வைத்துப் புடச்சதைப்போடு
மைந்தனே தியாறினபி னெடுத்துவிடலைக்

தற்காலவே கல்வத்திட் டறைக்கக்கேளு
கறுகிறோம் வீரபூரங் காரஞ்சாரஞ்சேரே. 7

சுருதால் மருந்துகட்டுக் களஞ்சிரெண்டாஞ்
சீரான பூவிலிட்டு தூள்போலாட்டி
சாருவதில் வெடியுப்பு செயநீர்விட்டு
வளமாக நாற்சாமம் மைபோலாட்டி
பாருபதம் வருநேரம் வழித்துவில்லைப்
பருவமாய் பிடித்துலத்திப் பகரக்கேளு
சாருகல்லு முன்சண்ணத்தை சட்டியரைவாசி
கையாலே செம்மிநன்று யுவர்பரப்புமேலே. 8

பரப்பில்லை வைத்ததின்மே லுவர்ப்பூவிட்டு
பார்மகனே சட்டிசெம்பச் சுண்ணஞ்செம்மி
சீர்ப்பிமறு சட்டிமூடி சந்துவாய்க்கு
நனைவாக மண்ணரைந்துச் சீலைசெய்து
வாத்தியர் லடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது
வாலையொடு வயிர்வர்க்கு வஸ்துலைத்துப்பூசி
தாத்திடுவாய் மற்றதெல்லாம்பேதனமாய்ச்செய்வித்து
தூபம்போ லெகமலங் கடாக்கினியுமாகும்.

ஆகுநாற் சாமமுந்தா னனலாவங் கேயெரித்து
ஆத்தாளைப்பூசித்து வடுப்பைவிட் டிறக்கிப்
பாருசிபறச் சட்டிதிறந் தாறினபின்வில்லை
பதனமா யெடுத்துப்பார் கண்ணால்நீ தான்

திருவருள் சூகந்தியமகாமுனிவர் அருளிய

வாகுபெற முப்பூவின் குருவினுடையமார்க்கம்
வையகத்தில் ன்வப்பறிவார் கோடிக்கொன்
சாகுபெற பெருநூ லுஞ் சாஸ்திரமுஞ்சொன்னோ
தவறாது குருவழலை சூகந்தியந்தநூலே. 10

நூல் பெருமை

குருவாக யெண்பதுமே சூஸ்திரமாய்ப்பாடி
குகையில்வைத்தோ மாருமதைக் காணாமற்று
பெரிதான முனிரிஷிகள் பொதுகையிலேவந்து
பேசும்மோடிருக்கையிலே நூல்களைத் தான்கண்டோ
தெரிவான சூஸ்திரந்தான் பார்த்துநன்றாயவர்க
டெரிந்தெடுத்து முன்பில்வந்து தெண்டனி
ளரிதான சாஸ்திரந்தா னடியார்கட்கீவி டாரிஷிக
ரகத்தீசர் நோய்தீரு மருந்திதுதானாமே. 11

மருந்தென்ற வகைக்கெல்லாங் குருவில்லாவிட்டால்
வாதமுதல் வயித்தியமும் பலியாதையா
சொரிந்தகுரு முனஞ்செய்தோங் கணக்கோயில்லை
சூஸ்திரந்தா னெண்பதிலே குருத்தான்வாய்ப்பு
வறிந்துகுரு செய்யாட்டால் மருந்தோயில்லை
வாகடங்கள் யாவருஞ்செய் செந்துரபற்பந்
திரிந்திவரு மருந்துகட்குங் குருக்கடித்தானாற்
நீருமே நோய்களெல்லாஞ் சித்தியாமே. 12

நூல் துகைப்பெருமை

ததிக்கு மெனைப்பணிந்த முனிரிஷிகள் கையிற்
 றெரித்தெடுத்த சாஸ்திரந்தான் பார்த்துமீயந்தோம்
 மலற்றிக்கும் நூல்களிலு மதிகஞ்சுந்திரம்
 விதம்பலவாய்ப் பாடிவைத்த வறுநூறென்று
 ததியா முன்னுறும் நூற்றைம்பதுந்தான்
 பகரக்கேள் முப்பத்தாறு பதினென்று
 காத்திதுதான் கன்மகாண்ட முன்னுல்பின்னால்
 சுவலையத்துக் குயிரிதுதான் சொல்லக்கேனே. 13

யிராகு மென்பதுறை பதுமேவழலைமுப்பது
 வலகத்தி லன்பதுமா யிரத்தைன்னுறறியமாட்
 யிராகும் நோய்க்கெல்லா மனிதற்கப்பா [டார்
 பகரறியார் கன்மத்தீர்த்து மருந்துகொள்ள
 திராக நூல்பார்த்து குருமுடித்துக்கொண்டாற்
 சண்டாள நோய்க்கெல்லாம் பறந்துபோகுந்
 திரிவார்கள் பூமியிலே கோய்தீர்ப்பேனென்று
 திவினையா முன்கன்மந் தீர்க்கவறியாரே. 14

கன்மநிவர்த்தி

நீருதற்கு கன்மகாண்ட முனைத்தோமுன்பே
 திறமார்க மருந்துபற்பஞ் செந்தூரங்கள்
 பாருகன்மந் தீர்த்துந் மருந்துகொண்டாயானுற்
 பறந்துபோம் நோய்க்கென்று பாடினதேயல்லாற்

சேருந் திவபூசை ஓமயெந்திரஞ்சக்ரஞ்
 சிதம்பரத்தி லஷ்டகன்மந் திருமந்திரத்திற்பா
 யாரும்நி யாதகன்ம வனசையைச்சொன்னு
 ரருமையிந்த வெண்பதுமே யயல்விடமுமாக
 அயலொருவற் கீயந்ததினால் வருகுமெத்தநக
 மாழ்மையென்று தான்பணிந்தா லவன்மனசுநி
 துயில்கன்மத் தினிவர்த்திவகைச் சொல்வேனினி
 துடந்திருக்கு நோயறிந்து துடங்குசெபமோமங்
 குயல்வாயக் குட்டம்சூயங் குன்மநீரழிவுஞ்
 சூதக்கிராணி நீரடைப்பு பாண்டுமூலவாய
 கயல்வாயுவு வருங்கண்ணிற்குந் தங்கடினந்தவாயு
 காணலா முன்செய்தவயிர் கன்மனிகைதானே. 16
 உன்மத்தால் வந்தவினை தீராதேவிட்டாற்
 காயமழிந்தேபிறக்கிற் கன்ம நோய்கள்வருகுஞ்
 சென்மத்தில்வீந்துவிட்டுச்செனித்தவர்க்கு ம்வாய்க்குந்
 கீர்கிரமாய் நிவர்த்திசெய்து சினைசெய்வாய்மருத்
 துன்மார்க்கர் பாவிதன் தான் சூஸ்திரத்தைப்பாரி
 துன்மொழிக்கு பொருளீவார் தூயவினைக்கிடாய்க்
 தன்மத்தாற் கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்யக்கேருந்
 தயாதிதியாக் குருவாய்த்தால் தருகாதெத்தநோய்
 எந்திரத்தின் தகடதுதான் றங்கமோடுதாம்மீ
 மியல்பான வெள்ளீயங் காரீயமதிற்பட்டிச்
 செந்தீசிவஞ் சிதம்பரத்தை தங்கத்திலெழுதி
 சித்தாகு மறுபத்து நாடையடையுள்ளே

வளத்திபு சிலைநீரகம்காலைவ

செவ்வளி தாம்பரத்தி னுள்ளன்புத்தொன்றெ
தவ்வவச்சாடனத்தைதாக்கியடையுள்ளே முதி
தயிபத் தகடதனில் மாரணத்தையடைத்து
மறுக்கேடு காற்பதுமூன் றடைந்துகேசேரே. 18

படைத்தந்த யினங்கண்டு பிரணவபீஜாக்ஷரத்தை
பவறதோறும் பஞ்சாக்ஷரத்தை யடைத்துபின்பு
படைத்தகுலஞ் சத்திசிவ கணபதிபுமுருகன்
பாமான கந்திவெளி வயிரவன்றன்பீதர்
புத்துடனே ஹம்சிந்திரி சூலமிட்டு [பித்து
தீள்கன்ம தம்பனத்தை உச்சாடனமாய்ச்செ
டத்தயிவை யாயிரமை னாறுமுன்னாறு
கங்குக திருமந்திரர் திருநுலர் தாலே. 19

சொன்னமஞ்சள் தேறும்ப்பா மவல்வடையுமரிசி
சூழ்பொரியுமென்னுமிதசருக்கரைபுந்தேங்காய்
ன்னவடிமே நவதானியம் நறுநெய்ப்புட்பகெல்லும்
கவ்வெள்ளி சாம்பிராணி சூடன்மாளிலையும்
வன்னகுரு வரடைகெந்தங் சும்பவஸ்திரந்தெற்பை
வட்டநவகலச வஸ்திரமடி விரிப்புக்கெந்திர
மன்னவகை பரவசமும் பலகாரம்பாறு
மக்கேகசொர்ன புட்பமடைக் காயிலைபழமே. 20

பழமுமஞ்ச மாப்பொடியும் பரிவுபெறக்கூட்டி [ம்
பாருகன்ம முகூடத்துப் பரும்பெனியும்வஸ்து

வளமாய்க்குரு வாய்த்துதென்றால் வந்தகனமுன்
 வாய்ப்பான வுச்சாடன மூலிகையுங்கருவு
 முள்மாய்முன் னூற்றெழுபத் திரண்டிலேதான்
 மொழிந்தவுத்தொருகல்வித்தையுரைத்தார் திரு
 ராமகாஞ்சோப மோமம்பூசை யாக்கிருஷ்ணத்தான்
 வசித்துவாகன கன்மத்தீர வுச்சாடனத்தாற்போத்த
 போக்கியபின் பிணியானற்கு பூரிக்கும்பஞ்சொரிந்து
 பூதிசாத்திப்புகைசாம்பிராணி புகழாகயெந்திரஞ்சு
 தர்க்கியகன்மபேதனமாயுச்சரித்துசெபம்செய்துட்ட
 தருகாதுமனையில்ல ரத்திற்கார்ந்த வினையகலும்
 வாய்த்தகுரு வடியணிந்து வஸ்திரமாடைபணங்கள்
 வைத்துமுன் யிரகலியென்று வணங்கிமனமுருகி
 நோக்கியபிணிபோகயினிமருந்துகொடுக்கச்சொல்வாய்
 நூல்குஸ்திர மறுநூற்றில் னுழைந்துபார்மருந்தே. 22
 மருந்துகுட்டங் குறைகோய்முத லெழுபத்தீராயிரம்
 வியாதிகட்டு மாறுகுஸ் திரமதில் வீபரம்பாரு [ந்
 பொருந்தவேயாயிரத்தைந்து முன்னுந்நூற்றஞ்சு
 புகழ்மிருந்த பற்பஞ்செந் தூமெல்லாநோய்க்கு
 மருந்ததிற் குருகிருந்து தென்றலாகுமந்த [ந்
 மருந்தறியார்சாஸ்திரத்தை யார்கையிலுங்கொடுத்த
 பெருந்தவங்கள்செய்ததெலாம் பிணிகோய்கட் டோய்
 பிணிகரகில்வீழ்வொனும்பிலத்தசாபமறைந்தோம்.

துமண்பெண்பொருள் மேலுமாயசையில்லாற்கீயத்
 வர்வணங்கி குருவென்று வாநரிப்பான் தினமும் [த்ர
 தெழுத பொருவருக்கும் தூல்கொடுக்கலாகா
 பெரும்பாருவையுத்திற்சித்தாதி தூல்காஸ்திரங்
 த்தகுணம் வகைலிபரங் குருடரறிவாரோ
 த்தாடிப் பாலிவந்து பொருள்பறிக்கும்பேய்க்குஞ்
 சிந்தபொரு ளழிவதல்லாந் சித்தாந்தத்திரிந்துஞ்
 சிவஞான பரவெளிக்குட் சிந்தையறியாரே. 24

தாரந்த மறிந்தபின்பு வேதாந்தம் புகுந்தாற்
 சிவன்பாதங் கயிலாயஞ் சேர்ந்தடைவா ரொடுக்கம்
 தாத வயித்தியமு பருந்துவைக்குந் தொழிலும்
 வருகும் திரமெஃதிரமும்வழிலைகுரு முடிக்கக்
 காத்தான சாஸ்திரமுஞ் சூஸ்திரமும் பார்த்து
 குணமாக யிணங்கன் செயகீர் திருவகமுமிறக்க
 ததாக வணைத்தொழிலும் வாய்த்தகுருக் காணே
 மறிந்தவர்க ளநியோமென் னுர்க்குமுரை யாரே. 25

லோகவாடை

முறையாக வயித்தியங்கள் பார்க்கவேனுமானால்
 முழுப்பிணி யாளருட பேர்நாளுங்கேட்டு
 பறையாதே யொருவர்க்கும் பருத்தமுலியுண்டு
 பகரக்கேள் மாதமுதல் வருமாதித்தவாரம்
 சிறையாகத் தொடவாடும் நரிமிரட்டிவேறும்
 கிலேத்தவற்ற பிணிமாரணம் நினைத்துமந்திர மோதி

குறையாமல் வேர்ப்பிடிக்கிக் கொண்டேயுதுபோய்த்
குட்டங்குன்ம மெழுபத்தி ராயி ரத் தக்கெல்லம்

எல்லாநோய்போகவென்று மாரணத்தைச் செறி
யிருக்கும்பிணி யானகுக்கு வேர்கைம்பலேகட்டி
பொல்லாத நோயறிந்து மருத்துகொடுப்பின்பு
புத்தியுள்ள வயித்தியர்க்கு போதுமிந்ததால்
வல்லான்னை யஷ்டகன்ம மருந்துமற் றிரம்வாய்த்தால்
வருகுநோய் தீர்ப்பதற்கு வகைகளறிவார்கள்
சொல்லார்க ளறிந்தபேர்கள் சுருங்குநீர்த்தொழில்
துலங்குமுன்னு லரைந்ததினுஞ்சொன்ன தில்லைபாடு

பாரினித்தான் குட்டங்குறை நோய்கள் பலபிணிகள்
பருகும்வாதபித்த விஷநீர்பக்கக்ருலை வளிகைப்பட்டு
வாரியிடுவ் கிரந்திபுண்கள் கறைப்பனெடுவெழுப்பு
வரைவரையாய்க் கீறிகைகால்வீரியம்புண்ணாற்சுக
நீரினால் விருவிருத்துத்திமிர் த்து விரலுணர்ச்சை
நிற்கநடக் கொட்டர்து குட்டவிதினீர்தா
ஒரினித்தானறிந்துநோக்கிமருந்துசெய்யப்போய்து
ரறைந்தோய்கடைகாண்ட மறுதுறுக்கிடைத்தாரா

அது நூற்றில் தளசெந்து ரங்காலாந்தகெவுரி
யழகான திசாஷா பூபதிசெந்தாரஞ்
சூலவநிலகண்ட ரசகற்பூசக் குளம்புஞ்
சார்வகன குணமுஞ் சஞ்சீனியிதாரகும் [வந்த
பொதுதிவரும் நோய்பிணிபோம் புசுட்டிக்காமருத்
புத்தியுள்ளான் மருந்திருக்கு மிடமறிந்துதேடி

சுருதாசுமற்ற்மருந் தேதருந்தி னாலும் [தம்.

தீண்டொருஞ்ஞன் போவதல்லால் விட்டகலானெகிழ்

முலமுளைக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

சூயமுதலானதுக்கும் சூயமுதலானதுக்கும்

குன்றமற் றீப்பிடித்து பகைந்துபோகலாகாக்
 குணமாக பொடிசிவந்த பதம்பார்த்து யிறக்கி
 பன்றான வரலிலிட்டு யிடித்ததுள் பொடியைப்
 பத்திரமாய்வைத்திருந்தாற்பகரக்கேளுமருந்தே

கேளுகுட்டஞ் சூலைப்புண் கிறந்தி குறைநோய்கள்
 கிளர்கரைப்பன் படர்வெழுப்புகறுப்பு பற்றுவிரிவு
 வாழ்மஷ்ட குன்மவாயுவு வலிப்புக்ஷயமிளைப்பு
 வருகும் நவமூலம் பாரிசமானந்தவாயுவுஞ்
 குழும்நோய்க்குச் சூரணத்தைவொருகடிதா னெடுத்து
 சுகமாகத் தேனைவிட் டுருட்டிக்குழித்ததிலே
 தாளுந்தள செந்தூரமும் கற்பூரமும் பணந்தான்
 றணிக்குடரோ நோயறிந்து மஞ்சாடிகா லரையே. 33

காலரையாம் வாயுகண்டு பொதிந்து குடுத்துள்ளே
 கடுகவைத்த வென்னீரொரு மிடரிற்சூப்பின்பு
 பாலும்நெய்யு மிளகுஞ் சிறுபயறு முளைக்கீரை
 பருமாத்தம் வென்னீரு மன்னப்பாலுமாகுஞ்
 சாலவரும் நோயறிந்து மண்டலமும் கால்தான்
 சகலருக்கு மறைமுக்காற் றணிநிறுத்து மருந்தை
 வாலவயதான தேகம் வல்பிணிநோய் தீர்ந்து
 வருவாதொரு நாளுமினி வாயப்பு நல்லமருந்தே.

கெற்பத்துக்குள்ளுண்டானவியாதி

காலதொழிலொன்றுசொல்வோமலடிகட்குக்கேளு
கானிலத்திலாருக்கும் கவினிது சூட்சம்
தல்லமையாயதுபோகித்தங் கருக்குழிக்குள்வந்து
வரையரவாய்த் தங்காய்த் வயத்தபுழுக்கியுமி
கொல்லவருஞ் சூசிக வாடவமா தசங்கைக்
கூடமெத்தங்கருக்குழித் தசோணிதமாம்வாயுவுஞ்
கொல்லவொண்ணுகெற்பக புலமுன்றுமொன்றுகூடி
சந்திரின்றுந்கருக்குழித் துட்டுறுப்பழுசெனித்தே.

சனித்தபழுதிது. கொல்லுதல் குக்குழிக்குள் நின்று
சேர்ந்த மோகத்தால் விளங்கு கிதுளிபோலவந்
னித்தகரு வாசலின்று உடம்புக்குத்தால் கொ
வருகுமாத விடைகொடுக்க மலட்டெவற்றங்கித்
னித்தமழைத் துளிபோல புடைசிலையில் நிற்குங்
கட்டிநின்ற மாதவிடை உடம்புக்குத்தின் வாயுவாற்
புணரித்தேக முத்திமா தசங்கை வரும்கானிற்
முடைபதறி வயத்துவலத் தூயதலையிடியே. 36

கலைக்குள்ளுள் வயத்துவலி கான்பகுக்குஞ் சூசிகக்
தனித்தேகம் வறண்டுமோசக் கங்கையுமேதருகுந்
தலைக்காத கெற்பவாயுவுத் தடைக்கால்வடிந்தோகித்
தூயரப்பமேவயத்துவலிச் சொரையும்பினந்தருகி
நிலைக்காத வாயுவுகளுங் கிணிகளுங்கூடி
கிர்மூலம் புத்திரனுசம் சிறைந்தமலடாகு

204 அகஸ்தியம்காமுனிவர் அருளிய

பலேக்காதே மருந்துகுடு மாதசங்கை 'நானில்
மருவுகின்ற பெண்டேசி நீரையாம் படியே. 37

அரைப்படியாம் நீரையொரு சட்டி தனில்விட்டு
வானவசம் பரைத்தந்த தீர்தனிலே கலக்கி
விரைத்தவெள் ளுள்ளியுட மேற்றோலைப் போக்கி
விழுதுபட அரைத்தந்தசட்டி தனிற்கலக்கித் [நித்
துரைக்குருவிலரைக்காற்களஞ்சித் தனாய்ப்பொடித்திட
துயவடுப் பேற்றிணையுச் சுறுக்கிக் குளம்பானல்
வரைக்கவழி குளம்பதனை வைத்துவொன்றில் நீயும்
வளர்மலடி மாதசங்கை வந்தவுடன் முழுசே. 38

முழுகிவந்த வுடன்குளம்பைக் தேசிக்கனியளவப்
புழங்கிச்சொல்லி வானையிலே போட்டடைப்பி
வழுகியிலே மேல்மலடி குந்தியிருசிலை [வவனை
வனமாயப் புரத்திலனிழ்த் துவைத்து யிருந்தால்
கொழுகொழத்து யோனியினால் வடியுமாதசங்கை
குந்தியிரு புழுகிபுனா கூடுகூடாய்விழுகும்
கழுகாமனிலைந் தாநினை தானிருந்தால்
காட்சென்ற மலட்டுப்புழு விழுந்துருங்கானே.

கானிலே மூன்றுதினம் விழுங்கியந்தக் குழம்பைக்
காசண்டதொழிலிதுதான்கருத்தரிக்கும்பிள்ளை
பூணும்வல் வாயுவது போகுமாதசங்கை
புகலாதே மூன்றுமாதம் புகட்டுமேயிப்படிதான்

நவனதொழி லெதுசெய்தும் விழுகாது கிருமி[ருந்
விழு[ருமிந் தமருந்தில்வாயுவுஞ்சோரைக்கட்டுமறு
தானவே மாதமுன்றிற்கருத்தரிக்கும் பிள்ளைத்
துயர் கீங்கிமலடி எல்லாம்பிள்ளைக்குபால்கொடுமே

மலடி பால்கொடுக்க

பிள்ளைக்குபால்கொடுக்கின்ற தந்திரத்தைக்கேளு
பெருத்ததாம்பிரம்வெள்ளிதங்கமூன்றிற்றொனென்றில்
தள்ளையுடக்கருக்குளிக்குள்விந்து சுறோணிதந்தங்க
தம்பனத்தைத் தகடெழுதி தனித்தமூலிகேளு[த்
மெள்ளமரு தோணிக்கு வெள்ளிவாரத்தன்று
மீண்டிகதி ருதிக்குமூன்றே மெழுகிறிறைநாழி
யெள்ளிசெர்க்ககரையுஞ் சர்க்கரையுஞ்சாம்பிராணி
தேவகாமினைமிளகு மஞ்சள்பழக்கேதனையும்கையே

வைத்துபுட்பமர்ச்சனைசெய் தம்பனைத்தையோதி
வளர்மூலி வடக்கேபோம் வேரைபக்கல்கெல்லி
கொத்தும்காவல்பெல்கொடுத்துகொண்டவந்துவேரை
குழாக்குளடைரண்டங்குலங் கூறுகிறோங்கேளு
முத்துமெந்திரம்பூசிக்கா சுருட்டியடைகுழாய்க்குள்
முன்குடிஹிதுவும்வைத்துமோகனங்கொண்டோதி
பெற்று வளர்ந்திருக்கவேன் றுபெண்கழுத்திற்கட்ட
பேதனமாயோடிப்போம்பிடித்திருந்ததெல்லாம்
இருந்தபேயும் பிசாசுகளு மெந்திரத்திற்கீரு
மியல்பானமருந்துகொண்டாற் கிறுமிவாயும்போகும்

200 அதஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

வகுத்திமாத மூன்றதனில் வளர்கெற்பத்திற் பிள்ளை
வந்துசெனித் தேபிறகும் வகை யிதுதான் பரு
அருந்தவங்கள் செய்வார்க ளாலையங்கள் தோறும்
மடிக்கடி தானடத்துசென்று வளவிறந்தபொருளை
பொருந்தசிலவழித்தாலும் பிள்ளைக்கருக்குழிக்குட
புழுக்கிருமி வாயுவுகளை பிடிங்கெரியலாமோ. 43

ஏரியேதா னாலையங்க டெரிசனையே செய்து
யெதாசத்திபொருட்களையுஞ்செலவழித்தாராகி
சீரியே வந்தநோயும் பலபிணியுந்தீர்த்து [வார்
செகத்திலுள்ளோர் சிரியாமற்பிள்ளையுமேபெறு
வேரினித்தான் சொல்கிறேன்தொழிலொன்றுகேளு
கிதியாளி வைத்தியற்கா மிந்தநூலென்பதுமே
ஆற்றிவார்கிரசில்வரும் கோய்கள் செய்யும்வினையை
யாகாகா வறிந்தவர்க ளாருமில்லைத்தானே. 44

அஷ்டகுன்மமெட்டுக்கும்

இல்லையினி யஷ்டகுன்ம மெட்டெட்டுந்தீர
யியம்புகிறே முடக்கத்தான் சூரணமே செய்து
தொல்லீதீர சாரணவேர் முருங்கைசித்திரமூலஞ்
சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டிவுன்னித்தோற்போக்கி
கொள்ளவரைத் தேயிளகிற் பிரட்டி யுணர்த்திடித்து
மேலானபொடியொன்று வகைக்குப்பலமொன்றுய்ச்
சொல்லரிப சோமனாதி காயம்பலக்காலுஞ்
சூரணத்தோ டேவிரவி சூட்சமுண்டு கேளே. 45

ஊடான ஞானத்திற் பஞ்சதானா சேர்த்து
 புடன்போதிக் கிருகங்குசி யேறண்டத்திற்குழைத்
 ஊடாது குன்மகுடோரி பணவிடைதா [து
 ஞானசெந்தூரமதை யனைத்துக்கொண்டரயாநற்
 ஊடான குன்மமெட்டும் பற்றுதச வாயுவும்பாரு
 பத்துளைருந்தப் பறந்துபோகுஞ் சொன்னோஞ்
 ஊடாளற் கிம்முறையை வுரைக்கவுமேவாகா
 சார்ந்தகுன்ம மெட்டையுந்தான் தவிர்க்வகைகளே

கையான கெருடக்கொடி பிடுங்குகிறவாரம்
 வருந்திங்கள் வாரமதில் மெழுகின்றைநாழி
 கையான சோடசமு மஷ்டவர்க்கம்பெலியந்
 தூபதி பங்களிட்டு வேர்பிடுங்கிவந்து
 கையாதே தகடதனி துச்சாடனத்தை பெழுதித்
 தகடும்வெருங்குழலடைத்துபூரிகும்பம்சொரிந்து
 பகையான குன்மமெட்டும் போகவென்று கையிற்
 பறிவாக பிறகு கொடு மருந்துகுன்மம் போமே.

மூலமொன்பதுக்கும்

போகுமடா நவமூல மொன்பதுமேபோக
 பகட்டுகிறேன் மாதமுந்தி வருங்குருவாரம்
 பாகுபெற வசனது வேர்வடிகீழ்முலைப் [டுத்து
 பரிந்தெடுக்கப் பூசைபெலி யுச்சாடனமாய்க்கொ
 வேகமாம் வேர்பிடுங்கி பிணியாளன் றன்னாளும்
 வித்தையாஞ் சிதம்பரத்திலட்டகன்மஞ்செபித்து

மதுரை ஆகஸ்தியமகாமுனவா அருளிய

தாருபெறக் குழலடைத்து வேர்க்குயிலே கட்டித்
தயவாக மருந்துகொடு நவசூலம்போமே. 48

மூலமென்றகிளங்கதுதா ஒன்பதுமே சேருகனை
முழுப்பிரண்டை கார்த்திகையுங்கருணைகோரே
யாலமென்ற வழுந்தவள்ளி நிலப்பனைமாதனையும்
வறநறுக்கி ஒன்பதுவு மானின்பாலிலனித்து [பை
கோலாகியுணர்த்தியதை யிடித்துப்பொடியாக்கி
கூறம்விதைஒன்பதுண்டு கோவைமொசுமொசுக்கை
ஆலமென்ற வரசுயத்தி மாதனே மணிப்பிரண்டை
யகத்தியுடன்மணத்தச்ச்காளிவொன்பதுதான்விதைவே

விதையான ஒன்பதையும் வெதுப்பினெய்ப்பிரட்டி
வேகமா யிடித்துவடிக் கட்டின பின்னே
தகையான கடைச்சரக்குக் கிறும்பு பத்திரிகாயத்
தக்கோல மாசிக்கா யதினிடையம் வோமந்
திகையாதே திரிகடுகு மிருகசகம்வாலுஞ்
சேருமினமுந்திரிகை பேரித்தை யாததை
வனகயாச மருந்தையெல்லாம் வறுத்திடித்தபொடியை
வளர்சிதங்குபொடியும்நிலினைதபொடியும்சேரே.

பொடியென்றகிளங்குவிதைவகக்குபலமரைதான்
புகழானகடைச்சரக்குவகக்குக்களஞ்சரைதான்
படியாக யிடித்துமொக்கப் பார்தசட்டி யடுப்பிற்
பாலுமிரு நாழிகீட்டுப் பொடியைத்தானி

வைத்திய சில்லரைக்கோவை

பிற்பிடி யதவண்ண மடிக்கடி தான்கிண்டி
யறவற்றி மெழுகுபதம் செய்யுரிதான்விட்டு
பியான சருக்கரையுங் கற்கண்டும்வகைக்குப்
பிலத்தபல னாலாக பெருகவிட்டுக்கிண்டே. 51

புடிவொய் முந்திரிகை பேரீத்தும்பின்னு
மியல்பான வழலைகுரு களஞ்சிகுடயிட்டுச்
புடிதனிற் பிடியாமல் மெழுகுபதமாகத்
தானிறக்கிப் பிங்கானிற் றுனடைத்துதாய்க்கு
கட்டியாய்ப் பூசைசெய்து கிருபைசெய்யென்று
கேட்டுபிணி யாளருக்கு நவமூலந்தீரத்
புட்டுலேகியத்தைக் களஞ்சியொன்று யெடுத்துத்
தீரட்டிப் பவளபற்பம் பணவியையுள்ளவையே. ()

வைத்துமென்னவிழுங்கியபின் சென்னீரொருமிடாதா
வாயிலிட்டுப் பத்துநாட் கொள்வேரில்மூல [ன்
மெய்த்துப்பிரண டோடிவிடு மெல்லானோயுந்தீரு
மெண்பதிலே மொழிந்துவிட்டோ மேகமுலிகட்டுச்
சுத்துமிதை வெளிவிடாதே தாய்பதத்தைப்போற்றுச்
சாருமெந்த மருந்துகளும் நோய்களும்தீரும்
வித்துவா னுருவானெண்பதுமே கிடைத்தால்
வெளிவிடாதே யஷ்டகன்ம மூலிகைபேர்நாளே.

எழுபத்திராயிர நாடிநரம்பு

நானிலே சிவசில்வரும் நரம்பதனைக்கேளு
நாற்பத்தி ராயிரந்தான் கழுத்துக்கரைமேலே

சாய்ந்த அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிச் செய்த

தாளிலே தோள்முதுகு நெஞ்சைக் கவர்வயிற்
தனியிடுபுகழ்வயிற் விரன்கொடுக்கு தன்னை
கீழிலே வருமிரங்கி நரம்பையொட்டில் பின்னி
தோள்காரை மூலம்வரை யிருபதினரம்பு
தாளிலே துடைமூட்டுக் கரண்டைபாதவிரன்மேற்
றொட்டிடு நரம்புமூ வாயிரமுமாச்சே.

ஆச்சுநரம் பெழுபத்தி ராயிரமானாடி
யங்கங்கே முடிச்சப் பின்னுறச்சுருக்கும்நீட்டு
வாச்சவலித்திருக்கிக் கட்டிவலித்து விரித்தோட
வலியசுமை யேபிடிக்க வளர்நரம்பின் றுடர்பு
நாச்சுநாவில் நாக்குருளும் நாவிரல்கள்மடிப்பும்
நடந்தோடி துடைமடைக்கி யிடுப்புக்ளுந்தசைப்பும்
பேச்சுஞ்செவி சிரசுமுதற்புறங்காற் பாதம்வரைக்கும்
பெரிதான நரம்பின்றொழிற் பேசப்பெரிதாமே.

மூலரத்தத்துக்கு

பெரிதான மூலரத்தக் கியாழமினிகேளு
பெருமூலி மாதனையும் பருத்தியுடபிஞ்சும்
மரிதான வகத்தியாலரசு யத்தியுடனே
யானசுரை சுண்டைக்கோவை யாவரையின்பிஞ்சுஞ்
சரியாக வோர்நிரையா யிடித்துச்சட்டியிட்டு
சாறுரியாந் தானிக்காய் நெல்லிக்கடுக்காயும்
பரிவான சாதிக்காய் கிறும்புபத்திரிஓமம்
படரானவெந்தையமுந் திரிகடுகு மேலம்.

விவங்கத்தி டுடாமாஞ்சி குறுசாணி
 யல்பான வதிமதூம் வாய்விளங்கஞ்சீரங்
 ளலங்கொத்தமல்லி யுடனருக்கு மூலம்வகைக்கு
 குறையாமற்களஞ்சியொன்றுவறுத்துமிதின்கூட
 ளலவடுப்பேற்றி சலமும்முன் னாழிவிட்டு [து
 வத்தினன்றுய்க் காற்படியாய் வண்டுக்கட்டி னுத்
 ளாவின் வெண்ணையுந்தான் ரேசிக்கனிபளவா
 பதிலிட்டு வருகினபின் னாறியபின்கொள்ளே. 57

கோண்டுவரில் மூன்றுதினங் குறுக்கடைந்து சளிச்சற்
 கடிநின்றமூலரெத்த கடுப்புச்சீ மூலவாயுவா
 ளுண்டவன்னஞ் செரியாம லுடனேபலவிதமா
 யுடனுடனேவயிற்றுவலி பொருமிமூல் மிறைச்சற்
 பண்டுள்ள வாய்வுகளுங் கிராணிபவுத்திரமும்
 பாழானமூலமுளைக் கொடிமூல முதலாய்க்
 கண்வுடனேடிவிடுங் கியாமும்பற்பங் கொண்டாற்
 கசடில்லே தீர்ந்துவிடுங் காயம்வுச்சிரதேகம். 58

சோகை காமாலைக்கு

தேகமதிற் பித்தமிஞ்சிச் சோகமிகவாகித்
 திரண்டுபித்தம் விஷநீரால் காமாலையாகி
 பாகமதாய் சொரைவற்றி பாண்டுவுதுவாகி
 பாழ்கிணற்றிற் பாசிபற்றும் வாறதுபோலாகி

தாகமதாய் கொண்டதெல்லா மடக்கியுள்ளே நந்த
 சனித்துரின்று பின்கழியும் பலவிதமாய்ச்சோகை
 வேகமதாயிரத்தம் வத்திவெறுத் துடலுங்கண்ணும்
 விசர்ப்புப்பசியடங்கி பின்புமேனியது சோகை. 59
 சோகைகாமாலை பாண்டுபித்தம் விஷம்நிற்குஞ்
 சொல்கிறோம்விலவத்திவடக்கேபோகும்வேர்த்ரு
 பாகமதா யுச்சாடனத்தாற் பூசைபெஸிகொடுத்து
 பண்பாக வேர்பிடுங்கி குழல்தனிலேயடைத்து
 தாகமதாய்க் காமாலை பித்தஞ்சோகைகாரர்
 தன்கையிலே கூட்டிபின்பு பேதனமேசெய்து
 வேகமதாய் மருந்துகொடுகாந்தம் லோகமண்டுமே
 விதம்பலவு முண்டுகுருக் கூடினுனன்றே. 60
 நன்றாகும் சரிசாலை லேகிமத்தினுள்ளே
 காலாறுதினங்கொடுத்தா னல்ல ரெத்தமுற்
 பண்டாகுந் தேகமதிற் பாண்டுசோகைபித்தம்
 பாழான காமாலை பறந்தோடிப்போகும்
 குன்றமற் காத்தலோக செக்தூரம்வைப்பார்
 கூறினோங் குருவழலைக் கூட்டினுலேநன்று [61
 வேண்டாதே விறுதாளில் மருந்துகளைக்கொண்ட
 மெதவினார் கறிப்பதல்லால் வியாதியொழியாதே.
 ஒழியுமப்பா வியாதிகளென்ற தெல்லாங்கேளு
 முத்கமனே சொல்லுகிடு முறுதியாகப்பாரு
 பழியான வியாதிவந்தாற் பேரும்நாளுக்கேட்டு
 பாழானோய்களை யுமருத்து கொண்டுநீயும்

விபாக வஷ்டகன்மஞ் சிதம்பரத்தின்வித்தை
விதியானிச்செய்தினுக்காற்சொல்லுகிறோங்கேளு
விபாகமோகன வசிகர தம்பனமு
மாணமு மழைப்புமுச் சாடனமுமாமே. 62

வியாதிகளுக்கு மந்திரம்

உச்சாடனமுந் தம்பனமும் வியாதிகளுக்கெல்லா
மொழிவதற்கு மாணமும் பேதனமுமறிந்தா
லட்சமுஞ் சக்கரமு மவநாளும்பேரு
மவர்வியத்திக் கோர்க்கும்பேர் கொண்டுவநாளு
மச்சமுனியெண்ணூற்றி லுரைத்தா வஷ்டகன்ம
மாநட்ட மில்லைநாமு மாநீர்த்தில்மொழிந்தோ
மெச்சதொழில் வியாதிகட்கு மருந்துகட்கும்வேகம்
விதியானிமந்திரவாதி வயித்தியற்கு மெய்தும். 63

யத்துநான்முன்செய்த தவத்தினால் வியாதிபெய்துந்
மிடப்பவர்க்கும் பாதேசிக்ஞ் சாஸ்திரங்கற்றோர்க்கு
தெய்வமதுச் சிவாலையத்தக் தேமும்பொருளியந்தாந்
நீருப்பவர்தம் பிறவியிலே தீர்ப்பான்வெளுநோய்கள்
கொய்வதுதா னுயிர்பிழைக்க வேணுமெயென்று
கூறினோ முன்சென்மத்திற் குடுத்தபண்பன்கு
மைவதிந்தக் கலியுகத்தி லாரநியப்பேரரு
ரவரவரே மந்திரமும் வயித்தியமுந்தானே. 64

தானென்ற மந்திரமும் வைத்தியமுஞ்செய்தாற்
 நன்வயிறு பிழைப்பதல்லால் மற்றொருவர்க்கேயு
 பானென்ற பாவிக்கடா னீவிரக்கமில்லார்
 படும்பாடு பின்வருமென் றறியார்மூடர்
 தேனென்ற பாற்கடலிற் றிரைவருதல்போல்
 சிவஞான சாஸ்திர தூல் கற்றோர்க்குமீயந்தால்
 வானென்ற வஷ்டகன்ம வைத்தியமந்திரமும்
 வருகும்புரோகிதம் படிப்பும் வளர்கீர்த்தியுண்டாம்.

மேகத்துகை

உண்டான மேகமிரு பத்துநாலு
 முத்தமனே லாதத்தில் மேகமதுநாலு
 பண்டான பித்தத்தில் மேகந்தானது
 பகருகிறோஞ் சிலோற்பனத்தில் மேகமதுபத்து
 நன்றான குருநாடியின் மேகந்தானது
 கடத்திவிக்கும் நோய்களெல்லா மறியயினிக்கேளும்
 கண்டாயோ தேகத்தில்தரம்பொன்றுக் கொன்றாய்க்
 காத்துநிற்கு மேகத்தா லெடுத்ததிந்தநோயே.
 எடுத்தனோ யெழுபத்தி ராயிரத்துக்கெல்லா [தான்
 மெழுதிவைத்தோ மறுநூற்றில் தளசெந்நூரந்
 மடுத்தனைக்க குருவாய்த்தா லவனைசித்த
 னார்காணப் போரூர்க ளதீதவித்தைதன்னை [ந்
 தொடுத்தவைத்தால் மருந்ததுவே போதும்போது
 தொல்லலகில் நோய்களொன்றும் வாராதுநீகேள்

வைத்தியைத் தன்களும் பார்வையிட்டாலுந்தான் இன்
 தம்பாகங் கைத்தொழில்கள் கண்டறிந்தோன் த்த
 னீவார்கள் பூமியிலே மிலேச்சர் மெத்தவுண்டு
 பங்கங்கே சாஸ்திரத்தை யெழுதிவைத்துக்கொ
 னீயாகப் பார்த்தாலுங் கைவாறுதுகேளு [ண்டு
 குருகாட்ட விடைபாகங் குப்பிவைப் பெரிப்புஞ்
 சீதாகப் பாடிவைத்த நூல்முப்பத் தாறிற் .

செந்தநவ ரத்தின பூபதி செந்தூரம்
 னீறியாக வைத்தவனே குருவாகும்பாரு
 கீறைந்ததள செந்தூர மாரு மறியாரே.

68

குக்கும் வாயாது வழிகுருமுடிக்க
 வறிந்தவர்க்கு வாய்க்குமடா முப்பூவின்சண்ண
 ழருக்கு ளறிவேனென்று வைத்தியங்கள் செய்வாய
 ருலுத்தருடபச்சரைப்புங்கடைச்சாதிலிங்க[ன்றி
 பேருக்குமருந்தொன் றவர்கொடுப்ப தல்லாற்
 பிரமலபி யாருக்கு மறியார்நீபாரு
 சீருக்குட் டிரும்புமட்டு மருந்துசெய்யவேணுஞ்
 சீக்கிரத்திற் காலனுயிர் கொடுபோனாற்போமே.

69

போவதல்லாற் பூமியிலே பிறந்த வுயிரெல்லாம்
 போனசென்மஞ் செய்ததன்ம மிப்பிறவிக்கெய்து
 மாவதில்லை மவந்நடத்தை நோய்வருகு மவர்க்கல்லோ
 வமைத்தார் மணிமந்திரங்க ளலிழ்தங்கனென்றும்
 புவரசுகெந்திநவ பாஷாணஞ் சாகும்
 பிணமடக்கிக்களிம்புபோக்கிமருந்துகளாய்ச்செய்து

நாவுளேய் கண்டறிந்து தண்பிலக்க மருந்து
தப்பாமல்வைத்தவனே பண்டி தனுமாமே. 70

காசமெட்டுக்கும்பெயர்

ஆகும்பா சிரசதனில் காசமெட்டுமுண்டு
யதின்கிபாஞ் சொல்லுகிறோ மறிந்துகேளு
வாகும்பா வாதத்திற் காசமதுவொன்று
வருகுபித்தஞ் சிலேற்பனத்திற் காசமதுவென்று
சாகும்பா க்ஷயகாச மீளையென்ற காச
மகக்ஷயேந்திரகாச மிரத்தகாச மாகும்
கோகும்பா கீர்க்காச மெட்டுமிதற்குள்ளே
துழைந்துவிட கீர்ச்சுலைப் பீனிசமுமாச்சே. 71

பீனிசமாம் விஷசூலை நீர்த்திரண்டு பித்தஞ்
சிரசேறி மூக்கில்நீர்ச் சோரையுண்டாம் பாரு
மூணியே சிரசிலஷ்ட காசமாறு

வொருக்காறு மாறாமற் சிரசிற்றுவேய்க
ளாணியைத் தரைந்தாற்போற் சிரசிலொருபக்க
மாப்படிந்து வுச்சிசெவி கண்மூக்கு வரைக்குந்
தோணியைத்தேறினாற்போற் சிரசிலுண்டாம்மேய்கள்
துடர்ந்துவாயில் காக்கலகு பல்விலவிஷனிரே. 72

விஷநீர் கண்ணிலுண்டாந் தொண்ணுற்றுநேய்கள்
வீதம்பலவாய் மேய்கள்வந்து குருடாகுங்கண்க
ளசதியிலே பாஞ்சவெட்டை மேகமதுமாறு
வானபித்தஞ் சிரசிற்புக்கி யளவிரந்தநோய்கள்

தீசுவாய்வுவரலெடுத்த கோய்கள் குலவிஷரீர்[னும்
தீள்கரப்பன்சொற்சிரங்காந்தேகமெல்லாம்புண்
சமாசக் குட்டங்குறை கோய்கள்வரும் பின்பு
கீங்காமற் புண்வெடித்து குறையுங்கைகரலே.73

சாலமே கொள்ளுதற்கு மருந்துசொல்வோங்கேளு
கடைக்காண்ட மறு நுற்றிற்கலந்துபார்மருந்தை
சாலவே சறுவாக்கினியும் பதங்காசங் குழம்புஞ்
சஞ்சீவி தசதீகைஷ பூபதியுமாகுஞ்
சாலமே சிரசிலுள்ள கோய்களுந்தான் றீரும்
நானிலத்தில் கீலகண்ட சுகற்பூரமாகு
மேலவே மருந்துகந்தா நெங்கேயுண்டோபாரு
மருக்குமிடமறித்துகொண்டாற்குருவாய்த்தல்நன்றே

நன்றாக முன்னுரைத்த பேர்காளு மறிந்து [சேளு
நானிலத்தில் கோய்கள்வரும் பேர்கட்கெல்லாக்
கொண்டாடி வேர்பிடுகி பூசையதுசெய்து [ண்டு
குழலடைத்துஎந்திரத்தைகருறிப்பாய்கட்டிக்கொ
திண்டாதே யில்லாத தீவினைதான்சீபாக்கித் [து
சிகும்பயும்கோய்வாறும் வுச்சாடனம்பேதனஞ்செய்
பண்டாகும் வியாதிகட்கு மருந்துசெய்வாய்பின்பு
பறக்குமடாநோய்கவெல்லாம்பற்றிநன்றாய்பாரே.

பாடினதோர் சாஸ்திரந்தான் கோடானகோடி
பண்பான வைத்தியத்தி லிரண்டிலகூம்பாரு

கடினதேவர் வாதத்தி லெகதமதுவாகுந்
 குலாவுகின்ற மார்திரீக மெண்ணாயிரந்தானுண்டு
 பாடினதோர் வைத்தியத்தைச்சுருக்கின்றாய்கேளு
 மறுநூறு மாயிரத்தைந் நூறும் நன்றாந்
 தேடினதோர்கன்மகாண்டம் நன்றாய்பாருமன்றுத்
 திர்க்கமடா நாற்பது மன்பது மென்பதுமே. 76

எண்பதிலே சொல்லிவைத்தோந் திறமாய்நீ பாரு
 மெந்திரமும் வேர்களும் பேர்நாளுங்கேட்டு
 பண்பாக நோயாளர்க்கு மருந்துசெய்ய வேதான்
 பாருநீ முன்வந்தகன்மந்தீர்த்துகொண்டு பின்பு
 சம்பருக்குப் பூமியிலே யறியாத மூடருண்டு
 சண்டாளர்க் கீயாதே யென்னால்கடன்றை
 யன்பருட கையிற்றான் சிட்டித்தென்றாற் குஸ்திர
 மறுநூறு மென்பதுமே யான சித்திபாரே. 77

சித்திக்கவேணுமென்றாற் குருமுடித்துகொண்டு
 செந்துபார்தொழிலைஎல்லாத்தீர்க்கமாகும்சொன்னோ
 பத்திமனம் வைத்திருந்தாற் குருதேடவேண்டாம்
 பார்மகனே நல்லகுரு வந்து வாய்க்கும்பாரு
 யெத்தியவர் பாதத்தில் விழுந்துதொழுதங்கே
 யென்குருவேநாயேயாண்டு கொள்ளுமென்று
 வைத்திருந்தா லவருண்மீது மனதுமிகமகிழ்ந்து
 வகைசொல்லிசாஸ்திரமெல்லாமீவார்காண்பாரே.

நீணப்பாயெண்பதிலும் காற்பதிலுஞ்சொன்னோம்
 கருவதிய வேணுமென்று லறு நூற்றைப்பாரு
 லணப்பா யெண்பதுதான் மூன்றுசொன்னோமுன்பே
 விதவிதமாயன்பதுதானுலுஞ்சொன்னோங்கூடப்
 பேணப்பாவறுதூறு மாறுநூல்கள் சொன்னோம்
 பிரித்தமேபார்த்து நூறுசொன்னோம் பிறகு
 தோணப்பா பெருநூலே யல்லாலில்லை நூல்கள்
 தொழில்விபர மறிவதற்குவாறு நூறேபோதும்.
 நூறுநூறி லேதென்றற் சொல்லக்கேளு [அம்
 மினித்தானுயிரத்தைந் நூறுங் கன்மகாண்டமூன்
 பேருபெற்ற கடைக்காண்ட மறுநூறுதான்ப்பாரு
 பிலக்கருமுடித்துருவீரமெண்பதுந்தான்ப்பாரு
 நீருமப்பா செந்தூர முப்பத்தாறும்பாரு
 மிறுத்தினோம் வேணுதண்டு யிதுபோதும்நூலே.

நூலென்ற சித்தாந்தம் வேதாந்த முதலாய் [பாரு
 நுண்ணிமையாய்ப் பாடிவைத்தோ மினிமேலில்லை
 பாலென்ற தொன்றினிலே பிறந்தநெய்யைப்போல்
 பறிந்துபார் நூலெல்லாம் பலவிதமாய்தோனும்
 மாலென்ற மரத்திலே விழுதோடுமாப்போ
 லறிந்தறிந்து நூலெல்லா மாராய்ந்துபாரு
 காலென்ற கண்ணுக்கிக் குருமுனி யானுரைத்த
 கருத்தறிந்தோர்கெண்பதுவேகாட்சிமுன்னுல்முற்றே

வயித்தியம் பின்னென்பது

காப்புநூல்

முன்னாலெண்பதுஞ்சொன்னேன் முதலேகாப்பு

மூலத்தி நின்றகண பதியைப்போற்றி

பின்னாலெண் பதுஞ்சொல்ல ஆயிகாப்பு

பேரான யென்குரு முருகன்காப்பு

அன்னுளி வீசனுப தேசத்தாலே

அகத்தியனென் றெனக்குப் பேருமாச்ச

பொன்னுன வாதத்தி லெகுகங்காப்பு

கூட்டினேன் க்ரணகுத் திரத்திற்கானே.

கூணநூ லாயிரத் திருநாறுஞ் சொன்னேன்

பொருளான வாதத்துக் காதிநூல்தான்

காரணமாம் வாதத்தில ரண்டுலட்சங்

கைமுறையாம் பதினாறுங் கண்டுகேளு

ஆரணமாய் பெருநூலை சுருக்கிச் சொன்னேன்

ஆயிரத் திருநாறுமீதில் முடிவதாகுங்

தாரணியில் வயித்தியத்துக் காதிநூலுங்

தமிழினு லாயிரம் வெண்பா சாற்றினேனே.2

சாற்றினே னுநூற்றி லிரண்டுகாண்டம்

தாய்சொல்ல ஆய்சொல்லத் தானேபூய்

லேத்தினேன் மற்றதோர் நூல்களெல்லா

மிதின்கீழே யாகுமல்லா லேற்றமில்லை

தூற்றினே னெண்பதிலே சுருக்கம்நாலு
வகையறிய வேணுமென்று லின்னாற்றேடு
தூற்றினங்க ளுருக்கினங்கள் செந்தூரங்கள்
நிலைப்பதற்கு வழலைவிட்டால் நேர்படாதே.

நேராக வயித்தியநா லனேகமுண்டு
நிலைப்பதற்கு அறுநாறு மெண்பதுபோலில்லை
தீரான அறுநூற்றில் முந்நூல்நன்று
தெளிவான வெண்பதிலே பின்னூல்நன்று
கூறுன விர்தநூல் பின்னூலாகும்

கூறினே னிதையெடுத்து மறைத்தார்சித்தர்
பேரான தன்மத்தைக் குறித்துப்பின்னும்
பெரியோர்கள் வெளியிட்டார் பேணிப்பாரே.
பாரப்பா புத்திரனே மச்சகெந்தி

பாடுகிறே னெண்பதிலே சுளுவைவெல்லாம்
நேரப்பா நோய்போகக் கன்மகாண்டம்
நிறைப்படிக்கு யார்முடிப்பா ருலகத்தோர்கள்
சீரப்பா மனிதரெல்லா மிராசானோசொல்
திரவியவா னாயிரத்தி லொருவனுண்டு
ஊரப்பா பெளியோருக் கின்னூல்வேணு
முயிர்குடுக்கு மின்னூல் யுரைசெய்வேணே. 5

கன்மநிவர்த்தி

செய்தென்னு பஞ்சபா தகத்தினுலே
தீராத கன்மவினை செடத்திற்காணு

முய்வதற்கு மருந்துடனே சாந்திகொண்டு
 உரைக்கிறேன் கடத்தினிலே ஓடும்நீரை
 மெய்வதென்ன பெடுத்துவந்து சுத்தமான
 வீடதிலே தெர்ப்பையிட்டு வைத்துக்கொண்டு
 கொய்வதென்ன வெண்ணூலுஞ் சங்கும்பாசிக்
 கோர்த்துநீர்க் குடத்தினுட வாயிற்சுத்தே. 6
 சுத்தியே பசுமஞ்ச ளறைத்துவப்பி
 துளிரான மாங்குழையு மேலேவைத்து
 பத்தியே தூபமொடு தீபங்காட்டி
 பகலவனா முதலேழு னாளுமங்கே
 மத்தியா னந்தனிலே கன்மரோகி
 மன்னவனே முன்னாக வைத்துக்கொண்டு
 பத்தியாங் குடசலத்தில்முக்கோணமிட்டு[தோதே.
 போதிப்பா யக்கோணத்திற் சிசுரம்வைத்
 ஒதுவாய் கூவிளத்தின் பத்திரம்நூற்றெட்டு
 ஒங்கார முச்சரித்துக் குடநீர்க்குள்ளே
 நீதியாய் முகிந்தபின்பு பரத்திரத்தினுலே
 நீரெடுத்துப் புரோஷிப்பாய்க் குடசலத்தை
 பேதியா தொருமனதாய் சிவங்கைமுன்று
 பிணியாளித் தணக்கனிக்கப் பிர்மைபோருந்
 தேத்தியா மருக்கன்முத லேழுநாளுந்
 தினமுமிந்தப் படியெடுத்து செய்யகன்றே 8
 என்றான நாளேழுஞ் செய்தாயானால்
 நாடாது கன்மவினை நாட்டிலுந்தா

சென்றான் மூலமிது வெளிவிடாதே
தற்பணஞ் செபங்க னிதற்கீடல்ல
சென்றாகக் கன்மத்தை நீர்த்திசெய்து
நலமான வலித்தத்தை தானேகொள்ளு
தூன்றாத மேசமது மிருபத்தொன் றுங்
குடிபோக மருந்தொன்று கூறுவேனே. 9

சொர்ன அப்பிரேகச்செந்தூரம்

கூறுவேன் அப்பிரேகச் செந்தூரமைந்து
கொடிதான் வளம்ப ப் பிடைபெசுட்டி
கூறுமே பரிசேக்கு அப்பிரேகத்திற்பாதி
கிசமுள்ள சசுபதங்கம் பவளம்நேராக்
கூறுமே அயக்காந்தச் செந்தூரத்தான்
சிறப்பான அப்பிரேகத் தனக்குநராய்
தாருமே கருவங்கம் ரேகிற்பாதி
சாதகமாய்க் குமரிப்பால் விட்டுஆட்டே. 10

ஆட்டியே வில்லைதட்டி புடத்திற்போடு
வப்பனே வட்டிக்கு போலாமென்னே
கூட்டியே வில்லைக்குப் பாதிக்கெந்தி
நேராக் கெத்திக்கு பாதிவிங்கம்
மாட்டியே கல்வத்திற் குமரிச்சாற்றால்
மாளமட்டும் தானைத்து வில்லைதட்டி

வாட்டிலே. சவீதனிலே வலர்த்தபின்பு

வட்டோடிற் சீலைசெய்து புடத்தைப்போட்டு

புடம்போட யேழுதிரம் சிலந்துநீறும்

பொல்லாத மேகமெல்லாங் கடலோடிப்போட்டு

திடயான வண்ணமது குறைந்துகின்றாற்

செயலிங்க மறைக்களஞ்சி சேர்த்துப்போட்டு

யிலும்போலே வந்ததொரு மேகந்திரும்

கிட்டோடிப் போகும்ப்பா அனுபானங்கேள்

உடலறிந்து வழர்தசஞ் சீவிலேகிய

முண்ணலே அனுபான முரைத்திட்டோமே.

தாம்பிரபற்பம்

உடைத்தொரன் அயிரேச மேன்றும்பேரு

வெட்டுங்காத குண்குன்ம வாய்வுக்கெல்லாங்

சுரைத்திட்ட தாம்பிரத்தை எத்திசெய்து

கனமான குணையிட்டிடுகும்போது

நிறைக்கிறேன் தாளகழு மண்டத்தோடு

பெலுமிச்சம் பழக்கார்விட்டவாத்துவுண்டை

குறைக்கிறேன் குன்றுமணி போலுருட்டி

குறையாமலொருபலத்தான் மூன்றுபலத்திறுக்கே

தாக்கவே ஒவ்வொன்றாய்க் குடுக்கவாங்கி

தாம்பிரம் வெங்கலம்போற் நகர்ந்துகாணும்

நீக்கவே பொடியாக்கி யகாக்கும்போது

நீட்டுவாய் வீரமிரு களஞ்சிந்து

தீங்கியே சேர்த்தரைப்பா யெருக்கம்பாலாற்
 றடிபடங்க ழுந்துனுட் சழலில்வாட்டி
 த்கலே வில்லைதட்டி யுலர்ந்தபின்பு
 புடம்போடு தூரெருவற் பொதுமிநீரும். 14

தோன தாம்பிரதத்தை கல்லத்திட்டி
 நேரிழையாள் முலைப்பாலா லரைப்பாய்சாமன்
 தோன ரசங்கழஞ்சி கூட்டியாட்டி
 குக்குடத்திற் புடம்போடக் கொடியபாபந்
 திராத நோயுண்டோ குன்மமெட்டுஞ்
 சேர்ந்தபல ரோகமென்றார் தீர்ந்துபோகும்
 தோன கன்னற்சாதி யூடு நகரகழக
 கனியிலிட பத்தியம்பார் கஞ்சியாமே. 15

அரையாப்புக்குகட்டுமருந்து

குருமே மினகோடு வுப்புச்சா
 யாமணக் கெண்ணெயெ-டு நெய்யுமாகும்
 போகுமே யிம்மருந்து மூப்பத்தாற்
 ழுட்டினே னிதுபோலே கருகிருது
 வேகுமே அரையாப்பு தீர்வென்றல்
 வெள்ளைதனைக் காக்கிட நான் மெழுகிலூட்டி
 யேகுமே வில்லைதட்டி வெகட்பிச்சட்ட
 யிருந்தவிடம் தெரியாம வேகும்பாரே. 16

முப்புச்சுண்ணம்

பாப்பா முன்னூல்தா னெண்பதுக்குட்
 பாடினேன் குருமுடிக்கும் பக்குவத்தை
 சரப்பா திறந்துதான் சொல்லவில்லை மூலந்
 திறந்தப்பா பாடினேன் பூநீர்வித்தை
 கூரப்பா அதினுலே குற்றமென்றுங்
 கொட்டினேன் யிர்தநூல் பின்னெண்பதுக்குன்;
 ஆரப்பா கண்டுசெய்வார் யோகியானு
 லறிந்துகொண்டு வழலையெடுத்தாடுவானே.
 ஆடுவான் வழலையெதோட்டே வாதியானு
 ளைதவிட்டு மூதேவி யலைவானாய்போ
 லோடுவான் பூமியிலே முளைத்தபூண்டு
 வொவ்வொன்றும் பார்த்துமன முருகியாய்வான்
 கூடுவான் கடைசியிலே பிச்சைவாங்கி
 குடிப்பதல்லால் தூங்களுக்குக் குற்றஞ்சொல்வான்
 சோடுதா னெடுத்தவனை யடிக்கவென்றாற்
 றோடுகுறிபோற் றொட்டேறுங் கோட்டைகல்லே.
 கல்லென்றால் வெள்ளைக்கன் னாதக்கல்லாங்
 கருங்கல்லுஞ் செங்கல்லுஞ் சுக்கானல்ல
 சொல்லென்ற யானையாம் வழலைக்கல்லாஞ்
 சோமனென்று பிரதியென்றுஞ் சொன்னேன் சொன்
 புல்லனே பாராது வந்தக்கல்லிற் [னென்
 பூரக்கல் வீரக்கல் இரண்டாய்நிற்கும்

வில்லென்ற பூக்கற் சத்தியாச்சு

வீரக்கல் லுப்பாச்சு யீசனாச்சே

19

பூச்சப்பா சத்தியிட்டா லாகாதுப்பு

வப்பென்ற நீராலே சுத்தியாச்சு

பேச்சப்பா யிருநூற்றிற் சொன்னோமானே

பிண்டக்கல் விததைசெய்ய குருதான்வேணும்

பூச்சப்பா பெருநூ லாயிரமும்வேணும்

முறைதெரியு மில்லாவிட்டால் வழலைவிதை

பாச்சப்பா யிந்நூலில் வெளியாய்ச்சொல்வேன்

காலமென்ன மீனமே ஷத்தைப்பாரே. 20

பாரப்பா யிந்நூலிலே விளையும்பூவே

பசுந்தரல் மீனவிபட்டு சண்ணமாரு

மூரப்பா அப்பூவிற் குறுணிவாரி

வுத்தமனே செலத்தைவிட்டு தெளிவுவாங்கி

நீரப்பா காச்சியபின் மறுதிறந்தான்

நிசமான சிறுநீர்விட் டிறுத்துக்கொண்டு

பாரப்பா காச்சியபின் தேசுநீரிற்

கடந்தபின்பு அண்டநீர் தெளியிற்காச்சே. 21

காச்சியபின் பிரமகற் சண்ணம்பண்ணி

கம்பியுப்பு சன்னமுடன் மூன்றும்நேராய்

தாட்சியே வாராமற் கரைத்து வெள்ளாய்த்

தணலிலிட்டு குளம்பான பருவந்தன்னிற்

பாச்சிடுவாய் பாரையுப்பு சீனக்காரம்

பாஷாண வீரமொடு சாரங்காரம்

க.ச்சயில்லை துருசோடு பொடித்துக்கொண்டு
சொட்டுவாய் யினகிநிற்குங் குளம்பிற்றானே. 29

குளம்பான மருந்தையெல்லாம் காறோட்டிவிட்டு
கொடுவாயிற் றிங்கனொன்று குணமாயனுபவித்
தனம்பாமல் சாராயம் பற. இதுக்குட்
டான்னிட்டு கலக்கலைப்பாய் ரனியிற்குள்ளே
விளம்பாமற் சவ்வுகொண்டு கடைத்துநின்ற
வெயில்முகத்திற் பாரையிலே விசிறுவாயே.

எச்சிறியே பூப்போலே பொங்கிநிற்கும்
விழைந்தவுப்காப பட்சமது மேலேசென்று
பசுவே யப்பூலிற் பலந்தான் வரங்கி
அந்திடைக்கு னோர்பாதி பூம்வீர
முசுவே குருவண்டு களஞ்சிகுட்டி
வத்தமனே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
பசுவே அதுவகைநீர் தன்னுலாட்டி
பிடித்திடுவாய் கிள்ளையது பெருமைதானே.

பெருமைபென்ற சட்டி யிலே கிளிஞ்சிக்கண்ணம்
பேரரசு பாதிவிட்டு கிள்ளைவத்து
அருமைபென்ற அதின்மேலே சுண்ணாங்கொட்டி
அழுக்கியே மேல்சட்டி கவிழ்த்துவிட்டி.
உருமைபென்ற சிலைமண் ணோழுஞ்செய்து
உத்தமனே பெண்சாமம் தீவையூட்டி.

சுருமையில்லா தீயைநீ சூட்டும்போது
 வயிரவர்க்கு மாயிக்கும் வணக்கஞ்செய்யே.
 வணக்கஞ்செய் தாரவிட் டெடுத்துப்பாரு-
 மல்லிகைப்பூப் போலிருக்கும் வழலைச்சண்ணங்
 குணக்கமில்லா யிச்சண்ணந் துருசுக்கப்பி
 கொடுரவியிற் போட்டிடவே சுண்ணமாகு
 மணக்கவே வாடைபட்டாற் சூதராகன்
 மதிமயங்கி கட்டுமடா வாதவேலை
 சுண்ணப்பொழுதி லுண்டாகும் கோசபிசஞ்
 செயலறிந்த வாதமகன் வயித்தியனாமே. 26

வயித்தியன்செய்யும் ஆதரவு
 வயித்தியனே யானாக்கால் முப்பூவேணு
 மறந்துவிட்டு செய்வதினாற் கிருபையென்ன
 சயித்தியமா முபகாரவார்த்தை சொன்னாற்
 றம்பிக்கு வந்தநோய் தானேபோமோ
 நயத்தினிலே நவலோகம் பாஷாணங்க
 ணற்பூண்டு தழையாலே பற்பஞ்செய்வீர்
 பயித்தியமோ வங்களுக்கு கோய்கள்போகா
 பண்டிதமே கண்டிதமாய் பார்த்திடீரே. 27

பாராமல் செய்வதிலே தோஷத்தோஷம்
 பழம்புண்ணாணி வயித்திய னாகுமென்றுங்
 கூறும் விருக்குதோ சாஸ்திரங்கடோறுங்
 குணமுள்ள ராசியென்றாற் பசிக்கும் நூல்கள்

230 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிப்

தேறாமற் சொற்கேட்டுப் பரிகாரத்தைத்
செய்வதிலே பழிபாவஞ் சிக்குஞ்சிக்கும்
கூறான வுலகத்தில் வுயிரையெல்லாம்
கொல்லுதற்கோ தலையெடுத்தாய் கூற்றனோ

இரசபதங்கம்

கூற்றனம் நோய்தனக்கு ரசபதங்கம்
கூறுகிறேன் புலத்தியனே கூர்ந்துகேளு
பார்த்துநீ தோண்டிரண்டு சமனாய்வாங்கி
பருந்தோண்டிக் கரைவாசி புப்பையிட்டு
மாற்றான கெந்தியொடு பற்பாடகமு
மாஞ்சியொடு வெள்ளைப்பா ஷாணம்நாலு
நீற்றான வகைக்கியரைக் களஞ்சிவீதம்
நீயரைப்பாய் வெற்றிலைச்சார் னிட்டு ஆட்டே.
ஆட்டியே கல்வத்தி லெடுத்துக்கொண்டு
யதையெடுத்து யகல்போலே யிடித்துலர்த்தி
நாட்டியே ஁ண்டுபல மிரசத்தைவிட்டு
நற்பாண்ட வுப்பின்மேல் நடுவேவைத்து
மீட்டியே வுப்புமேல் மறைத்துத்தூளி
மேல்சட்டி கவிழ்த்துயிடை சீலைசெய்து
தீட்டியே அடுப்பில்வைத்து யெட்டுசாமந்
தீயெரித் தாரவிட்டு திறந்துபாரே.
பாரேநீ மேல்தோண்டி பதங்கத்துள்ளே
பதங்கமது பற்றிகிற்கும் பதனமாக

விட்டு பன்றியது மயிரினுவாங்கி
 பப்பனே பிங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
 விட்ட பனவெல்லம் நல்லவெல்லஞ்
 சர்க்கரை வாழைப்பழத்தி லுண்பிராகி
 னாவிட்டு ஒடிப்போம் நாளேழுக்கு
 ளுண்டான பரங்கிமுதல் சூலைபோமே.

31

சூலைபோம் வாயிலது கடித்ததானாற்
 றுடியான கருவேலம் பட்டைதண்ணீர்
 சூலைபிலு மாலையிலும் வாயிலாற்றி
 காரவே கொப்பளிக்க விக்கந்தீரு
 மூலமுதற் கடுப்புரெத்த மீசுந்துதானால்
 முட்டுவாய்ப் பாற்கஞ்சி யினஞ்சூடாக
 பாலசனே மாதருட சையோகத்தை
 பாராதே மூன்றுதிங்கள் பத்திரமாய்ப்பாரே.

அரிதார பற்பம்

பத்திரா மரிதார பற்பஞ்சொல்வேன்
 மருங்கட்டி யாகவொரு பலமாய்வாங்கி
 சத்தியமாஞ் சுண்ணாம்புக் கல்லிற்சுத்தி
 சாழ்சூல்லா யீரைந்து திறமேசெய்து
 புத்திராய் வெடியுப்புச் சுண்ணம்வீர
 மருவான பூரீறு சீனக்காரம்
 வெற்றியாய் வெள்ளையொடு பெருக்கம்பாலால்
 மலான சட்டிக்கு கவசஞ்செய்யே.

33

கவசமிட்ட கட்டிதனைக் காவவைத்துக்
 கனபூவரசம் பட்டையுட சரம்பற்குள்ளே
 நியிலமிட்டு சிலைமண் ணேழுஞ்செய்து
 நிலவரமா யடுப்பேத்தி தீனைவாய்முத்தி
 துவசமிட்டு னாற்சரம. மெரிக்கநீறுஞ்
 சிவசிவா அரிவினுட தேவினாத்
 துவசங்கட்ட வேணுமப்பா லோகத்துள்ளே
 சயரோகஞ் சுரமார்தந் தான்காணுமே. 84

காணவே அரிதாரப் பற்பந்தன்னை
 கனமான திரிகடுகு தேனிலுண்டால்
 கொணுமே சுரமினைக் கிரந்திருஷ்டம்
 கலயில்லாப் பிணிசங்கன் விஷநீரெல்லாங்
 கொணுமே புகையிலையும் புனியுந்தள்ளு
 கொண்டபின்பு தலைமுழுகிக் கூட்டியுண்ணே.

சுரகோடாலி

உண்ணவே சுரங்களுக்கு மாறலுக்கு
 முதலாட சுரக்கோடாலி யுறைகதிறேனீசன்
 வீண்ணிலே போனவுயிர் மீதுமீளும்
 வெள்ளையொன்று குதமொன்றுகொளரியான்
 தண்ணவே மிளகுடனே சேர்த்தரைத்து [அ
 'சாரென்ற மத்தஞ்சார்க் கொம்பின்பாந்

ஆண்ணவே நாற்சாம மரைத்துநன்று

புழுந்திடைக் காயவைத் தெநித்துக்கொண்டு
ஆண்ணவே மோர்க்காடி யினநீர்தன்னி
இட்டினு நாளொன்றிற் சுரங்காடாதே. 36

மாத்திரைகளின்பெயர்

சாடாது மாத்திரையின் பேரேசென்று
லிரத்தின பூபதிகந்தா மணிசஞ்சீவி
பாடாத பகேதியால் அக்கினிகுமாரன்
வாதராட்சதன் காமகேசரி ஆனந்தன்
ஹ்நான திலையெ-லாம் ஐர்தூற்றுக்கு
ஞ்ஹரத்திட்டே ஸிங்ஹம்ஸேது வுகிதமெல்லாம்
பாடாம லிருக்கவில்லை தூல்கடோறும்
பார்த்தநீர்தாற் பண்டிதமும்பலிக்குந்தானே.

வயித்தியர் அறியவேண்டிய விவரம்

பலிப்பதற்கு வியாதிபுள்ளோர் திரேகக்கூறும்
பருத்தவுடல் மெலிந்தவுட றோயின்கூறுஞ்
சலிப்பில்லா மலக்கூறுஞ் சலத்தின்கூறுஞ்
சாத்தியமு மசாத்தியமுந் தத்துவக்கூறும்
வலிப்பில்லா தாதுநித் திரையின்கூறும்
மங்கையர்க ளாசையின்மேல் மயக்கக்கூறும்
பலிப்பில்லா கன்மதன்ம நாட்டக்கூறும்
பார்த்தறிந்து பிறகுபார் மருந்தின்கூறே. 38

284 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

கூரப்பா தாதுலட் சணமும்பாரு

கோள்பாரு நாள்பாரு குணமும்பாரு
நேர்பாரு தேசபேதா பேதங்கள்பாரு

நினைபாரு கிரகவுச்சம் நீசம்பாரு
பேர்பாரு யிவனை நீ பிறகுபாரு

பேரதிலே கீர்த்தியின் றன்மம்பாரு
வேர்பாரு தழைபாரு மிஞ்சினுக்கால்

மெள்ளமெள்ள பற்பஞ்செந் தூரம்பாரே. 39
பாரப்பா வுலகத்திற் பெரியோருண்டு

பகைக்காரர் மெத்தவுண்டு பாஷாண்டியுண்டு
தாரப்பா தாராதங்கள் கண்டறிந்துசெய்ய

தன்மம்வரு மதினிலே கீர்த்தியுண்டு
கூரப்பா யார்கவடஞ் செய்கின்றது

கொடுக்கின்ற மருந்துகளிற் குற்றம்வேண்டா [ஞ்
சீரப்பா கிருபைவைத்து மருந்துய்யந்தாற்

செய்தகன்ம மவாவரைச் சேருந்தானே. 40
தானென்ற நோயாலே யெடுத்ததேகந்

தன்னிலனல் மாருதமு முயிர்தானாச்சு
பூனென்ற சிலேற்பனமும் வாசுபித்தம்

பிடரிவழி யாயிரங்கி காத்தில்நிற்கும்
ஊனென்ற நாடியது ஒன்றேஒன்று

ஒன்றுலே மூன்றுகி அநேகமாச்சு
நானென்ற நவதாது தொந்தமாச்சு

நன்றான நாடியெல்லாந் தெளியநன்றே. 41

நீந்துபார் நாடியுட தானையின்போக்கு
 செப்பரியநோய்போக்கும் சடத்தின்போக்கும்
 தாழிந்துபதி னாயிரத்தில் சொன்னேன் சொன்னேன்
 மூன்றுவித கன்மகான் டங்கள்சொன்னேன்
 வாழிந்திடவே மணிநாலா யிரவெண்பாவில்
 போக்கொன்றுந் தப்பாது பூராயங்கள்
 தீளிந்துகொள்ள யின்னமொரு என்பதுண்டு
 சிவசிவா வாததூல் தெளிவுதானே. 42

நானென்ற யெண்பதில் வழலைமார்க்கம்
 சாதகமாய்ச் சவுக்காத் தெண்ணைவாங்க
 வனென்றகருக்குருவும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 வெட்டவெளி யாகும் த நூலைப்பார்த்தால்
 தானென்ற ரிஷிதேவர் முனிவர் சித்தர்
 கூடியே பொதிகையில்வந் திருக்கும்போது
 நானென்ற சாஸ்திரங்க ளெல்லாம்பார்த்து
 என்பதையுமறைத்துவிட்டார் எனக்காணாமல்.

காணாமற் போகாமல் வழலைச்சுண்ணம்
 கருவாளி யாயிரத் திருநூலும்பாரு
 தோணாமல் சட்டமுனி சொன்னமார்க்கம்
 சுத்துரோம்ப வகைதெரியச் சொன்னூரில்லை
 பூணாமல் நந்தீசர் வெளியாய்ச்சொன்னார்
 புதைத்தாரே மூலவர்க்கப் பிள்ளையெல்லாம்

வினா சொல்லவில்லை மச்சகேந்திரன்
வெடியுப்பு கேர்க்கும்வகை விளம்பினோடு.

கூடியரோகம்வருதல்

விளம்பினார் கூடியரோகம் வருதல்கேளு
விசையான மூலத்தில் சூடுகொண்டு
தளம்பியே கபாலத்தில் முட்டிஜாடி
தாதுவெல்லாம் கலகலத்து ரெத்தம்வற்றி
உளம்பியே நீரெரிந்து சுரமுந்தோன்றி
உளச்சலொடு பீனிசம் நாக்குருசையற்று
விளம்பியே யெட்டுவகை கூடியங்களாகி
கிளாறு கொண்டுவிடும் விளப்புத்தானே. 43

கூடியகுலாந்தசெந்தூரம்

விளப்பான ரோகமது தீவென்று
விளம்புவேன் கூடியகுலாந்த செந்தூரத்தான்
விளப்பான ஆயிரத்தவந் தூறில்சொன்னேன்
பேச்சல்லாற் றீந்தமுறை பேணிப்பாரு
உளப்பான மால்தேவி பலமதொன்று
உத்தமனே பூனிக்காய் நீரிற்காய்ச்சி
விளப்பானத் துளசந்திர மாகத்தூக்கி
செக்கினுவை சாற்றிலே சுத்திசெய்யே. 44
செய்திடவே அரிதாரம் சமனாய்ப்பூரம்
சிகைகட்டி யெருக்கம்பரஸ் தன்னுலாட்டி

பூய்திடவே குகையிலிட்டு புடத்தைப்போட
 குலமெல்லாந் தான்புகைந்து சாம்பலாகும்
 பூய்திடவே அந்திடைக்கு பவளம்நாரி
 யிவைகட்டி முன்போல புடத்தைப்போடு
 பூய்திடவே வெந்துபோம் அவ்விடைக்குவிங்கம்
 ராவினென்று தங்கமறை தொந்திகாலே. 47

பூல்கட்டி காந்தமரை பல்முஞ்சேர்த்து
 கனமான குமரிச்சார் முருக்கம்பூச்சார்
 பூல்கட்டி புடம்போடு செந்துரிக்கும்
 கனகமாஞ் செந்துமப் புடமஞ்சானால்
 பூல்கட்டி குளாபிலே அடைத்துக்கொண்டு
 வரகாண திரிகடுகு தேனிலுண்ணு
 பூல்கட்டி பத்தியங்கொள் கறுத்தாட்டின்பால்
 பத்துநாள் மருந்துண்ண பலிக்கும்நன்றே. 48

இருமல் கடியத்துக்குக்கியாழம்

கன்னுள பாலிலே சிறகாஞ்சேரி
 நலமான வேர்த்தட்டி போட்டுக்காய்ச்சி
 கன்னுமல் இரத்திரிக்குக் கொள்ளச்சொல்லு
 குணமாகு மிருமல்முதல் சுரங்கள்யாவுஞ்
 சென்றாகா மோராகா மீனுமாகா
 செடகுறிப்பு பலன்பார்த்து சேர்த்துண்ணு

வெண்டான தாமரையின் மணிபருப்பை
வெந்நீரில் கொண்டுவே விக்கல்போமே 4

விக்கலுக்கு

விக்கல்போம் இன்னமொரு விபரங்கேளு
விசையான மூலத்தில் கனல்தான்மீறி
வெக்கையாய்ச் சூடேறி மேகநீராய்
மேற்கொண்டு சிரசுவரை கண்ணில்தாவி
சிக்கவே நீர்கலந்து வாதபித்தஞ்
சிலேற்பனகா சங்களினு லொளியோமங்குப
பக்கெனவே வாய்வேறி குத்துமாகும்
பார்வையிலேதொண்ணூற்றுறு வ்யாதிபாடே
பாரப்பா நேத்திரநோய் தொண்ணூற்றுறு
பசருகின்ற குணங்குறிகள் தீகைநயெல்லா
நேரப்பா நேத்திரநூல் ஐந்துற்றுக்குள்
நிலவரமாய்ச் சொன்னேனதில் தயிலநெய்கள்
ஆரப்பா மாத்திரைகள் நசியமெத்த
அவிழ்தங்கள் மைக்குளம்பு அபானசுத்தி
காரப்பா நரம்பறிந்து சுடுதல்கண்ணில்
கருவிகொண்டு குத்துகிற கைசித்திரங்கானே
சித்திரமா முபநயனம் வைத்துகட்டல்
சிறப்பான ஆவிபுற வடைசுள்பூச்சு
பத்திரமாய்ப் பத்தியங்கள் கருமசாந்தி
பார்ப்பதற்கு சாத்தியமோ டசாத்தியங்கள்

தந்தையுஞ் சொல்லிவைத்தேன் ஐந்துற்றுக்கு
 ளிதையறிந்த வயித்தியனே வீசனாகும்
 த்தியுள்ள புலத்தியனே பச்சையான
 பூரமென்ற குளம்புதனை புகலுவேனே.

52

பூரக்குளம்பு

மென்ற வாலுளுவை குங்குமப்பூ
 உத்தமனே கிராம்பொன்று பூரமொன்று
 மென்ற சந்தனஞ் செண்பகப்பூ
 அப்பனே கோரோசனையும் லவுங்கப்பத்திரி
 மென்ற வெள்ளைச்சா ரணையின்வேரும்
 நலமாக சரியிடையாய் கூட்டிக்கொண்டு
 மென்ற வெள்ளிபற்பம் காலுங்கூட்டி
 யிதமான கல்வத்தி லேத்தியாட்டே.

53

கூட்டுவாய் நால்சாமம் தேனுமிட்டு
 அப்பனே வளித்தவுடன் பரணிசேர்த்து
 கூட்டுவாய் வெந்தயம்போல் கண்ணில்பாதி
 தீராத கண்மயக்கம் காசம்போகும்
 காட்டுவாய் தலையிடையும் பித்தம்தீரும்
 நண்டுகால் பெருத்தகண்ணும் நற்கண்ணாகும்
 கூட்டுவாய் சிறுசந்த னாதிமுழகு
 கூத்தியர்க் கிடுமருந்து கூறுவேனே.

54

வந்திரீகள் வசியம்

கூறுவேன் விர்ததுவும் களஞ்சிவாங்கி
 கோவையிட பழத்துளிரை களஞ்சிவாங்கி
 தோவே பேய்க்கருப்பஞ் சாத்தாலாட்டி
 சிறுமணியாய் உருட்டியதை யுலரவைத்து
 மாரவே வெற்றிகைப்பாக் கருந்தும்போது
 மணியொன்று தெரியாமல் மங்கைக்கீய்த்த
 சேரவே வுனைப்பிரிய மாட்டாள்கன்னி
 தேக்கமது தெளிவசற்கு தேங்காய்ப்பாலே.

பல்வலிக்கு சிபாமம்

பாலென்றால் பச்சைப்பால் குடிக்கத்தீரும்
 பல்வலிக்கு மருந்தொன்று பகரக்கேளு
 கோனென்ற நீர்முள்ளி விரையைவாங்கி
 கொட்டுவாய் பலம்பத்து பாண்டத்துள்ளே
 சிலென்ற வசம்பு ஐசை பலமும்போட்டு
 சீயெரித்து பசுக்குரீ ரெட்டொன்றுக்கி
 மேலென்ற அந்திசந்தி கொப்பளிக்க
 வீக்கமொடு பல்வலிபும் சிட்டுப்போமே.

ஒருநிலைவலிக்கு நசியம்

கடிகுப்போம் ஒருசுலைகோய் பண்டைகுத்த
 சிசையான நிலைவலிக்கு நசியங்கேளு.

ஓபோல் சுக்குமிரு பலமேநாழி
 சலத்திலிட்டு நாழியாகக் குருகக்காச்சி
 ஓபோந் தேங்காய்நெய் அரைக்கால்விட்டு
 தாழ்வில்லா குங்குமப்பூ விராகன்போட்டு
 ஓபோம் நெய்வடித்து நசியமிட்டு
 யிருந்தவிடம் தனைவிட்டு யேகும்பாரே. 57

மேகநீருக்கு பவளபற்பம்

ஏகுமே மேகநீர் நிருபதுக்கு
 யிதமான பவளபற்ப மொன்றுசொல்வேன்
 யாகுமே முசுலெலும்பு சுட்டச்சாம்பல்
 மக்களே பலமொன்று குமரிப்பாலால்
 யாகுபெற அரைத்துருட்டிக் குகையாய்பண்ணி
 பவளமது ஒருபலமும் கிராம்புமாஞ்சி
 வேகுமே கால்களஞ்சி வீரங்கட்டி
 விசையான முயல்வத்தம் விட்டுஆட்டே. 58

ஓட்டியே வில்லைதட்டிக் காமவைத்து
 அப்பனை குகையிலவைத்து சீலைசெய்து
 ஓட்டியே அன்புகொடு புடத்தைப்போடு
 கலமான பவளமது யற்பமாகுங்
 ஓட்டியே அமுர்தசக் கரைவற்கொள்ள
 கொடியதான மேகநீர் குடியோடிப்போம்

அருகத்தயமகாருனிவர் அருளிய

மேட்டிலே விரைத்தவிரைப் போலேயாச்சு

மிலேச்சருக்கு நூல்கிடைத்தும் வீணும்புந்

வீணாகப் போகாமல் நூலைப்பாரு

வேண்டியே தவசிருந்து பெற்றபிள்ளை

வாணனை மயக்கவந்த பிரளினோய்க்கு

மக்களே மருந்தொன்று வகையாய்க்கேளு

பாணனை அவுரியின்வேர் தேத்தான்ரெண்டு

பலத்துடனே புங்கலூட கொளுந்துகரல்தா

கர்ணமற் பொடியாக அரிந்துக்கொண்டு

கலையமிட்டு யேரெண்டத் தெண்ணெய்வாரே.

ஏரெண்டத் தெண்ணையரை படியும்விட்டு

என்மகனே ரவிமுகத்தில் எட்டுநாள்வை

கூரண்டத் தெண்ணெய்தனை வெதுப்பிக்கொண்டு

குழந்தைகண் கணைபிறனி சோகைமார்தம்

சாரென்ற யெண்ணெயது கரண்டிவீதம்

தப்பாமற் கொண்டிவே சொல்லக்கேளு

காருண்ட மேகஜலம் பெருங்காற்றாலே

காணும லோடுகின்ற படிபோலாமே.

61

அருகன்வேர் கிருதம்

போமப்பா அருகன்வேர் கிருதம்நூலில்

புகலவில்லை யிந்நூலிற் புகழ்ந்துசொல்வேன்

நாமப்பா சொல்லுகிறோம் அருகின்மூலம்

நன்றாக வொருதுலாம் நறுக்கிக்கொண்டு

நாற்பா யிடித்ததனை பாண்டத்திட்டு
 வளமாக நூறுபடி ஜலந்தான்விட்டு
 நாற்பா நாலுபடி யாகக்காய்ச்சி
 உத்தமனே வடிக்கட்டி யிறுத்துக்கொண்டு
 தாமப்பா ஆவிநெய் நாழிவிட்டு
 தடையறவே மதுமரை பலந்தானாமே. 62

மொன்று தாமரைசெங் கழுநீர்மூலம்
 பாச்சுவா யிருகளஞ்சி மைபோலாட்டி
 ஸ்லமென்னு மாதனையின் பழச்சார்நாழி
 பிரளாமற் படிகலக்கி நெய்யில்விட்டு
 ஸ்லமெல்லாம் வற்றுமட்டும் கமலம்போல
 தீயெரித்து பதம்பார்த்து யிறக்கிக்கொண்டு
 ஸ்லவென்னு மூலத்தில் அஸ்திசூடு
 கொடிதான கிரிச்சினங்கள் கிராணிபோமே.

ராணிபோம் பிரமியங்கள் கபாலசூடு
 கிறுகிறப்புத் தீருமடா பத்துநாளில்
 ராணியாய்க் கொண்டுவர வெகுநோய்த்தீருஞ்
 சிவனருஞ் சடைமீதில் தரித்தகற்பம்
 பிராணிகளுக் காகயிந்த கிருதஞ்சொன்னேன்
 பிழைக்கவென்றாற்செய்துண்டு பெரியோராவாந்
 பிராணியென்ற மாதர்களுஞ் சையோகத்தால்
 யிடுப்புனைவு கறிப்புலரி பெல்லம்போமே. 64

கிரந்திக்குப்புகை

போமப்பா கிரந்திக்கு புகைதாடுவான் ஹ
புகழான சூதமொன்று களஞ்சிவாங்கி
வாமப்பா காரியங் களஞ்சிபீட்டி.

மாட்டியேரெண்டுமொன்றுப்பொடியாய்
தாமப்பா எருக்கம்வேர் கரியில்சேர்த்து
தாழ்வில்லா மூன்றுதினம் புகைபிடிக்க
சோமப்பா கிரந்தியொடு சூலைபோகும்
துடியான மருந்தொன்று சொல்லக்கேளே

திசைவாய்வுக்கு பேதியுண்டை

சொல்லுகிறேன் பேதிக்கு வாய்வுபுத்திரன்
சூதமொன்று லிங்கமொன்று காரமொன்று
வெல்லுகிறேன் இந்துப்பு கடுக்காய்ரோகணி
வெள்ளைக்காக் கணம்வேரும் விமாதன்மூன்று
நல்லுகிறேன் லாவமென்ன விமாதெனட்டு
வெப்பிரண்டைச் சாற்றுவே அரைப்பாய்சாமன்
மல்லுகிறேன் கடலைப்போ ஓருட்டிக்கொண்டு
வாகான யிஞ்சிச்சார் தன்னிம்மரட்டே
தன்னிலே வெருளுண்டை வுண்பிராணன்
சாதகமாய் பேதியது தானேகாணும்
வென்னீறு விட்டாலும் பேதியாகும்
மிளகுநீர் விட்டசனம் வேண்டியுண்டை

நீனியே வரும்வாய்வு காமநீர்கோர்வை
உதரத்தில் உப்சீசுமு மோடிப்போகும்
நீனிகையாய் பெண்களுக்கு பெரும்பாடானால்
கனமான மருந்தொன் டு தன்போரே. 67

தன்போர் ஆவரையின் கியாமுமிட்டு
கியாழத்தை ஒருபடிநீர்க் கருத்தாய்வாங்கி
தன்செட்டி தன்னில்லிட்டு வேடுகட்டிக்
குணமான நற்சாளை மீனைவாங்கி
தன்டு போகாதபடி கஞ்சாயேலம்
புத்துருக்கு நெய்வார்த்து அரைத்துக்கொண்டு
தின்டுபோகாதபடி கியாமும் வேடு
மேல்வைத்து புட்டவித்து விதமாய்த்தானே.

விதமாக ரெண்டுநா ழிகைத்தான்வெந்தால்
மேல்கட்டித் திறந்தெடுத்து மீனைவாங்கி
புதமாக மேல்கவசம் வாங்கிப்போட்டு
பாடுதென்ன சிலாம்புமுன்னு களற்றிமைந்தா
புதமாக பத்துநாள் கொடுத்தாயானால்
பில்லாத பெரும்பாடு சின்றுபோருஞ்
புதமான ஆந்தியிலே கியாழங்கொள்ளு
தன்மையென்ற ஆவாரை கியாழந்தானே. 68

தாம்பிரபற்பம்

தானென்ற தாம்பிரப் பற்பஞ் சொல்வேன்
ககடாக துட்டதனை சுத்திசெய்து

246 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிவர்

கோனென்ற வெள்ளையொன்று வீரமொன்று
கோழிமுட்டைத் தோடொன்று கல்வத்தித்
வானென்ற யெருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டி
வளமாகக் கவசமிது துட்டுக்கேதான்
ஊனென்ற சீலைமண் முன்றுஞ்செய்து
ஒருமுழத்தில் புளியமரம் வொன்றுவாங்கே.

வாங்கியதை நடுவாக துழைத்தரைச்சான்
மட்டுக்குள் கவசம்வைத்து மண்சீலைசெய்து
தாங்குபெற குழிவெட்டி கெசபுடத்தில்
தாக்கினால் தவளம்போல் பற்பமாகும்
ஏங்கியே திரியாதே யிந்தபற்பம்
எட்டுவனக குன்மமுத லெல்லாம்போகும்
பாங்குபெறத் திரிகடுகு தேனும்வாழைப்
பழத்திலிட சீலத்தவினை பறக்கும்பாரே. 71

பாரப்பா நீற்றுவனக அநியவேணும்
பாங்கான பழக்கமல்லோ தெரியவேணும்
காரப்பா ஜெபம்வேணுந் தவழும்வேணும்
கன்மவினை தீர்ப்பதற்குக் கனிவுவேணுஞ்
சீரப்பா நூல்வேணுந் தைரியம்வேணுஞ்
கெய்பாகம் கைபாகம் தீகைவேணும்
ஊரப்பா ஏகமூலிகையின்போக்கு
உத்தமனே சொன்னேனான் யிருநூற்றஞ்சே

ஞ்சான் நூலிலே பற்பஞ்சொன்னேன்
 அதுக்கடுத்த குருமுறையை அறிந்தாயிலை
 ஞ்சான் மேகம்வரு ஷ்ச்காப்போலே
 வயித்தியநூல் மென் லெகும் வனமாய்பார்த்து
 ஞ்சாதே யேகமுலிகையின் போக்குச் [ன்
 சொன்னபடி யாடுதற்குக் கருவவச்சொல்வே
 ஞ்சான் பூரீரும் வீரம்பலும்
 காரமொன்று காரமொன்று தாயுமொன்றே.

தாயுமொன்று வெடியுப்ப தாரமொன்று
 தவளமென்ற வெள்ளையொன்று தானேநீட்டி
 யாயுமென்ற எருக்கம்பால் விட்டுநீட்டிப்ப
 பற்பமென்ற வகைக்கெல்லாட் குருவைச்சேர்
 யென்ற கவசமிட்டு சீலைசெய்து [த்து
 கனமான ஒட்டிலிட்டு மண்ணுஞ்செய்து
 யென்ற நூல்படிக்கு புடத்தைப்போடு
 சிவசிவா யிருநூற்றஞ்ச திறந்தான்பாரே. 74

பூரணதிலேகியம்

திறமான பூரணதிலேகியச்சான்
 செப்புகிறேன் புலத்தியனை திடமாங்க்குகளு
 நடமான சடைக்கஞ்சா திறமாய்ப்பார்த்து
 நன்றான பதினைந்து பலத்தான்பார

இஃகென அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருள்

குடமான பாண்டத்தி லிறுத்தப்பெயர்ந்த

குஞ்சந்தலம் பதினாறு படியுய்கிட்டு

கிடமாகக் காய்ச்சியே யெட்டொன்றாகி

மேலான கியாழத்தையி றத்திடாயே.

இருத்திட்ட கியாழத்தில் தேங்காய்ப்பாறு

மிளகீரும் கருப்பஞ்சார் அகஸ்தியமும்

பருத்திடா வகைக்குவொரு படிதான்விட்டு

வளமான ஆகிறெய் படிதான்வாரு

செரித்திட்ட கமலம்போ லெரிக்கும்போது

திரண்டுவரும் பதத்திலே பிறக்கிக்கொண்டு

பருத்திட்ட ஆலம்வித்து வருகிவித்து

பருத்திலிரை பருப்பிடனே ஆவானகித்தி

வித்தாய் முருங்கைவித்துப் பூனைக்காலி

விதமான அமுர்தசக்கரைக்கிரம்பு

பத்தான சாதிக்காய் பத்திரிலேலம்

பருமிளகு வால்மிளகு ஸயக்கப்பத்திரி

பத்தான கோரோகரை கோஷ்டமர்ஞ்சி

வாஸுருவை சிறுமுகஞ் செண்பகப்பூ

சத்தான திரிகடுகு திரிபல்லாதி

தாசிகமுஞ் சீரகம் பிவந்தையமுத்தாலே. 71

செண்பகமும் கிண்ப்பனிலேவ் பூமிக்காரம்

லெற்றிலேவ் விளையிச்ச முத்திரிபேரிச்ச

சந்தயமாப் கிணையாதே சாப்பருப்பு

சதிரான குதோசாலிக் கக்கசாலம்

தெய்வலகக் கோர்களுஞ்சி வறுத்துத் தூனாப்
பிடித்துமே வடிக்கட்டி வைத்துக்கொண்டு
முத்தியதோர் பணங்கள்ளு படிநென்றிக்குள்
முட்டுவாய் பனவெல்லம் நல்லவல்லமாமே.

வெல்லமென்ற கைசெய்யாது பலம்நென்தா
விடத்திலே கரைத்தியாய் அடுப்பிலேற்றி
கொல்வென்றூற் பாகுபதம் வருகும்போது
சூரணத்தை கொட்டிகொண்டு நெஞ்சாத்தூனும்
மல்லென்றூற் புடந்தீர்த்த பொடியைச் சேர்த்த
வளமான பாசத்திலே தூலிக்கிண்டு
விக்கென்றூல் முன்னைநாள் கஞ்சாயெய்யை
விட்டிடுவாய் கால்படித்தான் மிஞ்சிவாரே. 19

மிஞ்சாமல் தேவனுமா காணிவிட்டு
வெள்ளாநீரக் கொழிமுட்டை அருகிலித்த
மஞ்சான லுட்காநனை வுதிர்ந்துத் தூவு,
வளர்பஞ்சு நாம அஞ்சு பலமும்போதி
பஞ்சான மெழுருபோ வெடுத்துப் பிசுக்கான்
பத்திரமாய் சுண்டத்தா யளவுகொள்ள
நெஞ்சர்ன யோகத்தை முடிக்கும்மேகியம்
நீட்டினால் லோகமெல்லாம் நிக்நிப்பாமே.

நீக்குமே மூலமுதல் வாய்வுபித்தம்
நல்லாது சரமாதல் நின்றபொகும்

250 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

பாங்குபெறத் தேகமுமே காந்தியுண்டாம்
பாழிலே போகாமல் விரைதகட்டும்
தீங்கில்லா யிம்மருந்தை யோகத்துச்சாய்
திடமாக வயித்தியநு லென்பதுக்குள்
ஆங்கமாம் பூரண லெய்யமுஞ் சொன்னேன்
அது நலிற் காமகே சரியென்றோமே. 81

காமகேசரி யுரைத்தேன் கண்டசேதி
கடைந்தெடுக்க வகைசொன்னேனும் கற்பத்துக்
வாமபூசனை சொன்னேன் தீட்சைமார்க்கம் [கு
வளமான வாதமிரு நூறுஞ்சொன்னேன்
நேமகமாய் நீத்தினம் அன் பதவுங்கொன்னேன்
நிச்சயமாய் முப்பூனின் குருவுங்கொன்னேன்
நாமகளாய் வந்துளர்தன் சாயார்கொல்ல
நன்றாக ஞானமேரு பத்தினுதே. 82

ஞானமென்ன யோகமெட்டால் துறவனு னம்
நாலைவிட்டால் யோகமென்ன மரணயோகம்
பாலுமென்ன சகத்தைவிட்டால் கருபரனர்தான்
பகரநியார் நூலைவிட்டால் பழிபாலந்தான்
கோலமென்ன வழலைவிட்டால் குடல்லாதந்தான்
குடல்வாதம் பேதமல்லாள் குணமாகாது
கானமென்னு யிந்தநூ லென்பதை யுந்தொட்டால்
காசினியில் சிவயோகி கண்டமுற்றே. 83

ஞானோபதேசம்-14

தீயந்த மில்லாத கன்மபக்தின்பாதம்
 ஆகலாடபரி பூரணமா யாத்தாள்பாதஞ்
 சேர்திற மாகிநின்ற கணைசன்பாதஞ்
 சொல்கனக்கு மெட்டாத சுடரின்பாதம்
 வ்தியென்ற பராபரத்தில் நந்திபாதம்
 வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் வெளியின்மாரக்கஞ்
 சேர்தியெனு மன்றதனி னடனஞ்செய்யுஞ்
 சுடரொளியின் பாதமது காப்புதானே. 1

உள்ளன ஞானிக்கு குணிகையொன்று
 சாட்சிதேன் புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
 தேனென்ற விர்துவல்லோ ரசமுமாகுஞ்
 சேர்க்குகின்ற வாசியல்லோ மூலமாகும்
 மனைன்ற யுக்கினியே பீடமாகும்
 மக்களை ரசமணியின் மார்க்கத்தாலே
 மனைன்ற ரசமனை மணிப்போற்செய்தால்
 உத்தமனே கெவுனத்தி லோடலாமே. 2

உடலாம் பராபரத்தி னடிபிற்குள்ளே
 ஓகோகோ சொக்குவிக்கு மணியின்மாரக்கக்
 காடெல்லாம் திரிந்தலைந்து ரசத்தைவாங்கி
 கட்டியொரு மணியாகச் செய்யவென்றே
 காடெல்லா மாயிரத்தோர் ரூதுத்தமாண்பர்
 நாடாதித யவரிடத்தில் நரசமா'வாய்

252 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

பாடெல்லாம் பாட்டல்லோ விற்கைக்கட்ட
பரப்பிரம மணியாகும் பாருபாரே.

3.

பாரப்பா விந்துவைத்தான் மணியாச்செய்ய
பாடுகிறேன் புலக்தியனே ஐயாகேரு
வீரப்பா உன்னிடத்தில் வாசிதன்னை

விதமாக ஸ்தம்பித்துள் ளடக்கியேத்து
காசப்பா வாசிதன்னை ஸ்தம்பனமேசெய்ய
காட்டுகிறேன் கபாலத்தில் கண்டுகொள்ளு
வீரப்பா துணிநுக்கை அண்ணாக்கில்மோதி
விளங்கிநின்ற தமர்தனையு மடைத்துப்பாரே.

அடைக்கையிலே சும்மென்று யிருட்டுகாணும்
அலைத்துவிடும் திரேகததைமலைக்கவேண்டாம
உடைக்கையிலே அவ்விடத்திற் சத்தங்காணும்
ஒடுகின்ற சுடரொளியுங் கதிரும்வீசும்
படைக்கையிலே வினியிரண்டு மரைக்கண்பாரு
பருமூக்கு சுழியீதிற் குறிப்பாய்ப்பாரு
கடைக்கையிலே காதிர்ண்டு மசைவுகாணுங்
கண்டத்தின் வாசல்கத வடைக்கும்பாரே

பாரப்பா அடைத்துவிடும் வாசலேழும்
பண்பான வாசியது கீழேநோக்குஞ்
சேரப்பா வாசியது யிறங்கும்போது
சிவ்வென்றே சுழிமுனையை யழுத்திக்கொள்ளு

வட்ப்பா நந்தியுட பீடமாகும்

காமவிடா வாசியைத்தான் சுழித்துக்கொள்ளு
தூர்ப்பா லிங்கவட்டம் ஆயானவாயல்
அவடக்குமடா சந்தியுட வேகந்தானே. 6

நானென்ற வாசியது பீசஞ்செல்லும்

சரிவரவே சென்றபின்பு சொல்லக்கேளு
நானென்ற கபாலமெல்லாம் வம்மலாகும்
மயங்காமற் கவனத்தா லுள்ளேசெல்லுந்
தெனென்ற சுடர்கம்பல் கொதிப்புக்கொள்ளுந்
சொல்லவென்றால் மனமக்கே மயக்கங்கா ணும்
மென்ற மனத்தால் மும்பத்தோடே
துதுங்கிநீ பீசந்தீய மனத்தையுணே. 7

ஊனவே வாசியது மேலேகோக்கு

முட்புகுந்து தடுண்டுவழி யோடும்பாரு
நானவே சுடற்கப்பும் நமம்புஒன்று
காணதுக்குள் அஞ்சுமடம் கண்போல்நிற்கும்
மேனவே யதுவழியே பாக்கியோடி
யாகுமடா கமலந்தின் அண்டத்துள்ளே
பானவே அமுர்த்தத்தில் வாசிவிற்கும்
அப்பவல்லோ வக்கினிபு மதிகமாமே. 8

அதிகமென்ற அக்கினிபா கதிரோகோடி

ஐயையோ கண்ணிமக்கு ளடங்குமோசொல்

அகஸ்தியன்காமுனிவர் அருவிய

பதிக்கமென்ற விந்துவைத்தான் வாசிதானும்
 பதம்பரம்போற் சுத்தியல்லோ மணிபோற்ப
 கதிக்கமென்ற விந்துமணி சாரணையேசெய்ய
 காட்டுகிறேன் புலத்தியனே கருதிக்கேளு
 உதகமென்ற துனிநாக்கை அணுப்போல்நீக்கி
 உருண்டுவரு மணியுடனே வாசிபாரு.

பாரப்பா விந்துமணி வாசிகுடப்
 படரென்றே யிரங்கிவிடும் பீசத்துள்ளே
 காரப்பா நந்தியுட வழியிற்செல்லும்
 காணதுக்குட் சமுலுண்டு சிக்கிக்கொள்ளும்
 பாரப்பா அவ்விடத்தி லக்கினியின்வீடு
 அப்பவல்லோ அண்ணாக்கிற் றிறந்துமுடுஞ்
 சேரப்பா உருதிறந்து உட்சிவந்து
 உருகிவலு வாகுஞ்சா ரணையாமெண்ணே. 10

எண்ணவே நூற்றெட்டுச் சாரணையேபாரு
 யேகுமடா அண்டத்தில் மணியின்னேதக
 முண்ணவே முனைநாக்கை அரைவாசிவாங்கு
 ஓடிவருங் கபாலத்தில் மணிதானப்பா
 கண்ணவே பிண்டத்தில் அணையவைத்து
 கபாலமரை பெருவாசல் மூடும்போது
 எண்ணவே சடலத்தை உபாத்துக்கும்
 நாளிரண்டு வரைவரைக்குஞ் சேர்க்கும்பா

சர்க்கவே அண்டமுதற் நிசைகளைட்டினு
 சமுண்டுவரும் நிமிஷத்தில் மணியினவே
 சர்க்கவே முன்போலே கதவைமுட
 கணத்திலே கம்பநுணி மேலேசெல்லும்
 சர்க்கவே கதவினாணி சற்றேரீங்கி
 கணத்திலே நாகுவரு மணிதானப்பா
 சர்க்கவே ரசமணியின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
 கண்டுகொள்ளு பதினானின் காட்சியாமே. 12
 மென்ற ரசமணியின் வேகத்தாலே
 அண்டர்களு முனிவர்களு மயங்கினார்கள்
 தனென்ற யிம்முறையை சொன்னேனியானுஞ்
 சிவஞானி மவுனிக்ஞ்ச் சொன்ன தல்லால்
 னுனுண்டு பிறந்திருக்கு மாண்பருக்கு
 முலுத்தருக்கு மிம்முறையை சொன்னயானால்
 னென்ற கழுதைபுட சென்னமாகிக்
 கடைப்பிறப்பாய் பிறந்திடுவாய் கருதிப்பாரே
 மார்க்கையிலே யிம்முறையை சொன்னயானால்
 பாழான நாகமெய்தும் பாருபாரு
 மார்க்கையிலே சீஷனுட மனதைக்கண்டு
 கைமுறையாய் சொல்லிவிட்டு ஞானமார்க்கம்
 சர்க்கவே ரசமணியின் மார்க்கத்தானு [க்கஞ்
 மென்மக்காள் கொல்லிவிட்டே நெழும்புமார்
 சர்க்கவே யிம்முறையை உணக்குச்சொல்வேன்
 செழுங்கருணை பதினானின் கருத்தே. 14

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய
சோதிமணி சூஸ்திரம்-8

—o—o—o—

காப்பு

நல்லதொரு கணபதியின் பாதம்போற்றி
நவகோண மனோன்மணிதன் பாதம்போற்றி
அல்லவ்வுவிர்த் தலகோண குகன்னுள்போற்றி
அன்பத்தோ ரட்சரத் துடையோர்போற்றி
சொல்லுகிறே னுந்தனுக்கு வகாவுண்மை
சோதிமணி சூஸ்திரமோ ரெட்டுமப்பா
தென்னுமணி புலத்தியனே பேரானந்தன்
சித்தாரந்த முறையெல்லாங் கெளிபத்தானே.

நூல்

திசுபுராசன் வட்டத்துளசிங்-உங்-உங்-கென்று
திரும்பவே ஐயுங்-கிலியும்-அங்கென்றோது
சரிதையொடு கிரிகையது ஞானமப்பா
தப்பாது உங்-கிலியும்-சங்-வென்றோது
பரிசுமொடு பூரணத்திலிபக்கும் வாய்வு
பார்க்கையிலே ஓம்சிவய வசிபென்றோது
தூரியமடா தூரியத்தி லப்புழுபட்டம்
குட்டுகிறேன் பாதையுப்பை கொல்கிறேன்
கொல்லுகிறேன் பாதையுப்பையெடுத்துக்கொல்கிறேன்
குட்சமாய்த் தானசத்தி லாதேயுமப்பா

பல்லதான் பிடித்ததனை வேகட்டில்வைத்து
மேல்கீழுங் கவசமிட்டு வுப்பைப்பூசி
பல்லையிலா காட்டெருவில் முழப்புடந்தான்
இயல்பாக பேரட்டுநீ யெடுத்துப்பாரு
சொல்லியதோர் தானகத்தி லீயமெய்துஞ்
சூட்சமாய் வாதவித்தை சொல்கிறேனே. 2

சொல்லுகிறேன் றுளகத்தி லீயமானால்
சுருக்கமாய் காரீயந் தன்னிலாட்டி
வல்லமைதா னில்லையடா காரீயந்தான்
மகத்தான பதினாறு மாற்றையாரு
மெல்லையற்ற யீசனுக்கு மெட்டாமூல
மேகாட்சர, அம், உம், எம், நிறையுநாட்டு
சொல்லையிலை வாதுமடா சுருக்கஞ்சொன்னேன்
துறையோடே செத்தாக்காற் துலங்கும்தானே. 3

நானென்ற வகாரத்துத் தெழுத்துஞ்சொன்னேன்
தப்பாமற் கேளடா தேயுவைவழட்டு
மோனென்ற மோனமொன்றும் ஆத்தானென்று
முக்கோண வீடுதான் உகாசமென்றும்
பானென்ற நாதத்தை வாங்குவாக்கு
பரிவாத தவம்பண்ண பூரம்போடு
மோனென்ற ஒங்காத துள்ளேயுக்கு
சிவயவசி யென்றுதான் திறந்திட்டேனே. 4

258 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

திறந்திட்டேன் காயத்துக் காதியென்ன
சிவசிவா மதியமூர்த மதிக்கெட்டார்க்கப்பா
முரைத்திட்டேன் கற்பமது நாளொன்றுக்கு
உத்தமனே மஞ்சாடி களஞ்சிகட்டு
திறந்திட்டே னிப்படியே செய்துவந்தாற்
சிவயோகி வதுசொல்ல முடியாதப்பா
வறைந்திட்டே னிப்படியே யோகத்திற்கு
வாய்க்கடங்கா மவுனத்துக் காகும் அவ்வே. 5

அவ்வாகி உவ்வாகி மவ்வுமாகி
ஐம்பந்தோ ரெழுத்துக்கு ஆதியாகி
நவ்வாகி காலிரண்டுந் தன்னுள்ளாகி
னடுவீனின்ற லிங்கமது அட்சரமுமாகி
உவ்வாகி ஒர்நிலையாய் தம்பமாகி
ஒம்நமசி வாயமென்று வகையிலோது
நவ்வாகி சிவ்வாகி அவ்வுமாகி

நாட்டடா ஐயுங்கிலியை நாட்டுநாட்டே. 6
நாட்டடா சித்தறியை கீழேகீறி

நலமாக உள்ளறையில் சுழியும்போடு
ஊட்டடா மதியமூர்த மிறங்குமப்பா
உண்டுண்டு யோகத்தி லுலாந்துநீல்து
பாட்டடா ஒம்நமசி வாயமென்றும்

பதிவாக நின்றஐயுங் கிலியஞ்சொல்லி
கூட்டடா யோகத்துக் கிதுவேசித்தி

குண்டலியைக் கண்டுகொண்டு குறியைப்பாரே.

நியாண அகாரமே சிகாரமாச்சு
 குறியில்லா முகலெழுத்து மிதனுள்ளாச்சு
 நியாத பொருளதுகா நிதனுள்ளாச்சு [ச
 அனைத்துயிர்க்கும் பிறப்பிறப்பு மிதனுள்ளாச்சு
 நியாக விதுமுன்றுஞ் செய்தோர்சித்தர்
 வழியறியா மூடனென்ற கழுதைமாடு
 நியாகுஞ் சோதிமணி விதுவேயாகு
 முயர்வைத்த நாகமணி கிரீடந்தானே. 8

தண்டகபக்ஷணி ஞானம்-30

தி ஞ லி ஞ த் த ம்

பூவதுவாசமாகும் பொருந்தியகண்டகத்தை
 தாவதுவேடுந்தானே நடுவணையிருந்துங்கேளு
 போவதுவருவதாகும் பூணங்காப்பதாகும்
 பூவதுகோடிவித்தை ஆனந்தங்காப்புதானே. 1

கண்ணதுவின் னுமாகி மாணிலத்தோர்களெல்லாம்
 கண்ணதுபொருள் தானென்று உற்பணவிளக்கமாக
 கண்ணதுமெய்யுமாகிக் காரணமுடிவாய்கின்ற
 கண்ணுமித்தண்டகந்தா நியம்புகற்கரி காப்பாமே.

நிருமகங்கோதியாகுஞ் செகதலவல்லிமாது
 நிருமகளவளேபுந்தி மவுனத்திலந்திதேதானக

கருவது நாமே சொல்லோவ் கண்டதவிண்டிடா
பருவமாமா துகற்பப் பட்சணியறிந்துகொள்ளே

அறிந்துகொண்டெண்ணத்தானே அத்தனையே நி
காட்டி; அறிந்துகொண்டெண்ணப்போலே யடக்க
யெய்திங்குங்காலே, அறிந்துகொண்டதுவேபோல ப
பூரணதூலதன்னை, அறிந்துகொண்டாரும்பார்க்கவா
ந்தசோதிதானே.

வேறு-தண்டகம்

உதித்தவெண்கரு மதித்தசெம்புகல்
துதித்தவுந்தியிற் பதித்தெழும்பாரே.

பண்டறிவிக்கைத யுண்டறிசத்தை
குண்டலிசத்தி மண்டலமுற்றே.

முத்தறிவிக்கைத சத்தறிசத்தை
பத்தறியெட்டி லுற்றதுமுற்றே.

முத்தினிற்செம்மை மத்தினில்சன்மை
பத்தினிதன்மை புத்தமமறிபே.

பட்டினிகெடவே விட்டிருநடுவே
எட்டிடுவடனே மட்டிடும்பாரே.

அரக்கரைமீனை சர்க்கரைத்தேனை
நக்கி: வானிற் புக்கவுமாமே.

முகமதுள்ளி யகமதுவல்லி
செகமெதுசொல்லி புகளிருளாமே.

- மேக்குமேற்காலை முலைக்குமேற்பாலை
சுக்கியேகொள்ள மலைக்குமேலாமே. 12
- சொருமிஞ்சிகாயில் அருமிஞ்சிச்சேரில்
புருமிஞ்சிப்புனலைத் தெளிமிஞ்சித்தெனியே. 13
- கோட்டுமுலைமாதா சூட்டுதலையேது
காட்டிலிவளசூது காட்டிமறைவாளே. 14
- சுஞ்சிலிவள்மிஞ்சி நெஞ்சிலிவள்துஞ்சி
பஞ்சியிடைகொஞ்சி விஞ்சைப்பயில்வாளே. 15
- சொல்லறிந் துலுது வல்லமைபுமாரும்
புல்லமாருசோதி யில்லமதலாமே. 16
- தேசிகருநீரை வாசிப்பதினலை
விசியெழுகாலை நாசினுணியாமே. 17
- சுகிமுதலோனை பாதிதருவானை
சுதிபமுமாரும் காதிமொழிபேது. 18
- எந்தவழிபோவாய் வந்தவழிபாரு
அந்தமனையாதி சொந்தமனைதானே. 19
- மனையாட்டிதனையே யிணையூட்டும்போது
தனையாட்டிநீயும் மெனையூட்டிமேலே. 20
- பாட்டினிலுமில்லை காட்டினிலுந்தொல்லை
இட்டினிலுமில்லை வீட்டினதுவாமே. 21

- யாத்திமையின்கண்ணே நாற்றிசையி லுண்ணைத்
தோத்திரமும்பெண்ணே மாத்ததிகம்பொன்னே
தொழிற்செய்யும்விருந்து பளிச்சென்றுவந்து
ஒளிச்சதைநின்று விழுச்சதைப்பாரே. 25
- நலையினில்விதியே ஒலையினில்மெழுகே
அலைவதுமேது நிலையினில்றியே. 26
- மந்திரமதுவே தந்திரமறியே
உன்றிரந்தானே எந்திரமறியே. 27
- பண்டுளதிளமை உண்டறிவளமை
தண்டலையடுமை கொண்டதுபதியே. 28
- பதிமனதுளமே நதிபுனல்வளமே
ததியிதுபழமே செதியெனலாமே. 29
- ஒதுவதுமுறையே மாதுதனதுளமே
கோதுபழுதிலையே நீதமதுபுனலே 30
- வேறுதனியிலையே கூறிமொழியறியே
ஆறுசிலமதிலே தேறிமனதுரையே. 31
- ஒடியிருகாலை வாடியெனஒது
பாடியவள்மாது தேடிவருவாளே. 32
- சுச்சணியுங்கொங்கை யிச்சையுடன்வருவாள்
பட்சணியேயென்று செச்சையினில்லையே. 33
- புத்திபுடன்மாது பத்தினியாளெனவே
சித்தினியுமாகி முத்தியருள்வாளே. 34

வாடுவதுயேதுமில்லை நாலினாலே
ஆடுவதுவா தமுறை கோடியெனலாமே

தண்டினையாடுமுறை யந்தமுறைபாரு
வண்டிபனையாருகி லண்டிமொழியோது
கண்மொலைபாதேயிரு பண்டுறுதியாகுந்
தொண்டுபுரினாதஒளி கண்டுகதிரேறே.

சூதுகபடுள்ளவழி மூன்றுவழியாகும்
மாதுதனதுள்ளமதி லொன்றுஉறைமேலுந்
கோதுபழுதில்லையதில் வேகதயதில்தோணும்
யேதுமொழிவுள்ளதீவு மேலுபரமாமே.

வேறு

போடுமதுபோது ஒடுமதுகீழே
பாடி யெடுவகியம் ஆடுமதுபாரே.

மேளியதின்சாடை தேனிலதுவாரே
ஆகலதுசேரே வானிலெழாமாமே.

போதுமது-போது

தேசினிசமே ஊசிதமாய்சிசமே
தேசினிதமாய்வழியே மாசிமெயில்போடே.

பார்மகனும்நாகில் ஒடுமெனவுமாகில்
தாமெனவுமாவான் ஆடுமெனவும்பாரே.

- ஞ்சுதிலேஞ்சு நஞ்சுதிலேபிஞ்சு
ஞ்சுஅதியஞ்சு மஞ்சலுயிர்போமே. 50
- அன்னிதிருவானான் உள்ளமதில்போனான்
அன்னிவிழுங்காலில் அன்னியுணர்வாமே. 51
- குழியானேசோரை வழிபாதையறியே
தேளிவானபேரை யொளிபாமல்மறையே. 52
- மறையுமதுபோது கறையுமதுதிலதங்
தறையுமிதுவாகு மறையுமிதுசபையே. 53
- சபையதிலும்நடுவே அப்பமிடம்போது
வப்பமறியாமல் அபயமிடுவாரே. 54

வேறு

குடுகிறபூரணத்தி னுட்டஞ்சுட்சம்
மதிவிடையமாதகுறி நருவுஞ்சொன்னேனும்
குடுகிறபூமலரின் வாசங்கண்டு
குதுபலதொழிலாடிக் கொள்ளச்சொன்னேனும்
குடுசெடிவிருட்சமுதல் முனைத்துநின்ற
புல்லஅஞ்சாகரத்தின் பொருளைச்சொன்னேனும்
நாதேநிற்கருவானி நீயேயானால்
நச்சரவின் விஷம்போக்கி அயிர்தமுண்ணே. 55

வேறு

மாதொருத்திமுத்தி காதிருகால்பொத்தி
வீதிதெருசுத்திச் சேதிமொழிவாளே. 56

- நாகவடமாடி பாகயிடந்தேடி
தேகமதுவாடி பாகமறிவாளே.
எட்டுவிசைசொன்னோங் கட்டுநிறையளவே
நட்டநடுவீதி விட்டகுறையாரே. 58
- கண்டறிநாமம் உண்டறிசத்தே
பண்டுளவித்தை தண்டலையாமே. 59
- தண்டலையாரே விண்டுரையாதே
மண்டலமெட்டுங் கண்டுளமாமே. 60
- ஊமையின்வாயமுது நர்மயதாகும்
கோமனையுமாது கேர்முகமுமாமே. 61
- கண்டுளகனியை உண்டிடவாதி
சண்டனுமிலையே தொண்டுபுரிவாரே. 62

வேறு

- உண்டபலனுக்கு கண்டுகண்டுதேரு
உள்ளமதின்பட்சணியை யுள்ளேபாரு
கண்டுகொள்ளஉண்டுபார் தண்டகத்தின்
கருவிடையமறிந்துகொள்ளத் தப்பேரயில்லை
சண்டவன்கையாலே மாள்வதில்லை
சதாகோடிசித்துநிலை கூணத்தில்தோணும்
மண்டலங்கள்முன்றுமரை கூணத்திலேதான்
மதியமீர்தமுண்டுவெனியேறுவாயே. 63

வேறு

- திவளர்வதறியே நிதிபெருகுவிதியே
திபுமொருதினமே ததிபுமிதையறியே. 64
- திதலையோடே சோதிமயமாகி
தாளமையாகும் விதிதனிலேற. 65
- தறுதலைசொல்லிக் கூறுமொழிதல்லி
தறுதலைவல்லி தாரமெனலாமே. 66
- வம்புகளையறவே செம்புனலிநீரே
சம்புனலையறியே யும்பாறிவாரே. 67
- பேரறிவைமரது ஆரறிவார்ஆது
சேறிவனாது நேர்நிறையுமாமே. 68

வேறு

- ஒடுகிறகாலறிந்து வணையிற்றுங்கி
உற்பனமாறு சதகோடிவித்தையாடி
பாடுகிறநாவறிந்து பாடிக்கொள்ள
பகஷணியிலாடிநின்ற கருவைச்சொன்னேனும்
ஆடுகிறதொழிலாளி நீயேயானால்
ஆதிதிருவாடுதறை பாட்டங்கண்டு
கடுகிறகாலறிவா யோடிக்கூடி
கோடிசித்திதுமரை கஷணத்திலாவாயே. 69

அகஸ்திமகாமுனிவர் அருளிய

ஆடுவாயுனைக்கண்டு பெண்ணைக்கடி.

ஆச்சரியம்பட்சணியைக் கண்டுகொள்ள
தேடுவாரொங்கையடா அறிவாருண்டோ

ஜெகத்திலேயெனைக்கண்டா லுண்ணைக்காண்பேன்
மாதேநீயறியானிட்டாற் சம்மாபோடா

வையகத்திலலைந்துகெட்ட மாதேபோடா
காதேபோய்த்திரிந்தலைந்து போகவேண்டாங்
சுருத்துள்வைத்துப் பகஷணியைப்பாருபாரே. 74

வேறு

உண்ணுவதுகாமம் எண்ணுவதுநேமம்

உன்னநிவையோடி சன்னிவெளியே.

71

சல்லுருகுஞ்செம்பு வல்லிருளில்நம்பு

72

பல்லவகுதும்பு சொல்லிலதுவம்பு.

73

பூத்தமலர் அப்பு பேத்தமுளகொப்பு

ம்சத்தபுனற்றியில் மாதத்திகமாமே.

பிக்கிலாட்டைக்கண்டு தாய்க்குலாட்டையுண்டு

பேய்க்குளாட்டில்கின்று கூக்கிலாட்டைப்பாரே. 74

பாருக்குள்மறப்பை கூறுமொழிசிறப்பை

தேறீமனதிறப்பை தூறுதலமறியே.

75

தள்ளுகிறகசடே தென்னமீர்தமாகும்

எள்ளளவுபெர்ப்பை விள்ளவில்லைகாமே.

76

- சுணியுங்கொங்கை பகஷணியுமாவான்
சுமுதலாவான் கச்சருதிபாரே. 77
- கண்டையிகொலில் அண்டர்பிரான்மாது
தண்டநிலுவரை தண்டலையுமாமே. 78
- சுமனதாக போகமதைப்பூஞ்
சுமனதாகி போகமெனலாமே. 79
- சுங்கைமுதுகண்ணில் தங்கையொடுபிசைய
சுங்கள் கதிசேரும் எங்கள் குலமாமே. 80
- சுசூர்த்தமொருநாளில் வருத்தமிருகாவிற்
சுசூத்தறிவுபாதம் நிகழ்த்தினிடெல்லினேயே. 81
- சுசூசவடிவானே செஞ்சிலினைவேளை
சுசூசமதுவாகிக் செஞ்சிலருளானே. 82
- சுல்லமுகினுலே வல்லசரம்மாள்வர்
சொல்ல அரிதாகும் நல்லபதஞ்சாரே. 83
- சுச்சிடுமரத்தில் பாச்சிடுமரசத்தை
சுபச்சிடுமவிஷங்கள் போச்சென்றெனலாமே. 84
- சொல்லிமலைமாது சொல்லுமொழியேது
வல்லியுனதாக மெள்ளவருவானே. 85
- வருவதுபாரு வருவதுசேரு
கருவிதுவுமாகுந் தெருவில்விளையாடே. 86
- புண்டரிசுமாது கண்டுவிளையாடுங்
கொண்டவருமாடு தொண்டுபுரிவானே. 87

மாதமுதகண்ணீர் சோதிநிறமாகும்
சூதமதில்வாரு வாதமுறையாமே.

சொன்னசுருஅறியே சன்னபஸமொழியே
பொன்னையதில்நிசமே என்னைவனைவசமே.

கச்சரைக்கறியே மிச்சமிதுயிலையே
வச்சமிதுபொசியே கச்சவிஷமிலையே.

தலைச்சுருளியோரை னிலையறியமாதே
உயில்மெழுகாகி நிலையில்வருவாளே.

அரிராசிகன்னி நிரைராசியாவள்
துரைராசிவேறு கருவாளியறியே.

காலையதன்பாலை வேளையதில்வாரு
கோளையவள்மாத ஊளையிடுவாளே.

சோதினையுமாகும் ஆதிகருனாதம்
வாதிகமகனாவாய் கோதுபழுதிலையே.

ஊமச்சியின்பூச்சி தூமச்சிலையூட்டி
மானிலத்திலேற்றி சோமுகத்திலவையே.

வைத்திடுவாள்மாத சுத்திதலைவகங்
கொத்தடுமையாகி முத்தமிடுவாளே.

வாரணத்தின்முன்னே காரணத்தின்மண்ணே
பூரணத்திலென்னை மாரணத்தின்வாரே.

கலகமிடுமாத வலதழியுநீயும்
யுலையில்மெழுகாகி திலதமிடுபாரே.

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

- அயிலைநீரைக் கோடுதனில்வாரு
அயவள்மாது தேடிவருவாளே. 99
- அச்சமாமுதிர பேச்சுரையின்பாகற்
அச்சிவடிமூலந் தேச்சிவிடுபாரே. 100

வேறு

- அழதிலேமாதகுறி யறியச்சொன்னேன்
எட்டதிலேவிட்டகுறை தோணச்சொன்னேன்
எளதிலேதிருநாளைப் பார்க்கச்சொன்னேன்
எட்டுவன்றானாடிநின்ற காலைச்சொன்னேன்
சூழுகிறகருவியெல்லா முறுதியாலே
சுட்டுவிட்டதுறையறிந்து பார்க்கச்சொன்னேன்
விளைவென்றநயனத்தை தூண்டிக்காட்டி
வெட்டவெளியாகவுமே சொன்னேன்கேளே.

வேறு

- ஆகிபதிசயம்பில் ஆதியெடுமெழுகில்
ஆகிதனில்நிரம்பி விதிவருவாளே. 102
- காலுதலைநீரை நாலதிலேசேரு
ஒலமிடுமாது வாலைசமாமே. 103
- சட்டிபலதொழிலாள் கெட்டியவளெழிலாள்
விட்டகுறையறிவாள் எட்டிலவள்தானே. 104

பிள்ளை தின்னும்பேச்சி கள்ளியவள்வர் ச்சி
வுள்ளபடினாச்சி வெள்ளியெனலாமே.

வெள்ளியிலும்சிவப்பி தள்ளிவனதுவப்பி
வுள்ளபடிருப்பி மெள்ளவருவாளே.

கடிகடத்திலுள்ள படியிடத்தில்விள்ள
துடிதுடித்தமாதா வடியவிட்டதறியே.

அறியிலவளுளையே குறியபழந்தனையே
நெறியஇவள்தனையே பிரியவகைதனையே
பத்தினியுமாகும் உத்தமியைச்சேரு
பெத்தவளாலே உத்தமுலைப்பாலே.

பாலுமுளதாகில் மாலையனுமானைப்
பாலையுமவெல்ல ஆலவிஷம்போமே.

வேறு

ஆமிந் படினாமே யானேம்பாரு

அகத்திலகம் கண்டறிவை யறிந்துபாரு
நாமிக்த பட்சணியைக் கண்டுகொண்டோம்

நாதாந்த குருவாகி அருகைப்பெற்றோம்
ஒமிந்தப் படிபார்த்து பார்ப்போர்தன்னை
உச்சரித்தப பூணமாங் கும்பத்துன்னே

பேசமித்தப் பூணத்தைப் பேசுகாமற்றான்
பேரதறிவா லுட்கொண்டா லந்வரம்பாரோ.111

பாரடா தண்டகத்தின் அறிவாஞ்சூட்சம்

பகவீது கொங்கணர்தன் பட்சணியைப்பாரு

105

106

107

108

109

110

புடா அதையறிவா சித்தைப்பாரு
 புந்நூலு மிந்நூலு மொன்றூப்ப்போச்சு
 புடா மனந்தேறி அறிவற்பாரு
 புஜகஜால வித்தையெல்லாம் பகஷணியேயாகும்
 புடா வெளியேறி யிந்நூலேணி
 பென்னைப்போலறிந்துகொள்வா ரொருத்தரில்லை
 புடா ஐந்தான நாலாங்காலை
 சீரறிந்து கொண்டவனே சித்தனாமே. 112

வேறு

விதமதவிதிபை பாதமதிற்சேரு
 விதமதுபாடு ஆதிக்குநீயே. 113
 பெயனதுபிள்ளை நானுனதுதந்தை
 தனிலதுவின்பந் தானுமனுவாமே. 114
 பெமனுமெருத்தை ஒமெனவும்போது
 மாமமதுதாமும் ஆமனதுதானே. 115
 பஞ்சமலரணையே பஞ்சமிலைநினையே
 செஞ்சொல்மொழியலைமேல் நெஞ்சிலிது அறியே. ()
 ஆறுவரைமேலே கூறுமொழிபாரு
 ஆறுமதுபாது மேழில்வினையாடே. 117
 வெள்ளியிருகாலை உள்ளேயிருநாலை
 தெள்ளியெனுமாசி வள்ளலெனுமாமே. 118

274 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருனிய

தேசியதுபாலை நேசியதினாலே
பூசியிடுமேலே வாசிதனிலேற.

119

கெஞ்சாரப்பொய்யை அஞ்சாமற்சொன்னேன்
துஞ்சாமற்கேளு மிஞ்சாமற்பாரே.

120

வேறு

என்னுனை யிதைவிட்டு விடாதேசொன்னேன்
ஏகாந்த விந்தாலே தன்னைக்கட்டும்
உன்னுனை சத்தியமாய் விட்டேன்பாரு
உலகத்தோர்க் கேறுது என்னைக்காண
சொன்னாலுந் தெரியாது மனையாட்டிவாழ்க்கை
சுகபோகத் தாலறிய மாட்டாயானால்
உன்னுனை உனக்குநான் மொழிந்தபேச்சை
முழுமுடா மறந்துவிட்டா லின்னங்கேளே. 121

கேளாத பாவியடா வுனக்குத்தந்தை
கேவலமாய் விட்டுவிட்டா லுன்னைத்தானே
பாழான சோதிசொல்ல சத்தைக்கேளு
பச்சைமால் நீயாவாய் பத்தப்பாரு
மாளாமல் மாண்டயிடம் அம்மாஅம்மா
மதிக்கெட்டு அலையாதே சும்மாவீணே
ஏழான ஏழறிந்து ஏழைப்பார்த்து
என்னைப்போ லுன்னைவெளி பேறுவாயே. 122

தூதவா யறிவாலே தேறிக்கொள்ள
 ஏகவுப விடதமான சோதியாலே
 தூதவாய் கண்கண்ட தறிவாய்கொள்ள
 சிந்தித்த பொருள்வாக்கு மருளேவாக்கும்
 தூதமொரு தலமதிலே ஏதச்சொன்னேன்
 அதின்பிறகே மால்கொண்ட தறிவாற்பாரு
 தூதவாய் மூடிதற்கு மூடிபுண்டோ
 உச்சரித்துப் பட்சணியைத் தன்னைப்பாரே. 123

வேறு

தேத்திரத்தின்வழியே பார்த்திருக்கும்ஒளியே
 தூத்திரத்திற்கதிரோன் தோற்றமும்வெளிபாரே. 124

வேறு

தோற்றவது கதிர்கோடி காந்திவிசுஞ்
 சுழிமுனையில் கண்ணோட்ட மேற்றிப்பாரு
 பார்த்திடவே கதிர்கோடி பிரபைதோணும்
 பகலிரவு மற்றனிடம் பதிவாய்ப்போகும்
 தூற்றமுனக் கிப்பதியில் மனந்தான்சொக்க
 மகத்தான மாய்கைமனம் ஒத்துப்போச்சு
 பார்த்தனிடம் பரவொளியாய்த் தோணலாச்சு
 பகாரிது யித்தனையு முணர்வித்தேனே. 125

வேறு

வித்துதித்தஆதி வந்துதித்தபோதம்
 எந்தவிதத்தாடுமோ அந்தவிதத்தோடுமே. 126

ஓடுமதுபோது நாதநிலைவானில்
தேடுபொருள்வேதந் தானுமுறைகாணல்.

127

ஆடுவதுதானோ நாதனொளிபாரு
கடுவதுயானும் ஆடுமவள்பாரே.

128

நிச்சயமாய்வந்து தற்சொருபநிலைபாரு
அச்சமில்லைமுன்பு வச்சபொருள்தேடு.

129

கச்சருதியாக செச்சையிலேயேறு

பச்சைவண்ணருபி திருபட்சணியுமுற்றே

130

வேறு.

திருமகள் பதியிலாதி தருவுருவாகிமேவி
அறிவுருவாகிமுற்ற அகத்தியனென்றோம்நாமும்
கருவதுகாட்டியீசன் கையினிலணைந்துஐயன்
பருவமுமிதுவேயென்று பகஷணியுரைத்தேன்முற்றே.

தண்டலையாதினாதர் தண்டகமோதும்போது
அண்டருமுனிவர்போற்ற அகத்தியனென்றேநாமங்
கொண்டதும்பீசன்வந்து குறுமுனியென்றேகூறி
பன்னிளனுதியென்பால் பகஷணியென்றோமுற்றே.

பகஷணிநந்திமூலர் பாடலும்நம்மைப்பார்த்து
பகஷணியாடினார்கள் பகஷண்டதண்டகத்தில்
நிகையமிந்நூல்தன்னில் நிகழ்த்தினோமெகடொன்றும்
அச்சமுமில்லைபாசா யாதியாங்காப்புமுற்றே.

131

புற்றிலும் தூறங்கட்டி முப்பத்திரண்டு ம்பரு
தூறிடமதுவாய்காணும் முப்பெனதுறுதிதோணும்
தேவரென்னுல்தன்னை கைவிடார்கருவைக்காண்பார்
சுத்தபேரில்லையிந்நூற் செப்பவுமுத்தியாமே. 134

வழலைகுத்திரம்-12

முன்னிரண்டு காலான புரவியப்பா
பாங்கான மூலவெளி தன்னில்நிற்கும்
கன்னயமாய் வாசிதன்னி லேறிக்கொண்டு
நாட்டியந்த நடுவீடு தன்னில்நின்றால்
முன்னின்ற முப்பாழக கப்பலேயோர்
முகப்புண்டு முச்சந்தி வந்துகடுஞ்
சின்னஞ் சிறுவாசல் கடந்தப்பாற்சென்றாற்
சிதம்பரமும் காணுமுத்தி சித்தியாமே.

நாயான உன்மனத்தாய் பாதம்போற்றி
சாற்றுக்கிறே னுயிரத்தி யிருநூற்றுக்குள்
நெயாத கருவொன்று மில்லைநிலை

சொல்லடக்க மாயுரைத்தேன் வழலையொன்று
காயாகு மிதைக்குறுக்கி யிருநூற்றுஞ்சொன்னேன்
கனிபோல விந்நூல்பன் னிரண்டினுக்குள்
வாயாரச் சொல்லுகிறேன் வகாரமார்க்க
மதியிரவி அண்டபிண்ட வளவைகேளே. 1

278 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

வளமைபென்ற அண்டமென்றால் முட்டையல்ல
மானிடர்கள் மண்டையல்ல புவர்நீரல்ல
இனையான ரோமமல்ல கண்ணீரல்ல
யீசன்விந்து சூதமென்பா ரதுவுமல்ல
தழையான மூலிகையு மதுவுமல்ல
சமாதிகிலை வுணுப்பு சந்துமல்ல
குளையான சுக்கிலத்தின் கூறுமல்ல
கொடியதொரு சுண்ணாம்புக் கூட்டந்தள்ளே.

தாளப்பா சவரல்ல துருசமல்ல
சவுக்கார மண்வேக சத்துமல்ல
விள்ளப்பா ஆணல்ல பெண்ணையுமல்ல
வெடியுப்பு கரியுப்பு விஷநீரல்ல
கொள்ளப்பா ரத்தினமல்ல மலைதானல்ல
கோசமல்ல அஸ்தியல்ல சூருவண்டல்ல
பெள்ளப்பா வஸ்துவல்ல சிறுநீரல்ல
வதென்றற் பஞ்சபூதத்தி லொன்றே.

பூதமென்ற அஞ்சக்கும் நடுவாய்கின்ற
பூரணமே தேய் ராச்ச புலத்தியாகேள்
வேதமடா அட்சரத்திற் சிகாரமாச்ச
மேலான யகாரவட்சரந் தோன்றலாச்ச
நாதமென்ற வெடியதுவும காணலாச்ச
நலமான தலையாச்ச காலுமாச்ச

3:

வென்றால் ரனியாச்சு சுழியுமாச்சு
வவட்டுமெண்ணை புகழ்ந்துகொண்டா லுப்புமாச்சே.

பப்பான வாகாசம் வன்னிபீசம்
ஒகோகோ சமாதிகிலை உப்பேயண்டம்
பப்பான மேகத்தாற் பிறந்தவன்னி
யாசைகொண்டு பிரிதிவியி லடங்கிறிற்கும்
சப்பார்கள் வண்ணனை சோதித்தோர்கள்
சிவனைவெளி யாக்குமந்த தேய்வுஉப்பு
பப்பான பிண்டத்திற் சேரும்போது
சொர்னவித்தைகைவசமாய் தோன்றும்பாரே.

பாபப்பா பிண்டத்தை சோல்லவென்றாற்
பாதமில்லை சாரமில்லை பயனோவில்லை
ஏபப்பா பெண்ணில்லை பெண்ணுள்பெற்ற
பிள்ளையில்லை கருவில்லை சிசுவமில்லை
கூரப்பா மங்கையர்கள் தூதமான
குறியில்லை கும்பிடுகப்பூயியில்லை
வாபப்பா பலசீவ செந்துமில்லை
மதுவில்லை மலமில்லை வகையாய்க்கேளே.

6

வகையான மண்ணென்று மதிதானென்றும்
மாவென்ற மலமென்று மழாரியென்றுந்
தொகையான பூவென்றும் வருஷகாலத்
தூத்தலென்றுஞ் சூரியனாற் சுட்டதென்றும்

தனையான ஏழுவகை தோற்றத்துக்குத்
தாயென்றும் யோனியென்றும் சத்தியென்
பகைபாதே கொடிவெள்ளை சாதியென்றும்
பாஷாண முவர்கிலத்தே பகருவாரே.

வாரான மண்ணல்லோ பிண்டமாச்சு
வன்னியல்லோ பூமியின்கீழே அண்டமாச்சு
கூரான அக்கினியும் வாயுக்கூடி

குடியிருந்த சருவானி நிலத்தைப்பேணி
கீரான தண்ணியுடன் மண்ணுக்கூடி

நின்றதினாற் பெண்ணாச்சு தீபோஆனும்
பாரான யிர்தரெண்டுஞ் சேர்ந்தபோது

பலமான வா தசுத்தும் பிலத்துப்போச்சே. ௨

நுட்சபங்கமறிய

பேச்சப்பா ஆனுக்கு வொன்றேதிட்சை

பேசாதே பெண்ணுக்கு ரெண்டேதிட்சை

நீச்சப்பா பூரணநூல் தன்னிற்சொன்னேன்

சிஜமாகச் சொல்லிவைத்தேன் முப்பத்தென்றேன்

வாச்சப்பா மதிபாகம் ரய்யின்பாகம்

வளமாகப் பாகத்தைச் சொல்லிவாரோன்

ஏச்சப்பா சொல்லவில்லை கைபாகங்க

ளித்தனையு முப்பதிலே யிசைந்துபாரே.

இசையவே வன்னிக்கு கல்தாவென்று

யிரட்டிப்பு வேணுமடா தண்ணீருக்கு

அசையாத மண்ணுக்கு கலைநாலு
 ஆணுக்கு கலைநாலுக் கடுகம்வேண்டாம்
 புகைமேல்லா ஆகாச மகிழ்ந்துகொள்ளும்
 பருவமா விர்தமுறை பாடமாட்டார்
 அசையான பூனீற்றை சிறுநீர் தன்னிற்
 மெலிவிடுந்த நீரொரித்தா தியங்குவாரே. 10

தயங்காமல் மேலமடா பெண்ணுக்காச்சு
 செப்புகிறேன் மீனமடா ஆணுக்காச்சு
 தயங்காதே காலையிலே மாலேசேரும்
 மத்தியானம் தன்னிலே ஒன்றுயச்சேரும்
 தயங்காமல் திடுபதினைத் தென்பார்களுந்த
 சேட்டா மகிழ்ச்சி காணுங்கள் தடந்தடையோ
 தயங்காமல் மத்தியமே வித்தமார்க்கம்
 பாடினால் தூனசித்தி நல்குந்தானே. 11

தானென்ற அண்டயிண்டம் குருவைச்செய்ய
 தபம்வேணுஞ் செபம்வேணுந் தபவிவேணு
 தானென்ற அக்கினியா முறைபைக்கான
 மதிவேணும் விதிவேணும் வாசம்வேணும்
 தானென்ற ஆவத்தை யடக்கவேணும்
 நல்லறிவாய் சாஸ்திரத்தை புணரவேணுந்
 தானென்ற சற்குருவை காக்கவேணுந்
 சித்தியாய் பணிவெண்டுஞ் சிறக்கமுற்றே. 12

வகாரசூஸ்திரம்-10

பாரப்பா வாதியென்றற் பூசைவேணும்
 பரிவான செபம்வேணுந் தியானம்வேணும்
 நேரப்பா வாகியென்றால் யோகம்வேணும்
 நெடுகவே லெட்சியத்தை நிறுத்தவேணும்
 காரப்பா குருபதத்தைக் காக்கவேணும்
 கைகாட்டி தொழில்முறையை யறியவேணும்
 சாரப்பா சாஸ்திரஞ் சூஸ்திரமுங்கண்டு
 சார்வாகக் காத்திருந்து வாதம்பாரே. 1

பாரப்பா வாதத்தி லெட்சங்காப்பு
 பாடினே னதைக்குறுக்கி யிருநூற்றுக்கு
 ளாரப்பா ஆதிசூறு வழலைமார்க்க
 மடைவாகச்சொல்லிவிட்டே ன்முப்பூவைத்தா
 நேரப்பா முன்னூற்றி டெக்கிவிட்டே
 நேர்மையென்ன அன்பதிலே நிஜமாய்ப்பாரு
 ஆரப்பா யதையடக்கி பதினாறுக்கு
 ளாச்சரியம் பதிமூன்றும் பத்தும்பாரே. 2

பாரப்பா வங்கங்கே சொன்னதெல்லாம்
 பரிவாகக் கண்டறிந்து முடிக்கவேணும்

ரப்பர் கருக்கிடையும் குருக்கிடையும்கண்டு
 திடமாகச் செய்தாக்கால் முப்புவாரும்
 ரப்பர் பெனைப்போலே சொல்லப்போரார்
 ஆச்சரிய மானிடர்க்கு நோய்தான் தீர்
 ரப்பர் அண்டோட்டைச் சுத்திசெய்ய
 மேதினியிற் கல்சன்ன முவறுங்கூட்டே. 3

பட்டியே யமுரியுடன் கலக்கிகொண்டு
 குமுறவே காச்சிவிடச் சுத்தியாச்ச
 பட்டியே படிகமோடு ப்புங்கூட்டி
 வழகான காரமுடன் சாரஞ்சேர்த்து
 பட்டியே வெள்ளையொடு வீரந்தானுந்
 திடமாகச் சரிவீடையாய்த் தூக்கிகொண்டு
 பட்டியே கல்வத்தில் விட்டுஆட்டக்
 கலங்காதே வெள்ளெருக்கம் பாலைவாரே. 4

பார்த்துநீ யரைத்திடுவாய் மைபோலாக்கி
 வாகாக வில்லைசெய்து காயப்போடு
 சேர்த்துநீ யோட்டில்வைத்து வோடுமுடி
 திடமுறவே கெஜபுடத்தில் நீரிப்போகும்
 பார்த்துநீ வேகத்தை விட்டுஆட்டிப்
 பத்தையாமல் வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
 சாத்துநீ யோட்டில்வைத்து வோடுமுடிச்
 சதுராக முன்போலே புடத்தைப்போடே. 5

சுட்பா நகுதிதயமகாமுனிவர் அருளிய

போடப்பா சூட்சத்திற் குருவுமாச்சு

பொல்லாத பிள்ளை கட்டுச்சொல்லவேண்ட
ஆடப்பா வண்டத்திற் சாரங்குட்டி

யப்பனே செலமாகுஞ் செலத்தைவிட்டுத்
தேடப்பா நாகத்தை யுருகிச்சாய்க்கத்

திடமாக நாகமது கட்டிபோமே
சூடப்பா செம்புவெள்ளி களஞ்சிக்குத்தான்
சுகமாக யெட்டிலொன்றாய்த் தாக்குதாக்கே.

தாக்கியே பார்த்தாக்கா லெழையுங்காணுந்
தயவாக வங்கத்தைக் குத்தியூது

நோக்கியே யிதைக்கொண்டு செலவுசெய்து
துணுக்கமாய் முப்பூவை பிறகுபாரு

அக்கியே சூட்சத்தில் முப்பூவாகு
மல்லாட்டால் முப்பூவில் நன்மையில்கை

தூக்கியே யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
துயரறவே செயநீரா லெல்லாங்கட்டே. 7

கட்டியே தனித்தனியே வேதைபாரு

கசடருக்குச் சொல்லாதே காயம்பாழாம்
நிஷ்டையிலே யிருந்துகொண்டு தியானம்பண்ணு

கிணைவுதப்பி யிருந்தாக்கா லெல்லாம்போருத்
கட்டையிலே வாலைபுட பூசைபண்ணு

கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு
முட்டையிலே கலைகவிழ்ந்து குளியவேண்டா

முர்க்கமுள்ள முப்பூவின் முறையைப்பாரே.

பார்க்கையிலே சட்டமுனி மகன் தானப்பா
 பரிவாகக்கண்டறிந்து பார்த்துக்கொண்டான்
 சேர்க்கையிலே குஸ்திரன் செயலீர்குள்ளே
 தயவாகக் கல்லுப்பை வைத்துஆட்டு
 நோக்கையிலே திருகோணத் தயிலத்தைக்குத்தி
 நேர்மையா யூதிடவே கட்டிப்போமே. 9

போமடா கரியோட்டி லுதும்போது
 போக்காகக் கண்விட்டு ஆடுமாடும்
 ஆமடா கல்லுப்பை கூட்டியுத
 நல்லதொரு வயிரமணி போலேயாடும்
 தாமடா ஆணுவதால் வெளியிலிட்டேன்
 காட்டாதே கள்ளசென்ற மானிடர்க்குத்
 தாமடா யிதுவெல்லா மறித்துக்கொண்டு
 தாரணியில் விள்ளாதே படக்கமுற்றே. 10

முப்புக்குகெந்தகத்தயிலம்-16

நாணப்பா கெந்தகத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன்
 கைமுறையாய் கெந்தமும் பலமும்பத்து
 பூணப்பா கல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
 புகழாக வெள்ளைத்தா மரைப்பூச்சாற்றில்

தோணப்பா யிருபதுநா ளாட்டுஆட்டு
துடியான அழிஞ்சிவித்து பலமும்போடு
ஊணப்பா மூன்றுநா ளரைத்துவாங்கி
உத்தமனே நன்றாக வுலர்த்திடாயே.

உலர்த்தியல்லோ குப்பியிலே போட்டுநீயு
முத்தமனே குப்பிக்குச் சீலைசெய்து
கலத்தியல்லோ குப்பியின்வாய்க் கம்பைவைத்து
கட்டியதோர் சட்டியிலே நடுவேவைத்து
மலர்த்தியல்லோ வையாமற் கவிழ்த்துங்குப்பி
வைத்தல்லோ சட்டியுட தமருக்குள்ளே
தளர்த்தியல்லோ சீலைசெய்து சந்துக்கெல்லாஞ்
சார்வாகக் குப்பியின்மேல் மணலைப்போடே

போட்டல்லோ மணல்மேலே புடத்தைப்போடு
புகழான சட்டியைத்தான் முக்கவரில்வைத்து
நீட்டியல்லோ குப்பிபுட மூங்கிற்குள்ளே
நேராகப் பிங்காணை வைப்பாயப்பா
மூட்டியல்லோ தைலமெல்லாம் பிங்கானில்வீழும்
முறையாக விழுமும்புடம் புடத்தைப்போடு
சூட்டையிலே தயிலத்தில் சவுக்காரம்போட்டு
அப்பினால் துரிசின்மேல் வேளையாமே.

3.

வெள்ளையென்ற துரிசியதிற் சூதத்தில்மூட்டு
விறவியே குப்பியத்தில் தைலம்வார்க்க

கோபென்ற சூதமது கட்டிப்போகும்
சரக்கெல்லா மிப்படியே கட்டுங்கட்டுங்
கள்ளையென்ற வொவ்வொன்றிற் கோடிவேதை
கூட்டலாஞ் செந்தூரங் களங்கங்கோடி
கள்ளையென்ற தங்கமிட்டுச் சூதங்கட்ட
அறுபத்தி நால்சாக்கு மாடுந்தானே. 4

கோனென்ற செம்புவதை நறுக்கிக்கொண்டு
சாதகமாய்க் குகையிலிட்டு வருகும்போது
கோனென்ற தயிலமது மூன்றுதுளிகுத்த
உத்தமனே செம்பொன்னே ஆச்சுஆச்சு
தேனென்ற செம்புரெண்டு தங்கமொன்று
தெளிவான வெள்ளியதி லேழுங்கட்டே. 5

கூட்டியல்லோ வருக்கிடவே பொன்னுமாகுங்
குறையாம லெட்டரையே காணுங்காணும்
கூட்டியல்லோ தினந்தோறும் தயிலத்தானும்
நினைவாக மண்டலமே கொண்டாயானால்
கூட்டியல்லோ நோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்
அப்பனே விந்துமெத்த வழுந்தமாகும்
கூட்டியல்லோவிதினோடே செயரசமுங்கொண்டாற்
பொன்போலே காயமது சித்தியாமே. 6

வேறுவிதம் தயிலம்

கூட்டான கெந்தகத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன்
அப்பனே கெந்தகத்தான் பலமும்பத்து

கீட்டான கற்பூர வுப்புத்தானம்

நிலுத்தல்லோ பலமிரண் டறையுங்கட்டு
மூட்டான சவுக்கார யெண்ணையோடே

மோசுமிலா ரெண்டறைப் பலமுங்கட்டு
கூட்டான விதுகனெல்லார் திராவகத்தைவிட்டு
குழாவரை தினமொன்று வில்லைகட்டே. 7

கட்டடா வில்லையது போலேநீயுங்

காயவைத்துக் குப்பியிலே கடுகப்போடு
மாட்டடா பூபுத்தில் தைலம்வாங்கு

மகத்தான கெந்தியுட தைலமாச்ச
பட்டடா தைலத்தின் வேளதெசால்வேன்
புருவமுடன் வேமாசம் வாலைசமாக்கி
கீட்டடா யித்தயிலம் வாலைசத்துள்ளே
விதமாக மத்திக்கத் தயிர்போலாமே. 8

ஆமிந்தத் தயிலந்தான் கருத்துநிற்கும்

அப்பனே திராவகத்தை விட்டு ஆட்ட
ஆமிந்தச் சூதமது கிணமாய்ப்போகும்

உத்தமனே வாலைசக் தண்ணீரென்பார்
செயிர்த வாலைசக் தண்ணீர்விட்டு

செம்பர்ன காசுகளை போட்டுமொம்ப
வாமிந்த காசுகளை சட்டியிலேபோட்டு

மருவியதை உடுப்பேத்தி தீயைமூட்டே.

மூட்டியல்லோ வறுக்கையிலே சிவந்தாற்காச
மூதண்ட செந்தகத்தின் தயிலஞ்சுதம்
மூட்டியல்லோ புனுகுசட்டம் ரெண்டுமூன்று
புகழாச வெட்டியதிற் கூடப்போடு
மூட்டியல்லோ வறுக்கையிலே காசநானும்
நோகக் கறுக்குமடா பாருபாரு
மூட்டியல்லோ தயிலத்தை குத்திக்குத்தி
உத்தமனே நன்றாக வறுத்திடாயே.

10

மறுத்தபின்பு யிறக்கியல்லோ ஆத்திக்காசை
மைந்தனே பின்பொருக்கா லடுப்பிலேத்தி
சுறுத்தபின்பு காசக்குள் தயிலக்குத்தி
கலங்காமற் சற்றேயடா வறுப்பாய்நீயும்
பொறுத்தபின்பு யிப்படியே மூன்றுதராஞ்செய்து
புகழாசக் காசெடுத்து நறுக்கிப்பாரு
மறுத்தபின்பு காசடா பொன்காசமாச்சு
மைந்தனே தசமாற்றும் செத்தியாட்டே.

11

மூட்டான காசெல்லாம் கோணியிலேபோட்டு
ஆப்பனே காசோடு கிராசக்கலனுமிட்டு
மூட்டான பாறையிலே யடித்தாயானால்
நோகக் காசெல்லாம் பொற்காசாகும்
மூட்டான காசெல்லாம் பொற்காசாகும்
புதுமையடா செம்பெல்லாம் பொன்மயமாச்சு

19

ஆட்டான வேதைது கெந்தகத்தின்வேதை
உத்தமனே ரசத்தண்ணீர் வேதைகேனே. 12

வெடியுப்புச் செந்தூரம்

கேளப்பா வெடியுப்பு கம்பிதானும்

கெடியான ரசத்தண்ணீர் தனில்துவைத்து
நாளப்பா தினந்தோறும் தோய்ச்சுதோய்ச்சு

நலமாகக் காயவைப்பாய் பட்சமொன்று
குளப்பா யிதையெடுத்து மேலேபூச

சொல்லுகிறேன் திராவகத்திற் பூநீர்வெள்ளை
ஆளப்பா சங்குநீர் கூடகூட்டி

அரைத்தல்லோ வெடியுப்புக் கம்பிக்கப்பே.

அப்பியல்லோ காயவைத்து தினந்தான்மைந்தா

அப்பனே கினிஞ்சுநீர்க் குள்ளைவைத்து
ஒப்பியல்லோ தீயெரிப்பா யாத்தியாத்தி

உத்தமனே சட்டியைத்தா னிரக்கிரியுஞ்
செப்பியல்லோ கனலெரிப்பா யாரவார

சிவசிவா வெடியுப்பு யெலும்புபோலாக்
தப்பியல்லோ தீயெரிக்கிற் கருகிநிற்குஞ்

சாதகமாய் தீயாத்தி யெடுத்துயேரே. 14

ஏடா வெடியுப்பு கம்பியைத்தான்

[போச்சு
என்னசொல்வேன் புலத்தியனே எலும்பாய்ப்

தரடா வெடியுப்புக் கம்பிதாணுந்
 சிவக்கவினிக் கருச்சொல்வே நன்றாய்க்கேளு
 தரடா தங்கமென்ற சுண்ணத்தோடே
 அப்பனே பிசமிட்டு அரைத்துப்பூசி
 தரடா ரவியிலிட்டுக் காய்ந்துதாளுந்
 கொடுஞ்செகப்பு கொடுஞ்செகப்பு உப்புத்தானே.

கோனென்ற சிவந்தவுப்பு காரியத்தினுள்ளே
 சாதகமாய்ப் பத்திலொன்று யிட்டாயானால்
 வேனென்ற வெண்கலம்போ லிருக்குமப்பா
 வேதாந்த துரிசிலிட்டி அறவேவூதி
 கோனென்ற பொன்னாகுப் பத்துமாத்து
 கொள்ளையடா வாதமெல்லாம் உப்புக்குள்ளே
 தேனென்ற மொழியாட்குச் சிவன்தான்சொன்னார்
 சேர்ப்பையெல்லாம் சூத்திரமாய் செப்பினேனே.

ஊழிக்காற்றென்று வழங்குகின்ற

சாமளாதேவியின்

வாந்திபேதி வைத்தியம்-10

கேளப்பா ஊழியென்ற காற்றைச்சொல்வேன்

கெடியான சாமளா தேவியாலே

காளப்பா மயம்போலே கறுத்துநிற்கும்

கண்ணுக்குத் தோற்றாது கடினமெத்த

வாளப்பா காற்றிலுட விபரமெல்லா

மைந்தனெசொல்லுகிறேன் வகையாய்க்கேளு

பாளப்பா பண்ணிகிடு முலகமெல்லாம்

பசிசுத்த மாநிருத்தால் பறக்கும்பாரே

1

பறக்குமென்று சொல்வதுதா னுருக்கென்றால்

பாராளு மன்னவர்க்குஞ் சிவயோகிக்கும்

இரக்கமொன்று பில்லையப்பா யெதிராளிபேரிக்

என்னசொல்வே னூழியுட வேகந்தன்னை

பொக்குமென்று நினையாதே திரோகந்தன்னை

கணத்திலே பொழித்துவிடுத் தெளிவாய்க்கில்லை

உறத்தவிதி யுன்னலர்க்கு தேகம்போகா

அத்தமனை யிதையறிந்து பாருபாரே.

2

பாருநீ புலத்தியனே ஐயாகேளு

பரிவாக மேலிருந்து யிறங்குமப்பா

தீரிலே ஜனங்களுட்கிரகிதப்பட்டா
 லுற்றதொரு ரெத்தமெல்லா முறிந்துநீராம்
 தருநீ கக்கலுடன் பேதிகாணும்
 கண்மூடி திறக்குமுன்னே களைத்துப்போகும்
 தருநீ யானாலுந் தேகமெல்லாம்
 ஆச்சரிய மாச்சரியம் பிசின்போலாமே. 3

பிசின்போலே வேர்வையது பெருகிநிற்கும்
 பேரான கண்டமது வரட்சிகாணும்
 பிசிந்துருகி தேகமெல்லாங் கடினவேதை
 கக்கல்கண்ட ராழிகைக்கு கடுப்புங்காணும்
 சித்தமாய் வயிற்றுவாய் காணும்படி
 வெஞ்சுருக்காய் சன்னிபது பிழைவசந்தான்
 சித்தமாய் பிருந்தாக்கால் சேகம்போகும்
 கிழிஷத்தி லவிழ்தத்தை நினைவாய்ப்போடே.

நனைவாக போடுதற்கு விபரங்கேளு
 நேரான லிங்கமுடன் பூரம்வீரம்
 தினமான குடனொடு அபினிசுக்குந்
 திறமான மினகுடனே கஸ்தூரிசேரு
 கனமான கஞ்சாவின் வித்துவட்டி
 கடிதான குங்குமப்பூக் கூடச்சேரு
 செனமாக ஒரிடையாய் கிறுத்துக்கொண்டு
 செப்புகிறேன் கல்வத்தி லிட்டிடாயே. 5

கல்வத்தி லிட்டதொரு சரக்கையெல்லாம்
 கஞ்சாவின் கஷாயத்தில் எட்டுசாமம்
 வலுவைத்துச் சொல்லுகிறேன் சித்திரமூலம்
 மைந்தனே கஷாயமது வடித்துக்கொண்டு
 நிலுவைத்துப் போகாமல் சாமநாலும்
 நேராக வரைத்தபின்பு சாராயத்தால்
 சிலுவைத்துப் போகுதற்கு சாமரெண்டு
 திறமாக அறைத்துயதை யுண்டைசெய்யே. 6

அறைத்துமதை மிளகளவு உண்டைசெய்து
 அழகான * நஞ்சுகொடி சுன்னஞ்செய்து
 திறத்துடனே ஒருகளஞ்சிக் கூடச்சேர்த்து
 திறமாக யரைத்துஉண்டை செய்துகொண்டு
 கரைக்கடங்கா சாராய முரைத்துயேற்ற
 சண்ணுமடா ஊழியென்ற வியாதிதன்னை
 நிறைக்கடங்கா தாகமது யெடுத்துதானால்
 நேராகக் கருக்கதுதான் சொல்லக்கேளே. 7

கருக்கதுதான் போதேற்கு விபரங்கேளு
 காசினியில் நாயுருள் புளியம்பட்டை
 வெருக்கமுடன் சித்திரமா மூலிசேர்த்து
 பேரான சிவன்வேம்பு தானுஞ்சேர்த்து
 இருக்கமுடன் முருங்கையுடப் பட்டைதானு
 முத்தமனே மாவிளிகப் பட்டைசேர்த்து

* நஞ்சுயென்பது-பூமிநாதசுன்னம்.

ருக்கலம்பூ தன்னுடனே தென்னம்பிஞ்சம்
யேகமாய் சேர்த்ததுதான் நறுக்கிப்போடே.

ருக்கியே போட்டபின்பு சொல்லக்கேளு
நாலுபடி சலமதிலே கூடவிட்டு
ருக்கியே கியாழத்தை யெட்டொன்றாக்கி
யுத்தமனே கஸ்தூரி கூடச்சேர்த்து
பாருக்கியே யுள்ளுக்கு கொள்ளச்சொல்லு
பேரான ஊழியது கெதிகெட்டோடும்
ருக்கிலே யிந்தமுரை சித்தர்கொல்லார்
ஒட்சமடா யின்னமொரு சேதிகேளே. 9

சுகந்தனிலே சாமனா தேவிதன்னை
சேதியொன்று சொல்லுகிறேன் தெளிவாய்
நீயுடன் சதுர்காண்டம் பார்வையிட்டு [கேளு
நேறியுடனே தேவிதனை வசியஞ்செய்தால்
சாதியுடன் வந்ததொரு ஊழியந்தான்
சொல்லுமுன்னே போகுமடா துன்பம்நீங்கி
நியாதியுடன் மூதண்டங் கொண்டுவந்தால்
என்மகனே ஸூழியது ஒதுங்கிப்போமே. 10

இம்முனைவக்கழிச்சலின்

வியாதிக்குறிப்பு - 11

சொல்லுகிறேன் விஷபேதி யுலகுள்ளோர்க்கு
 தோன்றிவிடு மூன்றுவகை யதென்பேர்கேளு
 வல்லவொரு கொம்பெனென்றும் படுவெனென்றும்
 வகையான அக்காத்தின் கழிச்சலென்றும்
 அல்லல்செய்யுந் கழிச்சல்வகை மூன்றுக்குள்ளே
 அசாத்தியமுஞ் சாத்தியமு மறியச்சொல்வேன்
 வெல்லுமடா கொம்பெனென்ற கழிச்சல்வந்தால்
 வெகுசுறுக்கு ஓர்பகலில் வினவிக்கொல்லும்.

கொம்பன் கழிச்சல்

கொல்லும்வகை தனைக்கேளு வுடம்புவேற்கும்
 குளுந்துவிடும் நீராகப் பிழிந்துபோகும்
 வெல்லுவகை தனைக்கேளு ஒருக்கால்பேதி
 விட்டவுடன் சாராயம் கொடுத்துப்பாரு
 மெல்லவதை மீறிவிட்டால் முன்னுலேதன்
 விதிப்படியா மென்றறிவால் வினவிக்கொண்டு
 சொல்லிவிடு அசாத்தியமாந் கொம்பெனென்று
 தோகையார்க்கு மாடவற்குந் தொகுத்துத்தானே

பதிவன் கழிச்சல்

தானென்ற குடலறியும் படுவன்வந்தால்
 தங்காத பேதியுண்டாம் வாந்திகாணும்

இன்னுங்கோடா காதடைக்கு மூர்ச்சை
 மியல்புடனே வெறும்வயிற்றில் வலியுண்டாகும்
 தன்னென்ற மயமாகக் கழிச்சல்காணும்
 சீதம்வீழும் நரம்பிழுக்கும் மருந்தைக்கேளு
 னுனென்று மஞ்சள்தனைப் பொடித்துவென்னீர்
 கரைத்துநன்றும் தெளியவைத்து கொடுத்திடாயே.
 கொடுத்தவுடன் பேதலிற்றுகும் பொழுதுமூன்றில்
 குளிர்ந்தவுடல் சந்துவிடுங் கோவினசார்ம்பல்
 கடுத்துவந்து பாய்தனிலும் விரிந்துக்தானு
 மியல்பாகக் கிடத்தியுடம் பெங்கும்பூச
 னத்தியே பழங்காரை * காணந்தன்னை
 நன்றாகக் கால்கரத்தில் கெய்க்கச்சூடாந்
 கிடந்துடனே நாளமூன்று தப்பிற்றூனல்
 சடமழியா தென்றுசொல்லு சிந்தைகூர்ந்தே.

அக்கரத்தின் கழிச்சல்

கூர்ந்துவிடு மக்கரத்தின் கழிச்சல்வந்தால்
 குளிர்முடல் சோராக வெடுக்கும்பேதி
 நீர்த்திலைப் பழுக்கைவிழுந் தாகங்காணும்
 நேராகக் காலுடம்பு கடுப்புக்காணுந்
 தேர்ந்துஒரு மருந்துசொல்வேண் மிளகுதானும்
 சிறுகவரைத் தேகடைந்து சலத்தைவார்த்து

* காணம் கொள்ளு.

298 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

பார்தமுடன் வற்றவைத்து கொடுத்தால்பேதி
பண்பாக மீனும்பாருபாரே.

பாருவந்த கழிச்சலெல்லாந் தறியாதோஷம்
பண்பாகத் தயிர்மோரை கொடுத்தாரானால்
நேருமடா சன்னிவந்து மூடிக்கொள்ளும்
நிகரசனங் கொடுப்பதற்கு வகையைக்கேளு
சீருடனே யரிசிதனைப் பொரித்துச்சேறாய்ச்
செய்துதிகழ் கருவேம்பு மிளகுப்புங்குட்டி
கூருஅம்மி சனில்பொடித்து அன்னமீய
குரும்புசெய்யுங் கழிச்சலதற் கோடிப்போடே.

மருந்த நுபானம்

போய்விடுங் கழிச்சல்வகை மூன்றுக்குந்தான்
புகழ்பெறவே யோர்மருந்து புகலக்கேளு
வாகுபெற மிளகுசுக்கு கடுக்காயோமம்
வளர்கரு வேப்பிலைகாயம் வெள்ளையுள்ளி
பாகுபெற வெந்தயஞ் சீரகத்தினோடு
பண்பாக யொன்பதையுஞ் சமமாய்க்குட்டி
தாகமுருஞ் சங்கிலிச்சார் தன்னாலாட்டி
தண்மைசெய்யுங் களிப்பாக்கா லுண்டைசெய்யே.
செய்தவுண்டை கீழலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு
சிறந்திடுமே மூவகையின் கழிச்சல்கண்டால்

யுவவொரு உண்டையின வென்னீரிற்றான்
பண்பாக உறைத்தருந்த கொடுத்தபின்பு
யுவவைகப்பாருஒரு சாமஞ்சென்றே
யுகந் * தசனங் கொடுத்துவிடு உண்மையாகத்
தாய்யும்வருங் கழிச்சலது மூன்றுவேளை
சூட்சமாய் கொடுத்துவிடத் தோஷந்தீரும்.

கியாமுமனுபாணம்

ருதற்கு யின்னமொரு மருந்துகேளு
சிக்கிமாய் சோரெடுத்தால் செப்பக்கேளு
றிய சன்னாம்புடனே வெள்ளைச்சீலை
பொடியது போலேமடித்து நையத்தட்டி
வருடனே கொழிஞ்சியிட பட்டைதானும்
வெண்குன்றி வேரதுவுஞ் சமனாய்ச்சேர்த்து
ருடனே துண்டுசெய்து வருக்கச்சாம்பல்
நினைவாகக் கியாமும்வைத்துக் கொடுத்திடாயே.

கொடுத்தவுடன் பேதிநிற்குங் கொம்பனென்ற
குறியறிந்தா விம்மருந்தை கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுத்துவரும் பேதியிற்சோர் வாயால்சொரு
மதுவிழந்தால் கொடுத்தவுடனலதீயோடும்
கொடுத்துவரும் விஷபேதி மூன்றுக்குந்தான்
சூட்சமா யிம்மருந்து சொன்னும்பாரு

* அசனம் என்பது அன்னம்.

தடுத்தலறி நிற்பார்க்குப் பலியாதிக்த்
 நன்மருந்து சித்தர்கள் தான் நயந்திட்டாரே.
 நயந்திட்ட கழிச்சலுக்கு தெய்வம் துர்க்கை
 நலமான முனிப்பாச்சல் நாடும்பாரு
 பயந்திட்டுத் திரிந்தாலும் விடாதுசன்மம்
 பண்பாக வருமுனிக்குப் பாச்சல்பண்ணு
 முயந்திட்ட தேவதைகட் கபிலேஷகஞ்செய்
 முனையான தேவிதனை தொழுதுபோற்றி
 நயந்திட்ட நாய்க்குணவு செய்துரீயும்
 சுகமாக ஊர்வளைந்து பொங்கல்செய்யே. 11

சித்தஞானம்-9

பன்னிரண்டு காலான புறவியப்பா
 பாங்கான மூலவெளி தன்னில்நிற்கும்
 நன்னயமாய் வாசிதனி லேறிக்கொண்டு
 நாடியந்த நடுவீடு தன்னிற்சென்றால்
 முன்னின்ற முப்பாழுக் கப்பாலேறி
 முகப்புண்டு முச்சந்தி வந்துகடும்
 கின்னஞ்சிறு வாசல்கடந் தப்பாற்றென்றால்
 சிதம்பாழுக் கண்டுமுத்தி சித்தியாமே. 1
 பன்னிரண்டு பேரான ருத்திரர்க்கு
 பதியாக நின்றபொருள் பகரக்கேளு

மூழையாய்ச் சுழிநடுவே முனைத்தெழுந்து
 விளங்குகின்ற ஒங்கார ஸ்தம்பத்துச்சி
 திவிதங்கா னாகாயம் ஆதாரபீடம்
 அமர்ந்தபரா பரத்தினலை யறியவேண்டி
 மான திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்க அவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. 2

ந்துதிக்கும் பதினாறு கோணந்தானும்
 பாங்கான பலகோடி யண்டமெல்லாஞ்
 ற்றநின்ற ஐங்கருவுக் காதிரான
 செவ்வரிவ தத்துவத்திற் தொகுதிமுத்தி
 ித்திமுத லெழும்புகடை தானாய்நின்ற
 அதிகபொரு ளிதனையழிந் துண்பாராகில்
 த்தமதில் திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்க வவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. 3

ன்பது வாசலதுவே உலகந்தன்னில்
 உணர்வார்கள் யெல்லோரும் வந்துகாண்பார்
 ளுப்புடைய ஒருவாசல் ஒருவர்காணார்
 அடுத்தடுத்த வாசல்கடந் தப்பாற்றாண்டி
 ளுப்புடைய மயிர்ப்பால மீதிலேறி
 மனதுதுணிந் துருகுகின்ற மகிழ்வீனோடு
 தென்பாக திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்க அவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. 4

எட்டெழுத்தா யிரண்டெழுத்தா யேகமாகி
 யியங்கிநிற்கும் பெருமைதனைபெவருங்காணு
 நெட்டெழுத்தின் வட்டெழுத்தின் மேலேநிற்கும்
 நிலையறிந்து வரைத்திடுவோர் குருவுமாகும்
 விட்டிடமுந் தொட்டிடமும் அறிந்தாயானால்
 விளங்குகின்ற அகாரமுதல் உகாரங்காணுந்
 திட்டமதில் திருச்சிறந்த பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்க வவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே.

5

ஏழான உபாதி யென்ற லெளிதேயல்ல
 யிதுகடக்கும் வாறதுதா னியம்பக்கேளு
 வேளான மன்மதனை காலால்நீக்கி
 விளங்குகின்ற வங்கிதனை மேலேயேற்று
 கோளான கருவியெல்லாம் வீரிட்டோடும்
 கூறுவது மேலான குறிப்புங்காணுந்
 தேளான பசியடங்க அமிர்தமுண்டு
 திருநடனங் காணமுத்தி சித்தியாமே.

6

ஆரான கோட்டைக்குள் மூலவட்டம்
 அதினுலு கொத்தளமே சுவாதிட்டானம்
 கூரான கோணமறு கொத்தலிங்கன்
 கூறிய பிறைகோட்டை கொத்தளமேபத்து
 வீரான வனாகதமே கொத்தளமீராறு
 விசுத்தியறு கோணங்கொத் தளமீரெட்டு
 தேராத வட்டமிரு கொத்தளந்தான்மேலே
 சிதம்பரமுங் காணமுத்தி சித்தியாமே.

7

தான யெழுத்ததுதான் விபரங்கேளு
 அப்பனே பிரிதிவுக்கு நங்கென்றோர்சொல்
 தையதாய் அப்புவுக்கு மங்கென்றோர்சொல்
 சாதகமாய் தேயுவினே சிங்கென்றோர்சொல்
 தையாய் வாய்வுக்கு வங்-கென்றோர்சொல்
 விளங்கிநின்ற ஆகாயம் யங்-கென்றோர்சொல்
 தையிலிவ் வலகதெளிந்து சொன்னாயானால்
 சிதம்பரமுங் காணமுத்தி சித்தியாமே 3

லான வேதத்தின் முடிவில்நிற்கும்
 நாதாந்த பேரொளியைக் கானவேண்டி
 மூலதனம் முனையுத்தெழுந்த வகாமேயே
 முட்டிநின்ற கம்பத்தினை முடிவிலேறி
 லகால மறுப்பதற்கு மேலேனோக்கு
 காரணமும் பூரணமுங் கலந்துதோணுஞ்
 லமதாய் திருச்சிறந்த பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்க வவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. 9

ஞானம் - 13

சர்ப்பமென்ன வெகுதூரம் போகவேண்டாம்
 கனமலையில் குவடுகளி லலையவேண்டாம்
 சர்ப்பமென்ற நாகமது வொருதலையிலின்று
 சாகாத கால்கண்டு முனையிலேநீ

நிற்பமென்று மனமுறுத்து மனதில்நின்றால்

நிஜமான கருகெல்லி வெண்சாவரகாணும்

சொற்பமென்று விட்டுவிட்டா லலைந்துபோவாம்

தூரியமென்ற பராபரத்திற் சென்றுகூடே

கூடப்பா தூயமென்ற வாகைவிடு

கூரதீய நாதாக்கள் மயேஸ்பாமேயென்பார்

நாளப்பா அவள்தனையே பூசைபண்ணு

நந்திகொலு சிங்காரந் தோணுந்தோணும்

மூடப்பா சிகராவரை யெல்லாந்தோணும்

ஊமையென்ற அமிர்தவெள்ளம் ஐரலாகுந்

நீடப்பா மி தெடு காசியமாகுந்

சகலநிலையி லுலவல்லோ கித்தியாமே

ஆடுவனற பூரணந்தான் சுழிமுனையிற்பாரு

அழகான விந்துநிலை சந்திரனிற்பாரு

ஓமென்ற சீங்காரம் புருவமையம்பாரு

புத்தமனெ னில்லென்ற விட்டிற்றகாணும்

வாமமென்ற அவள்பாதம் பூசைபண்ணு

மற்றொன்றும் பூசைபல்ல மக்காள்சொன்னே

பாடுகின்ற பவல்லோ முத்தவெழுத்தாம்

பாடினவர் வேதாத்தம் பாடினேனே

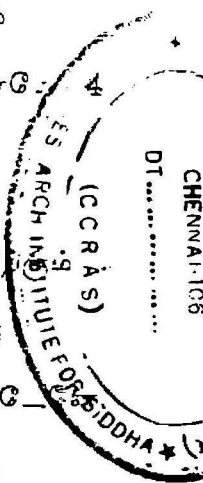
பாடுகிற பொருளெல்லாம் பதியேயாகும்

பதியிலிந்து மகிழாத்தான் அகாரமாகும்

திசின்ற பரசமது ஒங்காரமாகும்
 உலம்பெரிய பசுதானே உகாரமாகும்
 திசின்ற சுழிமுனையே தாரையாகும்
 தின்றதொரு இடகலையே நாதவந்தாம்
 திசின்ற ஒங்காரம் வித்தையாகும்
 வெணியான அரியெழுத்தை யூணிப்பாரே.

உணியதோர் ஒங்காரம் மேலுமுண்டு
 உத்தமனே கீழுமுண்டு யூணிப்பாரு
 யூணியாம் நடுநாடி நடுவேமுட்டும்
 ஆச்சரிய மெழுத்தெல்லாம் அடங்கிநிற்ப
 ஏகாந்த மாகிநிற்கு மெழுத்தைப்பாரு
 ராணிபோற் காணுமடா அந்தவிடு
 சொல்லாதே யொருவருக்குந் திறந்திட்டே

திறந்திட்டேன் மேல்மூலங் கீழ்மூலம்பாரு
 துயரறவாய் நடுநிலையை யூணிப்பாரு
 திறந்திட்டேன் நடுமூலம் நடுநாடிப்பார்
 அப்பவல்லோ வரைதாக்கும் தாரைகாணும்
 உழைந்திட்ட ஐவரையுந்தான் நடனங்காணும்
 உயிவெனியும் சிலம்பொலிபு மொன்றாய்க்காணும்
 உழைந்திட்ட பூரணமு மிதுதானப்பா
 ிஜமான பேரொளிதான் நிலைத்துப்பாரே. 6

சம்மாநீ பார்க்கையிலே மனத்தை யங்கே
 சுழிமுனையி லோட்டி யங்கே காலைப்பாடு
 அம்மாநீ தேவியென்று அடக்கிப்பாடு
 அப்பவல்லோ காயசித்தி யோகசித்தி
 உம்மாவும் அம்மாவும் அதிலேகாணும்
 ஒருமனதாய்ச் சுழிமுனையில் மனத்தை யு
 நம்மாலே ஆனதெல்லாஞ் சொன்னோம்ப்பா
 நாதாகக ளிதையாரும் பாடார்கானே
 காணுகின்ற ஒங்கார வட்டஞ்சுத்து
 கனலெழும்பி கண்ணிலே கடுப்புத்தோன்
 புணுகின்ற யிடகலையில் பம்பரம்போலாடும்
 பொல்லாத தேகமென்று விறுகிப்போகும்
 ஆணுவங்க ளானதெல்லா மொழிந்துபோகும்
 அத்துவித துரியாஷ்ட மாடிநிற்கும்
 ஊணியதோ ரெழுத்தெல்லாந் தேவியாகும்
 ஒங்காரக் கம்பமென்ற வுணர்வுதானே. 8
 உணரவென்றாற் சந்திரனி லேறிப்பாடு
 ஒடியங்கே தலையென்ற யெழுத்தில்நிலு
 அணுவென்றால் மலையாகுஞ் சிவமேயுச்சி
 அகாரமென்ன பதியுமென்ன சூட்சமாகுங்
 கணுவென்ன விற்புருவ மகண்டவீதி
 கயிலாய மென்றதென்ன பரத்தின்வீடு
 துணுவென்ன சூரியன்றன் நெருப்பைக்கண்டு
 துணென்ற பிடரியிலே தூங்குதூங்கே. 9

வழுத்தும ஈரெழுத்து மாகிநின்ற
மூலமன்த யறிந்துரைப்போர் குருவுமாகும்.
மெழுத்துக் குள்ளேதா னிருக்குதப்பா
உணர்வதுவே கண்டறிந்தா னவனையாசான்
வருக்குந் தெரியாது அறிந்தோமென்று
அவரவர்கள் சொல்வார்க ளறிபாமுடர்
வரொடு மாலயனுந் தேடிக்காணர்
சிருநடனங் கர்ணமுத்தி சித்தியாமே. 10

வெழுத்து மோரெழுத்து மாகியங்கே
யியங்கிநிற்கு மசைவையப்பா மூலத்துள்ளே
வெரெழுத்தும் வித்தெழுத்து மிரண்டுங்கொண்டு
வித்திலே முளைத்தெழுத்து விளங்கிநிற்கும்
வெழுத்தை யூணிநல்ல வாசியேறி
தெருவீதி கடந்தமணி மண்டபத்து
சாதாரத் துட்பொருளாம் பரத்தைநோக்கி
சார்ந்தவர்க்கு சித்திமுத்தி தருகுந்தானே 11

ஓகமெனு மோரெழுத்தின் பயனைப்பார்த்து
எடுத்துரைக்கு மிவ்வுகி லெவருமில்லை
ஓகமங்கள் நூல்கள் பல கற்றுக்கொண்டு
அறிந்தோமென்பர் மவுனவித்தை அவனைநயும்
வேகரத்தலை சாகாக்காலை விரைந்துகேளு
இதைவெயடுத் துரைப்பவனே ஆசானாகும்

தேவகி தாய்க்கு முனிவர் அருளினார்

தேகமதி லோரெழுத்தைக் காண்பேர்ன் ஞான
திருநடனக் காணமுத்தி சித்தியாமே.

குருவான உமைபாக மெனக்குத்தந்த
கூறிய ஞானமது பத்தின்மூன் றும்
பொருளாகச் சொல்லிவிட்டே னப்பாடீங்கள்
பொருளறிந்தாற் பூரணமும் பொருந்திக்கா
அறியார்க ளிந்நுலைப் பழித்தபேர்க
ளருநாகிற் பிசாசெனவே யடைந்துவாழ்வார்
அருளாக ஆராய்ந்து பார்க்கும்பேர்க்கு
ஆகாயம் நின்றநிலை யறியலாமே.

13

அறிக்கு நிலைபோதம்-10

—o—o—o—

நா ல்

சொல்லிறந்த விடமெங்கே முப்பாழெங்கே
துவாரபா வகமெங்கே துவருந்தமெங்கே
நல்லசங்கு நதியெங்கே வைகுந்தமெங்கே
நாரணனும் ஆனிலேமேற் படுத்ததெங்கே
அல்லலிட நிம் ஐய்ப்பூத மொடுக்கமெங்கே
ஆறஞ்ச யி கழ்நெண்டு முனைத்ததெங்கே
சொல்லவல்லா ருண்டான லவரைநாமும்
தொழுதுகுரு வெனப்பணிந்து வணங்கலாமே.

தியெனு நிலையெங்கே அறுகோணமெங்கே
 ஓங்கார நிலையெங்கே உற்றவிடமுமெங்கே
 திரமுன் சாத்திரமும் பிறந்ததெங்கே
 மறைநாலும் விரித்தவயன் தானுமெங்கே
 மதிவருங் கணபதியும் பிறந்ததெங்கே
 முக்கோண முனையெங்கே படிதானெங்கே
 தவகை பொருளறிந்து சொல்வார்தம்மை
 யிறையவ னென்றேகருதி யியம்பலாமே. 2

பற்பகத்தில் பொங்கிவரும் வழிதானெங்கே
 பரிந்துமுறை கொண்டுநின்ற அறிவுமெங்கே
 பற்பனபங் கருகின்னு வினார்ததெங்கே
 பொருபாதந் தாக்கிநின்ற வடையாளமெங்கே
 பற்பரமா யாகிநின்ற நிலைதானெங்கே
 சர்வவுயி ராயெடுத்த சிவனுமெங்கே
 பூப்பொருளை யறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்மை
 இறையவ னென்றேகருதி யியம்பலாமே. 3

அடிமுடியு நடுவான நிலையமெங்கே
 அறுசுவையுங் கொண்டொன்றித் தவிடமுமெங்
 வடிவான வைந்துதலை மாணிக்கமெங்கே [கே
 வரையான வுமையெனு மெழுத்துமெங்கே
 விடமாக ஆடிநின்ற பாதமெங்கே
 இச்சையுடன் பேசுகின்ற எழுத்துமெங்கே

10 அகநாடுமகாமுனிவர் அருளிய

யடைவாயிப் பொருளறிந்து சொல்வார்தம்மை
யடிதொழுது குருவென்று நம்பலாமே.

சற்குருவுஞ் சகலீதியு மானதெங்கே
சாகாத காலெங்கே வேகாததலையுமெங்கே
முப்பொருளு மொருபொருளாய் நின்றதெங்கே
முனையெங்கே தலையெங்கே முகமுமெங்கே
நற்கமல மாயிரத்தெட் டிதழுமெங்கே
நாலுகை பொருபாத மானதெங்கே
இப்பொருளை யறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்மை
யிறையவ னென்றேகருதி யியம்பலாமே. 5

நஞ்சணிந் தான்முகந்தா னைந்துமெங்கே
ஞானக்கண் மற்றக்கண் மூன்றுமெங்கே
அஞ்சலுயிர் தனைக்கொடுக்கும் ஏமனெங்கே
வாயிரக்கண் ணிந்திரனார் தானுமெங்கே
பஞ்சநிவாய் நிறைபரா சத்தியெங்கே
பதினாறு லோகமெனு மதுதானெங்கே
வஞ்சமறப் பொருளறிந்து சொல்வாராகில்
வணங்குகுரு பரனென்று வாழ்த்தலாமே. 6

நகைபிறந்த விடமெங்கே கோபமெங்கே
நாக மேழாநாக மானதெங்கே
திகைத்துமறந் திடமெங்கே நினைப்புமெங்கே
தீராத குறைவந்து சூழ்ந்ததெங்கே

கைத்தவிடந் தானெங்கே ஒழுக்கமெங்கே
பகலிரவு யிருந்தவிடந் தானுமெங்கே [மை
கைப்பொருளை யறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்
வணங்கிருந் பானென்று வாழ்த்தலாமே. 7

ஆறுதால் முகமாறு மானதெங்கே
ஆறுபத்து நாலுகலை நின்றதெங்கே
பிறகால் பணிமெண்டிற் கழிந்ததெங்கே
செற்றிடமுஞ் சாகாதிருந் திடமுமெங்கே
பூருவநீ யிருந்துவந்து பிறந்திடந்தானெங்கே
புந்திதனி லன்பத்தோ ரட்சரமுமெங்கே
வேறுபொரு ளுரையாதுள்ள படியேசொல்வார்
மெல்லடியி லேபணிந்து மெலியலாமே. 8

ஆதிகதிர் சந்திரனும் பிறந்ததெங்கே
அவரொடுங்கி நிற்குமது விடமுமெங்கே
சாதிபல வொன்றாகக் கண்டதெங்கே
சத்திசிவ மென்றுபிரி யாததெங்கே
ஒதியுணர்ந் தேபூசை மறந்ததெங்கே
வுச்சிட்ட னிட்டத்த விடமுமெங்கே
சோதிபோல் ஞானமொழி பெற்றபேர்கள்
சொல்லிய தெல்லாமுடலிற் சொல்லுவாயே. 9

இருள்பிறந்த விடமெங்கே ஒடுங்கிடமுமெங்கே
பிரண்டுதிருச் சுங்குநின்ற விடமுமெங்கே

அகஸ்தியாசு முனிவர் அருளிச்

அருள்பிறந்து பாடிநின்ற விடமுமெங்கே
 அறுத்தடைந்த வாசலொன்று கண்டகங்கே
 திருள்பிறந்த விடமுமெங்கே ஏழுகிணறுமெங்கே
 திருக்கிணற்றை யிறைக்கின்ற ஏத்தமெங்கே
 கீருப்பமுட னடுக்குநிலை போதகத்தை
 விளம்பினோம் மெஞ்ஞான அறிவுள்ளோர்க்கே

மதிவெண்பா-100

(சீர்திருத்தலின் வழிபடுகடவுள் வாழ்த்து)

குறள் வெண்செந்துறை

பரமசற்குருபான் பதமலர்ப்பரவுதூஉங்
 கரலிகிதப்பிழை களைகுதற்பொருட்டே.

காப்பு

ஆதிசீவ னுமையாட் கன்புடனே யன்றுரைத்த
 சோதிமதி வெண்பாவைச் சொல்லுதற்கு-சீசீடன
 பண்ணிது பெண்ணு மகோன்மணியை வாமமவைத்தத்
 தானேயேறுஞ் சிவன்றூள் காப்பு. 1

கார்ப்பான் வைந்துகான் கந்தவேண் முருகன்
 வாய்ப்பா மலர்த்தாண் மனத்தினில்வைத்-தேற்றித்

முனிவர் சித்தர்முதற் சாற்றியதூர்கெல்லா
மணியா மிந்நுலை நத்து. 2

மதியினியல்பு

தும்பொருளெல்லா நன்குணர்நான் வெலியாய்ச்
தியமாய்சொல்லிய விச்சாத்திரத்தைப்-புத்தியு
ற்றவர்க்குண்டாமல்துகாசினியிற்கற்றறியா [டன்
ற்றவர்க்குண்டாமோ மதி. 3

தியானதுவந்தால் வாய்க்குமேளுனங்
தியானயோகமதுகிட்டு-மீதியான
தம்வயித்தியமு மற்றுளதுஞ்சித்தியதாம்
தாமதியதினைப் பொற்று. 4

சோதிடத்தினியல்பு

பாற்றுகின்றசோதிடங்கள் பெரப்பாதொருநாளு
ற்றலறியாத வர்க்கதுபொய்-கேர்த்தியள்ள [ஞ
சாணத்தேடி யவர்பதத்திற் றெண்ணெய்து
பசாணப்போலே பிழை. 5

தவத்தியல்பு

பிழைக்கமதிசேகைய் பேசேகொருவ [ற
குழைச்சென் துநிட்டை யொழியேல்-விழைச்சென்
பெண்டுடன்சாற்றமுதற் பேணுந்திவியமும்
கண்டனகனவென்றே கருது. 6

கருதினான்மாயைசற்றங் காணாமனீங்கும
 கிருதரவிலே மயங்கிவிழேல்-கருதாதா [பெரு]
 லாசைகொண்டிங்காரிருந்தா ரம்புவியின்வாழ்
 தோசைப்பிறட்டெனவே சொல்.

கொல்லாதுநீங்கித் துணிந்தவர்க்கேயல்லாது
 பொல்லாதமாயைவிட்டுப் போகாதே-சல்லாப
 லீலையிலேதான்மயங்கி நின்றவுயிர்கெட்டுவிடும்
 வாலையவள் சொன்னாள் மதி.

மதியதனால்வாழ்ந்தோர் வெகுவாகுமண்மேல்
 வியாதியதனால்மாய்ந்தோர் வெகுவா-மதியதனற்
 றேர்ந்தவர்கடாம்பிழைப்பார் சிக்கினரை மாய்கை
 கொல்லு, நேர்ந்தபடி மதி யினில்.

நிலையாதுடல நில்லாதுவாழ்வு
 மலையாதே புத்திமயங்காதே-கலையான
 தேவிக்குகந்துரிமை செய்யனிதஞ்சித்தியதா
 பாவிக்குஞானம் பதி.

பதியான யோகம் பரிதிமதியே
 கெதியானவாழ்வென்று கிட்டிச்-சதியாக
 நாட்பழக்கம்பண்ணி நவீன்றவிதழாலடைக்கிற்
 கேட்பதென்னக்கிட்டு மதே.

கிட்டுமேஞானங் கெதிபெறலாஞ்சாதகமாய்
 விட்டுமேபோகாமன்மேற்கொள்ளுதொட்டுவிட்டா

புதுபாருமென்றுமேலவந்தன்கொல்லுமந்த
புதுமறி யீதேகிடம். 12

மான் சொல்லைத் தெருவிற்புலம்பே
மரக வுள்ளத்தடக்கு-கடவா
தையவெளி யில்விடின் மாள்வதுமெய்மெய்யே
மையை வெளியில்விட நல்கு. 13

ம்குமோர் நாட்பழக்க நன்றாகச்சுத்திசெய்து
ம்குமோரோரி தழைவாங்கி-யொல்கவ்
மதழான் மதியடைகதிருந்து செய்பிராணயங்
சதலாம னுற்றெட்டுங் காணும். 14

காணுமே பிராணயங் கணக்காகவாண்டொன்று
வேணுமே பின்பு பிரத்தியாகாரந்-தோணுமே
தும்பகத்தி லேநின்றூற் கொல்லானமன்போனன்
வம்பருக்கீ தாமோ மதி. 15

மதியை ரவிவைத்து மனங்குவிந்துநின்றூற்
கெதியாஞ்சாயுச்சியம் பெறலாந்-துதியான
தூண்டுவிற்றல்சொர்க்கமெனச் சொன்னசொல்லும்
பொய்யாமோ, தாண்டவ சிற்சபை தானும். 16

தானவனாய் நீதான் றனித்தாலொடுக்கமதில் [ய்க்
வானவனாய்வானவர்க்குண் மன்னவனாந்-தேனவனா
கும்பகத்தி லாண்டொன்று கூடினாற்சித்தனவ
னம்பரத்தி லேபடங்கு வாய். 17

அடச்சின் மதியமிர் த மாறுபோற்பாயுங்
கிடைக்குமோ வவ்வமிர் தங்கிட்டிற்-துடைக்குமே
பாசனினை எனைச்சுதையும் பஞ்சுபஞ்சாய்
மோசமில்லை முத்தி பெறற்கே. 18

முத்தியெனு மோர்பெரிய மோட்சகதியுண்டாருஞ்
சித்திபெறலாஞ் செடம் வலுக்குஞ்-சத்தியமே
யாண்டுபத்து சென்று லவனிருடியோகிசித்தன்
மாண்டதனா லென்ன மதி. 19

மதியை நிறுத்தி மகாயோகஞ்செய்து-
கெதிமோட்ச நாம்பெறுவ தென்றென்-றெதிர்ப்பு
யாசைக்கடலி லழுந்தாம லாங்கதனை
ரோசம்வைத் துணைக்குனர் போனோஞ்சு. 20

கோக்குமுயர் சட்டமுனி ஞானயிருநூறதனில்
வாக்குமனங்கொன்னாமல்வாறியிட்டார்-பார்க்கலி
கேட்களின்ப மோகோ கெதிமோட்சமேகிடைத்து
வாழ்க்கைபெற்று ஞானியில் வாழ்வாய். 21

வாழ்முயர் ஞானம் வாழாதுவாய்க்குமென்ற
முழுமுட லதுவுந் தாழாது-காம்பெருகிச்
சோடிபுகழ்த் குறுமுனியாய்ச் சிற்சுகந்தின்
வாழ்க்கையாம னின்ன வாழ்வாய். 22

கற்பத்தினியல்பு

வாழ்க்துமனோவாய் வசப்படுமேற் கற்பமுன்ன
தாழ்க்துபோதாது சடம்வலுக்கும்-பொந்ததுகே

அன்றவொ ராண்டாமேயகாரகற்பமாமதற்பி
அன்ற உகார மெடு.

23

நித்திடுவா யாண்டொன் றெடுத்தபின்மகாரந்
நாடுத்திடுவா யாண்டொன்று சோர-தடுத்தினிற்
சவினைகள் பறக்குமீங் குன்னிவிட்டு [கிற்
தசம்வைத் திட்டறவி நேர். 24

நேர்ந்துகொண் டொண்டொன்று தின்ரு
சுரைதிரைபோஞ்,சோர்ந்துகொண்டு போனவுடல்
சுரது-சேர்ந்து, மதிரவியும் பாயாது மாவொளி
ங்காது, கெதிபெரும் வாழ்வே கிட்டும். 25

முப்புவினியல்பு

பட்டுமோ முப்புவது கிட்டாதுகிட்டுமெனிற் [ன்
காட்டுமோ தேள்விடமுங் கொட்டா-பட்டதென்
ம்மப்பாடு பெற்றவர்கட் கெய்துமதுமற்றவரிக்
ண்பாடு பட்டிண்பாரே. 26

திண்பார் கருவறியா தீசணுகைக்கீத்
கோப்பா ரதைவெனியாக் காட்டின்-மலைப்பார்
பெண்கொடியான் மூன்றுதிவகனாகிப்பெருகுசெத்பத்
தெண்கொடியா முப்புவெனச் சாற்று. 27

சாற்றியதோர் முப்பதனிற் றுன்கட்டுவீரமுட
னெற்றியதோர்பூம் புனுகுமிதி-லேற்றி

பரவியி னவநாளு நன்றாகவைக்கிற்
குளியுமுப்புச் சுன்னமதாங் கூறு.

கூறுவேன் முப்பூவுங் கோதைமதக்கனியு
மாறுமகார மென்ற மாங்கனியுந்-தேறு
முகாரவுப்பு கூட்டி யுடன்சேரகாரச்
சிகார வுப்புஞ் சேர்த்திடப்படும்.

படுத்திடாக் கற்பகிதி பாடினேன்கோடை
யெடுத்திடிது போலியம்பார்-தொடுத்ததனை
யாண்டுபத்துங் கொண்டா லவனேமகாசித்தன்
றுண்டவத்தி னின்ற சிவன்றான்.

30

தானவனாய் நீயிருந்து கஞ்சரித்திவ்வுலகில்
வானவனாய் வாழ்ந்தநீய வானவர்க்குங்-கோனவனாஞ்
சித்துமகிமை செகச்சாலக் கூத்தைவிட்டு
னித்தம் வினையாடுவை நீநேசி.

31

மாந்திரீக விபல்பு

நேசிப்பா மிவ்வுலகினேர் பிணிப்பேய்போக
வாசிப்பாம் பூருவமுமாதினாள்-வாசிப்பா
முத்திரமதுகூடி யுடனே தனுசுமூலப்
பத்திரநறி மிரட்டி பார்.

32

பாடா தூபமுடன் நீபம்பலிகொடுத்து
நோடாசாப நிவர்த்தி செய்துக்-கூடா

வாவங்கி வெள்ளிக் குவிசமதிறுனடைத்து
வாவங்கிக் கட்டப்பிரியும். 33

பியுமே பேய்தான் பெலமுள்ளநோயு
பியவிடு நாளுக்குநாளே-நெறியாகக்
ளப்போற்பத் திக்குங்கினை பெருகுஞ்சஞ்சலம்போ
ழ்புதமாய் வாழு மறி. 34

பிவாய்நீ யின்னமு மொன்றத்சிவனே
பியாகச் சொன்னகுறிதா-னெறியாய்
ளர்பிறையி லாதிராள் வந்துபுனர்தந்
ளர்வி றதுசமுறச் சாற்று. 35

புற்றியதோ நின்நாளிற்றானே சித்தாழுட்டிப்
பொற்றியதோர் வேர்வாங்கிப் பூட்டின-னாட்டில்
பிடமெனவு நஞ்செனவு மில்லைசற்றின்மீனும்
படமொடு கடிக்கு முயிர்பாழ். 36

பாழாகு முன்னைக் கடிக்கவந்த பாம்பாகித்
தனாதிச் சில்லிடமுஞ் சேராது-கேளான
தான்றுமில்லை நீவாழ்ந்து தாந்தவரையுள்ளமட்டு
கன்றுசுக மாயிருப்பாய் நாடு. 37

பாடுமோர் பில்லிமுதற் சூனியங்கனாடாது
வாடவேதொட்டியமு மந்துளது-மோடவே
பூருவமு மாதித்தனாட் பொருந்தமூலமுட
னெருசிம்ப ராகியு மியம்பு. 38

இயம்புமோர் பேய்மிட்டி வேரதனைவாங்கி
பயம்புக்குத் செம்பிலடைத்து-வோடவே
கட்டினாற் பில்லிமுதற் குனியமேவற்கெரிதேன்
கொட்டினா லாங்கதுபோற் கூறு.

கூறுந் குழந்தைகட்டுக் கூற்றானதோஷமெல்லா
சேருமோ வின்னமொன்று செப்பக்கேள்-சார்தகு
பூருவமு மாதிராள் போதச்சுவாதியிலே [மேன்
சேர்தலுங் கற்கடகந் தேடு.

தேடுமிந்த நாளிற் சிவருபவிட்டுணுவாய்
நாடியவேர்வாங்கி நல்கினு-லோடிவிடுந்
தோஷகுண மெல்லாந் தொடராது தூட்பமொல்
வாசனைக்கே யென்று மகிழ்.

வாதவியல்பு

மகிழ்ந்த வுலகமதிந் வாதக்கருவை
ளிகழ்ந்த தறியாமை யானின்-றகமெலிந்தார்
முப்பூவைச் சேர்க்து முடிப்பவற்குதப்பிதங்க
ளெப்போது பிழை வியம்பு.

குருதிவாதிசயம் முனாவா அருளியது

பயம்பியதோர் சாத்திரத்திற் சொல்லியதாயாமன்
பயங்கிமதிக்கெட்ட வாற்றூற்-றியங்கிதின்றுத் [டு
தோட்டார் சர்க்கையெல்லாஞ்சுட்டார் புகையகிட்
கெட்டா ருதிக்கண் கெட்டார்.

உடோ மென்றுசாத்திரங்க டன்னைச் சிறித்தெவார்
உடவெண்ணி யவ்வணமுங் கட்டாதாற்-கெட்டுத்
தருவிலே தான்புலம்பிச் செத்தவரோகோடி
யிறியாத சடர். 44

சுடருலகத் தனந்தமுண்டு சொன்னேன்
சுடறவே தள்ளிக் கடவா-விசையுடலில்
சுராதேமோசங் கொலைகளவே செய்திடுவர்
சுராதே வாய்நிகழ்த் தாதே. 45

சுழத்திலுடல நில்லா தோர்நாளு
சுற்றியே வைத்தகல னிற்பா-யுகத்திலே
சுசினற்கொல்லுமடா பேசாட்டாலொன்றுமில்லை
சுசியடா விவ்வுலகஞ் சொல். 46

சொல்லாமன் முன்னோர்க டேடிமலைகடோறு
சொல்லாம லேன்போனார் கீறினையாய்-கொல்லாமற்
சொல்லுமதற் கஞ்சமதோ காலங்கலியதனா
செல்லும தொன்றில்லை நிசம். 47

சுமான காலத்தி னோர்நிற்பர்சித்தர்
சுமான காலமிதிற் காணார்-நிசமான
சுக்காலமாகி ருத்தி லொன்றாகும் கோடிக்கொன்
சுக்கால மாமென் றறி. 48

சுறியார் போல்வஞ்ச மனந்தமுந்தான்செய்வார்
சுறியார்போ னின்னையு நேசிப்பார்-நெறியறியார்

அருளாய்
பித்துப்பிடித்துப் பலபேசும் பயல்களுடன்
சற்றயினவ காநே தான்.

தானவனுய்நீதான். றனித்திருந்தா லொன்றுமில்லை
வானக மும்பூமிவழிப்படுமே-கோனவனா
பெவ்வுயிர்க்குந் தாயாகி ஏழைபரதேசியைப்போ
குவ்வுயிர்க்கு ணின்றநிலை கூறு

வைத்தியத்தினியல்பு கெந்தபற்பம்

கூறுவேன்மண்ணிற் கொடும்பிணிக டர்ப்பதற்கி
கேறுமோர் கெந்திக் கிணையுண்டோ-நீருன
முப்புக்கவசமிட்டு மோதவைநீர்மே நெருப்பை
யப்பிக் கவச மறி.

அறிவாயேழ்சீலை யதுகெய் துலர்த்திக்
குறியா மொருப்பலந்தான் கூறி-நெறியாக
மூவைந்த தாம்பலமா மூடிப்புடமிடவே
யாமைந் திரண்டா மறி.

அறிந்ததனாற்குட்டம் பதினெட்டும் னிட்டுப்
பிரிந்துதான் போகாதோ பித்தா-சொரிந்துநின்ற
மேகம்புகையது வேறுளமற் றெல்லாமும்
வேகமாய்ப் போமே னிரும்பு.

தாளாகபற்பம்

ஈரும்புவாய் மாறேவி வேண்டிமுப்பூவை
யரும்பிய வாய்நீரா லரைத்திட்டரும்பிய

கிக்குத்தபன்கவசஞ் செப்துகொண்டுமேற்கவச
பிறற் றலரியரைத் தப்பு. 54

புதிய பின்னலைந்து பலமொருவெடுத்
பாப்பறவாகப் புடந்தான்போடு-பற்பமதாங்
புமென்ற நோய்களெல்லாங் காணாமலோடினும்
புமென்ற ரத்தமுந்தான் மாறும். 55

புறமே குன்மமுதல் வர்ப்புமுதலெல்லாமுந்
புறமே தன்னுடலுஞ் சித்தியதாம்-வேறுமொரு
பிச்சித்தும் வேண்டுமோ காயங்கயிலாய
பிப்பி தென்னுதே யறி. 56

தாம்பிரபற்பம்

புறியாயே செம்புசல்லி யானந்தவல்லி
புறியான முப்புதனி னேர்ந்து-முறியாம
பஞ்சபலமா மெருவிற்புடம் போடக்
பஞ்சமே நோய்களெல்லாங் கேள். 57

ஆயபற்பம்

கேளும்பைக் கெடியாகக் கொண்டுடன் வந்
புளுமுப் பூவை யதிற்கவசித்-தாளு
பிலுப்பை யரைப்பதன்மீதிற் கவசமிட்டுச்
பிப்பில் புடம்பைத் தெருவாச்சாற்று. 58

சாற்றமயப்பற்பந்தா னருந்திற் பாண்டுவனைக்
பேற்றவே போகு மெபெட்டு-நீற்றி
யிரும்பிருப்போன் றின்னுவன் பொன்போமவனே
கரும்பின்மொழி சொன்னான் கருத்து.

கருதார் மதியதனைக் காணாமல்விட்டு
விருதான மாய்கைதனில் வீழின்-விருதாவாய்ப்
பாசவினை மிகலால் வாசிப்பறந்தோடித்
தோசியுட னில்லாது சொல்.

நாதநீரினியல்பு

சொல்லுவே னாதநீர் சொற்பெரியகற்பமது
வெல்லுவே யுள்ளருகி வேகுமே-யல்லல்போக
தன்னென்ற வத்துவது தங்குமெனிலவ்வுடலந்
தெள்ளுமணி யாமென்றே செப்பு

61

செப்டுவே னாதமது திங்கள்பத்துமேகொண்டா
லப்பனே தேக மழியுமோ-லெப்போதுங்
கொல்லான மன்போனு னென்றாய்குடியிருப்ப
னெல்லா நீயாக விரு.

62

இருந்தா லுலகுதனி லெவ்வுயிருநீயாய்ப்
பெருந்தாதே வட்டசித்தம் பொய்யா-வருந்தா மன்
மாதுகிருபை வழிப்படுமே லுன்றனக்கிங்
கேதுகுறை யாமென் றயம்பு.

63

சல்லவேரினியல்பு

மும்பரிய சத்தியடி வேர்கண்டாயே
யங்காது வங்க முறுக்கி-மயங்காதவ்
வர்கொண்டு கிண்ட வெள்ளிபதினாறு
சர்கொண்ட கண்டன் கருத்து.

64

ருத்தறியாது கலங்கினார் மண்மேன்
ருத்துநாள் சேரா தறிந்தா-லொருத்தருக்குஞ்
ருதநீர்தங்கித் துடர்ந்தவேர் கொண்டுகிண்ட
பாதுநீ ரென்று மதி.

65

மதிபா வவ்வேரை மடியில்வைத்துக்கொள்ளு
லெதிரானோர் நிலவா திடைவர்-சதிரா
மாவமாடா தடங்கு நற்சபையடங்குஞ்
மாமதுந் தானடங்குந் தான்.

66

தானென்ற மானீர் சகலசித்துமுண்டாகு
மேனென்ற மற்றதிதற் கிடல்ல-கோனென்
நினமயங்கிப் பின்னே திரிவர்களிம்மண்மேற்
சனமயங்க மாட்டாதோ தான்.

67

தானென்ற வேர்வாங்கச் சாற்றுவேன்பூருவத்திற்
றேனென்ற வாதிகாள் சேர்முலம்-வானென்ற
மேடமுந் தான்கூட வெடுத்துக்குளிசமிடு
முடர்தம் பாவிது மொழியேல்.

68

1825: அகஸ்தியமகாமுனிவர் அரு...

மொழியிலிது தன்னை மோசம்வருஞ்சித்து
மழிபு முலக மழிக்கும்-வழியிசுத்த
விந்தவேர்பேரல வெடுத்துரையார் சித்தர்களு
சொந்தவே ரென்றிதனைச் சொல்.

சொல்லுவே விவ்வுலகிற் சொன்னாற்றலைதெறித்து
வெல்லுமுடல் மடிந்துவிழுமே-வெல்லுகின்ற
சித்தர்மறைத்த செடிபூண்டு தேடிநிற்பர்
வித்தமலை வார்தந் நெறி.

நெறியான தன்கருவை நேரறிவாராகிற்
குறியான வாதமுங் கூடாதோ-முறியாத
சல்லிவே ரென்றிதன்பேர் சாற்றினரன்றியாரென்னை
கொல்லிமலைச் சித்தரெனக் கூறு.

கூறுமஞ் சனங்கள் வகியமுதற்கொண்டு
மேறிடுமாண் மறைப்போ டெட்டெட்டுந்-தேறிய
விக்கருவை விட்டா லில்லையிவ்வுலகமதி
விக்கருவைப் போற்று யினி.

இனிதான சல்லிவே ரென்றார்களந்தக்
கனியான வேர்பிடுங்கிக் கட்டிற்-சனியான
நோய்பிணிகள் பில்லிமுத லெல்லாந்தடிகண்ட
நாயில்லிமுந் தோடுமென்றே நல்கு.

நல்கிய முப்புவது நாதநீரல்லாது
வெல்லுகின்ற மற்றொன்று மில்லையான்-டொல்புலி...

காணுதெவர்க்குமதுதோன்றினதற்சித்தர்களாக்
கூறு பொன்னினை கரு. 74

சூரன மூலமது காணுதகாணும்
சூரன மூலகுண் டலிக்கு-ஞருவான
சூரண்ட மென்றுமதைச் செப்பினாரொப்பிற்சித்த
சூரண்ட முண்டோ மதி. 75

பொலகார மனதுறுதி யாகக்
கதியாஞ் சிறுநீரே கிட்டாப்-பதியாம்
கடையுடைய நீர்வாங்கிப் பாசசிற்சரக்கு
கடறவே கட்டுமெனக் காட்டு. 76

காட்டுபேரண்டங் கபாலவோ டல்லாமன்
காட்டுமற் றுப்பிலது மாளாது-கேட்டிகொலோ
கீத்திருந்தவுண்மை தெரியா தொருவர்க்குங்
கீற்றறிந்த பேர்க்கலது காண் 77

காணிக் குடத்துநீர் காணுமவனேசித்தன்
காணுமோ வவ்வுதகந் தோணுது-தோணக்கேள்
காணிப்பெண் ணுடான் கனத்தமகவினுமுன்னே
காணியகண் ணீரெனத்தா ளோது. 78

கூறுக்குடநீர் கொடிநஞ்சு மாவொடைந்துங்
கூறில் குருவாகக் கூடுமேல்-வாதுசொல்லி
கூறுமுதற் சகலசித்தும் வயப்படுமால்
கூறுநீர் யிக்கருவைப் பேற்ற. 79

போற்ற முகாரம் புவிதனிலேகாணுது
காட்டவோ வீன்றபிள்ளை காட்டுப்பிற-ருற்றுது
சித்திருந்த வுண்மையந்தச் சித்தருக்கேயவ்வமன்
மற்றவர்க் குண்டாமோ மதி.

80

மதிகெட்ட மாடுகடாஞ் சாத்திரங்களாயார்
சதிகெட்டோர் தன்கருவைக் காணார்-பதிகெட்டோர்
பூமிமுழுதந்தேடிப் புலம்பிச் செடிபூண்டு
காபியரைப் போலவேவர் காண்.

81

காணவயிர் தமது கன்னியுடைத் தன்குடத்த
துணை வுண்டபிள்ளை யுய்யாதோ-தோணரிது
தெட்டமதி யுள்ளவர்க்குக் கிட்டாகிட்டாது
விட்டகுறை வந்ததெனின் மேவும்.

82

மேவுமெஞ்ஞானம் விரும்பா தவர்க்குலகிற்
ருஷநாதர் சித்தி தழைக்குமோ-மேவுகின்ற
ஞானசித்திபெற்று ஓடனை பெறற்கரிய
மோனசித்தி முத்தி பெறலாம்.

83

முத்தியெனுமோகூ கதிவந்து முண்டுநிற்கும் [மே
பந்தியாய்க் கொட்டதெல்லாம் பலக்குஞ்-சத்திய
ஞானமெந் கண்டபின்பு காலொயெத்தொழுவ
வா னு முலகும் வழிப்படும்.

84

ஞானசித்தியாதற்கு

புழிபடு மெய்ஞ்ஞானம் வாய்க்கும்வழிகேளாய்
புழினைபெனு மவ்விடங் கருத்தும்-விழிவைக்குஞ்
சாதகத்தி லாண்டொன்று தப்பாமற்சாதிக்கிற்
பேதகமொன் றில்லை பிடி.

85

பிடித்து வருகையிலே பேசாதேபேச்சை
படித்துவிடபாச மகற்று-தொடுத்துநின்ற
புலோரிதழை நீதமருக் குள்ளேசெலுத்தின்மதி
வாரிலயம் வாசிலய மாம்.

86

வாசிலயம் வானகமும் வையகமுங்கொண்டாடுங்
தோசுகனிச் சூழ்வார் தூத்தினிடு-வாசியென்ற
தண்டவெளி சுற்றிக் சூழ்பகத்தடங்குமிது
கின்று சாதிக்கு நிலை

87

கிலையாலே சாதித்த னேர்படுந்தாங்கற்ற
கலையாலே யாங்காங் கதுகைகூடா-கலையாலே
தான்கற்றி நின்றூற் றவகநிறைவேறுமதோ
வான்கற்ற னீகண்டு வாழ்.

88

பேரின்பத்தின் பெருமை

வாழமுது பேரின்ப வாழ்வேயாமற்றுளவாழ்.
தாமுக்கையதெனச் சாற்றினார்-போழ்வெனியா
ஞானசித்தி யாவருக்கு சற்கதியிற்கூட்டதிற்கு
பீனபுத்தி யானை யாதே.

89

இனைய தேமாய்கை வினைத்தக்காற்கொல் லும
வனையாதுவந்து வனைத்துக்-கினைபோலும்
பெண்டுபிள்ளை சுற்றமுதற் பேணுந்திரவியமுங்
கண்டதெல்லாம் பொய்பொய் கருது.

வைராக்கியநிலை.

கருது மாசாபாசங் கைகடப்பதெப்போ
துருவாவதெப்போ துடலந்-திரிசயத்திற்
கண்டதெல்லாங்கனவாய்ப்பொய்யாய்ப்பழங்கதை
நின்றிடு மப்போ தாகுநேர்.

நேரேயறிந்தவர் நிராமயமாய் நின்றிடுவர்
சோரநின்றார்மாயைச் சுழன்றுநிற்பர்-பாரதனிற்
பாசவினையதனாற் பற்றுருமிப் பாவினார்க்
காசின்முத்தி புண்டோ வறி.

சித்தி முத்தி வேண்டுனார்க்குக் கைலாசம்
வேண்டும் எனல்

அறிவாயுலகத் தழுந்தாமலோடி
நெறியாய் மலைக்குகையு ணின்னு-சரியாக
வாழ்ந்தவனேசித்தன் மகாசித்தர் தங்களுக்கு
ளேந்து குழந்தைப்போ லிரு.

இருந்தா லுலகத்தி லேழைமதியாவா
யிருந்தெவர்தான் வாழ்ந்தாரிருக்கே-லிருந்திருந்து

சுவனை யமிழத்திக்கொள்ளுமடாபாசுவனை
மோசமடா முன்னோர் மொழி. 94

மொழிந்தாரே சித்தரெல்லா மோசமென்றுகாட்டி
மொழிந்தா ருலகுக்கொதுங்கி-யொழிந்ததுகேள்
மோசனைவென்றத்தக் காணத்துடுக்கையுடவென்
மோசனை வெல்லக் கருத்திதே. 95

கருத்தையிதுத்தினைபேர் காண்பார்மெய்ஞ்ஞான
யுத்தொருவர்காண்பாரோ வையத்-தொருத்தரு
மொன்றுமுதவாதிக் கோருறவு நீகொள்ளேல்
மண்டலினை மேலாய்க் கருது. 96

ம லே ல ய ம்

கருது முலகத்திற் கலங்காதேநெஞ்ச
முதுதியாய்நிற்க வுரைப்பேன்-பரிதிச்
சுவையாஞ் சுழிமுனையிற் றுனின் றுமாயைக்
கடறவே தான்கடக்க நில். 97

வ ர சி ல ய ம்

கடக்கமின்றுகொண்டு வாசியைத்தான் சட்ட
முடக்குஞ் சுழிமுனையி னிற்பா-யடக்கமுடன்
வாடியினையாதே வையகந்தான் கொண்டாடுந்
தேடியகையாப் பொருளாய்த் தேறு. 98

சிதறுமுயர்முன்னோர்களெல்லவருஞ்சாத்திரத்துட்
கூறும் வினையம்வைத்துக் கூறினார்-தேறுவையே

லென்றைக்கு முன் ஐடலிருக்கும்பார் கண்டவிய
னண்டர்பிரான் வாக்கீ தறி.

அறிவாற்பொருளை புணர்ந்தாசையெல்லாம்போகெ
நெறியாக ஞானகீலை நின்னு-குறியாக [யதா
நான்சொன்ன வெண்பாவை நத்துவையேன்முத்தி
மோமதி வெண்பா முற்றே.

100

புரணச்சந்திரோதயவாலை-200

மூச்சுளிடும் போதிருந்த ரசவாதப்பெண்
மோகனபுரணச்சந்திரோதயத்தைப்பாரு
ஆச்சரிய மாயிரத்தி னிருநூறாய்ந்து
அரன்சொன்ன ரதிலிந்த யிருநூறுந்தான்
நீச்சுமில்லை நிலையுமில்லை கறையுங்காணோம்
நெடுந்தூரம் வலாக்கோடு மெனிதமில்லை
பேச்சரிய ஆயினுட பதக்கைப்போற்றி
பிதற்றுக்கின்றேன் குமரகுரு பதக்காப்பாமே.

சாதிநிறலட்சணம்

காப்பதற்கு குமரகுரு பரணுள்காப்பரம்
நாரணபுரணச்சந்திரோதயநூல்தன்னிற்
கோப்பறிந்து குணமறிந்து சாதிராலில்
குறியறிந்து செயலறிந்து கூறக்கேளு

சுரப்பனத்தி லீப்போலத் தியங்காமற்றான்
செப்பினேன் ரசவாதஞ் சித்தர்க்கெல்லாம்
ஹப்பினையு மில்லைமுறைப் படியதாகி
முப்புவறிந்து புடம்போட பழுகுந்தானே. 2

பழுத்தகனி கொம்பினிலே யிருக்குமோசொல்
பத்தினியாள் வசைபெற்றுக்காற் பலிக்குமோதான்
இழுத்துவிட்டு வழியாதே லோகத்தோர்க்கே
யிழுத்தாலும் மோசம்வரும் யிழுக்கார்பின்னே
கழுத்தொடியப் போகுதப்பா கண்டுசொன்னோங்
காரியக்கார் நரகின்வழி பற்றமாட்டார்
முழுத்தமோகன சூரணசந்தி ரோதயத்தை
முனைறயாக புகலுவேன் முன்னேகேனே. 3

கேளப்பா யீசனுட கெங்கைபிள்ளை
கிளிப்பிள்ளை நிறஞ்செசப்பு அந்தரந்துப்பு
நாளப்பா யிரண்டாகும் யிதற்கின்று
கல்கையிலே பிறவிஞ்சை நாகரீகம்
கேளப்பா கொண்டபெண்தா னிதற்கிடல்ல
விமலனார் பாகப்பெண் ணெந்தாயப்பா
கேளப்பா யிடல்ல திருமால்தேவி
கிஞ்சகவாய் சரஸ்வதிபெண் ணிடல்லதானே

தானாக வதனமதி குழலுமேகந்
தங்கமிரத் தினத்தட்டா மல்குலப்பா

மானுன நெற்றிபிறை குமிழ்மூக்காகும்

வானைதண் டிருதுடைதான் வரால்மீன்கெண்

தேனான மொழிகற்கண்டு முலைதிரண்டுகுண்ட

திராசுதட்டு யிருபுட்டமு மாமையாகும்

ஆனான சித்தடியும் முணர்வோர்க்கொஞ்சம்

மாணகலை நூலிடைவயி ருலிலையதாமே.

ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்டா னொளுங்குரோமம்

அரைக்கீரை வித்தெனவாத் தங்கத்தட்டில்

வேலிலையுங் கூர்மையடா பார்வைநோக்கம்

மெய்வாசங் கமகமென்ற மேலாம்வாசம்

பாலிலையும் ரசமிகுந்த மொழியாள்செங்கை

பதுமமலர் கந்தரமுங் கழுத்தேயாகும்

நாலிலையும் முதற்சாதி யிரண்டாஞ்சாதி

யிரண்டைவிட்டால் மூன்றினிலேபெதும்பையாமே.

ஆமப்பா கடைச்சாதி தள்ளுதள்ளு

அடுத்தாலு மூத்தவள்தன் முகத்தில்கிற்பாள்

சோமப்பால் வெளுக்காது கருகும்வேகம்

ஈருக்கில்லை பழுக்காது வேகைதமீயங்

காமப்பேய் பிடிக்குமப்பா நாலாஞ்சாதி

கன்மனது அதுபோகங் கடினமாகுஞ்

சாமப்பே யேமப்பே யவள்கண்டாதி

சண்டாளி ராட்சதத்தி கணமாம்பாரே.

பாரப்பா நாலுக்கு நால்தானாகும்

பண்பாகு மூன்றினிலே முக்கால்பகும்

சாரப்பா நாலுக்கு யிரண்டுசேரில்
 நெருக்கிடையாய் கலகமிடும் பக்கல்கேரும்
 சாரப்பா முதற்சாதி பெண்ணுக்கேதான்
 சேருவது யிரண்டன்றி மூன்றாகாதே
 சாரப்பா மூன்றுக்கு நாலுசேரும்
 கடைசியிலே ரெண்டுக்கு நாலாகாதே. 8

நாலாஞ்சாதிவிபரம்

சூகாது ஆணுக்குப் பெண்ணுக்குத்தான்
 ஆதிதொடிக் தந்தமுத லன்பேயின்பம்
 போகாது அந்தந்த யினமேசேர்ந்தால்
 புணர்ச்சிக்குக்கனிவண்டாம்பொல்லாப்பில்லை
 வேகாது சிந்தையுமே தடுமாறுது
 மெலியாது ஒன்றுடனே ஒன்றேசேரில்
 சூகாது உயிருள்ள வரைக்குமப்பா
 தாரணியி லொன்றுமுத லிரண்டும்பாரே. 9

இரண்டினிலே நடைகுறியும் குணமுங்கண்டு
 ராசவசிய பிரமகுலத் திரமாம்காலில்
 தொண்டுபணி விடைசெய்து காத்திருந்து
 சொர்னமள்ளிக் கைநிரம்பத் துகையாயிந்து
 தண்டுமுண்டு செய்யாமல் பாரியாக
 சம்மதமாய் முகூர்த்தமிட்டு தாலிகட்டி
 கொண்டுவா வாய்த்துதென்றற் பின்னேசெய்யும்
 குணகுணத்தைக் கண்டிலனே கூறக்கேளே.

336 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

கறவென்ன வாய்த்தேனைக் கொண்டாயானு
கறுவதேன் கொண்டாட்ட மிதுபோதுண்
பேறுபெற்றோன் நியல்லால் நானுமில்லை [பே
பேசரிய விட்டகுறைக் காரன்நீயே
பேறுவதுக் கேணிக்கிட்ட பளுப்போலாக
சுசனடி கண்டுகொள்ளு மிரவியாச்சு
சேருவது யிம்மாதை ரவிபடாமல்
செப்பில்வைத்து திரவியம்போல் வளர்த்திடாடு.

சாதிசேர்மானவிபரம்

வளர்த்திடுவா யவட்குக்கத் புணவைபூட்டி [தி
வாரமொன்றில் மூன்றுகைக ளண்ணெய்து
இளம்பிறைதான் வளர்வதுபோல் வளரச்செய்து
யிருதனமும் புளகாங்கிதங் கொள்ளவேதான்
நிழல்தனிலே யிருத்திவைத்து கதம்பம்மூதி
சித்திரைதான் மெத்தையின்மேல் துயிலச்சொல்லி
பழந்தனிலே கதலிபுட பழத்தினோடே
பசுவின்மேல் சேர்த்துட்டி பருவம்பாடு. 12

நாதம் வாங்குகிறவிபரம்

பருவமின்னு எப்படியே மருவும்போது
பஞ்சகையேல் கைகலந்து பருவம்பாரு
திருகுமொன்றும் வாராது யிதுவேருக்குங்
சொற்றவறு திருந்துநன்றாய் வாழும்போது

சுவரீய பூர்வபக்டம் பெவரணைநாளில்
கோதையரைப் புல்லியவன் குறியைப்பாரு
சுவரளி யுனக்காகச் சொல்வேன்கேளு
கதலிச்சாருடன் சாதிக்காய் கலந்துதாக்கே.

துரிசுசுண்ணம் பரிச்சுண்ணம்

புக்குவது ருதுவான யேழாநாளில்
தனபானம் பற்றிநீ தருணம்பார்த்து
புக்கிலையு மருந்தி அனுப வித்துப்பாரு
படுக்குமுன்னே வரழையிலை விரித்துக்கொள்ளு
புக்கிலையுஞ் செகிலையுந் தாக்கொள
மோகனப்பெண் குந் குணந்த விழைநீவி
பக்கைவிட்டு மணிவருடி நடத்தும்போது
நாரியின்னாள் காமப்பால் வடியும்பாரே. 14

வடிந்தபால் வரழையிலை யதனில்வைத்து
வராகனிலை துரிசிட்டு வலியிற்போடு
விடிந்துவெய்யல் படும்போது சுண்ணமாச்சு
பிஞ்சினத்தை சாதில்க்க மீதிநீழ்சு
படிந்துவா மெழுகாகும் மெழுகைவாங்கி
பரித்தகட்டி லப்பியிடு சுண்ணமாச்சு
பிடித்துவிடு மிதற்கெல்லாஞ் சேர்மானத்தோடே
யேற்றிவிடு யென்னகொல்வேன் வாதிபாரே. 15

வாதிபென்னு லிவ்வேதை செய்துபாரு

வராகனிட விருந்ததுதான் துருகச்சு

பேதிபென்ன லோகமெல்லாம் பேதியாகும்

பேசரிய துருசுநீர் குருவுமாச்சு

சாதிபென்ன யிதுசாதி யல்லா லுண்டோ

தவம்பெற்ற பெரியோரைக் காருகாரு

ஆதியிலே விட்டகுறைக் காரனானால்

ஆருக்கும் விள்ளாதே அடக்கிவையே

வைத்தல்லோ பூரணசந்தி ரோதயப்பால்

வாங்கியுண்டார் போகருமோ மகத்தாம்வித்தை
சித்தெல்லாக் கற்றறிந்தார் செகசாலத்தில்

தேறினார் ஆறினார் மீறினாராக்

குற்றமொன்றும் வாராது குமரிகாமம்

கொண்டவனே உயிர்பிழைப்பான் மற்றோன்சாவா

பித்தருமோ என்நாய்க்கு பிரித்துச்சொன்னார்

பிரிபழுடன் தாயெனக்கு பேர்சொன்னாளே

போகர் கர்ப்பம்

பேருரையாச் சவுக்கார பிண்டமென்பார்

பெண்ணடியா மூலமென்பார் கடலுப்பென்

நீருரையா ரமுரியென்பார் கல்லுப்பென்பார்

நிலப்பூமி நாதமென்பார் முப்பூவென்பார்

ருரையா தினாலே உலகத்தோர்கள்

நெறியற்றார் கெதியற்றார் நிலையற்றாரே

த்தமென்ற லிதிற்காணும் வேறேயில்லை

அஷ்டசித்தி யெட்டுவித்தை யிதிலேயாடும். 18

முப்பூவிபரம்

ந்தம்வைத்தா லிதுலபிக்கு மல்லாலில்லை

பாவிகட்கு இன்னுலை பகரவேண்டாம்

த்தர்களே முப்பூவி லொருபூசொன்னேன்

திரும்பியினி யிருபூவும் விள்ளக்கேளு

ந்தாவின் மேலாணை பரன்மேலாணை

காங்கயனா மென்குருமே லாணையுண்டு

ந்தாங்கம் வந்தாலும் பொருள்விள்ளாதே

தண்டகப் பட்சினியின் சாரந்தானே.

19

2-வது முப்பூவின்விபரம்

சாரமென்ன முப்பூவி லந்தப்பூவிள்ளார்

சத்தியவா னானூந் தாணிமீதில்

வாரமற்றுச் சொல்லிவிட்டேன் அத்திலேகோடி

மகத்தான வித்தையெல்லா மாடும்பாரு

தூரமல்ல காதமல்ல கிட்டவல்ல

சொன்னாலும் தலைதெரிக்குத் தேவாஷம்பா

பாரமென்ன வித்தையறு பத்திரமும்

பலிக்குமடா முதற்பூவிற் புலிக்கும்பாரே. 20

இரண்டாஞ்சாதி-வேறு

பண்ணிவிடு மாதநண்ணி விடுசையோகம்
எண்ணியது நாதம்வண்ணமது பாரே. 21

வேறு

பாரிரண்டு மாதுகுறி யிரண்டாஞ்சாதி
பவளம்போல் மெய்யதுவு மிருந்துதானால்
வீரந்தான் பலம்வாங்கி நாதஞ்சேரு
விருதுபெற வேணுமென்றால் ரவியிற்போடு
தூரமா யிருந்தநாள் மூன்றுநாளும்

தோகையரை அதுசரித்து உள்ளுக்குத்தானே
சேரடிமும் கூவினத்தின் விவையுஞ்சேர்த்து
தின்றுவா னென்றுசொல்லி நாதம்வாங்கே. 22

வாங்குவது மாதவிடை யானனாகும்

மதுநாளு மற்றநாள் மூன்றுநாளஞ்
தூங்கிவிழித் தெழுத்திருக்கும்போது மின்னார்
சுரோணிதப்பர ஓரிவருஞ் சூட்சங்கன்
பிச்சானில் வாங்கிராப் பனியில்வைத்து

மற்றநாள் சுரோணிதத்தை ரவியில்வைப்பாப்
வங்காதே மூன்றுநாள் சுரோணிதத்தை
யிரும்பான கமண்டியிலே யிரக்கிடாயே. 23

வேறு

இரக்கி யெறித்திடு யீருள்ளிசாரிட்டு
மிரக்கி மனோசிகைப் பேணிமசியதை

கோக்குச் சரியிடை கிறத்திதிறச் சோத்திடு
புரைக்குரு வாமென்று சொன்னார் துரிசிலே. 24

துரிசிலே முன்பனி வைத்துச் சுரோணிதம்
குருவிலே கெந்தகங் கூட்டி யரைத்திடு
யெரிபி லேயேழு யெருயிட்டுப் பாரு
தெருவிலே கண்ட திரவிய மாமே. 25

வீரசுண்ணம்

திரவிய மென்னு செம்பிலேகெந்திப்
புரவியைத் தாக்க பொன்மாத்திரட்டாம்
சீரவிபோற்காணு மிரதமுங் கூட்டுப்
பரவிய வங்கம் பளுக்குந் துருசே. 26

பளுக்கு யிரும்பு பத்தரை காணும்
வெளுக்கும் வெள்ளீயம் விருதுபன் விரண்டு
அளுத்தனை கற்கும் பித்தனை கேளப்பனே
முளுக்கு முளுக்கு முட்டையுஞ் சேரே. 27

சேராவிரவி யிருந்த சுரோணிதம்
பாராவயிர்த மதியோ டிரவிச்
சாராவிரம் அண்ட வெள்ளைக் கருவுங்
காராயி தெல்லாங் கூட்டி யரைத்திடே. 28

ஆமைத்த மருந்தை அரைக்காசி னளவிடை
திரட்டி ரவியில் தேரியுலர்ந்தாள்

வரட்டி யென்றில் வைத்து யெரியிட்டேத்
தூரட்டா னீற்றிககம் பெறவையே.

வைத்த குருவில் வரிகாரஞ் சேர்த்து
பித்தளைச் சல்லியிற் பிசரி யிருகையில்
சத்தே குருவைத் தாக்கிப்பின் பாரு
அத்தமுங் காணு மதுவய தொன்பதே

வேறு

ஒன்பதரை மாற்றுப்,—பொன்பதம் மோது,
மின்ப முரும்போது,—துன்பமுற வேது.

31

வேறு

உறவென்ன வேதைவிட்டா லுறவுமுண்டோ
உலகத்தி லுள்ளவரோ செய்வார்வேதை
மறைவென்ன மைக்கடுத்த துறையைச்சொல்வேன்
வாமத்தில் முன்சேர்த்த வீரக்கட்டி
இரவிகண்ட செந்தூரம் வீரக்கட்டி [ண்டு
யிரக்கிவைத்த பிண்டனெய்யா லாட்டிக்கொ
அரவமற்ற காருபை யோட்டிற்றூசி
அடுப்பேற்றி யானெனய்யால்விளக்கையேற்றே

அஞ்சனமை

விளக்குக்குச் சாணகலஞ் சீலைளம்
விள்ளாதே ரெண்டுசா, ணினையாந்தூசு

குக்கற்ற வெள்ளியச் சீலைக்குள்ளே [தூவி
அரைக்களங்கி குடித்திருக்கம் பொடித்துத்
பூசுற்றுப் போலுருட்டி விளக்கையேற்றி
மூவுளக்கு நெய்யெரிப்பாய் மூன்றுசாமம்
ளக்கு மைப்பற்றும் பத்துப்போலேமண்டை
போடுருகு முருகுமுன்னே மையைவாங்கே.

வேறு

மவழித்து வாதி, கைதவத்தி லாதி 34
வருக்கும் மோதி, மெய்விதிக்க பூதி.
தமிழே வேலை, மோதியிடு மாலை 35
திவரு வாலை, ஆதிபதி நாலை.

ளருக்கம் வேரை, பாழிருக்கு மூரை 36
புழிருக்க வேரை, வாருருக்க வெட்டே.
வட்டெனப் பேசாதே, பட்டணத் தேகாதே 37
வட்டகிரி மீதே, திட்டெனவே யேறே.

வவது பூதம், மாறுவது காதஞ், 38
சருவது யாகம், மாறுரச வாதம்.
தாநிதி வைப்பு, பூதமுயிர் சப்பு, 39
தாநிதி வைப்பு, வேதமுறை செப்பு.

வேறு

செப்பிய மந்திரம் சிவாய நமோவென்
செப்பிவி மீதி லிருந்த திரையம்

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருண்ய

வைப்பது கோணம் வகை சொன்னேன்பாரு
கைப்பிள்ளை வாலு காமவிக் தாமே.

40

விர்தல்லோ தோற்றம் எழுவகை வேலை
செந்நல்லோ விர்து சீவனு மாச்ச
விர்தல்லோ ராத்திரி யிருட்டும் வெளிச்சமும்
விர்தில்லா தில்லை விராயகர் மூலமே.

41

மூலமல்லோ வட்டம் விர்துவே மூலம்
கோலமல்லோ வரம்பு பெண் ஐங்கோலம்
காலமல்லோ வெல்லுங் காமத்தின் காலஞ்
சாலமல்லோ விர்திர விர்திரகாலம் பாரே.

42

பாரேதுமுனி மச்சன் பாடின நிலை
சீரேது ஞான திட்ட மொருநாறு
வாரேபகர்ந்து மறைப் பொரு தாப்போல்
பாரே திருமூலர் பாடிய பாடலே.

43

பாலோர் மந்திரம் யெண்ணு மிரந்தையுஞ்
குடுவாரக் கல்லோ சுகாதீத மடங்கிடும்
நாலோர் கல்லோ நஞ்சீல கண்டம்
மேடுவாரக் கென்ன பூட்டகற் தானே.

44

பூட்டகடத் திறந்தாற் பூவைபால் கிடும்
வேட்டை பவிக்கும் விதம்வித மடும்
நாட்டுக் கருவும் நமஸ்காசஞ் செய்யும்
நாட்டுக் கெளித்த கன்னிலா வெட்டும்.

45

குருவேன்ன கன்னி வயதுமீ ரேழில்
குருவேன்ன மஞ்சட் கருப்போ லிருக்கும்
குருவேன்ன மாதளஞ் சாருட்டி வளர்க்கும்
குருவேன்ன வாங்கி குக்குட முட்டையே. 46

இரசமணி

முட்டையில் வெள்ளைக் கருப்போக்கி மஞ்சளில்
சட்டுவர் நாமென்று நாரியின்னாளுகரு
சிட்டதில் தேவி விராக னிடையிட்டுப்
பட்டவல் லாணை மன்பத்தி ரதமே. 47

இரதமே முட்டையி லிடுதுவா ரத்திற்
பரிசுயிட்டாற் போற் பாஷாண மெழுகினால்
இரசமோ யில்லை தானடை சட்டியில்
இரசலமாய்நரி லொட்டிச் சார் காறபடி. 48

படிவிட்டு முட்டை பதிப்பா யிச்சாருள்ளே
குழிகெட் டிடாமல் குமரிச்சா ராழாக்கு
கடிகட் டும்பாரு அரக்கொடு கள்ளும்
வடிகட்டி விட்டு வளரெரி மூட்டே. 49

மூட்டிய போது முட்டை அனிக்தயின்
நாட்டி யெடுத்திடு ரசமணி சோதிபோல்
ஒட்டிய சிப்பியி லொளிமுத் திதென
காட்டிய போது கண்கொள்ள லாமே 50

540.25 அகஸ்தியமகாமுனிவா அருளிச்

சென்கொள்ள மாமணி சுட்டிய சூதத்தை
பண்டபுட னேதான் பத்திர மாகவை
விண்ணிட வேநீ விளம்பர கையினி
லுண்பட வாயினி லொதுக்குஞ் சிவாவென்னே.

சிவசிவா மணியின்வேகம் சிவனுட வேகமாருந்
தவமுள்ளோர்க்கெய்துமல்லால் தரணியிற்கிட்டாதி
நவமணி சிரசின்மீது நல்கிட நமனுமில்லை
பவம்வினை துடைக்கும்பாரு பலனதிலனேகமாமே.

ஏகவே வசியமாறு மிகத்தினிற் றுலங்கியாடுஞ்
சாகவோ யிடங்கிட்டாது தவமுள்ள யோகியாவாய்
மோகன் மாதுசொல்வாள் மூட்டிய கருவுமாடும்
வேகமா மெதிரிவந்தால் வெட்டுவாய் மசியன்றோதே.
மசிகசி யென்றுமுன்னே வாங்கிய தண்டுவேரை
யசிகசி யவன்பேர்சொல்லி தரித்திடு சாவன்பாரு
நிசியினில் மாதர்மேலே நித்திரை செய்யுமுன்னே
வசிவசி வருகவென்று மாதாட னுமங்குறே. 54

கூறிடு மணியெடுத்து கோதையாள் திசையைநோக்கி
ஆறிருந் தாலுமங்கே அணையென யணைவாள்பாரு
யேறுவா ளனுபோகத்தி லிரதியு மதனும்போலே
சீறுவாள் நாதமீறிச் சேருவாள் பிரியாள்பாரே. 55

புத்த மணியைக்கட்டிப் படைமாவின் மீதிலேதான்
 கிச்சுட்டுப்பாரு பிறகல்லோ அருமைதோண
 ரென்று மீயந்திடாதே அகஸ்திய நானும்நாம [தே.
 ரென்று மிதற்கீடல்ல வெட்டுக்குத்துமெதிர்நில்லா
 பாலாது நவலோகத்தை நீட்டினால் பழுக்கும்வேதை
 அல்லாதே அஷ்டசித்தி சுருதியாங் கைக்குள்ளாக
 பல்லாரு முன்னேத்தேடி யீரணிய மீய்வார்பாரு
 பல்லானதேவர்தாமும் கைத்தொழுவெடித்துப்போமே.
 பாகவே மூவேளென்றப் பூவைதன் னாதம்வாங்கி
 கையின்சாராழாக்கு வடிவொண்டிமதுரஞ்சேர்த்துத்
 தாகமாய் வுள்ளேதாக்கு தனுவையில் வீத்துளன்று
 சகர மாகவேதாஞ் செப்புக்கிண் ணதில்வேண்டே.

சுக்குப்பொடி

வேண்டிய மருந்தினோடு வெடித்தவாய் தைலஞ்சேர்,
 து, அண்டிய நாதம்வீர்தில் சேர்த்திட மருந்துகேளு,
 ஶார்த்திந்த திகைப்பூடெட்டும் பாஷாணஞ் சுடலைக்
 ஶஞ்சா, மாத்தென்ப திதற்கோயில்லை மாயமாம்பொடி
 தென்பார். 59

காத்தினிற் பறந்திடாமத் கலந்திடி வடிவாளாக்கே,
 ஶுக்கியதுளிதனை யடக்கிடு குடுக்கைசெப்பில், தூக்கிய
 சவ்வாதுசேர்த்து சொக்கிய சார்க்காணலும், யேய்க்
 சவே முப்புக்காரயிருக்கிற தயிலஞ்சேர்த்து, ஶேக்கியே
 உறிப்போட தூதனந் துடருவாரே. 60

துடருவார் மாடானாலும் சூட்டிய ஓனானாலும்
தடருவார் வெகுனாத்தில் துலைந்தவ ரோடினாலும்
துடருவார் உன்னைத்தேடிச்சோருவா ருனக்குப்பின்னை
துடருவார் புருவில்மாதர் குடிமாய் குழந்தைதானே.

அஞ்சனமை

தானேனும் நாதலிந்துத் தயிலத்தா லுறுங்காமத்து
நாலையுஞ் சேர்த்துத்தாக்கு முடம்படும் வரிசையின்னும்
மானிலத் திருந்தமன்னர் வைத்தமா நித்தியங்காண்
தானவ ரளிஞ்சிலித்து தகரைவித் துடனுமீதே. 82

இவடமாஞ் சுடலமீதே வெறிகரி யிறக்கிகொண்டு
அவடமே னுண்ணெயன்றத் த அளிஞ்சிலும் தகறவித்துங்
கபடமே சொல்லவிட்டு கரிமுகன் கரியுங்கூட்டி
யெவடமே முப்பூநாதத் திசைந்தமை போட்டுப்பாரே.

போட்டுப்பார் பகலானாலும் பூவைபா லிரவானாலும்
ஓட்டுப்பா நிதுமையாட்டு வானமை ஓண்மையாகும்
கட்டுப்பார் தன்மையாக கோனெனப்புதுமைகையரும்
சுட்டுப்பார்கிடாரந்தோனும்வெட்டுவதென்பேர்கானே.

வெட்டுண்ட ரணம்போலாக வித்துறு மல்குற்பையில்
கட்டுண்டு விடந்தமையை தாங்குவா ருண்டோகாட்டில்
சுட்டுண்பார் அடியுமுண்பார் காசினி மையில்லாமல்
பிட்டுண்பார் தன்னைகொந்து பேதலித் திடுவார்பாரே.

உமையென்பார் பசமோயென்பா ததடமே தேறினாலே
தமப்பால் கன்னமென்பார் கடிதட யோனியூருந்
தோம்பா லாயினாதக் தொடையடி வாழையென்பார்
தமப்பா அறியப்போறேனகஸ்கியன்குரு சொற்றானே

நடுவெனக் காகிவந்த ருகன்றனை யின்றயீசன்
சருவெனக் குரைத்தாரிந்தக் கருவிலே மாற்றங்கேளுந்
சருகெனும் விந்துமானு னங்கரும் நானுமற்றை
மூருகனங் காமருபி முண்டைக்கண் ஆந்தைபித்தும்.

பீத்தில்லா கறுத்தபூனை பெருமணி கருக்களைத்தும்
புத்தில்லாழாக்கைசாரிட்டு பொடித்திடுமைபோலாகும்
யித்தனை பாடஞ்செய்துயிதைச்சேர்த்துத்திலதத்தீட்டி
ரத்திலேபூனைத்திருக்கயெடுக்கலாம் பிறர்பெண்ணாமே.

நாடென்னுமருமத்தின் விரைபச்சுசகண்டுபோம்நான்
ஆமென தயிலம்வாய்கு அரைமற்ற மருந்தினோடு
காகமும் விழியுங்கல்லங் கையான்சார் மத்திலாந்தை
வாமென்னவறிந்துகொண்டு அதற்கப்பாற்றிலதம்போடு

போடென்று யீசன்தானும் பூட்டினு ருமைக்குமப்
போ, நாடென்று உமையாமன்னை நயனத்தைத் தன்னடி
நாட்ட, சாடென்று உலகத்தோற்கு தான்சொன்ன
அதீதமார்க்கம், பாடென்று தினைக்கவேண்டாம் பட்ட
வன் பினைப்பான்பாரே.

79

கருங்கோழி.

பினைக்கவேகோழியொன்று பேசுவேனுலகத்தோர்க்கு
வனைக்கவே கோழியொன்று வால்வெள்ளை கறுப்பதாக

தனைக்கவே தன்னைப்பெற்ற தாயது அகத்தும்போதின்
யினைக்கவேவிடாதேரீயும் யெடுத்ததைவளர்த்திடாயே
அதுவுமே கறுத்தகோழி பெட்டையா யிருக்கவேணும்
மதுவுமேகுடிக்கபண்ணி வைப்பதற்கிரையேகென்னில்
எதுவுமோ எனைவையாதே யெத்திலே ஒன்றேயுட்டி
பொதுவுமா யரிதாரத்தை பொசிப்புடனிறையவையே
வைத்திட்டுதின்னப்பண்ணி வளர்த்திடும்கோழிதன்னை
ஒற்றையிற் கூடுபோட்டு ஒன்றொன்று அடக்கிவைத்து
பத்திர மாகத்தானே பருவமாய் வளர்க்கும்போது
முத்தின பருவம்பார்த்து முற்றத்தில் விட்டுகட்டே. 73
கட்டினாற் சாவல்கண்டு கண்ணிமேல் பொலியுமட்டும்
முட்டமா யினத்தோடேதான் முற்றத்தில்நிரியும்போது
கெட்டையோ நூலாம்பாளில் கேதுமெக் கோழிபேடை
விட்டையேநாடுமுட்டை விடுமப்போகண்டுகொள்ளே.
கொள்ளென்றுமுன்னேயிட்ட குக்கிடத்தண்டம்வேறே
வின்னென்று முன்னுநாளின் விட்டுதே கோழிமுட்டை
மெள்ளவே யதையெடுத்து ஓரிடமாகவைத்து
வின்னவே நாலாநாளின் முட்டையும் வேறேவைவே. 75

மஞ்சள்முட்டை

வேறென்ன அப்பாலிட்ட முட்டைகளைல்லாமொன்று
சேரவே யடக்கிவைப்பாய் வைத்தபின் சேதிசேரு [ம்
கூறவே முன்னேயிட்டக் குக்குடக் கருவிதன்னை
மாறவே சவ்வீரத்தை வாங்குவாய் களஞ்சிதானே. 76

கனஞ்சி யாம் வீரத்தோடே

கருவிட்டு அரைப்பாய் சாமம்

வளஞ்செய்து வளித்து வில்லை

வட்டதாய் தட்டிக் காய்தால்

உளஞ்செய்து காடை யொன்று

உற்றது சுண்ண மாகும்

உளஞ்சாதம் புறத்துட் டொன்று

புருகயி லணுவாய்த் தாக்கே.

77

பாக்கவே யெட்டுமாற்று தப்பாது தரணியோர்க்கு
பூர்க்கமாய் முன்னேயிட்ட முட்டையி னிறமேமஞ்சள்
பார்க்கவே கருவில்ரெண்டும் பச்சையும்செகப்பதாகுங்
பார்க்கவேமுட்டைக்குள்ளேகன்னிமுன்கருவைவாரே.

உர்த்தபின் நாதம்விட்டு மன்னவன் கருவும்விட்டு
நீர்க்கமாம் நரிவிரட்டி செடியுட யிலையரைத்து
பார்த்தபேர் சிறியாவண்ணம் பகர்முட்டை வாயைமூடி
தீர்த்தனஞ் கெய்யாதேநீ கீரைவித் துழக்குவாங்கே.79

வீரசுண்ணம் கீரை

உங்கியே யரைத்துமுன்னே மைந்தனே நாழிபோலும்
உங்கியே குளியைகெல்வி உளக்கிலே பாதிவித்தை
கீங்கிய குளியிலிட்டு நிறுத்திடு மதன்மேல்முட்டை
தங்கியே பாதிவித்தை தட்டியே முட்டைமூடே. 80

மூடுவாய் மணலையீட்டு முக்கினங் குளியீன்மீது
நாடுவாய் தினமொன்றுக்கு நரைநரை மூரிமோன
வாடுவாய் காற்பதானுன் மண்டலஞ் சென்றுதானு
கூடுவாய் குளிதிற்த் தகுச்சிட முட்டைபாரே. 81

பாரென்று மாயாசுத்தி பண்ணிய கருவுமாச்சு
லீரென்று குரளைபாடும் விதவிதங் கண்ணிற்றோற்றம்
ஆரென்ன சொல்லுவாரோ அவ்வித மாடச்செய்யும்
பேரென்ன பஞ்சபட்சி யுருவம்பட் சணியென்பீரே. 82

பஞ்சபட்சணி

என்பது மூகற்சாமத்தி வீருத் துண்ணு வல்லுதேயம்
அன்பது மெண்டாஞ்சாம மலைத்திடும் ஆந்தையாகும்
முன்பது மூன்றுஞ்சாமம் அரசது காசமாஞ்
துன்பது காலாஞ்சாமம் துங்கிய கோழியாமே. 83

ஆமெனு மஞ்சாஞ்சாமம் அசாத்திய மயிலைப்போலாம்
காமனு நிலையைகிள்ளிற் கடுகென யெதிரிசாவான்
பூவன வாழுமைப்புப் புலங்கிஞ் லாசைவெல்வர்
ஓமென்மேல் வல்லுராகும் ஓங்கிய பெருமைமஞ்ஞ.

மைஞ்ஞையை விட்டாலாந்நத வருத்திபகாயப்பூடு
விஞ்ஞையை அநிர் தாஸ்கால வித்தைக னெல்லாமாடும்
பிஞ்ஞகன் வென்றப்பூடு பெண்ணடி மூலிலேறு
மஞ்ஞையென்றிருந்திடாதே மன்னத்தின்கருவிநாமே.

நடுவென்ன புண்டபட்சி வுர்த்ததே தர்மமாமும்
 நடுவென்ன வுரங்கும்பட்சி ஓதவே பிசாசைவேட்டும்
 நடுவென்ன நடத்தபட்சி மூலியே வாதமாமும் [ம.
 நடுவென்ன காகபட்சி அரசெல்லாம் கொல்லச்செய்யு
 நடுவென்ன சேத்தபட்சி செழிதும் வித்தையாகும்
 நடுவென்ன வேளையைத்து முருவுழ விகையஞ்சேர்த்தால்
 நடுவென்ன வித்தையென்ன அற்பமாம் கற்றோர்கையா
 நடுவென்ன முன்பிருந்த பூசையின் கருவைக்கேளே.

பூசையிற் காமப்பாலாம் பூவினில் வேறொன்று கா,
 நடுவென்ன சீயுங்கு கரு கருவென்றாக் குன்னே
 நடுவென்ன, தேவித நென்பார்மாதர் செய்தொழி செல்
 நடுவென்ன, காகபட்சி மூத்தியெய்து மச்சமாமுனி
 யென்பாரே. 89

மச்சரெண் ணுயிரத்தை வாசித்தா ரிதுவுமெந்தன்
 பட்சணினு துங்குட்டி பார்த்தபேர் கருவைச்சொல்லார்
 அச்சமில் லாதேயாடு மாயிரத் திருநு துந்தான்
 வச்சமில் லாதுத்தா ணுணுன்னோ ரடியைப்போற்றே.

போற்றுவா யெந்தன்பாடல் பூரண சந்திரன்வாலே
 யேத்திய தண்டத்தாட்டு இன்னமும் ஈன்றாய்க்கேளு
 கூற்றுவ நெதிரில்வந்தாற் ருவலைய மறியாவண்ணம்
 சாற்றுவா யம்போற்செப்பிற் சாற்றிய காமம்செப்பே.

செப்பிடுவித்தை

செப்பியசெப்பைமூடி ஸ்ரீமதி நகியென்றேதான்
உப்பிய வொருவேர்தள்ளி ஒமத்தில் வாமஞ்சொட்டி
செப்பைபு மவனிருந்த திசையையும் நோக்கிப்பாரு
யப்பட்சி யிவைசெய்யாதே அண்டமா ரணஞ்சுருக்கே

ஸ்ரீகளுக்கு மிருகங்களுக்கு விஷத்துக்கு

சுருக்கடா அனைப்புவித்தை தோகையர் வருகவென்றால்
நெருக்கடா, திருந்தசெப்பை நீலியோ கினிவாவென்று
உருக்கடா தொகைதானந்த உத்தாயி நாமத்தோடு
சருக்கிடா மகளார்நாமம் சாற்றிவா வென்றுஒதே.

ஒதவே திருகுகள்ளி உப்பைமோ திரத்திற்போடு
மாதுதான் வருவாள்பாரு மலையில்வாழ் மிருகத்துக்கு
தீதருஞ் சூரிவேரை செப்பில்மோ திரமாய்வைத்து
ஆதிநாள் நாற்பதானு லதையுந்தான் கையிற்போடே

போட்டகை காட்டிலெந்த புருஷமா மிருகம்யாவும்
நாட்டமாம் பேரில்நாமம் நல்கிட அருகில்சேரும்
பேட்டவே போவென்றாக்கால் ஒளித்திடுமோ திரத்தை
காட்டவே பின்னும்மேவும் களற்றிவைசெப்பிற்றுகே.

செப்பிலே நங்கை வேரை

சிறிதுநாள் போட்டு வைத்து

செப்பதாங் குளிசம் பண்ணி

தீயிட மசும் கென்றால்

செப்பவே விடங்க செல்லாஞ்
சீக்கிரம் மாண்டு போகுஞ்
செப்பவே நங்கென் ரோதி

சிவஞ்செய்து விஷக்கல் நாட்டே. 96

புது கல்லுக்கீழே நங்கைவேர் குளிசம்போட்டு
புது காற்பதானான் நங்கென்று வட்சமோதி
புது கல்லுதொட்டால் நருக்கென விஷமேயீறும்
புதுனில் விஷமேயில்லை சமனில்லை யில்லைதானே.

இவ்வேயே விஷங்களேறி பிறந்திடும் பிரேதந்தன்
இவ்வேயே முட்டிக்தொட்டால் சடுக்கென விஷங்க
பாடும். பல்லரும் பூண்டுசெஞ் சபலிவம் சவமான
ம், எவ்வேயிற் கொணர்ந்துபோட யெழுந்திருந் திட
யன்பாரே. 98

பாடா மூன்றாநாளிற் பருவிடம் கொண்டால்மீளும்
பாடா நாலாநாளிற் கறைவிட மெல்லாமீளும்
பாடா ஐந்தாநாளிற் சில்விட மீண்டுபோகும்
பாடா வயிருண்டானு லுடல்வீழ்வு காணுதோடே.

ஒடிய அண்டவித்தை உன்னிய செல்லம்பார்த்து,
புதிய வீரண்டாமண்ட வித்தையை செப்பக்கேளு,
புதிய கரும்பேரான சிறமது கணகீலம், புதிய மஞ்சள்
பூம் கூடியே சோதிபோல, சூடியே யிருக்குமுட்டை
நனக்குச்சவ் வீரம்போடே. 100

கறுத்தண்டம்

வீரமாஞ் சினம்பூதம் விட்டடைச் சாணிசொண்டு
சாரமாம் விந்துவிட்டு சாணத்தாற் பொதித்துகறம்
மாரமாம் ரவியிற்காய கதிரவன் பூசஞ்சேர்நான்
பாரமா மரசஞ்சப்பி தீபதத திருநீருக்கே. 103

ஆக்கிய முட்டைதன்னை அத்தநீ ருடனேசேர்த்து
தாக்கிய பின்னர்கோவட் தண்ணிச்சீசநீருவிட்டு, கோத்
கியே யறைத்துருட்டி துணுக்கமாய் தேங்காயைப்போ
லாக்கியே யுலத்திப்பின்னு மாவாலை வீரகுத்தியே. 104

தித்தித உண்டாநீற்றை செப்பிலே வைத்துக்கொள்ள
காய்த்திட சிதம்பரத்தைக் கக்கிவு மேழுநாளுஞ்
காய்த்திட குகன்பேரான சன்முக காற்பத்திரண்டு
காய்த்திட கவகோணங்கள் வரைநீந்தக் கன்மமாடே.

கன்மக்கொட்டிப்பாரு கைவல்லியம்சிசமோபொய்யோ
கன்மமோ தீபிழத்து மாடங்கள் பேரும்போது
கன்மமே நீற்றைஅள்ளி ஸ்தம்பகன் சென்மேதுதி
மம்மென வீட்டிற்போடு பத்தித்தி யெறித்தபோமே.

போனநீ மீளவென்றாந் புதித்திடு நீற்றையள்ளி
மோனமாய் முக்கோணத்திள் சூலிரன் டரையைவிட்ட
யேனமாய் வீட்டிற்போடு யிகாட தாகபேகும்
மரனமா மாநாகந்பை மயக்கவே நீற்றைஅன்கே. 105

தன்னிய நீற்றினுள்ளே அவனியும் காற்றங்கீறி
 அன்னியில் மதியவேளை மென்னகைப் பேரைசொல்லி
 உன்லிசி வருகவென்று காமனை கோக்கும்போது
 தன்னியே யோடிநாடி தோனையுங் துடருவானே. 106

துடருவா னுமத்தஞ்சாருத் துடித்திகைப்பூண்டின் துரு
 டிரில்லா நீரிற்சேர்த்து இகத்திலே யெவட்காளுலும்
 டரிது வென்றிடாமல் பட்சிக னெதுக்காளுலும்
 டெழுடன் சீட்டில்பூசி சேதியாய் அனுப்புவாயே. 107

அனுப்புவா யானுக்குமே அணுவன வெடுத்துபுசி
 னுய்த வனுப்பும்போது காத்திருந் தீட்டுமெடுத்து
 அனுக்குறை யாமலேவா னட்சரம் பிசகான்பாரு
 புனிதனு யுத்தன்சீட்டு வணகப்படி நடப்பான்பாரே. ()

அடத்தியக் களரிச்சுட்டி காமயே ஆடும்போது
 உளத்திய நீற்றைப்பூச உன்னுடன் மனிதர்க்கெல்லாக்
 கத்திலேவெட்டப்போற கவிமயிகை தொழிலாளுலுக்
 திடத்திலேசெய்வா மென்னசெப்புவார்களரிபெல்லாம்

சல்லையாம் வீடக்கல்காட்டி யிருக்குமுன் நீற்றையவ்வரி
 தல்லையாம் பாலிற்றேயுத்த தீர்த்தயின் நெதிரிமீதில்
 செல்லிஞ்ஞ டன்னியீச கிமிசுத்தில் மகிதங்கோற்று
 சிகால்லவே யமன்வேறுண்டோ கற்றவ னீறிதாமே.

நீறிலே வட்டப்பிட்டு செருக்கென ஆறுசூன்றுங்
 உததாய்க் கிரிக்கென்னு குவையுத்தரசர்சேனை

மீறினால் மகிஷன் என்று வீசுவாய் படைமேலத்தொ
மாறுவா னெதிரிதோற்று வாக்ருவானோட்டத்தானே

ஒடிய படையடங்கும் ஒன்னலாற் கோட்டையெல்ல
தேடியே நீறிப்போருந் திருநீறு கண்டபோதே
மோடியே செப்பும்போது முச்சந்தி நடுவோருக்கே
நாடியே நீறுகொண்டு யமுடன் வரைந்திடாயே. 112

வரைந்தறு கோணமிட்டு வட்டமுகக் கோணமிட்டு
விரைந்தொருபணத்தைவைத்துவெளியிலேவானே
திறைந்தொரு குத்தித்தீர்த்த தேவர்பூங் கும்பமீது
வரைந்தந்த மாதுவைநீ வைத்துரு பேத்திடாயே. 113

ஏத்திரீ யருந்து கொண்டு

யெதிரியை யெடுக்கச் சொல்லி

தோற்றவன் போகா வண்ணம்

துடுக்கதா யெடுக்க வந்தால்

கூற்றுவ னீற்றை மாறி

குறிப்புட னெறித்து கில்லு

நீற்றிலே யெதை விட்டாலும்

கியிஷத்தி லடிக்கும் பாரே.

114

அடிப்பது மாடனேவ லன்னுரு படையதற்கு
பிடிப்பது யனுமனேவல் பிடிங்குரங் குருவாய்வேல்லு
கடிப்பது காளியேவல் நவீன்றசொற் படியேகொல்லு
துடிப்பதுக்கெவர்விட்டாலுஞ் குறையிட்டாடுந்தானே

ஈடிய பேயையெல்லா மவந்தன்னி வருவானாகில்
 ஈடிய வாளைவிட்டு துணியென்று பிடிக்கிவீச
 ஈடிய கண்டதுண்டம் படுத்திடு முரைவாதானும்
 ஈடிய சபையின்மீதின் பட்சினிக் கருவைத்தாக்கே.
 ஈர்க்கியே வான்தம்பித்துச் சுருக்கதாய் வருவானாகில்
 ஈர்க்கிய குத்திமீதில் சாம்பலை அள்ளிப்பேரட்டு
 ஈர்க்கிய தரணிப்பேய்கள் சதாகோடி குத்திக்குள்ளே
 ஈர்க்கிமன் வெளியிற்றன்மைப் போலவேசாடிம்பாரே.
 ஈடிப்ப வெடிமுளக்கம் சட்டுப்பிட் டென்றுஒசை [மா
 ஈடிய சபையெல்லாந்தா னுடங்குவார்ப்பயப்பட்டம்
 ஈடிய மயானருத்திர கூட்டம்போற்கண்ணிற்றோணும்
 ஈடியே யெதிரிதானு மரணமாய் விழுவான்கேளே.
 ஈகனடா அவன்சாகாமற் கிட்டினால் குத்திக்குள்ளே
 ஈகனடா ராமபாணங் குபீர்குபீ ரென்றுசாடும் [ணும்
 ஈகனடாபோகாதப்பா படையெல்லாங்குரங்காய்த்தோ
 ஈகனடா அவனுந்தோற்பா னம்படை வெற்றியாமே.
 வெற்றியும் அவனேயாகில் வீருதுகள் பேசிக்கொண்டு
 பத்தியே பணத்தைவாங்கப் பயமற்று வருவானாகில்
 தத்தியே நக்கென்றோதி தாக்கிடு குருவெண்ணீற்றை
 முத்தியே காலன்வந்து முடிச்சுவு பிணமாவானே.120
 காவே வீதியில்லாமல் வத்தவன் பணத்தைவாங்கி
 மீளவே போவானென்று வினாவிய வதற்குமுன்னே

காணியேவாவென்றேத்திகைதனிந்பணங்கொண்ட
 பா,குழவேபோடச்சொல்லிசுருக்கெனவுரைத்திடா
 உரைத்தசொல் தவறாங்காளி உன்னுட கருவினா
 திவையகடற்கப்பாற்செல்வான்தேசத்தார்காணத்தா
 வறைக்கடைகடைவாளுத்தன்வாபுறப்படிசெயல்ப
 ள், யிறைச்சலா யெதிரியத்தமிழியைகண்டாற்கே
 கண்டவ தினைப்பனுகிற் கண்டெடு மவனுஞ்சாவான்
 லிண்டவன் றுடத்தால்சீபும் விபூதியை அன்னிவீச
 அண்டமாய் வினுவான்வேறே சேலிக லில்லைபாரு
 அண்டமாய் கர்ச்சித்தப்பா ஆயிரத்திரு தூருமே. 123
 துறெனுங்கருமெல்லாம்மெனயினில்வாட்டிமென்
 துறெனும பணத்தைக்கொண்டுனுக்கினைகாணிதன்னை
 துறென்ன வாவாவென்று கலியவே புந்தண்பக்கல்
 துறென வந்துசேர்த்து ஞாக்கியே பணமிவானே. 124
 கலகைத யாருங்காண்பார் யித்திரசால மென்பார்
 மாய்வதைப் பட்டப்பேரை வாவென்று சாம்பல்துளிப்
 பேய்வதை பட்டபேரும் பிணவதைப் பட்டபேருஞ்
 சாவதைப்பட்டபேரும் சாம்பலாய் பிணப்பார்கானே
 காணவே முன்னேசொன்னமோடக்குச்சருவோவே
 டோணவேசாலமில் சொன்னதுக் கிதுவேயவனும்கி
 லின்னல்லஅண்டநீறு விருப்பொடு சருதிகாணும்
 ஆந்தையெண்ணுஞ்சேர்த்தா ளாடலாமருமைதானே.

நுமையா யிந்ததீற்றி லானைபேர லச்சகிரி [சேசரில்
பருமையாய் மகயவலியென்ன பெருவெளி சிகாரு
நுமையோ யவன்சாகாளு அக்கினியாநிற்சேசரில்
ருமையின்மார்க்கம்போட்டு ருவெளிஒதுக்கிடாயே.

ஒதுக்கிய ரிவைலிட்டேனு

உவகத்திற் கொடுமை மெத்த
அதுக்கிது சரியென் ருற்போ
லாள்சொன்னு ராத்தாட் கப்பா
புதுக்கரி பிளைக்கச் சொன்னேன்
புதுலத் திருக்கச் சொன்னே
மதுக்குடி வெநியே மீறி

பாண்டோ சொன்னேன் சொல்லே.

128

சொல்லிய துரையைவிட்டு திரும்புவோர் துரையை
பெய்து, சல்லிய துறுபார்ப்பார் தண்டகக்கருவேதென்
பார், பல்லிய சிதம்பூத்தென்பார் பாம்பையக் தொடியா
மாவர், சொல்லிகை யிருக்கசொல்லி பழமென நினைந்
திட்டாளே.

129

தயிலம்.

நனைக்கவே வேண்டாமுட்டை சிவமுத்திய வீரம்பூரம்
நனைக்கவேநாகாதம் சிவமுத்தியவுண்டத்தெண்ணெய்
நனைக்கவே யறவுகஞ்சு கோச்செண்டு வாயைமுடி
நனைக்கவே அளிஞ்சிவித்து உனக்கெனநினைத்திடாயே.

நீனைக்கவேநாழிகொள்ளுவ் கலசத்தில்கிறுத்தி-
டம், மலைக்கவே வேண்டாயிந்த அழிஞ்சியால் வா-
மூடி, மலைக்கவே தாளிக்குள்ளே அடித்துனை யிட்டுவப்-
பால், துலைக்கவேகலசத்துள்ளுந் துனைவிடாக் துளைக்கு-
நேரே.

181

நேரேனும் கலசவாயை நேர்பட ஓட்டால்மூட, மே-
ரேனயிடாவுக்குள்ளேவெளியிலேதெருவடிக்கி, ஊசின்
வாய் கீளேதோன்றி தொகுத்தொரு கலசம்வைத்த,
பேர்பெறமிடாவுக்குள்ளே தீயிட்டு மேலேமூடே. 182

வெண்பா.

முடியகுளித் தைலத்தோடே குமரிமுன்னான்
கூடியகுளித் தைலஞ்சேர் விட்டாட்டி-நாடிகளி
கொம்பிலேயிருத்தென்றேகுறி யிதுகா னுனபறி
செம்பிலே சென்றூற் சிவக்கும்.

183

சிவக்குமே பின்னாய் திருவேக மாஞ்செயநீர்
சவக்களிக்கும் தண்ணீர்குட முடைந்தால் - தவத்திலே
யெட்டெட்ட உபத்து னாலு சரக்கையுந்
தொட்டிட்டாலே மெளுகாஞ் சொல்.

184

சொல்லடா முட்டைச் சுவத்தைலத் தோடேநீ
கொல்லடா தண்ணிக் குடத்துநீர்ப்-புல்லடா
வெள்ளியிலே யிட்டுப்பார் வேதைபதி னுறுகுந்
துள்ளி யனலாகுமெனச் சொல்.

185

சச்சொல்வே னினைத்தேடி டிணஞ்சேர்த்தால் வங்கச்
னைக்கொல்ல வேனுமொரு தாமதமோ - பனைப்பல
சீயத் தோடே கருத்துன்னி வீட்டால்
சரிநீர் வற்றும் வகை.

136

நகையென்ன வெள்ளியது பதினென்றாக
நகையென்ன பித்தளையிற் துள்ளிவார்-நகையென்ன
பண்ணுதற்குவேறுபொன்னை பார்க்கணுமோ தட்டாணை
பண்ணுதற்கு ஒன்பதரை காமி.

137

சோமே லோகம் நவீற்றிரு செம்பாக
சோமெப் போதொரு வயலுந்-தேடுமே
நீரும்பாகுஞ் செம்பை யீசெனெடுத் தல்லோ
நீரும்பாங்கை துணைக் கிணை.

138

தாணுக்கி வெங்கலத்திற் பொன்னுக்கி - யென்குருவுஞ்
தாணுக்கி யேவயது தாணுஞ் - கோணு
குயிலிவந்து குக்கிடத்திற் சுண்டலிழ்த்து முப்பூவு
குயிலி வந்தில் வெள்ளிய மாடு.

139

சூட்டிடலோ வெள்ளி வலுமாற் றருபதின்கால்
சூட்டிடலேகாணுந் துரிசினிலே - சூட்டிடலே
கரையே சங்குநீர் காணுமோ யன்னரை
தேடியங்கே கிட்டிமோ செப்பு.

140

செப்பினிலே நீலகண்டர் திருநீற் றிருக்கையிலே
வைப்பில்வே நேதுகாண் மானிடரே-உப்பினிலே
விட்டுருக்கிப் பார் ஈசனார் தன்னுணை
பட்டுருகி ஆடும் படி.

141

படியுப்பு கட்டப் பருமணியாய் கோர்க்க

முடியுப்பு முப்பூ வீதென்பார் - அடியுப்பை

அண்டமென்பார் தொட்டாட்ட ஆதிதொடுத்தன்

கண்டமென்பார் விண்ட துண்டோ காண்.

142

கருமுட்டை

காணவே மூணும் கருங்கோழி முட்டை

தோணவே கேளுமினிச் சொல்லுவேன் - நானமேன்

முட்டைக் கறுப்பாரு மத்தமுட்டைக் கருவிரண்டு

தொட்ட மஞ்சன் கருப்புஞ் குடு.

143

குடுமுட்டைக் குள்ளே சந்தரியான் கெந்தகத்தை

போடும் லீராகுனிடை தொட்டபின்பு-தேடுகெட்ட

கள்ளிமெழுகாலடைத்து கள்ளிமுட்டையைத் துண்ட

உள்ளே வைத்து முட்டியுடுத்து.

144

உகந்ததுவும் காற்பது நானொளிக் தாலேற்று

செகந்தனிலே அண்டத்திடுத்துப் - ரகசையோ

கெத்தக முட்கருவு கெட்டியாய் கட்டிப்பெஞ்

சந்ததமோ சென்னீரித் சார்.

145

சாரித்துரைத்து மைபோல் தானுருட்டி வில்லைசட்டி

பாரித்த கட்டியிலே பானுபட - பூரிக்க

காயவை வில்லை கலசத்திற் போட்டிடும்பால்

தீயிலே வைக்கச் சிவக்கும்.

146

துக்கவே செந்தூரஞ் செப்பிலிட்டு மப்பால்
தவக்குவாய் செம்புருக்க வப்ப-மவக்களவில்
தீயிடு செந்தூரம் பட்டபொழுதுசெம்பு
தீயிடும் ஒன்பதரைச் சொல்லு.

147

சொல்லவே குட்டம் சொரிசிறங்கு காமலை
சொல்லவந்த அஷ்டகுன்ம மெல்லாம்-வெல்லமதிற்
புகளவே கொண்டாற் கறையறிந்த னேயெல்லாம்
பிமுனமே தூரப்போம் பார்.

148

பார் திருகடுகிற் பாச்சில் வாதமென்ப
தூறுதா பாண்டு மாறுதோ-பூரே
திருக்கின்ற பண்டிதற்கு யின்னமொன்று கைமருந்து
தூந்துண்டு பண்ணவல்லோ நாடு.

149

தாடுகரு கெய்யில் நலமுடனே யுண்டாலும்
தடுவருமோ மேகத் தோடிமே-பாடு
வருமோ யியமன் வருவானே நோயை
தருமோ வயித்தியனே தான்.

150

தானறிக்கா துளிலிட ணையம்வருமோ கொள்ளவுமே
ஊன்றுக்குள் னேபார் முகடேத்-தானறி
மாய்க்காய்பொற்கடுக்காய்மாட்டினாற்-ருண்ணுற்றாந்
தோய்க்கன் போவாதோ துவல்.

151

என்கா பரக்கா திருபொழுது சீரகத்தில்
என்காள் சீனியிட்டு மண்டிஞல்-தேங்கிற்றே

மந்தார காசமுதல் வாய்வுகூடிய பீனிசமும்
பிந்தாதோ அஷ்டகுன்மம் பேசு.

பேசுமீருள்ளி பெருக்கஞ்சா ரோடுகொண்டா
லாகவரு மோகற்ப நாராதோ-தேசத்
தறியாகற் பார்க்குமோ ஆனந்த வாய்வும்
பறியுமோப் பட்டைப் பொடியில்

பட்டையே வெள்ளைப் பரங்கிவைப்புப் பாஷாணம்
கிட்டுமோ கிட்டினாற் கேளிமேல்-கெட்டி
கதவிச்சா ரூட்டி கடுகளவு செந்தூரம்
முதலிப்பாய் சுத்த மெளுகு.

சுத்தமெளு காணற் சோகியென்னாப் பாரும்
பித்தனையுஞ் செம்பும் பெருக்குமா-பித்தனையே
யெள்ளத் தனைமெளுகை யிட்டிப்பார் மாற்றதிகம்
கொள்ளத் தகுமோ குறி.

குறியென்னு தாம்பிரத்தை குடக்கரியில் வைத்து [ளி
உருகையிலே யெள்ளளவும் வுண்ணினால்-மருகைவெ
பத்தரை மாற்றுஅப் பாரிலே உண்டோ பார்த்
தத்தர மாஞ் சென்றாலுந் தான்.

சென்றாலு மிந்தவகை செப்பற் நிருவினியாற்
கண்டாலுங் கைகொள்ளார் காசினியில்-விண்டான
மாயவித்தையீதென்பார் வறுமைவந்தாற் பெற்றெடுத்த
தாயை விற்பார்தன் பசிக்குத் தான்.

நகாதவித்தை பயில்வார்கள் கஞ்சை
புசிப்பார்கள் வேண்டதுபோற் பொய்யை-ருசிக்காச
ண்ணையுண்ட பிள்ளை மாதாவின் பால்சுடித்து
ண்ணையுண்ட காதை விளம்பு. 158

சும்பவே நாலாம் விசையின்ற முட்டை
சும்புமேனிக் கொளுத்த வெள்ளை-உளம்புகுந்த
ஞ்சட் கருசிகப்பு மாராது யீந்தமுட்டை
ஞ்சைச் சுவைத்தற்கு நாத. 159

சுக்கி விடத்தயிலை யென்று பண்ணத்
தற்க்க அடக்கவகைச் சொல்வேன்-பரக்குங்
சுருடன் முட்டை ரெண்டுடனே கெடியாயிந்த
சுருட முட்டை யொன்றையுமே பூட்டு. 160

சூட்டுவாய் மூன்றும் புறம்புறம் பாகக்
சூட்டுவா யொன்றிற் குளிர்காசம்-மூட்டுவாய்
சூடாண மொன்றிவிடு பார்பதிடாள் கெந்தகத்தை
சூடாச லொன்றிலிட்டுக் கொள். 161

சூதாள்ளவே மூன்றுகுழலு மெழுகா லடைத்து
சூள்ளி லொன்றிலிட்டு கடைக்கரெண்டு- கிள்ளி
சூளித்தைல மொன்றுக் கூசாம லொன்றை
சூளிப்படைமை யாக்கிவிட்டு வா. 162

சூடாமை கெந்திவளர் பாஷாணத் தைலம்
சூடாமணிக் கள்ளி சூதமுட்டை-யீடாண

வெண்ணீற்றையேயெடுத்து மேல்வகைக்கட்கள்ளியெட்
யெண்ணி ஐந்தாகாளி வெடும்.

எடுத்தமுட்டை நீசியுட னீறிலிட்டுக் காய்க்தால்
அடுத்தயெரி யீடலைப் பண்ணி-யுடுத்த
கரிமுலம் நிறைந்த சுட்டவெண் ணீற்றை
பரிசனமாய் வைப்பாய் பதனம்.

பதனமடா மண்ணுளியின் பாம்பிரு தலைமணியின்
விதமுடனே ரொண்டையுமே நிறுத்து-சதமுடைய
பாண்ட மிட்டுமுடி பாஷாண முட்டைவைத்துக்
கூண்டு குளித்தைவக் கோது.

கோதுத் தைவமொரு கும்பிதனி லடைத்து
சேதி சொல்லக்கேளு கிவகாடி-நாதமெனூறு
கெத்தியிருந்த கெட்டியாய், யாக்கை கெஞ்சித்
பொந்திறுள்ளே வைத்துப் பொதி.

பொதித்து கட்டியே சிறகைபோக்கியுலர்த்தி
பதிக்துருட்டி தன்னுள்ளே பாலித்து-லிசிந்த
முக்கலரி லேற்றி யெரிமுட்டி கருக்கியதை
கொக்கறைச்சார் மையைக் கூட்டு.

புரீவசியம்.

கூட்டுவேன் கரியை கொக்கறைவான் சாற்றால்
ஆட்டியதை மைபோ லாருமே-காட்டினிலே

வைத்திய சில்லரைக்கோர்வை

369

நீந்திண்டி செத்தால் விழுந்தா லிம்மையை
சந்தீட்டி கண்ணிலிடுங் காண்.

168

பணவெயோடுங் கடுவிஷங்க ளெல்லாம்
பணவே வெண்ணீற்றைப் பூசினால்-நாணவே
தலமதை வச்சியிலே தாண்டேய்த்தாற் றேகம்
யில்வருமேல் கண்டுமி.தாமே.

169

திருமந்திரம்-வேறு

மெனவே மையைச், சோமனிலே பூண
மணங்கள் போலே, ஜாமம் வருவாளே.

170

வருகநீ யென்று, திருவருவெண் ணீற்றை
திருமுறையில் வீச, திரும்ப மடிவாரே.

171

மடிவெனும் பசாசு, படியெலா முகாவி
அடிசில் கறிகாயை, விடுதனிவி தீபும்

172

தீயென யிக்காரம், பேயினிட மோதம்
மாயவும் வெண்ணீறு, தூயகழு தாமே.

173

தாம்த மீருதே, காமியுட பாலே
சேமியடை யாலே, சீமைவிடு வாயே.

174

வாயினிலே தீயை, தீயினிலே வாயை
காயினிலே பூவை, பூயினிலே காயை.

175

காயை வினா தீயை, தீயவிடு சீயை
சீயவெளி மாயை, நோயை வலுவாயே.

வலியெனவே கப்பல், புலியெனவே தப்ப
சீலியைகுடு குப்ப, மெலிவிதுமெய் பாரே.

177

மெய்வசம்பு லுள்ளி. செய்விஷத்துக் குள்ள
ஐயிசங்கு வேரை, தொய்யவங்கு நாடே.

178

நாடிய சிலாகை, ஓடிடவே வாவே
மேடிட நிலாவை, போடுபனி சேரே.

179

சேருமதி பாய, வுருகிலி வேரைச்
சாருவிதி யாரு, முருவது பாரே.

180

பாரிவிடு பேசி, மேறெனுமே யோகி
காருமரு பாகி, தாருமாரித் தாயே.

181

மாரிமளை பெய்ய, யேரிநீறை வேற
நீரினிலே நீரை, மீறிவிடு வாயே.

182

விடுவில்லி செய்ய, தொடுவில்லி கையைக்
கெடுத்திமெய்யோ பொய்யோ, சடுத்தியிலே காண (0)

காணவேசெய் மண்டை, பூணவேமய மண்ட
கோணவேமுன் விண்ட, பாணமென கண்ட

184

கைகண்ட வித்தை, வைகுண்ட மெத்தை
தைநின்ற செத்தை, ஐயென்று பத்தே.

185

- தரி யறிவை, மத்தரிய நாவை 186
தரி யெனவும், மத்தரிய வேசெய்.
- ய்ப்பதனி யூடே, மைப்பதியை நாடே 187
ய்ப்பதி வையாதே, பொய்யிதுவோ பாரே
- ரண்ட விஞ்சை. காரண்ட நஞ்சை 188
ரண்ட மஞ்சை, யேரண்ட மாமே.
- மரத்தின் காயை, பூமரத்தின் பூவை 189
மறைக்குத் தீயை, தாமரைக்கை வேயே.
- யயப்ப மோடே, கையப்ப வாடை 190
யயப்ப வாடை, டையப்பி யீடே.
- பிடறிவு தேனை, வாடெறிவு மீனை 191
பிடெறிவு தானே, காடெறிவு தானே.
- னைவைக்கப் பிச்சி, மானைவைக்க வீசி 192
னைவைக்க யீதாம், என்கவலை கேளே.
- னமது கூட, யுனமது ஊடே 193
னமது சாட, மோனமற நாமே.
- பாடெங்கு மெச்ச, யேடென்று வச்ச 194
தேடென்று வச்ச, மேடென்று தச்ச.
- தச்சது பூரணச் சந்திரவாலை
மெச்சது வென்குரு வேல்துணையாக

வைச்சது பங்கய மாமலர்மீது
பொச்சது வாயிடை போய்விழுவாரே.

196

போய்விழுவாரவர் பொய்யுரை கெய்தோர்
நோய்விழுவாரிது நூல்வழி வாரார்
பாய்விழுவார் வசை பண்ணியதீரே
நாயெனு மோகடை நாயாகு வாரே.

195

வாருரை சந்திர வாலெமெய் நூலை
பேருரை செய்த பெரியோரை நாடி
சீருரை செய்தொழில் தேருவார் சித்தர்
யேருவா ரீதிரு நூலரை முற்றே.

197

கு த் தி ர ம் - 9

கௌப்பா சிவனுடைய பற்பஞ்சொல்வேன்
கெடியான தாம்பிரம் காசிலைதான்வாங்கி
தாளப்பா கசலதி னிறகுபோல
தாம்பரத்தைத் தகடாகத் தட்டிக்குண்டு
வாளப்பா இதுமேலே மருந்துகேளு
மாண்டிடுமே தாம்பரந்தான் வகையாய்க்கேளு
ஆளப்பா அஞ்சுபஞ்சு துதந்தாலே
அப்பனே தாம்பரந்தான் நீறும்பாரே.

198

தாம்பா தகடதிலே கவசம்பூச
 பரிவான கெந்தியொன்று இந்துப்பொன்று
 தாம்பா சூடனென்று சீனக்காரம்
 சிறப்புடனே வீரமொன்று செய்யக்கேளு
 தாம்பா வகைக்கொரு காசிடதானாக
 வாங்கியே சம்பளத்தா லறைத்துக்கொண்டு
 தாம்பா அஞ்சபஞ்ச பூதத்தாலே
 அப்பனே தாம்பரத்தில் கவசம்பூச்சே. 2
 சியல்லோ கவசமதாய் பொதிந்துபின்னை
 புகழான சிரட்டையதி னுள்ளேவைத்து
 சிபுள்ள ரலிமுகத்தி லிருந்தாராகில்
 மடியுமல்லோ சடிகையுமே கிருபதானுல்
 சமடா நேத்திரந்தான் கிழியால்பார்த்தால்
 குளையுமடா கண்களெனநீம் மையிட்டாப்போல்
 படியுமல்லோ நோவதெல்லாம் சாப்பிட்டாக்கால்
 சிவசங்கரனும் ஆவுடையார் சாப்பிட்டாரே. 3
 லிடையாம் மண்டலமொன் றுண்டாராகில்
 மடியுமடா நோவதெல்லாம் வக்கிரதேகம்
 லுடையா மென்றிவரைச் சொல்லவேண்டாம்
 சம்புசிவ சங்கரனு மிவனோடொவ்வார்
 லுடையார் மானிடரே பாண்டுரோகம்
 பழம்போலே வெளுத்தபித்தம் பரண்டுரோகம்
 மாப்பிடையை மருத்திடு இருமல்போகும்
 பெருமோசன் மொழிவதெல்லாம் புதித்துப்பாரே.

அகநானூறு அகநானூறு அகநானூறு

பாரேழு லோகமுள்ள சோகைப் பான்மே

பழிகாசி மருத்திடு பாரமானல்

ஆரேழு நாளுடனே தின்னவேணும்

அதுபானம் மிளகுசுக்கு கடுக்காயாகு

வாரேழு பூங்குழலே கடுக்காய்த்தூளில்

மண்டலங்கால் உண்டதின்மேல் மகிமை

ஆரேழு சுக்குடனே மிளகுதூளில்

அப்பனே மண்டலந்தான் முக்காலமே

ஆகுமப்பா பத்தியந்தா னெல்லாமாகும்

அளவுமப்பா பொன்பிடியே பற்பமாகும்

வேகுமப்பா அதுபானம் பொன்பிடியதாகும்

விள்ளுமப்பா இனமறிந்து வியாதிபோகும்

ஏகுமப்பா பரலோகம் இந்திரலோகம்

இதுவுமொரு வெளியாக விருளைநோக்கும்

தாசுமப்பா நேத்திரந்தான் தாழ்வில்லாத

சத்தரிஷி மாமுனிவர் சாற்றினாரே.

சாற்றியதோர் முறைப்படியே சாப்பிட்டாக்கால்

தாச்சிடுமே யுடலமெல்லாம் மருந்துவேகம்

ஆற்றியநல் லெண்ணையுடன் மிளகுதூளும்

அஞ்சுநான் மருந்துதின்று ஆறுநாளில்

எத்தியதோர் அதிகாலஞ் சிரசில்தேப்த்து

அதுபது நாழிகையளவில் சீயக்காயால்

மாற்றுவெந்நீர் சலத்தாலே மருந்துவேகம்

மானிடரே மருந்துகொள்ளு மளவுந்தானே

எனும்பா மருத்துவொன்று முன்மாய்ச்சொன்னே
குறியும்பா மருத்தீடென் றறியவானால் [ன்
எனும்பா எருக்கம்பால் விரைவாய்வாக்கு
விராகனிடெ ரெண்டு வப்பா கோயன்கையில்
எனும்பா இருகாமும் தேய்த்துவைத்து
அதுவுணர்ந்தால் ஆழாக்கு எருமைமோரில்
எனும்பா காய்ந்தகையைக் கழுவிமோரில்
தான்குடிக்கச் சத்திசதா கோடியாமே. 8

குமல்லோ வாந்தியுந்தா னதிலேவர்ணம்
அறியுமல்லோ பச்சிலைநீர்ப்பாசிபோலே
குமல்லோ இந்தவர்ணங் கண்டாயானால்
சண்டாளி மருத்தீடென் றறியலாகும்
குமல்லோ என்னுரைபோ லாகுமானால்
பாண்டு குன்மமிதுவன்றி மஞ்சளானால்
அதுமிது காமாலை சோகையாகும்
என்றுரைத்து படிப்படியாய் முன்சொன்னோ.

வாதச்சுருக்கம்-6

சித்தாதி ஆதியிலே பதினெண்பேரும்
சிவனறிய தேவியுட வாத்தினிலே

சத்தாதி சிவனுடைப திருக்கத்தப்பா
 காரணமாம் சிவமுனிவர் பாருபாரு
 வித்தாதி சாஸ்திரங்கள் கோடாகோடி
 விளம்பினேன் இந்நூலில் வினாந்துபாரு
 அத்தாதி யானவர்க்கு யெய்துமெய்தும்
 அல்லாட்டால் எய்தாது அறிந்துபாரே.

பாரப்பா சுந்தரமே ஐயாகேளு
 பகர்பெரிய வாதனால் பனிரண்டுலகூழ்
 சேரப்பா சூஸ்திரமாம் கோடாகோடி
 செப்பினேன் காவியந்தானுயிரம் கிரைந்துபா
 காப்பா மகத்தான வாதமாட
 வாகிபோ லாருக்குத் தெரியாதப்பா
 அறிந்துபார் வாதமடா சுழியில்நிற்கும்
 மனந்தாக்கி னுலவத்து பலிக்கும்பாரே.

பார்க்கையிலே உப்பிணுட மார்க்கங்கேளு
 பாங்கான உப்புதனை யெடுத்துவாரீ
 சேர்க்கையிலே அதிலேதான் வீரம்பூரம்
 சிறக்கவே அண்டோடு நீனாவாரு
 கார்க்கையிலே காட்டிலுள்ள தில்லம்பாலை
 கனகமதாய்ச் கொரிந்துண்டு அதற்குமேலே
 கறுக்கவொரு புடம்போட்டு முன்னம்போல
 வார்த்திடால் நீர்தனை வார்த்திடாயே.

தீர்த்தெடுத்து முன்போல் புடமுந்தீர்த்து
வளமாகச் சிமிளினிலே வைத்துநீதான்
சுத்தமெத்த சுண்டருட மேலேபூசி
வளமாசுப் புடம்ரெண்டில் போட்டாயானால்
மைந்தனே சுண்டாது சுண்ணமாகும்
தீர்த்தெடுமால் தேவிதன்னில் விட்டாயானால்
சுயமாகக் கட்டிவிடு மகத்தானவேதை
சுருதிமெத்த சிவனுடைய மத்தவீர்தில்
புட்டுமடா புடம்ரெண்டில் போடுபோடே. 4

பாடப்பா வணிகரமே சுண்ணமாகும்
துடியான சாக்கெல்லாங் கட்டுங்கட்டும்
பாடப்பா கோடாலிபோலே சுண்ணம்
சுற்றினேன் சுந்தரமே குவிந்துகொளு
பாடப்பா மகிமைபெல்லாங் காலியத்தில்
மைந்தனே காலியத்தை மகிழ்ந்துபாரு
பாடப்பா வீன்னுலை வெளியிட்டோட்டென்
கொள்ளையாம் வாதமது கொள்ளைதானே. 5

காரமடா ஆமக்குள் ஒளிக்கவில்லை
மைந்தனே சமுத்திரத்து உப்புஆதி
காரமடா வேதைகளோ கோடாகோடி
செகத்திலே யிதைவிட்டால் சாபமாகும்
காரமடா இந்நூலே அண்டபிண்ட
ஆகுந்தான் அறியவே வெளியில்வந்தேன்

நகரமடா சுந்தரமே இந்நூல்போல

நாட்டார்கள் வாதத்தின் செய்கைமுற்றே

வழலைச் சுருக்கம்-7

வாதமென்ற லுப்புவித்தை யறியவேணும்
 வாய்ப்பேச்சி னுல்வருமோ வாதந்தானும்
 வேதமென்ற வறிவுகொண்டு நிலைக்கவேணும்
 வெஞ்சினங்கள் பேசினால் வருமோளுனம்
 காதமென்றால் வெகுதூரம் போகவேணும்
 கண்மூடி யிருந்துவிட்டால் நடந்ததெங்கே
 நாதமென்றால் வாசிகொண்டு ஓதவேணும்
 நாய்போலே திரிந்தாக்கால் நலமாகாதே. 1

நலமான ஆயியுட நாதந்தானே
 நல்லதண்ணீர் பட்டாக்கால் சிவந்துபோகும்
 மலையான மஞ்சள்பட ரத்தமாகும்
 மயக்கமில்லை தேனியுட நாதமாச்சு
 குலமறியா சண்டாள ருலகினுள்ளே
 கோதையுட யோனியினால் வடிந்ததத்தம்
 பிலமான வாதத்துக் காதியென்று
 பேசுவார் வீணரெல்லாம் பேசுவாரே. 2

பசுவார் பூநிற சாரம்சாரம்
 பிலமான ஈசனுப்பே காரம்காரம்
 உசாமல் ரெண்டுக்கும் நிலமேதெய்வம்
 குடியிருப்பு ஓரிடத்திற் குறித்துப்பார்க்க
 முதசமெலாம் போனாலும் தெரியாதப்பா
 சிவயோக வாழ்க்கைவந்தால் சித்தியாகும்
 பசுவா ருப்பறிந்தோ மென்றுசொல்லி
 மிலேச்சர்களே பாராதே குருவைத்தேடே- 3

குருமுடிக்கும் காலமல்லோ மீனம்மேஷம்
 கொண்டாட்ட மாகவே குறித்துச்சொன்னார்
 குருவெடுக்குங் காலத்தைக் குறித்துச்சொல்லி
 காட்டாமல் குஸ்திதங்கள் கட்டிப்போட்டார்
 பொருள்முடிக்கப் போதெப்போ உப்பில்லாமல்
 பூநிறைமாத்திரமே பொசுக்கியென்ன
 இருவகைக்கும் தீவுக்குரள் மூன்றும்பண்ணு
 எட்டுமேண்டும்பாசமறிந்தெடுத்துக்கொள்ளு

எடுத்தாக்கால் திகைப்புக்கு ஆதியென்ன
 ஏகார்தப் பிரணவநீ ரூட்டவேணும்
 குடித்தாக்கால் பூதபஞ்சி கண்ணம்பாகம்
 கூட்டினு லப்போதே குருவுமாகும்
 பிடித்தாக்கால் கில்லாத குதராஜன்
 புலிமண்ட ஆடதுபோல் பொசுக்கிப்போகும்

படித்தாக்கால் என்னவுண்டு வுன்பூராயம்
பாராமல் சுட்டதெல்லாம் பாழ்கண்டே.

பாழாகப்போகாமல் ஈசனுப்பை

பதினாறு கலைமதியில் பாடம்பண்ணு
பிழ்மைபாய்ப் போகாமல் தேவியுப்பை

ஈராறு குளியனில் ரெட்டித்தேறு
கோளாகப் போகாம லிவைகள்ரெண்டும்
குற்றமில்லா சுத்தசலம் குளித்தாக்கு
நாளாக விப்படியே மாறிமாறி

நாளொன்றுக் கிருகேரம் நயந்துசெய்யே. 6

செய்யவிலே யிடைபாகம் சிதறிடாதே

தீண்டிலே ருத்தல்கினை மறந்திடாதே
செய்வதிலே உப்பெடுக்கும் காலிடாதே

குருமுடிக்கும் காலமதைக் கோளிடாதே
பொய்வசன சீஷர்களைச் சேர்த்திடாதே

பூவையர்க ளாசையிலே புக்கிடாதே

பொய்வதிலே மாதாணைப் பேசியாதே

தொண்டாக வேயிருந்து தொழினைச்செய்யே.

ஞானசுருக்கம்-16

—1—

பூரணமே தெய்வமென் னுணர்த்தினையா

பூரணத்தை யின்னசெனப் புகல்வேணும்

பணத்தைச் சொல்கிறே னினைவாய்க்கேளு
 கலையான பதினாறு பூரணந்தான்
 பரணமா யுலகத்தோர் மதிமயங்கி
 மதிக்கெட்டுப் பூரணத்தை யிழந்தாரையோ
 பரணத்தி லுனிப்பூ ரணத்தைப் பார்க்கில்
 வாசியென்ற சிவயோக வாழ்க்கையாச்சே. 1
 சூச்சப்பா வந்தமுறை பதினெண்பேரும்
 அயன்மா லுமரனோடு தெய்வமல்லா
 சூச்சப்பா தெய்வமென்று அறியச்சொன்னார்
 முனியோர்கள் ரிஷியோர்க ளிப்படியேசொன்
 னேச்சப்பா பேராம லிந்துலபார்த்த [ருர்
 பேரான பூரணத்தை கினைவாய்க்காந்
 சூச்சப்பா பூரணத்தைக் காக்கும்பேர்கள்
 வாசிதரு மையத்தில் வாழ்வார்தானே. 2
 தானென்ற பெரியோர்க ளுலகத்துள்ளே
 தாயான பூரணத்தை யறித்தயின்பு
 னனைன்ற அடக்கமபி யிருத்தபோர்க்கு
 ஒருநான்கு கதைமென்றும் தூண்டொன்றும்
 தெனென்ற பதினெட்டி புரணமென்றும் [யும்
 தேவனென்றும் தேவியென்றுப ராதிதானென்
 னானென்றும் நீயென்றும் ஜாதியென்றும்
 காட்டினு ளுலகத்தோர் பிழைக்கத்தானே. 3
 சிதைப்பதற்கு ஸரப்பலது சொல்லாவிட்டால்
 பூரணத்தை யறியாம லிதப்பாரென்று

உழைப்பதற்கு நூல்கட்டிப் போடாவிட்டால்
 உலகத்தில் புத்திகெட் டலைவாரென்றும்
 தழைப்பதற்குச் சாதியென்றும் பந்துவென்றும்
 தந்தைதாய் பிள்ளையென்றும் பாரியென்றும்
 உழைப்பதற்குச் சொன்னதல்லால் கெதியொன்றிலும்
 அப்பனே யறிந்தவர்கள் பாடினாரே.

4

பாடின ரிக்கதைகள் சொல்லாவிட்டால்
 பரிபாஷை யறியார்கள் உலகமூடர்
 சாடுவார் பலபலனால் பார்த்துபார்த்து
 தனைமறந்து படுகுழியில் வீழ்வார்சாவார்
 வாடுவார் நாமமென்றும் ரூபமென்றும்
 வையகத்தில் கற்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
 நாடுவார் பூரணத்தை யறியாமூடர்
 நாய்போலே குலைத்ததல்லால் வழிகாணாரே.

காணாம லலைந்தார்கள் கோடாகோடி
 காரணத்தை யறிந்தோர்கள் கோடாகோடி
 வாணனை மாய்த்ததின லறியப்போமோ
 வாய்ஞானம் பேசுவது யேதுக்காகும்
 கோணாமல் சுழிமுனையில் மனத்தனைவைத்து
 குருபாத மிருகாங்கி னன்கைச்சேர்த்து
 காணாம லொருநிலைவாய் கிற்கும்போது
 நாலுமெட்டு மொன்றாக நாட்டியூதே.

6

தியதோர் வுத்தநீந்தா லவனேசித்தன்
 உத்தமனே பதினாறு பதியேயாரும்
 அதிகளே யிதினாலும் பதியின்பாதம்
 வகைகாலு முயிராகு மார்க்கங்கண்டு
 காதிபரி பூரணமே யிதுமூன்றுந்தான்
 தூங்காமற் தூங்கியக்கே கார்த்தும்போது
 துதியென்ற பராபரையு மாருமொன்று
 யண்ணுக்கு வட்டத்து ளடங்கும்பாரோ. 7
 ராப்பா வுதயத்தி லெழுந்திருந்து
 பதராமல் சுழிமுனையி ல் மனதைவைத்து
 ராப்பா பரிதிமதி யிரண்டும்கி
 கருவான சுழிமுனையி லு துதும்போது
 ராப்பா அங்கென்று அண்ணுக்குள்ளின்று
 தியங்காமல் தெளிவிக்க வுதமைதானே. 8
 உகமையின்னஞ் சொல்லுகிறேன் உலகத்துள்ளே
 ஓடாதே ஒளியாதே நன்பேசாதே
 பகைபண்ணிக் கொள்ளாதே வீண்சொல்லாதே
 பரப்பிலே திரியாதே மனையேறுதே
 கையாதே சினவாதே வறங்கடாதே
 நமுகாதே சுழினைவிட்டுப் பின் லாங்காதே
 ஜெகமுழுதும் பரிபூர்ண வஸ்துவென்றம்
 தெளிந்தபின்பு வுலகத்தோ டொத்துவாமே.
 வாழாம லுலகம்விட்டு பலவேஷம்பூண்டு
 வயிறுபிழைக்க வாய்ஞானம் பேசிபேசி

தாழ்வரன சூழ்தோறு மீரப்பார்மட்டி

தனையய்யாச் சண்டாள முழுமாடப்பா

பாழான பாவிபுட சொற்கேளாதே

பதராதே வயிற்பிழைக்க மயங்கிடாதே

கேளாத பேச்செல்லாக் கேட்டுக்கேட்டு

கெடுகாதே புடலுயிரென் றுரைத்திடாயே

உடலுயிரும் பூரணமு மூன்றுமொன்று

உலகத்தில் சிறிதுஜெனம் வெவ்வேறென்பா

உடலுயிரும் பூரணமு மேதென்றாக்கால்

உத்தமனே பதினாறு பொருடானும்

உடலுயிரும் பூரணமு மயன்மாலீகை

உலகத்தோ ரறியாமல் மயங்கிப்போனார்

உடலுயிரும் பூரணமு மடிமுடியுமுச்சி

உதித்தகலை யறிந்துணர்ந்து பதியதனில்நிலை

பதியின்ன விடமென்று குருவின்சொல்லை

பாப்பிலே விகோதே தலைரெண்டாகும்

விதியின்ன விடமென்று சொல்லக்கேளு

விண்ணான அண்ணாக்கி லண்ணாக்கப்பா

மதிரலியும் பூரணமும் கண்வாய்முக்கு

மகத்தான செவியோடு பரிசுமெட்டும்

பதியவடஞ் சுழிமுனைபென் நித்தக்கேபேராம்

பசுவார் சொர்க்கமென்றுங் கைலாசமென்றே

கலாசம் வைகுந்தம் தெய்வலோகம்
 காசிகன்னி காகுமரி சேதுவென்றும்
 சிலாகு மேகமென்றும் நாதமென்றும்
 மாயக்கபென்று மின்னலென்று மவுனமென்
 திலாத வாடைபென்று சூகூமென்றும் [தும்
 சொல்லாத லீடமென்று மொடுக்கமென்றும்
 தயலா எடிநடுவு முடிதானென்றும்
 தாயான வஸ்துவென்றும் பதியின்பேரே. 13

பர்சொன்னேன் ஹர்சொன்னே னிடமும்சொன்னே
 பின் கலைபு மிடகலைபுமொடுக்கம்சொன்னேன்
 ராருலகில் பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
 பலபேர்களுநடந்துகின்றதொழி லும்சொன்னே
 ருலகி லின்னதென்றால் தொடடுசொன்னேன்
 சித்தானகித்தெல்லாஞ் சுருக்கிசொன்னேன்
 ஹர்சொன்னேன் வழிசொன்னேன் சிலையும்சொன்னே
 சின்னூடம்பயின்னதென்றுபிரித்துசொன்னேன்

பிரித்துரைத்த சூத்திரமீ ரெட்டுக்குள்ளே
 பிசகாம னொவ்வொன்றுப்தெளிந்துபார்க்கில்
 பிரித்துரைத்த நூலினூட மார்க்கந்தோணும்
 விளளாதே யிந்நூலி லிருக்குதென்று

கருத்தாடனே யறிந்துகொள்ளு கலைமாறுதே
 காரியத்தை நினைவாலே கருதிக்கொண்டு
 சுருதிபென்றசேதியெல்லாம் சுருக்கிக்கொன்னேன்
 சூத்திரம்போற்பதினாந் தொடுத்தேன்முற்றே

காரணசூத்திரம்-48

நாடியதோர் பூரணமாம் வேதாந்தத்தில்
 நடனதிரு சூஸ்திரத்தைப் பாடுதற்கு
 ஆடியதோர் கணபதியுங் கத்தன்காப்பு
 அருள்பெருகுஞ் சித்தர்முதல் ரிஷிகள் காப்பு
 கூடியதோர் ஞானமருள் வாலையாலே
 கூறுகிறேன் அகாரமுட்டி சிறீங்காரத்தில்
 பாடியதோர் பலனூல்கள் பொய்யாய்ப்போகப்
 பாலாகு மெந்தனுட நூல்தாமே.

1

தானான ஞானமது பத்துநூறு
 தனைக்குறுக்கிஒருநூறு சார்த்துசொன்னேன்
 தேனான வாதமது லக்ஷங்காப்பு
 செப்பினேன் ரெண்டுகாண்டந்திறமாய்தானும்
 கோனான திதைக்குறுக்கியிருநூறுஞ்சொன்னேன்
 பாங்கான வயித்தியத்தில் ரெண்டிலக்ஷம்
 கோனான இதைக்குறுக்கி லக்ஷஞ்சொன்னேன்
 கூறியதில் படுபாதி கூறினேனே.

2

நினைன் வயித்தியத்தில் சூஸ்திரந்தான்
 கொட்டினேன் கருமறைப் பில்லாமளேதான்
 நினைன் அதிலடக்கி மூன்றுதூறு
 அழகான சூஸ்திரமா யடக்கிப்பாடி [ன்
 சரினேன்வயித்தியத்தில் கருக்குருவும்சொன்னே
 செவிடனுக்குங்குருடனுக்குந்தெரியவென்றே
 தீயே வாதிசெய்யும் வயித்தியந்தான்
 விளம்பினேன் ஞானகுத் திரந்தான்பாரே. 3

சாரப்பா இருநூற்றிப் பதினானுள்ளே
 பலனெல்லாமிதிலுடம்பரிவாய்சொன்னேன்
 சாரப்பா இந்தநூல் நான் சீதெட்டும்
 ஆடலாம் வாதமொடு ஞானவரைசித்தி
 சாரப்பா இந்தநூல் வெளிப்போட்டேன்
 காரணமாம் குருவருளைக் காணப்பெற்றீர்
 சேரப்பா ஸ்ரீரணத்தின் வாய்பாலே
 செகச்சாலம் கூடி சீற்ற தேனியாமே. 4

சூமப்பா வாதமது சொல்லக்கேளு
 அரணெனக்கு வுபதேசம் அகாரத்தாலே
 சாமப்பா அரிதாரக் கட்டுச்செகல்வேன்
 தனித்திருந்தமஞ்சளுடன் கருவிநீர்தானப்பா
 வேமப்பா கொடிக்கள்ளிச் சாறும்விட்டு
 விரைந்துகன்றாய் ரேகித்துத் தாரம்போட்டு

நாமப்பா சொல்லிவிட்டேன் தாரக்கட்டிட
 நாலுபல மெரிபுடத்தில் நாரஸ்தானே
 நாரஸ்டா மலப்புலியும் பூநீறுமொன்றாய்
 நலமாக மேல்கவசம் நன்றாய்ப்பண்ணு
 நாரஸ்டா மேலாகுந் தாரந்தண்ணு
 பாச்சடா வெள்ளிசொம்பில் பருக்குந்தங்கக
 கூறுவது கெந்தகத்தின் போக்குத்தண்ணு
 குழிக்கல்லில் காரமிட்டு நாதத்தம்போட்டு
 தேரஸ்டா காட்டுள்ளி கைலத்தாலே
 சிக்கணவே அரைத்தந்த உள்ளியில்வையே
 வைத்தொரு கெந்தகத்தின் மேலேமுன்போல்
 வசிகைபெறக் கவசமது வலுக்கப்பூச்சி
 வந்தத்தொரு விருவாணி பூசையாலே
 காண்சொல்ல முடியாது வேனையாகுங்
 வந்தத்தென்ற பாஷானாக் கட்டைக்கேளு
 கடுசருக்காம் பூவழலை குஞ்சாகுஞ்சும்
 சுத்தென்ற வுப்புடனே காரஞ்சேர்க்க
 சலமாகு மிதன்களே பூங்கேளே
 கெளுந் துளிகியரி தாங்காரம்
 கெடியான பருந்திசுருஞ் சமனாயாட்டி
 கெளுந் பாஷாணந் தனக்கேபூசி
 நாயகியைத் தொழுதுபுடம் நன்றாய்கீழும்
 வாழும் பாஷாண மாடுமாடும்
 வாய்திறக்கப் போகாது மவுனம்போலாய்

ராமே பூரணத்தில் சூத்திரந்தான்

சாடிட்டே னிர்தனாற் கொவ்வாவாறே. 8

ராம மதியமுர்த மண்டையோடு

வளருகின்ற சத்தமுப்புச் சாரம்தாரம்

ராம வெடியுப்புச் சேனக்காரம்

விள்ளுகிறேன் நாதரீதி விள்ளாதெல்லாம்

ராளான பூநீல அண்டத்தோடு

பாச்சினன்று யறைத்துருட்டிப் பின்புகேளு

ராம நாகமதை ஆடாதோடை

குமரிகன்னி திருகுகன்னி சாற்றில்சாயே. 9

ராய்க்கவே நாகமது வெள்ளிபாலார்

தானறைத்த மருந்தனை நாகத்தப்பி

ராய்க்கவே புடம்போடு நாகக்கட்டிம்

மேவியதோர் கெந்திசவ் வீரஞ்சேர்த்தே

ராய்க்கவே மனோசிலையும் லிங்கங்குட்டி

மாளவரை பெலுமிச்சம் பழச்சாற்றிலே

ராய்க்கவே செம்பிலிட வேதைகாணும்

கரைசொல்ல முடியாது காணுங்காணே. 10

ராமப்பா வயித்தியந்தான் கெற்பரோகங்

கடுஞ்சதுக்கார் தீருதற்குக் கடுகுமஞ்சள்

ரோணப்பா இந்துப்பு கடுக்காய்விழி

தயவேளை நிலவாகை தானேயுள்ளி

அதன்மையுடையவனாகியான்

பிராப்பா. வெண்காந்தம் ஆழங்கிளிவெய்யம்
பரிவாக முன்றுபலம் வலகயொன்றுக்கு
தோணப்பா. வினக்கெண்ணெய் படிதானென்று
சொல்கிறேன் கொடிக்கன்னிப்பால் களஞ்சியத்தின்

வார்த்துநீ யெரித்தெண்ணைக் கொடுக்கக்கேளு
மாதவிடாய் முன்றுநாள் முழுகும்போது
கார்த்துவரப் பத்தியந்தா னென்றுமாகா
கடினமென்ற வாயுவறுங் கெற்பமுண்டாம்
சாற்றுவேன் சதாசிவத்தி னுணையிந்தச்
சண்டாளக் கசடருக்குச் சாற்றவேண்டாம்
குற்றமே வருகுமடா சித்தியாலே
கொடுஞ்சிறுக்காம் அண்டமுதல் பவனம்வேமே.

வேமமடா திரிகோண சிகாரபீசம்
விளம்புகிறேன் சிவயநவ வென்றேயோது
காமமடா யிறையாதே மோகத்தாலே
கருணைதரும் பூரணத்தில் கலந்தேயாரும்
நாமமடா உரைத்ததல்லால் வேறேறுவீல்
நன்றாகச் சொல்லவில்லை நாடியாட
தாமமடா பெருநூலில் சாரஞ்சொன்னேன்
தரியான செம்புகத்தி சார்வுகேளே.

கேளுநீ புளியிலையை பழச்சாற்றுவாட்டி
கெடியாக வழித்ததனை செம்பில்புகி

ஐயுமே கற்றுவதாய்மய்க்கிவந்தது
 வரிசையாய் முழுபிடத்தில் ஊனமாகும்
 ஐயுமே பூணத்தில் தேவிகுபம்
 அரகரா செம்புகத்தி யானவாறும்
 ஐயுமே வேதையிட இந்தச்செம்பை
 நாவுரைகள் சொல்லாதே நாட்டுள்ளோர்க்கே. 14

பாட்டிலுள்ள வாதிக்கு யிந்துல்கிட்டா
 நண்பருக்கும் சிவயோகி ஞானயோகி
 பாட்டிலுள்ள பூணத்தின் யோகிக்கேதான்
 விளம்பினேன் வேந்தாந்தச் சுழிணையோர்க்கு
 பாடரிது என்னுலே சத்தேசொல்வேன்
 கூட்டிலுள்ள வெண்மலத்தான் குரும்பிவெள்ளை
 கூடவே கெந்திரசம் அண்டந்தானே. 15

அண்டத்தின் தலையோடு நாகம்வங்கம்
 அணைத்திடவே நவாச்சாரம் வெடிப்புப்போடு
 பண்டத்தின் தீபமடா புழுகுநாபி
 பாலமுர்த முமிநீரா லாட்டியாட்டி
 பிண்டத்தின் மருந்தெல்லாம் நிறையாய்வாங்கி
 பேசாதே புணுகுஒரு பணவிடைதானாகும்
 கண்டருக்கு மேல்புகி அண்டவேகம்
 கதிரவன் தன் முகங்காட்டு மூன்றுநாளே. 16

மூன்றுநாள் காய்ந்தபின்பு சூடன்தூசில்
 முர்க்கமுடன் வைத்தெரித்தால்குருவேயாகும்

அகஸ்தியமகா முனிவா னருணிய

தனான குடிவடிபை நித்தம்போற்றி
நாடசத்தை ஆடுகிற வரிசைக்கெல்லாம்
தானாக நின்றும் ஆதிமூர்த்தி
சசலசரக் கறுபத்து நாலுமாகும்
தேனான இத்தொழுவை உலகத்தோர்க்கு
செப்பாதே சாபம்வரும் வாதியோரே.

17

வாதியென்றால் முப்புவை யன்பதுள்ளே
வரிசைபெறச் சொல்லிவிட்டேன் மகிழ்ந்துபடு
கூதியென்ற பூணமான் குத்திரத்தில் [ன்னேன்
அடக்கினதோர் பொருள்களெல்லா மன்பாய்ச்சொ
தேறினதோர் குத்திரத்தான் நாற்பத்தெட்டில்
நிறமாகப் பாடிவிட்டேன் வெளியாமின்னால்
கூதியென்ற பிரம்மஞல ராஜயோகி
சாற்றுகிறேன் உலகத்தியனே தர்மமாமே.

18

தர்மமா மெந்தனுட லேகியத்தைத்தான்
திரிகடுகு நெல்லி ஓமம் ஏலம்
நன்னமயாம் வால்மிளகு மதுரமிஞ்சி
காற்களஞ்சி வசையெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்து
கர்மமெல்லாந் திருமடா சீனிகுட்டி
களஞ்சிதின்ன மேலுனைச்சல் மேகம்ரொத்தம்வித்
பன்மமாய் எறப்பினைப் பரிருமலினைகுடு
பறக்குமடா மந்தார காசக்தானும்

கல்

மமையடா பால்காழி தேனியாய்த்
திறமாகக் காப்ச்சியதைப் பதமாய்க்கிண்டே.

தமான் சிதம்பரத்தின் நடனங்காண
பரைவாலை யெட்டெழுத்தால் மவுனயோகம்
தமான் ஓரெழுத்தே யேறிற்றானால்
இழுக்குமடா அதிகமென்ற கழிநீரேயுங்
தமாகி மேல்கடந்து அப்பால்சென்றால்
சதகோடி ரவியினுட பிரகாசந்தான்
மாரும் அகாரமது உகாரம்மெண்டும்
பதியிருந்த மகாரமொன்று மூன்றும்பா

சாப்பா பால்படி தான் உரிதான்வாங்கி
பரிவாக முதலியுடப் பூவாஸாட்டி
சுப்பா குடித்திடுகீ வெட்டைபோகும்
அரைபாப்பு மருந்துவகை யறையக்கேரு
சாப்பா ஒருசிரங்கை வெள்ளையுள்ளி
சேர்த்திடவேநத்தைச்சூரிவேர் பிடிதானென்று
சாப்பா நல்லெண்ணெயடி யரைக்கால்விட்டு
வளமாக மருந்தைநன்றும்புக் கூட்டிக்கொள்ளே.

கொள்ளவே அரைபாப்புத் தெரித்துப்போகும்
குடம்போலே திரண்டதொரு சாப்பன்தீரும்
அள்ளவே விப்புருதி கிரந்திபுண்கள்
மாறுதற்கு இன்னமொரு குட்சந்தன்னை

OT...
(CC 02)
ARCHIVE FOR S. DOH 4 *

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருண்முகம்

வினாவே பொருத்திலைக்கு மப்படியேயுமும்
விதமான வுப்பிஸுட செந்தூரந்தான்
பள்ளவே துரிசிநீர் விந்திலிட்டு
பார்க்கவே யிருபதுநாள் படருந்தானே. 22

தானான இந்தவுப்பில் சூதம்வீரம்
சாதினிகங் கெந்தியொடு மனோசீலையுங்கட்டி
பானான துரிசிநீர் விட்டுஆட்டி

பதமாக வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
தேனான செந்தூரங் கண்கொள்ளாது
சிகப்பென்ற லருணநிற மதற்கொவ்வாது
மானான நவலோகம் வேதையாக
மாட்டுவாய் துரிசினிட குருவைத்தானே. 23

குருவான துருசாணக் கல்லினாலே
குஷ்டமுடன் காப்பன்றீர்ச் சூலைபாண்டு
அருவான தேங்காயைத் திருகிப்பாலில்
அரைத்துநீர் நார்த்தமொடு சிதேவிரெண்டும்
பருவமாய்ப் பால்கலக்கி யெரித்துக்கொண்டு
பழையதுநீ வெங்காயம் உண்டுமேலே
கருவான நெய்யதனைக் குடித்தாயானால்
காதடைப்பு முக்கடைப்பு கடலோடும்பரணே
பாரப்பா வைரவனார் பூஜைதன்னைப்
பரவளைய மறுகோணம் முக்கோணத்தில்
சாரப்பா வங்கென்று வுள்ளேயிட்டுத்
திறமாக அறுகோணத் துள்ளேகேளு

சுப்பா கொண்டெழுந்த மூன்றெழுத்தை
நாட்டுவற்று வென்னும நமச்சிவாயமென்று
சுப்பா பீசங்கள் வாசல்தோறும்
அடைத்திடவே வைரவனார் நாமங்காணே. 25

காணவே வைரவனார் தியானம்பண்ண
கடுஞ்சுறுக்குப் பூரணத்தில் கலந்துஆடுந்
தாணவே தனித்தனியே விள்ளவேண்டாம்
சொல்லாதே நுலிருக்கு தென்றுநீயும்
நூரவி சதாசிவத்தின் ரவிமதியுமொன்றாய்
பார்க்கவே தணலாக நீறிப்போவாய்
வண்புலித் தோலுடுத்துஞ் சிவன்றன்னுணை
விடுபட்ட மகவாணை வீதிதானே. 26

தியா மதனான செந்தூரத்தை
விள்ளாதேருட் மெல்லாம்வெளியில்விட்டேன்
தியான் துரிசினுட குருவொன்றப்பா
அதில்பாதி வீரமனோ சிலைதான்சத்தி
தியாம் லிங்கமொடு காரசாரம்
பலமாகச் சூதமுப்பு இணங்கன்பூரம்
தியாம் புழுக்கோடு ரோசனையுங்கூட்டி
தானறைந்து வில்லைசெய்து ரவியிற்போடே.()

பாடுநீ காடையென்ற புடத்திலேதான்
பூசைசெய்த ஆயிக்குந் தியானம்பண்ணி

சோடுநீ செந்தூரம் உலகங்கொள்ளாது
 சகமான தேவியுட வர்ணம்போலாச்சு
 நாடுநீ செம்புரெண்டு வெள்ளியொன்று
 நல்லதங்க மாலிடையுங் குகையில் தாக்க
 ஆடுநீ பொன்மாத்தா இருபதாகும்
 அறிந்துகொள்ளும் வாதிகளே அடலா

தானான பூணகுத் திறத்திற்கொன்ன
 சாபமது தீருமடா தாயினுலே
 தேனான இந்தநூல் சூசுதமாக
 திறந்தப்பா பாடிவிட்டேன் சிலன்தன்னுதா
 பாணுகத் தீரான பூணசாபம்
 பலித்தாலுங் கைகூட மாட்டாதப்பா
 நான்நன்றாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் சாபகோபம்
 நாடிவின்ற சூத்திரத்தைப் பார்வையாமே. 29

ஆமேகேள் குடுளைவு காந்தல்விக்கல்
 அருகிறப்பு வாந்தியொடு கண்கடுப்புதீர்
 தாமேகொள் கிராம்புஅதி மதுரம்ஏலம்
 சாதிக்காய் மிளகோடு சீனிசேர்த்து
 பாமேகேள் பால்தனிலே மெழுகுபோலாம்
 பதங்கண்டு எடுத்துநீ கொள்ளச்சொல்லு
 தாமேதர் நோயெல்லாம் தீருமென்றே
 சாஸ்திரமாய் சூஸ்திரத்தில் சார்ந்துகாணே.

னூந் திலைவகை தாமஞ்சன்
 கானகத்தின் சந்தனமும் வழலைச்சேர்த்து
 பனுமென்ற நேரம்தில் திலைம்போடு
 விளங்கவுந்தான் மன்மதன்பேரன்வசியமாகும்
 காணுநீ கோரோசனை புழுஞ்பூம்
 துடியாகத் திலையிடப் பெண்மோகந்தான்
 னாவே துருவான சூத்திரத்தை
 கறந்தபடி சொல்லிவிட்டேன் சூட்சம்பாரே.
 ஈருமே அஷ்டலேகியங் கடுகுலும்
 பரிவான காயமிந்து சீரகந்தான்
 சமமே திரிகடுகு கருஞ்சீரகமும்
 சிறக்கவே ஈடித்துதய வேலையிஞ்செஞ்சாலும்
 ஈருமே பதத்திலென்று இறக்கிக்கொண்டு
 வகையான மண்டலந்தான் இருகேரங்கொண்டால்
 ஈருமே வயிறுதல் புனித்தயேப்பம்
 பரிவான திசைவாய்வுங் கண்டேயோடும். 32
 ஈருமே யின்னமொரு சூட்சந்தனை
 உரைக்கிறேன் நாவெழும் ஆடப்போகா
 ஈருமே வாதினே யிர்த்துனை
 ஆகப்பட்ட பேர்தனக்குஞ் சொர்க்கமோகும்
 ஈருமேபூரணத்தில் அகாரஉகார மகாரமும்
 கடுச்சுழியில் முக்கோண நாதாந்தத்தில்
 தேடுமே சதாசிவத்தின் கூத்துக்காணும்
 சிலம்பொலியாஞ் சிதம்பரமுந் திசைப்பாரே.

தினையிலே யிருநூறும் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
 திறமான பூரணஞ் திரமுஞ்சொன்னேன்
 சாசையிலே லேகியங்கள் நூற்றம்பதுவுஞ்சொன்னேன்
 கருணைபெற பற்பங்கள் முப்பத்தஞ்சும்
 பாச்சையிலே வழலையுட வேதையாகும்
 பரமாக அன்பதிலே வழலைபோக்கு
 நீச்சையிலே கடுநீச்ச முந்நூரப்பா
 கிஜமான காரணமா மிந்நூல்காணே.

34

இந்நூலே சித்தருக்காம் சிவயோகிக்காம்
 எனைப்பெற்ற தேவியுட பூஜையோர்க்காம்
 நன்னூலே யிதைப்போலே சூட்சுமில்லை
 நாட்டிலுள்ள வபித்தியர்க்காம் நன்றமிந்நூல்
 நன்னூலே கொங்கணவன் ஆயிரத்தில்
 தாண்டினு னண்டரண்ட முப்புவாலே
 பன்னூலே மச்சமுனி சட்டைநாதர்
 பரமான கருவூரார் நந்தியாமே.

35

நந்தியொடு இடைக்காட்டர் புண்ணுக்கீசர்
 நலமான பிரமரிஷி கனக்கண்ணர்
 சந்தியிலே பாடிவிட்டார் முன்பின்னாக
 தயவான சூதமுனி கமலமுனியிவர்கள்
 முந்தியதோர் வழலையைத்தான் மயக்கங்கொண்டு
 உழலுவா ருலகத்தில் வாதிபோர்கள்
 சந்தியிலே சந்திரன்பூ வுதித்தாற்போலே
 ஆடிவிட மிந்நூலின் ஆட்டைக்கேளே.

36

பூமே மஞ்சளது பலத்தான்ரெண்டு
 கிருபையதோர் மண்சட்டி பச்சைப்பூதம்
 பாளுமேலாமச்ச சந்தணமுக கோஷ்டம்
 வளமான சாம்பிராணி யோடேஏலம்
 பூமே கஸ்தூரி பூலாக் கிழங்கு
 நாறுகின்ற கறிகையோடு துளசிபச்சை
 பூமே நாயுருவி செம்பருத்தம்பூவும்
 ஆவின்கோ ரோசனையோ டொக்கக்கட்டே.

பாட்டியே சரியிடையா யிடித்துத்துளை
 குங்குமப்பூ தனைச்சேர்த்து அடைத்துக்கொ
 பாட்டியே பொட்டிடவே சூமினாதம் [ண்டு
 நன்றாக சத்தெடுத்து பூசிச்சொல்ல
 பாட்டிலே யுள்ளபொருள் தந்துவுன்னை
 நல்அதிக மோகனமும் வசியமாகும்
 பாட்டிடவே யிதுவாடை தோணுமப்பா
 மாதர்களையழைத்தாக்கால் புணர்செய்யாதே.

செய்யாத சத்துருக்கள் பூதமோடுபேய்கள்
 சேனையதி ராசாக்கள் உலகமெல்லாம்
 நகயாரத் தன்வசமே பணிவார்பெண்கள்
 காலில்விழச் செய்யுமந்த வடைவேகம்
 நகயாத மாந்தரிய மிதற்கொவ்வாது
 வளமான ஒட்டியழு மிதற்கொவ்வாது

இதயென்ற அம்புதான் நேரஞ்செல்லும்
சார்வாகப் பண்ணிவைக்கும் பரமலீலாபி

பரமலீ வாங்குவது கிடையாவிட்டால்
பாங்கான வித்தையெல்லா மாளுமாளும்
தரவேநீ சிற்பரையில் மூடக்கையில்
தன்னகம்பேரய் கருந்தும்பைச் சாறுவாங்கி
வரம்நீதா தேவியென்று தேசம்வந்து
வருடங்கல் லாணையிட மருவச்சேனை
தூவுநீ சொல்லுமென்று கேட்டபோது
தும்மியதுச் சரீலெனவே துலங்குங்கானே.()

காணாத நிமித்தியந்தான் தண்ணீருள்ளே
காகாத் தா வென்றுசொல்லும் கடாசுதமாச்சு
மாணானீ யறிந்துகொண்டு செய்வாயானால்
மகிழ்ந்துன்னை நானழைப்பேன் மயங்காதே
தோனாத பேர்களுக்குங் கிட்டாமுலி
நிறவுகோல்போலாகுஞ் சூட்சஞ்சொன்னேன்
தானாக நீயிருந்து பாருபாரு
சாயுச்சிப பதமருள்வார் தாயுமீசன். 11

தாயைவிட்டால் வாதத்தில் வர்ணமேது
சாரமவிட்டால் செயநீர்க்குக் காரமேது
வாயுமிநீர் விட்டாக்கால் யோகமேது
வரிசைரசந் கெந்திவிட்டால் சிவப்பங்கேது

யென்ற வீரம்விட்டால் குருவங்கேது
நோக்காத தாரம்விட்டால் களங்கமேது
ன்று யிக்கருவைப் பாருபாரு
நிகரில்லை வாதத்திற் காதியாமே.

42

மேரீ பால்படியில் மருந்துகேளு
அதிமதுரஞ் சக்கோடு திப்பிலியுஞ்சீனி
மேரீ காச்சிவிட்டு குடித்தாயானால்
தனக்கடுப்பு வீக்கமடா வுளைச்சல்பித்தம்
மேரீ யமுதமது ஊரும்ஊரும்
மகிழயின்னம் வாதமது சூஸ்திரந்தான்
மேரீ துரிசலிங்கம் கெந்திகாரம்
களங்கான வரைப்பொடியில் பிசுநீகிண்டே.

ண்டியபின் னவுரிதன்னை யரைத்துப்பூசி
கருகிவடன வுதுகுடை செம்பாமப்பா
ண்டியறத் தங்கமொன்று கெந்திசூதம்
வளரவரைச் செந்தூர மருணன்போலாம்
வாண்டியாய்ச் செம்புவதில் நூறுதொந்தம்
மேலான வெள்ளியிலே நூறுதொந்தம்
ண்டிதத்தின் வயித்தியரே யிந்தப்போக்கு
பாருரீ மற்றதெல்லா மருந்தின்பாகம்.

44

பாகமாய்ச் செந்துர் மதுபானத்திவ்

பாரித்த நோய்களெல்லாம் பறந்துபோ
தேகமே வச்சிரமிட்ட காயமாகும்

சிவனிவனும்ரிஷிகளெல்லாம் ஏ ல்செய்த
ஆகமென்ற பூரணசூத் திரத்தைப்பாடி

அடக்கினிட்டே னப்பாரீ கேளுமோக
வாதமொடு வயித்தியமூந் தோணுந்தோணு
முன்பின்னாய்சொல்லிவைத்தேன்முறையை

பாரப்பா கெவுனத்தில் கூட்டுமூலம்

பத்துதுண் டொரு அளவு நறுக்கிவைத்து
சேரப்பா வெள்ளியங் கட்டியாகச்

சீலைசுற்றி நூறெருவிற் புடக்கைப்போடு
காரப்பா வயிரவனைத் தியானஞ்செய்து

கனலாறி யெடுத்துப்பார் பற்பமாகும்
ஆரப்பா மேகவெட்டை வாய்வுசூலை

அகலுமே பொன்னாக இன்னங்கேளே.

46

கேளடா சீனமொன்று தாய்போனாமஞ் [ண்டு]

சிறந்தரெண்டுமூன்றுமொன்றாய்ப்பாடித்துகெ
வாளடா காட்டுவெள்ளை யெருமைப்பாலால்

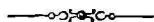
மகிளரைத்து துட்டுக்குப் பூசிக்கொண்டு
கேளடா அதன்மூலம் பொதியுசெய்து

கெடியாக நூறெருவிற் பற்பமாகும்

பாடா செய்துகொண்டு கிறிஸ்துவத்து
குட்டுவாய் பிணியனைத்துந் தீருந்தானே. 47

பின்னற லிங்கசெந் தூரஞ்சொல்வேன்
தாம்பரப்பொடி வெண்கருவா லரைத்துப்பூசி
பின்னற தேன்வளகில் முலைப்பால்மேலே
மடல்துத்தம் எருக்கம்பா லதற்குமேலே
பின்னற சாமபிராணி சூடன்மென்மி
கால்சீலை மன்செய்து காடைமுன்று
பின்னற ஜாதிலிங்கம் வெருகோய்க்காரும்
வினம்புநாற் பத்தெட்டுசூத்திரந்தான்முற்றே.

சூ த் தி ர ம் - 50

சூடியதோர் அகண்டபரி பூரணமாய்நின்ற
நாதமுதல் கணேசனெடு கந்தன்காப்பு
சூடியதோர் சிவனாரு மென்னைப்பெற்ற
ஆத்தாரும் நாவுதனிற் குடிகொண்டேதான்
சூடியதோர் வயித்தியமன் பதுதான்கொல்வேன்
பண்பான புலத்தியனே யிந்நூலோடே
சூடியதோர் பூரணசூத் திரத்திலநன்றாய்
திவகூடியொடு கருக்குருவுந் திறமிதாமே. 1

ஞான ஞானமது பத்துதுறு
தனைக்குறுக்கிஒருதுறு கார்ந்துகொன்னேன்

தேனு வாதமது லட்சுங்காப்பு

செப்பினேன் லென்கொண்டர் திறமாய்ப்பாட்டப்
நானு இதைக்குறுக்கி இருநா அஞ்சொன்னேன்
பாங்கான வயித்தியத்தி லீரண்டிலடாம்
கோனா இதைக்குறுக்கி லட்சுஞ்சொன்னேன்
கூறியதிற் படுபாதி கூறினேனே.

கூறினேன் வயித்தியத்தி லாறுநாறு

கொட்டினேன் கருமறைப்பில் லாமலேதான்
கூறினேன் அதைக்குறுக்கி மூன்றுநாறு
மாவாக குள்திரம்போலடக்கிப்போட்டேன்
தேறினேன் வயித்தியந்தான் முப்பத்தாறு
செந்தூரம் பற்பயிரு திறமாய்ச்சொன்னேன்
மீதியே வாதிசெய்யும் வயித்தியந்தான்
விளம்பினேன் முந்தாறும் வினாந்துபாரே.

பாடப்பா இருநூற்றஞ்சுநூற்றன்பதும் சொன்னேன்
பலவெல்லாம் சுருக்கிவைத்தேன் பதினாறானே
கூடப்பா இந்தநா லன்பதான்கேளு

கூறியதைந் துறும்தில் முடிவதாகும்
காடப்பா இந்தலை கண்ணில்காட்டார்

கருவென் டுகுருவகதோறுமொளித்தாச்சித்தி
போப்பா வாதத்துக் காதியென்றும்
பெரியோர் கள்கொடுப்பதில்லையென் றுமரே.

மப்பா சூதிபென்று வழலைதொட்டு
 அறைபுறேன் முதல்குருவாஞ் சகலத்துக்கும்
 மப்பா நீலகண்டச் செந்தூரந்தான்
 காட்டுறேன் ஊசரத்தைக் கல்வத்திட்டு
 மப்பா அறைத்திடவே சாமம்மெண்டு
 தாளிச்சார் விட்டாட்டி வில்லைசெய்து
 மப்பா கத்துவாவி புடம்போட்டுத்தான்
 விளங்கவே புடமஞ்சில் வெண்மைபாமே. 5
 வெண்மையென்ற பூரீறு கொடியசன்னம்
 மெஞ்ஞான வடுகனுக்குப் பூசைபண்ணு
 ண்மையென்ற வயித்தியரே துரிசுநேராய்
 தாண்டேர்த்த அடைத்திடுவீர் தாளிச்சாற்றால்
 ன்மங்கள் திரையகதே வாமம்வைத்து
 கருணைபெற வேணுமென்று தாயைப்பூசி
 ண்மைபாய்ச் செந்தூர மருணன்போலாம்
 நாடகத்தை அட்டுகிற குருவிதாமே. 6
 நாலே பண்பிடைதா னெடுத்துக்கொண்டு
 குருவைக்குந் தைலங்கள் பற்பத்துக்கும்
 னாவிடுஞ் சூலங்கள் கியாழத்துக்கும்
 பரிவான செந்தூர மிதுகட்கெல்லாம்
 சுவியே வாதிகளே வெகுசுருக்காம்பாரு
 மாட்டிடவே செந்தூரம் நோய்கள் தீரும்
 சிவாகத் துறைகொடி தொத்தங்கோடி
 சொல்லிது சொல்லிது உலகத்தோர்க்கே.

தொக்கென்ற செந்தூரம் சிப்பில்வைத்து
 தொட்டாட்ட வகைவிபர மாகச்சொல்லி
 காக்கின்ற வயித்தியரே இந்தநூலின்
 கைமுறையைக் காட்டாதே நூல்கொட்டி
 திக்கென்ற பன்னிரண்டு வருஷங்காத்தால்
 சேர்பவனைச் சோதிச்சுத் திரும்பித்தள்ளு
 போக்கென்ற பெரியோர்கட் கெய்துமிந்நூல்
 புகழுவே யின்னமொரு சேதிக்கேளே.

கேளப்பா மருதோணி நாகவல்லி
 கெந்தகத்தோ டெருக்கலம்வேர் வச்சிரவல்லி
 குளப்பா கரியசீ ரகமும்எலம்
 குடவெடு சிறுநீரா லாட்டிமைபோல்
 வாளப்பா முன்செந் தூரத்தைப்போட்டு
 வளர்ந்துபடர் தாமரையும் தளுதனையுஞ்சூன்
 தேளப்பா சில்விஷங்கள் கிரங்குசூட்டம்
 திருமே சாயுங்கரலந் தீர்த்தமாதே.

ஆடவே யின்னமொரு சூட்சங்கேளு
 அரிதாரம் வேண்டியதோர் கல்வத்திட்டு
 நாடவே அறைத்திடுவாய் மெழுகுபோலாஞ்
 சாரணையின் சாறுவிட்டு வில்லைதட்டி ரவியில்
 போடவே கற்பாலி புடத்திலீறும் [ட்டு
 புத்தோட்டில் வைத்துமறு வேரடுமுடி

பே வேண்டாங்கள் ராஜவாதி
மாசற்ற திருநீறும பேலாமென்னே.

10

ன்னவே வாதமிதுக் கவர்கள்கோடி
லெக்கில்லை யறுபானங் கண்டறிந்து
ன்னவே சயர்னை யிருமல்குட்டம்
ஒடுமே செந்தூர மணைத்துக்கொள்ள
ன்னமென்ற அறையாப்புக் கறுபானங்கேள்
சிறந்தபொடு தலையதைத்து நல்லெண்ணெகுத்தி
ன்னவே தவுடுதனில் டீரட்டிக்கொள்ளு
அறையாப்பு தீருமடா அறிந்துகாணே.

11

நாணவே கெற்பநோய் தீருதற்கு
கடுகுமஞ்சள் நிலவாக கடுக்காயிந்து
தோணவே தய்வேளை வீழ்புள்ளி
சுகமான வெண்காரம் ஆமணக்கிலையும்
பேணவே பெருங்காயம் வகைக்கொருபலமொன்றாக
பேரான ஏரெண்டத் தெண்ணெய்நாழி
பேணுமே அடுப்பேற்றி மெழுகுபோல
வெந்தஎண்ணெய் கரண்டிஊறையளவாய்கொள்ளே.

கொள்ளவே வாய்வேது கிறுமியேது
கூட்டிவாய் கள்ளிச்சார் குருபற்பந்தான்
எள்ளளவு சேர்த்துவிடு கண்பதிக்கு
ஏத்திடுவாய் தோத்திரங்கள் உபசாரங்கள்

தன்னியே மாதவிடை காளாம்பகரளில்

சுப்பாது உலகத்தின்பெண் மலடோடில்
கொள்ளியென்ற பயல்களுக்கு எண்ணெய்கெ
கருதே யின்னமொன் றுரைசொல்வேரை.

தொல்லுவேன் மெகமது தீருதற்கு

சுருக்கப்பா வெள்ளி பற்பஞ்சொல்வேன்
வல்லாளை வீரமுடன் குமரிச்சாற்றை

வார்த்தரைத்து வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
எல்லாருங் காணுகின்ற சாயவேரை

இடித்தநீர் விட்டறைத்து வில்லைசெய்து
கல்லானால் நொச்சியிலை குமரித்தூளுங்

காக்கவிட்டுப் புடமிடவே பற்பமாமே.

பற்பமது பணவிடைதா எனடுத்தக்கொண்டு

பாச்சலிலே யதுபானஞ் சொல்லக்கேளு
அற்பமென்று நினையாதே ஆவின்பாலில்

அகிமதுாக் காயநீர்ப் பூவுங்கட்டி
சிற்பமாய் வெண்ணையிட்டு கோரோசனையும்பொட்டு

சீராக யிருபொழுதும் கொள்வாயானால்
இப்புவியில் மெகக்கப் பவுத்திரங்கள்

எழுந்தபித்தம் நீரழிவு காந்தல்பேரமே.

பேரமென்ற வெள்ளிய பற்பந்தன்னை

புகலாதே கசடருக்கு கொஞ்சமாகும்

மென்ற ஆணுவத்தா. லிந்ததுவே
 நாட்டி லுள்ளோர்க்கு யோதே கசித்துப்போவா
 மவுமென்ற பூரணமாம் லலாடமீதில் [ய
 லிரிந்துகின்ற விட்டெழுத்தால் அகாரந்தானே
 மென்ற அகாரமதில் உகாரங்கூட்டி
 சதாசிவனு ரிடந்தரித்த வாலையாமே. 16
 லையென்ற மூன்றெழுத்தில் நீங்காஞ்சேரில்
 மகத்தான வாதமெல்லாம் சித்தியாச்சு
 லயங்கள் சுற்றியே திரிவதென்ன
 ஆத்தானைக் காணுத அசட்டுவாதி
 லையா மமுர்தமுண்டு பூரணத்தைநாடி
 பாருபா ரிருகண்ணுல் பிரகாசம்வீடும்
 வாலய மிதூதானே தெய்வமென்று
 சித்தமொடு ரிஷிகோடி தெரிசித்தாரே. 17
 தரிசித்தார் ருத்திரரு மாயிதானும்
 தேவாதி தேவர்கின்னர் கிம்பருடர்தானும்
 தரிசித்தார் பீரம்மாவும் சரஸ்வதிலட்சுமியும்
 தேசத்தி லிப்புதுமை செப்பாதேநீ
 ரிசையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் பூரணத்தில்
 வாழுகின்ற தெய்வமடா வாலைப்பெண்தான்
 உரிவான மகாமென்ற பீடமாகும்
 அலைகடலில் பள்ளிகொண்ட அரிதான்மூலம். 18
 ரிதான மால்சேவி தன்னைக்கட்ட
 உரியார்சன் சொல்லுகிறேன் கரந்தைச்சாறு

உரியாகச் சருக்கிடவே களஞ்செண்டு
 உண்ணுமப்பா கறுகறுத்து ஒடுக்கிச்சாரு
 சிறிதான அண்டமதில் வைப்பதற்கு
 சிறப்பான மால்தேவி கவசக்கேளு
 சரியாக நவச்சாரம் படிக்கங்குடன்
 தன்னோடு வெடியுப்பு வெங்காரங்கூட்டே 19
 கூட்டியே எருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டிக்
 கொண்டபின்பு கள்ளிப்பால் குமறிச்சாறும்விட்டு
 ஆட்டியே ஊமத்தின் சாறும்விட்டு
 அரைத்திடுநீ பொதித்துமுட்டை உள்ளேவைத்து
 சேட்டியன்போல் திரியாதே சீலைமண்செய்
 தேவிக்குப் பூசைபண்ணிப் புடந்தான்போடு
 தாட்டிகமாய் களங்காரும் செந்தூரமாகும்
 தரணியுள்ளோர்க் கிதுதொழிலை காண்பியாதே
 காண்பியா தின்னமொரு சேதிசொல்வேன்
 கதிரவந்தா னுதிக்குமுன்னே ஆதிவாரம்
 சோம்பலாய்த் திரியாதே நத்தைதச்சுரி
 சயமான வேருமொரு பிடிதான்கொண்டு
 மேன்பாடு பென்னசொல்வேன் வேளையுள்ளி
 வீரும்பியே மூன்றுமொன்றா யிடித்துவாங்கி
 தோணவே நல்லெண்ணெய் படியரையிலிட்டு
 சூரியன்றன் முகக்காணக் கிளரிவையே 21
 வைத்தெண்ணெய் யிருபொழுது கொண்டரயானால்
 வலுவான அரையாப்புத் தெரித்துப்போகும்

முத்தான பிறையினவுத்தனானுல
 முக்கியமுள்ள வைத்தியசே சுருக்காய்ப்பாரும்
 புத்தியமாய்க் கொண்டுவிடு மொன்றமாகா
 பாருலகில் விள்ளாதே பின்னஞ்சொல்வேன்
 முத்தான தேங்காயைத் திருகிக்கொண்டு
 முக்கியமாம் வெந்நீரால் பாலைவாங்கே. 22

வாங்கியே மால்தேவி தொத்திரெண்டும்
 வகைவீதங் களஞ்சியினு லரைத்துப்போடு
 தாங்கியே அடுப்பேற்றிப் பதமதாக
 தான்வடித்து நெய்தனிலுங் கள்ளிப்பாலுங்
 ஏங்கியே திரியாதே கோய்கள்கொண்டு [கட்டி
 இயல்பாக அமுதுண்டு நெய்யைக்கொள்ளே
 தாங்கியே திரியாதே கண்டமாலை
 குலைகுஷ்டம் கறப்பெனுதி தீருந்தானே. 23

தீருமே முன்சொன்ன குருவைக்கட்டிச்
 செயமாகக் கரியசீரகமுஞ் சேர்ந்தால்
 நாறுமே மண்டைநீர் பினசங்கள் தீரும்
 நாட்டி லுள்ளோர்க் கிந்நூலை நவிலவேண்டாம்
 பாருநீ புலத்தியனே சுருக்காய்கோய்தான்
 பாடவில்லை இந்நூலைப் பதினெண்பேரும்
 தேறுமே வைத்தியற்கு இந்நூலைத்தான்
 செப்பினேன் சித்தரெல்லா மெச்சினாரே. 24

மெச்சியே சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
 வெளிவிட்டு வைத்தியத்தைப் பாடினாருமென்று
 வாச்சுதே யென்று சொல்லி குகைக்குள்ளாக்
 வாசமொடு வைத்தியமும் செய்தாயோ
 ஏச்சப்பா பொருள்தேடுதற்குக் காணமாட்டா
 இந்தநூல் எய்துவது தானரிதப்பா
 நீச்சப்பா வாதிக்காம் வைத்தியர்க்குமாகும்
 நிலையான் வாதமது கிட்டிப்போச்சே.

25

போச்சென்று எண்ணுதே மகிழ்ந்திடாதே
 பூசிக்கும்பெரியோர்க்கும் பாதேசிக்குமீவாய்
 மோஷமென்று சுழிமுனையிற் கண்ணாட்டம்பாரு
 முனையான தாவிற்றுகள் பிரகாசிக்கும்
 வாச்சுதே எடுத்தெடுத்த நூறைகளெல்லாம்
 மகத்தான சித்தியடா சிலவுமில்லை
 காச்சுதே சாகமென்று வைத்தியந்தான்
 கண்டதினா லொளிந்தார்கள் சித்தந்தாமே.

சித்தாக வேணுமென்றால் சுற்பன், சொல்லேன்
 சிவாபநம வென்றுவசயான சூலம்வாங்கி
 முத்தாகச் சூலமித்த யிளகுகட்டி [அம்
 முகதியமாய் மண்டலங்கொள் தேகம்பொன்
 சத்தாக சனிபாடும் வசியமாகும்
 அலுன வேசங்கள் துலங்கிப்போகும்

பெற்றதா யாகுமென்று பெண்ணைத் தன்னு
பிழைமா க எந்தனுட கற்பம்பாரே.

27

பாரப்பா குறுக்குவழி யொன்று சொல்வேன்
பரிவான ஆதியென்ற வழலைச்சுன்னம்
சேரப்பா இதிலேடு காரம்சாரம்
சினம் வெடியுப்பு கெந்திலிங்கம்
தூரப்பா வீரமனோ சிலைதான்பூரம்
அதிலேடு துரிசுபதி னென்றுமொக்க
வாரப்பா பழச்சாற்றை விட்டு ஆட்டி
மைந்தனே வில்லைசெய்து வெயிலில்காய்ந்தே.

சாய்ந்தபின்பு மணலினிட்டு எரிப்பாய்சாமம்
கணங்கொள்ளாச் செந்தூரம் குப்பிக்கேத்து
ஆய்ந்தபரை யீஸ்வரிக்குப் பூசைபண்ணு
அழகான செந்தூர மாகும்பாரு
வாய்ந்தபொருள் செந்தூரங் குப்பிக்கேத்து
மகிழாதே நிருவாணி சோதிப்பாள்பார்
என்தாயே பூரணியே அம்மாவென்று
ஏத்தினால் பிள்ளையென்று அருள்செய்வாளே

செய்வாள்கேள் தலைதெரிக்கும் பூசைவிட்டால்
செய்திடவே பூசைபண்ண இந்தாவென்பாள்
நொய்வான தில்லையப்பா செந்தூரங்கொண்டால்
துணுக்கமாய்த் தொழிலின்முறைசொல்லாதேகேள்

தாயகம் தேவிபரா சத்தியாகும்

சண்டாளா மாளாதே சவுங்கல்வாதி
தாயான ஐங்கோலத் தயிலத்தப்பு
கண்டுகொள்ளு மிதிற்சேர்க்கக் காகமாமே

கனகமாம் செந்தூரந் திண்ணல்வேதை
காயசித்தி கரைகண்ட னிவனும்பாரு
கனகமாஞ் செந்தூரந் தொந்தங்கோடி
கரைகாணு துறைகோடி கவர்கள்கோடி
கனகமாங் களங்குமுதற் செயநீர்க்கோடி
கட்டான துரைகோடி கவர்கள்கோடி
கனகமாஞ்செந்தூரந் கோடாகோடி
கண்டிலே னின்னதென்று கண்டிலேனே. 31

கண்டிலேன் பரிசனவேதை களங்கங்கோடி
கவர்காட்டா தொருவருக்கு மின்னங்கேது
விண்டிடவே நவச்சாரம் சீனக்காரம்
வெடியுப்பு வெண்காரம் சூடனாய்க்
கொன்றிடவே பழம்புனியி லுப்புநாலுங்
குளம்வாழும்சிப்பிநத்தைசதைகள் கொண்டு
சென்றிடவே யீரைந்து பூநீரோடு
சிறுநீசால் கரைத்துமறுத் தெளிவாய்வாங்கே
அண்டிடவே மறுச்சட்டி தனிலிறுத்து
அடுப்பேற்றி பெரித்துசிவ னுப்பதாக்கே 32

பாபாகும் வெயில்தனிலே வீங்குட்டி
 உயிரீரால் சிறுநீர லண்டீரால்
 பாபான சேதியல்ல அமைத்துவைத்து
 தான்வெள்ளைப் பாஷாணஞ் சாராயத்தால்
 கைப்பாகம் மறவாதே மனப்பாலும்கூட்டி
 கல்சன்னம் நடுவில்வைத்து நீற்றிப்பின்பு
 வாய்ப்பான மருந்ததனைக் கவசமாக்கி
 வலுவாகக் காய்ந்தபின்பு மேல்கவசந்தானே.

தானேகே ளப்பிரகம் ரோமம்கெந்தி
 தன்னோடு திருகுகள்ளிப் பாலைவார்த்து
 மானேகே ளரைத்திட்டுப் பொதிந்துசீலை
 மண்டிமுன்று செய்துலர்த்தி தாயைப்பூசி
 பேணேகேள் சட்டிதனில் சுண்ணாம்பிட்டு
 பிலத்ததோர் கவசத்தை நடுவேவைத்து
 தோணக்கேள் மறுபடியுஞ் சுண்ணாம்பிலிட்டு
 துலங்கவே கமலமதாய்ச் சாமம்ரெண்டே. 34

சாமமது ரெண்டல்லோ வந்நிழாட்டி
 சண்முகர்க்கும் வடுகனுக்கும் வாமபூசை
 சாமமது கணபதிக்குப் பூசைபண்ணு
 சண்டாள னானாலும் வெள்ளைகட்டிம்
 சாமதுவே சொல்லுகிறோம் வெள்ளிபற்பம்
 நலமான வெள்ளைகண்ட இடைக்குரெட்டி

4. திருவருகலதிபமகாமுனிவர் அருளிப்

தரமதுவ ரசஞ்சேரு வெள்ளீயமெட்டு
தான்சேர்த்து எருக்கம்பரல் தன்னுலட்டு

ஆட்டியே லில்லைதான் காய்ந்தபின்பு
அழகான சுண்ணாம்பி லெரித்துவாங்கி
நாட்டிகமாய் நால்கடிவை வந்நிழாட்டி
தவளமாய் நீறுமது என்னசொல்வேன்
நீட்டிப்பார் நவலோகந் தன்னிலப்பா
நிஜமான கைலாசந் கொள்ளையரச்சு
நாட்டிலுள்ள வாதிகளே வெளியாய்ச்சொன்னேன்
நன்றா கூகவாதி யாவாரென்று
காட்டியே யெளித்தார்க ளிந்தநுலை
காரப்பா சித்தரிடம் பெரியோர்கேளே.

கேளப்பா பெரியோர்க்கு மெய்துமின்னூல்
கெடியான லோகத்தில் கிட்டார்கிட்டார்
வள்ளப்பா பூரணசூல் திரந்தானன்றாய்
வாசிதனி லேழிசழி முனைகண்ணாட்டி
ஆளப்பா மனதுருகி சிவகியூட்டி
அப்பவல்லோ பிரகாச மனந்தங்கோடி
பாளப்பா இன்னதென்று சொல்லப்போகா
பறையிருந்த பட்டணத்தின் ரூபந்தானே. 17

ரூபமென்றால் சிலப்பல்ல பச்சையல்ல
உத்தமனே மஞ்சளல்ல வெண்மையல்ல

புமென்றால் கறுப்பல்ல. புகைமேகமல்ல
 பூரணிப்பார் மனதின லின்னதென்று
 புமென்ற ஷயல்ல முடியுமல்ல
 ஓகோகோ சிவருபம் நன்றாய்த்தோணும்
 புமென்றால் விளக்கொளியின் பிரகாசம்போல
 உண்மையிதை யறிந்தவனே தலைவனாமே. 38

லைவன யிருந்தவர்க்கே யெல்லாஞ்சித்தி
 சாராம லிருந்துவிட்டால் மடையரப்பா
 அலையாமல் சொல்லிவிட்டேன் போகம்ஞானம்
 அப்பனே விட்டகுறை யாலேயெய்தும்
 மலையாதே யிந்நூல்பார் தேறுந்தேறும்
 வைத்தியமுஞ் சித்தியடா வாதஞ்சித்தி
 கலையான ஆயிரத்தெண் சுமலமீதில்
 கருணையா ரோடிவரும் கொள்ளுகொள்ளே.
 கொள்ளவே கோரக்கர் மூலிவட்டை

குருவாகப் பாணித்துக் கேணியாக
 சொல்லுவேன் பலம்பத்து கோரக்கர்மூலி
 சுட்டடுப் பேற்றிவறு யீரஞ்சுதிரந்தான்
 மெள்ளவே ரூரணித்து ஏலம்நாமம்
 வெறியாமல் மத்தனரை ஜாதிக்காயும்
 உள்ளபடி மதனப்பூ அபின்வால்மிளகு
 முத்தக்காக அதினிடயந் திப்பிலியுமாமே. 40

மும்புறத்திப்பிலியின் மூலமொன்றாய்

அதுவதுவே முக்கழஞ்சு இளவறுப்பா

வாமப்பா சூணித்து மூலியோடேசேரு

வளமாக ஆலின்பால்படிதானென்று

தாமப்பா சக்கரைதான் பலமேமுன்று

தானிட்டுப் பாகுவரில் சூரணத்தைப்போ

வேமப்பா எரியிடுநீ தேனைவிட்டு

மெழுகுபோல் ஆனபதமிறக்கிப்போடே

போடேதா னுறவுசெய்து தேவிமுன்வைத்து

பூசைபண்ணி வட்டுவட்டாய் பிடித்துலா

காட்டாதே பொருவருக்கும் லகிரிவட்டை

களஞ்சிதான் மாலையிலே கொண்டால்கேளு

ஆட்டாது புலம்பாது வாசியேறும்

ஆனந்த மானபரி பூரணத்தில்

நாட்டமாய் சிவபதத்தை மனதில்வைத்துத்துண்டு

நலம்பெறவே முத்தியடா நயனம்நாட்டே

நாடாமல் சூடுகொண்டால் மேகங்கொண்டால்

நன்றான மருந்து அனல் வீறுகொண்டால்

பாடான தொன்றுமில்லை யிதுகளுக்கு

பரிவான கியாழமொன்று சொல்வேண்டே

வேடான அறுகம்வேர் மிளகுகட்டி

வேகவே யெட்டொன்று யிறுத்துவைத்து

பிரான பித்துவெண்ணை கடைநிற
மாதளம்புத் ததிமதா மறைத்துப்போடே.

பாடப்பா இந்தவகை கியாழந்தன்னில் [ந்தீரும்
புகழ்ந்துநீகொண்டிவேமுன்சொன்னதெல்லா
பாடப்பா போவானேன் வயித்தியரேநீர்தான்
கடையிலே பாங்கிவைப்பு தேடுவானேன்
பாடப்பா இருந்துகொண்டு வயித்தியம்பாரு
வேணுமென்றபொருள்கள்தருமிந்நூலுந்தான்
பாடப்பா எட்டெட்டுஞ் சித்தியாகும்
ஆதியென்ற முப்பூவுக் கினத்தைக்கூட்டே. 44

பட்டவே அன்பதிலே முப்பூசொன்னேன் [ர்
கொங்கணர்தன்னாற்பதிலேகருக்கள்சொன்ன
பட்டவே களிச்சன்னம் சுந்தராநந்தர்
பொங்கியே உப்பெடுக்கவகையாய்சொன்னார்
பட்டவே கைலாச சட்டைநாதர்
ஆயிரத்தில் கைமுறைக ளறைப்பின்பாகம்
பட்டவே மச்சமுனி எண்ணுற்றுக்குள்
நிஜமாக சுத்திமுறை சவுக்கராஞ்சொன்னார்.

சொன்னார்கள் கமலமுனி வாசமுனிதானும்
சூஸ்திரத்தில் நாலுதாம் வழலையாக
சொன்னார்கள் சாஸ்திரமும் பதினெண்பேர்கள்
சூஸ்திரமும்பார்த்தாக்கால்கருக்கள்தோனும்

கண்ணுள இந்த நூல் முன்னூற்கெல்லாம்
 கருக்குருவும்வெளியான கைமுறைதாம்பாரு
 பண்ணார்கள் சுத்திமுறை யிருநூற்றுக்குள்ளே
 பகர்ந்திட்டேன் ஐங்கோலத் திறமிதாமே. 45

திறமாகும் வழலைசெய்தால் கோடாகோடி
 செய்தங்கே நீட்டிடவே போவதில்லை
 திறமாகும் பூணாகுஸ் திரத்தைப்பாரு
 திகைப்பொடு கருக்குருவுஞ் செய்யலாங்கேன்
 திறமாகுங் களிச்சன்னங் குறுக்கதாக
 செப்புகிறேன் ஐங்கோலஞ் சுக்கிரவாரம்
 திறமான காய்வாங்கி சுத்திகேளு
 சேருநீ யீரெட்டு படிதான் பூவே. 46

பூவோடு சூடஞ்சேர் வாமஞ்சேரு
 புகழுநவச் சாரங்கல் சுன்னம்போட்டு
 நாவான ததினாலே சொல்லாதேகேள்
 நன்றாக வவித்துலர்த்திப் பதனம்பண்ணு
 மாவாக இடித்தெடுத்து முப்பூவுஞ்செய்து
 ளளமான திராவகத்தால் சவுக்காரந்தானே. 47

தானான சவுக்கார மிதுதானப்பா [சித்தர்
 சாதகமாப்கருவென்று நூல்தோருமறைத்தார்
 வீணான பயல்களுக்குச் சொன்னாயானால்
 விண்ணிலிடி வந்துதலை தெரிக்கும்பாரு

ஐன நாய்போலே திரிந்தலைவாய்சொன்னேன்
உண்மையாய்மனதில்வைத்து கைமுறையாய்செயது
ஐன சவுக்காரஞ் சன்னமாக்கி
செயமாக எட்டெட்டுக் கண்டால்ஈதும். 49

கண்டாக்கால் லாதமெல்லாம் அடிக்கீள்பொத்தும்
கருவான சவுக்கார மகிமைதன்னை
கண்டாக்கால் நசித்திடுவாய் நூல்கொடாதே
வேதாந்த ஞானியென்று லீயான்பாரு
தொண்டசெய்வாய் பதினாறு வருடம்காத்து
சோதித்துப் பின்பு அவர்க் கீய்வாய்ப்பா
கண்டமா ருதம்போலே வெளியதாக
காற்றியதோர்வைத்தியமைம்பதுதான்முற்றே.

மெய்ச்சுருக்கம்-50

குருமுனியே நந்தி குருபாதமுட்கொண்
நெதிபெற மெய்ச்சுருக்க மோதவே-குருமுனியை
கொண்டாடிக்கொண்டே னுட்குறிப்பறிந்துமுப்பொரு
ளை, கண்டார்க்குக் குருபதமே காப்பு.

பத்தெட்டுச் சதமாகி பாரெட்டு மிருகழியை
சித்தெட்டும் சித்திக்கச் செய்ததுவே-பத்தெட்டை
கண்டறியகருவெளியில் கற்பகமாம்மெய்ச்சுருக்கம்
கொண்டாடிக் கணபதியைக் கூறு.

அண்டமுதல் பிண்டமென்ற தெட்டினாலே

ஆத்தாளு மப்பனுமான தெட்டினாலே

சண்டதொழி லாடுமது மெட்டினாலே

கரைகாணு தாட்டமெல்லா மெட்டினாலே

தொண்டுசெய்யும் வழிமுறைக ளெட்டினாலே

சொல்லாத வுபதேச மெட்டினாலே

பண்டுறுதி விதியமைப்பு எட்டினாலே

பராபரமாய் வெளியான தெட்டுந்தானே. 1

எட்டுரெண்டுங் கூட்டியல்லோ வயதுபத்தாய்

இருந்தாளே யென்னுத்தா ளழியாக்கன்னி

கட்டழி யவள்வயது பத்துக்குள்ளே

கற்பகம்போ லெனையின்ரு ளந்தவேளை

திட்டமுடன் யான்பிறந்தேன் ராசிகன்னி

சிவசிவா நட்சத்திரம் சோதிசோதி

விட்டகுறை பூருவமாய் தசமிநாளில்

மெய்யான கரணப்நான் கையன்பேரே. 2

பேர்சொல்லி யெனையழைத்தா ளாத்தாள்கன்னி

பிரணவத்தோ டாறுதலம் ஊரைச்சொன்னாள்

ஊர்சொன்ன போதுகுடி புருந்தேன்வாழ்ந்தேன்

உறன்முறையார் தொண்ணூற் றுருபேரும்

சிச்சொன்னே னினங்குதற்கு மாட்டோமென்றார்

திக்கெல்லாஞ் சுட்டுவிட்டேன் ஐயோஐயோ

ஒருறுதி யாலேநா னொருவனுனைன்

உறவின்முறைஜெனக்களொன் றுமில்லைதானே

நானேதான் தத்தளித்தேன் ஆத்தாளாத்தான்
 சந்ததினுவல்கு வந்தனையி துவேயென்றேன்
 நானேதான் பேசப்பன் னிரண்டேயாண்டு
 வாய்திறக்கச் சென்றதடா பேச்சிலுமை
 நானேதான் அவள்சொன்ன வுமைப்பேச்சு
 தாயறிவாள் நானறிவே னென்னசொல்வேன்
 தேனேசொல் மொழியுடையாள் தேவிவாலை
 செப்புமொழி ஊமென்றா ளாமென்றேனே. 4

ஆமென்றேன் ஊமென்றான் திரும்பிப்பேச
 ஆண்டொன்று ஆக்கபதி ஆன்றேஆண்டு
 ஊமென்று சொல்லுதற்கு ஆண்டுவிசான்றா
 லுரையேது மறுபேச்சு வுரைப்பதேது
 ஏமென்று சொல்லியபின் பின்னுஞ்சொன்ன
 உற்பவத்தாலா லுதலங் கண்டேன்கொண்டேன்
 ஆமென்று பதின்மூன்று கோணம் உள்ளே
 அவளிருந்த சூட்சமது அதிதந்தானே. 5

அதிதமிவள் குடியிருந்த பதிபாம் 6
 அரனோடு புருவமையத் துரிமையாலே
 யதிதமிவள் இருபேரும் ஏகமொன்று
 ஆறுதலஞ் சரேருகமா யிருந்தார்கண்டேன்
 அதிதமிவள் அரனோடே யாடுங்குததை
 அகண்டபரி பூரணமாய் காலைக்கண்டேன்

அதிதமிவள் ஆட்டுக்கால் காலைச்சொல்ல
ஆருக்குந் தெரியாது துரியாதீதம்.

அதிதமிவள் சிரஞ்சாய முக்காலாகி
ஆட்டுக்கா லெனக்களித்த காலைச்சொல்ல
அதிததிரு நடனவெரலி சத்தமூலம்
நீட்டுக்கால் மடக்குங்கா லறியவேணும்
நொறிந்து நிறைசெலுத்திக் கொள்ளவேணும்
பாட்டுக்கா லறிந்தபயன் பதியவேணும்
பதிந்தமனந் துரியத்தில் கொள்ளவேணும்
பூட்டுக்கால் திக்கோலை யறியவேணும்
பூரணத்தோடு வகளந்த புதுமைதானே.

புதுமையது பழமையென சத்தவெள்ளம்
பொன்னகரங் கொள்ளாமல் வெள்ளமீறி
புதுமையது ஆறுதலத் துள்ளமூலம்
பூரணமாய்க் கரைபுரளு மந்தவேளை
புதுமையது ஆனந்தத் திரிகோணத்துள்ளே
பூரணமாய்ப் பிரளயத்துள் பதினென்பேரும்
புதுமையது நலமாகி யறுமுன்றுகி
பொய்யாம னருள்புனலில் முழுகினரே.

ஆளுந் தறுமுன் னு பேருமொன்று
ஆருக்கும் தோணுமல் சபித்தார்சாபம்
ஐந்து வார்த்தைசொல்லி இழுக்காய்ப்பேசி
எச்சேச்சு போட்டார்பார் பேசப்போமோ

பாரன விட்டகுறை மார்க்கங்கண்ட
பெரியோர்க்குச் சாபநிவாரணமேசெய்ய
தான அட்சரத்தை செபிக்கச்சொல்லி
கூறின ருபதேசங் கூறினாரே.

நீனு ருபதேச மெழுத்தோ அல்ல
கொண்டதுவே கொள்ளையென்ன பெரியோர்க்கு
தாமா ருகயினைப் பழித்துப்பேசும் சில்லரை
சண்டாளப் புலையருக்குத் தோனாதப்பா
நீனு லையுன்று பேருஞ்சொன்னேம்
ஆச்சரியம் யான்கண்டே னதீதங்கண்டேன்
தேறிமன தொன்றான தோற்றங்கண்டேன்
செம்போடு கல்குறி எல்லாம்மீறே.

நுச்சு கடுங்கனலால் பற்பமாச்சு
நேறிந்த நிறைசெலுத்த நிஜமுமாச்சி
பேராச்சு முப்பொருளு மொன்றாய்ப்போச்சு
பேச்செல்லா மரைகூணத்தி லொளித்துபோ
வீராச்சு லகிரிகொண்டு ஏறலாச்சு [ச்சு
மெய்யாச்சு பொய்யென்ற தெல்லாம்போச்சு
கூராச்சு வலகத்தோர் அறிந்தால்பேச்சு
சொல்லாச்சு அச்சொல்லும் பொய்யாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றேன் போகாமல் னுணைப்பாரு
பூரணத்தின் சூலமெல்லாம் பொதிவாய்ப்போச்சு

தாழ்ச்சியென்னால் பார்த்ததினால் சேதமென்ன

சாத்திரத்தைப் பார்க்கமனம் தெளிவாய்க்க

பேச்சாலே வருவதென்ன பேசலாமோ

பேருலகத்தோடுறவு செய்யலாகா

மூச்சாலே மூச்சற்ற விடமேகாண

முக்காலுந் தப்பாது இந்தநூலே.

இந்தநூ லன்பத்தி லொனதேயாகும்

இணக்கமுடன் பார்ப்பதிது முன்னேயாகும்

இந்தநூல் சுருக்கமடா அன்பத்தொன்றும்

எட்டெட்டா மவுடசுத்து மிதிவேகித்தி

இந்தநூ லன்பதக்குள் மெய்யாநின்று

இணங்கிவினை யாடுமிது தப்பேயில்லை

இந்தநூல் சுருவறியார்க் கொன்றுமில்லை

எட்டிலே ரெண்டையறிந் திணங்கிப்பாரே.

இணங்காதா ரிணங்குவதோ நூலைப்பார்க்க

எட்டும்ரெண்டு மறியாத மட்டிமாண்பர்

இணங்காரோ டிணங்காதே மைந்தாகேளு

இவ்வேளை முத்திபெற சித்திகாண

அணங்காதி வாலைபதி மூன்றுக்குள்ளே

ஆச்சரிய மதிடமுர்த மங்கேயுண்ணு

பணங்காசு பொருள்தேடி புதைத்துவைத்து

பாழ்நாகில் வீழாதே பதியைப்பாரே.

பதியறிய இந்நூலைப் பதிந்துபாரு

பத்திசித்தி மனதுபரி பூரணமேயாகும்

விதிபெறவும் நிதிபெறவு மிதிலேயாகும்
 கேட்டதெல்லாம் கொடுக்குமுணங் கோணம்.
 எனது தலைவிதியி லமைப்புந்தோணும் [விதி
 விட்டருறை யறியஎட்டு ரெண்டுந்தோணும்
 விதிபதிமுன் கீர்மலங்க ளனைத்துமுழ்கி
 நல்லபதம் பெற்றிருக்கக் சித்தியாமே. 15

புதிந்த பதிமுணு பதிமற்குள்ளே
 ஆழுத்த மாய்ப்பார்த்து னுவுணர்ந்துகொண்டு
 போமிந்த பூரணத்தைப் போகாமற்றான்
 புத்தியினு லுட்கொண்டா லினிமேற்கேரு
 தாமந்தக் கரணமுடன் பவுந்திரத்தால்
 சாக்ஷிமணக் சடைக்கண்ணை யழுத்திப்பாரு
 னாமந்தச் சோதியைப்போ லொளியேவீசும்
 ஓகோகோ அப்பாலும் சொல்லக்கேளே. 16

சொல்லக்கே றுதயாதி சூரியன்போல்
 சோதிசுடர் பீரபையொளி வொளியேவீசும்
 சொல்லக்கேள் மண்டலந்தா னிதுவேபாரு
 சோதிருநு பாதமிது சத்தியமே சொன்னேன்
 சொல்லக்கே ளதுவேதான் முத்தியாச்சு
 சொருபசித்தி நிஜமாச்சு மெய்யுமாச்சு
 சொல்லக்கேள் தப்புமொழி சொல்லயில்லை
 சோதித்துப் பார்த்துனக்குச் சொன்னேன்பாரே.

சொன்னேன்பார் மெய்ச்கருக்கம் நிசமேசொன்
 சமுன் றுமன மலையாதே கமுன் றுகிந்து
 சொன்னேன்பார் சமுலாது சையோகத்தில்
 குகூமது இன்னமொரு கருவைக்கே
 முன்னேதான் அவள்நாதன் கமுன் றுமும்
 முழுதுமதைப் பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்
 சொன்னேன்பார் மதியுப்பு சுக்கிலமோடு
 குகூமடா பொரிகாரம் மூன்றுந்தானே 1

தானிந்த மூன்றுமொரு சமனையாரும்
 தசநாதத் துன்போட்டு புணுகுசேரு
 தானிந்தக் கருவைவந்தில் கருவைக்கேரு
 சம்பனத்தின் சாறுவிட்டு பலந்தான்கெத்தி
 தானிந்த ஏழுக்குள் கண்டேன்வேதை
 சகசியமாய்ச் சொல்லவில்லை மறைப்போயில்லை
 ஆனந்த மாச்சரிய மிந்தனித்தை
 ஆந்தாளும் கண்டுமெச்சிக் கொள்வாள் தானே

தானென்ன ஏழுக்கு ஞவந்துநீதான்
 சம்பனத்தின் சாரோடே நாதமாரும்
 எனென்ற பூச்சியது இந்திரகோபம்
 எட்டாகக் கருவப்பா எட்டுமெட்டும்
 தானென்ற கருகருவாரம் ரெண்டுக்கொன்று
 தானரைக்கும் போதில்மண்ணில் வேந்தன்சாத்தை

கொண்டு சாறுவொரு துளியேவாரு
கொண்டசாக் கத்தையு மாண்டுபோச்சே.

மாண்டுபோச் சறுபத்து நாலுமாகும்
மதியுள்ள பிள்ளாய்ந் யறிந்தபாரு
நாண்டவம்போ லாடுமிற்க இரதவேதை
கூணத்திலே யிறுகிரு குருவாய்ப்பாரு
மூண்டுதொள்ளு பூணந்தா னன்னையங்கே
அய்யனே யானுரைத்தேன் பொய்யோஅல்ல
கொண்டுபோச சென்றிருந்தால் மாண்டுபோவாய்
சத்தியமே யிந்தநூ லறிந்துகொள்ளே. 21

தொள்ளாத பசவுக்கு கண்ணங்கேது
கடறநியார் கருவேது மதியங்கேது
விள்ளாத பொருளுனக்கு வண்டேன்பாரு
வெளியாக வொளியாமல் தெளிவாய்ச்சொன்னேன்
கள்ளாகான் மெய்ச்சுருக்கம் உனக்காய்ச்சொன்னேன்
கருசொன்னேன் குருசொன்னேன் உற்றுப்பாரு
விள்ளாதே பெண்ணென்ற ஜாதிரலில்.

மெய்யான பத்மினிதான் மெத்தநன்றே. 22
மெத்தமாய்ப் பாராதே யிந்தநூலை

மெய்யான முதல்சாதி கிடையாவிட்டால்
சித்தினியாம் ரெண்டான சாதிபாரு
சிவசிவா தானதுவுங் கிடையாவிட்டால்
முத்திபடா மூன்றான சாதிக்குள்ளே
முக்காலு மூலமடா மூன்றுமாகும்

புத்தியுடன் புத்திகொண்டு உற்றுப்பாரு

சங்கினிதான மூன்றான சாதிதானே.

சாதிமுத லாகியடர வசியங்கோடி

சைதன்யஞ் சஞ்சலமாஞ் சங்கவேகை

ஆதிமுதல் சங்கினிக்கோ சங்கைகேளு

அதுபோக வேளையடா அண்டரண்டம்

காதுவொலி திட்ரெனவே முழக்கும்சத்தம்

கண்டறிநீ செவியடைக்கும் கண்டுபாரு

நாதமது குமுகுமெனப் பாயும்பாயும்

நவிலாதே யும்மெனவு மவுனங்கொள்ளே. 24

கொள்ளென்றென் மச்சமுனி யெழுத்தைக்கூறி

கூற்றினங் கொண்டதச நாதம்நாதம்

உள்ளபடி விள்ளாதே முன்னேசொன்னேன்

உற்பணமாய் நவமூல மொன்றாய்ச்சேர்த்து

கள்ளமின்றிச் சொல்லுகிறேன் பானமொன்று

கைகண்ட சித்தியடா கருதிக்கேளு

உள்ளமது மனதறிந்து வுள்ளம்உள்ளம்

உண்பதுக்குள் பிடிவாதம் உண்டுபாரே. 25

உண்டுவுண்டு கண்டுபிடி வாதஞ்சித்தி

ஒரெட்டு மாண்டாலே ரசந்தான்கட்டும்

கண்டுமனந் தேறுகையு மெய்யாய்க்கண்டு

கருவழிந்து வருபாரு குருவுமாச்சு

மெண்டாய்ப் பாராதே துண்ப்பாத்தது
தேருகமாய்க் கண்டறிகீ மனமேசாசுஷி
தொருநாள் சொல்லாதே புலகத்தோர்க்கு
மெய்ச்சருக்கம் பொய்யாது விளம்பினேனே.

விளம்பினேன் திருவுளமாய் குருவுமாச்சு
மேருவொரு அணுவாகும் அணுவமேருவாகு
விளம்பினதை யுளம்பதிய மவுனத்தாலே [ம்
வினவிப்பார் குகுமுடித்த கருவைநன்றாய்
விளம்பினது பழம்பொருளாய் நின்றசேதி
விளங்குமது குருவாக அன்பத்தொன்றும்
விளம்பினது பொய்யாது இந்தநூலில்
விவேகவிர்த்தி யறிவாலே யறிந்துபாரே. 27

அறிந்தறிவை யறிவினா வறிந்துபாரு
அறிவறிவே யதீதமாம் துரியாதீதம்
அறிந்துமனங் குவிந்துசுவ பொருளைக்காண
ஆகந்த சோதிமதி பழர்தமுண்ண
அறிந்தறிவை யுணர்ந்துகொள்ள முத்தியாச்சு
ஆச்சரிய மனதங்கே யதிகமாச்சு
அறிந்துபார் பராபரமாம் ரூபரூபம்
ஆகந்த ரூபமடா சரூபந்தானே. 28

ரூபமது கைலாச தேகந்தேகம்
ரூபமிது வறியசுவ யோகியாவாய்

சுருபமடா சுரணமனந் தோணுமிந்நூல்

அன்னையுனை யெடுத்தமுர்த மீவான்மைந்
சுருபமடா மறுபிறவி யில்லையில்கை

சுருக்கத்தி லனைகமுண்டு இதுபோளில்லை
நிருபமடா மெய்ச்சுருக்கம் நிஜமேசொன்னேன்
நீபார்க்க ஏர்க்கும்உனக் காக்கமாமே.

22

ஆக்கமென்ற சுருபமது வொன்றேயாகும்

அதுவெழுத் திருபத்தொன் பதுவேபாகும்

ஆக்கமுன் கண்கலந்தா னவனேநீயாம்

ஆனதிந்த சூசுநிலை யறிவதாச்சு

ஆக்கமென் னதினாலே யாக்கமென்றேன்

அச்சுசூழ மறீவதுமெய்ச் சுருக்கமிந்நூல்

ஆக்கமென்ற அனுக்கத்தி லகத்தைக்கண்டு

அதிசூசூழ் ஆச்சரியம் அன்பத்தொன்றே.

ஒன்றான திருபத்தி லொன்றேயாகும்

உற்றசிவ லிங்கமென வந்தமூலம்

ஒன்றான தொருமுதத்துக் கெல்லாந்தானாய்

உருதிரண்ட தொன்றான சுயம்புதானம்

நன்றான ததுவதிலே யிருபத்தொன் றும்

நவசித்தர் கிரிகையென்ன சர்வசித்தி

மண்ணுமுத லாகாச மென்றமூலம்

மறுத்தொன்று யில்லையதின் மூலமாமே.

31

மென்ன் சுவமுல மிதுவேயாச்சு
 முன்னவன்தான் முன்னினு முடிந்தபேச்சு
 மலந்தின் குட்சமதா யெல்லாமாச்சு
 முப்பொருளு மொன்றான ரூபமாச்சு
 லவீஷ மதியமூர்த கற்பமாச்சு
 அறியாட்டா லெழுநாக மிதுவேயாகும்
 மாலமது மயிர்ப்பால நெருப்பாருச்சு
 பதியறிய கெதியாச்சு இந்தப்பேச்சே. 32

பேச்சொன்றும் பேசாதே பேசப்பேசப்
 பேயலறித் திரிலதுபோ லாச்சுபாரு
 முச்சென்ன மூச்சடக்கி முக்கருவைவைத்து
 முடிந்தசரு குருதொட்டு மூலந்தொட்டு
 ஆச்சென்று தொட்டனிடமெல்லாம் பொன்னாய்
 ஆகுமென் னகுருசொன்னார் யானுஞ்சொன்னே
 விச்சென்னு மடையபுத்தி யாலேயீயும் [ன்
 விளம்பாதே விளம்பினால் நாகந்தானே. 33

நாகத்தி லெழுந்தாமல் நூலைப்பாரு
 நலமான பூரணத்தின் காலைப்பாரு
 பரமுத்தி சித்திக்கும் வெளியாமிந்நூல்
 பாதைவழி கிட்டலடா எட்டும்பாரு
 கருவெட்டு ரெண்டாலே விந்தைக்கட்டுக்
 கால்தூலாய் சொன்னதீந்த கருவைப்பாரு

செய்யுத்களையிவ்மகாமுனிவர் அருளி

திருவெட்டிம் ஏழுசடையும் ஏழுக்குள்ளே
சிவசத்தி ரெண்டேகாண் செம்மைநா

செம்மைமனத் துடையமுத்தர் சித்தர்மெச்ச
செப்புகிறேன் மறைப்புவித்தை தீர்க்கமா

செம்மையது மாதளம்பூ மலரும்பத்து
செப்புதற்கோ பூவாகி யேகபோகம்

தம்மையது மறைத்ததொழி லாகுந்தோண
சமுசயங்க ளில்லைபிதில் சொல்லக்கேள்

அம்மைசிவ காமவல்லி யருளால்புத்தி
அறிவினால்கண்டுணர்ந்து தொழிலைச்செய்ய

செய்யும்வகைப் பூவும்பேய் பீற்கன்மூலம்
சித்தாமணக்கு ரசம்நாலு மொன்றாய்சேர்த்து

செய்யும்வகைக் கோர்நிறையாய் அரைத்துவாங்கி
செப்புகிறேன் இன்னுமொரு கருவைக்கே

வையமதில் மணவாள னிறந்தபோது
மாதாழு கண்ணீரும் உண்ணாப்பாலும்

உய்யும்வகை யிதுரெண்டு முற்கருவிய்சேர்த்து
உறுதிபெற திரும்பவுமே யரைத்துவாங்கே

வாங்கியந்தக் குளியாணை யஞ்சுபத்தும்
வறித்துப்போட் டதன்பிறகு ஏரண்டத்தெ

ஓங்கியந்தக் கருவேழு மொக்கக்கட்டி
புற்பனமா யிருட்டரையில் கலத்துத்தா

கரியதை மத்திக்கும் பேர்தசொல்லென
மறைநாலுவேதமொழி மறைபோன்சொன்ன
ணங்குமே சுழியுமை யுமைபுமை [ன்
மறைநாலு மறியாத எழுத்தையுன்னே. 37

ன்னியே மத்தித்தால் நிறமோசெம்மை
உறுதியிது பாப்பிரம்ம வித்தையாகும்
ன்னிமா தொருத்தி மாதளம்பூவாலே
கருமறைப்பு வருமறைத்த கருவைக்காட்டி
சொன்னதிவள் கருத்தொழிலை எனக்குச்சொன்ன
சோதித்துப் பார்த்துமெய்ச் சுருக்கமாக [ள்
சொன்னதிலே எள்ளளவுந் தப்போயில்லை
சுருபோக மநுபோக மதிலேகானே. 38

தி ய ா ன ம்

காணாத கருமையைச் செம்மையாக
கருவேழிலக் கருமையைச் சிமிளில்வைத்து
காணாமல் தாய்பதத்தில் வைத்துநீயும்
குறியறியச் சொல்லுகிறேன் தியானங்கேளு
வாணாளாய் நின்றவுயிர் சரீரத்துள்ளே
மறைபொருளாயிருசுழியும் ஒன்றாய்நின்ற
காணாமல் சொல்லுகிறேன் காசிமுலம்
கந்திருந வானபொரு ளம்மாவென்னே. 39

அம்மம்மா எனதுடைய தாயேதேனி
 அகமேவு மறைபொருளே தெனீவேயுளே
 அம்மம்மா ஆயிழையே தேனீருபாருடி
 ஆத்தாளே பூத்தாளே அப்பவான
 அம்மம்மா அப்பரையே திகம்பரையேயாதி
 அனாகியே கினோதியே வரசிவாசி
 அம்மம்மா முடிமூலத் தாளேயேழில்
 அருமறையின்பொருளான வருளேயென்னை
 அருளான முப்பொருளு மொன்றேயான
 அங்கரியே சங்கரியே மங்கேயங்கே
 பொருளான சர்க்குருவே யாமேதேனி
 பூமலரே மாமலரே பொய்யதென்ன
 மறைபொருளே யெனதகமே மறைக்கும்வித்தே
 மாசிலாப் பொன்னொளியே தங்கமான
 நிறைநிறையாய் மூலமனோன் மணியேதாயே
 நிற்குணமே சர்க்குணமே நீயேயென்னை. 41
 நீயாகி நானாகி யேகமாகி
 நிரஞ்சனமா பெவ்வயிரும் நீயேயாகி
 நாயாகிச் சேயாகி யேதுமில்லாத்
 நனியேக வெளியாகி யொளியுமாகி
 நொளிக் காலாகிப் புனலுமாகி
 நேசமாய்கை தீனியென்ற ஆசையாகி
 நாயாத பூவாகிக் கனியுமாகிக்
 கருவேழி லுருமறைத்த கருவேயென்னை. 42

சுவான திருவுருவே காசணமேயென்று
 கைமுறைபாய்ச் சொடசமா யுபசாரத்தோடு
 சுவான மவுனத்தா லெழுத்தாய்நின்ற
 கருத்தறிவால் தியானத்தால் மவுனங்கொண்
 சுவான கருவிருந்த சிமினாப்பாரு [டு
 கண்ணுக்குள் தோணுமல் மறைந்தேகிற்கும்
 சுவான திப்படியான் சொன்னசேதி
 கண்டறியச் சிமிள்தோண தியானங்கேளே.
 கேளேழு வெழுசபையி லடங்கிநின்ற
 கிரிமாவே லகிமாவே யகிமாவென்று
 கேளேழு மகிமாவா வாயாவென்றேநீயும்
 கிரிகைசித்தி வாதசித்தி யென்றேபோது
 கேளேழு தரமோத சிமினாப்பாரு
 கிருபையதாய் வைத்தகிமி ளமையுமையா
 கேளேழு கடிகைக்குள் தோணுந்தோணும்
 கெணிதம்வைத்து சொன்னதைத்தா னறிந்துபாரே.
 பாரேநீ யிப்படியே சொன்னபேச்சை
 பழுதுபட நினையாதே யிந்தமையை
 பாரேநீ யுரிமையுடன் புருவமையம்
 பணவிடைதான் திவ்யமிடப் பாரின்மீது
 பாரேநீ யுன்னையுந் தானு தான்காண்பார் [ண
 பாரப்பா வெளியையுந் கண்டா லுன்னககா
 பாரேநீ யிதுபார்க்கச் சே கமென்ன
 பாடுபடக் குருவருநால் பலிக்குந்தானே. 45

பலிக்குமடா திலதமது பசாகபூதம்

பகலிரவு முன்னுடைய கண்ணில்தோனும்

பலிக்குமிது மறைப்புவித்தை யெதிலுமிச்சம்

பரிசனங்கள் கடயிட்ட சபையினுடே

குலிக்கிநடை நடந்தசத்தங் கூச்சல்போட்டு

கூப்பிட்டிச் சையையுடே யிருந்தா லுந்தான்

சலிக்கும்வாய் சலிக்குமல்லா லொருவர்காணர்

சமுசயங்க ளில்லையிதற் கண்டுபாரே.

46

கண்டுபா ரிதினுடைய பெருமைமெத்த

கருவூரார் தந்தைதிரு மூலர்மைந்தா

கண்டுபார் தொண்டுசெய்து மறைப்புவித்தை

கருச்சொன்னு ரதுபோகங் கண்டேன்யானும்

கண்டுபா ரதுபோகம் விடாதுசொன்னேன்

காலமிது வேளையுனக் கிதுவேவேளை

கண்டுபார் முக்காலஞ் நிஜமேசொன்னேன்

கருவறிந்து அதுபவித்தா லதுபோகிதானே.

தானென்ற கருவமைப்பால் மறைப்புவித்தை

தான்பலிக்கு மல்லாது மற்றோர்காணர்

தானென்ற சிவயோகிக் கிந்நூல்வேணும்

தாணிதனில் மாநீடர்கட் கா கச்சொன்னேன்

மாமென்ற மாதுசிறு பெண்ணுள்வாலை

மாதளம்பூ மையான மெய்யாமிந்நூல்

தானென்று வந்ததிது சித்தர்க்கெல்லாம்

சர்வசித்து மாடுதற்கு இந்தமையே.

48

மய்யான திந்தமையைப் போகநாதன்
 மனதரிந்த மையெனவே சொன்னாரையன்
 மய்யான சுருக்கமிதின் கருவைக்கண்டால்
 வேதாந்தச் சிரோன்மணியாஞ் சித்தர்க்கெல்
 மய்யான சித்தனென விளங்கக்கேய்யும் [லாம்
 விகற்பமற்ற ரசகற்பம் உண்ணச்செய்யும்
 பொய்யாமற் பூரணத்தோ டுள்ளேதானாய்
 பூவேழில் மூவேழு மறியலாமே. 49

அறியலாம் பாப்பிரம்ம சத்திரூபம்
 ஆநந்த மதியமுர்தம் மதியும்தோண
 அறியலாம் ஏகவிரா மயத்தின்ருகும்
 அப்பாவு முப்பாவுக் கப்பால்நீயும்
 குறியிலா நிற்குணத்தின் குறியைக்காண
 குறிப்பரிய சர்க்குணமா முலகத்தோர்கள்
 அறியலா மவரவர்கள் பேதாபேதம்
 அறிந்தகுரு வுபதேச மருளால்முற்றே. 50
 அருளான அருள்பெறவுங் குருவுமாவார்
 அஷ்டசித்தி புரியஷ்ட மெட்டிற்காண
 வாள்பா மறைப்பென்ன வென்றுகேட்டால்
 மகத்தான சவுக்கா மென்றேசொன்னார்
 வேள்பா பெகிர்த்தசிவன் பாதத்தானே [டாம்
 வெளியாகக் கருமறைப்பைச் சொல்லவேண்
 நாளப்பா கொடிக்குள்ளே செய்யும்வித்தை
 நன்றாக வுசிரீர் படிதான்வாங்கே. 51

வாங்கப்பா வுவுருப்பு சல்லுப்புச்சுன்னம்

வாகான வெடியுப்பு படிகாஸ்சேரு
தாங்கப்பா ரோமநீர் படிதானென்று

சவ்வீரம் நவாச்சாரம் சீனந்தானும்
பாங்கப்பா முக்களஞ்சி ஒன்றாய்ச்சேரு

பதறாமல் கலக்கியல்லோ தெளியவைத்து
வாங்கப்பா தெளிவினுள்ளே மலைப்பிளிதானிட்டு
வரிசையுடன் தெளியவைத்து காச்சகாச்சே.

காச்சியதோர் குப்பியுள்ளே செயநீர்விட்டு

கைமுறையாய் மூன்றுதிரங் காச்சிக்கொண்டு
பாச்சியதோர் துரைக்கெல்லா முன்னீர்ஊட்டில்

படுமுன்னே சரக்கெல்லா மாளுமானும்
காச்சியதோர் குருச்செயநீர் மேருவிலேபோட்டு

களங்கமறப் பூஜைசெய்து சாபந்தீர்ந்து 33

பொருளான தொன்றுக்கு எட்டெட்டாயாட்டி

போக்குவரத் துள்ளுகூட மாசுவிபாதம்
பொருளான ததுகண்டு சாசுதிகண்டு

பொய்யாமல் மெய்ச்சுருக்க மையன்சொன்ன
பொருளான பொருள்மேவு மருளேபோற்று
போற்றிடுவா விருப்பாய்மெய்ச்சுருக்கமுற்றே

கருக்கிடை சூத்திரம்-60

சூதியென்ற பூரணமா மகண்டத்துள்ளே
 ஆக்காளைத் தொழுதுகின்ற ஐங்கரணப்போற்றி
 சூதியென்ற அறுநூறும் பெருநூல்தன்னை
 சூத்திரமா யறுபதுக்குள் சுருக்கிவைத்தேன்
 சூதியென்ற சர்க்குருவும் வெளியதாக
 திறந்திட்டேன் கைபாகம் மருந்தின்பாகம்
 சூதியென்ற கெவுனத்தி லோட்டம்போல
 விளைந்தமணி யிந்துல்தான் சொல்லக்கேளே.

கேளப்பா குருச்செய்நீர் வகையைத்தானும்
 கேசரம்போல் மனமத்துலைச்சுடர் சித்தரெல்
 பாச்சியதோர் குருச்செய்நீர் ராட்டக்கேளீர் [லாம்
 பாப்பிலே கிடுகாதே சொல்வேன்கேளே. 4

கல்லுப்புச்சுன்னம்

கேளப்பா மணியணியா யுப்பைவாங்கி
 கெடியான குருச்செய்நீர் விட்டுஆட்டி
 காளப்பா காய்ந்துதென்றால் ஓட்டில்வைத்து
 நன்றாகக் குங்குடந்தான் போடுபோடு
 தேளடா கொட்டுதல்போல் உப்புச்சுன்னம் [ரு
 ஜெயமாச்சு சுரக்கையெல்லாம் கொல்லும்பா
 மாளடா குருச்செய்நீர் வைத்தாயானால்
 மகத்தான வித்தைபிதி லாடும்பாரே. 5

குருச்செயநீர்

பாரப்பா கரியுப்புச் சுன்னம்நாலு

பரிவான வீரமொன்று லிங்கமொன்று
சேரப்பா கெந்தியொன்று சூதமேழு

திறமான குருச்செயநீர் கிட்டு ஆட்டி
வாரப்பா வெயில்முகத்தில் காய்ந்தபின்பு

வறுத்திடுவாய் மூன்றுநாழி கைதான்மட்டும்
கூரப்பா என்னாலே சொல்லப்போமோ

கோடிகித்தை நாழிகைக்குள் கூட்டுந்தானே.

கெந்தகக்களங்கு

தானென்ற கெந்தகத்தின் களங்குக்கேளு

தாய்சொன்னான் கெந்தகத்தை காங்கிக்கொண்டு
வானென்ற கரண்டிதனி லுருக்கிக்கொண்டு

மைந்தனே முளசூதக் காளிச்சாற்றில்
மானென்ற சோடசந்தான் சாய்த்தாயானால்

மகத்தான களங்கப்பா கோடிகித்தை
கோனென்ற களங்கொன்று ரெட்டிச்சூதங்
கூட்டுவது வீரமொன்று சாரமொன்றே.

ஒன்றான குருச்செயநீர் கிட்டு ஆட்டி

உலர்ந்தபின்பு வறுத்திட்டு நாழிகைதானென்று
நன்றாகக் கந்தகந்தான் ஆடுமாட்டு

நாவுண்டோ நாவுண்டோ என்னால்கூடா

ஞ்ருகச் செம்புகத்தி தன்னைக்கேளு
கற்றிது அவுரியிலைக்குப் படித்தக்காளி
ஞ்ருகப் பொரிகாரம் வீரத்தோடு
மடையனுந்தான் சேர்த்தரைத்துப்புகபூசே.

செம்புகத்தி

பூசியே ஒட்டில்வைத்து குக்குடந்தான்போடு
பொன்னுகுஞ் செம்பூறல் பிரிந்துபோச்சு
பூசியே செம்புபத்து வெள்ளியொன்று
வளமாகத் தகடடித்து சொல்லக்கேளு
பூசியே காரமொடு வீரஞ்சுத்தம்
அழகான நாயுருவி நெருஞ்சில்கட்டி
பூசியே குக்குடத்தில் செம்பின்ஊறல்
போச்சுதடா வேதைக்குப் புகழுந்தாமே. 9

லிங்கக்கட்டு

ஆமப்பா லிங்கத்தை சொல்லக்கேளு
ஆச்சீயம் மடையன் காரீயம்சூதம்
நாமப்பா வெண்கார மொன்றாய்க்கட்டி
சாதகம்போல் குருச்செயநீர் விட்டுஆட்டி
ஆமப்பா கவிசித்து மன்றுஞ்செய்து [ல்
வுப்பில்வைத்து சாமமொன்று எரித்தாயானு
நாமப்பா லிங்கமது கட்டிப்போச்சு
வாங்கப்பா நாலுலிங்கஞ் சூதங்கேளே. 10

மேற்படி செந்தூரம்

கேளப்பா பாதரச கெந்தியொன்று

கெடியான வீரமொன்று காரமொன்று

வேளப்பா குருச்செயநீர் விட்டுஆட்டி

வெயில்முகத்தில் காய்ந்துவரும் லிங்கத்தாட்டே

நீளப்பா சத்தகா கரம்போல்வித்தை

நீமைக்குமுன்னே செய்துவிட்டு வேதைபோட்டு

நாளப்பா செல்லாது குறுக்குவழிகுகதம்

நன்றான மருந்தெல்லாம் வாய்ப்புத்தானே.

நாகவித்தை

நானான நாகவித்தை சொல்லக்கேளு

தனிநாகம் ஒன்றுடனே குறம்பெட்டி

மானான அரிதாரம் துரிசிவெள்ளை

மைந்தனே வெண்காரம் வீரங்கட்டி

கோனான செயநீரை விட்டுஆட்டி

கொடியரவி முகத்தில்வைத்து வறுக்கும்போது

பானான நாகவித்தை ஆடுமாட்டு

பண்பாகப் புலத்தியனே கண்டுகொள்ளே.

காரீயக்கட்டு

கண்டுகொல்ல யாராலாந்து சித்தராலே

காசினியி லுள்ளவர்கள் கரணுவாரோ

விண்டுசொல்லக் காரீயத்தைக் கட்டக்கேளு

வெடியுப்பு அரிதாரம் வீரங்குதம்

குண்டுசொல்லப் பொரிகாரஞ் சேமங்கட்டி
 பாங்காக குருச்செயநீர் விட்டு ஆட்டி
 குண்டுசொல்ல ரவியில்வைத்து வறுத்துப்போடு
 துறைகோடி சூகூழ்மெல்லாம் வெளியிட்டேனே
 பட்டகுறை யுண்டாளுல் தூல்வந்தெய்தும்
 வெளியாகக் கருவெல்லாந் தோணும்பாரு
 பட்டகுறை யிதுகானே விதிமதியுங்காணும்
 சூஸ்திரந்தா நைபதிந்நூல் நடப்புக்கெல்லாம்
 பட்டகுறையேதென்றால் சூகூழ்மென்று
 முனிவர்சித்த ரிந்நூலை பொளித்தாரையோ
 பட்டகுறை பூரணந்தா னுதித்தாற்போல
 வளருமடர் அதுநூல் மிந்நூலுந்தானே. 14
 மனைன்ற திருநடனம்போலே சீவனந்தான்
 சொன்னமுறை சரக்கின் மைந்தாகேளு
 மனைன்ற மொழியுடையாள் பாதத்தாணே
 தேசத்தோர் தங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டா
 மனைன்ற சிவகாமி யென்தாய்ப்பூசை. [ம்
 வஸ்துவைப்போ லிந்நூலை வணங்கிப்பாரு
 கோனென்ற அருள்வெளியாய் ஞானம்வாய்க்கும்
 குடியிருந்தாள் மனோன்மணித்தாய் கூறினாள்.

தூரிசிசுண்ணம்

நறியதோர் தூரிசினுட ஆட்டைக்கேளு
 குண்டுபோல் தூரிசியொரு சட்டிவாக்கி

ஸாறியதோர் சிறுப்புலக்கா லறைத்துப்பூசி
 மைந்தனே சிறுபுடத்தில் தவளநீராம்
 ஆறியதோர் வெண்கண்டர்க் கொப்புமுண்டோர்
 ஆச்சரியம் கோடான கோடிவித்தை
 தேறியதோர் வெண்கண்டர் கழஞ்சிகரலு
 சேர்த்திடுவாய் சூதம்மெண்டு வீரமொன்றே.
 ஒன்றாகக் கெந்தியொடு பாதிசாரம்
 ஒக்கவே குருச்செயநீர் தன்னாலாட்டி
 நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு வறுத்துப்போடு
 நான்சொல்லப் போகாது வேதைப்போக்கு
 பன்னுகும் வெண்கண்ட ரிடைக்குரெட்டி
 பாச்சுவாய் சூதமது வீரமொன்று
 மன்றாகுங் காரிய பற்பமொன்று
 வார்த்தைப்பாய் செயநீரால் வறுத்துக்கொள்ளே

ரசம்நீறுபண்ண நாகக்கட்டு

கொள்ளவே ரசநீரா லாடுமாட்டு
 கோடான கோடிதொந்தம் விள்ளொண்ணுது
 மெள்ளவே நாகத்தின் கட்டுக்கேளு
 வெண்கண்டர் மால்தேவி காரசாரம்
 அள்ளவே குருச்செயநீர் கிட்டுக்கொண்டு
 ஆட்டியே நாகத்தில் பூசிவைத்து
 ஒள்ளவே பத்தெருவில் புடந்தானஞ்சு
 ஓடாமல் புசையடங்கி மாண்டுபோமே.

மென்ற அரிதாரம் சிகப்புக்கேளு
 புகழ்ந்ததொரு விஷ்ணுவின் மூலமாட்டி
 மென்ற மால்தேவிக் கங்கிபூட்டி
 சார்வாகச் சிறுகாடை புடந்தான்போடு
 மென்ற தாரமது சிகப்புமெத்த
 ஆச்சரியம் வேதைமுகம் அனந்தங்கோடி
 மென்ற கண்டருட் சிகப்புச்சொல்வேன்
 உவகுப்பு வெண்காரம் கூடக்கூட்டே. 19

உட்டியெல்லாம் செயநீரா லறைத்துக்கொண்டு
 குறியான கைபாகத் துடன்வறுக்க
 மாட்டியெல்லாம் எடுத்துப்பார் சிகப்புமெத்த
 மைந்தனே கோடிகவர் விரிந்துஆடும்
 போட்டுயெல்லாம் குருவென்ற செயநீராலே
 பிரபல்யம் குருக்குவழி வித்தைமார்க்கம்
 ஞ்டியெல்லாம் விரிவாகச் சொன்னென்பாரு
 புகழ்பெரிய வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளே. 20

வெடியுப்புச்சுண்ணம்

கேளப்பா வெடியுப்புச் சீனம்நோய்
 கெடியான குருச்செயநீர் விட்டுஆட்டி
 ளளப்பா காயவிட்டு வறுத்தாயானால்
 நன்றான வெடியுப்புச் சுண்ணமாச்சு

வரளப்பா சாரமிட்டு செயநீர்வைத்தால்
 மைந்தனே கோடான கோடிவித்தை
 தேளப்பா கொட்டுதல்போல் பாஷாணமார்க்கப்
 திரஞ்சொல்வேன் திறஞ்சொல்வேனென்றுய்த்து
 தானென்ற உப்பிரகம் வெடியுப்புச்சினம்
 சாரமொடு வெண்கார மடையன்கார்தம்
 வேமென்ற வெடியுப்பு ரோமநீரும்
 வீரமுடன் நேராக வரைத்துக்கட்டி
 வானென்ற குருசெயநீர் விட்டுஆட்டி
 வளமாகக் கவிசித்து சீலைசெய்து
 வானென்ற வெயில்முகத்தில் காயவைத்து
 வரிசையுடன் உப்பிலெப்பா எறித்தவாங்கே
 வாங்கவே தீபமொரு சாமமுட்டு
 மறுநாள் தான் கமலவன்னி சாமமொன்று
 தாங்கவே ஆறவைத் தெடுத்துப்பாரு
 தந்தம்போல்முழுக்கட்டு தன்னைச்சொன்னேன்
 எங்கவே வேண்டாங்காண் வாதிபென்றால்
 இங்கமுறை செய்தவனே யோகஞானி
 நீங்கவே வறுமையெல்லாம் தவறுண்டேபோம்
 எனினான பாதையடா இந்தநூலே. 23
 இந்தநூல் குஸ்திரந்தா நறுபதப்பா
 இயம்பினேன் கருக்குருவும் வெளிய்தாக
 முந்தநூல் அநுநூலும் சூட்சுப்போக்கு
 முனைபெற்ற கருவெல்லா மணிபேரலாக

தந்தநூல் செய்பாகம் கைபாகமெல்லாம்
 வெளியாகச் செய்யென்று சித்தர்மெச்சி
 தந்தநூல் லல்லவா வென்றுபேசி
 ஐயையோ விந்நூலை யொளித்தார்கானே, 24
 ஶ்ரணப்பா கோடிவித்தை செய்யும்நூலை
 கருவென்று லோகத்தில் வீட்டார்சொன்னேன்
 பூணப்பா தினந்தோறும் பூசைசெய்து
 புகழ்ந்துவைத் தெடுத்தடக்கம் பண்ணிவைத்தார்
 தோணப்பா இந்நூல்குஸ் திரந்தான்கிட்ட [டார்
 தொண்டுபண்ணி நடந்தாலுங் கொடுக்கமாட்
 பேணப்பா நூலதனைக் கொடுத்தாயானால்
 பெருகாகில் பீழ்வனத்தை பெருமைபொச்சே
 போச்சென்று யெண்ணுதே யித்நூல்தான்விட்டில்
 புகழ்ந்தரசு வாதியென்றும் ஞானியென்றும்
 பூச்சென்று சொல்வதல்லால் வேறென்றில்லை
 ஆச்சரியம் மெத்தமெத்த வறிவுண்டாகும்
 தீச்சென்ற தீசைபுண்டாம் மலுணமுண்டாம்
 நிலைத்தருளச் செயநீரும் போக்குமுண்டாம்
 வாச்சென்ற இத்தனையு மாறல்காணார்
 மகத்தான சித்திரந்தான் வாயத்தபேர்க்கே,

வெள்ளைப்பாஷாணக்கட்டு

வாய்த்ததொரு பாஷாணப் போக்கைக்கேளு
 மகத்தான வித்தையப்பா சொல்லொண்ணுது

ஏத்ததொரு ஊசரச்சார் சுன்னரீரில்
 எரித்துண்டு டோலேந்திர மிசைந்தோச்சாமம்
 மொய்த்ததொரு தேன்வளையல் மடையன்சினம்
 முறுதாரி சிங்கியொடு அப்பிரகங்குட்டி
 காய்த்ததொரு குருச்செயரீர் விட்டுஆட்டி
 களங்கற்ற பாஷாணம் பொதிந்துபோடே. 27

போடப்பா இருசீலை மண்ணுஞ்செய்து
 புகழான வுப்பில்வைத்து சட்டிமுடி
 காடப்பா வெளிம்புக்குச் சீலைசெய்து
 தணலூட்டு ஜாமமிரண்டு தீபம்போலே
 கோடப்பா திறமான பாஷாணங்குட்டு
 கூட்டுகிற குருவேது வென்றுயானால்
 நாடப்பா சுத்தியெங்கு மலைந்தாலுந்தான்
 நல்லவெள்ளை பாஷாண மிதற்கொவ்வாதே. 0

ஒவ்வாது யென்றுசொன்ன வகையேதென்றால்
 உத்தமனே பாஷாணம் ஒன்றுவாங்கி
 கவ்வாது வெள்ளீயம் ரெண்டுசேரு
 கனமான குதமது நாலுங்குட்டி
 மவ்வாது வெண்காரம் ஒன்றுஎல்லாம்
 மாளவே யெருக்கம்பால் விட்டுஆட்டி
 தவ்வாது வறுத்தெடுத்துப் பின்னுமாட்டி
 சாதகமாய் வில்லைதட்டி ரவிமுகத்திலைவயே.

யப்பா அப்பிரகம் முறுதாருசுங்கி
வகையான சீனமுடன் மூன்றுங்கட்டி
யப்பா கவசமதாய்ப் பொதிந்துசீகை
இயல்பாக செய்துலர்த்தி சன்னமீதில்
யப்பா சிறங்கையுப்பு இட்டுவைத்து
கைமுறையாய் உப்சிட்டு சன்னமிட்டு
யப்பா நிர்த்தமிட்ட வாலேதனைப்போற்றி
சாபமொன்று தீபவன்னி தன்னையூட்டே. 30

ஈட்டியிதை மண்திறந்து பார்க்கும்போது
உடன்கூட்டி களங்கென்ற உசத்திமெத்த
ஈட்சமிந்தக் களங்குதன்னை சொல்லப்போமோ
ஈட்சமெத்த கோடான கோடிவித்தை
ஈட்டியிந்தப் படியெல்லாம் வெனியாய்ச்சொன்னே
புகழ்ந்தரச வாதியென்று லிந்துல்பாரு
ஈட்டியிந்த சூஸ்திரத்தைக் கொடுக்கவேண்டாம்
கங்கைதரித் தோன்றனைக் கடக்கப்போமோ.

பாவென்றேன் தனித்திருந்து இந்நூல்தன்னை
புகழ்ந்துமெச்சி வாசித்துக் கருக்களாய்ந்து
பாவென்றே னிதைவிட்டு இருந்தாயானால்
வாய்ப்புழுத்து நாவியூக்க மரணமாகி
பாவென்றேன் புத்தியுள்ளோர் விவேகமுள்ளோர்
சாகாமலிருக்கவிந்நூல் கொடுக்கமாட்டார்

கவென்றேன் சாபமது போட்டதாலே

கொடுமையென்றஞ் குட்சமென்று மொனித்தாட்டே

அயச்செம்பு

பாரென்றேன் இரும்பினிட செம்புகேளு

பரப்பிலே விடுகாதே அடக்கி ஆடு

தூரென்ற மடையன் அப்பிசகம்கார்தம்

தூக்குவா யிடைசமனாய். ரெங்குப்பாதி

வாவென்றேன் பழச்சாறு விட்டு ஆட்டி

மைந்தனே நெடுங்குகையில் சில்லாகட்டி

திரென்றேன் கெந்திரெண்டு காரமொன்று

திறமான துரிகடனே சாரமொன்றே.

ஒன்றாகப் பொடிசெய்து குகையிதனுள்ளும்

உற்ற அறப் பொடிமேலும் தூவிக் கொண்டு

நன்றாகச் சில்லிட்டு சிலைசெய்து

நாற்பதெரு ஊற்புடந்தா னுறுவாட்டி.

சென்றாக ஆத்தியெடு சுத்தியுள்ள

செம்பாரு மிதினுடைய ஆட்டோமெத்த

பன்றாகக் கோடிவித்தை பென்றாளாத்தாள்

பதித்திட்டேன் குத்திசத்தில் பதித்திட்டேனே

பதித்தவித மின்னமொன்று சொல்லக்கேளு

பரப்பிலே விடுகாதே குட்சம்மைந்தா

விதித்தவிதம் முன்குகையில் நெருங்கித்தள்ளு

விரைந்துள்ளு மிட்டுகிங்கி கேசரமுஞ்சேர்த்து

தித்தவித முன்போலே புடந்தான்போடு
கனகமெத்த செம்பப்பா சொல்லொண்ணாது
தித்தவித மேதுனக்கு செய்பபக்கண்டால்
சதாபோடி சங்கமித்ததை வேதையாமே. 35

மென்ற செம்புக்கு முன்னோர் புடத்தில்
ஆச்சரியங் களங்கெடுத்து ஆடக்கேளு
மென்ற களங்கொன்று சூதம்மெண்டு
வீரமொன்று காரமொன்று ஒன்றாய்க்கட்டி
மென்ற குருச்செயநீர் விட்டுஆட்டி
தான்வருக்கக் கொலவித்தை தாண்டியாரும்
மென்ற தொழிலெனர்க்கும் சொல்லவென்றால்
வாப்பேசா திருந்தவிடு மென்னங்காணே. 36

மணவே யிம்முறைகள் செய்யும்போது
காட்டாதே யொருவருக்குங் கைபாகந்தான்
மணவே தவறாமல் கைமுறைபாய்ச்செய்து
குத்திரந்தானிருக்குமின்று சொல்லொண்ணாது
பேணவே கண்காணு தடக்கஞ்செய்து
பிரபல்யம் வன்றவன்டு பசிந்ச்சுகர்ந்து
முணவே ஆதாமமேல் சூதஞ்சென்று
முணியே காரணியே தாவேயென்னே. 37

மன்னவே சதாநித்தம் மனமேயுணி
ஏறடா ஆறிவங்கே பதத்தில்மீளும்

வன்னமே காயசித்தி யாகுஞ்சொன்னேன்
மகத்தான வித்தைபெல்லாம் வளரும்பாரு
அன்னமே தேகத்துக் கூடக்கூட்ட

அருள்தானே பொருளாகி ஆட்டுகிப்பாள்
முன்னமே சொன்னமுறை போக்கெல்லாம்பாள்
முட்டுகின்ற கைபாக முறையைப்பாரே. 38

துருசுசெந்தூரம்

பாருநீ துரிசியொரு கட்டிவாங்கி
பண்பாகச் சிவந்துநின்ற பாலைமூலி
வேருநீ அரைத்துருட்டிப் பொதிந்துகொண்டு
மேலாகச் சீலைசெய்து எருத்தானென்று
சேருநீ புடம்போட்டு எடுத்துவாங்கி

சேர்த்திடுவாய் சூதம்மெட்டி கெந்தியொன்று
வாருநீ பச்சிலைச்சார் விட்டு ட்டி

வறுத்துவிடு ஆயிரத்தெண் மாத்துமாமே. 39

மாத்தான குருக்களங்கு தனைக்கட்டொன்று
மடையனெடு சவ்வீரம் காரியபற்பம்
பாற்றான சாறுவிட்டு அரைத்துக்கூட்டி

பதருதே வறுத்தனைத்து உலரவைத்து
காற்றான தாகாது செங்கலிட்டு

கைமுறையாய்ச் சாமமொன்று எரித்துஆற
கூத்தான வேதையப்பா அசிகுட்சம்

கோடான கோடிகவர் கூடுங்காணே. 40

காரீயபற்பம்

ஆடுமென்ற காரீயம் சூதம்நேராய்
கூட்டுபொன் னப்பிரகம் மடையன்வீரம்
பாடுமென்ற கெந்தகழு மொன்றுய்க்கூட்டி
பதராதே குருச்செயநீர் வீட்டுஆட்டி
ஆடுமென்ற ரவியுலர்த்தி வறுத்துப்போடு
ஓகோகோ அத்திறந்தான் செய்தாயானால்
ஆடுமென்ற போக்கெல்லா மிதிலேபாரு
அப்பனே கோடிதொந்த மாடுந்தானே. 41

ரசமெழுகு

கோடியோ ரசமெழுகு வகையாய்க்கேளு
குருச்செயநீர் வீட்டுகறி யுப்பையாட்டி
காடியே குக்கிடத்தில் சுன்னமாகும்
நன்றாகச் சுன்னத்தில் காரசாரம்
வாடியே திரியாதே களஞ்சியொன்று
மையந்தனேசேரவொன்றுப் துணுக்கிக்கொண்டு
தேடியே பிங்கானில் செயநீர்வாங்கி
திறமான துரிசாறு களஞ்சியாட்டே. 42

ஆட்டியே பிங்கானில் வைத்துக்காய்ந்து
அப்பனே வைத்தெடுத்துச் செயநீர்வாங்கி
மூட்டியே கெந்தகத்தை யரைத்துக்காய்ந்த
உடன்வறுத்துச் செயநீர்தா னிறக்கிக்கொண்டு

பாட்டியே சூதத்தில் விட்டு ஆட்டி
 மைத்தனே வறுத்தெடுத்துப் பின்னுமாட்டி
 கூட்டியே வேதைக்குக் கோடாகோடி
 குறிப்பான ரசமெழுகின் கூத்தைக்கரணே

பாஷாணக்கட்டு

காணவே பாஷாணக் கட்டக்கேளு
 கைபாகம் சூக்ஷ்மபி கருவைத்தானும்
 பூணவே மணிக்காரம் நிமினை துத்தம்
 பூநீறு அப்பிரகம் வங்கஞ்சிங்கி
 தோணவே கற்பூரா லாத்திச்சூடன்
 சுருக்கான நவச்சார மினங்கன்சீனம்
 பேணவே ருருச்செயலீர் தன்னுலாட்டி
 பேசாதே சமபாகம் வெள்ளைதானே.

தானாகக் கவிசித்துச் சீலைசெய்து
 சாமந்தா னடுப்பில்வைத்து எரித்துப்போடு
 ணனேகேள் வடித்தெலும்பு போலேயாகும்
 உத்தமனே இதின்சுருக்கு எதற்குமில்லை
 தேனேகேள் பாஷாணக் கட்டத்தானும்
 சூகத்திலே விள்ளாதே மைந்தா சொன்னோன்
 மாணேகேள் இந்தயித்தை சூக்ஷ்மசூக்ஷ்ம
 மகத்தான பாஷாணக் கட்டுத்தானே.

சாரச்செந்நூரம்

பட்டான பொரிகாரம் கெந்தகழுஞ்சாரம்
 கலந்துநீ சமனாகக் கல்வத்திட்டு
 பட்டான கோரக்கர் மூலிச்சாற்றில்
 வடிமெழுகு போலரைத்துக் கவசஞ்செய்து
 பட்டான மன்செய்து காயவைத்து
 திறமான தோரெருவில் புடந்தான்போடு
 பட்டான நிறந்துரிசு நேராய்ச்சூதம்
 பாங்கான வீரமுடன் கெந்திகுட்டே. 46

சுட்டியே வெண்கார மொன்றுச்சேர்த்து
 குருச்செயநீர் விட்டரைத்து வறுத்தப்போடு
 சூட்டியே இப்படிதான் குருச்செயநீர்விட்டு
 அப்பனே அந்திரந்தான் வறுத்தாயானால்
 சாட்டியே வித்தைபென்றால் கோடிவித்தை
 நன்றாக வேதையுமே கோடாகோடி
 னாட்டியே துரிசினுட ஆட்டைக்கண்டால்
 ஒகோகோ பரத்தினடி காணலாமே. 47

காணலாம் பூமியிலே தோற்றமெல்லாம்
 சுருணையென்ற வித்தையல்லோ ஆதிமூலம்
 பூணலாம் மனதுக்கு மறுவேழமலம்
 புரியலாம் மூன்றெழுத்து ஏகமாகி
 தோணலாம் ஆகாச வெளிக்குள்சென்று
 சுருபமென்றும் பதியாவி நடனமாடி

458 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

பேணலாம் குருநிழலை தினந்தான்போற்றி
பிடித்தவழி சித்தரென்ற பெருமைதானே. 48

தாம்பிரபற்பம்

பெருமையென்ற தாம்பிரத்தின் பற்பங்கேளு
பேசாதக் கருவிடையம் சொல்வேன்மைந்தா
அருமையென்ற தாம்பிரந்தான் களஞ்சியாறு

அதிற்பாதி காரீய மிரதங்கூட்டி
உரிமையென்ற வெண்காரம் வீரம்கெந்தி
ஒன்றாகக் குருச்செயநீர் ழிட்டரைத்து

கருமையென்ற குக்குடத்தில் தவளநீராம்
கனகமடா வெகு கோடி காஷிபாரே. 49

நாகக்கட்டு

காஷியா யின்னமொரு தொழிலைக்கேளு
கைபாக மெய்பாகங் கருவைச்சொல்வேன்

ஆஷியாம் பொன்னிமிழை வீரம்காரம்

அந்திடைக்குப் பொன்னென்ற அப்பிரகஞ்சேர்த்து
வாச்சியாம் குருச்செயநீர் விட்டு ஆட்டி

மைந்தனே குக்குடத்தில் மடையன்போலாம்
பூச்சியாம் வேட்டுவன்தான் வைத்தகுஞ்சு

புதுமையொக்கும் நாகத்தின்போக்குத்தானே.

வசிகரம்

போக்கான வசிகரத்தின் குட்சங்கேளு

புகழ்பெரிய ஆவின்கோரோசனைகற்பூரம்

தாக்கான சுண்ணருட மூலிவேரும்
மகத்தான சந்தணமும் புழுஞ்சுட்டி
தாக்கான மந்திரம் ஒம்-ரா-ஹீம்வசிய
சர்வமோ கினிவா வென்றுபோடு
தாக்கான தில்லைடம் ஆட்டுப்போல
கண்டதெல்லாம் தேடிநின்று கதறும்பாரே.()

பாரப்பா கிரம்பொன்று கூடச்சேரில்
பரவசியம் ஜெகவசியம் எட்டுமாரும்
வாரப்பா செங்கழுநீர் பூச்சாறுவிட்டு
மைனம்போ லரைத்துலர்த்தி வைத்துக்கொ
சேரப்பா மத்தியிலே திலதம்போடு [ண்டு
திறமான வசிகரத்தின் சித்தியாச்சு
காரப்பா இதைமறைத்துச் சொன்னார்சித்தர்
கருவையெல்லா மிந்நூலில் கண்டிடாயே. 52

கண்டதொரு நூல்போலே யிந்நூல்தன்னை [டாம்
காசினியோர்க் கொருநாளும் கொடுக்கவேண்
கண்டதொருகருக்களெல்லாஞ்சொல்லவேண்டாம்
வெளியாகக் கைமுறை காண்பிக்கவேண்டாம்
பண்டதொரு சிவனுனை குருவினுனை [னேன்
பார்ப்பதியாள் தன்னுனை நூல் பதனஞ்சொன்
அண்டியொரு சீஷன்வந்து அடுத்தா லுந்தான்
அருமையுள்ளருஸ்திரத்தை யியம்பொண்ணுதே.

நாகபற்பம்

இயம்பவே நாகமொன்று சூதம்மென்று

இத்துடனே சவ்வீரம் காரம்பாதி

இயம்பவே பொன்னினப் பிரகம்காலும்

நீதியென்ற வன்னிகொர்ப்ப மரைதான்கட்டி

கயம்பெறவே செந்தகமும் கால்தான்சேர்த்து

கடியான குருச்செயநீர் விட்டுஆட்டி

கயம்பெறவே வறுத்தெடுத்துப் பின்னுமாட்டி

கைமுறையாய் மூன்றுதர மிப்படிபேசெய்தே

செய்யப்பா நாகபற்பத் தாளேகேகடி

திறமான வித்தையெல்லா மாட்டிப்பாரு

மெய்யப்பா சூ. மெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்

விள்ளாதே ஒருவருக்கும் கருக்குருவுமருந்து

நதயப்பா கிர்த்தமிட்ட பரணைப்போற்றி

தாயான சிவகாமி பாதம்போற்றி

கைபப்பா கைபாகம் வித்தையெல்லாம்

கண்டுணர்ந்த செய்தவரே சாஸ்கொள்வர்தே

தாமேதான் சாஸ்திரத்தை பார்த்தேட்டாலும்

நடைசொல்லிய ஒப்பிட்டு சதாசிவன் தன்னுணை

வாணென்று இந்து கைக் கைகொடுத்துநித்தம் [தே

வாசிபுங்கேகாளென்றுசொல்லி வகைசொல்லா

ஆமென்ற கருக்கொல்லா முணர்ந்துகொண்டு

அடக்கமாய் செய்தொழிவி னருமைபாரு

மென்ற மவுனத்தின் செய்கைபோலே
ஓகோகோ அந்தணிதவத முற்றும்பாரே. 56

ஞானம்

முற்றுகின்ற வாசியிலே அமுர்தமுண்டு
மொழியாமல் கேசரத்தின் உச்சரளி
பற்றுகின்ற இடைபின்சுழி முனைமூன்றுமொன்றாய்
பராபரமாய் வெளிகண்ட சோதிமூலம்
அத்தினின்ற அறிவுதனை மேலேநோக்கி
அறிந்துபோய் தேசிகனைப் புகழ்ந்துகொண்டு
சத்திரின்ற பாதத்தைச் சிந்தைசெய்து
சதாநித்தம் பூரணத்தைச் சார்ந்துநோக்கே,
நோக்கவே யிருள்வெளியாய் நடனந்தோன்றும்
துணுக்கமுள்ள இடிநாத முழக்கங்காணும்
பார்க்கவே மணியோசை சங்கிலிஞ்சை
பரமகுரு நாதர்நின்ற கைலைபங்கே
நாக்கவே மவுனத்தின் குழிகையங்கே
தோணுதெல்லாம் தேசணும் சுருபமங்கே
கார்க்கவே யெந்நாளும் கருணைபொங்கி
கடாவித்த வாலையென்ற கருத்துமங்கே. 57
அங்கென்ற புரியஷ்ட முழுதும்வாசி
ஆதார மேல்மூலத் தடக்கமங்கே
பங்கென்ற மனம்புத்தி ஆங்காரமூன்றும்
பஞ்சவர்க ளொத்துநின்ற பதமுமங்கே

462 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

சங்கென்ற பறப்பன்றிக் கடலூடேறி
தவசிருந்த குகைவிடு தலமுமங்கே
வங்கென்ற கேசரமும் ஞானவழிமார்க்கம்
மகத்தான முத்திகொண்டு வழிந்தாரங்கே.

வழியான சுடர்கோடி காந்திமீறும்
மதியிரவி யொன்றான மார்க்கந்தோன்றும்
சுழியான முனைவட்டக் கமலமாதா
துரியமென்ற சாகரந்தான் சுத்தியேறி
திறமான மனமுமொன்றாய்ப் பத்திபுத்தி
கூர்மைதரு மெய்ஞ்ஞான அதிதமுற்றும்
வீழியான கண்கண்ட சோதியெல்லாம்
வெளியான சூஸ்திரத்தின் விபரமுற்றே. 60

மெய்ஞ்ஞானம்-100

காப்பு

சின்தையுறு ஞானம் தெளியவுரை பாடுதற்கு
வந்தபஞ்ச பூத வாழ்க்கையே-செந்தமிழாற்
காவியந்தா னாயிரத்திற் கல்லா யொருநூறும்
தேவியெனும் பூரணியே செப்பு.

பூரணமாய் மும்மூர்த்தி வந்தவாறும்
பூமியென்றுந் திகிரியெனறும் படைத்தவாறும்

பாரணமாய் தேவியெங்கும் நிறைந்தவாறும்
கற்பமுண்ட ரிஷிகள்சித்தர் சாகாவாறும்
பாரணமாய்ப் பறவையொடு நாற்கால்சென்மம்
மானிடர்க ளுறுகின்ற குலத்தின்வாறும்
புருவதமாய் வீருஷுமாய்ப் புல்லதாகிப்
பாதாள சாகரமும் படைத்தவாறே. 1

படைத்தபடி யேதாலே நடந்துதென்றால்
பதற்றர்கள் சிவக்கியானம் படைத்தோரையா
படைத்துவிட்டேன் நூல்தனிலே ஞானமெல்லாம்
உற்பனமாய்க் கண்டறிந்தோ னவனேசித்தன்
விடைத்தவிடை அஞ்செழுத்தி லெல்லாமாச்சு
வேறான சிவமப்பா அங்கென்றோர்சொல்
படைத்துவைத்த பொருள்களெல்லாம்வெளியாய்பாடி
அப்பினால் மண்பிசைந்த குசவன்தானே. 2

குசவனென்ற பிரமனுக்கு சிருஷ்டிக்கத்தான்
கூறினார் சாம்பவனு ரருளினாலே
கீஜமான பத்துவகை திகைஷயாலே
சித்தரெல்லாம் பிரமனுட லபியைத்தட்டி
அசையாத மணிபூர மறிந்தாரையா
ஆகாச மென்றசிவந் தன்னைக்கண்டார்
ருசியான பூருவத்தில் நடந்தமார்க்கம்
உற்றுப்பா ரொன்றுமில்லை வெளியுமாச்சே.

ஆச்சப்பா பிரிதீனியின் கூறினாலே

ஆயிரத்தெண் கலைதனிலே ஒன்றுவாங்கி
நீச்சப்பா அப்புவதி லப்படியேவாங்கி

நிலையாத தேயுபினி லப்படியேவாங்கி
காச்சப்பா வொன் றசேர்ந்தா லுருவமாச்ச
கருணையுடன் வாயுவுமப்படி யேவாங்கி

மூச்சப்பா பிறந்ததுகாண் முழித்துப்பேச

மூர்த்தியப்பா ஆயிரத்தெண் கலையிலொன்றே.
ஒன்றான வஸ்துவினு லாண்பெண்ணுச்ச

ஒசையிட்ட மணிபூரம் பேசலாச்ச
நன்றாக விவ்வளவு மருளிச்செய்த

நாதமுடன் பிரமனார் கையிலவாங்கிச்
சென்னுல்பின் வயதுபன் றிரண்டுபத்தும் [ம்

செய்வதல்லா விவ்வளவுஞ் சொல்லவேண்டா
ஒன்றான வயதுக்குள் விட்டருறைமார்க்கம்

இருதயத்தில் தனைத்தெல்லா மெழுதிப்போடே.
போடென்றேன் உரைத்ததெல்லாம் வேறொர்சே

புருஷான கற்பனா யிரத்தெட்டாக
காடென்ற மூலிகையின் சாக்கினோடும்

காட்டினு பழியாத வஸ்துவாக
தேடென்றே மனிதருக்கு சாகாமூலி

செப்பினு கையறியார் தேசத்தோர்கள்
விடென்றே அகமிருக்க வதற்குளஞ்ச

வேதாந்தக் குருவிருக்க விடுபோடே.

தேக அழிவு

போமதுதா னேதாலே அழிந்துதென்றால்
 பொறிவழியின் சரிதைகெட நெஞ்சத்தாலே
 சூமதுதா னழியாது கற்பங்கொண்டால்
 அரணிவனும் பெண்மயக்க மாகாதப்பா
 நாமதுதான் வெளியாகச் சொன்னதல்லால்
 நாதாக்கள் நூல்தோறுஞ் சொல்லார்சொல்லா
 வேமதுதான் சடமென்று சொல்வதல்லால் [ர்
 வேதாந்தவெளிப்பேச்சையொளித்தார்பாரே

பாரப்பா சேவன்விட்டுப் பேசும்போது
 பாழ்த்திணைக்கிடங்குதென்பாருயிர்போச்சென்
 னுதப்பா அறிந்தவர்க ளாரும்இலை [பார்
 ஆகாசஞ் சேவனுடன் சேருமென்றும்
 சீரப்பா மண்ணுடனே மண்சேருமென்றும்
 தேகமப்பா அப்புடனே சேருமென்றும்
 காரப்பா தீயுடனே திச்சேருமென்றும்
 கருவறியா மானிடர்சன் கட்டைமாதே. 8

மாடுதா னானு மொருபோக்குண்டு
 மனுடனுக்கு அல்வளவுந் தெரியாதப்பா
 னுடுபெத்த நாகமென்பான் சுவர்க்கமென்பான்
 நல்வீனையோ தீவீனையோ என்பான்மட்டை

ஆடுகின்ற பஞ்சசே வதைதானப்பா

அந்தந்த இனஞ்சேரு மென்றுதோனார்
சாடுபெற்ற பெண்கள் தன்னைக் குறியாயெண்ணி
சாமான்ய தீயினிலே தயங்கினாரே.

9

தயங்காமல் பிழைப்பதற்கு இந்தஞானம்

சார்வாகிப் பாராட்டால் ஞானம்வேறே

மயங்குதற்கு ஞானமப்பா முன்னோர்கூட்டி

மாட்டினார் கதைகாவிய புராணமென்றும்

சயந்தனிலே யீப்புருந்த வாறுபோல

சாஸ்திரங்களாறென்றும் வேதம்நாலென்றும்

மயம்பெறுவா ரென்றுசொல்லி வேதனியாசர்

மாட்டினார் சிவனுருத் தாரத்தாலே.

10

உத்தாரந் தனிற்பாடி புராணங்கூட்டி

உலகத்தில் பாரதம்போல் கதையுண்டாக்கி

கர்த்தாவைத் தானென்று தோனோட்டாமல்

கபடநர் டகமாக வேதஞ்சேர்த்து

சித்தாக வழியாகச் சொன்னோர்க்கெல்லாம்

தீயிலே வேகுதற்குப் பொருள்போல்பாடி

பற்றாசை வைப்பதற்கு ஒப்பினையுஞ்செய்து

பாடினார் சாஸ்திரத்தைப் பாடினாரே.

11

பாடினதோர் வகையேது சொல்லக்கேளு

பாரதப் புராணமென்ற செய்தியப்பா

புயதோர் இராவணன்தான் பிறக்கவென்றும்

நிலையான தசரதன்சேய் வெல்லவென்றும்

புயதோ ரறுபத்து மூவரென்றும்

வருள்பெற்று ரவர்களென்றுந்தேவரென்றும்

புயதோர் மனிதரென்றும் அரக்கரென்றும்

மாட்டினார் நூல்தோறும் வகையாப்த்தானே.

எனென்ற கஞ்சன்முன்னுள் பிறக்கவென்றும்

தாரணியில் மாயவன்றான் பிறக்கவென்றும்

எனென்ற பஞ்சபாண்டவர்களென்றும்

வழக்கான காந்தாரி மக்களென்றும்

எனென்ற சிவகலையாய் வெவ்வேறுகூறும்

திரட்டினார் பாவமென்றுஞ் சிலதுகோடி

எனென்ற காசினியில் புராணங்கோடி

கட்டினார் மானிடர்கள் கழியத்தானே. 13

புழிந்திடுவார் பாவத்தா லென்றுசொல்லி

கட்டினார் நால்வேத மாறுசாஸ்திரம்

புழிந்திடவே சொன்னதல்லால் வேறொன்றில்லை

ஆதர்மமென்றுந் தர்மமென்றும் சென்டிண்டாக்கி

புழிந்திடுவா ரென்றுசொல்லிப் பிறப்புண்டென்றும்

உத்தமனாய்ப் பிறப்பெனென்றும்உலகத்தோர்கள்

புழிந்திடுவார் குருக்களென்றும் சீஷரென்றும்

சேவனத்துக் கங்கங்கே தெளிந்துகானே. 14

காண்ப்பா இப்படியே கதையில்லாட்டால்
 காசினியி லெல்லாருஞ் சித்தராவார்
 தோண்ப்பா மேல்வாம்பு கீழ்வரம்பென்றும்
 தொகுத்தார்க ளில்லாட்டால் பிழைக்கமாட்
 வீணப்பா சாதிபென்ப தாண்பெண்ணெண்டு [டா
 வேதங்கள் தத்துவங்கள் விரைந்துபாரு
 ஆண்ப்பா பெண்ணரவங் கடித்துதானால்
 ஆசைகொண்டா லவனவருஞ் சாகத்தானே
 சாகாம விருப்பதற்கு இந்தக்கல்வி
 தனையறிந்தா லவனயோகி யவனேனானி
 வேகாமல் வேகுமடா அமுர்தங்கொண்டால்
 வெனியாகும் வேதாந்த சாரமெல்லாம்
 ஆகாச மாயிரத்தெண் மலர்க்குள்ளாக
 அமுர்தமங்கே யிருக்குதடா அறிந்துபாரு
 தேகமெல்லாம் வச்சிரமிட்ட காயமாகும்
 சிவனிவனும் கற்பத்தைத் தெளிந்துபாரே]
 பாரப்பா தர்மமென்றும் பாவமென்றும்
 பாரிலே நடவாட்டால் சீவனமுமில்லை
 யாரப்பா சிவதலங்கள் தீர்த்தமென்றும்
 ஆடினாற் பாவமெல்லாம் போருமென்றும்
 சேர்ப்பா யிப்படியே ஞானமிந்த
 சேதியால் நடவாட்டால் காரியமுமில்லை
 வாரப்பா பூதானங் கன்னிகாதானம்
 மகத்தான கோதான மன்னந்தானே.

நன்னமிடு தானம்வஸ்தி தானமென்றும்
ஆலயத்தில் நெய்விளக்கு அபிஷேகந்தான்
நன்னபமா யிதினிலே வருவதேது
காட்டி லுள்ளோர்க் கிதுவேனு மல்லாநிலை
ன்னியதோர் கற்பென்று மழிவதென்றுக்
கருதிப்பார் ஞானத்தின் கண்ணினிலே
நன்னமிடு பதினெட்டு சாத்யென்ற
வகையெல்லா மொன்றப்பா மனதிற்கானே.

காணுநீ கேட்டாக்கால் சொல்லக்கேளு
- கருதிப்பார் பூதமஞ்ச எல்லார்க்குந்தான்
பூணுவத்தால் ஒவ்வொருவர் வீணேபேசி
அலைவ கல்லால் வேறுண்டோ ஞானக்கூறு
பூணுவதோர் பெண்ணாகையென்று சொல்லி
போக்கிக்கோ நீக்கிக்கோ பொருளைப்பாரு
பாணுனை மாட்டுதற்கு ஒன்றுக்கொன்று
மாட்டினார் சாஸ்திரங்கள்வகையாய்த்தானே.

ஆரொருத்தர்க் காணு மொருத்தராலும்
அப்பனே வுதவிசெய்யா நின்றுல்பார்த்தோர்
சாரொருத்த ரில்லைப்பா சகலருக்கும்
தாரணியிற் பிறப்புமில்லார் தவவுமில்லார்
பாரொருத்தர் பிள்ளைதாய் தந்தையென்றும்
பாட்டியென்றுமாமனென்றும் முறைதான்பேசி

சீரொருத்தர்க் கில்லாட்டால் பண்பேயில்லை
தேர்வதற்கு எந்தனுட நூலைப்பாரே.

20

நூல்பார்த்தா லிந்தமுறை ஞானந்தன்னை
நோய்கொண்ட சண்டாளர்க் கீயவேண்டாம்
கால்பார்த்துத் தேர்ந்துகொள்வா ரார்க்கானுங்
கைமுறையாய் ஞானத்தைக் கருதவேண்டு ம்
சேல்பார்த்துப் பிழைப்பதற்கு தேகந்தன்னை
சின்தித்துக் கொண்டேதான் திகிரிக்கேறு
போல்பார்த்து வேதியருக் கன்புசெய்தால்
புகழான பிரமனார்க் கிணையுண்டாமே.

21

உண்டான வெளிதானே வெளியிற்சேரும்
உறுதியாய்ப் பிரிதிவுதான் மண்ணிற்சேரும்
பண்டான கங்கையிலே அப்புச்சேரும்
பாங்கான அக்கினியில் தேயுச்சேரும்
மண்டாயோ காத்தோடே காத்துச்சேரும்
கலங்காதே யினந்தன்னைக் கண்டுபாரு
பெண்டாக்குப் பூதமைந்து புருடர்க்கோரைந்து
பிலத்துப்பார் நிலைத்துப்பார் சிவத்தின்கூறே.

கூறான அஞ்சபஞ்ச பூதந்தன்னிற் [சொல்
குமரனென்றும் குமரியென்றும் பேருண்டோ
தேறான தொன்றுமில்லை தெளிந்துபாரு
தெளிவான ஆண்பெண்தா னேதென்றாக்கால்

பிரான பிருதிவியு மப்புங்குடி
 மிருந்தாக்கால் பெண்ணுச்ச பின்னுங்கேளு
 வாறுண ஆகாசங் காத்துந்தீயும்
 பரிவாக மிருந்திருந்தால் புருஷனுமே. 23

ஆமப்பா அஞ்செழுத்து மூலமாச்சு
 அதினுலே யெட்டெழுத்துங் கூடிப்போச்சு
 ஆமப்பா ஒரெழுத்தும் நவதாச்சு
 நிச்சயமா யங்கென்று தீங்காரந்தோன்றி
 காணப்பா ஒங்கென்று கூட்டிப்பார்த்தால்
 அப்பனே யெட்டெழுத்தும் வால்தானே. 24

ஆமப்பா மண்தனக்கு நங்கென்றோர்சொல்
 அப்புதனக் கானதே மங்கென்றோர்சொல்
 தேமப்பா தேய்வுக்கு சிங்கென்றோர்சொல்
 தீர்க்கமாம் வாய்வுக்கு வங்கென்றோர்சொல்
 தாமப்பா ஆகாசந் தனக்குக்கேளு
 சாதகமா யெக்குருவுஞ் சொல்லார்சொல்லார்
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மகாரபீடம்
 நாட்டினே னறிந்துகொண்டியங்கென்றுனே

ஊணப்பா இப்படியே சிவத்தின்மார்க்கம்
 உற்றுப்பாரொன்றுமில்லை வெளியாய்போச்சு
 ஆணப்பா அஞ்செழுத்தில் மூலமாச்சு
 அதினுலே மூணெழுத்துங் கூடிப்போச்சு

காணப்பா ஓரொழுத்து நடுவதாச்சு

கீகூயமா பங்கொன்று திங்காரந்தோன்றி
காணப்பா நங்கென்றுங் கூட்டிப்பார்த்தால்

அப்பனே எட்டெழுத்தும் வாலைதானே
வாலைதனை யறிவதற்கு மூன்றெழுத்தைநாட்டு

மகத்தான சித்தர்களும் சொல்லாணையா
வேலையிலே முதலெழுத்து நங்கென்றென்று

மீறுதடா நடுவெழுத்து நடுவதாக
மூலமிதை யறிந்தாக்கால் வாதஞ்சித்தி

முக்கியமுள்ள சித்தருக்கும் சித்தனாவாய்
ஆலையத்துள் தத்துவந்தான் கொண்ணுற்றாயும்

அடவாகத் தோணுமல்லால் சேதிசேனே. 27
கொளப்பா பொன்மேரு விருத்தாந்தரனம்

கெடியான எட்டெழுத்தால் வானமுட்டி
தாளப்பா கீழ்முட்டி சங்கங்கொண்டு

சகஸ்திரத்தெண் கலைபஞ்ச வீதங்கூட்டி
காளப்பா காற்பத்து முக்கோணந்தான்

நயமான சக்கரம்போல் மேருவாகி
வாளப்பா அம்பல்வ ரதிலேதோன்றி

மகத்தான அஷ்டதிசை வருத்தவாதே. 28
வாளுன மேருவுக்கு வீதிநீளம்

வலுசமலு மாயிரத்தெண் கோடிகாதம்
கூருன திசையெட்டு மகலநீளம்

கோடியோ சனைதுர யாகுங்கண்டாய்

புறநா சமுத்திரந்தா னதிலும்ரெட்டி
 அப்புறத்தில் மண்கண்ட மதிலும்ரெட்டி
 புறநா சமுத்திரந்தா னதிலும்ரெட்டி
 சென்றபின்பு பூமிரெட்டி தெளிந்துகாணே. ()

பாணப்பா சாகரந்தா னதிலும்ரெட்டி
 கடந்தபின்பு பூமிரெட்டி சாகரமும்ரெட்டி
 புணப்பா பூமிரெட்டி புனல்தசன்ரெட்டி
 பூமிரெட்டி யதுகடந்தால் சாகரந்தான்ரெட்டி
 புணப்பா அப்பாலே பூமிரெட்டி
 அதுக்கடுத்த சப்தசா கரமேயாச்சு
 தொணப்பா கண்டறிதி லெட்டெழுத்தினாலே
 தொல்லுலகம் மேலுலகம் தொய்ந்துபாரே. ()

பாரப்பா வானமென்றும் பூமியென்றும்
 பல்லா யிரங்கோடி சுத்திலண்டம்
 பாரப்பா தீயாலும் காற்றினாலும்
 நிலைதங்கு மண்ணாலும் வீண்ணினாலும்
 வாரப்பா இவ்வளவுஞ் சத்திமூன்றும்
 மகத்தான சிவமஞ்சங் கலந்துக்கட்டி
 செரப்பா வதினாலும் பாராதாதி
 சிவசத்தி யிருகூறுந் தேசமாச்சே. 31

ஆச்சப்பா அஷ்டதிசை யெழுத்தினாலே
 ஆனென்றும் பெண்ணென்று மிரண்டுமாடி

அசனத்தியம்குருதின அருளிப்

பேச்சப்பா பூமிதனில் வனதிகெல்லாம்

பிரதாப பஞ்சபூ தந்தானப்பா

முச்சப்பா இதையறிந்து ஞானப்பேசு

முக்கியமுட னெந்தலுக்கு ஈசன்சொன்னா

பூச்சப்பா ஒன்றுமில்லை செகத்திலேதான்

பிறந்ததே யல்லாமல் வேறுண்டோகொல்

உண்டான பஞ்சகர்த்தாள் பூதத்தாலே

உசிதமுடன் பிறந்தேநான் கும்பந்தாங்க

அண்டரொடு தொழுதேற்ற கற்பங்கொண்டு

அடங்காத சமாதியிலே யிருந்துமீண்டு

தெண்டுடனே கமண்டலமுங் கையில்கொண்டு

செயமாக வந்தபின்பு ஈசன்கண்டு

அண்டனா ரெனைப்பார்த்து அருளிச்செய்தார்

அகந்தேற்றி ஞானியென அகத்தியனுமே

அகத்தியநீ யென்றெனக்குப் பேருமிட்டு

அருள்மீறும் யென்மகனே யென்றுசொல்லி

முகத்திலே முகத்தைவைத்து முத்தமிட்டு

மோகமுற்ற பெருஞானம் ஈந்தாரப்பா

செகத்தினிலே யெனைப்போலே சித்தரில்லை

சென்றேநான் பொன்மேரு வடுக்கத்தானே

இசுத்திலே பின்னுமொரு காரணத்தால்

இசையாண்டு பொதுகையிலே யிருமென்றோ

இருமென்று அதின்பிறகு நன்குநாயன்
 இருளநிறைந்த பூமியெல்லாம் வெளியதாக்கி
 அந்நுண்டய உத்தாரன் கேட்டுக்கொண்டு
 அழகாக மனுஷரையு மவதரித்து
 அரமாத வளர்க்தோங்க அன்னமென்றும்
 பலபலவரம் கோடிவஸ்து அருளிச்செய்து
 திறமாக ரிஷிகளொடு தேவர்போற்ற
 செந்தமிழோர் பதினெண்பா வையுமுண்டாச்சே.

பூச்சப்பா அதின்பிறகு நு லுண்டாக்க
 அரனெனக்கு அருளினார் வித்தையெல்லாம்
 பேச்சப்பா வாதத்தில் லக்ஷங்காப்பு
 பெருநூலைக் குறுக்கியது பனிரண்டு நூறு
 பூச்சப்பா வயித்தியத்தில் ரெண்டுலக்ஷம்
 முன்பின்னாய் பாடிவைத்தே னறிந்துபாரு
 ஏச்சப்பா ஞானமெல்லாம் லோகத்துக்கு
 இழுக்காகப் பேசுவா ரிந்தநூலை. 36

இந்தநூல் பத்து நூ றப்பாஞானம்
 எடுத்ததிலே தெளிந்தவுரை யிதுதான் நூறு
 சிந்தைதனில் வைப்போர்க்கு ஞானந்தங்கும்
 ஜெகத்திலே தீப்பிடித்து எரிந்துபோவான்
 காட்டுக்குள் நாய்போலே திரிவான்மட்டை
 சுந்தரம்போல் என்னுளைப் பார்த்தானாகில்
 தன்பமது பேசின்பம் தோய்ந்துபாரே. 37

பார்த்தகையிலே சட்டைமுனி மகன்தான்யபா
 பரிவாகக் கண்டறிந்தோன் பின்னாலிலே
 ஏர்க்கையிலே வாதமெல்லா மறிந்துகொண்டான்
 என்னுடைய சுந்திரான்போ லாருமில்லை
 கார்ச்சகையிலே கருவூரான் கொங்கணந்தான்
 கயிலாச சட்டைமுனி போகாதான்
 முர்க்கமுள்ள திருமூலர் கோடக்கர்தான்
 முனியான பிரம்மரிஷி ரோமன்றானே.

பிரமமுனி கமலமுனி மச்சகோடு

பிரதாப வாசமுனி புண்ணுக்கீசர்
 பரமமுனி நந்தீசர் கண்ணிசித்தன்

பண்பான இடைக்காடன் பதினெண்பேர்கள்
 திறமாக ரசவாத மூதியூதி

செகத்திலுள்ள மனுஷருக்கு செய்யச்சொல்லி
 வரமாக அவரவர்கள் நூல்கள்கட்டி

மானிடரைப் பிழைக்கவுந்தான் வகைசொன்னோடு
 சொன்னதல்லால் ஞானத்தைத் துலக்கவில்லை

சொற்பெரிய வாதமுறை மறைத்துவைத்தான்
 என்னைப்போல் வாதமொடு ஞானம்மென்றும்

எடுத்தமுறை தப்பாமல் சொல்லாரில்லை
 நன்னயமாய் சிவக்கியானங் கற்கவேண்டி

நாற்பத்து முக்கோண மேருபூசை
 சின்னமில்லா தசதீகைக் வேவைதமார்க்கம்
 செய்வதற்கு வாதமுறை திட்டிபாரே.

கட்டிப்பான் தேவியப்பா கைமுறையாய்ச்சொல்லி
 திடஞ்செய்வான் பலதுணை கவந்துபாரு
 னாட்டுசிப்பான் ஞானமெல்லாம் துலங்கிப்போகும்
 உரைதெரியா வேதமெல்லாம் தோணலாகும்
 கட்டியதாய் வாதமுறை சொல்லக்கெஞ்சி
 கிருபையுடன் கும்பிடுக்கல் சுன்னமாக
 கட்டமுடனவாச்சாரஞ் சீனங்கூட்டி
 தயவாகச் சுன்னநீர் விட்டுஆட்டே. 41

கூட்டியபின் வில்லைசெய்து கனபுடமேதீர்த்து
 அப்பனே பெடுத்துப்பார் கட்டிப்போகும்
 முட்டியதோர் வெண்சண்ண மாகாதப்பா
 முழுதுமிது கடுங்கார மில்லையப்பா
 நாட்டமுடன் கட்டியதோர் சிப்பிதன்னை
 நயமாக வெண்கருவா லாட்டிக்கொண்டு
 னாட்டவே முன்புடத்தில் கால்வெள்ளையாச்ச
 லுகோகோ மறுபடியு மரைத்துப்போடே. 42

போடப்பா இப்படியே நாலுதரம்போட்டால
 புடத்திலே நீதிபது வெள்ளையாகும்
 கூடப்பா வெடியுப்பு நீரைவிட்டு
 அரகரா வுமியோட்டி னுதிப்போடு
 தேடப்பா சிப்பிசுண்ணம் கடுங்காரமாச்ச
 திடமான நவாச்சாரம் நாலுக்கொன்று

முடப்பா கண்முடி முழிக்கும்போதே
முக்கியமாய் ஜலமாச்ச முறையாய்ப்பாரே

பாரப்பா டங்கணத்தைச் சிலமதாக
படுபாதி சூடனிட்டால் நீறதாச்ச
நேரப்பா வெடியுப்பு நீருங்குட்டி

நீதியுடன் மூன்றுவகை ஜலமும்நேராய்
பாரப்பா இச்சலத்தில் பாரையுப்பை

திறமாகக் கைமுறையாய் மாட்டச்சுண்ணம்
ஆரப்பா இதிலே லீரம்சினம்

அரியதொரு புழுக்கோடு பூரங்குட்டே.

44

கூட்டியே வெண்கருவா லாட்டிக்கொண்டு

குமுரவே துருசுக்குப் பூசிப்போடு

நாட்டமாய் கரியோட்டில் பொதிந்துலுத

நல்லவெள்ளை துருசுததான் காரமெத்த
ஆட்டுவாய் சூடனைத்தான் கவசங்கட்டி

அக்கினியி லெரித்தெடுக்க வேகமெத்த
மூட்டுவாய் மதயானை பட்டுப்போக

மூதண்ட குருவகையில் முழுகத்தானே.

45

முழுகியதோர் துரிசியினால் சிங்கிசெய்தால்

முறைகோடி யுரைக்கரிது மால்தேவிக்கு
பழுதறவே கவசமிட்டு கரியோட்டுள்ளே

பாரப்பா வுதிடவே சலவையாகும்

அழுகாத பிண்டத்தால் கோடிவித்தை

[ன்

அருமையுன்ன சுத்தார்க்கு முறையாய்ச்சொன்னே

குமப்பா சுந்தரன்றன் னுலைப்பாரு
எந்நூலு மதினோடே யிசைந்துபாரே. 46

சுந்திர்த சலவையதி லரிதாரந்தன்னை
எடுத்துப்பார் மல்லிகைப் பூப்போலேதானும்
சுந்திருந்த சரக்கெல்லாம் சத்துபண்ணும்
அடங்காத களங்கெல்லா முறையாய்செய்யும்
சுந்திருந்த மணியந்த மலைபோலுண்டாம்
மாத்திருநா ருகுமப்பா தொந்தமேறும்
சுந்தமண்ணும் தண்ணீருங் கண்டாயானால்
பலிக்குமடா வாரச்சித்தி பகருங்கானே. 47

காணப்பா கோவிலென்ற தீர்த்தமென்றும்
காசினியிற் செம்பாலே விக்கிரகமென்றும்
தோணப்பா அறியார்கள் மூடச்சாதி
சுணைகெட்ட மடையாப்பா சாம்பல்பூசி
கணப்பா வெறும்பிலுக்காம் சைவமார்க்கம்
வேரோடே வந்தாப்போல் சிலுப்பிக்கொள்
காணப்பா நூலான பூராணம்பார்த்து [வான்
கொடியான தீயிலே வெந்திட்டாரே. 48

வெந்திட்டார் சலிக்காம சிருந்துக்கொண்டு
விமலனுக்கு விமலனென விரும்பமாட்டார்
வந்திட்டார் செம்பதனி லடக்கம்போல
பழிகார சடலம்விட்டு பஞ்சபூதம்

மைந்திட்டார் போலவே ஆகாசந்தான்
 அரனோடே சேர்ந்துதப்பா வுடல்மண்ணைச்
 குந்திட்டார் ஒருநிலையா யிராமலேதான்
 கூறுகெட்ட பஞ்சவர்க ளஞ்சும்போச்சே. 49

பேச்சப்பா இவ்வுடலம் பிறக்கும்போது
 பூமிதனி லுறுநிறை சென்மமின்றி
 பேச்சில்லா நாற்காலின் சென்மமின்றி
 பெரும்படைப்பு பறவையின்றி விருகடிமன்றி
 ஆச்சப்பா கணங்களன்றி அரக்கரன்றி
 அழகான எழுபிறப்பில் மனுஷனென்றே
 வாச்சுவே யாமாகி லரிதரிதப்பா
 மாண்டிராய்ப் பிறப்பதுதான் அரிதுதானே.

அரிதப்பா ஊமையன்றி செவிடுமன்றி
 அவன்கால்லை மொண்டியன்றி குருடுமன்றி
 அரிதப்பா பிறப்பதுதான் யின்னுங்கேளு
 அழகான முப்பத்து ரெண்டுறுப்பில்
 அரிதப்பா குறைவின்றி பிறப்பானாகில்
 அழகாக மெய்முகந்தா னிருக்கவேணும்
 அரிதப்பா இப்படியே பிறந்தானாகில்
 அருளான தமிழ்வார தரிதுதானே. 51

அரிதப்பா தமிழோடு பதினெண்பாலை
 அரிதப்பா கற்கிறது கடினமெத்த

அரிதப்பா கற்றதினால் விளையும்புத்தி
 அரிதப்பா வருகிறது மோடரன்றி
 அரிதப்பா படிப்பதுதான் வாசிக்கத்தான்
 அரிதப்பா இரக்கமொடு ரக்ஷிப்புத்தான்
 அரிதப்பா இதில்வேறு ஞானபீடம்
 அரிதப்பா சிவக்யான மருள்வோர்தானே. 52

ஞான சிவக்யானங் கற்றோராகில்
 சாகாமல் கற்பமுண்டு இருப்போனாகில்
 ஞான கள்மயக்கமதில் சிக்கானாகில்
 மானிலத்தி லவன்சரிதை யரிதப்பாக்கேள்
 ஞான ரிஷியாகி சித்தனாகி --
 தெரிசிக்க வடங்காத நாதனாவார்
 சூலர்க ளாகிலப்பா வென்று:வில்லை
 அரகரா சிவக்கியான மருளுவீரே. 53

அருளான சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்
 அப்பனே சட்டைமுனி வகையாய்சொன்னார்
 குருமொழியா லொன்றிங்கே மறைத்துவைத்தார்
 கொடிதான நல்லெண்ணை விடுகுமார்க்கம்
 அருவாக சட்டைமுனி சொன்னமார்க்கம்
 கைமுறையாய் பண்ணையிலே கவடுநீக்கி
 உருவாக எண்ணையதிற் படியரைதான்விட்டு
 உண்மையாய் சவுக்காரம் பதமாய்ச்செய்யே.

செய்யப்பா எண்ணைதனை களத்திப்போட்டு

திறமான வத்துவினா லாட்டினுக்கால்

வையப்பா வஸ்துவினா லாட்டினுக்கால்

வாதசித்தி ஞானசித்தி காயசித்தி

பொய்யப்பா சொல்லவில்லை வண்டுவேகம்

பூதாட்ட சரக்குவகை குருவுமில்லை

ஐயப்பா கோரக்கர் வெளியாய்ப்பாடி

அலைச்சலா யிருக்குதப்பா அறிந்துபாரே. 55

பாரப்பா கொழுஞ்சியதின் காயினுள்ளே

பரிவாக அதில்வளைந்த புழுதானப்பா

சீரப்பா குளவியைப்போல் தியானஞ்செய்து

திறமாக குடைந்துவந்த குருவண்டாச்சு

ஆரப்பா யெனைப்போலே சொன்னுமில்லை

அறிந்துபார் கொங்கணவன் மறைத்தசேதி

நீரப்பா உண்டான வகையேதென்றால்

கீலைத்துப்பார் பூமிதனின் கற்கண்ணும்பே. 56

சுண்ணமென்றால் சிப்பியல்ல அண்டமல்ல

சுகமான நண்டல்ல நக்சையல்ல

சுண்ணமென்றால் சங்கல்ல பூநீரல்ல

தொடுகுறிபோல் வெள்ளைகல் சுண்ணம்பண்ணி

எண்ணமுடன் சரியிடையாய் சாரங்குட்டி

இதமாகக் கல்வத்தி லாட்டும்போது

வண்ணமுள்ள மாரியதா யிந்துப்புத்தரின்

வகையான சாரமிடை பொடித்துப்போடே.

பாடப்பா தெளிவாகு மொன்றில்வாங்கி
 புகழாகச் சூடனிட்டால் உப்பதாகும்
 பாடப்பா சவுக்காரங் காமென்றும்
 அழகான கற்பூரம் உப்பினாலே
 பாடப்பா இந்துப்பு சவ்வீலிங்கம்
 செயமான அண்டமொடு சுண்ணமப்பா
 பாடப்பா சரியிடைதா னிறுத்துக்கொண்டு
 அப்பனே பூரீரெட் டொன்றுபோடே. 58

பாட்டதனை நாதவிந்தா வரைத்துக்கொண்டு
 புகழான தங்கத்தில் பூசபூச
 பாட்டதனை யிதின்மேலே சீனச்சுண்ணம்
 வளமான பூரீறும் சரியாய்க்கொண்டு
 பாட்டதனைத் திறப்பதற்குப் புழுகுநேரே
 புகழான சுண்ணத்தில் விட்டு ஆட்டி
 பாட்டதனைக் கவசமிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
 நலமான அஞ்சுசுண்ணக் குகையிலாதே. 59

பாடப்பா கனபுடமே தீர்த்தபின்பு
 உத்தமனே தங்கமது வெள்ளைநீறும்
 பாடப்பா தங்கமது குருவுமாச்சு
 இந்தவகை சுண்ணத்தால் தொந்தங்கோடி
 பாடப்பா செந்தூரக் கட்டுகோடி
 வளமான குளிகையொடு களங்கங்கோடி

போதப்பா ஆதியென்ற நீரின்வேகம்

போட்டுதடா தங்கத்தின் சுண்ணந்தாளே

தானென்ற சுண்ணத்தில் வீரபூரம்

தனிச்சீனம் புழுகிட்டு விர்தாலாட்டி

வானென்ற பாரையுப்பைக் கவசங்கட்டி

மாதமொன்று ரவிதனிலே காயப்போட்டு

ஏனென்ற பொரிகாரஞ் சுண்ணம்பண்ணி

இளகவே சவ்வாறு ரேகித்தேதான்

கானென்ற வுப்புக்குக் கவசங்கட்டி

கரிதனிலே யுருக்கிடவே மணியதாமே.

61

மணியான வுப்பதனை பச்சையாலாட்டி

மகத்தான கவலோகந் தன்னிற்பூசி

தனியாக கவினிலே கறுத்துப்போதும்

தாந்திரும்பிப் பார்க்கவையிலே தங்கமாகும்

பிணியில்லா வுப்பிலிட வேதையப்பா

பேசாதே ஆறுபத்து காதுமாத்து

அணியாக முன்னைத்த தங்கச்சுண்ணம்

அப்பவே வெள்ளிதான் தாற்றுக்கொன்றே

ஒன்றிடவே மதினெட்டு மாத்துமாச்சு

உண்மையினை சொல்லிவிட்டே னுருஞ்சொல்ல

நன்றான சவுக்காரச் சுண்ணத்தாலே

நலமான சாக்செல்லாம் சுண்ணமாச்சு

துன்றன வஸ்துவைக்கொண் டாடவேனும்
 உத்தமனே சொல்மொழியும் பொய்யாதப்பா
 துன்றதனில் வைத்தசுடர் போலவீசும்
 துன்றன வஸ்துவீத்தை ஆட்டந்தானே. 63
 தானவனு யிருப்பதற்கு திகைக்கவேனும்
 சாம்பசில னென்பதற்கு இந்தஞானம்
 தானவனு யிந்நூல்நூ றுந் கற்றானாகில்
 சாதகமாய் ஞானத்தின் கருவுங்காண்பான்
 தானவனுய் திகைக்கவிதி ரெண்டுநூ றுந்
 தானகத்தால் யாவர்க்கும் குருவுமாகும்
 தானுனவாதந்தி லீண்டு நூ றுந்கற்றால்
 சுவைத்தான் பார்த்தீதார்க்குப் பொய்யாகாதே.
 பொய்யாது சட்டைமுனி னுலைப்பாரு
 புகழான கற்பமுறை வாதமுறைஞானம்
 பொய்யாது மற்றவர்கள் அல்களெல்லாம்
 பெருவழியாய் முன்பின்னாய்ப் பாடினார்கள்
 பொய்யாது காயத்தில் வழலைமார்க்கம்
 புகழாகச் சொல்லிவிட்டான் சட்டைமுனியப்பா
 பொய்யாது கற்பங்கள் கொள்ளும்போது
 பூலோக ஞானிசெய்யும் புதுமைகளே. 65
 கேளப்பா கைமுறையை விட்டுமாண்பர்
 கெடியாக விருக்குகள் னோடுசாராயங்
 கேளப்பா கொடுப்பதற்கு கொள்வான்மட்டை
 கூறான ஞானியென்றால் கொடிதுதானே

நாளப்பா தள்ளிவிட்டு கற்பங்கூறு [வாண
 நலமாகக் கொண்டவன்தான் தேரேறிப்போ
 வேளப்பா குடுகுடுக்கை கெஞ்சாகொண்டால்
 மெய்நிறைந்த கற்பமெல்லாம் வீணதாமே. 66

ஆமப்பா அகம்பிரமை பிடித்தமட்டை
 ஆகாத வழியவனை யடுக்கவேண்டாம்
 ஏமப்பா முறையோடே யிருந்தானாகில்
 எல்லார்க்கும் குருவாகு மவனேசித்தன்
 நாமப்பா கண்டபடி உண்மைசொன்னோம்
 நாதாக்க ளிப்படிதான் உண்மைசொல்லார்
 போமப்பா கற்பத்தைக் கொண்டானாகில்
 புகழான நமனுக்கு நமனாவானே. 67

வாமென்ற ஞானத்தின் குருவேதென்றால்
 மாசற்ற நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
 காணென்ற கதைபுரா ணங்கள்போலே
 கட்டினார் சாஸ்திரங்கள் கவடதாக
 ஏனென்ற தெந்தனா லன்னுலுநூறும்
 இசையாகக் கற்றோரே பெரியோரையா
 தானென்ற அறிவெல்லா மதியாய்வின்று
 சார்ந்திட்டார் சித்தரென கற்பத்தாலே. 68

கற்பத்தை சொல்வதற்கு குருவேனுமென்பான்
 காரணத்தின் நூல்பாரான் விதிவசமேயென்பான்

சுற்பமென்று சொல்லியவ னழிந்துபோவான்
 அளவாக்க கைமுறைக்கு நூலைப்பாரான்
 சீற்பமென்று அலங்காரப் பேச்சதாக [ன்
 திறந்தப்பா நூல்கரைக்காய் கரிக்காமோவென்பா
 சீற்பமென்றே மனமுறைந்தா லவனேஞானி
 நிலைத்துதப்பா கிவக்கியான நிலமைதானே.

தானென்ற வாலையிலே மூன்றெழுத்தைச்சொல்வார்
 தனங்கோடி யீந்தாலு ஞானம்பேசார்
 ஏனென்ற யவ்வாதி சாகாமுன்றே [பாரு
 டெழும்பியதோர் மலர்தொடுத்து எண்ணிப்
 தேனென்ற தசமாச்சு மூன்றெழுத்தும்சேரு
 திறமான வாலையிதை யறிவான்சித்தன்
 வானென்ற வாலையிலே அஞ்செழுத்துங்கூடில்
 மகத்தான நாதத்தின் வீடதாமே.

70

விடுதனை செயமாகக் கட்டிக்கொண்டு
 வேதாந்த பஞ்சவர்க ளிருக்கவேண்டு
 கூடுதனை விட்டுதான் போகாமல்தான்
 கொள்ளடா கற்பமுறை யறிந்துகொண்டு
 நாடுதனி லிருந்தென்ன காட்டில்வாழ்ந்தென்ன
 நலமான சிவக்கியானந் தங்கிற்றானால்
 பேடுடனே சேர்ந்ததின லாவதேதது
 பித்தர்களே அரிக்கையினால் பிலத்துக்கொள்ள.

பேர்த்தொரு மதியிரவி மேருதன்னை

பேணியே வலஞ்சுற்றி வருவதேது
நிலைத்துப்பார் உன்னுடைய சுவாசம்ரண்டும்
நிறுத்ததின்னால் தோணுமடா யோகவாக்கியம்
மலைத்துவிட லாகாது சூரியன்றான்

வந்ததெங்கே போனதெங்கே மயக்கமப்பா
கலைத்தகலை சந்திரன் தான் பிறைநானென்று
காட்டுவது மாயமப்பா கண்டுபாரே.

72

பாரப்பா வன்னுடைய சத்தியெட்டும்

பரிவாக ஆறுதலந் தன்னிலேதான்
பாரப்பா அக்கங்கே மலர்க்குள்ளாக

பாரப்பமும் பரையுமங்கே தலந்தோறுகின்றான்
ஆரப்பா அருபமன்றிச் சருபமன்றி

பந்திரின் றுயிரத்தெண் மலர்க்குள்ளாக
பாரப்பா இவ்வளவு மந்திரதாயானால்

பண்பான தானவனும் பகரக்கேளே.

73

கேளப்பா மந்திரங்கள் தந்திரங்கள்

கெடியான எட்டெழுத்தி னாலையாச்ச
கேளப்பா தேவரிஷி சித்தமென்றும்

கிருபைபுள்ள ஞானமென்றும் வாதமென்றும்
கேளப்பா தவசென்றும் பராபரமென்றும்

கிண்டிப்பா எட்டெழுத்தின் கிருபையாச்ச
கேளப்பா இவ்வகையினால் மனநென்றே

கேசரத்தில் பாய்ந்தாக்கால் சித்திசெய்யே.

த்தித்தால் சிவன்வேறே யிருக்கிறானே
 தேகசித்தி யில்லாட்டால் சிவன்வேறப்பா
 த்திபெற்ற தெதினாலே யகத்தியனென்று
 மோகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
 த்திபுட னுதியிலே சூத்திரானப்பா
 பரிவாக எந்தனிட கூறுதான்கேளு
 த்தியமா மேருவுக்குத் தென்புறத்திலப்பா
 சார்புதனி லிருக்கிறதோர் வேதியோனே. 75

வேதியனை யடுக்குமுன்பு கற்பங்கொண்டு
 மேதினியில் சஞ்சாரச் சமாதிசெய்து
 ஆதியிலே பிறந்தவுட லுழியாழுத்தி
 அகம்விட்டே அகம்புக்க வழி மன்மார்க்கம்
 தியிலே கற்றறிந்து அறிவினோடே
 நேர்த்துகொண் டிருக்கையிலே சூருதான்வந்தார்
 வாதனைக்குச் சென்றடுத்தேன் வாவாவென்றார்
 வருந்தினே னாகமத்தின் வரிசைகேளே. 76

கேளப்பா ஆதியிலே சூத்திரனாவென்று
 கெடியான எக்கியங்க ளவர்க்குமேது
 கேளப்பா இருந்தகும்பந் திபோலாட்டி
 நேராக அதினுள்ளே பாயச்சொன்னார்
 வேளப்பா கும்பத்தில் பிறந்தபின்பு
 மிதமான கும்பந்தான் பெண்ணுபமாச்ச

ஆளப்பா எனையின்ற கும்பம்பெண்டான்
ஆகாச எக்கிபத்திற் பிறந்தேன்பாரே.

77

பாரப்பா கும்பேஸ்வரி தனக்குப்பிள்ளை
பாடுபட்ட எக்கியவே தியர்க்குப்பிள்ளை
சீரப்பா வளர்த்தெடுத்தார் சகலசித்தம்
திரட்டியே யுருட்டினார் தந்தாருண்டேன்
ஆரப்பா எனைப்போலே பேறுபெற்றார்
ஆருமில்லை யப்பாநான் மேருச்சென்றேன்
சேரப்பா வென்றுசொல்லி சிவனும்வந்தார்
சீவன்முத்தி யப்பாநான் பெற்றபேரே.

78

பெற்றபே ரெப்படிதான் வந்ததானால்
பேரான அறிவாலே சித்தனானேன்
உற்றதொரு சூத்திரர்க்குச் சொன்னஞானம்
உரைத்தமொழி தவராது வுணிப்பாரு
பத்தியுடன் தீர்வதற்கு தீகைவிதிதன்னை
பத்திப்பார் மேருவுக்குந் தானம்தோறும்
சித்தனார் தானவனாள் செகமெல்லாந்தான்
சில்லரையி் னெழுத்தங்கே தெரியும்கானே.

()

காணப்பா சரஸ்வதி பெழுத்துங்காணும்
கைமுறையாப் லட்சுமியி் னெழுத்துங்காணும்
பூணப்பா ருத்திரியி் னெழுத்துங்காணும்
புகழான மயேஸ்வரியி் னெழுத்துங்காணும்

பாணப்பா சிற்பலாயி னெழுத்துங்காணும்
 சொல்லுகிற மகோன்மணியி னெழுத்துங்காணும்
 பணப்பா சிவசத்தி மார்க்கந்தோணும்
 பேசாதே திகைக்கவிதி யிருநாறும்பாரே. 80

சாராமல் போனாக்கா லொன்றுமில்லை
 பார்த்தவர்க்கு சித்திக்கும் பரிந்துகாணும்
 சேராமல் போனாக்கா லொன்றுமில்லை
 நிலைச்சுதப்பா தேர்ந்தபின்பு கண்டுகொள்ளு
 சாராமல் போனாக்கால் சார்போயில்லை
 சாஸ்திரத்தைப் பார்த்ததின லென்னவுண்டு
 சேராமல் சேராதே திகைக்கண்டு
 திறமான கற்பமுண்டு தேறுவாரே. 81

தேறுமென்று சொன்னாக்கால் தேறுவாரே
 செத்தசவம் போலிருந்து வழியைப்பாரு
 வேறுதுறை யேதுமில்லை வழலைதொட்டு
 மேதினியில் கற்பமெல்லா முண்டுதேறி
 மாறுடனே திகைக்கவிதி ஞானத்தோடு [ண்டு
 மாகிலத்தில் வாழ்க்கையிலே புரைத்துக்கொ
 ளுருக ஞானவிதி தன்னைக்கற்று
 கொண்டேறு தோலாசை தள்ளிப்போடே.()

போடேதான் பெண்ணாசை பொழிந்துதானால்
 புகழான கற்பமது தேறுந்தேறும்

நாட்டமுடன் பெண்டாசை பிள்ளையாசை
 நலமாக பெற்றதாய் தந்தையாசை
 காட்டியதோ ருடப்பிறப்பி னாசைதள்ளி
 கலந்ததொரு சுற்றத்தா ராசைவிட்டு
 ஓட்டினே னென்றுகையி லோடுந்தா ளும்
 உடலோடும் புலித்தோ லுந் தரிப்பார்வீணே.
 வீணப்பா இவ்வாசை விட்டேனென்று
 வேற்ற மரம்போலே திரிவான்மட்டை
 தோணப்பா சொல்லுகிறேன் தூலைப்பாரு
 தொடுகுறிபோல் சுற்பமுண்டு கோணியேறு
 ஆணப்பா ஆணுவத்தை விட்டேனென்று
 அலைந்தாக்கால் வாய்பேச்சால் ஞானமாரோ
 ஊணப்பா சொல்லுகிறேன் அமுர்தங்கொண்டால்
 உடன்சித்தி வருவதற்கு தூலைப்பாரே. 84
 தூல்பார்த்து துறையேற வேணும்வேணும்
 உற்பனமாய் பாராட்டால் அலைவான்மாடு
 செல்பார்த்துப் பிள்ளையுடன் இல்லத்தோடே
 சேர்ந்ததொரு பெண்ணாசை கொண்டுவாழ்த்து
 போல்பார்த்து சவம்போலே திரிவாயப்பா
 போக்கோடே தேறவென்றால் ஞானம்பாரு
 கால்பார்த்து சுற்பமுண்டு அமுர்தமுண்டு
 காரணத்தின் சித்தனென்று பேர்கொள்வாயே. 85
 கொள்ளாமல் பூதலத்து ஞானியெல்லாம்
 கூறுடனே ஞானமெல்லாம் வந்தாற்போலே

என்ன உதிரத்தில் பசியாடர்க்கும்
உசிதமாம் பெரியவர்க் குண்மையாக
என்னம்மையேயுரைத்து பசியெதிர்ப்பான்
காலிலே குறடுபற்றி நடப்பான்மட்டை
என்னியதோர் அன்னமே தானமென்பான்
அதினாலே சொர்க்கம்வரு மெனச்சொல்வானே

சொல்வதற்கு பயந்துபத்தர் சோறுபோட
துணிந்திருந்து தின்பான்சாண் சுவத்தைப்போல
வேல்வதுபோல் புலித்தோலை விரித்துக்கொள்வான்
வேடங்கள் காதிலிட்டு வெறும்பிலக்கு
சொல்லிகல் மனத்தோர் தனைக்கறைத்து [ம்
உதாசுவன்கட்டாக வயர்வளர்க்கக்கருதிநான்
சொல்வதொரு சிவக்கியான குருவைத்தோனான்
தெருக்கள்தொரு நாய்போலேதிரிவான்பாரே

நிரயாமல் ஞானிக்கு இவ்விடமென்று
தெருப்பிரிந்து இருக்குதோ இல்லறில்லை
நரியினிட கொம்புவைத்து எப்புப்பேசி
பட்டரசன் நானென்று பேருஞ்சொல்லி
குருவென்று முபதேசங் கற்றோர்போலே
குருடனாய் செந்தெழுத்தை யுபதேசிப்பான்
அருளான திகைத்திதி பெண்பான்மட்டை
அம்பரத்தைக் காணாத குருக்கள்தானே. 88

தானேதான் குருக்களென்பான் பணங்கள்வந்த
சதாசிவன் தான்வந்தாப்போல் பூசைசெய்த

ஊனுள்ளோர் தங்களைத்தான் மயக்கிப்பூசை
ஒருமணிபோ லெட்டுமணி யாட்டுவான்கள்

மானார்கள் தங்களைத்தான் கழுத்தைக்கட்டி
மாய்வான் பா முங்குழியை நம்பிக்கொண்டு

ஏன்காணு மிதிவிலே வாரதேது
எட்டுரெண்டு மறியாத மோடன்தானே. 89

மோடனென்று சொன்னாக்கால் கோயிப்பான்கள்
மூதேவி யுடன்பேச்சைப் பேசவேண்டாம்

அகடிதங்கள் விகடிதங்கள் சொல்லிவிட்டால்
அவனுக்குச் சீவனெங்கே நடக்குமப்பா

விகடிதமாய் மொழிந்தாக்கால் யாவருக்கும்
மென்மேலும் பணங்கள்வரும் பெண்டுபிள்ளை

சுகமாக வாழ்வதுதான் மாண்டுபோவான்
துறைகாணு மடையனெனும் மாடுதானே. 90

தானென்ற மூலமுதல் சித்தியாக
சட்டமுனி தீறமாகப் பாடினார் நூல்

ஏனென்று பேசுமது கற்பக்கூறு
இறங்குதுறை யறிந்துகரு வாகச்சொன்னார்

தேனென்ற மலமெல்லாக் கழிந்துபோனால்
சித்திக்கும் தேகமப்பாமுறைபாய்ச்செய்வாய்

ஊனென்ற அறுசுவையுங் களத்திப்போட்டு
உண்மைபுடன் பாலுஞ்சோ றுண்ணுவாயே.

பண்ணியிலே வல்லாரை ஆறுமாதம்
 உண்டபின்பு கடுக்காய்தான் வருஷமொன்று
 பண்ணியிலே அதுகடந்தா லமுர்தங்கொள்ளு
 நடக்கையிலு மிருக்கையிலும் யோகந்தீரு
 பண்ணியிலே சுழிமுனையை நோக்கிப்பாரு
 வேதாந்த வங்குசிங்கு ரெண்டுந்தோணும்
 பண்ணியிலே அபானமது சாட்டிப்போகும்
 பாரப்பா மூலத்தின் குறியைத்தானே. 92

தானான ஆறுதலங் கண்டபோது
 சகஸ்திரத்தின்ஒட்டி தழ்க்குள் சத்திசிவன்தா
 தானான கோடி ரவி போலேகாந்தி [ன்
 தளதளத்து கண்குகம் பார்க்கவொண்ண
 தானான அம்பரத்தைக் கண்டாயானால்
 சத்தியெட்டுங் கீழிருந்து நோக்கந்தோணும்
 தானான அவரவர்செய் தொழில்களெல்லாம்
 சார்வாகத் தோணிப்போஞ் சத்தியந்தானே.

சத்தியமாய் சொல்லுகிறே னிந்தநூலை
 தண்மையென்றுபழித்தோர்கள் கிளையும்நஷ்ட
 புத்திகெட்டு பிறக்குமப்பா பிள்ளையெல்லாம் [ம்
 போக்கோடே குருடனும் கூதுமாகி
 வித்தையது உறுப்புமற்று மடையர்போல
 விழுவார்கள் தலைமுறைக ளெல்லாங்கேளு

பத்தியா இந்த நூல் சத்தியமேயென்று

பணிந்தோர்க்கு சகலசித்துங்கடந்தானே

தானப்பா வழலைதொட்டு கற்பமெல்லாம்

கைமுறையாய்க்கொண்டபின்பு யோகம்பா

தோணப்பா எந்தநூல் துகையேதென்றால்

சொல்லுகிறேன் திகைக்கவிதி ரெண்டு நூறு

பூணப்பா வாதத்தில் லக்ஷங்காப்பு

புகழாகக் குறுக்கியதோர் பனிரண்டு நூறு

பேணப்பா அதைக்குறுக்கி யிருநூறுக்குள்

பேறுபெற்றகருவெல்லாம் வெளியிட்டேனே

வெளியான ஞானத்தி விதுதான் நூறு

விளம்பியதோர்வைத்தியத்தில் ரெண்டுலக்ஷம்

சுலியாகப் பெருநூலும் பார்த்தாயானால்

சாச்வாக வாதமப்பா சித்திக்குங்கான்

அணிமாத வித்தையப்பா வஸ்துவித்தை

ஆடலாங் கவர்கோடி தொந்தங்கோடி

பழியாதே சித்தர்களைப் பழித்தாயானால்

பலியாமல் சாபமிட்டுப் போடுவாரே.

போடுவார் பிள்ளைபிள்ளை தலைமுறைக்கும்

பூதலத்தில் சாபமிட்டால் ஞானமில்லை

தேவோ சுவர்களைப் போற்றிக்கொண்டால்

செகத்திலே நீயுமொரு சித்தனாவாய்

ஆடுவார் நாதவிந்தால் வாதவித்தை

ஆட்டமென்ற ஆட்டெல்லாம் வஸ்துவித்தை

படுவார் வாதத்தில் கூடினாரை

கப்பிடுவாள் நிருவாணி பூசைபண்ணே. 97

ண்ணப்பா பூசைவிதி தெய்வங்கேளு

பாபூசை குருபூசை சுவடிபூசை

ண்ணப்பா நந்திசன் சித்தர் பூசை

இதமான சிதம்பரத்தின் பதஞ்சலிதின் பூசை
ண்ணப்பா நாற்பத்து முக்கோணச்சக்கிரம்

நலமான பரிதகட்டில் கீறிக்கொண்டு

ண்ணப்பா மேரிருக்கு நிதானம்பார்த்து

விமலனுட மேருவைத்தான் பூசைசெய்யே.

செய்வதற்கு தீசைவிதி தன்னைப்பார்த்து

திருமாக தவறாமல் பூசைபண்ணு

செய்வதிலே அணுவளவு தப்பிற்றானால்

தேகத்துக் கழிவுவருஞ் சொன்னேன்கேளு
கைமுறையாய் மேருசக் கரத்தைகீறி

காட்டவே கருவான குருவைத்தேய

செய்வமென்று புத்தியினால் பார்த்தேயானால்

திருமாகக் கண்டபின்பு பூசைபண்ணே. 99

பூசையிது செய்கித்தா லண்டரண்டம்

போகுமே பாழாகச் சாபமிட்டாள்

ஆசையிது சொக்கும்பே ரின்பஞானம்

அப்பனே இருநாடி பாருபாரு

நேசமுடன் வாலையுட வாமபூசை

நினைவாகச் செய்வதற்கு வகையாய்ச்சொ
பாசமுடன் எட்டெழுத்தும் வகையாய்ச்சொன்னேன்
பராபரத்தின் சத்தியொடு வகுத்தவாரே.

வாரூன யெட்டெழுத்தின் கருவுந்தோன்றும்
வகைவிபர மாகவே சொல்லிவிட்டேன்
ஈரூன மூன்றெழுத்துஞ் சொல்லிப்போட்டேன்

கொள்கையாய் தத்துவத்தின் கூறுஞ்சொன்னேன்
வீரூன தத்துவந்தான் மூன்றுநூறில்

மெய்நிறைந்த கோள்களெல்லாம் விளம்பினே
பேரூன தத்துவத்தை தெரிந்துபாரா
பேசாதே தத்துவத்தை வெளியிட்டேனே.

வெளியோடே வெளிசேரும் மீறுதண்ணீர்
விதமான அப்புடனே சேர்ந்துபோகும்
ஒளியோடே தேயுவது சேர்ந்துபோகும்

உத்தமனே மண்ணுடனே மண்ணுஞ்சேரும்
அறியாயேர வாயுநிலைவாய்வுசேரும்

அஞ்சுமொன்றுப் கூடினால் ஆத்துமாவாகும்
வழியோடே யிவ்வண்ண மறிந்துகொண்டு

மானிடரே காயசித்தி ஞானமுற்றே.

பரிபூரணசூத்திரம்-16

பூணமாய் நின்றதொரு அப்பர்பாதம்
 போற்றியே யென்னொரு புவிபின்யீதே
 பூணமாய் நின்றதொரு ஆயிதன்னை
 கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பார்த்து
 பூணமாய் ஆகாசம் பூமிலோகம்
 அடுக்கடுக்காய் நின்றதொரு அரையைக்காண
 பூணத்தின் மாமுகத்தோன் பாதம்தன்னை
 மனதில்வைத்து என்னொரு மகிழ்ந்திட்டேனே.

கிழந்திட்டேன் மக்களுக்காய் புத்திசொல்வேன்
 மாய்கையொடு பொய்கோபம் மூன்றுந்தள்ளி
 கிழந்திட்ட மனிதரோடு வாய்ப்பேசாமல்
 எப்போதும் வேதாந்தத் துறையில்நின்று
 கிழந்திட்ட பூணத்தை நோக்கிக்கொண்டு
 பராபரையை பூசித்து பாணம்பண்ணி
 கிழந்திட்ட ஆறுவரை யூதியேறி
 ஆனந்த வரும்பொருளா மறிவில்கூடே. 1

புடியிருந் தாடவென்றால் குறியைக்கேளு [ரு
 கோர்வையுள்ள மூன்றெழுத்தின் குணத்தைக்
 புடியிட வேண்டாங்காண் அக்கென்றேதான்
 அப்படியுள்ளே கொண்டிடவே அடங்கும்வாசி

தேடியே அலையாதே சிங்கென்றேதான்
 சேர்த்துவிடு சிவகுஷந் தெரிந்துபோகும்
 மாடியே மங்கென்ற பெழுத்தைச்சேர்க்கில்
 மகாயோக சித்தியடா மனதுள்ளோர்க்கே, 2
 மனமான வகாரத்தை வாங்கலாகும்
 மருனியதோர் சிகாரத்தே விடுதலாகும்
 இனமான அங்கதுவே யிதுகதுக்குமாகும்
 ஓயாமல் சொல்லவீட்டே நகத்துள்ளோர்க்கே
 தீனமான நிஷ்டையடா மவுனவாலை
 சிறுபிள்ளை செய்தாலும் சித்தியாகும்
 தனமான குமரியடா ஆத்தாள்சொன்னாள்
 சாபங்கள் நிவர்த்தியடா யிதுகண்டோர்க்கே
 இனிதான வேரொழுத்தும் மிதனுக்குள்ளே
 யின்பமுள்ள மூன்றெழுத்து மிதனுக்குள்ளே
 கனியான அஞ்செழுத்து மிதனுக்குள்ளே
 காயசித்தி யோகசித்தி யிதனுக்குள்ளே
 முனியான முப்பத்து ஒண்டுதீட்சை
 மோகனமும் தம்பனமும் மிதனுக்குள்ளே
 பனிதான சாபங்க ளிதனுக்குள்ளே
 பார்வதியும் சிவனுடைய பாதங்கானே
 காணாமல் மாண்டார்கள் லோகத்தோர்கள்
 கர்மிகட்கு சீட்டாது கடினமெத்த
 தோணாமல் செட்டார்கள் கோடிகோடி
 தொல்லையிலே கிழந்தார்க ளனந்தக்கோடி

பிணைத்த திரிந்தார்கள் லட்சக்கோடி
மெய்க்குருவைக் காணாமல் விலகினார்கள்
பிணை வயத்தாலே ஆலைந்தார்கோடி
சன்மம்விட்டு மாண்டார்கள் கோடிதானே. 5

பாளாம லிருப்பதற்கு வயணம்சொல்லேன்
மகாரமொடு மங்கென்றும் ரவியில்வாங்கி
பாளாமல் குமட்டியே தன்னுள்வாங்கி
சகாரமொடு மேல்சினியில் சங்கென்றாணி
பாளாகப் போகாமல் பருவம்பாரு
பச்சைநிற மாயிருக்கும் பசுமைகாணும்
பிணைப் போகாது வித்தைமெல்லாம்
மெய்யாகும் பொய்யல்லே வினகினோர்க்கே. 6

புறான விதனுக்குள் அழாதமப்பா
பூரிவரும் வளிகண்டா லுடனேசித்தி
புறான வாசியைநீ பிடித்தாயானால்
எப்போது மிப்படியே யிருந்தேவாழ்வாய்
தூறான மூன்றெழுத்தைக் கண்டாயானால்
துன்பமற்று பேரின்பம் துலக்கமாகும்
புறாத வாசியைத்தான் ஏத்துவிக்கும்
ஏகாந்த வெளிகாணு மிருன்காணுதே. 7

பாணவென்றால் அஷ்டத்தின் கருத்தான்சொல்வேன்
கனமான தம்பனமாம் கமசிவயவென்றால்

தோணவே வசியமடா யவசிமநவென்றால்
 சொல்லரிய உச்சாடனமாம் சிவயநமவென்
 பூணவே அனேப்புவித்தை வசிமநயவென்றால்
 புகளான மோகனமாம் நயவசிமவென்றால்
 ஆணவே பேதனமாம் மயநவசியாரும்
 அமட்டிவித்து வேகனமாம் வயநமசியென்னே

என்னவே மாரணமாம் மசிவயநவென்றால்
 எடுத்துரைத்த மந்திரங்கள் சித்தியாகும்
 தன்னவே அஷ்டகர்ம மாடுதற்கு
 நலமாக யிப்படியே யெடுத்துவோது
 உன்னவே வாலையிலே மூன்றெழுத்தைக்கூட்டி
 ஒதிடவே பெட்டெட்டும் சித்தியாகும்
 மன்னவே ஒரோரு கர்மத்துக்கு
 மாட்டிடவே ஸட்சமுரு மருவியோதே.

9

ஓமென்ற எழுத்துக்கு வொளிவுகாணும்
 உத்தமியாள் பதங்காணும் யோகமாகும்
 நாமென்ற பெழுத்துக்கு நடனங்காணும்
 நாதாந்தப் பிரணவம் சித்தியாகும்
 ஆமென்ற பெழுத்துக்கு அறிவுகாணும்
 ஆகாச வெட்டவெளி யிதனிற்சேரும்
 சிம்மென்ற பெழுத்துக்கு தெளிவுகாணும்
 சிறந்தாடு மட்சரங்கள் சிங்குவங்கே.

10

கென்ற யெழுத்துக்கு மகாரமாம்
 வாவழைக்கும் வித்தையெல்லாம் வசத்திலாம்
 கென்ற யெழுத்துக்கு ஆயிரீடம்
 ஆயிர்புட பதங்காணும் அறிவில்சேர்த்கும்
 கென்ற யெழுத்துக்கு விடங்கண்டாயானால்
 நிலைக்குமடா உன்தேகம் நிஜமாப்சொன்னோம்
 கென்று உண்டவர்க்கு எல்லாஞ்சித்தி
 உத்தமியாள் பதமறிய உரைத்திட்டேனே. 11

பிட்டபடி யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 இன்பமுடன் சட்டமுன் கற்பம்பாரு
 கிட்டகுறை வந்துவிட்டால் கற்பமுண்ணு
 வேதாந்த மூர்த்தியென்று விருதுவாங்கும்
 அட்டியொன்றும் செய்யாதே ஆயுள்பார்க்காதே
 ஆங்கார மாய்கையிலே அளிந்திடாதே
 வெட்டவெளி யாகுமடா அறிந்தபேர்க்கு
 மெஞ்ஞானங் கண்டவர்க்கு வெளியுமாமே. ()
 வெளியான வெளிக்குள்ளே யிருந்தமூல
 வேகாமல் கொண்டுவந்து தயிலம்வாங்கி
 பனியாதே காசுடைதான் கொண்டாயானால்
 பறக்குமடா நரைதிரையும் பயந்துபோகும்
 அனியாது தேகமப்பா அனைக்காண்பாய்
 அப்பவல்லோசித்தரெல்லாம் அனைத்துக்கொண்டார்
 வினியான வினிதிறக்கு மெய்யைக்காண்பாய்
 வேதாந்த சாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே. 13

போக்கோடே பூசையைத்தான் சொல்லக்கேள்
புத்தியுள்ள சீஷருக்கு புகழுண்டாச
நாக்கிவிட்டு பேசாதே வட்டம்போடு

நாயகியாள் முக்கோணம் நடுவேயோட்டு
ஆக்கமுடன் ஆலமிட்டு அதுக்குநீதான்

அப்பாலே ஒமென்று அறிந்துகட்டி
முர்க்கமுள்ள வடமுகமா யிருந்துகொண்டு

முத்திதர வேணுமென்று மொளிர்த்திடாயே.

மொளிர்த்திடவே வலக்காத்தில் கடத்தைவாங்கி

மோகத்தால் சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
தெளிந்திட வேணுமென்று தாய்பக்கத்தில்வந்து

இவ்வமுள்ள பாத்திரமோ ஐந்துடையவந்து
குளிந்திருந்த அன்னமொடு அண்டஞ்சுத்தி

கொத்தோடே அடக்கிலையுங் கடவைத்து
பனிக் கொளிபோல் நின்றவற்கு பளமுந்தேங்காய்
பாலோடு தேன்கருப்பும் பூசிப்பாயே. 15

பூசிப்பாய் தூபமொடு தீபங்காட்டி

போக்கோடே எட்டெழுத்தா லர்ச்சனையேசெய்து
நேசிப்பா யுபசார மநேசஞ்செய்து

விக்கடையுள்ள தாய்பதத்தை நினைவில்வைத்து
வாசிப்பாய் தோத்திரங்கள் கோடாகோடி

மனோன்மணிபே மாதாவே மலையின்கண்ணே
யாசிப்பாய் மந்திரங்க ளநேகக்கோடி

அத்தமியாள் பதம்பூசை யுகந்துதானால்

சிப்பா யதன்பிறகு ஆத்தாள்தந்தாள்
ஆனந்த பூரணத்தி னருளதாமே.

16

நேத்திர மாத்திரை-2

சங்குதிப்பிலி மிளகுசக்குடன் தாமோடதிம
தரமும், புங்கலித்துடன் பீதரோகணி புதியதுத்த
மனோசிலை, அங்கரைப்பது நந்திபத்திரி சாருதன்
னுடன் குளிகைகொள், கங்குல்கத்திய வெனியி
லெய்திட காசமேபடலனாசமே.

1

வானத்தின்மீனும் மலையரசன் வெண்ணுறல்,
எனத்தின்கொம்பு இருளரிவான் மென்செலும்பு
கனனெனலும்பு கொடுஞ்சமையன்வெண்பல்லு, கா
னக்ஞரத்தி முலைப்பால் விட்டுகண்ணிலிட ஆணிப்பூ
அற்அப்போம்,

2

நாடி நிதானம் - 32

சோதிடம் பஞ்சபட்சி துலங்கிய சாநூல்மார்க்கம்
கோதொரு வகாரவித்தை குருமுனிவேகாபாடல்
திதிலாக் கக்கிஷங்கள் செப்பிய கன்மகாண்டம்
சுதெலாம்கற்ருணர்ந்தோரிவர்களேவயித்யராவார்.

கரிமுகனடியை வாழ்த்தி கைதனிநாடிபார்க்கின்
பெருவிரலங்குலத்திற் பிடித்தடி நடுவேதொட்டான்
ஒருவிர லோடில்வாத முயர்நடு விரலிற்பித்தந்
திருவிரன் மூன்றிலோடிற் சேத்துமநாடியாமே.

ஆகிய நாடிமூன்றும் படபடென் றோடிற்சன்னி
வாகினி லன்னங்கோழி மயிலென நடக்கும்வாதம்
ஏகிய வாமையட்டை யிவையென நடக்கும்பித்தம்
போகியதவனை பாம்புபோலவாஞ்சேத்துமந்தானே

சேத்தும மெழுந்திருக்கிற் றித்திப்பு நாவிலேறும்
ஏத்திய கசப்புமீறி லெழும்பிடும் பித்தமாகும்
மாத்திய புளிப்புமீறில் வந்திடும் வாதமாகும்
சேத்துமந் தண்ணீர்பித்தந் தீக்காற்று வாதமாகே.

வாதத்தில் வாதமாகில் வளர்ந்திடு மன்னம்போல
தாதுற்றவுடலுடேர்ந்து நெகிழ்ச்சியாய்கருங்கும்வாங்கு
ஆதுற்றுப் பதனுமேனி யசனமு மற்பமாகும் [ம்
ஏதுற்றதனத்தின் மின்னெண்ணியேயறிந்துசொல்லே

வாதத்திற் பித்தமாகில் வாயது குழறிபேசும் [ம்
பேதித்துக்குளிருங்காலில்வீக்கமும்பெருகவுண்டா
தாதுற்ற புத்திதானுந் தடைபடுந் தடங்கண்மாதே
கோதுற்றவயிறுவிம்மிக் குறடனைப்புரட்டுந்தானே.

வாதத்தில்சேதம்மக்கில் வலியொடு வீக்கமுண்டாம்
பேதித்துத்தலையிடித்து பிணங்கிய குணங்கள்வேறும்

திதற்றமெய்வெளுத்துத் திடமுடனசனஞ்செல்லா
பித்தித்து நாவுபேசும் பெருகவே வீக்கமுண்டாம்.

பித்தத்திற் பித்தமாகிற் பிதற்றிடுங் கிறுகிறுக்கும்
சத்தியு மதிகமாகுஞ் சரீரத்தி லிளைப்புமுண்டாம்
அத்தியா யுலருமேனி யாகமும் வேறதாகும்
வற்றியேவெளுத்துக் காயம்வாண்டுபின் வீக்கமுண்டாம்

பித்தத்தில் வாதமாகிற் பிடரியுங் காலுங்கையுங்
குத்ததுபோலேயாகுங்குறுகிமெய்பதறும்பின்னே
அத்தியா யுலருமேனி யாகமும் சுரத்தால்நோவாம்
புத்தியுமடியுமிக்கப் பொறுமைபோய்கோபமாமே.

பித்தத்திற்சேத்துமமாகிற் பிதற்றுவாய்குழறுமிக்க
சத்தியும் வாய்நீர்தானுந் தானறி யாமலோடும் [ய்
சற்றிடும்பேய்கள்போல சுழற்றியேவயிற்றிறீனோவா
பித்தமுமெடுத்துகொட்டிப் பிடரியில்நோவதாமே.

வாட்டிடுஞ் சேத்துமத்தில் வந்திடு வாதமாகில்
நாட்டியகால்கள்போலநரம்பெல்லாம்வலித்துநிற்கும்
கூட்டிய பிடரிதானுங் குன்றவே வளக்குமாகில்
நாட்டியவிழியுமெல்லாம்நாக்குவாய்குழறுந்தாதே

சீர்பெறு சேத்மபித்தந் தன்பது கசப்புண்டாகும்
பார்பெறு நாவுதன்னிற் பலவிதம்புனிப்பினிப்பரம்
சேர்ப்பதுபேசுமாறுந் திடமின்னைக் கோழையாகும்
சார்பதுகண்ணும்பினைச் சாரும்பின்சத்தம்மே றும்.

சேத்துமத்திற்சேத்துமமாத்தெற்றியீர்தமாயறியுஞ்
 ஆத்துமநல்லதல்ல வழிவதுமெய்கண்டாயே
 கூற்றன்வந்திடுவதாருங்குருணியுவிட்டவ்கொ
 சாத்திரமறிந்துகொன்னோம் யாத்திசைநாடி

காலையில் சேத்துமநாடி கட்டுச்சிப் பித்தநாடி
 மாலையில் வாதநாடி வகைதப்பி பதறிவின்றால்
 எலவேயிவர்கட்கெல்லா மியம்பினுரி துதாரென
 நாளஞ்சின்மரணமென் றுகன்முனியருளிச்செய்த

போற்றிய காடிதானும் போத்துபோற் புறத்துடி
 கெற்றுவிண் னுதலேமிக்கக் கிஞ்சக மாணேகே
 காகத்திடுந் திங்களொன்றிற் கருதியே திராவிட்
 றாற்றியமாதம்பத்தின் மகணமென் றுகைக்கலாய

குறித்திடும்சேத்துமநாடி குதிரைபோல்திரிந்து
 கறுத்திடுகியுய்யகல்ல காரிகையானேகேளா
 மறுத்திவைபேசவேண்டாம் உயதிவைமுடிந்து
 பொறுப்பில்லைதிங்களொன்றிற் புண்ணிடுமொன

ஆதித்தன் சந்திரன்போ வந்தித்த நாடிதானும்
 பேதித்து நிற்குமாதிற் பெருக்கவே கையினு
 றோதித்துக் கண்டநாடி காங்கனிற்புக்குமாதில்
 வாதத்தில் வாய்வுபிடை வந்தற நிற்குந்தானே

கடிந்ததோரநாடி நன்னை கருதியேபார்க்கும்பே
 விடிந்தபின்சேத்துமநாடி வீகறியேதொடர் ஓகின்

தது பித்தநாடி கட்டுச்சி துடிக்குமாகில்
தது வாதநாடி மாலையில் மண்ணந்தானே. 17

ததம் தாதுதானம் தியங்கிய மஞ்ஞைபோல
ததய வட்டைபோல நடுங்கியே பதறிநின்றால்
ததேகவேண்டி மெழுதானினிச்சொல் கொல்லும்
ததமாமழுவியென்னுந் தயம்படகுறித்துப்போ

தற்றிய தீபந்தன்னி லெரிசுடர் முனையப்போலத்
தாற்றிய நாடிதானுந் துயரநாடக்குமாகில்
தற்றலுக் கிடமுமில்லை குணதபடாமருந்துசெய்யில்
தாற்றியவாணுடனும்வளர்ந்தித்திண்ணந்தானே

கண்னுமபந்தித் தாங்கிய துதுக் கருமுச்ச வாய்
திநத்து: உண்னுவறிற்றித்தேத்துமழுமோடிமிகவே
தானடத்தாற், பண்னுமருந்து பசியாது பண்பா
பச்சவாச மேல்வாங்கு, மண்னுமவிண்னுந் தான
பிப மண்ணாவார் கண்மரே. 20

இடைதொடைமார்பின்கீழே யெளிபடப்பதயோ
முடிவென்குறையின் மூவரினொருவரோடில் [தின்
படவே தாதுந் திப் பஞ்சிடுத் தன்னுமவாயம் [தே
தடாவிக்குணங்கெண்டா வந்திடுகொன்மணயே

எடுக்கும்படுக்கு மெழுந்திருத்து மிகுந்தேமுச்ச
தனைவாங்கும், வடுக்கெனத்தி நிழியிரண்டு மல
விழிக்கும் விழிபார்க்குந், தொடுக்குந்தொடுத்த

தேசத்துமமுந் தொண்டைதனையு மடைப்பிக்கு,
த்துவருவ திதுகண்டா லரிவீர்மரண நிச்சயமே.

ஊசிபோன் முகமுநீண்டு உடம்பெலா நாயு
தோன்றிப், பாசிபோற்கண்பஞ்சிட்டுப் பார்திரு
பூடுமோகில், பேசினா வரண்டுபேசிப் பித்ததுபித்த
மோகில், காசினி யறியச்சொன்னோங் கண்டுகொள்
மரணமென்றே.

23

நாடியு முன்னோர்சொன்ன நற்குறிக் குணங்களா
நீடிய விழியினுந் நின்றநாட் குறிப்பினுந் [ம
வாடிய மேனியாலு மலமொடு நீரினாளுந்
சூடிய வியாதிதன்னைச் சும்பெற வறிந்துசொல்லே,
சும்பெற வங்கமெல்லாந் சூங்கிய குணங்களாய்ந்து
முகக்குறி நாடிமூக்குச் செவிதுத நயனநாடி
முகத்துடி யடக்குநாடி யதுதிசை விடுதிநாடி
உகந்துடி யுந்திநாடி யுண்மைமயாய் நடைகள்பாரே.

பார்மனக் கவலையற்றுப் பவ்பல விசாரம்விட்டுத்
தேர்மனந் தெளிந்துநீயும் செய்குண வழியிதென்
உறாக முந்திதன்னி லொளிபல வியாதிசெய்யும்
திபன வுண்டியாலே சேர்க்கிடு நோய்கடானே. 26

சொல்லிய வந்திதன்னிற் சழித்ததோ ரெழுத்தைப்
சுல்லையி லெழுந்தநாடியெழுபத்தி ராயிரத்தில் [பற்றி
யல்லவர் புகலுந்நாடிப்பதினே யேழுநீக்கி
சுல்லதோர் நாடிமுன்று நயந்துநீ யறிந்துபாரே. 27

ன்மிகக் குளிர்ச்சிகொள்ளிற் நயங்கிய நாடிவாதம்
ன்முயில்குழலாய்நெய்யால்ரைச்சிகளுண்டால்வாதம்
ன்மிக வருமேகோழி தின்னவர் நாடிபித்தம்
வானநற் கனிகடண்ணை வாங்கினால் வாதமாமே. 28

வாதத்தி லிளநீர்தன்னை வாங்கினா னாடிவாதம்
போதவே கோபமுள்ளே பொருயினா னாடிபித்தம்
கோதைசேர் குழலார்தன்னைக் கூடினா னாடிபித்தந்
திதிலாமுனிவார்சொன்னார் திறமுடனறிந்துதானே.

நானென வுலகத்துள்ளே தயங்கிய நாடிபார்க்கில்
வானென மின்னேகேளாய் உரும்புலன்சோல்லக்கேளு
நானெனும் புருடர்க்கெல்லா நாடிதான் உலக்கையாகும்
தேனெனும்மாதர்க்கெல்லாந் திடம்பெறலிடக்கைசித்தே

சித்திரை வைகாசிக்குச் செழுங்கதி ருதயந்தன்னில்
அத்தமா மானியாடி யைப்பசி கார்ச்சிதைக்கு
மத்தியா னத்திற்பார்க்க மார்கழி தைமாசி [னே.
வித்தகன் கதிரோன்மேற்கில் விழுகின்ற நோந்தா

நானது பங்குனிக்குத் தனதுநல் லாவணிக்கும்
மானமாய்புரட்டாசிக்கு மற்றையாத்திரியிற்பார்க்க
தேனென்று மூன்றுநாடித் தென்வாகை காணுமென்று
கானமா முனிவார்சொன்ன கருத்தைநீக்கண்பாரே.

வைத்தியசாரம்-36

சொல்வைத் தியசார சுருக்கமுப் பத்தாறும்
 அல்லும்பகலு மறிவுணர-நல்ல
 குணபதியாம் பூணத்திற் கூடியேவாமும்
 கணபதியின் பாதமலர் காப்பு.

மருந்துகொடுக்கக்கூடாதபேர்கள்

அன்னியர் தாரத்தாசை கொள்வோன்வஞ்ச
 னுணகஞ்சாக் கள்ளுலொட்பி னுண்டோன்றீமை
 தன்னிய குனியக்காரன் சண்டைக்காரன்

தரும்புகின்னி விருந்துன்பான் திருடன் துஷ்டன்
 குன்னியமித் திரைமிகுத்தோன் கொடாதலோய்

குணமில்லான் மதியில்லான் மானமில்லான்
 பன்னியபண்டிதர் பகைஞன் செவிடனாமை

பாசுபத மறியாணப் பார்க்கொணாதே.

முன்னே பணம்வாங்கிக்கொண்டு பின்னே

வைத்தியஞ்செய்யவும்

கைக்கலிகை யொப்புக் களவீன்குலி

கபடமான முல்லமாதர் வேகிகுள்

மெய்க்குலி கங்குலி வித்வதக்குலி

வியாபாகக் கூலிமிக ஷடையான் கூலி

ஒப்பரிய பீணிதீர்க்கு மொருவன்குலி

ஓதவிக்கு முபாத்தி யாயன்றன்குலி

ப்போதைக் கப்போதே வாங்காராகில்
ஆர்பெறுவா ரார்தருவா டவனிமீதே.

2

துஷ்டர்களுக் கிம்மூன்றுஞ் சொல்லக்கூடாது

சந்திரமும் வாகடமும் பழையதுலும்
வருசிற்கும் பெரிபோரே வளமைசேளீர்
சந்திரமாய்க் கார்தமுக மூசிபெற்றுந்
தன்மையது போற்றொடர்ந்து தரிப்பாராகில்
சந்திரமாய் புகழுடைய குலமானாலுந்
துஷ்டர்களுக் கிம்மூன்றுஞ் சொன்னாராகில்
அந்தாமா யெழுநாகி லெழுந்திப்பின்னு
மறிவினாக் சண்டாள சாவார்பாரே.

3

இந்நான்குவகைகளும் அறியாமல் வயித்தியஞ்
செய்பவர்களுக்கு நாகம் வரும்

பார்க்கின்ற சோதிடம் பிராயகாலம்
பகரும்விவ காரமொடு பிராயச்சித்தம்
ஏற்கும்வைத்திய மிவைகள் நான்கும்வல்லோர்
இதன்வழியே கிசிச்சைகளைச் செய்வாராகில்
ஆர்க்குமே தோஷமில்லை மிவைகளையா
அறியாதார் சாஸ்திரவல் லவர்கள்போல
திர்க்கமடி பிடியாகச் செய்வாராகில்
வேபிர மத்திவகை சேர்வாரென்றே.

4

கண்கள்-3, தலைகள்-4, முகங்கள்-5, கைகள்-6,
சரீரங்கள்-8, கால்கள்-10, இந்த ஆறுவித
குணங்களறியார் ரோகிகளைக் கொன்ற
தனால் நரகமடைவார்

வாதகுறி வைத்தியரே சொல்லக்கேளீர்
வாகாகக் கண்மூன்று தலைகள்நான்கு
நீதமுடன் முகங்களைந்து கைகளாறு
நிலைசரீரங்களெட்டு கால்கள்பத்து
வீதமிழன் பயனறிந்தார் வியாதிதீர்ப்பார்
விதமறியார் மானிடரைப் பழியேசெய்வார்
சேதமாஞ் செய்மருந்து பலித்திடாது
செத்தபின்பு தீராகிற் சேருவாரே.

கண்-தலை-கை-சரீரம்-கால்-பிண்டநிலை விபரங்கள்
மருந்துசுத்தி குணம்விகண்டு கண்கள்மூன்றும்
வாதபித்த சிலேட்டுமதொந்தந் தலைகள்நான்காம்
அருந்தும்அறு சுவையறிதல் கைகளாரும்
அஷ்டவிதக் குறிப்பறிதல் சரீரமெட்டாம்
இருந்ததச நாடிதச வாய்விரண்டும்
இதமாகப் பார்த்திடிற் கால்கள்பத்தாம்
பொருந்தியதோர் பிண்டநிலை முகங்களைந்தாம்
பொதிகைமலை யகஸ்தியனார் புகன்றவாரே. 6

வாகடத்தின் பயனறியார் நாடிகாணார்
வளர்கையைப் பிடித்திழுத்து வார்த்தைசொல்வார்

கடிய மாகவே நல்லோச்தம்மை
 அசாத்தியனோ யோரென்று அறைந்துபோவார்
 பெர்கிடக்கப் பேர்கொல்வார் வியாதிகட்டு
 பிணிதீர்ப்போ மென்றுசொல்வார்தீர்க்கமாட்டார்
 நகோகோ வைத்தியர்தா மென்றுசொல்வார்க்
 கொருக்காலு மோகூழில்லை நரகந்தானே. 7

அச்சமற வைத்தியரே நோயுள்ளோர்க்கு
 அசாத்தியமுஞ் சாத்தியமு மறிந்துநன்றாய்
 பட்சமறக் குறிகுணமெய்ப் பரிசுஷ்பார்த்து
 பரிகார மாய்மருந்து பகராராகில்
 தச்சமறக் கிளைகுலங்கள் வேரோடற்று
 தரணிதனில் வெருபாவந் தலைமேற்கொண்டு
 ஓச்சைபெற யெழுநாகி லழுந்திப்பின்னும்
 சுடேற்ற மில்லாம லிருப்பர்தானே. 8

தரணிதனி லவுஷதத்தின் சுத்திகண்டு
 தகமைபெற நோயாளிச் சரீரம்பார்த்து
 கரவியா சனவகையுங் கண்டுபின்னும்
 கைப்பரீசுஷ மெய்ப்பரீசுஷ கருத்தும்நாடி
 திரிகரிகில் குருமுகமாய்ப் புத்தியாகித்
 தெளிந்தோர்கள் யோசனையுஞ் செய்துகேட்டு
 முரணியினு லிந்தவகை செய்யாராகில்
 மூவேழு சுற்றமும் வேரற்றுப்போமே. 9

கருத்துறவே வாதமகன் வைத்தியஞ்செய்யில்
 கசடறவே நோயாளி குருவாயெண்ணி

கருத்துறவே மருந்துக்குப் பத்திவேணும்

கைகண்ட வைத்தியரை யறிந்துநன்றும்

கருத்துறவே மனதுவர நடக்கவேணும்

கழுதையைப்போ லிருத்தவர்க்குப் பலியாதென்று

கருத்துறவே பிவையறியச் சித்தர்தானும்

காட்டின ரவர்மனம்போல் நடந்துகொள்ளே.

நடந்துகொள்ளும் நோயாளி ராஜாவரக

நாட்டின லவர்க்கங்கே மருந்துணுது

தொடர்ந்துமே யவரிடத்திற் பத்திவைத்தால்

தரும்பாகப் போகுமடா நோய்களேது

அடர்ந்துபோ யவர்வாசற் கார்த்தாரானால்

அக்கினியிற் பஞ்சதுபோல் கோய்கன்போகும்

சடந்தனக்கு கோய்வந்தான் குருவேயென்பார்

சாதரிய மாய்த்திரிந்தால் தம்பியாமே.

தம்பியென்பார் நோயெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு

தாம்தந்தை குருவேன்பார் தீருமுன்னே

வெம்பியதோர் ரோகங்கள் தீர்ந்தபின்பு

வேணவுப சாரம்பின் னுகட்டென்பார்

சும்பியே கொதித்துமிக வுள்ளம்வாடி

குருவான வைத்தியர்தன் மனதுநொந்தால்

சும்பியே முகம்வாடித் தான்வாரார்கள்

சாற்றினே னிவையறிந்து மருந்துவாங்கே.

சஞ்சமற்ற ரென்றபிணி யாளர்தம்மை

மகவதிலும் பதின்மடங்கு மருந்துசெய்யில்

அஞ்சில்நோ யாளியின் பிணிநிதானம்
 கிறுத்துமந்த வைத்தியர்க்கு நிதிகொடாமல்
 அஞ்சைமொழி பகருமரும் பாலியோரைப்
 பாழ்நாகி லழுத்தியெமன் பாசத்தாலே
 அஞ்சுவிழுத் தேயடித்துத் தள்வானென்று
 அசுஸ்தியரு முந்துனி லருள்செய்தாரே. 13

பிண்டவர்ப்பத்தி

கேளப்பா மனமான வாய்சுடி
 கெடியான சித்தமா காயம்பொங்கி
 வேளப்பா ஆங்கார சிகாரமிஞ்சி
 மேவுதற்குப் பெண்மேலே மோமமாதும்
 தாளப்பா ஐந்துக்கும் பலமேதென்றால்
 கலம்பெறவே சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கிறோ
 தாளப்பா மனதோடே வியானன்கூடீர்
 தனியான நாதத்தி லபானன்றானே. 14

நானென்ற விந்துவினிற் சமானன்கூடும்
 தனியான சித்தத்தில் வியானன்கூடும்
 கானென்ற ஆங்காரங் கர்ச்சிப்போடே
 கலந்துநிற்கும் உதானனப்பா கண்டுகொள்ளு
 வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மனதுங்கூடி
 மேவியவன் கலந்துவந்து விழுகும்போது
 மானென்ற கிமளனபர வசமேயாவன்
 மருவுகின்ற பெண்ணுக்கும் முறைதான்கேளே.

கருதரிக்கும் விதம்

முறையான பெண்ணுணும் மௌனமுற்றால்
மோசயில்லை கருவங்கே தரிக்கும்பாரு
நிறையான வலத்தோடி லானேயாகும்

நேராக யிடத்தோடிற் பெண்ணேயாகும்
உறையான கருப்பையில் சுக்கிலம்பாய
வுத்தமனே சுரோணிதந்தா லுறைந்துகொள்
கரையாகப் பாய்ந்தவெளி தமருபோலக்
கழற்கொடிக்காய்ப் போற்றிண்டு சிரசுமாமே. 16

... ஆமப்பா சிரசோடே கையுங்காலும்

அப்பனே தத்துவங்கள் நரம்புமுனை
ஓமப்பா அஸ்திமுத லுரோமத்தோடி
வுத்தமனே பதினொருவாச லுமேகாணும்

காமப்பால் வீழுந்தவழி சிரசினுலே
கைமுறையாய்த் தாயுண்ட அன்னஞ்செல்லுஞ்
சேமப்பா நடுமையத் தொப்புளாலே

சென்றதெலா மலமாகக் கழியுந்தானே. 17

தானென்ற பதினென்றற் சடந்தான்முன்னே

சாதகமா யெடுத்துவரு மலடெவ்வாறு
ஊனென்ற பெண்ணுக்கு மனதுவேராய் [லே

உருக்கமுற்று மௌனமஉண்ணப் பாவத்தா
கானென்ற மலடாவள் புருஷனுக்குங்

கைமுறையா யிப்படிதான் கண்டுகொள்ளு

நென்ற மொழியாட்குப் பரனார்சொன்னார்
செகமலா மிப்படிதான் செனித்தவாரே- 18.

தசவாயுகளின்பெயர் பிரானவாயு இருப்பிடம்
தலத்துநிற்கும் பிரானனே டபானனெனும்வியா
பிரியாவிதானன் சமானனெடு கூர்மன் [னன்
தலத்துகின்ற நாகனெழிற் கிரிகரன்னுனாகும்
நற்றேவ தத்தனெடு தனஞ்சயன் பத்தாகும்
இருக்கமுடன் பிரானநிலை மூலமதிற் றேன்றி
யெழுந்துகிர சளவுமுட்டி யிருளியியின் கீழாய்
தலக்கமற நாகிவழி யோடும் ஈராறில்
கடிகியெட்டு வுட்புகுந்துக் கழியுமோர்நான்கே.

அபானன்-வியானன்-உதானன்-சாமானவாயுகள்
டந்தியெனுந் தலத்தின்கீழ் பானனின்று
உறுமிமல சலங்களையுங் கழலச்செய்யும்
கிந்தையெழில் வியானன்தோ ளதனில்நின்று
மிகக்களையுந் தவனமுமுண் டாகச்செய்யும்
கிந்தஉதா னன்செயலுண் டசனந்தனைப்
பெருநாடி நரம்புவழி யூட்டல்செய்யும்
இந்தவுடல் தனைவளர்க்குஞ் சமானன்தானு
மியாவையுமே மிஞ்சவொட்டா திருக்குமென்றே.

கூர்மன்-நாகன்-கிருகரன்-தேவதத்தன்
தனஞ்செயன்-வாயுகள்

கூர்மனிருவிழியில் நிமைத்திடுமே நாகன்
கொட்டாவி லிக்கலெனுங் கொடுமைசெய்ப்பார்
தீர்மைகிரு கரனீட்டி முடக்கிவைக்குந்
தேவதத்தன் விழித்துமே வசனஞ்செய்யும்
பேர்மன்னுந் தனஞ்சயன்மேற் சிரசிரண்டாய்ப்
பிளந்திடும்போ ததுவோடிப் போவதாகும்
நேர்மையறிந் திடுவையினி நாடிபத்தின்
நிலமைதெரிந் திடவிபர முரைசெய்வோமே
தசநாடிகளின் பெயர்கள் சுழிமுனைநாடி

இடகலை-பின்கலை

சுழிமுனையாம் இடகலையின் கலைகார்தாரி
அயத்திசெங்குவை யலம்படை புருடன்றானும்
நெழுசூருவன் சங்கினியோ டிறைந்தாக
நின்றதச நாடிபத்தும் நிலைத்தநாமம்
மொழிவதுகேள் சுழிமுனைபென் பதுலலத்திற்
முனைத்துநடு வெழுத்துகொ சளவும்கிற்கும்
பிரிவழிபச் சுழிமுனையிற் கலைகள்நோன்றிப்
பிறத்துயிரு நாசியிட மோடிநிற்கும்.

22

கார்தாரி-அத்தி-சிங்குவை-அலம்புடை

புருடன்-குருநாடிகள்

கண்டமதில் நின்றுகாந் தாரிநாவில்
கரைத்தநீர் பொசியவுபா யங்கள்செய்யும்

ஆண்டசெவி தனிலத்தி சிங்குடைவநின்று
 அவத்தையோர் நான்கினுக்கும் ஊனன்னு
 திண்டஅலம் புடைபுருடன் இருநிழியில்லின்று [ம்
 மெய்மறந்த போது அசைவாய்நிற்கும்
 கொண்ட குருநாடி யீரடிப்பற்பற்றிக்
 குடல்புரட்டி வாயினீர் சுழற்றிநிற்கும். 23
 சங்கினிராடி-விடையம்-ஐந்தின்பெயர்கள்
 வர்னவிடையம்

சங்கினியென் பதுநாபி குய்யம்பற்றித்
 தானிருக்கு மொன்றையுமே மிஞ்சொட்டாமல்
 அங்கும்அதி காரியனே டைம்பத்தொன்றும்
 அறிவித்தோம் வசனாகி யைந்துங்கேளாய்
 இங்குவச னங்கமனந் தானத்தோடு
 இருந்தளழில் விசர்க்கம் ஆனந்தம்ஐந்தில்
 பொங்குவச னாகியவன் வாக்கில்லின்று
 பொருந்தவச னத்தையவன் பிறப்பிப்பானே. 24
 வியாதிகளை அஷ்டசித்தப் பரீகைகளாலும்
 நிச்சயித்தறிதல்

தரணிபுள்ள வியாதிதனை யஷ்டாங்கத்தால்
 தானறிய வேண்டுமது யேதேதென்னில்
 திரணியதோர் நாடிகண்கள் சத்தத்தோடு
 தேகத்தி னதுபரிசம் வானம்நாக்கு

இரணமல மூத்திரமா மிவைகளெட்டும்

இதம்படவே தான்பார்த்துக் குறிப்புங்கண்டு
பரணருளாற் பெரியோர்கள் பாதம்போற்றிப்
பண்புதவறாமற் பண்டிதஞ் செய்வீரே. 25

நாடிகள்நிற்குமிடங்களும்-வாதநாடிநடையும்
வருதலறிக

செய்வின்ற நாடிபெரு வீரலின்மேலாய்

திருந்திழைமூன் றங்குலத்தி னடுவதாகத்
தைகின்ற கோதும்பை யரிசிபோல

சர்வம்வியா பித்திருக்கு மதுதான்கூறில்
கையடியுங் காலடியும் நாடிநிற்குங்

கன்னியருக் கிடப்புறமான் கணவர்க்கங்கே
மைகின்ற வலப்புறமாம் வாதநாடி

வந்துமுன்னே நடக்குமப்பால்வகைசொல்லேனே.

பித்தம்-சிலேட்டுமம்-வாதம்-நாடி-நடைகள்

சொல்லுகின்ற பித்தநாடி தோற்றுமப்பால்

தொடர்ந்த சிலேட்டுமநாடி தோன்றுமப்பால்
அல்லுநிறக் குழலாளே நாடிநின்றால்

ஆச்சரிய நாடியென் றறிந்துசொல்லு
மல்லுகின்ற வாதத்தி னுடியங்கே

வக்கிரகதி யாய்நடக்குந் தவளைபோல
நல்லுகின்ற வாமையட்டை தொட்டிலாட்டல்

நல்லாயிப் படிநாடி நடக்குந்தானே.

பயித்தியநாடிநடை-சிலேட்டுமநாடி நடை-வாத
மும் பித்தமும் தொந்தித்த நாடிநடை

நடக்கு பயித்தியஞ்சவலைப் பிள்ளைப்போலும்
நடனமயி லன்னம்போற் காகம்போலும்
நிடக்குஞ் சிலேட்டுமநாடி யிலங்கும்பகூழி
செய்யபுறா யூர்க்குருவி கோழிபோல
அடக்கமாய் நடக்குமது மயிலே சொன்னேன்
அவ்வளவே வாதபயித் தியத்தின்னோற்றம்
மடக்கின்ற காடைபோல் நடந்துப்பின்னை
மஞ்ஞையென நடக்குமது மதித்துக்கறே. 28

வாத சிலேட்டுமந் தொந்தித்தநாடி அசீரணநாடி
மத்திரியநாடி-ஸ்திரீசங்கைநாடி-மலபந்தநாடி
சன்னிவாத நாடிகளின் வருகை

கூறுகின்ற வாதசிலேட்டு மங்குடில்
கோழியட்டை யெனநடக்கும் அசீரணநாடி
தூறுகின்ற மத்திரி தயத்தினாடி
தூங்குகின்ற காகநடை யென்றுசொல்வார்
தேறுகின்ற ஸ்ரீசங்கை இப்படியாய்கின்று
தீவரமாப் நடக்குமல பந்தநாடி
ஊறுமன்னம் போல்நடக்குஞ் சன்னிவாதம்
உயர்நாடி விதிகளையு முரைக்கக்கேளே. 29

குடிசைஞட்சமவாயு சன்னிவாதம், சங்கினிகாந்
நாடிகளி னடைகளறிக

உறைத்தவிறகின் கட்டுக்குள் மூன்கூறு
உலவுதல்போலே நடக்குங் குடிசைவாயு
வினாத் தெழுந்தே மந்தமா யிருந்தபின் னும்
விதமாக நடக்குமது சூக்ஷ்மவாயு
புரைத்தருமை யிவ்வகையின் சன்னிவாதம்
பொருப்பாகக் குவிந்தமுலைப் போலுங்கொங்கை
முரைத்தெழுந்தச் சங்கினிகாந் தாரிப்பின்னே
முறைமையதாம் நாடியென முனைவர்தாமே.
தேகங்களின் பரிகங்களும் நிறங்களும்
வருங்குறியறிதல்

முனைகின்ற தேகபரிசத்தைப் பார்க்கில்
முன்வாதத் தேகிக்குச் சரீரஞ்சற்றே
அனைகின்ற உஷ்ணமாம் பயித்தியதேகிக்
கடிகமுண்டா மப்பால்சீ தளமாய்நிற்கும்
சுனைகின்ற சிலேட்டுமந்தான் சூழ்தேகிக்குந்
தொந்தகுணம் கால்விதமாய் நிறந்தான்கு நில்
பனைவாத தேகநிறங் கறுத்துநிற்கும்
பயித்தியதேக நிரமஞ்சள் சிவப்பதாமே. 31

சப்தலக்ஷணம்

தாமேசிலேட்டும தேகநிறம் வெளுப்பு
தாண்டொந்த தேகமிந்நால் விதமாய்நிற்கும்

நாமபிலே சத்தமது மறியவேண்டில்
வாதரோகி சம்தொனியாய் வார்த்தைபேசும்
மமுள்ள பித்தந்தா னுரக்கக்கூறும்
இயம்பிடுஞ் சிலேட்டுமோகிச் சீனச்சத்தம்
நாமுரைத்தோம் தொந்தரோகிக் குத்தானிந்த
நால்விதமாய் மொழிந்தசத்தம்நயந்துகாணே.

காணுகின்ற வாதரோ கிக்குக்கண்கள்
கருநிறமாய் நொந்துமிகத் தண்ணீர்பாயும்
புணுகின்ற பித்தரோகிக்கு மஞ்சள்
போலிக்குக்கும் சிவப்புநிறப் பொலிவுதோன்று
பேணுகின்ற சிலேட்டுமோ கிக்குக்கண்கள் [ம்
பினைகட்டி வெருத்திருக்குஞ் சன்னிவாதம்
வாணுகின்ற சிவப்புடைத்தாய் சிவந்துவிங்கி
வந்திடுங்கா மாலைபென வருத்துச்சொல்லே.

வாதமலம்-பித்தமலம்-கபமலம்-தொந்தமலம்
வாதச்சிறுநீர் நிறங்கள்

வந்தமா வாதரோ கிக்குத்தானும்
மலமிறுகக் கட்டுபட்டுக் கறுத்துத்தோன்றும்
சிந்துபித்த ரோகிமல மஞ்சளாகில்
சிவப்பாகில் சேர்ந்திருக்குஞ் சிலேட்மருக்கு
சொந்தமலம் வெளுத்திருக்கும் மலக்கட்டாணத்
தொந்தமலம் பலவிதமாய்த் தோற்றிக்காணும்

விந்தமுள் வா ததேராகிச் சிறுநீர் தானம்
வெளுத்திருக்கும் பயித்தியநீர் விதஞ்சொல்லே

பயித்தியர்சிறுநீர்-கபநீர்-தொந்தநீர்-வாததேராகி
நாவு பித்தரோகநாவு நிறங்கள்

விதமுள்ள பயித்தியர்தன் சிறுநீர்மஞ்சள் [னம்
விதமுடைத்தா யிருக்கும்ல்லால் சிவப்புத்தே
துதையுள்ள சிலேட்டுமத்தோர் நீர்தான்மெத்த
நுரைகலக்குந் தொந்தநீர் நால்விதமாய்க்காணும்
சுதையுள்ள நாவினிறஞ் சொல்லிவாதந் [கு
தோன்றினர்க்கு வெடித்துமுட்போற் கறுத்திருக்
கதையல்ல சிவந்தாலும் பசித்தாலுந்தான்
கனமுள்ளப் பயித்தியர்நா கணக்குத்தானே.

கபரோகநாவு-ஜன்னிரோகநாவு-தொந்தரோகநாவு
தானமொடு வாய்வெளுத்து நீருண்டாகிற்
ருன்சிலேட்ம் நாவாகும் ஈரம்ஆற்றே
ஆனேமுட் போற்கறுக்கில் சன்னிரோகநாவாம்
அதமதொந்த நாவினிறம் நால்விதமாய்த்தோன்
ஆனனில் வகைபெட்டு மறிந்தபேரை [றம்
அவனிதனிற் பண்டிதரா யறியச்சொல்வார்
ஈனமிலாப் பொறியடக்கும் பெரியோரன்றி
யெய்தாது யாவருக்கு மியம்புங்காலே. 36

கரிமுகக் கடவுளை கௌரி மைந்தனை
விசிகடல் வாயனை வேத வேதாந்தனை
அரிதிரி மருகளை யாதி சோதியைப்
பரிவொடு தொழுதவர் பாதம் போற்றுவாம்.

மாதங்களில் நாடிபார்க்கும் காலங்களறிதல்

சித்திரை வைகாசிக்குச் செழங்கதி ருதிப்பிற்
பார்க்க, அத்தமாம் ஆனிபாடி பைப்பசி கார்த்தி
கைக்கும், மத்தியா னத்திற்பார்க்க மார்கழி தை
மாசிக்கும். வித்தகக் கதிரோன்மேற்கே வீழ்கும்
வேளையிற் றுன்பாரே- 1

தானது பங்குனிக்குந் தனதுநல் லாவணிக்கும்
வானமாம் புரட்டாசிக்கும் அர்த்தராத் திரியிற்பார்க்க
தேனென மூன்றுநாடி தெனியவே காணுமென்று
கானமா முனிவர்சொன்ன காரிகை வேதநூலே.

நாடிபார்க்கிற் பலித்திடாகால மறிதல்

எண்ணெயின் தலையின்போதும் ஈரமாய் நின்ற
போதும், உண்ணும்நல் லுணவிற்போதும் உண்
டாம்வெம் பசியிற்போதும், திண்ணமாய் நடக்கும்
போதும் சிற்றின்ப மூட்டும்போதும், பண்ணிய
நாடிபார்க்கிற் பலித்திடா தென்றுசெப்பே. 3

அகஸ்தியம்சாமுனிவர் மரு

நோய்சாடிபார்த்தும் விபரமறிதல்
 மருயிடு நோயினாடி மதித்திடில் வலக்கைவலம்
 கரினவயாக் கிடைக்கைதன்னி லழுத்தியேகட
 விரலதில் வாதமாகும் மிருடும் விரலிற்பித்தர்
 தருமணி விரலில்லையந் தானியல் பறிந்துபாடு
 வாதமும் பித்தமைய மருவிய குணபாணத்தைத்
 தீதற முனிவர்நூலைத் தேர்ந்தபின் திரட்டாத
 ஓதிய சுருக்கநூலை யொழுங்கெ டி வுணர்ந்துகொண்
 வரதுதிர் வயித்தியர்க்கு வல்லிருள் விளக்கமாடு

மந்தசரக்குணம்

வாதந்தான் தனித்துநின்று வந்திடும் பந்துபோலத்
 தீதற வெழுமபிநின்றூற் சிக்கியே மந்தம்பற்றும்
 ஏதுவார் சுரங்கங்கண்ட திடைவிடா நிற்குமல்லவ
 சாதுவக் குறைந்துநின்று தன்னைபு மறக்கச்செய்யும்.

மத்தியசரம்-மலைச்சுரங்களறிதல்

கூற்றிடும் வாதசாடி யொருவிர லுள்ளேநின்று
 பற்றியே சிலும்பிநின்று பையவே நடக்குமாயின்
 மத்தியே சுரமேயாகும் மலைச்சுர மதுதானாயின்
 அத்தியேமத்தியோடி யடங்கிடாதெழும்பிநிற்கும்.

சகலசுரங்களும்-பாஷாணத்தாற்றீரும்

இப்படிசுரங்கள்கண்டா ளெளிதல்லவேகமுண்டாம்
 அப்பற நாவறண்டத் தர்யினிற் பிளப்புக்காணும்
 வெப்பறு மிச்சுரங்கள் மேவிடா நகலவேண்டி
 மெய்ப்படிப்பாஷாணத்தால் மீள்வதுதிண்ணந்தானே.

வனமுலிகியாமும்-மாத்திரைகற்பம்

இவைகளாற்றீரும்

புத்திரம் நித் சுரங்கன் கண்டு நலம்படா திருக்குமாயிற்
புத்திரி லுழட்டியானால் கியாழத்தின் வலிமையாலும்
புத்திர குளிகையாலும் முடுகிய கற்பத்தாலும்
புத்திரமாமென்று தூலோர் வழத்தியகுண மீதாமே.

மலபந்தநாடி

புத்திரம் வாதநாடி மடங்கியே துடித்துநிற்கில்
புத்திர பழமலங்கள் முடுக்கியே செக்குமென்க
புத்திரமாய் வாதந்தம்பித் தமிழ்ந்துநின் றசைக்குமாகிற்
புத்திரமாய்வயிற்றெரிப்பும் பரப்பும்வந் தடுத்ததென்னே

மந்தசன்னி

புத்திரமும் வாதநாடி நின்றதிற் கோபமானாற்
புத்திரினி லெவர்க்கும்வாயு பற்றிடு மந்தமாகும்
புத்திரசேருழலாய்வாதம் விரிப்போடுயெடுத்துநின்றால்
புத்திர சன்னிவந்து கூடிடு மூன்றுநாளில். 11

செ. சன்னிதீர அண்டத்தயிலம்

புத்திரி மூன்றுநாளில் வாதமானாற் சன்னிகூடிற்
புத்திரமறந்துவாயாற் புலம்பலோடலம்பற்பண்ணும்
புத்திர காலாநாளிற் பிடரியிற் பின்னல்செய்யும்
புத்திரமாய அண்டத்தின் தயிலமே புகற்றிடாயே. 12

தோஷக்குறியறிதல்

பரவிய வாதநாடி பக்கமே துடியாவண்ணம்
புரவியபுழுப்போலூர்ந்து புலன்கெடவதிரந்தேயோ
சுரமுறு மேழாநாளிற் றோஷம்வந் தணுகிநாவை
யுரமுறப் பேசவொட்டா துளரியே குளரிநிற்கும்

ஹே தோஷந்தீர மயிலினெய்

பேச்சது குளரிநின்று பெருகவுள் மூச்சமுண்டாடி
ஆச்சபன் னிரண்டுநாள்தா னப்படி கிடக்கிற்பின்பு
கூச்சற மயிலினெய்யிற் குலவிய வசம்புகட்டித்
தேய்ச்சமேலுள்ளுங்கொள்ளதோஷமும்சிறைந்துபே

வாதமெலிவுதோஷம்

வாதமே மெலிந்துவிம்மி வரண்டது புரண்டுதத்தி
சேதமா யரணைவால்போற் சிக்கியே துடித்துநிற்கில்
வாதையே பெருகிமேலில் வந்திடுந் தோஷந்தானென்
றேதினார் முன்னோரிந்த வுகமையைக்கண்டுசொல்லே

சர்வாங்கவாதசன்னிக்குணம்

கூறிட்ட வாதநாடி கோழிபோற் கிண்டி நின்றால்
வாரிட்ட முலைநல்லாளே வாதமாஞ் சன்னியாகும்
போரிட் டெடுத்தெடுத்துப் பிரப்படத் தியங்குமாகில்
ஆரிட்ட தேசத் துண்டாமது சருவாங்க மாமே.

ஹே நோய்தீர மருந்து

பதறிய வாதநாடி பாய்பரி போலவோடிற், சிதறிய
முன்றாநாளிற் சேர்ந்திடுங் குதிரைவாலி, மதறியாய்

நான் ஊற்று நூறு நாழியில் மரிக்க விட்டால், விதநி
ய்ய வேம்பி என்னெனய் விஷமுஷ்டித் தயிலங்குட்
17

வாதக்கதிப்பால் வருநோய்கள்

சாதமே கதித்தபோது வாயுவு மெழும்புங்கண்டிர்
சாதமே கதித்தபோது வந்திடுஞ் சன்னிதோவதம்
சாதமே கதித்தபோது வந்திடும் வியாதிமேலும்
சாதமே கதித்தபோது வல்லுடல்மெலிந்துக்கொல்லும்

இருநாழிகையிலும் ஒருநாழிகையிலுஞ்
சாகுங்குறி

சுத்தமாய் வாதநாடி மயிருரும் பேன்போ லோடில்
இத்தமா னிடர்க்கொண்டு நாழிகை க்ருப்பியில்லை
வத்தவன் முகமும்வேர்த்து மஞ்சளி னிறமெய்யாகில்
முத்தவோர் நாழிகைக்குள் முடிவது திண்ணந்தானே.

தனிவாயுநோயும் வலிகுன்மம் மரணமும்
வருங்குறி

வாதத்தான் தனித்துகிற்கில் வாயுவுத் தனித்துகிற்கும்
வாதந்தர ஓதநிற்கில் வலிகுன்மம்வந்து சேரும்
வாதந்தா னற்றுநிற்கில் மரணமும்வந்துசேரும்
வாதத்தின் திரட்டதெல்லா மிவ்வகை வடிவுதானே.

கூர்ப்பந்தரித்த நாடிகுணம்

காரிகை தமக்குப்பின்னை சுருப்பையைப் பற்றிநின்ற
கூரிய வாதநாடி குண்டலப் புழுப்போலாகும்
வீரியமுஞ்ஞக் திங்கள் விட்டில்போற் பதைத்துநிற்கும்
பாரிய வெட்டாத்திங்கள் பையவே புழுப்போலாகும்.

மாதர்கைப் பிடித்தபோது வந்திடும் வாதகாடி
 தீதுற வெடித்துப்பாய்ந்து சிதறியே சிலம்பிக்கு
 பேதைதன்வயிற்றினுள்ளே பெருகுசுரோணிதமேதக
 வாதைகன்பண்ணிமாதவிடைகாலம் வருத்தஞ்செய்யு

கர்ப்பத் தரிக்க குழம்பு

இடுப்பொடு கடுத்துகொந்து யிடைவிடாக் குத்தி
 ண்டாய், தடுத்திடாக் கர்ப்பந்தனை தக்கிடா வன்
 ணஞ்செய்யும், அடுத்ததோ ராவின்னையி லானதே
 திருகுகள்ளி, கொடுத்திட துமட்டிக்காயின் குழம்பத
 கொடுக்கத்தங்கும்.

23

குதகத்தில் வாயுதங்கிய குணம்

மாதர்கை பிடித்தபோது வந்திடு காடிமுன்றும்
 தேதமா யிற்றுநின்று சேரவே பதிர்நுநிற்கி
 ளுதமே குதகத்தி லோங்கிய வாய்வேநின்று
 பேதமாய் வாதைபண்ணி பிணிகளை விளைக்குந்தாகே

எரிசுன்ம வரலாறும் தீருமருந்தும்

வாதமும் பித்தங்கூடி வன்பெலத் துடனேயோடிற்
 துது வயிற்றினுள்ளே திரண்டதோர் பந்தம்பற்றி
 வேதனை யெரிப்புகூடி விரண்டிடு மெரித்தகுன்மம்
 சூத்சேர்சீனிகுட்டி அஷ்டசூரணத்தான் கொள்ளே,

சூலைகோய் வரலாறு

திருத்தமாய் வாதத்தோடே தீங்கொடுபித்தஞ்சேரிற்
 போகுப்புள்ச டோறுகொத்து போதவேபிடிக்குஞ்சு

பருத்திடா வாயுகொள்ளும் பேசியவயிறேபோகும்
பருத்தினுலறிந்துநன்றாய் கண்டிடாய்மனிதர்க்கெல்லா

காலன்பிடிக்கும்நாடி

தலின்ற னவைப்போல அடிக்கடி யுதறிவாதம்
உம்பெற நின்றபித்தம் ஓடியே யொளிக்குமாகிற்
தும்பிடாக்காலன்றானே தீங்குடன் பிடித்தானென்ன
உம்பெறுமுசிவர்தானும் வாகொடுசொன்னார்தேர்த்தே
மூலாதாரவாதையாற் சாதலும் பயித்தியம்

பிடித்தலுமறிச

பித்திடும் பித்தநாடி பிரண்டிதே சிற்றுகாசில்
உறண்டிடு மூலாதாரம் வாதையால் மடிவுசெய்யும்
உறண்டதுபித்தநாடி கதிப்பொடு துடித்துகின்றால்
உறண்டிடும் பயித்தியந்தான் அடைவொடுவந்துகடும்.

பேச்செழும்பலும்-அடங்கலும்-குளறலும் வருகை
உற்றிடும்பித்தநாடி யொழுங்கொடுவெழும்பினின்றுல்
உற்றிடாப் பேசுகின்ற வசனமு மெழும்பிநிற்கும்
உத்திமப் பித்தநாடி மடங்கியே துடித்துகின்றால்
உத்தமப்பேச்சுநானு மொடுங்கவாய் குளறிப்போகும்.

பயித்தியநோய் வரலா ளும் தீருமருந்தும்.

பித்தமாம் நாடிநானே பெலத்தொடு தனித்துகற்சில்
மத்திமப் பயித்தியத்தை வளர்த்திடும் உறக்கிசேரும்

உத்தம முளைதன்னி ஸ்ருகியே குறைந்துகிற்கும்
சிற்றமுத் தாடுமெண்ணெய் சிரசிற்றேய்தூரம்போடு

கிறுகிறப்புத்தீரக் கியாமும்

உதறியே பித்தநாடி உழுவைப்போற் றுடித்துகின்ற
பதறியே யுடம்பழுத்தும் பாய்ந்திடுஞ் சிறுநீர்வற்றும்
முதலிய புத்திமாறி கிறுகிறுத் துழலையுண்டாம்
நிதவியபயறும்பச்சை நெல்லிக்காய் கியாமுக்கட்டே

சுரத்தொடுகபாலக்குத்து வரலாறுந்தீரும்புகையும்

நடுவிரற் பித்தமற்று மந்தமாய் நடக்குமாகில்
வடிவுள யுடம்பழுத்தி மந்தித்துச் சுரமுத்தோன்றி
இடியிடித் ததுபோலோடிச் சிரசினி லிடித்துக்குத்தும்
படியவே சாதினிக்ப் புகையுண்ணப் பறந்துபோமே

வரக்ஷிசுகம் பிரமேகம்வரலாறு

வளர்ந்திடும் பிடித்தநாடி வலமிடம் பிசகாவண்ணம்
பிளந்ததுதனித்துப்பச்சை புழுறுடங்கதுபோலோடி
உளந்தனில் வறக்ஷிதங்கி யுடம்புலர்ந் தஸ்திதன்னில்
வளர்ந்திடுஞ் சுரங்கள்வந்து வளர்பிரா மேகமாமே. 33

மஞ்சள்நிறநீர்க்கடுப்பு உடல்வளர்ச்சிதீர

வங்கபற்பம்

சலகிற மஞ்சள்போலாய்க் கடுத்திடுந் தளர்ச்சியெய்யும்
உலவிய மூன்றுமாதம் பழகிற்பின் னுடம்புதன்னிற்
குலவிய வங்கபற்பங் கொடுக்காம ஸ்ருமாகில்
லிலகிடாச்சூலைவந்து வெடித்துப்புண் னாகுமென்னே.

பித்தத்தாலுண்டாகும் நோய்கள் வருதலற்க

பித்தமே தனித்தாற்குடி பெலத்துட னுலரச்செய்யும்
பித்தமே மிகுந்தவீன யிருமலும் பெலத்துநிற்கும்
பித்தமே மிகுந்துதானாற் பெலன்குறைந்துடம்பழுத்தும்
பித்தமே திரட்டிதூலிற் பேசினார் பெரியோர்தாமே.

பெருவாதம் உதரவாயுபயித்தியமுதலான
பிணிகளுற்பவித்தல்

பித்தமே கதித்தபோது பெருத்திடும் வாதமுண்டாம்
பித்தமே கதித்தபோது பெருத்திடும் வயிற்றில்வாயு
பித்தமே கதித்தபோது பித்தநீடும் பித்தேகேளு
பித்தமே கதித்தபோது பித்திடும் பிணியநேகம். 31

சன்னிவாதம்-பினத்தல்-நினைவிழப்பு வருகை

பித்தந்தான் வாதத்தோடு பிணைந்துநேர் தோன்றுமாதி
மத்திய சன்னிவாதம் வந்திடும் பினத்தலுண்டாம் [ல்
உற்றிடும் வாதத்தோடு வறவதாய்ப் பித்தமீறில்
சித்தமும்பித்தநீப்பேசி நினைவிழந் திருப்பரென்னே.

ஐ நோய்கள்தீர மருந்தும் க்ஷயரோகமும்

வரலாறு

முற்றுமிக் குணங்கள் கண்டால் முயற்சன் முட்டைதன்
கத்தபப் பாலினோடு கலத்தருந் திதமாய்பின்பு [னை
பித்தத்தா னையத்தோடு பெருமுகந் திரும்பிநிற்கில்
மத்தியக்ஷயரோகத்தை வவென வலுக்குந்தானே. 33

சீழும் ஸீடாதசாமுங்காணும் சுஷ்மரோகந்தீர
குக்கிலாதி நெய்யுஞ்சாறும்

இருமியேசீழும்வீழ்ந்து யிடைவிடாச் சுரமுங்காயும்
பருவமாய் நெஞ்சிபற்றி பதறியே யிரத்தம்வீழும்
குருநிலைக் குக்கிலாதி கிருதத்தாற் குடிபோம்பின்ப
வருநெறிகண்டந்தோடை வளையதானீரைக்கொண்டு

அசாத்திய சுரநாடிக் குறியறிதல்

ஐயமாம் நாடிதானே யாணைவா லொற்றுநேர்த்
பையவே மந்தம்பற்றிப் பதறிடா திருக்குமாகிற், நே
ய்வதொன் றில்லாக்காலன் தேடுவ துண்மையென்
கையினைப் பிடிக்கவேண்டாம் கழற்றிக்கொண்
பாற்செல்லே.

இருமலினை யினைப்புகோழைதீர

உற்றிடும் ஐயநாடி யோங்கியே துடித்துநின்ற
புற்றிடு மிருமலினை பதறியே யினைப்புண்டாகி
மெத்தவே கோழைவாயு மிருத்திடிற் கற்கத்தோடு
சுத்தமாய்து துவேளை நோடைகை கண்டங்கட்டே
தொண்டையும்-நெஞ்சங்கட்டி மழைகாலத்தில்
யுபாதித்தல்தீரக் குக்கிலாதிநெய்

இதமொடு விறுதிகாடி யினகிடா திறுகிறின்ற
பதமொடு தொண்டைகட்டும் பழுக்குநெஞ்சதனிநீத
விதமொடு மழைநேரத்தில் மிகுதியாய்வாதபண்ண
சிதியெனக் குக்கிலாதி நெய்யினால் மாறுந்தானே. 12

பிணசம் மூக்கு நீர்ப்பாய்ச்சல் மண்டைச்சீலை

தலைகனப்புந்தீர நண்டுநெய்

சூக்கமாஞ் சிலேட்மநாடி யொழுங்கொடுபதறின்றால்
சூக்கமாய் பிணசங்கள் நாசிரீர்ப் பாய்ச்சலாகும்

பித்திடு மண்டைச்சீலை பெருத்திடுத் தலைகனப்பு
பித்திடுத் நண்டுநெய்யைத் தலையினிற் றடவத்தீரும்.

ஒர்பகலுக்குள்ளிறக்கு நாடிக்குறி

சூத்திட ஐயநாடி மந்தித்து வழன்றுகின்று

சூத்திய பிசல்போல முடிகியே பதறுமாகில்

சூத்தத்தோர் பகலுக்குள்ளே ரில்லாது மரணம்வந்து

சூத்திலேயிப்பொன்றே சொல்லுவார்தல்லோர்தாமே.

சூத்தங்கோழைவாயுமாண நிச்சயக்குறி

சிலேட்டிம நாடிதானே தெளிவொடு நிற்கிறீதாம்,
சிலேட்டிம மந்தம்பற்றில் சேர்ந்திடுத் கோழைவாயு,
சிலேட்டிமயி சந்துகின்றால் செப்பிடு மரணத்திண்ணம்,
சிலேட்டிம திரட்டதெல்லாந் தெளிவொடுகண்டுகொள்
சே.

45

சாகுங் குறியறிதல்

ஐயந்தான் பித்தந்தன்னை யணைத்தெதுத் தேறுமாகில்
ஐயமேயார் நாளிற்காலன் நாடியே வருவதுண்மை
பையவே ஐயம்பாய்ந்து வாதத்தைப் பற்றிநின்றற்
செய்யும்வாறென்னசாவோர் நாழிகைதிண்ணந்தானே.

வியாததேஷம் ஐயசன்னி மரணங்களன்ற

ஐயமே கதித்தபோது அணுகியே வியாதிபுண்ட
ஐயமே கதித்தபோது அறிந்திடுங் தோஷமாகும்
ஐயமே கதித்தபோது ஐயமாஞ் சன்னியாகும்
ஐயமே கதித்தபோதவ்வையமே மெலிந்துக்கொள்

சரீரக்குத்தலும் நெஞ்சநோக்காடுமாய்க்

காணுமேகமறிக

பார்த்திடு நாடிமூன்றும் பதிந்தது மெலிந்துநிற்கி
தோத்திடு மேகமுள்ளே தோன்றியே பொங்கிமெய்க
ஆத்திடர்க் குத்தலுண்டா மதனொடு நெஞ்சம்நோக்கும்
தேத்தமா யிக்குணங்கள் தெளியவே யறிந்திடாயே

பிணிவாராமைபும் வருகையுமறிக

வாதபித் தையமூன்றும் வன்பலத் துடனேத்தம்
பேதமொன் றில்லாவண்ணம் பேசிய தானந்தன்னி
நீதியா நிலைத்துநின்றால் நெடும்பணி சிக்கலில்லை
தாதுவுமொன்றோ டொன்று தாவிடிற்பிணிகள்

கழல்வாதம்-மூலம்-சாவு-வாழ்வு வருகை

மூவரும் உரத்துநின்றால் முதிர்ந்திடுங் கழல்வாதம்
மூவரு மத்தமானால் முகைந்திடு மூலமெல்லா
மூவரும்பதுங்கிநின்றால் முடிவது திண்ணங்கண்டா
மூவருந் தன்தன்காவத் துதித்திடில் வாழலாமே

ஆறுமாதத்திற் சாகுங்குறியறிதல்

வயில் மூன்றுநாடி கதிப்பொடு கடக்குமாகில்
வைய முச்சிகாலம் வன்பித்த மழுத்துமாகில்
வையில் வாதத்தானும் ஐயத்தி லுறையுமாகில்
கண்டத் தாராணை நிலைச்சாவு. மாதமாறே.

51

மலசல அடைப்பும் விடுப்பும் வருதலறிக

பெருவிர விரண்டுபக்கம் நாடிதான் பிச்சியோடில்
பெருவிய மலசலங்கள் மந்தித்தேயடைத்துக்கொள்ளும்
பெருகலை யடிவயிற்றிற் பிடித்துமே வெழும்புமாகில்
தடையில்லை மலசலங்கள் தானது கழன்றுபோமே. 52

தொப்புளில்-மலம்-ஜலம்-வாயு-இடது சந்து

இடதுமுதுகு இறுத்தலறிக

பெுவிரல் வலதுபக்கம் நாடிதா னடக்கும்போது
மடையதா முந்திதன்னில் மலஞ்சலம் வாயுசேரும்
வடநிலை முலையின்மாதே வாகொடு யிடதுசந்து
இடமுதுகழுத்திரிற்ப தென்பது முன்சொன்னோமே.

தொப்புளின்கீழே ஐயமும்பித்தமுஞ்சேருங்

குணமறிக

பெுவிர விடதுபக்கம் நாடிதா னடக்கும்போது
அடைவொடு வந்தியின்கீழையொடு பித்தஞ்சேரும்
கடகரியுரித்தோன்றன்னைக்கருத்தினிலிருத்திக்கொண்
வெவற நாடிபார்த்து வாதகோ யறிந்துசொல்லே. [6]

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

கால்-கை-வலிப்பும் உடல்நோக்காமொய்வரு

சூலைநோய்க்குறி

சிறுவிர விரண்டுபக்கம் நாடியோடித்
மருவிய காலங்கையும் வலித்துடல் மிகவேநாகும்
ஒருபொரு ளாகின்ற வுமையொரு பாகம்வைத்த
திருசடை சிவனைநோக்கிச் செப்பினேன் சூலையோ

சூலைநோய்-கசத்தவாய்நீர்-மயக்கம்-வாந்தி

அடிவயிற்றுச்சூலை வருகை

மோதிர விரல்வலத்தே முடிவியே நாடியோடித்
காதிபுங் சூலைநோயுண்டாய் கைத்திடும் வாய்நீரும்
வாதியா னருளினாலே மயக்கமும் வாந்தியுண்டாம்
ஆதியே யடியவயிற்றிற் சூலை யமர்ந்திருக்கும்.

கால்-கை-கடுப்பு-சோபம்-உந்தினோய்-தலைவலி

வருகையும்-சிகிச்சையுமறிதல்

மோதிர விரல்வலத்தே முடிவிய நாடியோடித்
கால்சூலுங் கைகளுந்தான் கடுத்துயின் சோபமாநி
ஒதியே புந்திகொந்து புதுதியாய்த் தலைவலிக்கில்
ஆதியா னருளினாலே யவர்கட்கு நசியம்பண்ணே.

2-ம் நாளிலும் 3-ம் நாளிலும் சாகுங்குறி

வெள்ளநீ ரோடும்போல சிலேட்டிம மீறியோடித்
வள்ளல்வா னறியச்சொன்னோ மரிப்பதுமற்றாநாளில்
தெள்ளிய வரத் தானுஞ் சிதறியே யோடுமுகில்
உள்ளிய நன்னோரெட்டி ஒறுதியாய்ச் சாவாரென்ன.

3-காள்-15-காள்-40-காளிற் சாகுக்குறி

பித்தமிப் படியேயோடிற் பிதற்றிகான் மூன்றிற்கொ
லும், முத்திய வாதபித்த முயக்கியப் படியேயோடில்,
புத்திச் சொன்னோங்கண்டிற் பதினைந்து காளிற்கொல்
லும், நற்றிய ஐயக்கூடில் நாற்பது காளிற்கொல்லும்.

உடனையும் 3-மாதத்திலும் சாகும் நாடிக்குறி

அடினைவாற் றுடிபோலோடி லாங்கவன் பிழைப்ப
தில்லை, பரவுதேட் கெரடுக்குப்போலும் பதைத்திடிற்
பாவுதிண்ணை, கரையெறும் பதுபோலோடிற் கண்டி
டாய்த் திங்கள்மூன்றில், வரையணி முலைநல்மாதே
மரணமென் றறிந்துகொள்ளே. (60)

மரணநாடிக் குறியறிதல்

ஐயமாஞ் சிலேட்டுமெத்தி லாகிய நாடிதானும்
தொய்யவேதவனைபோல தொக்கியேகுதித்திட்டாலும்
ஈயவே புரண்டுபுத்துப் பாம்பென கடைகண்டாலும்
ஈமசெறிசூழலினானே மரணமென் றறிந்துகொள்ளே.

ஒருமாதத்திற் சாகும் நாடிக்குறி

தேனெனத் தெரிந்துச்சற்றே திரிகாடி செய்யுமாகில்
மானவே மரணவாதை வந்திடுஞ் சன்னியுண்டாம்
மீளுவ தில்லைமூன்றாள் வீதிப்படி வந்துதிது
காளறி திங்கட்குள்ளே நாசமாய்க் கொல்லுந்தானே.

இரண்டரைநாளிலும் எட்டுநாளிலுஞ் சாகு

ஐயநாடிக்குறி

புரண்டது வருண்டுமேலே பொருந்திநீர் கடக்குமா
கில், இரண்டரை நாளினிற்று னியல்பதா மாணமெ
ன்க, சுருண்டமென் குழவினனே சொல்லுநா செட்ட
னிற்றுக, மாணமே வருகுமென்று வாகொடு வழங்கு
வாயே.

மரணநாடிக்குறியறிதல்

கண்டலிற் துடிப்புமுண்டு கடியமு விரலையுன்றில்
விண்டையம் வாதம்பித்தம் மேலியே நாடிமூன்றும்
ஒண்டொடிமாதேகேளா யுயர்ந்ததோர்தோற்றமாகி
மண்டியேஎழுந்துபாயில்மரணமென்றறிந்துகொள்ளே.

ஒருமாதத்திற்சாகும் நாடிக்குறியறிதல்

ஏற்றிய தீபந்தன்னி லெரிசுடர்த் தீயைப்போல
போற்றிய நாடிதானும் பொலிவறத் தோன்றுமாகில்
மாற்றரும்வாழ்வுநாளு மாளுமோர்மாதத்தென்று [வே]
நாற்றிசை யுள்ளோர்க்கெல்லாம் நாடிநீங்குதுசொல்.

பிராணன்னிடம் நாடிக்குறியறிதல்

நிறைபுர வட்டம்பூண்டு நின்றிடு மரணைவால்போற்,
குறைபடாப் பித்தமொன்றுங் குறைந்துமே நிற்குமா
கில், உறைவிடம் பிராணனென்று வுண்மைசொல் வா
டத்திற், பறையது கட்டிச்சாற்றும் பண்டிதர்க் கெல்
லாம் பாரே.

அவிழ்ந்தசார்ப்-60

விருத்தம்

தூதியாய் கணேசன்காப்பு அறுதூற்று கருவையெல்லாம்
சோதிபாம் ஆயிபாதந் துணையென வுட்கொண்டேத்தி
தூதியாந்திரட்டுச்சூத்திரம் கிலைத்தவா கடமாய்ச்சொல்ல
வாதமாம் பிணிகள் தீரு மருந்தொடு குணத்தைகேளே.

வாதம்-எண்பதூந்தீரச்சூரணம்

வாதந்தா னெண்பதாகும் வருகின்ற பக்கவாதம்
சீதமெய் நடுக்குவாதஞ் சிறந்திடுமுடக்கு வாதம்
சூதுமெய் சத்தவாதந் தோன்றிய முகத்தின்வாதம்
பேதமாம் வாதந்தீரப் பெருத்திடு மருந்துகேளே. 2

மருந்துதான்சித்திரமூலம் வளருமாலிலிங்குகொன்றை
திருந்திய முருக்கைகசங்கு சிறந்தவெள் ளருகுவேம்பு
பொருந்திய யெருக்குசுக்கு புகழுந்திப் பிலிமர்சங்
கருந்திரலவணமஞ்சங் கால்மண்டலந்தான்கொள்ளே.

மேலுக்குத் தொக்கிடமிடுத்தயிலம்

கொள்ளவே யெண்ணெயஞ்சங் குலவுதில் லைப்பாற்
கத்கம், வீள்ளவே முருக்கைகவாகை மிருத்தமா விலிங்
கைமூலங், கள்ளவிழ் கடியமிந்து கடியதிப்பிலி வசம்பு,
உள்ளமா யெரித்துப்பின்னை யுடம்புதொக் கடமுஞ்
செய்யே. 4

செய்யுது அகலத்திமகம் முனிவர் அருளிய

பித்தம் நாற்பதுந்தீரச் சூரணம்

செய்யுது ரெண்ணஞ்சானச் சிறந்திடும்பித்தங்கே
அய்யமாஞ் சித்தப்பிரமை யறிவிலாப் பிரமைசற்றும்
வையவே நடுக்கல்வாந்தி நலத்திடு சுழற்றல் வாய்தீர்
தையலே யிவைகளுக்குச் சாற்றிட மருந்துகேளே.

சூரணச்செய்யுந் தினுசுகள்

சாற்றிய மதுரங் கோஷ்டந் தனருமஞ் சிட்டியேலம்
போற்றிய நெல்லிமாஞ்சில் புகழுசந் தனங்கிராம்பு
மாற்றிய தாளிசந்தான் மருவுசீ ரகமும்நாகம், பாற்று
சர்க்கரையுங் கூட்டிப் பரிந்து மண்டலந்தான்கொள்
ளே.

பித்தம் நாற்பதும் தீர முழுகுந்தைலம்

பரிந்துநல் லெண்ணெய்யாலும் பருத்திடு நெல்லிச
சாறுந், திருந்திய முசுமுசுக்கை சீந்திலும் பொன்னாஞ்
காணி, வருந்திய முத்தஞ்சிட்டி மதுரமோ டேலமாஞ்
சில், பொருத்துசண் பகப்பூ கிராம்பு புனைந்தெரித்
தலைக்குவாரே.

சிலேட்டுமம் இருபதுந்தீரநெய்

வார்பெறு தனத்தாயஜ்யம் வளர்த்திடு மிருபதாகப்
பேர்பெறுசுவாசகாசம் பெருயிரு மலுயிரத்தம்
சீர்பெறு காரமாந்தை தினைத்திடு சயரோகங்கள்
தார்பெறு சுரமுண்டாகுந் தனக்கெலா மருந்துகேளே.

நெய்செய்யுந் திணைகள்

தூதல் விஞ்சிச்சாறு தருதிரி கடுகோடேலம்
 முறு தேக்குகிங்கி வாலுழு வரிசியிந்து
 முறு நாகங்கண்டங் கத்திரி யறத்தையோடு
 னவுறுசீழிரத்தம்நெய்யெரித் துள்ளுகொள்ளே.
 ரித்தால் லெண்ணெய்பாலும் இருவேலி விலாமிச்
 ரித்திடுசீந்தில்முத்தஞ்சந்தனந்தேவதாரம்[சோடு
 ரித்திடு தண்ணீர்மிட்டா னுயர்நிலப் பனைநன்னரி
 ருத்தமஞ் சனமஞ்சோடு பகர்தலை தனக்குவாரே.
 மூலநோயாறுந்தீரச் சூரணம்

னக்குறு மிரத்தமூலந் தாங்குறு மூலஞ்சீமூலம்
 னக்குறு வாதபித்தம் வளரைய மூலத்தோடு
 னக்குறு முளையாமூலஞ் சீமலக் குமுதமெல்லாங்
 னக்குறுமருந்துசொல்லக்கன்னியேகேட்டிடாயே
 ன்னியின் சருமுத்தங் காணையும் பெருத்தசுக்கும்
 ன்னியாஞ்சித்திரமூல மருட்கிழங்கொடுக்காய்
 ன்னியபிரண்டைகொன்றை பகர்புளி ரனை காட்டி
 ன்னிய காண்பாலிற் சூரணஞ் செய்துகொள்ளே.

கிராணிதீரமருந்து

செய்திடு வாதபித்த சிலேட்டுமக் கிராணிமூலங்
 கொய்திடு கிராணிவாயு கூடிய இரத்தபித்தம்
 செய்திடு சங்கிராணி கிடைத்திடு கீகிராணி
 பெய்திடுகிராணிக்கெல்லா மினியநல்மருந்துகேளே.

இனியதோ ருடும்புகாய மிந்துப்பு வளையலுப்பு
கனியவெள் ளுள்ளிசுக்கு கடியதிப் பிலிமீசந்
தனியது சவுட்டுமண்ணுந் தழற்சித்ர மூலமோடும்
பனியது பிரமிச்சாற்றால் பண்ணிய மருந்துகொள்ளே.

குன்மமெட்டுந்தீரச் சூரணம்

பண்ணிய வாதபித்தம் பகரையக் குன்மமெல்லாம்
கண்ணிய சத்திகுன்மம் நலத்திடு வாய்நீர்க்குன்மம்
கண்ணிய யெரியுங்குன்மம் கனத்திடும்பிரட்டுக்குன்மம்
குண்ணிய குன்மந்தீரக் கூறக்கேள் மருந்துதானே.

கூறிய நானிசுதங் கொடியவெண் காரந்தாரந்
சேறிய யிருவிளிகந் திகழ்மனோ சிலையுங்காரங்
காறிய கெந்தகந்தான் களர்திரி கடுகுகூட்டி
ஆறியபொடியதாக்கியதிற்றேன்விட்டருந்துவாயே.

அருந்திட வாதபித்தம் ஐயமோ டிற்சத்திதான்
வருந்தும்வாதத்திலநாலும் வளர்சலபித்தத்தாலும்
பொருந்தும்ஐயத்திற்பத்தும்போருமேயிவைகனெல்லா
திருந்திய வாதபித்த சிலேட்டமுந் தீரலாமே. [ம்

தலைமுழுகுந் தைலம்

ஆமது மருந்துகெளா யலைகடல் முத்தங்கோஷ்டம்
தாமதுயிலந்தைகொட்டைக் காந்தையுந்தரும்பூரையும்
போமிது கொன்றையோடு புகளும்பாதிரிபும்நாவல்
ஓமது காச்சாற்காயந்த வுயர்மது ரமுந்தான்றியே.

சுதூஞ்சந் தனங்கிராம்பு மகிழ்பச்சை மகரப்பூவுஞ்
சுதிர்பெறு மிலவங்கந்தான் தானிச மாஞ்சிஸ்பூரங்
சுதிநிலா மிச்சஞ்சீர்தில் கனமுத்தம் வேலிசட்டம்
சுதிநிலா யெண்ணெம்பாலு மெறித்தீர் மூழ்கிடாயே.

மேகம் இருபதுந்தீர ரசாயனம்

எரித்திடு யிரத்தமேக மிசைத்தசீ மேகந்தண்டில்
மரித்திடு மேகபண்ணும் வருந்திய திரிச்சம்பாளை
கரித்திடு தள்ளிமேகஞ் சலக்கட்டு மேகந்தங்கா
மிரித்திடு மேகந்தீர விளம்பக்கேள் மருந்துதானே.

விளங்கியபாங்குப்பட்டை மேரிசெந்தகஞ்சாதிக்கா
களம்புற கிராம்புநாகங் கற்பூரஞ் சாதிப்பத்திரி [ய்
தளம்புறு மசவகெந்தி களர்கொடு வேலிமாஞ்சி
இளம்புசர்க்கரைநெய்கட்டியிதழுடனுட்கொள்வாயே.

காமாலைதீரப்பொடி.

இதமுறு வாதயித்த மிசைத்தசிலேட் மெங்காமாலை
பதமுறு மழற்காமாலை பாண்டுவிங் கியகாமாலை
நிதமுறு வரட்காமாலை நிறமஞ்சள் சர்க்காமாலை
சிதமுலை விற்பரங்கள் சேர்த்தகா மாலைதானே. 22

சேர்த்தகாமாலைக்கெல்லாந்திறத்தரப்பொடியுங்கிட்டஞ்
சாரந்திடுங் கடுக்காய்கெல்லி தான்றிசீ ரகமிரண்டும்
போர்த்தெவள் னுள்ளிகாந்தம் புழ்ப்பெற காயஞ்சக்ரு
சாரந்ததிப் பிளிமீசந் தான்பதம் பழச்சாற்றியே.

சொறிசிரங்குதீர உள்ளுக்குக்கிரதம்

பதமுறு சூலைபுண்கள் பகர்ந்திடு கடிவிசாரம்
இதமுறு பெருவியாதி யிசைந்திடு குட்டரோகம்
சதமுறு தேமஸ்மேனி தளருந்தா மரைகைவெள்ளை
நிதமுறு சொறிசிரங்கு நிகழ்த்திடு மருந்துகேளே.

மேலுக்குச் சாம்பிராணித் தயிலம்பூசவும்

நிகழ்த்துநீ ரெட்டிவித்து நேர்படுஞ்ஞகம்லிங்கம்,
தகர்த்தநெல் லிக்காய்கெந்தி தாரமுந் துருசுதந்
தம், புகர்த்தநெய் வார்த்தரைத்துப் பொருந்தநாற்
பதுநாட்கொள்ளு, தகர்த்திடுஞ் சாம்பிராணித்தயி
லஞ்செய் துடம்பிற்பூசே.

25

கண்டத்துக்குமேற்பட்ட சகலரோகமும்
தீரச் சூரணம்

பூசியகபாலசூலை பொறுத்தபின் விசுநீர்த் தும்மல்
நாசிகா பீடரோகம் நாற்றமுந் திண்ணுங்குஷ்டந்
தேசிகங் காதிற்சீமுக் சேர்ந்திடுங் கபாலவாயு
நாசினி நந்தரோகங் கார்த்திட மருந்துகேளே. 26

கூர்ந்திடும் பெருமருந்து கண்டங்கத்திரியுஞ் சுக்குந்
கூர்ந்திடுஞ் செங்கத்தாரி தோன்றுசீ ரகமிரண்டும்
யரந்திடுகடுகுரோகணி பகர்ச்சங்கம் அரத்தைபோடு
நிரந்தரஞ் சூரணந்திண்ண நீங்குமே நோய்கள்தானே.

தலைமுழுகுந் தயிலம்

புக்குகார்த்தினைகழிக்கு நிலக்குமுள் தசமூலந்தான்
புக்குமாமஞ்சள்மூன்று பகர்துப்பிக்கடுகுரோகணி
தெங்குசாரடையெருக்குசெங்கொடுவேலிசீர்தில் [யே.
புக்குவெண்ணெய்செய்த பருவமாய்வனஞ்செய்வா

கவிசை பெருவயிறு மகோதரத்தோ
பருவமாங் கவிசையோடு டக்கணிப்புருதிசரல
பருவமாம் பிணிகோவை யுகத்தின் குலையண்டி
பருவதை வழிக்குங்கர்ப்பக் கடியணிப் புருதியோடு
பெருவயிறுடனேமற்ற பெருமகோதரமுத்தானே.

பேய்த்தும்மட்டிக்கா யெண்ணெய்
பெருத்தபேய்த்தும்மட்டிக்காடே ம்வேண்காக்கணம்வேர்
திருத்தமாம் வண்ணமைந்த சேர்த்திடுகாரணமந்தும்
வருத்தமாலிலக்கைகொண்ட வந்தித்தின்பால்முலன்
சருத்தரு வாய்ப்புஞ்சன் காய்மென் றூர்விடட்டே.
காய்ந்நிவதைபோளங்காட்டி னுமணக்கின்வித்தும்
வாயரோ கணிமுருங்கை வங்கிமா வவுரிசின்னி
பாபுறுகழற்சிகொத்தான் பருமவேலிப்பருத்திள்ளே.
தேய்வினக்கெண்ணெய்பாது சேர்த்தெளித்துள்ளேகொ

சகலவாயுக மத்திரச் சூரணம்
சேர்த்திடுமத்தரோகஞ் செய்வகெஞ்சி நுகலுக்கும்
பார்த்திடும் வாகவாயு பத்திய வாயுமோஞ்
சார்த்திடும் வாயுமெய்நில பருவாங் வாயுமுலம்
வார்த்திடும்வாய்வுக்கென்கா கைசந்தைமருந்துகேனே.

சூரணத்தினுசுகள்

இசைந்தசீ ரகமிரண்டு மியஸ்திரி கடுகுமுலம்

மசைந்தநற் சித்திரமுல மாந்திரி ப்லையுமிந் து [இசைந்தவாய் விளங்கங்காய மியற்றிடு சவட்டுமன்

சசந்தரோகணியுத்தேனுங் சலந்துண்ணநோய்போமே.

இரத்தவாந்தி-ஐயகாசம்-எலும்புருக்கித்திரநெய்

சலந்திடு மிரத்தவாந்தி கனரத்த ரோகநெஞ்சிற்

புலந்திடு மிரத்தபித்தம் பொருந்திய சயகாசங்கள்

மலந்திடும்பெரும்பாட்டோடு வளரெலும்புருக்கிசூலை

நலந்திகழ் புண்ணுந்திர நாரியே மருந்துகேளே. (1)

நாரியே தண்ணீர்மிட்டான் நல்லத்தி யரசரல்லித்து

பாரிய ப்லையுஞ்சீர்தில் பகர்முத்தஞ் சாதிக்காயுஞ்

சீரிய கிராம்புபத்திரி திரவிய மைந்துங்கட்டி

கூரிய நெய்யிற்செய்து கொடுத்திட ரோகம்போமே.

சுகலசாங்களுந்திரக் கியாழம்

கொடுத்திடுசுரத்துக்கெல்லாங் கூறியமிச்சஞ்சீர்தில்

எடுத்தகாஞ் சோறிமுத்த மிசைபற்பாடகமுமுட்டி

மடுத்திடு வேம்புகோஷ்ட வளர்கண்டங்கத்ரிபோடு

சுட்டைவுடன் கியாழஞ்செய்து அருந்திடிற்சாரம்போமே.

சன்னிகள்திர நசியம்

தன் னுடசன்னிக்கெல்லாம் தயங்கியமுசுறுமுட்டை

மன்னுபூ நாகமோடு வளர்ந்திடுங் கடுகுகாயம்

சொன்னதிப்பிழைப்பால் துலங்கியயிஞ்சிச்சாறு

முன்னமே வசம்போடுள்ளி முக்கினில் நசியஞ்செய்யே.

சன்னிதிர மேலுக்குத் தயிலம்பூசல்

புதிய கர்பத்தோடு உள்ளிய வசம்புகாரம்
புதிய கௌரிநாவி லந்திகழ் காயம்போளந்
புதிய மஞ்சள்மூலந் திரண்டமா விலிங்கைவாகை
புதியபெருமருந்து சொல்கிறகுறிஞ்சாண்கட்டே.

புசால்லியயெருக்கும்புங்குத் தலங்கியழுருக்கைவேரும்
புல்லிகை சதுரகளளி மரமஞ்சள் நெரியரிசிப்பால்
புல்லியயெண்ணெயைந்தும் புகழுக்குக்குடத்தினண்ட
புல்லியபதமதாக்கிக் கருத்துடன்மேலும்பூசே. [க

சகலகரப்பனுந்திர எண்ணெய்

கருத்துறுபடைகரப்பன்கருக்கொள்ளிக்கரப்பன்வித்தி
வருத்திடுக்கரப்பன்பித்தவாதசினேட்டுமக்கரப்பன்
பெருத்திடு செங்கரப்பன் பிலத்ததோரெனிகரப்பன்
திருத்தமாங்கரப்பனெல்லா தீர்த்திடமருந்துகேளே

தீர்த்திட செங்கத்தாரி சேர்கரு சொக்கிதேற்றா
சார்த்திடு கழற்சிபங்கு சங்கொடு சங்கங்குப்பி
பேர்த்திடுக்கிரந்திராயன் புகழ்செருப்படைசின்னி
கூர்த்த வேலிப்பருத்தி கொடிவெள் ளறுகுதானே.

கொடியவேம் பாடம்பட்டை கூறிய சிவனார்வேம்ப
நெடியநற் சிவதைமூலம் நேரிய சண்டங்காரி
பொடியது கடுக்காய்ரோகணி பூசகரப்பன் பட்டை
வெடியசீரகமிரண்டுவிளக்கெண்ணெளித்துக்கொள்ளே

சகலவிஷங்களுத்தீரக் குடிநீர்

கொள்ளவே விஷபாகங்கள் கூறிட பலவாயுண்டு
முள்ளி தூதனை நாரத்தை முதிருய்பகொண்டாடுவர்
கள்ளகிழ் பிரமசின்னி கழற்சிமா மலைன்னுரி
தெள்ளியகடுக்காசக்குசேர்த்திட்டிருடிநீர்செய்யே.

கண்டமாலை பவுத்திரங்கள் தீரத் தயிலம்

வெய்யதோர் கண்டமாலை சேர்த்திடு பவுத்திரங்கள்
வெய்யனிப் புருதிவிக்க மேவிடுந் துடையின்வாழ்வு
பையபுண் சூலையோடு பகுத்திடும் பிளவைவிக்கம்
உய்யரை யாப்புமுன்று முடைந்திடமருந்துகேளே.
உடைந்தவேப் பெண்ணெயின்னி யோக்குவேம் பாடம்
உடைந்ததற்கெட்டி தூங்காசுதற்றுருதத்தம் பட்டம்
இடைந்தருங் கிண்பந்தாரம் மிருதாரு கிண்பிட்டி
இடைந்திடித்தயினஞ்செய்சி சிந்தமாரோய்போடே.

சண்ணைப் 96-ம் திரமருந்து

இந்தவ நீலகாச மிபற்றிடும் பித்தகாசம்
வக்சமாபடலம்பிள்ளம் மயிர்க்குத்துபுழுவெட்டோ
சந்திகா மாலைக்கண்ணுந் தயர்நேத்திரவாயுதானம்
நந்திசொலிநியலெய்தா நயததுண்டவகையைக்கே.
உலாத்திடு முத்துவெள்ளி உயர்ந்ததோர்தாமிரஞ்சந்து
கனரத்திடு துருகுதுத்தம் கைதலையோடுபொன்னம்
கிராத்திடுந்தரோணிசேர்புகுசிம்பசாற்றால் [பேரமே.
கலரத்திடு கண்ணிற்றொண்ணுந் குறுகோ யகந்து

கண்ணோய் 96-ம்-தீரமூழ்குந்தயிலம்

போமிது பொனங்காணி புகழ்சிறுக் கீரைமுத்தம்
பூமிது சீந்தில்நிம்பம் உயருஞ்சண் பகப்பூநாகம்
பூமிது மதுரமேலம் அலருஞ்செவ் கழுநீர்கோஷ்டம்
பாயினிசொன்னோமெண்ணெய்கற்பதஞ்செய்துமூழ்கே

செய்திடுஞ்சகலமருந்துக்கும் விஞ்ஞைமூலம்

செய்திடுமருந்துக்கெல்லா ன் செறத்தேர்விஞ்சைமூலம்
செய்திடும்பரிசுரந்தான் சித்தியாஞ்சகலமெல்லாம்
செய்திடுஞ்சுகூராகூகூ சேகம்பொன்னிறமதாகும்
செய்திடும் வாதத்திற்குச் செப்புவே னுதியசமே.

வாதஞ்செய்வதற்கு ஆதிக்குருமருந்து

ஆதியாம் பூமிநாத மதைபந்துசத்திசெய்துண்டு
வேதியாம் பழத்தின்சாறும் விட்டரைத்துலர்த்திக்கொ
சாதியா மோட்டில்வைத்துத் தணலிடு கோழியாக
வாதியாம்பெயரேகேளீர் வடித்திடுமெண்ணெய்தானே.

முப்பூவாகியபூமிநாதத்தால் சகலசர்க்குகளுங்
கட்டுப்படும்

தானென்ற பூமிநாதம் சகலமூங் கட்டும்பாரு
வானென்றனீர் துவொன்று வனாவெடியுப்புசான்று
ஊனென்ற சீனம்ரெண்டு ஒன்றுகக் கூட்டிக்கல்வங்
காளென்றசுமிட்டுப்பாறுங் கருவுமேவிட்டு ஆட்டே.

554 * அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய,

ஆட்டியேவில்லைசெய்து அகலமாமோட்டில்லைவத்து
குட்டியேகாயப்போடு சுறுக்கெனகணிலிட்டக்கால்
மாட்டியே குக்கிடத்தில் வலமுட னைவாங்கி [சே.
பூட்டியே யெடுத்துப்பாரு புகழ்முப்பூச்சுன்னமர்ச்

ஆச்சப்பா வீரம்பூரம் அறைந்திடுஞ்சரக்கைபெல்
லாம், மூச்சப்பா வோடொட்டாமல் முக்கியமா
யடக்குஞ்சொன்னேன், வாச்சப்பா சுண்ணஞ்செய்
நீர் வளமுள்ள செந்துரங்கள், காச்சப்பா நீறுமூன்
கட்டுகட் கடிதான்காணே.

53

உடற் சக்கரம்

அடியொன்று தலைமூன்று அதுவுஞ்சாவாம்
அடுத்தவரை யோர்நான்கு அதுவஞ்சாவாம்
படிபுகழு முடலின்வரை பெட்டில்நிற்கில்
பையவே நோய்தீரும் பயமோயில்லை
கடிகமலக் கைகால்தன் வரையில் நிற்கில்
கனகம்போற் றேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு
அடிமுதலா யிரவின்நிற நாளைத்தொட்டு
அவிசித்தொடிருபத்தெட்டாய்ந்துகொள்ளே.
இரத்தமேகந்தீரத் தாளிசபத்திரிச்சூரணம்
கொள்ளவே தாளிசங் கழஞ்சதாறு
கூட்டுதிரி கடுகழஞ் சீரிரண்டு
அள்ளவே யேலமி லவங்கந்தானும்
அப்பனே வகைவகைக்கு கழஞ்சதைந்து

ஏள்ளவே யிடித்துவடி கொண்டபின்பு
தூக்குகழஞ் சீராறு சீனிகுட்டி
ள்ளன்பாய்த் தின்றுவரில் வரகூழி பித்தம்
ஒடுசலக் கடுப்பிரத்த மேகம்போமே.

55

வேதைலிங்கக்கட்டு

மேகம்போம் சகலநோய் வாய்வுந்தீரும்
வேடிக்கை சிமிட்டுவித்தை வாதங்கேளு
மாகம்போ மெண்ணுதே கெந்திதாரம்
பகருமாய் பொடியோடு சிலையுங்குட்டித்
தாகம்போங் கருவிட்டு அரைத்துவாங்கிச்
சமனாக லிங்கத்திற் கவசங்கட்டு
ஆகம்போ மெண்ணுதே குக்குடத்திலு
அப்பனே சாதினில்கம் அடைகட்டாமே.

56

கட்டியலிங்கம் வேதையாட

கட்டானலிங்கம் காட்டுமுன் னோர்களை
மட்டான தன்பதி வைத்திடும் வேதைகேள்
விட்டான சூடனும் வீரமுன் கூட்டி
தட்டான தில்லைத் தங்கம்போ லாடுமே.

57

ஆடவே கெந்தி யதி லிஞ்சிச்சாறு
கூடவே விட்டுக் குழைய அரைத்திடு
வாடவே சாமம் வளர்ந்த வெயில்முகம்
நாடவேயிப்படி நாள்முன்று பாருமே.

58

பாருநீ கெந்தகம் பற்பம தாக
சேருநீ லிங்கமுஞ் செயமான கெந்தியும்
வாருநீர் பிங்கானில் வளர்குமரிச் சாறும்
எருநீ கோழி ரத்தமுங் கூட்டிடே.

59

கூட்டி யதனிற் குழம்பு அப்பிரகத்தை
தீட்டு ரவிமுகந் தினமூன் றுலர்ந்தபின்
நாட்டி வராகம் நல்ல புடத்திலே
வாட்டி யெடுக்க மாசற்ற பற்பமே.

60

பற்ப மினிக்கேள் பரந்திடு நோயெலாம்
அற்ப மீதென்று அசடரே யெண்ணுதீர்
சற்பமீ காகுந் கர்ம கீனியறும்
சுட்பம தெல்லாம் துகர்ந்தனன் முற்றே.

61

வைத்திய பூரணசூத்திரம்-8

—o—o—o—

சேனியும் பூரணத்துள் தேவிபாதம்போற்றி
ஜெகத்திலுள்ள பெரிபோர்கள் பாதம்போற்றி
வாசனியும் முலைமடங்கை கையல்மின்னுள் [அள்
வைத்தியத்தி லெட்டதனை வளமாய்ச்சொல்
காரணியா மாத்தானைக் கடவுளானை
கங்கைபிறை திங்களணி செஞ்சடையினுள்

தூணியும் அகஸ்தியனார் ஒதுமின்னால
ஐங்கரன்றன் பாதமுதல் காப்புத்தானே. 1

தானென்ற அரிதாரம் பலமெதொன்று
சமத்தான லிங்கமது அரைக்கால்வீதம்
தேனென்ற சூதமதில் பாதிசேரு
திறமான சவ்வீரமதில் காக்கட்டே. 2

கட்டியே கற்றாழம் சாற்றிலாட்டி [ண்டு
குண்டுபோ லுண்டைசெய்து வைத்துக்கொ
காட்டிலே யீளையொடு சுவாசகாசம்
நலமான ரத்தபித்தம் மூலரோகம்
காட்டிலே காணாம லோடிப்போதும்
நலமான ரத்தபித்தம் மூலரோகம்
காட்டிலே காணாம லோடிப்போதும்
நலமான அமுர்தசஞ் சீகிதானே. 3

காணப்பா இந்துப்பு பலமெதொன்று
கறடான தாளகமும் பலமெதொன்று
நாணப்பா திப்பிலிதான் பலமெதொன்று
நலமான சேனியம் பலமெதொன்று
தோணப்பா நேர்வாளம் பலமெதொன்று
சகமான கரிசாலை சாற்றிலாட்டி
ஆணப்பா மிளகதுபோ லுண்டைசெய்து
சக்குதேன் ரெண்டினிலு முள்ளேகொள்ளே.

கொள்ளவே மகோதரமும் பீலிகையும்சோகை
 குணமான அழிவையொடு நீரம்பல்வீச்சம்
 தள்ளவே குன்மமுதல் காசரோகம்
 கூறுகெட்ட அண்டத்தின் வாயுவெல்லாம்
 மெள்ளவே கொடுத்துவிடு நாளொன்றுக்கு
 குணமான களஞ்சிதான் கொள்ளுகொள்ளே.

கொள்ளடா தாம்பிரத்தின் பொடிதானென்று
 குணமான வெண்காரம் பலமதொன்று
 தள்ளடா காந்தமொன்று வீரமொன்று
 தனித்தனியாய் நான்கையுமே நிறுத்துக்கொ
 விள்ளடா கருநாபி பலமதொன்று [ண்டு
 வெடியப்பு கால்பலந்தான் கூடச்சேரு
 மெள்ளடா பாகலிலைச் சாற்றில்நன்று
 முறையாகச் சாமமது அறைத்துத்தீரே. 6

தீர்ந்தபின்பு குப்பிதனி லடைத்துவைத்து
 சிவசிவா மண்மறைவீற் புடத்தைப்போடு
 மலந்ததொரு மாதளம்பூப் போலேநிற்கும்
 வகையாகத் தேனதிலே மத்தித்தேதான்
 எந்ததொரு தாம்பிரக் குழம்புதன்னை [போமே.
 என்னசொல்வேன் ரோசமெல்லா மிடறிப்

போமடா அஷ்டகுன்ம மெல்லாம்போகும்
 பொல்லாத நீரழிவு கிரந்திகுலை

மடா தலைசுழற்றல் பித்தரோகம்
செங்குட்டங் கருங்குட்டம் சேரப்போகும்
மடா சொல்லிவிட்டோம் ஏட்டினுள்ளே
நலமான பூரணசூ ஸ்திரமுமுற்றே. 8

காவிபம் 1000-த்துக்கு சூத்திரம்-16

சூதிமறை சாஸ்திரங்கள் பிறந்தவாறும்
அடிமுடியு நடுவாகிப் பொருள்பூன்றுகி
வேதியனு மால்சிவனும் நின்றவாறும்
வேதீழ்மட னாகமங்கள் பிறந்தவாறும்
சாதிபல தொழில்முறைக ளானவாறும்
தன்னுள்ளே அஷ்டாங்க மாகும்வாறும்
ஒதியநூ லவரவர்கள் செய்தவாறும்
ஒங்கார ராஜகண பதிகாப்பாமே. 1

காப்பான கணபதியை யெழுப்பிமேலே
கருத்ததனால் மனமகிழக் கருதினதி
சேப்பான தீபமதில் சார்வுபூண்டு
சிவசிவா நடுவாகி நிலையிலின்று
கோப்பான புலத்தியனே நின் னுதூங்கு
கும்பகமே சதாநித்தம் மனதில்வைத்து
வாப்பான தொழிலெல்லாம் மவுனயோகம்
மற்றதெல்லாம் யோகமல்ல மடையர்தானே.

மடையனவன் சலத்தினுள்ளே இருப்பேனென்பா
 மாடுகளே யோகமல்ல வித்தையாச்சு
 சடைவளர்த்தா லாவதென்ன கண்ணேமுடி
 சாம்புபியா மென்பார்கள் தவமில்லார்கள்
 உடையவன் தான் ராசினிட்டு மாறிச்சொல்வான்
 உலுத்தனவன் சாதகத்தால் செய்தான் பாவி
 அடையோக மென்பார்கள் உயாச்சாரும்
 ஐயையோ வீண்பாடு அறிந்துகொள்ளே
 அறிந்துகொள்ளா புலத்தியனே யின்னங்கேளு
 ஆயிரத்திலஞானவரை அடக்கிச்சொன்னேன்
 பிரிந்துவின்ற வெள்ளாட்டிப் பயல்களப்பா
 பூரிப்பேன் கும்பிப்பே னென்பான் மட்டை
 சொகிந்தனிடா வால்கிண்ப்பிக் கொண்டாப்பாரே
 துள்ளியே வாதாரும் சுணங்கர்மேத்த
 அறிந்துபா ரவர்களுட குணத்தைக்கண்டு
 அகலவிடு குற்றமில்லை தனியேநில்லே
 நில்லென்று கண்ணிரண்டு முடிக்கொண்டு
 ரெண்டுநீரல் ராசியொடு வாயும்பொந்தி
 கொல்லென்று தீக்குழுக்க லாடக்கண்டு
 குன்மவலி உண்டெறிக்கும் கபாலம்பேராரும்
 வல்லமைவால் மூச்சடக்கிப் பார்ப்பார்தோடி
 வாய்பேசா மவுனமென்று அலைந்தோர்தோடி
 தில்லைவெளி காணவென்று சுழியைப்பார்ப்பார்
 செத்திறந்து போவதற்கு எடுத்தவாரே

பாருண சலத்துள்ளே அபாணிப்பாரும்
 வாங்கிசிலம் நாசியொடு மாணியாலும்
 அருக அபானத்தால் தள்ளுவோரும்
 கும்பமென்று கண்டடி செடிப்பார்கோடி
 தீறாமல் மனதெழுத்தை நினைத்தோர்கோடி
 திறமையுடன் பாடுபடா தழித்தோர்கோடி
 வேறுக வாதமுறை செய்துகெட்டோர்
 மெய்யறியாப் பேயர்களைப் படைத்துத்தள்ளே. 6

படைத்ததினால் பயனுண்டு புத்தியுண்டு
 பாடியதோர் சாஸ்திரமும் பொருளுஞ்சேரும்
 உடைத்தபொருள் குருபிடமாய் வெளியாய்ப்போ
 அம்மம்மா யுகவகைக்கும் மடுத்தகாரு கும
 உத்தையிலே குருமுகத்தை யறிப்பாரா
 காத்தோறு மொருமனதாய்த் துணிந்துதில்லு
 உத்தினுட ஆணுவத்தை அகலத்தள்ளு
 காமனோ யத்தனையும் கர்மம்போக்கு
 உடைத்துவிட்டேன் பதினாறில் உண்மையெல்லாம்
 ஒன்றுபொரு ளாயிரத்தில் உயிரதாமே. 7

உயிரான காமியந்தா னுயிரத்தின் [னைன்
 ஒன்றுபொருள் கருவோடே அழியுஞ்சொன்
 யரிவான ஆயிரத்தி இருதாற்றுக்குள் [ம்
 பயிரிட்டேன் வாதமென்ற பொன்மேலொக்கு

கயிறுன கயிர் தொடுத்து உஞ்சல் போட்டால்
 கலக்கமில்லா தொருவேளை யாடலாகும்
 சயிலாணி யுதகமென்ற வழியுங்காணார்
 சாம்பலியைக் காணாமல் சுடுவார்வீணே.

சுடுகாட்டில் பிணம்பொலுக்கித் திரிவார்கோடி
 குகைமதி லிருந்தூவி யறியாப்பாவி
 பிடி காட்டும் பொருள்தன்னை யறியமாட்டார்
 புழுக்கையவன் யோகமென்ற குறியுங்காணார்
 விடுகாட்டுஞ் சந்துநடு விழுவான் நாய்ப்போல்
 வெள்ளாட்டிப் பயல்தனக்கு சாஸ்திரமெய்யானே
 அடிகூட்டி முடிவரைக்கு மேறவென்றால்
 அரசனென்ற சிவயோகம் நிலைக்கும்பாரே. 9

பாரப்பா புலத்தியனே ராஜயோகி
 பார்ப்போர்க்கு வாதமுறை பரிசுகாணும்
 சீரப்பா ரேசகபூரக கும்பகமும்
 செவ்வோர்க்குச் சுழிமுனை திறந்துபோக
 சாரப்பா அடிமுலம் நடுவும்மேலும் [கிண்டி]
 சமைத்தோர்க்குக் கிடைப்பதல்லால் மற்றோர்க்கு
 சீரப்பா அரனென்ற யோகத்துக்கே
 செப்புகிறேன் பேர்வழையைத் தெரிந்துகொள்ளே.

தேர்ந்துகொள்ளடயோகம் மவுனயோகம்
 ஜலஸ்தம்பம் ஆயிரியின் சுழிநையோகம்

பரிந்துகே ளம்பிகைகின் தாசியோகம்
 பாரதம்போல் சொன்னதொரு கெவுனயோகம்
 பரிந்துகொள் தாரணைக்கும் மவுனயோகம்
 மாராட்டம் பண்ணுமடா இவ்வளவும்நீனை
 பரிந்துகே ளிவ்வளவு மல்லவென்றேன்
 பாடுகிறேன் சமாதிருரு யோகக்கேளே. 11

கேளப்பா ராஜனுக்கு நீங்குமுண்டோ
 கீர்த்தியுள்ள புலத்தியனை நன்றாய்க்கேளு
 காளப்பா இத்தனைநாள் நூல்கள்தோறும்
 மறைத்துவைத்தேன் வெளிதிறந்து கூறவில்லை
 தாளப்பா யோசிகட்துப் பிராணனாகும்
 சதாசிவனு மெச்சுதீர்தப் பதினாறப்பா
 கேளப்பா சட்டைமுன் வெளியாய்ச்சொன்ன
 குருநாலை மூலர்வந்து கிழித்திட்டாரே. 12

கிழித்திட்ட நூலதன லீகதநூலை
 கிருபையுடன் சிவனுடைய உத்தரங்கேட்டு
 கிழித்திட்டேப் போகாமல் ராஜயோகம்
 காட்டுகிறேன் வெளிதிறந்து மைந்தர்கேளு
 அழித்திட்ட மோடர்களை அப்பால்வைத்து
 அசடர்களைப் பல்லுதிர அறைந்துதள்ளி
 பாடுகிறேன் தெரிந்தோர்க்கு யோகக்கேளே. 13

கேளப்பா அடிமூலம் அமர்ந்துவாங்கு
 கெடியாக அறுபத்து நாலுஞ்செல்லு

வாளப்பா நடுமூலம் நிறுத்தினில்லு

வளமாக மூன்றுபத்து ரெண்டுந்தீரு
கூளப்பா புருவமையக் குறிக்கண்ணாட்டு
சூக்ஷமாய்ப் பதினாறுந் திறந்துவாங்கு
பாழப்பா போகாது இதற்குப்பேர்கேள்
பரிவான ரேசகபூ ரகமிதாச்சே.

ஆச்சப்பா கும்பகமும் திறந்துபின்பு

அரகரா சுழிமுனையி லமர்ந்துநில்லு
பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை யிதுவாசியோகம்
பெருமையுள்ள சிவராஜ யோகங்கேளு
பூச்சப்பா மற்றவகை யோகமெல்லாம்
பொய்யாச்ச அல்லாமல் வருவதில்லை
காச்சப்பா நடுவாசி யுண்ணாமேலே
காட்டினேன் சிவராஜ யோகந்தானே.

காணப்பா காவியத்துக் காகுமிந்த

கருப்பொருளைப் பதினாறில் கருதிச்சொன்
வீணப்பா யென்றுசொல்லி யிந்ததூலை [வேன்
வெளிவிட்டார்க் கென்மேலே ஆணையாணை
பாரப்பா முக்காலும் ஆணையாணை
அறிந்துணர்ந்த ஞானிகளை யடுத்திச்சேரு
பானமப்பா உண்டிருந்தாள் பாதத்தைப்போற்றி
பதினாறும் சிவசூக்ஷம் பொருள் தான்முற்றே.

தண்டகம்-100

திபரா பரமேரு தென்புறத்தில்
 அருள்பெருகும் பிரம்மகுரு பாதம்போற்றி
 தியேனு மனோன்மணியின் கிருபையாலே
 நினைவாலே நினைவறிந்து நினைவைக்கண்டு
 சாதியெனுங் கமலமல ரமூர்தங்கொண்டு
 தும்பிமுகத் தைங்கரனைத் தொழுதுபோற்றி
 சாதியெனுஞ் சராசரங்கள் தழைக்கவேதான்
 சமரசமாய் தண்டகத்தைச் சாற்றினேனே.

சாற்றியதோர் சாஸ்திரங்க னெல்லாம்பார்த்து
 தயவாக ஆதியந்தப் பொருளைநன்றாய்
 போற்றியே தண்டசத்தை நன்றாய்ச்சொன்னேன்
 புகழுடைய புலத்தியனே யுனக்காமப்பா
 தோற்றியே பூரணத்தைப் பூசைபண்ணி
 தெவிட்டாத மதியமூர்தங் கொண்டாயானால்
 தாத்திகமாய் தண்டகக் கருவுநன்றாய்
 தனதாகத் தோற்றுமடர் மைந்தாபாரே. 2

பாரப்பா மதியறிந்து பதியிலுன்றி
 பதியான கிருகடமை பண்பாய்க்கண்டால்
 கோப்பா தண்டகந்தா னன்றாய்த்தோனும்
 கோற்றிந்நு நினைவறிந்து நினைவால்கண்டால்

காரப்பா புருவமையக் கமலவீட்டில்

கருணைதரு மெய்ஞ்ஞானக் கமலமாது

ஆரப்பா அறிவார்க ளவர்பேர்தன்னை

அறிந்தழைத்தால் தண்டக்க மாடுந்தானே

தானென்ற தண்டக்கம் எல்லாம்பார்த்து

சமுசயங்கள் தீர்வதற்கு தயவாய்ப்பாடி

நானென்ற தடையகற்றி யநாதியாகி

நடுவான தண்டக்க நன்றாய்ப்பாரு

கோனென்ற தண்டக்கக் கருவைக்கரண

குறிப்பொன்று கொல்லுகிறேன் மைந்தானே

மானென்ற மதியமூர்த மகத்தாம்போதம்

மனதறிந்து உறுதியினால் மனதைப்பாரே.

பாரப்பா மனதான மனதைக்கேளு

பகரார்கள் சிவயோகப் பண்புள்ளோர்கள்

ஆரப்பா அறிவார்கள் அமுர்தபோதம் [வேன்

அன்பான புலத்தியனே உனக்காய்ச்சொல்

காரப்பா அகாரத்தில் உகாரமிட்டு

கருவான மகாரத்தில் கொண்டேநின்றால்

தோப்பா தனக்கழகுக் கென்னவென்றால்

சிறகழகு அல்லாமல் வேறுண்டோகொல்,

சொல்லான சொல்லறிந்து சொல்லைக்கண்டு

சொலச்சொலிக்கும் சத்தமடா சிவமதாரும்

கல்லான கருவறிந்து கல்லைக்கண்டால்

கலங்காது தண்டக்கம் தருத்தானப்பா

- விவரான விசையறிந்து சாத்தைப்பூட்டி
மேலான கமலரசம் விரும்பியுண்ணு
ள்ளான வுள்ளொழுத்து விந்துவாகும்
உறுதியென்ற மூலமது நாதமாமே. 6
- நாதமென்ற அகாரமதில் உகாரஞ்சேரில்
நலமான மகாரத்துக் குயிரேஜைச்ச
பாதமென்ற சத்திசிவ கலைகள்ரெண்டு
பகுத்தோடும் ஈரத்தில் பனிரெண்டேதான்
சீதமென்ற மதிபெருகி நாதம்தேயத்து
சீரணித்துப் போருசடா திறத்தப்பாகி
பூதமென்ற பஞ்சகரு வஞ்சகூதம்
பூரணத்தோ டேக்கலத்த புதுடைபாரே. 7
- புதுமையென்ன ஐந்துருவா மதனப்படு
போக்கறிந்து கருவறிந்து புதுமைபார்த்து
புதுமையென்ற ரூபமடா பஞ்சவர்ணம்
பார்க்கவென்று லதின்சுலர்தான் அப்புஅப்பு
புதுமையென்ற சொல்லாக இளமைடாகும்
முன்னெறிவற்ற சத்தமுத லான அப்பு
புதுமையென்ற அப்பு வுபபுங்குடல்
கலந்ததொரு ஐந்துருவாம் சூதியுப்பே. 8
- சூதியென்ற உவருப்பு ஆர்தான்கண்டார்
அரகரா ஐந்துருவு மோன்றாய்ச்சேர்ந்து
சீதியுடன் வளர்த்துமிகச் செனித்தல் சயா
நினைவாலே நினைவறிந்து நிதியாக

568 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிப்

சோதியென்ற செகச்சோதி ஆதிபந்தம்
சொல்லடங்காப்பொருளான அமுர்தபோ
சாதியென்ற சாதியடா ஆண்பெண்ணெயில்
தங்கமடா மங்காத தங்கந்தானே.

தானென்ற பெண்ணோடு ஆனோடொக்க
தவறாமல் கொண்டையும் நீதாக்கிப்பாரு
வானென்ற வீந்துவொடு நாதஞ்சேர்த்து
மதியுடனே கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநன்றாய்
நன்றாக வழித்துருட்டி வட்டுபண்ணி
கோனென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா
நுருவான ஐங்கோலத் தைலம்வாரே.

வார்த்துயிகக் கிளந்நன்றாய் ரவியில்வைக்க
வரிசையுடன் பொங்கியதுமையா பப்போரு
பார்த்துயிகத் தானெடுத்து ஆனைக்கொம்பு
பதிவான சிமிஸ்தனிலே பதனம்பண்ணி
போற்றியிக வணக்கஞ்ஞ பாதம்போலே
பூரணத்தின் மையினுட நாமங்கேளு
சாற்றுகிறேன் நன்மைதின்மை யென் அமபேரு
சதிரான மையுருகி தன்மைகேனே.

11

கேளப்பா மையுடனே புழுஞ்ஞாம்
கெணிதமுடன் எட்டுரெண்டு மாகச்சேர்த்து

லாபப்பா ரேசகத்தால் பூரகம்செய்து
 கருணையுடன் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
 லாபப்பா ரவிநாளில் திலதம்போட்டால்
 நன்றாகத் தலைத்தாரம் கண்ணில்காணும்
 வேளப்பா வெகுதாரம் நடத்தையெல்லாம்
 விள்ளலாம் கேழ்ப்பவர்க்கு விகனமாமே. 12
 ஆமப்பா கேழ்ப்பவர்க்கு விதனமாமே
 அன்பாக மையெடுத்துப் போட்டுப்பாரு
 லாபப்பா சற்குருவை தியானம்பண்ணி
 தனித்தேதா னிருந்துகொண்டு மையைப்பாரு
 லாபப்பா கிமையாட்ட மில்லாமல்தான்
 காடிநீர்க்கக் கண்டிவந்து தண்ணீர்விழ்க்கா
 போமப்பா நன்மையினால் கையதீர்த்து
 போகுமடா பூமிவெகு தூரந்தானே. 13
 தூமேன்றால் வெகுதாரம் தூரமல்ல
 சொல்லுகிறேன் அஞ்சாமே லார்தானாகும்
 பாடமல்ல ஆராதா னந்தவந்த
 பத்தியுடன் புத்தியினால் மையைக்கண்டு
 சாமுடன் அரையுடனே காலைத்தாக்கு
 சமத்தாக முக்காலு மொன்றேகரலாய்
 வீரமுடன் மனதுறுதி யாகக்கண்டு
 வினயமுடன் மனையறிந்து காலைத்தாக்கே. 14
 தாக்கிரன்றாய் ரேசகத்தைத் தாக்கிப்பார்த்தால்
 சமத்தாகச் சத்திசிவம் ஒன்றுய்நின்று

வாக்குமன தாகிரல்ல அமுர்தமீய்வார்
 வந்ததொரு அமுர்தமதை பீங்கான் தன்
 நாக்குறுனி யமுர்தமதை யதிலேவார்த்து
 நலமான பச்சையடா துரிசுகன்னம்
 போக்குவருத் தாலறிந்து பொடியைத்தூவி
 புதுமையுடன் ரவிதனிலே வைத்துப்பாரே

பார்க்கவே தெளிந்துநல்ல ஜெயநீராகும்
 தண்மையுள்ள நீரதனைப் பதனம்பண்ணி
 ஏற்கையுடன் சாதிலிங்கம் தனக்குமைந்தா
 இன்பமுடன் இடைகிடையே சுறுக்குத்தாக்கு
 மார்க்கமுடன் கட்டியது இறுக்கிப்போகும் [த்த
 மைந்தனே யிடைக்கிடைதான் ரவியைச்சே
 முர்க்கமுடன் உறுக்கிடவே களங்கிதாச்ச
 மோசமில்லா களங்கதனை முனையாஸ்தாக்கே

தாக்குவது சுழிமுனையில் தாக்கிப்பார்த்தால்
 தையலென்ற தாதுதிரு நடனங்காணும்
 வாக்குமன தொன்றாகப் பூசைசெய்தால்
 வண்மையுள்ள கைலாச மேருதானும்
 தீர்க்கமுள்ள அண்டமடா தங்கமாச்ச
 சிவசிவா மாத்தில்லாப் பசும்பொன்னாச்ச
 நாக்குறுனி யமுர்தத்தால் தேகம்பொன்னும்
 நலமான தண்டக்கக் கருவிதர்மே.

பாஷாணக்கட்டு

சுருவான எலுமிச்சம் பழச்சார்வாங்கி
கணக்காகச் சரியிடையாய் செய்கீர்விட்டு
சுருவான ரவிதனிலே வைக்கரண்டும்
கூடிநன்றாய் ரேகித்துச் தைலமாச்ச
சுருவான தைலமதை பீங்கானில்வாங்கில்
சிவசிவர வெள்ளையென்ற பாஷாணத்தை
சுருவான தாம்பரக் கிண்ணத்தைவைத்து
உத்தமனே சுருக்கிடவே சுட்டிப்போமே. 18

ரசகற்பம்

கட்டினின்ற பாஷாணங் கவ்வத்திட்டு
கணக்காகச் சரியிடையாய் ரசத்தைச்சேர்த்து
திட்டமுடன் முக்குருவும் பத்துக்கொன்று
சேர்த்துநன்றாய் தைலம்விட்டு ஆட்டிமைந்தா
வட்டமுள்ள வில்லையாய்ச் செய்துக்கொண்டு
மார்க்கமுடன் ஒட்டிக்கவைத்துச் சீலைசெய்து
மட்டாகப் பூப்பிடத்தில் மைந்தாமைந்தா
வரிசையுடன் நீறியது பற்பமாச்சே. 19
பற்பமதை பணவிடைதான் தேனில்கொண்டால்
பாலகனே காயசித்தி ககக்குள்ளாச்ச
அற்பமென்ற நினையாமல் பண்டலமேகொண்டால்
அரகரா தேகமதிற் சுழிவேயில்லை

கற்பமென்ற கற்பமது சுகற்பமாகும்

கருத்துறவே சதாநித்தம் கொண்டால்மெந்த
உற்பனமாய் நறைதிறைக ளுதிர்ந்துபோகும்
உண்மையுடன் பற்பமதின் வேதைகேளே.

உண்மையுடன் பற்பமதில் பணவிடைதானெடுத்த

உறுதியுள்ள ராகியடா தாம்பிரத்தில்
நன்மையுடன் களஞ்சியதுக் கொன்றேதாக்க
நயமான வெள்ளிவித்தை யென்னசொல்வே

நன்மையுள்ள வெள்ளியடா விந்துவாச்சு [ங்
தாயான தங்கமடா ரவியுமாச்சு

பண்மையுடன் சத்திசிவம் ரெண்டுங்கண்டால்
பாலகனே சகலசித்துங் கைக்குள்ளாச்சே.

ஆமப்பா நிம்மப்பால் தன்னைவாங்கி

அப்படியே யிடிததுன்றாய் பிழிந்துக்கொண்
தாமப்பா இடைக்கிடையே கைலஞ்சேர்த்து [டு

தண்மையுடன் பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் ரவியில்வைக்க

நன்மையுடன் தெளிந்ததுவும் உதகமாச்சே
சாமப்பா வுதகமென்ற நீவாக்கண்டால்

சகலசரக் கத்தனையு மாண்டுபோச்சே. 22

ஆயச்சத்துவேதை

போச்சென்று சொன்னதுவு மென்னவென்றால்
புரிசுமுடன் அரப்பொடியை வாங்கிவைத்து

பாச்சென்ற பிங்காணி லிட்டுக்கொண்டு
பதனமாய் உதகமிட்டுப் பிசறிவைத்து
பிச்சென்ற ரவிமுகத்தில் வைத்துநல்ல
நினைவாகக் குகையிலிட்டு வுலையுது
பேச்சொன்று மில்லையடா வருகிகல்ல
பிலமான வெள்ளியைப்போல் சத்துமாச்சே.

சூச்சப்பா சத்துநிகர் தங்கஞ்சேர்த்து
அப்பனே யுருக்கிடவே களங்கதாச்சு
பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை வெள்ளிசெம்பில்
பிசகாமல் பத்துக்கு ஒன்றுதாக்கு
சூச்சப்பா தானடக்கிப் பழுக்குப்பத்தாய்
முழுதுமதைப் புட்போட ஒன்றுபத்தாய்
காச்சப்பா உலையுதத்தில் காச்சக்காச்சு
கண்கொள்ளா சேதியெனக் காணலாமே. 24

காணவே யின்னமொரு கருவைக்கேளு
கருவான பொன்னவரைச் சாற்றில்லமந்தா
பேணவே முப்பூவில் சிவாகன்போட்டு
பாணவே கலக்கியதாத சலியில்வைத்தால்
தோணவே தெனிற்கதுவந் தண்ணீராகும்
சுகமாகப் பிங்காலில் பதனம்பண்ணி
ஆளவே அப்பிரகம் சுவத்திட்டு
ஆட்டிகன்றாய் அனைத்திடுவாய் தண்ணீர்போலே.

தண்ணீரால் தானரைத்து வில்லைசெய்து
தயவாகப் பணம்போலே வில்லைசெய்து

உன்னிநல்ல ரவிமுகத்தில் காயப்போட்டு
உலர்ந்துமிகக் காய்ந்தபின்பு உறுதிகேளு
கிண்ணிபோல் சட்டிதனில் வில்லைபோட்டு

கெணிதமுடன் மேல்முடிச் சீலைசெய்து
புண்ணியனே புடம்போடு நிதானங்கண்டு
பொருமிநன்றாய் நீறியது பற்பமாச்சே.

பற்பமதை பணவிடைதான் தேனில்கொண்டால்
பாலகனே மூலமதில் குடுபோகும்
கற்பமென்ன மண்டலந்தான் கொண்டாயாலல்

கசடான நரைதிரைகள் காணாதோடும்
அற்பமென்ற இரைப்பினோப்பு நீரழிவுபோகும்
அரகரா தேகமது வச்சிரகாயம்

உற்பனமாய்ச் கொள்ளேனடா இந்தநூறு
உறுதியுள்ள தண்டக்க மானவாரே.

வாறான மதியமுர்தம் பகத்தாம்போதம்
மகத்தான போதமடா அண்டம்அண்டம்
கேராக அண்டமதில் கண்ணோட்டம்பாரு

வினைவாகப் பார்ச்சைகயிலே தீபந்தோணும்
கூறுக தீபமதை குறித்தப்பாரு

குறித்துமிகப்பார்ச்சைகயிலே குணத்தைக்கேளு
கூறுக மதியமுர்தம் கசிந்துகாணும்

அந்தமுர்தம் வந்தவிட மறிந்துகேளே.

நிந்துமிகக் கொண்டதுவு மாதிரி
 ஆதியென்று சொன்னதுவும் அண்டபிண்டம்
 நிந்துகொண்ட அண்டபிண்டமென்னவென்றால்
 சிவகிவா தண்டக்க தேகமாச்சு

பருந்தியிந்த தேகத்தை யறிந்தால்மைந்தா
 மகத்தான அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும்
 விரிந்தமனங் குவிர்த்தினால் எல்லாம்சித்தி
 வேதாந்த தண்டக்கம் அடக்கம்பண்ணே. 29

அடக்கம்விட்டு தண்டக்கம் எடுத்துப்பேசில்
 அரகரா வாசியது அகண்டுபோகும்
 அடக்கவலு வில்லாமல் சற்றுப்போவாய்
 நாலான பூரணமுங் காணமாட்டாய்
 மூடக்கமுள்ள காயமது எய்துமப்பா
 மூடரிடம் இந்நூலை மொழியவேண்டாம்
 திடத்துடனே தெண்டக்க மிருக்குதென்று
 செப்பாதே மனதுறுதி யாகவில்லே. 30

உறுதியிலே மனதுறுதி யாகவேணும்
 உற்றசிவ சத்தியுட பூசைவேணும்
 பருதிமதி பொன்றுகி யின்றதந்தப்
 பாமவெளி யக்கினிபைப் பார்க்கவேணும்
 சரிதையினால் கிரிகையிலே சராவேணும்
 சார்ந்ததொரு கிரிகையினால் யோகம்பாரு
 பொருதிநின்ற யோகமதால் ஞானதிபம்
 புண்ணியனே திபமதால் எல்லங்கானே. 31

காணுதற்கு வீட்டிலுள்ளக் சேற்றிப்பார்க்க
 கருத்தாகத் தோனுமடா ஐயாபாரு
 பேணுதற்கு அத்தீபங் கண்ணில்கண்டால்
 பெருமையுடன் சடாதாரக் கோர்வனதோனு
 னுணுதற்குச் சடாதாரம் ஆறுதாரம்
 உத்தமனே ஆதாரம் மூலாதாரம்
 தோனுதற்கு மூலமதில் மனதைவைத்து
 தொழுதுகல்ல தண்டக்கக் கருவைக்கேளே

கொட்டகைகளின்னம்

கேளப்பா எருக்கலம்பால் தன்னைவாங்கி
 கெணிதழுடன் வீராகனிடை முப்புசேர்த்
 காளப்பா கிண்டியதை வலியிட்டுவந்த
 மார்க்கமுடன் திறையகற்றி சலமுமாச்ச
 ஆளப்பா அந்நரைப் பதனம்பண்ணி
 அப்பவே கொட்டகையை கல்வத்திட்டு
 கேளப்பா வாராம விக்ரீர்விட்டு
 குமுறநன்ற யரைத்துருட்டி விட்டுபண்ணே
 பண்ணியதோர் வில்கைனை யோட்டில்வைத்து
 பக்குவமாய் மேல்சூழி மன்னுஞ்செய்த
 உன்னியே நிகரனங்கண்டு புடத்தைப்போடு
 உரிமையுடன் நீதியை கண்ணும்பாரும்
 புண்ணியனே இந்நரைப் பதனம்பண்ணி
 புத்தியுடன் பணவிடைதான் தேனில்கொண்டா

ந்னிதன்னில் நின்றதொரு கபாலக்குடில்
திதீயுமிசை கண்ணொளிவ திறமாய்க்கானே. 34

துருசுகன்னம்

பணவே சன்னமதை கருப்பஞ்சாற்றில் [கும்
கரைத்துநன்று ரவியில்வைக்கத் தெளிந்துபோ
பணவே அந்நீரால் துத்தந்தனை
பிசகாதல் தோய்த்துநன்று ரவியில்வைத்து
பணவே மிப்படியே மூன்றுநாள்வைத்து
பின்பொருக்கர லநீரை விட்டரைத்து
பணவே புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு
மாசற்ற சன்னமதாய்ப் பண்ணும்பாரே. 35

பணவே கல்லமதில் பணவிடைதானெடுத்து
பாஸனே முடிப்பான்ல கொண்டாயானால்
புண்ணியதோர் குணமெல்லாம் குடிக்கெட்டோடும்
குணமாக மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
புண்ணியதோர் நரைதிரைகள் காடாதையா
நலமான வாகியதுக் குடிதியாகும்
புண்ணியனே துத்தமது நீற்றினால்
புதுமைவெகு அதிகயங்க ளுண்டாம்பாரே.

உண்டான கெதியொன்று சொல்லக்கேளு
உறுதிபுள்ள செம்பதுவை யுருக்கிக்கொண்டு
பண்டான பற்பத்தை பத்துக்கொண்டு
பாச்சிநன்று யுருக்கிப்பார் பழுப்பாந்தங்கம்

சண்டாள ஊரலற்றுத் தங்கமான

தண்மையுள்ள சுன்னமடர துத்தம் துத்தம்
அண்டர்மிகக் கொண்டாடும் துத்தச்சுன்னம்

அப்பனே வெள்ளியி லன்னூறுமாத்தே.

மாத்தென்ற குடவனிலே சுன்னம்பூசி

மார்க்கமுடன் புடம்போட மகத்தார்தங்கம்
கக்கென்றே தும்பையுட சாறுவாங்கி

குணமாகத் துத்தத்தின் சுண்ணம்போட்டு
ஆத்தென்ற ரனியில்வைக்கத் தெளிந்துநல்ல

அப்பனே தண்ணீராய் நிற்கும்நிற்கும்
சீத்தென்ற பிறுதாறு சிங்கிதன்னை

தண்மையுடன் கல்வமதில் தளரஆட்டே. 38

ஆட்டியே வில்லைசெய்து காயப்போட்டு

அப்பனே ஓட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து
மூட்டியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு

மூர்க்கமுடன் நீறியது சுண்ணம்பாகும்
நாட்டியே பணவிடைதான் தேனில்கொண்டால்

நாடிநின்ற சூலையெல்லாம் நாடாதோடும்
ஆட்டியே மண்டலந்தான் பனைவெல்லத்தில்

அருந்தினால் நரைதிரைகள் போருந்தானே.
தாவென்ற சிங்கியுட சுன்னந்தன்னை

தப்பாமல் செம்புதனி லூட்டிப்பாரு
ஊனென்ற ஊரலெல்லா மற்றுப்போச்சு

உண்மையுள்ள செப்பதுவும் சொகுசாய்ப்போச்சு

தனென்ற சொகுசான செம்புதாணும்
 திறமான வேதைக்குத் திறந்தானப்பா
 கொனென்ற குருவருளால் சொல்லிவந்த
 குறிப்பான தெண்டக்கம் குணமாம்பாரே.

மூலிகைபிரயோகம்

குணமான பூரணமே தெய்வம்தெய்வம்
 குறியுடனே பூரணத்தைக் கொண்டாயானால்
 மனமான தேகமடா வச்சிரகாயம்
 மக்களே கைலாச தேகமாச்ச
 வனமான மூலிகைதா லின்னஞ்சொல்வேன்
 மகத்தான வனமென்ன வென்றாயானால்
 கனமாகச் சொல்லுகிறோம் நாடேகாடு
 கருவான நாட்டிலொரு கருவைக்கேளே. 41

கருவாகச் சொல்லுகிறோம் கருவைக்கேளு
 காகினியில் விஷ்ணுவாங் காந்திப்பூடு
 உருவாகக் கொண்டுவந்து உரலித்தாக்கி
 உத்தமனே யிடித்துச்சார் வாங்கிக்கொண்டு
 குருவான முப்பூனில் கொஞ்சம்போட்டு
 குமுறவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு
 கிருவான சலம்போலே தெனியும்ப்பா
 செம்மையுடன் பீங்கானில் வாங்கிக்கொள்ளே.

வாங்கியந்த நீராலே அரிதாரத்தை

மனதடங்க உழக்குச்சார் சுறுக்குப்போடு
ஏங்கியந்த தாரமது கட்டிப்போகும்

இன்பமுள்ள முப்பூவால் கவசம்பண்ணி
ஒங்கியே மண்சிலை வலுவாய்ச்செய்து

உத்தமனே நிறையறிந்து புடத்தைப்போடு
தாங்கியே யீசானம் பூசைபண்ணி

தன்மையுட னெடுத்துப்பார் முழுக்கட்டாமே
கட்டான தாரமதை யெடுத்துக்கொண்டு

கருவாக இடைக்கிடைதான் ரேக்குகத்தி
மட்டாகக் காரமது அரைத்துப்பூசி

மக்களே மண்சிலை வலுவாய்ச்செய்து
பட்டமாக் குழிவேட்டி குழிக்குள்ளைமந்தா

மார்க்கமுடன் புடம்போடக் களங்கதாசும்
திட்டமுடன் வெள்ளிசெம்பி லீயந்தாயானால்

செகச்சோதி யானதொரு தங்கந்தானே. 44
தங்கமென்று லீதற்குநிக ரெனவுமில்லை

தாயான தங்கமடா அண்டமாச்ச
தங்கமென்ற தங்கமடா அண்டமானால்

அப்பனே பரப்பிரம்ம ஆதியாகும்
மங்காத தங்கமடா மகத்தாப்போதம்

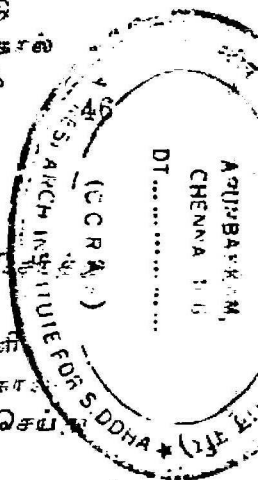
மதியான பூரணமாம் வரலைவரலை
சங்கார மானதொரு வரலைதன்னை

சிவசிவா சுழிமுனையில் சேர்ந்துபாரே.

சர்க்கையிலே கற்பூர தீபம்போலே
 பரவெளியில் தோணுமடா வாணுபம்
 சர்க்கையுட னவள்பதமே முக்காலாகும்
 திறமாக முக்காலால் காக்கால்பாரு
 சர்க்கமுடன் பார்த்துத் தகாலைக்கண்டு
 வழியறிந்து சுழியறிந்து மாட்டிலுக்கால்
 சர்க்கையுடன் தண்டக்கக் கருவுதோணும்
 என்மகனே தண்டக்க மூலமாச்சே.

கெந்தகபற்பம்

தூச்சப்பா சூரியுடன் கீரிட்டும்
 புப்பனை இருவகைச்செய்து
 பச்சப்பா கந்தகத்தை கலவந்தாட்டி
 சிலமாக ஆட்டிநன்றில் வில்லைண்ணி
 பாச்சப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காப்பந்தா
 கசடறவே யோட்டிலவைத்துச் சிலசெய்
 பாச்சப்பா புடந்தனிலே பற்பமாகும்
 பக்குவமாய் பற்பமனைப் பதனம்பண்ணே.)
 பதனமுள்ளபற்பமதை பணகிடைதான் கொண்டா
 பறக்குமடா மேகத்தால் வந்தோங்கள் [ல
 விதனமுள்ள விதனமெல்லா மகலுமபாரு
 விரும்பியே மண்டலத்தான் கொண்டால்மைந்தா

மதனமுள்ள தேகமடா வச்சிரதேகம்

மார்க்கமுடன் நரைதிரைகள் மாண்டுபோ

அதனமுள்ள ரசமதனை யழுத்திக்கொள்ளும்

அந்தரசம் கெவுனமணிக் குளிகையாமே.

ர ச ம ணி

ஆமப்பா கெவுனமணிக் குளிகையொன்று

அந்தரங்க மாகவேநா மருளிச்செய்வோம்

நாமப்பா நாதமொடு வீந்துங்குட்டி

நலமான துருசதற்குச் சுறுக்குப்போடு

காமப்பா ரவிமுகத்தில் காயவைக்க

தயவான துருசதுவும் வெளுத்தூறும்

காமப்பால் தன்னருளால் துருசநீறும்

கைகண்ட வித்தையடா கருதிப்பாரே. 46

பாரடா செப்பகலில் ரசத்தைவிட்டு

பசமையுள்ள துருசனுட சன்னம்போட்டு

வாரடா வீந்துதனை விட்டுமைந்தா

வரிசையுடன் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க

நேரடா வீந்துவுடன் ரசமுஞ்சேர்த்து

நிச்சயமாய்க் கட்டியது மணிபோல்நிற்கும்

காரடா அம்மணியைக் கையில்வாங்கி

கருவான நாகமதில் வைத்துப்போற்றே. 50

போற்றிமிகப் பார்த்திருக்க நாதந்தன்னை

புரிசமுடன் ரசமணிதான் பொசித்துப்போடும்

சுற்றியதோர் நாதமதைச் கொண்டபோதும்
சமாசமாய் விந்துவிட்டு மணியைத்தாக்கு
சுற்றியே விந்துவதை மணிதானுண்டு
செம்மையுடன் துள்ளுமடா வுண்மைபாரு
சுற்றியதோர் மணியைத்தா னுவின்பாலில்
அப்பனே போட்டுவைக்க அதிகமாமே. 51

அதிகமுள்ள மணியதனைப் பதனம்பண்ணி
அப்பனே நாவுதனி லடக்கமாக
கேதிபெறவே வைத்துஅதி னமுர் தங்கொண்டால்
கேசரத்தில் தூக்குமடா மணியின்வேகம்
மதியுடனே மதியறிந்து பதியில்தாக்க
மகோன்மணியின் செவ்வறிந்து வழுத்தப்போமோ
விதியான தலைவிதியி னெழுத்தைத்தாக்கில்
மேலான அண்டமெல்லாம் சுற்றும்பாரே. 52

பாரப்பா சுற்றியது பதியில்சேர்க்கும்
பத்தியுள்ள மேருதனில் பாயப்பண்ணும்
கோரப்பா அண்டவரை தன்னிலேற்றும்
நிச்சயமாய்ச் சுழிமுனையி லேறப்பண்ணும்
சூரப்பா அறிவார்கள் அமுர் தமணிதன்னை
அரகரா பூரணத்தின் அங்கம் அங்கம்
காரப்பா பூரணத்தைக் கருத்தில்வைத்து
கட்டாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 53

பண்ணப்பா ரும்பகத்தில் வாசித்தி

பதியான சுழிமுனையில் சிங்கென்றேத்தி
விண்ணப்பா காணோக்கி குருபதத்தில்நின்று

விசையான மணியெடுத்து நாவில்வைத்து
கண்ணப்பா தானோக்கி தன்னைப்பார்த்தால்

கண்கொள்ளா அதிசயங்கள் காணும்காணும்
உண்ணப்பா மூலமுத லாராதாரம்

உற்றுப்பார் வெட்டவெளி பரத்தின்வீடே. 54
வீடறிந்து கெதியாக விசைகொண்டேறி

மேலான வீடதிலே கால்கொண்டேணி
கூடறிந்து கூட்டின்வால் குருவியொன்று

குருரெண்டு, தானிருக்கு மதியைப்பார்த்து
நாடறிந்து தேடினதால் காணமாட்டாய்

காமொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேள
காடறிந்து சென்றாக்கால் அக்காடுள்ளே

காணுமடா வால்குருவி நிறத்தைக்கேளே. 55
நிற்மென்ன வால்பச்சை நெடிதாய்க்காணும்

நின்றதொரு கால்நாலும் செம்மெசெம்மை
சிரமென்ன பச்சைவர்ன மொன்றாய்க்காணும்

தேகமது சுத்தமடா மயில்கூர்காணும்
காமென்ன கால்தலையாய்க் காணுங்காணும்

கண்ரெண்டுமெவள்ளையடா கறுப்புக்கொஞ்சம்
பரமென்ன சிரசில்லாப் பகழிபகழி

பறக்கிறது வெஞ்சுறுக்குப் பாருபாரே. 56

ஞான பாருக்குள் மெத்தவுண்டு
 பாடுபட்டுத் தேடினதால் காணமாட்டாய்
 ஞானக நம்மலைபில் சார்பில்மெத்த
 நிச்சயமாய் சித்திரத்தைந் தேடிக்காண்பார்
 கூறான கும்பிமலைச் சார்பிலுண்டு
 கூர்மையுள்ள வலுசாரி யென்றுபேரு
 தேருத சித்தாந்த மலையைக்காணுர்
 திறமான வரல்குருவி செயலைக்கேளே. 57
 செயலான ஆக்குருவிக் கஞ்சகருவுண்டு
 செம்மையுடன் வரல்குருவி கருக்கிமைந்தா
 மயலாக ஐக்கோலத் தைலத்தாலே
 மாட்டிநன்று யலாத்துருட்டி கிமிளில்வைத்து
 தயவாகத் திலைமிட்டு உலகத்தினுள்ளே
 தான்திரியும்போது உணைக் கண்டோரெல்லாம்
 உயமாக வணங்கியுந் தன் கரலில்லிழந்து
 நாதினென வணங்கிடுவார் நலந்தான்பாரே.
 பாட்பா கால்கிரக மொன்றுய்க்குட்டி
 பக்குவமாய் கல்வத்தில் தேனாலாட்டி
 சேர்ப்பாபுழுக்குடனே பூங்குட்டி
 செம்மையுடன் ஆதில்சேர்த்துத் திறமாயாட்டி
 வாரப்பா கிழவர்களிலே பதனம்பண்ணி
 வரிசையுடன் திலைமிட வமந்தாமைந்தா
 நோப்பா கின்றவர்கள் தன்னைக்காணுர்
 சிந்தனிலே காணுதற்குத் திலைம்வாங்கே. 59

வாங்கியந்தத் திலதமதை வைத்துக்கொண்டு

மகத்தான சித்துகளை மருவியாடு

ஏங்கியே திரியாதே தன்னைப்பாரு

இன்பமுடன் அறுக்கிரக வீட்டைக்காரு

தாங்கியந்த வீட்டினிலே தீபம்பாரு

தன்மையுடன் தீபவெளி தன்னிலேதான்
ஒங்கியதோர் ஆயிரத்தெண் மலர்க்குளந்த

உரிசையுள்ள ரசமதனைப் பதனம்பண்ணே

பண்ணப்பா வால்குருவி தன்னைமைந்தா

பக்குவமாய் சமூலமதைக் கருக்கிக்கொண்டு
விண்ணப்பா ஏரண்டத் தைலத்தாலே

விரும்பிரன்றாய் கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா
நண்ணப்பா கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா

நலமான பாணிதனில் பதனம்பண்ணி

உண்ணப்பா மனக்கண்ணால் ஈசானத்தை

கருத்துறவே பூசைசெய்து கருவைப்பாரே.)

கருவான மையெடுத்து தூசில்சேர்த்து

கயறுபோ லுருட்டியதில் தைலந்தோய்த்து
திருவான தீபமதில் தீபமேத்தி

செம்மையுடன் மகைதனிலே நடந்தாயாகில்
உருவான மேனியது நனைவோயில்லை

உலகிலுனைக் கண்டவர்க ளதிகையமாய்ப்பார்ப்பன

குருவான அண்டத்தின் தைலத்தாலே
கர்மையுடன் வித்தையெல்லா மாடலாமே. (1)

ஆடலா மின்னமொரு கருவைக்கேளு
அருமையுள்ள தண்டக்கக் கருத்தானப்பா
மகத்தான ரூபியடா மதனப்பூடு
தேடவே வேண்டிமன மோடினாக்கால்
செகத்திலே கிடையாது சொல்லக்கேளு
நாடவே வேண்டாங்காண் சிவந்தபூமி
நல்லதொருபூமியுட நாதமாமே.

(93)

ஆமப்பா பூமியுட காமரூபி
அழகுமிகச்சொல்வதற்கு ஆர்தான்காண்பார்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மதனரூபந்தன்னை
நலமான மஞ்சளடா பச்சைவர்ணம்
நாமப்பா கால்சிரசு சுத்தவெள்ளை
தடையறவே வால்சுண முனிவால்ரெம்ப
காமப்பால் ஓட்டம்வெகு துருசாமந்த
காமத்தின் ரூபியுட கதையைக்கேளே.

(94)

கேளப்பா அதினுடைய பித்துவாங்கி
கெணிதமுடன் புழுகிட்டு மத்தித்தேதான்
ஆளப்பா திலதமிட்டு ஆகாசத்தில்
அரகரா நகூத்திரம் பகலேதோற்றும்
கேளப்பா வில்லையடா தண்டகத்தை
குறிப்புடனே பார்த்தாக்கால் எல்லாஞ்சித்தி

நாளப்பா ரவிகாளில் ரூபிதன்னை

நலமான சாணாங்கம் தன்னில்வையே.

வைத்துநன்றாய்ப் பொதிவுசெய்து ரவியில்போடு

மார்க்கமுடன் காய்த்தபின்பு எடுத்துக்கொண்டு

அத்தனருள பதம்போற்றி புடத்தைப்போடு

ஆறினபின் னெடுத்துப்பார் விபூதியாகும்
பண்பாகக் குருபதத்தில் பணிந்தாலையா

பத்தியுடன் உனதுருவைக் கண்டபேர்கள்
புக்குடனே வசிகாமாய் வணங்குவாரே.

வணங்குவதற் கின்னமொரு கருவைக்கேளு

மார்க்கமுள்ள திகைப்பூடு ஆர்தான்காண்பா;
செனங்குளமிடக் கூடிவழி நடக்கும்போதே

செம்மையுடன் திகைப்பூடு காணப்பட்டால்
மனங்கலங்கி திகைப்பூடு பூச்சிபூச்சி

இணங்காத திகைப்பூடுப் பூச்சிபார்த்தால்
இருக்குமிடந் தொணுகுடிகைக்கேளே.

கேளப்பா பாதைவழி தன்னிலேதான்

கொறதுபோல் விரலறுவழியுங் குழிதானுண்டு

ஆளப்பா அக்குழிதான் ஆழம்பார்க்க

ஆழம்பொரு பாரைவரை அளவில்நிற்கும்

வேளப்பா அக்குழியில் வாழாமக்க

விசையான திகைப்பூடு வசங்கக்கேளு

நாளப்பா ரவிகாளில் குழிமேலேகி

நெக்சரம வெம்பிலே யிருக்கும்பாரே.

பாரிந்த பதியறித்துநானேக்கண்டு
 பண்பாகத் திகைப்பூடு வாங்கக்கேளு
 நேரறிந்து நூல்பூச்சி ரம்பவுண்டு
 நினைவாக நண்டுக்கால் பூச்சிவாங்கி
 காறிந்து நூலதனால் கட்டியபந்த
 குழிக்குள்ளே பூச்சியிட்டுக் குலுக்குமைந்தா
 காரறிந்து திகைப்பூடு பூச்சியேகி
 நண்டுக்கால் பூச்சியைத்தான் பிடிக்கும்பாரே.

பிடித்தவுடன் நண்டுக்கால் பூச்சிதானும்
 பிதுங்காமல் திகைப்பூடைப் பிடித்துக்கொள்ளும்
 அடுத்ததைதான் பிடித்தளிச மறியவென்றால்
 அதுதான் நூலதனால் கட்டியபந்த
 விடுத்ததொரு சிவந்திமன்ன வாங்கிப்பாரு
 விசையான திகைப்பூடு பூச்சிதானும்
 அடித்தவுடல் பச்சையடா சிவந்தெள்ளை
 தூறான காலநாறுங் கழப்புநாளே.

தானென்ற அப்பூச்சி தனையெடுத்து
 தன்மைபுடன் காரோட்டில் கருக்கிக்கொண்டு
 ஊனென்ற ஐங்கோலத் தைலத்தாலே
 உறுதியுடன் மத்தித்துச் சிபினில்வைத்து
 கோனென்ற குருபதத்தைக் குவிந்துபோற்றி
 குறிப்பாகத் திலமிய்டு குறியைப்பாரு

தேனென்ற உனதுருவை யொருவர்காணார்
திறமாகப் பார்ப்போர்க்கு திகைத்துப்போய்

ஆமப்பா மைபெடுத்து தேனில்தேய்த்து
அழகான பெண்களின்மேல் தடவினாக்கால்
காமப்பால் வெறியெடுத்து மயங்கிப்போவார்
கருவான திகைபிடித்துக் கலங்குவார்கள்
தாமப்பா வுனதிடத்தில் வந்துகொன்னால்
தயவரகத் தண்ணீரால் மையைத்தேய்த்து
போமப்பா என்றுசொல்லிப் போகச்சொன்னால்
புத்தியுடன் போய்கிடுவார் புதுமைதானே.

புதுமையுள்ள மையுடனே முலைப்பால்சேர்த்து
புத்தியுடன் மத்தித்துக் காளில்தேய்த்து
கதுமையுடன் வெகுதூரம் நடந்தாலுந்தான்
காலசதி தோணாது கால்தான்செம்மை
முதுமையுள்ள நெருப்பிலேதான் நடக்கலாகும்
முக்காலும் நடந்தாக்கால் சூடோஇல்லை
புதுமையது போலோடித் திரும்பலாகும்
பார்த்தவர்க ளதிசயமாய் பார்ப்பார்கானே.

காணவே யின்னமொரு கருமானந்தான்
கருத்துடைய புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
பேணவே புத்தோடு தன்னிலேதான்
பெருமையுள்ள அமுர்தவள்ளி யிலேச்சார்தாக்கி

தானவே கஸ்தூரி மஞ்சள்கொண்டு
சுகமாகத் தானுரைத்து திலதம்போட்டால்
தானவே வசியமுண்டாம் கண்டோரெல்லாம்
புத்தியுடன் வணங்கிடுவார் புதுமைதானே (74)

தானென்ற கற்பூர வள்ளிச்சாற்றில்
தண்மையொன்று சொல்லுகிறோம் மைந்தா
துனென்ற பசுமஞ்சள் தனையுரைத்து [கேளு
பத்தியுடன் திலதமதைப் பூண்டுகொண்டால்
தேனென்ற மடவார்க ள்திமோகமாவார் [தா
செம்மையுடன் சொன்னபடி கேழ்ப்பார்மைந்
கோனென்ற குருவருளால் மனபேதங்கள்
கொள்ளாதே குருபதத்தைக் கூர்ந்துபாரே.

பாரப்பா இஞ்சியுட சாறுவாங்கி
பாலகனே ஜாதிக்காய் தனையரைத்து
நேரப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
நினைவாக வுள்ளுக்குக் கொண்டால்மைந்தா
ஆரப்பா தாதபுஷ்டி யென்னசொல்வேன்
அரகரா மன்மதனு மீடேரயில்லை
வீரப்பா செய்யாமல் பத்துநாள்கொள்ள
வீரியத்தை யென்னசொல்வேன் வீருதுபோடே.

பாடவேயின்னமொரு கருமானந்தான்
புதுமைவெகு புதுமைபடா சொல்லக்கேளு

தேடவே அலியமென்ற கடுகுக்குப்பேர்
 செம்மையுடன் இலைபரித்துச் சாறுவாங்கி
 நாடவே கிரும்புதனை யரைத்துக்கொண்டு
 நன்றாகத் தான்வழித்து நானில்தீத்தி
 வாடவே வேண்டாங்காண் சன்னிதோஷம்
 வாங்குமடா நண்ணுநா வதனில்தீத்தே. 77

திர்க்கழுடன் நின்றஇடம் தீஞ்கான்வாங்கி
 செம்மையுடன் துருசிட்டு அரைத்துமைந்தா
 மார்க்கழுடன் லிங்கமதுக் கவசஞ்செய்து
 மைந்தனே புடம்போடக் கட்டிப்போகும்
 ஏர்க்கையுடன் வெள்ளிசெம்புக் கொன் லுதாக்கு
 இன்பழுடன் தாப்நோக்க வயதெட்டாகும்
 சேர்க்கையுடன் புடம்போடத் தங்கமாகும்
 செம்மையுள்ள தங்கமடா அங்கந்தானே. 78

அங்கமென்ற தண்டக்கம் ஆர்தான்காண்பார்
 அழாந்தரசவ் கொண்டவன்று னதனைக்காண்பார்
 பங்கமென்ற தண்டக்க மென்றுசொன்னால்
 பாழ்நரகி லுனதுசடம் பதியும்பாரு
 சங்கமென்ற தண்டக்க மெடுத்தப்பார்த்து
 தயவாகக் குகைக்குள்ளே வைத்துப்போற்றி
 தங்கமென்ற அஞ்சமடா அங்கமாகும்
 தண்மையுடன் பூரணத்தைப் பூசையன்னே.

புசையென்ன மூலமுத லாறுதாடம்
 பூட்டிவைத்த வாசியடா தேசியாச்சு
 னேசமுடன் தேசியென்ற வாசியோகம்
 நின்றநிலை பூரணமாம் கமலமாது
 கையிட்ட சத்தமடா ஆகாசந்தான்
 உற்றுப்பார் தீபவெளி உடனேகாணும்
 வரசமுள்ள தீபமலர் வாசங்கண்டால்
 வந்துதடா அஷ்டாங்க வரிசைதானே. 80

வரிசையுள்ள வரிசையடா வாமம்வாமம்
 வாமமலர் பூரணத்தை யார்தான்காண்பார்
 வரிசையுடன் பூரணத்தை உகந்துக்கொண்டால்
 ஒடுங்காத வாசியைத் குயிருமாச்சு
 புரிசமுடன் வாசியென்ற வாசிகென்னை
 பூட்டுயிடந் தானறிந்து பூட்டிப்பாரு
 தெரிசனங்கள் மெத்தவடா கிலைத்தபேர்ச்சு
 செம்மையுடன் உண்மையடா என்மைதானே. 81

தானென்ற அவுரியது நீலியாச்சு
 தனதான அவுரியடா நீலம்நீலம்
 தேனென்ற நீலமது சிவமதாச்சு
 திறமான சத்தியடா கெந்திகெந்தி
 கோனென்ற அவுரியுட சாறுவாங்கி
 குறிப்பாகச் சத்திசிவம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
 மானென்ற கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா
 வரிசையுடன் புடம்போடப் பற்பமாச்சே. 82

594 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

பற்பமதைப் பணவிடைதான் தேனில்கொள்ள
பாலகனே யுனதுசடம் வலுத்துப்போச்சு
அற்பமென்ற நரைதிரைக ளணுகாதையர்
அரகரா மண்டலமே கொண்டாயானால்
உற்பனமாம் தேகமது சித்தியாச்சு
ஊடாடும் வாசியது நிலைத்துப்போச்சு
கற்பமென்ற லிதுகற்பங் கெந்திகற்பம்
கருணைதருங் கெந்தகமாம் பூரணத்தைப்பாரே.

பாரப்பா பற்பமதை ரசத்தில்தாக்கி
பக்குவமா யுமிரீரால் மத்தித்தாக்கால்
நீரப்பா வாலையதாய்த் திரண்டுபோகும்
நிசமாகக் குகைதனிலே மணிபோலாகும்
காரப்பா அம்மணிக்குச் சாரணைகள் தீர்ந்து
கனமான ரசமணியைக் கரத்திலேந்தி
வீரப்பா செய்யாமல் பூரணத்தைப்போற்றி
விசையான மணிநாவி லடக்கம்பண்ணே. 84

பண்ணப்பா நாவினிலே அடக்கம்பண்ணி
பராபரமாங் கேசரத்தில் மனதைவைத்து
உண்ணப்பா வாசியைநீ அழுத்திமைந்தா
உண்மையென்ற மவுனமதைப் பூசைபண்ணு
நண்ணப்பா பூசையிலே மவுனபூசை
நலமான சிவயோக மதுதானுண்மை

- புண்ணப்பா தானோக்கி அமுர்தங்கொண்டால்
மெய்யனே தேகசித்தி சிவமதாமே. 85
- பூமப்பா போனவரை யென்னவென்றால்
அடங்காத மூச்சியடா ஆத்தாள்நாதம்
காமப்பால் கானல்பால் ரெண்டுங்கூட்டி
கருத்துறவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு
வாமப்பால் திரையகற்றி நீரதாச்சு
மக்களே நீருன சன்னத்தாலே
தாமப்பா அந்நீரில் நாகம்சாய்க்க
தடையறவே சீறடங்கி கட்டுந்தானே. 86
- கட்டுதற்கு இன்னமொரு கருவளமைகேளு
கருவான கையான்சார் அமுரிகூட்டி
திட்டமுடன் சார்தனிலே முப்புசேர்த்து
திடமாகக் கலக்கிவைக்கத் தெளிந்துநீராம்
சட்டமுடன் அந்நீரில் நாகஞ்சாய்க்க
சமத்தாகப் புகையதுவு மடங்கிமைந்தா
கட்டாகக் கட்டுமுறை யின்னமொன்று
கருவான பழச்சாற்றில் முப்புசேரே. 87
- சேர்த்துமிக ரவியில்வைக்கத் தெளிந்துபோகும்
தெளிவான நீரடிலே நாகம்சாய்த்தால்
பார்த்திருக்கப் புகையடங்கி கட்டுமைந்தா
பாலகனே கருவென்ன காரசாரம்
பூத்திருக்கு முப்பூவா லெல்லாமாச்சு
புண்ணியனே முப்பூவின் கருத்தானென்ன

நாற்றிசையுந் கொண்டாடும் ஆதியுப்பு
நலமான ஆதியென்றால் சவுக்காரம்பாரே.

பாரப்பா சவுக்கார மாதியுப்பே
பண்பான பூரமடா வீரமாச்சு
காரப்பா முப்பூவுந் காணமாட்டாய்
கருணைபெறுந் குருவருளால் காணவேண்டும்
நேரப்பா பூரணத்தால் கண்டால்மைந்தா
நினைவாக முப்பொருளு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
வாரப்பா அறுவகையி நீராலாட்டி
மார்க்கமுடன் உருட்டியதை வட்டுபெண்ணே.

பண்ணியதோர் வட்டத்தை ரவியில்போட்டு
பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு புடத்தைப்போடி
உன்னியது யோகாம லமர்ந்துநீறும்
உறுதியுடன் நீறியது சுண்ணாம்பாகும்
புண்ணியனே சுன்னமென்றால் அதிககாரம்
புலனறியாப் புல்லருக்கு சாற்றவேண்டாம்
தன்னிமைபாய் தண்டக்கக் கருச்சொல்லாதே
தயவரக்க கருவூரான் பரடினானே.

பாடினார் கருவூரார் தண்டகத்தில்
பரிபாஷை வெகுமறைப்பு சமுசயந்திராத
நாடினதோர் கொங்கணவர் தண்டகத்தில்
நலமான பக்தணியை ஒன்றாய்ச்சொன்னார்.

தேயதோர் திருமூலர் தெண்டகத்தில்
 திறமான நீலகண்டம் செப்பினூர்பார்
 ஆடினான் மச்சமுனி தெண்டகத்தில்
 அருள்பெருகு மந்திரத்தை யமைத்திட்டாரே.
 அமைத்திட்டார் போகருட தெண்டகத்தில்
 அடகரா வழலைமுறை திவக்கசொன்னார்
 சமைத்திட்டார் நந்தியுமே யெனைப்போல்சொன்
 சார்வாக மற்றபேர் சொன்னவாக்கியம் [அர்
 குமைத்திட்ட பாகுபோல் முன்பின்னாக
 கூறினார் சமுசயங்கள் தீராதையா
 கிமைத்திட்ட மாகவேகான் சொன்ன நூறில்
 தேயமாய் தெண்டக்கடபொருள் தோனும்பாரே.
 பாரப்பா நீலகண்ட மடமம்என்று
 பத்தியுடன் நூறுசுவல் சித்தியாகி
 தேரப்பா நீலகண்டம் சீர்தன்னுடும்
 நிஜமாக ஆடுமடா அண்டக்கூறு
 சூப்பா அறிவார்கள் திருநீலகண்டம்
 அடகரா அமைத்தபொருள் ஆதிஆதி
 காரப்பா திருநீல கண்டக்கண்ணை
 காத்தவர்க்கு அஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாமே.
 ஆமப்பா பகஷணியின் கருவைக்கேளு
 அம்மம் என்றுநா நறிந்துஓத
 காமப்பா சொல்லுகிறோம் பகஷணியின் ரூபம்
 நலமான பச்சையடா சிகப்பாய்த்தோனும்

தாமப்பா அவள்ரூபங் கண்டாயானால்
தடையறவே உயசித்தி தருகும்ப்பா
காமப்பால் கானல்பால் கருவுந்தோனும்
கைகண்ட பக்ஷணியை கருத்திலானே.

ஊணவே மந்திரத்துக் காதிகேளு
உண்மையுடன் அங்கம்என் றுருநூர்சொ
பேணவே மந்திரந்தான் சத்தகோடி
பிலமான மகாமந்தரம் எல்லாஞ்சித்தி
பேணவே மந்திரந்தான் சித்தியானால்
தொடுமுன்னே அஷ்டகர்மம் துழுகொண்ட
காணவே நம்முடைய தண்டகத்தை
கண்டுகொண்டு அவரவர்கள் பாடினாரே. 95

பாடுகிறோம் தக்ஷணியின் கருவைமைந்தா
பண்பாக ஐயங்கிலியும் சவ்வென்றேதான்
நாடியே லக்ஷ்முரு செபித்தாயானால்
நாடதிலே கேட்டதெல்லாம் நலமாயீவாள்
வாடவே வேண்டாங்காண் மைந்தாசெரன்னேன்
வளமான பக்ஷணி தெக்ஷணியும்ரெண்டும்
கூட்டியே ஒன்றாக்கி செபித்தாயானால்
குவலயத்தில் ராஜரிஷி யாவாய்பாரே. 96

பாரப்பா மூலமென்றால் மூன்றேமூலம்
பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு

நோப்பா அறிவார்கள் அகாரமூலம்
அதின்கீழே உகாரமென்ற மூலமாச்சு
நோப்பா ஆதியிலே மகாரமூலம்
கின்றபதி தனையறிய ஆர்தான்காண்பார்
நோப்பா சர்க்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
சின்மைமன தொன்றானால் காணலாமே.

97

காணலாம் அகாரமடா சிவமதாச்சு
கருதிநின்ற உகாரமடா சத்திசத்தி
தோணவே மகாரமது மவுனமாச்சு
துலங்கியதோர் அகார உகாரம்மென்றும்
பேணவே ஒன்றாகில் மகாரத்துக்கு
பிலமான வயி ராச்சு மைந்தாகேளு
ணணவே மகாரமென்ற மவுனந்தானும்
உற்றுப்பார் விந்துவெனும் அண்டமாமே. 98

அண்டமென்ற நாதமடா திசநாதந்தான்
அதிலொடுக்கு மூலமடா ஆத்தாளநாதம்
பிண்டமென்ற சிவநாதம் சத்திநாதம்
பேசாத நாதமொன்றும் பேசப்போமோ
கண்டபொருள் விண்டதினால் காணுதொன்றும்
கருத்துவைத்து மனதுறுதி யாகவில்லு
மண்டலங்கள் மூன்றினுட மகிமைதோற்றும்
மகத்தான வாசியுட மகிமைகேளே.

99

வளமையென்ன வரசியைத்தான் ரயியிற்சேர்க்க
 மைந்தனே விர்துவென்று பேருமாச்சு
 தலமையென்ற விர்துவைத்தான் ரயியிற்சேர்க்க
 தாயான தங்கமடா பிரம்மமாச்சு
 பழமைகொண்ட பிரம்மடா மாயமாயம்
 பரமான பராபரமே அண்டமாச்சு
 உளமகிழ வாதியந்தம் அண்டபிண்டம்
 ஊடாரும் வரசியைநீ வணங்கமுற்றே. 100

முத்திகொண்டு மோனமதாய் தண்டகத்தை
 முக்காலும் மவுனமதாய்ப் பார்த்தவேண்டும்
 பத்திகொண்டு பார்த்ததினால் பரத்தின்விடு
 பதிவாக அதனிலொரு தீபக்காணும்
 பத்தியுடன் அத்திபம் வெளிநிலைகான்
 பூரணமாம் வரசிதனை பூட்டிப்பாரு
 சித்தியுடன் தூபமதில் தீபஞ்சென்று
 திடமாகுந் தேகமதில் முதலாம்முற்றே. 101

ரசகுளிகை-14

ஆதியந்த மில்லாத நின்மயத்தின்பாதம்
 அகண்டபரி பூரணமாம் ஆத்தான்பாதம்
 சோதிநிற மாகிவின்ற கணேசனபாதம்
 சொல்தனக்கு மெட்டாத சுகநாசுகநாம்

தினென்ற பாரபாத்தில் நக்திபாதம்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் வெளியின்மார்க்கம்
சோதியெனும் அம்பரத்தில் நடனஞ்செய்த
சுடரொளியின் பாதமது காப்புத்தானே. 1

தானென்ற ஞானிக்குக் குணிகைபுண்டு
சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
தேனென்ற விந்துவல்லோ ரசமுமாகும்
திரண்டுமணி யாவதற்கு வகையைக்கேளு
மானென்ற அக்கினியே புடமுமாகும்
மக்களே ரசமணியின் மார்க்கத்தாலே
ஊனென்ற சடத்திலே மணிபோல்செய்து
மத்தமனே தெவுனத்தில் ஓடலாகே. 2

ஓடலாம் பாரபாத்தி னடியிற்குள்ளே
ஓகோகோ சொக்குவிக்கும் மணியின்மார்க்கம்
காடெல்லாந் திரிந்தலைந்து ரசத்தைவாங்கி
கட்டியொரு மணியாகச் செய்வேனென்று
நாடெல்லா மலைவார்கள் உலுத்தமாண்பர்
நாடென்ற வவனிதத்தில் நாகபெய்தும்
பாடெல்லாம் பட்டல்லோ விந்தைகண்டால்
பரப்பிரம்ம மணியாகும் பாருபாடு. 3

பாரப்பா விந்துவைத்தான் மணியாய்ச்செய்ய
பாடுகிறேன் புலத்தியனே ஐயாகேளு

வீரப்பா வுன்னிடத்தில் வாசிதன்னை
 விதமாகப் பிஜத்துள் அடக்கியேத்து
 காரப்பா வாசிதன்னைத் தம்பஞ்செய்ய
 காட்டுகிறேன் காலத்தில் கண்டுகொள்ளு
 வீரப்பா துனிநாக்கை அண்ணாக்கில்மோதி
 விளங்குகின்ற தமரதனை யடைத்துப்பாரே. 4

அடைக்கையிலே சும்மென்று இருட்டுக்காணும்
 அலைத்துவிடும் தேகமதை மலைக்கவேண்டாம்
 உடைக்கையிலே யவ்விடத்தில் சத்தங்காணும்
 ஒங்கிரின்ற சுடரொளியுந் கதிரும்வீசும்
 படைக்கையிலே விழ்ரெண்டு மரைக்கண்பாரு
 பருமூக்கின் சுழிமீதில் குறிப்பைப்பூணு
 கடைக்கையிலே காதுரெண்டு மசைவுகாணும்
 கண்டத்தி லெழுவாசல் கதவடைக்கும்பாரே.

பாரப்பா அடைத்துவிடும் வாசலேழும்
 பண்பான வாசியது கீழேநோக்கும்
 சேரப்பா வாசியது இறங்கும்போது
 சிவ்வென்றுசுழிவயற்றை யழுத்திக்கொள்ளும்
 காரப்பா நந்தியுட பீடமாகும்
 கமறவிட வாசியைத்தான் சுழித்துக்கொள்ளும்
 சூரப்பா லிங்கவட்டம் அபானவாசல்
 அடைக்குமடா நந்தியுட வேகந்தானே.

நானென்ற வாசியது பீஜத்தில்செல்லும்
சரிவரவே சென்றபின்பு சொல்லக்கேளு
மானென்ற கபாலமெல்லாம் விம்மல்வாங்கும்
மயங்காமல் கெவுனத்தால் உள்ளேசெல்லும்
தேனென்ற சுடர்க்கம்பம் கொதிப்புக்கொள்ளும்
சொல்லவென்றால் மயக்கமது காணும்காணும்
ஊனென்ற மவுனத்தால் கம்பத்தோரம்
ஒதுங்கிக் பீஜத்தில் மனதையூணே.

7

ஊணவே வாசியது மேலேநோக்கும்
உள்புகுந்து தண்டுவேளி யோடும்பாரு
காணவே சுடர்க்கம்பங் காண்பதொன்று
காணதற்குள் அஞ்சுமர் கண்போல்நிற்கும்
ஏணவே அதுவழியே வாசியேறி
ஏகுமடா கமலத்தி லண்டத்துள்ளே
ஆணவே அமுர்த்தத்தில் வாசிக்கும்
அப்பவல்லோ அக்கினியும் அதிகமாமே.

8

அதிகமென்ற அக்கினியோ கதிரோகோடி
ஐயையோ கண்ணிமைத்துள் அடங்குமோசொல்
பதிகமென்ற வீர்துவைத்தான் வாசிதானும்
பம்பரம்போல் சுத்தியல்லோ மணிபோல்பண்ணும்
அதிகமென்ற வீர்துமணி சாரணையேசெய்ய
காட்டுகிறேன் புலத்தியனே கருதிக்கேளு
உதிகமென்றே நுனிநாக்வக யணுப்போல்நீக்கி
உருண்டுவரு மணியுடனே வாசிபாரே.

9

பாரப்பா விந்துமணி வாசிகுட

படரென்றே யிரங்கிவிடும் பிஜத்துள்ளே
காரப்பா நந்தியுட வழியில்செல்லும்

காணதற்குள் சுழண்டுமணி சிக்கிக்கொள்ளும்
ஆரப்பா அவ்விடத்தில் அக்கினியின்வீடு

அப்பவல்லோ அண்ணாக்கைத் திறந்துமுடி
நேரப்பா நூறுதரம் திறந்துமுடி

சிவந்துருகி வலமாகும் சாரணையாமெண்ணே
எண்ணவே நூற்றெட்டு சாரணையுமாகும்

ஏகுமடா அண்டத்தில் மணியின்வேகம்
உண்ணவே முனைநாக்கை அரைவாசிவாங்க

ஒடிவருங் கபாலத்தில் மணிதானப்பா
காக்கவே அவ்விடத்தில் மணியைவைத்து

கபாலவரை பெருவாசல் மூடும்போது
நண்ணவே ஐடலத்தை யுயரத்தூக்கி

நாலுரெண்டு வரைவரைக்கும் சொக்கும்பாரே.
சொக்கவே அண்டமுதல் திசைகளெட்டும்

சுழண்டுவரும் நிமிஷத்தில் மணியின்வேகம்
தாக்கவே முன்போலக் கதவைமுடி

கண்ணத்திலே கம்பநுனி மேலேசெல்லும்
சிக்கவே கதவுநுனி சற்றேரீக்கி

கண்ணத்திலே யோடிவரு மணிதானப்பா
காக்கவே ரசமணியின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்

கண்டுகொள்ளு இந்தநூல் தன்னிலாமே. 12

முமென்ற ரசமணியின் வேகத்தாலே
 அண்டர்களு முனிவர்களு மயங்கினார்கள்
 தேனென்ற இம்முறையைச் சொன்னேன்யானும்
 சிவஞானி மவுனிக்ஞம் சொன்னதல்லால்
 ஊனென்று பிறந்திருக்கும் உலுத்தருக்கும்
 உற்பனமா யிம்முறையைச் சொன்னுயானால்
 கானென்ற கழுகையுட ஜென்மமாகி
 கடைபிறப்பாய் பிறந்திடுவாய் கருதிப்பாரே.

பார்க்கவே யிம்முறையைச் சொன்னுயானால்
 பாழான நரகமெய்தும் பாருபாரு
 கார்க்கவே சீஷனுட மனதைக்கண்டு
 கைமுறையாய் சொல்லிவிடு ஞானமார்க்கம்
 ஏர்க்கவே ரசமணியின் மார்க்கந்தானும்
 என்மக்காள்சொல்லிவிட்டேன் யோகமார்க்கம்
 சேர்க்கவே யிம்முறையை யுனக்குச்சொன்னேன்
 செழுங்கருணை பதிநாலில் கடாக்ஷமுற்றே. 14

ய 30	ந 1	ம 8	சி 7	வ 5
ம 8	சி 7	வ 5	ய 30	ந 1
வ 5	ய 30	ந 1	ம 8	சி 7
ந 1	ம 8	சி 7	வ 5	ய 30
சி 7	வ 5	ய 30	ந 1	ம 8

சூத்திரம்-12

நேசிப்பாய் பத்தான அகாரத்தாலே

நிர்மலமாந் தசவாய்வு வுண்டாச்சப்பா
வாசிப்பா யானாக்கால் யோகமெய்தும்

மகத்தான அகாரமென்ற வழியைச்சொல்வே
ஆசிப்பாய் அகாரமதில் உகாரங்கூட்டு [ன்
அப்பனே மகாரமென்ற வாரேதொக்கும்]

விசிப்பாய் மகாரமென்ற மவுனப்போக்கு

வித்தையடா ஒங்கார மூலமாச்சே.

1

மூலத்தில் குண்டலியை சொல்லக்கேளு

முனையடா சுழிமுனைதான் போலேதாக்கு

கூலத்தை யுண்டசிவ் வெணக்குச்சொன்னார்

அப்பனே நடுவனைக்குக் கீழதாகும்

மேலற்ற மேல்மூலம் நடுவனைக்குக் கீழே

விள்ளாதே சுழிமுனைதான் சொல்லக்கேளு

கோலத்துச் சந்திரனும் சூரியனும்மெண்டும்

குமறிநிற்பா ரிருபேரும் சாமொன்றிற்றானே.

தானான இருபேரை யறியவேண்டி

சாதகமா பவனாததா னிணங்கிப்பாரு

மானான உமையவளைப் பூசித்துப்பாரு

வாக்கோடு வழியோடு அறியச்சொன்னோம்

தேனான மதியமுர்தம் உண்டுநீயும்

செகத்திலே சித்தனா யிருப்பாயப்பா

மோனமென்ன தூரமல்ல சொல்லக்கேளு

முனைகண்டால் கைகைமட்டு மூட்டும்பாரே. 3

பாருநீ மண்ணுவிண்ணும் ஒன்றதாகும்

பாங்கான சுழிமுனையோ சங்குத்துவாரம்

நீரான அப்பினால் காயமாச்சு

நிலைத்துதடா நாதத்தால் உருவுமாச்சு

கூரான முனைகண்டால் ஞானமாச்சு

கும்பிட்ட தொழுகைவிட்டால் ஞானம்போச்சு

ஆராலு மசைக்கொண்ணு ஞாபாநுபம்

அப்பனே யறிந்தவன் தான் சித்தனாமே.

ஆமென்ற அண்டபிண்டம் ரெண்டுங்காணார்.

அப்பனே அஷ்டநிஷ்டை மருவிப்பாரு
ஓமென்ற பிரணவமே யறிந்தாயானால்

உன்புகுந்து யோகமொடு ஞானம்பாரு
நாமென்ற ஆண்மையைத்தான் தள்ளிப்போடு

நலமான சடாக்ஷரத்தை ஜெபித்துநிலு
காமென்ற மோகத்தை யடக்கிப்போடு

கருத்தொத்த பெண்ணையும்நீ மருவுவாயே. 5
மருவுகின்ற வேளையிலும் வங்கென்றுவாங்கு

மகத்தான சக்கிலந்தா னணியும்போது
பொருமியே ரும்பகத்தால் சிங்கென்றுநாது

போக்கான ஞானமெய்தும் யோகமெய்தும்.
கருமமெல்லாம் கைகண்ட வாதமாகும்

கட்டவே சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும்
அருமையடா இதையறிய யாருக்காகும்

அப்பனே சுழிமுனையி லடக்கந்தானே. 6
தானான கற்பமது யோகந்தானும்

சாதகமாய் வாதமது ஞானந்தானும்
மோனமென்ற மௌனபடி முடியுமாகும்

மூலமடா சக்கிலத்தின் வித்தைப்போக்கு
காயமது வுரைக்கவென்றால் பற்பங்கொள்ளு

கருத்தறிந்த சிஷனுக்கு பற்பஞ்சொல்லு

தேனா விழிமடவாள் பூத்தகாளில்
சிறப்பாக போகித்து நாதம்வாங்கே.

7

சாங்கியந்த நாதத்தில் வீரம்பூரம்
மகத்தான செவிநஞ்சு கூடப்போட்டு
பாங்காகத் தெளிந்தங்கே ஆடைபார்த்து
பதராமல் ஆடையைத்தான் எடுத்துப்போட்டு
நங்கார கம்பமென்ற ஆத்தாள்நாதம்
உத்தமனே ரவியில்வைக்க வுப்பதாச்சு
நங்காம லிருக்குமடா வாதகித்தி
நிமிஷத்தி லண்டரண்டம் நிதியுமாச்சே.

8

ஆச்சப்பா கைகையில்லாட்டு சிவன்தானென்ன
அப்பனே பெருமானும் பிரமாவென்ன
ஆச்சப்பா நாதமென்ற நீச்சேயல்லால்
நிலையாத போக்கடா மற்றதெல்லாம்
பேச்சப்பா சொல்வதுண்டோ நாதவுப்பை
பேசாமல் துரிசிதனில் ஏற்றியாடு
சாச்சப்பா வதுகொண்டு கனகவித்தை
கைகண்ட சித்தியடா கருத்தில்கானே.

9

சாணவென்று மனமுடைத்தா லுப்பைபரீயும்
கைகண்ட நாதஜலம் விட்டுஆட்டி
வேணமட்டும் நஞ்செடுத்துக் கவசம்போட்டு
விள்ளாதே சுன்னமிதை ஆர்க்காணலும்

பானமென்ற பானமடா சரக்கைக்கொல்லும்
 படுமுன்னே சுன்னதமாய்ப் பண்ணுவித்து
 கோணுத படிநீதான் ரவியில்வைத்து
 கொடுஞ்சுன்ன மாக்கியதை சூக்ஷிப்பாயே
 சூக்ஷிப்பாய் சுன்னத்தை சிமினில்வைத்து
 சுருக்கமுடன் வாதவித்தை சூட்டிப்பாரு
 ஆச்சரிய மாகுமடா கனகவித்தை
 அப்பனே யிந்தவித்தை யாருங்காணார்
 சூக்ஷமாய் நான்சொன்னே னாருஞ்சொல்வார்
 குகையிலுள்ள சித்தரெல்லா மறைத்துப்போட்டார்
 மாக்கிப்பார் காதலித்தை சூத்திரத்தைப்பார்த்தோர்
 மனோன்மணிமே லாணைபடி மாட்டினேனே
 மாட்டினே னனைகவிடம் விட்டுச்சொன்னேன்
 மக்களே யிலாதவிட்டால் வாதமில்லை
 காட்டினேன் கருக்கிடையுங் குருக்கிடையுங்காணும்
 கைமுறையுந் தவறாமல் தானேசொன்னேன்
 நாட்டினேன் சுன்னத்தால் மெழுகுமாகும்
 அப்பனே பனிரண்டி லடக்கினேனே.

சூத்திரம்-14

ஆதிசூரு மூலத்தின் வெளிக்குள்ளான
 ஐங்காணை யடிதொழுது அரணைப்போற்றி

சொத்திரு மணியான தேவியொல்லும்
 சூத்திரந்தான் பதினாலுஞ் சுருக்கிப்பாட
 வேதமா மாயிரத்திரு நூறுசூத்திரம்
 விளங்கியதோர் சவுக்காரக் குருவாஞ்சுகூடம்
 தீயாமுன்னாலுக் கின்னூல் சூத்திரம்
 முக்கியமாம் பதினாலுந் திறவுகோலே. 1
 திறவுகோல் சவுக்காரஞ் செய்யவேண்டி
 செப்புகிறேன் புலத்தியனே திறமதாக
 உறவுகோல் ஐங்கொல்லி விதைத்தான்வாங்கி
 உடன்போடு அமுரிபடி தூணிக்குள்ளே
 கறவுகோல் பூநீறு படிதான்நாலு
 கல்சன்னம் படிபெண்டு வஸ்துவொன்று
 புறவுகோல் கலங்கியொன்று யிருத்துவாங்கி
 பொடிபண்ணிக் கண்டதுக்கு சீனம்சூடன். 2
 சூடெனெடு நவாச்சாரம் லவணம்பூநீர்
 துடியான வெடியுப்பு எட்டுக்கொன்று
 ஊடவே சிறுநீரிற் கலக்கிக்கொண்டு
 உத்தமனே படியிட்டு தெளிவைவாங்கி
 சூடவே காச்சியெடு ரவியிற்போடு
 சாதகமாய் திங்களொன்றில் வெண்மையாகும்
 வாடவே வேண்டாங்காண் வாதிகளேசொன்னேன்
 மகத்தான பெரியோர்கட் கெய்தும்பாரே. 3
 பாரப்பா சுந்தரர் கந்தமூர்த்தி
 பரிவான சூத்திரத்தில் பாசமாக

612 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

சேரப்பா வுப்பெடுக்க நன்றாய்ச்சொன்னா

திறமான பதினெண்பேர் சித்தரெல்லாம
ஏரப்பா முடிந்தவிடம் வழலையென்று

இயம்பினு ரல்லாது என்னைப்போல
ஆரப்பா சுத்திவகை சொன்னோரில்லை

ஆச்சரிய மவர்கொன்ன முறையைப்பாரே

க ளி யு ப் பு

பாருநீ களியுப்பைச் செய்துவாங்கி

பரப்பான பீங்கானில் போடுநன்றாய்
வாருநீ விர்தமொடு நாதம்விட்டு

வளமாக ரவிமுகத்தில் திங்கள்ரொண்டு
காருநீ வலர்க்கடீன்பு சிவந்தவெண்ணை

கணபதிக்கு பூஜைபண்ணு தேவியூஜை
சேருநீ களியுப்பு இதுதானஞ்சு

திறமான இக்கருவை நூல்கள்தோறும்.

நூல்தோறும் ஒளித்துவைத்தார் சித்தர்தானும்

நுகரக்கே ளிக்களியி னுப்புநாமம்
காலென்றும் மண்ணென்றும் வழலையென்றும்

கல்லுப்பாம்பூசார முட்பூவென்றும்
பால்தோணும் வண்ணாத்திக் காரசாரம்

பரமென்றும் சிவமென்றும் ஆதியென்றும்
மால்தேறும் ஐவரென்றும் குசத்தியென்றும்

வஸ்துவென்றும் விந்தோடு நாதமென்றே.

காதமென்ற கல்சன்ன அந்தியென்றும்
 நலமான சருகென்றும் சும்பிடானை
 வேதமென்ற நாலென்றும் மூன்றுமென்றும்
 வேட்டுவென்ற னடிமுடியென் றிணங்கியென்றும்
 பேதமென்ற குருவண்டு சிங்கிபச்சை
 பேரான சுட்டக்கல் சன்னமென்றும்
 காதமென்ற புகையூரல் புலிதானென்றும்
 கரியுப்பாம் பாரைநில வுப்போடெண்ணே. 7

உப்பான களியினுட பேர்தானாச்சு
 உறவான இனஞ்சேர்ந்து சன்னமானால்
 தப்பான செத்தியில்லை பேரின்னமுண்டு
 சபுக்கார மென்னும்பேர் அப்பால்சொல்ல
 ஒப்பான பேரெழுத என்னுல்குடா
 ஒகோகோ வெளியாகச் சொன்னதாலே
 செப்பான பரத்துக்குள் ளடக்கம்போல
 சித்தமெல்லாம் கூடியே பேசிக்கொண்டே. 8

பேசியே கொண்டல்லோ இந்தநூலை
 பேணியே குகைக்குள்ளே யொளித்துப்போட்டார்
 பாசியே கொண்டுதி மவுனமாகி
 வனமான பெரியோர்கட் கெய்துமிந்நூல்
 தோசியா மாகைகொண்ட விடும்பர்க்கையா
 குத்திரந்தான் பதினாறுஞ் சூகூமாகும்

மாசியே கொண்டந்த பித்தன்போல
மயங்குகின்ற வாதிகளே நூலியாதே.

நூலியந்தால் நசித்திவாய் சொன்னேன்சொன்
நுணுக்கமுள்ள விட்டகுறை யாலேயொத்தம்
நூலான கொங்கணர்தான் சூத்திரத்தில்
நுகர்ந்திட்டார் நாற்பதிலே முப்புச்சுன்னம்
காலான மச்சமுனி சூத்திரந்தான்
கருவாக என்பதிலே சொன்னார்பாரு
சேலான கைலாச மூர்த்திதானும்
திறந்திட்டார் சூத்திரந்தா னன்பதுள்ளே. 10.

உள்ளான இடைபாகம் சூத்திரந்தா னூறில்
உறுதியாம் ஒளிப்பில்லை சொல்லிப்போட்டேன்
தள்ளான கல்லாகா பிரம்மகற்பம்
சாதகம் பதினாறு சூத்திரத்தைச்சொன்னேன்
விள்ளான ஐம்பதுக்குள் கருவைச்சொன்னேன்
விரைந்தாட்ட திராவகப்பொன் செயநீர்போக்கு
தெள்ளான சூத்திரந்தான் பதினாறுக்குள்
செப்பினே னிந்நூல்கள்வகையாய்ப்பாரே. 11

பார்க்கையிலே யிந்நூலை மனதில்வைத்து
பரிவாகச் சவுக்கரம் முடிக்கும்போது
சேர்க்கையிலே ஒருத்தருடன் பேசவேண்டாம்
திறந்துநீ சொல்லாதே நூலியாதே

சர்க்கையிலே நூலியந்தால் யமன்வந்துன்னை
கரையேற வொட்டாமல் நசிப்பேன்சொன்னேன்
சர்க்கையிலே கிட்டினவக் கொடுக்கமாட்டார்
பங்கயமாம் ஆயிரத்தெட் டிதழின்வீடே. 12

பாடென்ற பூணத்துள் நடுவதாக
வெளியொளியாம் சிவசோதி வுனிக்குள்ளாகி
பாடென்ற மனமுருகி வாபுவிட்டில்
சார்ந்துநிலை நின்றவர்க்கே மேகசூமல்லால்
பாடென்ற பசியில்லை யுறக்கமில்லை
மாய்கையிலலை கனபோக ஞானியாவாய்
பாடென்ற சொல்லில்லை வேதைகாணும்
பரன்பரையும் பகும்வைத்துப் பகருவாரே.

பகருவார் மூலிகையின் போக்குஞானம்
பண்பாக சவுக்கார மஷ்டசித்தி
பகருவார் குளிகையொடு எல்லாம்சித்தி
பாராட்டால் சித்தியில்லை வாதிசனேசொன்னேன்
பகருவார் விட்டகுறை தவத்தோர்க்கல்லால்
பதினெண்பேர் நூல்பார்த்தும் வகைதோணுது
பகருவார் நிலைநின்று வாசியூதில்
பலிக்குமடா சூத்திரந்தான் பதினாலுமுற்றே.

சூக்திதொரிசனம்-6

சொல்லுகிறேன் சூக்தத்தின் மகிமைகேள்
 சருதிலெளிக் கெட்டாத சூக்தமப்பா
 வெல்லுமையோ சொல்வதற்குப் பின்னாபின்னா
 வேதாந்தம் சித்தாந்தம் பரையறைக்குள்ளே
 அல்லுபக லற்றமகா மேருவுச்சி
 ஆதித்தன் சந்திரனும் நின்றபரவெளிக்குள்
 நிலனுமயிர்ப் பரமமுண்டு நெறுப்பாற்றுக்கப்பா
 நேராக வாதாரம் நடுக்கொம்புதானே
 கொம்புதனி மேலேதான் வரழைத்தார்போல்
 குவிந்தமுலை முக்கோண மயிரளவுகதவு
 சம்புஅரன் பதந்தெக்கின் றுடுமென்று
 சாற்றினார் முன்னேதான் அறித்திவாய்மை
 இன்பமுடன் அங்கென்று சுடரிறுக்கி
 இரையளவு கதவுபூட்டி ருத்தியூணி
 அம்மெனவும் சுடர்கலை யேத்தும்போது
 அரகரா மேளமுழங்கும் நடனங்கானே
 காணுவது மதிமுழக்கம் அப்பாலேதான்
 கதவடைத்து ஏறினவர் அவர்கள் தானும்
 புணுவது மண்டலங்கள் மூன்றுக்குள்ளே
 புரியுமா சாகங்கள் கிண்கிணீரென்றோகை
 தோணுவது மதிமுழக்கம் கண்டுதேறு
 சூக்தநடம் சூக்தநடம் புரிந்துமப்பால்

தினுமது பெண்ணுமது கீரண்மிமற்ற

ஆக்கினைக்குள் எல்லையெனும் வாசத்குள்தானே.

சல்லையெனும் வாசதுக்குள் அடையாளங்கேள்

இருபுறமும் கூடவ்வெனி நடுவேதோணும்

அல்லும்பக லற்றமகா தொட்டுவிட்டாட்டும்

அடையாள முனைமேலோ ரங்குலத்தில்

சல்லையற்ற கலைநாளும் கட்டினின்றவிடம்

சர்க்குருவும் பராபரமாய் நிறைந்திருப்பார்

வல்லவர்கள் கண்டிருப்பார் சொல்லாரென்றேன்

மைந்தனை நாசினுனி நடுவேகானே.

4

ஏம்பித்து ஒங்கையிலே அழூர்தஞ்சிந்தும்

கொடிதானசீவனல்லோ கிர்த்தஞ்செய்யும்

நம்பிக்கை ஆத்தாளு மழூர்தப்பாலை

நலமாகத் திரட்டியே யூட்டிவைப்பாள்

பண்புத்து நெருப்பாற்று வழியேபாயும்

பதிவாக நதியின்மேற்பிரண்டறுகோணத்தில்

தப்பித்து வாரவழிக் குள்ளேபுக்கும்

கோரச்ச காயமென்று கிளைத்திடாயே.

5

கிளைத்துநிலலு சுழிமுனைபைக் கட்டினன்றும்

கோராகத் துவாரத்தில் பரிச்சென்றாப்போல்

இலைக்குறட்டா யேறிட்டு தங்கம்போல்கம்பி

எழுப்புமடா பளிச்சென்று பிரகாசிக்கும்

இலைக்குளியால் நிலைக்குள்வந்து அமுர்தமுனை
 சோதியாம் பராபரத்தின் செயலேயென்று
 அலைத்துவிட்டுக் காதியந்த மில்லாவிடத்தே
 அமர்ந்துநின்ற சபைகட்டி நின்றஇடங்கானே.

சூத் திரம் - 5

நாடியதோர் நந்திகந்தன் தனைப்பணிந்து
 நயமாக வுரைத்திடுவே னந்திப்பின் னும்
 தேடியதோர் மந்திரத்தா லஷ்டசித்தி
 திறமாக வுரைக்கிறேன் யோகியோர்க்கு
 கூடியதோர் கெந்தமதை சிதம்பரத்தில்
 குணமான காலதனை கூட்டிமூட்டி
 ஆடியதோ ரைம்புலனை மூலத்துள்ளே
 அரகரா மூலகண பதியேகாப்பு.

காப்பான பூரணசூத் திரமுன்னூறு
 கட்டான அன்பதுந்தான் பதினாறுக்குள்
 வாய்ப்பான வழிதுரைக்கும் குருமுரைக்கும்
 வாங்குமந்த உட்கருவும் வழியேகாட்டும்
 கோப்பான வேதமகா லிங்கப்போக்கு
 குணமுடனே வாழ்ந்தவர்க்குக் குருவாய்செய்ய
 காப்பான னுலைந்துங் கால்தலையுமாக
 கட்டாகச் சொல்லிவிட்டேன் கருச்சேராமல்.

சேராமல் சொன்னதொரு லிங்கப்போக்கை
 திறமுடைய ஏகமூலிகையேமுன்னே
 பாராமல் செய்துகொண்டு சித்திக்கச்செய்
 பாங்குடனே சுருக்கிடுநீர் சுத்தியாச்ச
 வீரமுடன் சுத்தியாய்ச் செய்தபின்பு
 விளங்கியதோர் கட்டதுவே பின்னாகச்செய்
 கூறுகச் செய்ததொரு லிங்கந்தன்னை
 குணமாக வாங்கியதில் கட்டியாட்டே.

ஆடியதோர் வங்கமதை லிங்கம்போல்செய்து
 அடவாக வருக்கிறன்றாய் மணியாய்வாங்கி
 கூடியதோர் மணியதனை வெள்ளியேழு
 குணமான செம்பதுதான் மூன்றுங்கூட்டி
 நாட்டியதோர் குருவதுதான் ஒன்றுகூட்டி
 நலமாக வருக்கியதைத் தெரிந்தெடுத்து
 மூட்டியதோர் வயதெட்டு கடைக்கியேறும்
 மோசமில்லைகருக்களெல்லாம் சொன்னுத்தோஷம்.

தோஷமது தீர்ப்பதற்கு பீஜங்கேளு
 சொல்லுகிறேன் அகாரமொடு வுகாரஞ்சேர்த்து
 பாச்சப்பா பிரணவந்தா னிதுவேயாரும்
 பாசமுட னிச்சயித்து மௌனமாகி
 பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை குருவருளைக்கொண்டு
 பாங்கான நாதவொளி சிதம்பரத்தில்

ஒசையுட னுறுதியாய் தியானித்தேறு
ஒருவருக்கும் விள்ளாதே அஞ்சமுற்றே.

ஞானம் - 10

கற்பமென்ன வெகுதூரம் போகவேண்டாம்
கனமலைகள் குவடுதனி லையவேண்டாம்
சர்ப்பமென்ற நாகமது ஒருதலையில்நின்று
சாகாத கால்கண்டு முனையிலேறி
நிற்பமென்று மனமுரைத்து அதிலேநின்றால்
கிசமான கருநெல்லி வெண்சாரைகாணும்
சொற்பமென்று விட்டுவிட்டா லலைத்துபோவாய்
துரியமென்ற பாரபரத்தில் சென்றுகூடே. 1
கூடப்பா துரியமென்ற பரவாலைவிடு
கூரிய நாதர்கள் மயேஸ்பரமேயென்பார்
நாடப்பா அவள்தனையே பூசைபண்ணு
நந்திகொலு சிங்காரங் தோணும்தோணும்
மூடப்பா சிகராவரை யெல்லாந்தோணும்
உண்மையென்ற வழர்தவெள்ள முறலாரு
தேடப்பா யிதுதேடு காரியமுமாகும்
செகத்திலே யிதுவல்லோ சித்தியாகும்.
ஆமென்ற பூரணந்தான் சுழிமுனையிற்பாரு
அழகான விந்துரில் சக்திநிலிப்பாரு

நாமென்ற நீங்காரம் புகுவமய்யம்பாரு
உத்தமனே வில்லென்ற வீட்டில்காணும்
வாமென்ற வன்னிலை பெங்குங்காணும்
வரிசையாய் பரத்தின்னிலை யிதுதானப்பா
நாமென்ற கொடிக்கம்பம் நடுவேநிற்கும்
நலம்பெறவே வெளியொளியை நாடிப்போமே. 3

போயென்ற நடுமூல மகாரவிடு
பொறியான அடிமூலம் விந்துவிடு
நாமென்ற நித்திரைதா னதிலேதோன்றி
நடுநாடிப் பரவாலைப் பொதுவாய்நிற்பாள்
வாமென்ற தவளபாதம் பூசைபண்ணு [ன்
மற்றொன்றும் பூசையல்ல மக்காள்சொன்னே
பாமென்ற பாணுவல்லோ முதலெழுத்தேயாகும்
பாடினேன் வேதாந்தம் பாடினேனே. 4

பாடுகின்ற பொருளெல்லாம் பதியேயாகும்
பதியில்கிற்கு மகூரந்தான் அகாரமாகும்
நாடுகின்ற பாசமது ஒக்காரமாகும்
லம்பெரிய பசுத்தானே உகாரமாகும்
நீடுகின்ற சுழிமுனையே தரையாகும்
சிற்றதொரு இடக்கலையே நாசனந்தாம்
மூடுகின்ற ஒக்காரம் வித்தையாகும்
ஒளிவெளியா மரிபெழுத்தை யுற்றுப்பாரே. 5

ஊனியதோ ரோங்காரம் மேலுமுண்டு

உத்தமனே கீழுமுண்டு வுணிப்பாரு

ஆணியாம் நடுநாடி நடுவேமுட்டு

ஆச்சரியம் எழுத்தெல்லா மடங்கிப்போகும்
ஏணிப்பா யிருக்குமடா அஞ்சவீடு

ஏகாந்த மாகநிற்கும் எழுத்தைப்பாரு
தோணிபோல் காணுமடா அந்தவீடு

சொல்லாதே யொருவருக்குந் திறந்திட்டேனே. 6

திறந்திட்டேன் மேல்முலங் கண்ணாட்டம்பார்

தொடுகுறியாம் கீழ்முலம் அடிமுலம்பாரு
அறைந்திட்டேன் நடுமுலம் நடுநாடிப்பார்

அப்பவல்லோ அரைதிரக்குந் தாரைகாணும்
முறைந்திட்ட ஐவருந்தான் நடனங்காணும்

அளிவெளியுஞ் சிலம்பொலியு மொன்றாய்காணும்
விறைந்திட்ட பூரணமு மிதாதானப்பா

விசமான பொருளினுதான் நிலைத்துப்பாரே. 7
சும்மாரீ பார்க்கையிலே மனதையங்கே

சுழிமுனையி லோடியங்கே காலைப்பாரு
அம்மாரீ தேவியென்று அடங்கிப்பாரு

அப்பவல்லோ கசயசித்தி யோகசித்தி
உம்மாவு மம்மாவு மதிலேகாணும்

ஒருமனதாய் சுழிமுனையில் மனத்தையுணு
நம்மலே யானதெல்லாம் சொன்னோமப்பா

நாதாக்க ளிதையெல்லாம் பாடார்காணே. 8

காணுகின்ற ஒங்காரம் வட்டஞ்சுத்துந்
 கனலெழும்பி கண்ணிலே கடுப்புத்தோணும்
 புணுகின்ற பிடகலையில் பம்பரம்போலாகும்
 பொல்லாத தேகமெல்லா மிறுக்கக்காணும்
 ஆணவங்க ளானதெல்லா மொழிந்துபோகும்
 அத்துவிதம் புரியஷ்ட மாடிநிற்கும்
 ஊணுகின்ற யெழுத்தெல்லாந் தேனியாகும்
 ஒங்கரா கம்பமென்ற வுணர்வுதானே. 9

உணர்வென்ன சந்திரனில் ஏறிப்பாரு
 ஒட்டியங்கே தலையென்ற யெழுத்தில்நிலு
 அணுவென்ன மலையாகும் சிவமேயுச்சி
 அகாரமெனும் சூக்ஷமென்ன பதியுமாகும்
 கணுவென்ன வில்புருவங் கண்டவீதி
 கைலாய மென்பதென்ன பரத்தின்வீடு
 தூணுவென்ன சூரியன்றன் னிருப்பைக்கண்டால்
 தூணென்ற பிடரியிலே தூங்குதூங்கே. 10

ஆறுமஞ்சு மொன்பதம் அடுத்தமுனும் நூ லுமா
மாறல்கண்டு மாறிடில் மகிமைதன்னை யறியலாம்
நீறணிந்த தில்லைநாதர் நிர்த்தமாடுஞ் சக்கரத்துன் [மே
கூறுபிருவத் தேழுஞ்சுழந்து கொண்டகோலங் காணு

6	5	9	3	4
9	3	4	6	5
4	6	5	9	3
5	9	3	4	6
3	4	6	5	9

சூ த் தி ர ம் - 30

ஆதியென ஆண்டதொரு சோதிபாதம்
அம்பரத்தில் நின்றதொரு ஐயர்பாதம்
நீதியென யாண்டதொரு சக்தண்பாதம்
கினைவாக முப்பதிலே நிறைந்துவாரும்

பாதிமதி தனையணிந்த பரமாஞ்சோதி
பாதிமதி வெந்நாளும் பணிந்துமிக்க
பாதிமதி யெனப் பேர்ப்படைத்த புலத்தியனெனையா
வரிசையாய் வழியுட வகையைக்கேளே. 1

கேளப்பா வழியுட வகையைக்கேளே !
கெடியான உவர்ச்சாரம் படியோளட்டு
காளப்பா கல்கன்னம் படியோரெண்டு
நலமான கல்லுப்பு படியோஒன்று
வேளப்பா அமுரிபடி பதினாறாகும்
விரவியே இதுவெல்லாம் கலக்கிக்கொண்டு
கேளப்பா சொல்லுகிறேன் தெரியவைத்து
குருகவே அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 2

எரித்திடவே குழம்பதுபோல் வருதல்கண்டு
இதமாக வதில்போட மருந்துகேளு
பரித்திடவே பொரியோடு காஞ்சினம்
பாங்கான வெடியுப்பு கெந்திலிங்கம்
அரித்திடவே வீரமனோ சிலைதான்பூரம்
அதினோடு துரிசுபதி மூன்றுமொக்க
மரித்திடவே பழச்சாற்றை விட்டு ஆட்டி
மைந்தனே வில்லைசெய்து வெயிலில்காயே. 3

காய்ந்தபின்பு அடுப்பேற்றி யெரிப்பாய்சாமம்
கண்கொள்ளா வழியேது சுன்னமாகும்

ஆய்ந்தபரை ஈஸ்வரிக்கும் பூசைபண்ணி

அழகான சண்ணும்பா யாகும்பாரு

வாய்ந்தபொருள் வழலைதனைக் கண்டுநீயும்

மகிழாதே வடுகனங்கே கோபிப்பான்பார்

என்தாயே பூரணியே அம்மாவென்று

இரைஞ்சினால் பிள்ளையென்று அருள்செய்வ

கெய்வதுதா னில்லாவிட்டால் தலைதெறித்துப்போ

தேசத்தில் புதுமைகண்ட தில்லையப்பா

கொய்வதுதான் வழலைக்கு யிடைபாகங்கள்

குணமான மருந்தெல்லாஞ் சமனாய்க்கட்டி

வைவதுதான் சித்திரமோ வனைகஞ்சொன்னார்

ஐயனே யுலகமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போச்ச

மெய்யிதுதான் மூப்பதுவும் வெளியில்போட்டேன்

மேதினியி லுனதுதலை வெடித்துப்போமே. 5

போமதுதா னேதாலே யென்றுயானால்

புகழவில்லை பதினெண்பேர் சித்தரெல்லாம்

வேமதுதான் வழலையென்று சொன்னதல்லால்

வெவ்வேறு யிடைபாகம் விளம்புவார்கள்

ஆமதுதான் வழலைக்கு இடைகளேது

அப்பனே அரியாசை மெத்தவுண்டு

காமதுவே சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு

கருவென்று மிந்நூலை வெளித்திட்டாரே. 6

ஒளித்திட்ட முப்பதையும் வெளியில்போட்டேன் :

உத்தமர்களுக்கண்டாக்கர லடக்கிக்கொள்வார்

பழித்திட்ட மடையர்கள் தாமிந்தநுலை

பாங்காக வலகத்தில் போடுவார்கள்

ஒளித்திட்ட மலர்தலைதான் வெடித்துப்போகும்

அரகரா இந்நூலை வொளித்திட்டாரே. 7

ஒளித்திட்டார் சித்தரெல்லாம் என்னென்றாக்கால்

உத்தமர்தான் வழலைதனை யிப்படிதான்சொன்னார்

பழித்திட்டார் இடையென்றும் பாகமென்றும்

பாங்காக அவரவரை பனைகஞ்சொன்னார்

ஒளித்திட்ட முப்பதையும் வெளியில்போட்டால்

நாசமா யவர்குடும்பம் சித்திப்போகும்

ஒளித்திட்ட என்னுளைக் காட்டிலேண்டாம்

கனமான பிள்ளையென்றால் கையிலியே. 8

நாயப்பா கோடிதனம் கொடுத்தாநுந்தான்

இயம்பாதே யிந்நூலைக் கொடுக்கவேண்டாம்

நாயப்பா பிள்ளைகட்குப் பிழைக்கச்சொன்னேன்

தனங்கோடியவன்கொடுக்கற லென்னவாகும்

நோயப்பா கொண்டலைந்து பேரவாய்பாடு

நுகராதே புத்தனுக்குச் சாபமாகும்

நோயப்பா பரித்தாக்கால் பழந்தானாகும்

கைகண்ட இந்நூல்போல் கண்டிலேனே. 9

கண்டிலேன் சகலதுரைத் தனத்துக்கெல்லாம்

காரணமாய் வழலைசன்ன மெடுத்துக்கொண்டு

பண்டிலேன் பண்டிதரே மருந்துக்கெல்லாம்
 பாங்காக இச்சுன்னம் பரிவாய்ப்போடு
 அண்டிலேன் நோய்களெல்லாம் நிர்த்தாளாகும்
 அரகரா வவன்றேகம் பிலத்துப்போகும்
 வண்டிலேன் அஷ்டமாஞ் சித்திக்கெல்லாம்
 வழலைதொட்டு சகலதரை யாடிப்பாரு
 என்றல்லோ ஆதியென்ற வர்மமப்பா
 பேய்மக்கா ளின்னுலை யீந்திடாதே.

சயாதே யீயாதே யின்னுல்தன்னை
 என்னவென்று கேட்டாக்கால் சொல்லக்கேட
 தாயானவழலைதனை யிப்படிதான் சொல்லார்
 தருவானசித்தரெல்லாம் வெவ்வேறாய்ச்சொ
 மாயாதே மாயாதே வலகத்துள்ளே
 மைந்தனெமச்சேந்திரா வுனக்குச்சொன்னே
 பாயாதே கூடுவிட்டு கூடுபாயும்
 பாங்கான வழலைபுட வர்மந்தானும்
 நகையாதே நகையாதே யிந்தனுலை
 நகைத்தாக்கா ளுனதுசிரம்வெடித்துப்போகும்
 வெடித்துப்போ மென்றுசொல்லி சாபம்போட்டார்
 வெளியிலே யிந்தனால் வந்ததேது
 படித்திட்ட சிவயோகி தனக்குடவாய்
 பாங்கான ஞானிக்குக் கொடுக்கநன்று
 குடித்திட்ட மடையருக்குக் கொடுக்கவேண்டாம்
 குறும்பரவ ரேதுசெய்வா ரென்றயானால்

அத்திட்ட வழலைனை யடித்துக்கொண்டு
வாகான பாதகங்கள் மெத்தசெய்வான்
அத்திட்ட அதினுலே சாபம்போட்டேன்
அப்பனை மனங்கண்டு கொடுக்கன்றே. 12

அன்ன வாடையொன்று சொல்லக்கேளு
நலமான அப்பிரக மினிவெட்டான் நூச்சி
அன்ன திகைப்பூடு பச்சையேரந்தி
பாங்கான வழலைதன்னை சேர்த்துக்கொண்டு
ண்டாயே கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா
கனமான வஸ்துவிட்டு அரைத்துக்கொண்டு
ண்டான வட்டுப்போல் பிடித்தாயும்
பாங்காக ஓட்டிவிட்டு ஒட்டி
அன்ன குக்கிடமாய் பிடித்தப்போடு
மைந்தனே நீறியது பற்பமாச்சே. 13

மூச்சப்பா இப்படியே யெடுத்துக்கொண்டு
அருமையுடன் மனிதரின்மேல் தூவும்போது
பேச்சப்பா பேசாமற் துடருவார்கள்
பேர்பெரிய எத்தொழிலும் இவ்வண்ணமாகும்
மூச்சப்பா தினம்பணந்தான் கொண்டாயானால்
முதலா முதலகத்திற் சாவும்பின்
எச்சப்பா சமரதிக்கு ஆதிசுற்பம்
கனமான ஞானத்திற் கேருமார்க்கம்

பேச்சப்பா பேசாதே யிந்துல்தன்னை

பேய்மக்காள் உலக்மெலாம் வணங்கும்பா
வணங்கையிலே வழலைகொஞ்சமெடுத்துக்கொண்ட
வந்தபுலி வாய்கிட்டே ஐயென்றேறுது
இணங்கையிலே ஊவெனவே சவ்வென்றேறுதி
எடுத்துரைப்பா யிதுவிட்டா லின்னக்கேளு
குணங்கையிலே மாவென்று கூறினாக்கால்

கொல்லவந்த பேய்போகும் ஐயென்றேறுது
பணங்கான பொருளென்று ஈந்திடாதே

படமரவு விஷம்வருத்த வகையைக்கேளே. 15

வகையென்ன அம்மென்றால் வருகும்பாம்பு

வந்தரவம் போகவென்றால் பவ்வென்றேறுது
துகையென்ன சாப்பிடவு மங்கிருஷணியின்வேரை

சொல்லுகிறேன் சிறியாநங்கை விஷத்துக்காக
நகையென்ன வசம்பைவிட்டு நசியென்றேறுது

நல்லபாம் புடன்பிழைக்கும் சீயென்றாக்கால்
பகையரவும் நஞ்சுண்ட போதேயப்பா

படமெடுக்கும் பரம்பெல்லாம் பணியும்பாரே.
பணியாவஞ் சீயென்ற லாடாதப்பா

பாயரவம் ஆவென்றால் படமெடுக்கும்
பணியென்ன காககிலி காகாவென்னில் [ம்

அரைக்கண்ணத்தில் செத்துவிடும் அரவமெல்லா
மருவென்ன பற்பத்தில் சேர்த்துஆட்ட

மருகவுமே பிழைப்புண்டாம் வைத்தியோரே

பிணியென்ன சொல்லணுமே வுலகத்தோர்க்கு
பிழைக்கவுமே யிம்மருந்து பிணிமாருதோ.17

மாறுத பொடியெடுத்து சிரசில்வைத்தால்
வாதாடி யுலகத்தோ ரெதிர்த்தாரானால்
ஏதாடு மிப்படியு மாறுமென்று
இதமாக அவன்மேலே பொடியைப்போடு
சேறுத அவன்தானு மாண்டுபோவான்
தொட்டவுடன் போகாது துன்பமெத்த
ஆதரவா யுனைவந்து பணிந்தானானால்
அன்புடனே சியென்று பொடியைப்போடே.

போட்டவுடன் வஞ்சகங்கள் தீர்ந்துபோகும்
புகழான நோய்களெல்லா மாண்டுபோகும்
கேட்டவுடன் சித்தர்வந்து கிருபைசெய்வார்
கெவுனத்தை பார்க்கிறதோர் மார்க்கஞ்சொல்வார்
வாட்டங்க ளில்லையடா பொடியினாலே
மகாமோன வித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாகும்
பாட்டங்கே கற்றதினா லாவதேது
பரபூசை சிவபூசை பணிந்துநில்லே. 19

நில்லென்ற வழலைதனை சொல்லக்கேளு
நிலவரமாய் புலத்தியனே நீதான்கேளு
சொல்லென்று லொருவருந்தான் சொல்லுவாரோ
சுகமாக வுலகத்தில் பேசுவாரோ

வில்லென்ற ஐம்பதுவு மொத்தாப்போலே

மேதினியில் வழலைபச்சை நிறந்தான்காணும்
தள்ளாம லஞ்சவர்ண மதற்கீழுண்டு

தான்பார்த்துக்கண்டெடுத்து வழலைசெய்யே

செய்யப்பா இம்முறையே வழலையாதி

தெரியாட்டால்தெரிந்தோரை யடுத்துக்கேசு
மெய்யப்பா வகந்தையினால் செத்துப்போவார்

மேம்பாடா யிருந்தாக்கால் சித்தனாவாய்
கையப்பா நினைவாகப் பிழைக்கச்சொன்னேன்

கந்தையுள்ள சிவயோகிக் கெய்துமென்னான்
பொய்யப்பா வென்றுசொல்லி பெண்ணினுக்கு

புய்யனுப்ப போயலைந்து மாள்வாய்பாறே

மாளாமல் சொல்லுகிதே னிந்தநூலை

மானிலத்தி லுள்ளோர்க்கு ஈந்தாயானால்
கோளான இடுக்கண்கள் மெத்தவாகி

குடிசெடுப்பா ரதினாலே தோஷம்தோஷம்
வாழாமல் பூரணத்தில் நின்றுகொண்டு

மைந்தனே யிந்தநூல் பெருகாவண்ணம்
கோளாமல் கேட்டிருப்பா ரத்தனும்தாயும்

கிருபையுள்ள மனமக்கே கிட்டிப்போகும்
நாளான தோஷங்க ளொன்றுமில்லை

நலமான வழலைதனை மூடிவையே.

சூடியே வைக்கவென்று சொன்னீரையா

முகியாம லுலகத்தில் போடலாமோ
வாடியே சிறுபிள்ளாய் சொன்னேன்பேச்சை

மறந்தாயோ வுனக்கென்ன புத்திமைந்தா
கேடான கேடல்லோ இந்தவார்த்தை [மல்

கெட்டார்கள் உலகமெல்லம வழலையைக்காணு
நாடாத நாடெல்லா முனக்குத்தானே

நலமான உன்கையி லெல்லாமியந்தேன்
பாடான சோலியொன்று மில்லையேனா

பாதேசி ஞானிக்குக் கொடுக்கலாமே. 23
ஆமப்பா இன்னாலையைத் திருந்தோர்பாதம்

அதுதினமு மாதரித்துக் கேட்டார்கவார்
ஆமப்பா மற்றினு லென்னவென்று

நாய்போலே திரிந்துவிட்டா லென்னவாகும்
தானப்பா அழிந்தோரைத் தயவாய்ப்பேசி

தனங்கோடி தானியத்து வழலையேனா
மாளப்பா மாளாதே சொன்னேன்சொன்னேன்

மைந்தனே யிந்நூலை யடக்கம்பண்ணு
காளப்பா கருவாக சொன்னேன்சொன்னேன்

கண்டபொருள் விண்டாக்கால் நாகமாமே. 24
நாகமென்று சொன்னீரே ஐயாஐயா

நல்லபிள்ளை யைக்குணக்கன் நன்றாய்ச்சொல்லும்
நாகமென்று சொன்னதென்ன மைந்தாகேனா

நாட்டிலே வழலையை யிப்படி தான்சொல்லார்

634 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

நரகமென்று சொல்லுதற்கு வகையைக்கேளு
நலமான யோகிக்குக் கொடுக்கநன்று
நரகமென்று கோராமற்று எளியோர்போலே
நல்லதொரு குணமுடைய ஞானிதானே. 25

ஞானியென்று லொருசொல்லா யிருப்பான்பாரு
நல்லபுத்தி யென்னுளு மவனிடத்திலுண்டு
யோனியென்ற மாதர்கள்மே லாசைகொள்ளான்
ஒருநாளும் பொய்சொல்லான் உண்மையாவான்
வானியென்ற மடையர்ப்பா பிரட்டுபேசி
வஞ்சகமா யிந்நூலை வாங்கிக்கொண்டு
கேணியென்ற நூல்கொடுத்தோன் மனதுநொந்தால்
கெடுதிவந்து தொழிலொன்றும் பலிடாதுபாரே.

பாரப்பா இதைவிட்டு மைந்தாகொல்வேன்
பாங்கான அஞ்சனமு மறைப்புமாக
நேரப்பா எட்டுவகை தொழிலுமாட
நினைவாக மச்சேந்திரா நிறைத்துக்கேளு
ஊரப்பா கருக்குருவி தலைதானென்று
ஒகோகோ பச்சையோந்தி தலைதானென்று
ஆரப்பா வுடும்பினுட தலைதானென்று
ஆகவே தலைமூன்று மெடுத்துக்கொண்டு
காரப்பா நிழலுலர்த்தி மெடுத்துக்கொண்டு
கனமான சிலையிலே பத்திக்கொள்ளே. 27

கொள்ளவே சிரசோட்டில் மையையேத்தி

குணமான புத்துத்தேன் தன்னில்மத்தி
மெள்ளவே ஆர்கையி லீட்டாலுந்தான்

வெருளாமல் பாதானம் ஸ்திதிகள்தோணும்
கள்ளங்க ளில்லையடா மறைப்புமாகும்

கனமான எட்டுவகை தொழிலுமாகும்
விள்ளக்கே ளார்க்காகும் சித்தர்க்காகும்

மேலான வித்தையடா விரும்பிச்செய்யே. 28
செய்யப்பா மைவேகம் சொல்லக்கேளு

செகமெல்லா மிதுதனக்கு விவகாணுது
கையப்பா மறவாதே சொன்னேன்சொன்னேன்
கனமான பிள்ளைகட்டுக் காட்டலாகும்
ஐயப்பா பாதகற்கு ஈந்தாயானால்

அரகரா இடிவிழுந்து மாணமாவாய்
பொய்யப்பா வென்றுசொல்லி யிருக்கவேண்டாம்
புலத்தியனே கண்மணியே புத்திதானே. 29

புத்தியென்று லிதுபுத்தி சற்புத்திரர்க்கு
புகழவே சொல்லிவிட்டேன் முப்பத்துள்ளே
பத்தியென்று லிதுபத்தி விரிந்தநூல்தான்

பாதகர்க்குச் சொல்லாதே வழலைச்சன்னம்
முத்தியென்று விரிந்தநூல் முப்பதுந்தான் [ன்
மூர்க்கமா யாதியென்ற தொழிலைச்சொன்னே
சத்தியென்றால் குண்டலியே சர்வசத்தி

சகலருக்கு மெந்நானூந் தாயாரானுள்

பத்தியென்று லிதுபத்தி நினைவாய்ப்பாரு
பாதகனே வழலைதனைப் பகர்ந்திடாயே. 30

பகர்ந்திட்டால் வெருகோடி பாவமாகும்
பரமகுரு சிவகாமி மேலே ஆனை
இகந்திட்ட இந்த நூல் வெளிவிடாதே
ஈஸ்வரனும் ஈஸ்வரியும் சொன்னவாக்கு
உகந்திட்ட கோடிதன மீந்தா லுந்தான்
ஒருத்தருக்கும் காட்டாதே வழலைதன்னை
நலந்திட்ட நவகோடி சித்துமாகும்
நலமான தொழிலெல்லா மிதிலே ஆச்சே. 31

ஆச்சப்பா முப்ப்திலே வழலைசொன்னேன் :
அரகரா இந்த நூல் போலேகாணேன்
நீச்சப்பா மற்ற நூல் கடுநீச்சாகும்
நினைவாகப் பூரணத்தை வெளிவிடாதே
பேச்சப்பா பேசினால் வருவதேது
பேய்மக்காநினைவுவிட்டா லெல்லாம்போச்சு
மூச்சப்பா அடங்குமுன்னே சித்தியாகும்
முறையான முப்பதுந்தான் முடிவுமுற்றே. 32

கன்மசூத்திரமும் சரக்குசுத்தியும்-150

சீரணிகொன்றைகுடுஞ் சிவனிருபாதம்போற்றி [வ்வப்]
வாரணமுதத்தோன்பாதம் வணங்கி நூற்றைம்பான்செ

பூரணஞானமாலே சரஸ்வதிபாதம்போற்றி
காரணமானசெஞ்சொல் கன்மகுத்திரந்தான்காப்பே. 1

கன்மரிவர்த்தி செய்ய

ஆதியாபுலகில்வாழு மனிதர்செய்கன்மாகன்மஞ்
சோதியாய்குத்திரத்தில் சுருக்கியானுரைக்கக்கேளிர்
வாதியாபுலகில்வாழ்ந்து வயித்தியஞ்செய்யவென்றால்
சீதியாம்மனிதர்செய்யுங் கன்மத்தைநிவர்த்திசெய்யே. 2

சண்டாளர் செய்கை

கன்மத்தைநிவர்த்திசெய்வான் கனமானவாதியாகில்
வன்மத்தின்வறுமையானோர்வயித்தியஞ்செய்யமாட்டா
தன்மத்தில்மனஞ்செல்லாது சண்டாளர்செத்தோர்கள்
குன்மத்தில்அழுந்திமாதர் கூடழிந்தேகுவாரே. 3

நூல்பெருமை

வாறுகேள்முன்னுலர்யந்து வடமொழிதமிழாய்ச்செய்
துறுபத்தன்பதுக்குள் நிகருள்ளதாலொன்றில்லைதேன்
வ்றுள்ளவினையோரட்ட வெகுசருக்குடனேதானும்
கூறுகேள்பொதிகைவாழும் குறுமுனிகுறலுற்றேன். 4

தன்மம் செய்யாதவர்

கன்மந்தான்மிகுந்தால்செய்யுங்காரியமேதோவென்றில்
குன்மந்தான்முதலாயுள்ள வியாதிகள்கூடிக்கொல்லும்
வன்மந்தானுறுப்பில்தோஷம் வந்திடும்வறுமைகுழும்
தன்மந்தானில்லாமூடர் சமைந்துப்பின்னரகந்தானே.

நரகம்விவக்கு

நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நரதாக்களுரைக்கமாட்டார்
 நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நவிலுவேனாகமத்தில்
 நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நவிலுவேனன்றாய்க்கேளு
 நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நாட்டினில்நவிலொண்ணுதே

ஒண்ணுநாதாக்க ஞாநியாய்சொன்னசூட்சம்
 ஒண்ணுநாதாக்கள் உரைசெய்யாதொழிந்தசூட்சம்
 ஒண்ணுநிவனாரன்று ஐமையவட்டுரைத்தசூட்சம்
 ஒண்ணுசூட்சங்கண்டாலொழிந்திடும்வினைகள் தானே

நூல்களை ஆராய்ந்து பார்க்க

வினையொழிசூட்சந்தன்னை விபரமாய்காணவேணும்
 வினையொழிசூட்சந்தன்னைக் கருவிஞல்காணவேணும்
 வினையொழிசூட்சந்தன்னை மெய்யினல்காணவேணும்
 வினையொழிசூட்சங்காண நூல்களைவிரைந்துபாரே. 6

யாருநீபூரணத்திநூல்கள் பற்பலவகையுந்தானே
 காருநீகொங்கணர்சொன்ன கடைக்காண்டமதனைப்பூர
 ிருடன்பிறவிதீரச் செப்பினேன்சூட்சந்தன்னை [6
 ஆருமேயறியச்சொன்னோ மறிந்தவாருனியாமே. 4

பிரணவக்கவசம்

ஞானமாஞ்சூட்சந்தன்னை நவிலுவேன்நாதவிந்து
 மோனமாம்பிரணவத்தை முழுதுமேவியக்கட்டி

நானமாமவுனத்தன்னை வனைத்துநீசத்தியோடு
நானமாம்நடுவேயேறிக் கலையினில்குவமிட்டே. 10

இட்டிடுஞ்ஞலத்துக்கு இருபுறமெழுத்தைக்கேளு[ர்த்து
விட்டதோரெழுத்தினோடேவிடாதெழுத்திரண்டுஞ்சே
பட்டதோர்குலத்தின்மேல் பகர்த்திடச்சத்தியிட்டு
அட்டமாமேகருட்ச மாமென்று அறிந்துகொள்ளே. 11

அறிந்திந்தச்சுட்சந்தன்னை அறித்தகடதனிற்றீறி
செறிந்திடுமென்கோணமிட்டுத்திக்குப்பாங்கரைவைத்
பிரிந்திடுவாசல்காலு வனையிரண்டென்றுபேசி [து
பரிந்திடுகணைசன்கந்தன் பத்திரகாளிபேரே. 12

பாருநீவீரபாகு தேவரும்பரிவதானால்
சேருநால்வாசல்விட்டுச் செப்புறேன்கதையில்கேளு
காருநீசதுரமாகக் கருதியெண்விரல்தாழ்வாக
ஒருமேகுளிசைசூழ வாருநான்கும்பமாமே. 13

சும்பம் ஸ்தாபிக்க

சும்பத்தினிறையத்தண்ணீர் சேரவேசுகந்தமட்டு
அம்புற்றஆடைசுற்றி அதின்மேலேமஞ்சளப்பி
யின்பமாலிபுஞ்சுற்றி வெலுமிச்சம்பழமுத்தேங்காய்
சம்புவாய்மஞ்சள்பூசி வாய்சினைடுவேவையே 14

வைத்துநீஅஷ்டரும்பம் வகையெல்லாம்வகையாய்த்தா
வைத்துநீயெட்டுதிக்கும் வகையதாய்பின்புகேளு [னே
பத்துநீசெந்நெல்தன்னைப் பரப்பியேசுட்சயிட்டு
முத்தியேகொடுக்கவென்று முறைபுடன்பதிக்கமுக்யம்.

உருசெபிச்ச

முக்தியமாகவென்றால் முறையதுசொல்லக்கேளு
சக்தியபூதிவாரம் காலையில்ஸ்நானஞ்செய்து
சிக்கியவோமம்எக்தியஞ் சிறக்கவேலட்சத்திர
முக்தியமாகச்சூட்ச முருவதுதாக்கிடாயே. 15

தாக்கியசக்கரத்தில் கும்பந்தான்சத்திவைத்து [சு.
நோக்கியவெழுத்தினோடே நய்யவோரொழுத்தாஞ்ஞா-
ஆக்கியஎழுத்தினாலே அதன்றிமெவினைகனெல்லாம்
பாக்கியமாகச்சொன்னோம் பகர்ச்சதிதற்பாவம்போமே-

கன்மந்திர அட்சரமெழுதிக்கட்ட

போச்சதுநோயாளிக்குப் பிடித்திட்டவினைகன்எல்லாம்
ஆச்சதுஅறிந்தானான லப்பனேமனதில்வைத்து
எச்சதுநோய்கனென்று ஏங்கிநீதிநியவேண்டாம்
காச்சதுநோயாளிக்குக் கட்டிடக்கன்மம்போமே. 16

கன்மமேபோகவென்றால் கடும்பிணியாளர்தம்மை
நின்மமாஞ்சாரசத்தி செய்துமேகிஷ்டையாக [மெ.
கன்மமேமுன்னேவைத்துத் தான்சொன்னமுறையை
நின்மலநிறுசாத்தி சூட்சத்தில்நிவர்த்தியாமே. 17

நிலிந்தியாஞ்சூட்சத்துக்கு சிவநந்திடத்துடந்
சவிர்த்தியசாந்துப்புட்பம் பழுகுடன்ககத்தஞ்சாந்நி
அவிர்த்தியமாதும்வண்ண மரனென்தாயைப்போற்றி
உவர்த்தியபாவச்சென் றுண்ணமாயிகுத்திடயே. 18

இருந்திடும்வினைகளெல்லா மேகிடுமருந்துசித்தி [ன்
அரிந்திடும்பிணிகளெல்லாமகன்றிடுமன்றைக்கேதா
தெரிந்திடமானுலட்சுஞ் சொல்லியவுண்மையுண்மை
அரிந்திடுங்கசடருக்குக் காரணங்காட்டொண்ணுதே

சாக்கு சுத்தி

நண்ணுனசாக்குசுத்தியொருவருமுறைக்கவிலை[ல்
கண்ணுனசாக்குக்கெல்லாங் கன்மமுந்தீராவீட்டா
பண்ணுமருத்திற்சேர்த்துப் பருகிடப்பிணியாளர்க்கு
கண்ணுனசெந்தூரங்க ளுட்படும்நண்ணுகாதே. 22

லி ந க ம்

நண்ணுகச்சரக்குகந்தி நவிலுவோம்லிங்கத்துக்குப்
பண்ணுபழச்சாறோடே பருகியபாலுங்கூட்டி[து
சண்ணுகமேனிச்சாறு மூன்றையுஞ்சமனாய்ச்சேர்த்
சண்ணுகலிங்கத்துக்குச் சுறுக்கிடச்சுத்தியாமே.

வீ ர ம்

ஆச்சதுவீரத்துக்கு அடைவுடன்கொல்லக்கேளு
பாச்சதுஇளநீர்விட்டுப்பன்பாக அவித்துப்போட்டு
ஊச்சதுகடிகைமுல்லை உற்பனங்கண்டுகொள்ளு
காச்சதுஇளநீருள்ளே கழஞ்சிகற்பூரஞ்சேரே. 24

பூ ர ம்

சேர்த்திடுபூரத்துக்கு வெற்றிலையிளகூட்டி
காய்த்திடக்கியாழஞ்செய்துகியாழத்திலமுணுநாள்வை

வாய்த்திடுகிறியாய்கட்டி வைத்திடச்சுத்தியாச்சு
ஆர்த்திடுவெள்ளைசுத்தி அப்பனே அறையக்கேள்

வெள்ளைப் பாஷாணம்

அறையுறேன்முரிக்குள்ளே மிளகதையரைத்துபோட்டு
வறையுறேன்படிதானொன்றும் வற்றவோன்றாய்காச்சி
உறையுறேன்கிழியைவாங்கி கழுவியேபுலர்த்திகொள்ளு
முறையுறேன்கெவுரிசுத்தி முறையதுபகரக்கேளே

கெவுரி-குதிரைப்பல்லி

கேளதுபண்ணிப்பாலில் கிழியதுவாகக்கட்டி
ஆளதுகடிகையொன்று அவித்திடுநல்லசுத்தி
சாளதுகுதிரைப்பல்லி சுத்தியின்குணத்தைக்கேளு
நாளதுகடிகைமூன்று நாவினிலுமிநீராலே. 27

மனோசிலை

உமிநீரிலுரப்போட்டு வுலர்த்திடச்சுத்தியாச்சு
ஆமினிசிலையின்சுத்தி அப்பனே அறிந்துகொள்ளு
தாமினிக்காடிநாழி தன்னிலேகிழியைப்போட்டு
ஆமினிகடிகைமூன்று அவித்திடச்சுத்தியாமே. 28

ஆமிதுபவளசுத்தி ஆவின்மோரிருநாழிக்குள்
காமினிகிழியாக்கட்டித் தாக்கிடுகடிகைமூன்று
ஓமிதுஉலர்த்திப்போட்டு உத்தமம்நல்லசுத்தி
நாமிது அரிதாரத்தின் சுத்தியைக்கருதக்கேளே

அரிநாசம்

சுருதிய அமுரிநாழி கல்சண்ணங்கல்லுமாகும்
பருகியமேனிச்சாறு படியதுகாஸ்தானாகும் [ச்சி
சுருதிசேர்கடிகையொன்று கிருதனைச்சுறுக்காய்கா
சுருதியேகலத்தில்குத்தி செய்திட்டுஉலர்த்திடாயே.

சலாசத்து கல்நார்

உலர்த்தியேசலாசத்துக்குஊறல்தான்போகக்கேளு
தலர்த்தியேபழச்சார்தன்னில்காச்சியேபுலர்த்திப்பி
லர்த்தியேஎருக்கம்பாலிலுறவைநாளிரண்டு[ன்பு
லர்த்தியேகழுவிப்போடு கல்நாரின்சுத்திவண்மை.

கெருடப்பச்சை

வண்மையாங்கழுதைநீரில் வாட்டிடுகடிகைமூன்று
சண்மையாம்பின்பெடுத்துக்கழுவியேரலியில்போட்டுப்
பண்மையாங்கெருடப்பச்சை பாங்கினைப்பகரக்கேளு
தண்மையாம்பயறுபோலே தட்டியேகிழியைக்கட்டே.

சினக்காரம்

கட்டியேகுமரிசாற்றில் கடிகைமுப்பதுவேகாய்ச்சி
ண்டியேகழுவிப்பின்பு உலர்த்தியேவைத்துக்கொ
கட்டியசினக்கார சத்தியின்சிறப்பைக்கேளு [ள்ள
ஆட்டியேஆவின்பாலி லுறவைஅதிககுத்தி. 33

பொரிக்காரம்

சுத்தியாம்பொரிக்காரத்துசுத்திதான்சொல்லகேளு
புத்தியாய்கிழியாய்கட்டி எருமையின்சாணச்சாற்றில்

வைத்துமேகொதிக்கும்போது வண்மைசேர்கிழியரு
பத்தியாய்கழுவிவைத்துக் குக்கிலைபகரக்கேளே.. [12]

குக்கில்-குந்தரிக்கம்-காரம்

பகருவேன் ளருமைமோரில் பண்பதாயுறப்போட்டு
தகருவேன்குந்தரிக்கஞ்சத்திசாற்றுவேன் ளாராயத்திக
உகருவேன் ளுறப்போடு ஒருநாளில்சுத்தியாச்சு
முகருவேன்காரத்துக்கு முத்திரம்முன்றுநாளே.

கெந்தி

முன்றுநாள் தான் அவிக்க முக்கியம்நல்லசுத்தி
தாண்டவமாடுங்கெந்தி சுத்தியின்சார்புகேளு
ஏன்றஆவெண்ணெய்விட்டு இரும்பினிலுருகிப்பாவி
ஆன்றவீரஞ்சுதிரஞ்சாய்க்க அதிகமாய்சுத்தியாச்சே.

ரசம்

ஆச்சுதுரசத்தின்சுத்தி அறையுறேனடைவாய்த்தானே
போச்சுதுபுகைபூரந்தான் மஞ்சளுஞ்செங்கல்லுளும்
பாச்சுதுபொடியிருப்பு போட்டிநீயரைத்துப்போடு
வாச்சுதுமேனிச்சாறுத்தேனும் பிரண்டையுமாப்மத்தி.
மத்தித்துப்பின்புகேளு மருவியஇஞ்சிச்சாறு
கொத்தினுவாரைப்பட்டை குறுகியகியாமுந்தன்னி
சித்திரமூலச்சாறு சேர்த்தரைதிரிபலாதி. [13]
வத்தியகியாமுந்தன்னில்மத்தித்தவளமைகேளே.

கேளுநீ அமரியோடு கிளர்ந்திடுமத்தியித்தி
நாளினில்நாகப்பட்டை நன்றாகியாழஞ்செய்து
வாளினில்வெவ்வேறாக வர்த்திக்கவணிகமாகும்
நாளினில்மதூம்குத மஃதும்வெவ்வேறதாமே. 39

சூமினிவகைவகைக்கு அளவதாய்கொண்டுவந்து
தாமினி ஒவ்வொன்றாகச் சலத்தினிற் கழுவிப்போ
சூமினிவாலைகுத முறுகாணிந்தசுத்தி [ட்டு
நாமினிமுடிதாரத்தின் சுத்தியைநவிலக்கேளே. 40

முடிதாரம்

கேளுநீபனையின்கள்ளு கெடியதாய்ப்படிநாழிக்குள்
வாளுநீகிழியாய்க்கட்டி வைத்தெரிவளமையாகும்
வாளிதுகழுவிவைக்க வண்மையாப்நல்லசுத்தி
ஆளிதுதாரசிங்கி ஆதினுடசுத்திகேளே. 41

தாரசிங்கி

ஆதினுடசுத்தியென்ன ஆட்டுநீர்தன்னில்காச்சு[ளு
வதனமாங்கொட்டிநாலு வரிசையைவளமாய்க்கே
பதனமாழுலைப்பாலோடு சுத்தவெள்ளாட்டுப்பாலும்
பதனமாய்ஒவ்வொன்றுக்கு நாழிகைபத்துபத்தே.

தொட்டிபாஷாணம்

பத்துபத்தாகவூறிப் பார்த்திடச்சுத்தியாகும் [ளு
முத்துமுத்தானதொட்டி பாஷாணமுறையைக்கே
சத்துசத்தாகவெட்டி தானொருகிழியாய்கட்டி
கொத்துகொத்தாகநெல்லில் வித்திட்டிகுறியைப்பாரே.

மடலதுத்தம்

குறியென்னகழுவிப்போடு கூறியமடலின்சுத்தி
நறுவெண்ணையதனிற்போட்டு நாள்ரெண்டுபூறிவ
தெறிபடாதயிருக்குள்ளேசெறித்திடுநாளொன்றுத்தான்
பிறிவென்னகுமரிசாற்றில் மஞ்சளின்சாற்றிலேரர்கா

துருசி

நாளொருநாளாயூரக் கழுவிவேலர்த்திப்போடு
பாழொருநல்லசுத்தி பச்சையின் துரிசைக்கேளு
வாழொருபசுவீனீரில் வைத்தெறிபடிநாலுக்குள்
சீருடன்கழுவிவெய்யல் சிறப்புடன்உலரவையே.

சாஸ்திரபேதி

வைத்திடச்சுத்தியாச்சு மருவியசாஸ்திரபேதி
கைத்திடுநாரத்தங்காய் சாற்றினிலூரக்கண்டு
பத்திடக்கழுவிப்போட்டு பார்த்திடநல்லசுத்தி
நத்திடுமஞ்சனக்கல் சுத்தியைநவிலக்கேனே.

அஞ்சனக்கல் நாகம்

கேளப்பாபுளியினுரைச் சாற்றினிலூறப்போட்டு
நாளப்பாசென்றபின்பு நல்லதோர்சுத்தியாச்சு
வாளப்பாநாகசுத்தி மருவியேகேளுகேளு
தாளப்பாநல்லெண்ணெய்க்குள் தானொருநாள்தானொரு

தாம்பரம்

தாளதாப்பழச்சாறுக்குவகாழிகை அறுபதாகும் [தி
வேளதாய்கழுவிப்போட்டு வெப்பிலிலுலர்த்தச்சத்
தாளதாய்தாம்பரகத்தி கூறுவோயின்னங்கேளு
வேளதாய் அமுரியொன்று விளம்பியபழச்சாரொன்றே.
சாறுடன்சாரங்குட்டி தாளசந்தாணங்குட்டி
வீறுடன்கலக்கியேதான் வெய்யலிப்பத்துநான்வை
சீருடன்கழுவிப்போட்டு நிசமதாய்சுத்தியாச்சு
ஆறுடநாகசுத்தி அறையுறேனறிந்துகொள்ளே 49

நாகம்

கொள்ளவே அமுரிதன்னில் கூட்டிடுகல்லுச்சன்னம்
உள்ளதுபழச்சாரோடு உறவிடுஉருவாய்சேர்த்து
அள்ளதுநாகந்தன்னை ஆட்டுகெய்தனிலுருக்கு
உள்ளதுபத்துசாய்க்க நற்சுத்தியாகும்பாரே. 50

பாருநீகாந்தஞ்சுத்தி பகருவேன்காணஞ்சாற்றில்
சீருடன்காய்ச்சிதோய்க்கச் சிறப்புடனெழுகாச்சு
வாருநீகழிவிவைக்க வண்மையாய்நல்லசுத்தி
ஆருநீகாரீயத்தின் சுத்தியை அறிவாய்கேளே. 51

கருவங்கம்

அறிவதுவெள்ளாட்டுநீர் அதினுடன்மீரண்டையின்வேர்
சிறிவது அரைத்துப்போட்டு சிறக்ககல்லெண்ணெய்குத்
குறியுடனுருக்கிச்சாய்க்கக்குணமுடன் நீறுமாகு [தி
மறிவதுநல்லசுத்தி ஆச்சதுஅளகுள்ளோர்க்கே. 0

பொன்னுமினே அப்பிரேகம்

உள்ளபொன்னிமினே சுத்தியுரைக்கிறேனுணர்வாய்க்கே
கள்ளமாங்காடிக்குள்ளே காச்சிமூன்றுநாள் தான்
வள்ளலேநல்லசுத்தி வண்மையாமப்பிரேகத்தை
உள்ளதுசொன்னோங்காடி தன்னிலேஊறப்போடு

கல்மதம்-நேர்வாளம்

போட்டதுபத்துநாள் தான் புகலுறேன்நல்லசுத்தி
ஆட்டதுகல்மதத்தே அமுரியில்கழுவிப்போடு
தீட்டதுநல்லசுத்தி நேர்வாளஞ்சுத்திகேளு
கூட்டதுமேதிச்சாணி குழம்பினிற்கரைக்கநன்றே.
நன்றதுகிழியாக்கட்டி எரித்திடநன்றாய்க்கேளு
உண்டதுஉலத்திக்கொட்டைஉடையதுநஞ்சைப்போ
சென்றதுகாடிமோருபழச்சாறுசேர்த்துக்கொண்டுக்கு
பண்டருபருப்பைபோட்டு பத்துநாள் தன்னில்வாங்கே.

செங்கொட்டை சிவதைவேர்

வாங்கியேஉலர்த்திலைக்கவளமையாஞ்சுத்தியாச்சா
ஒங்கிடுசெங்கொட்டைசுத்தி உதகத்திலூறப்போடு
வாங்கிநாள்ஒன்றுசென்றால் உலர்த்தியேவைத்திடாயே
வாங்குடன்சிவதைசுத்திவகையுடனவித்துப்பாவி
பாலினில்அழுக்கிறுவேர் பண்பதாய்சுத்தியாகும்
மூலிகையானதெல்லாம் அம்முறைப்படியேசுத்தி

ஆலிங்கபாஷாணங்க னறுபத்தினுஞ்சுத்தி [மோ
ஏவவேசொல்லிப்போட்டோ பின்னமுஞ்சொல்லுவோ

அறுபத்தினு ளு சரக்குசத்தி

சொல்லுவோமின்னங்கேளு சூட்சமாஏகமாக
நல்லதோர்சரக்குசத்தி விபரத்தைவிரித்துக்கேளு
நல்லதோர்மேனிச்சாறு நலின்றதக்காளிச்சாறு
வல்லதோர்கையான்சா றுமத்தையின்சாறுதானே. 58

சாறுதான்பழச்சாரோடே தன்னுடனமுரி கூட்டி
வாறுதான்காடிக்கூட்டி வைத்திடும்மருந்துகேளு
வீறுதான்உப்புச்சுன்னம் வெடியுப்புகாரஞ்சீனம்
கூறுதான்பலமொன்றாகக் கூட்டிவைத்திடாயே. 59
கூட்டியேவைத்துக்கொண்டு சரக்கறுபத்தினு ளும்
நாட்டியேகிழியாய்க்கட்டி நலமுடன்மண்டலம்வை
தாட்டியாய்சுத்தியாச்ச சரக்கறுபத்தினு ளு
நாட்டினிற்சுத்திசெய்ய வயித்தியம்நன்றாகாதே. 60

அஷ்டலோகமாரணம்

நன்றாகஅஷ்டலோக மாரணம்கவிலக்கேளு
பன்றானஅஷ்டலோகத்துப் பரச்சிகாரசாரம்
வென்றாகவீரம்பூரம் வெள்ளையும்வெடியுப்போடு
ஒன்றாகச்சமனாய்ச்சேர்த்து வடித்தரைகெந்திச்சூதம். 61
சூதமாமருந்தையெல்லாஞ் சூட்டிசமனாய்சீயும்
வாதமாம்பழச்சாநிட்டு மத்தித்துப்பின்புகேளு

650

அகஸ்திய:மகாமுனிவர் அருளிய

வேதமாம்அஷ்டலோகம் விதமெல்லாந்தகடாய்த்தய்
 ஏதமாயினத்துக்கெல்லா மிடைக்கிடைமருந்தைப்பூசே
 பூசியேயுலாவைத்துப் புதுச்சட்டிதனிற் பரப்பி
 வாசிமேல்சட்டிமூடி மண்ணெனுஞ்சீலைசெய்து
 பேசியேகெசபுடஞ்செய் பெருமையாம்பற்பமாகும்
 மாசியேலோகமெல்லாம் வகையெல்லாமாகும்பாரே.

பாருளீலோகபற்பம் படிப்படிவெவ்வேறுகச்
 சீருடன்செய்துக்கொண்டு திடமுடன்செந்துரங்கள்
 ஆரினிசெய்யும்போது அடைவுடன்கூட்டியாட்ட
 பாருளீபத்துக்கெல்லா மிதுவென்விதனைப்பாச்சே. 64

பாச்சவாய்குளிகைக்கெல்லாம் பரிவுடனலோக்பற்பம்
 ஆச்சியாமுன்னாலெல்லா மறைந்திட்டபற்பம்கூட்டச்
 சாட்சியாய்கொன்னதெல்லாஞ்சகலத்துக்கிதுவேகூட்டு
 வாச்சதுவயித்தியோர்க்கு வண்மையாயிந்தநூலே. 65

நூலினிலாருஞ்சொல்லார் நுணுக்கமாயிந்தப்போக்கு
 கால்வழிஅறியமாட்டார் காசினிவயித்தியோர்கள் ிம்
 பாலினிவெண்மைபோலே பாடினென்பலநூலெல்லா
 நால்வகைநூலும்பார்த்தால் நல்லதோர்விபரமாமே. 66

லோகச்செந்துரம்

விபரமாயஷ்டலோகம் விபரத்தைசொல்வேன்கேளு
 அபரமாய்லோகபற்ப மதனிடைகெந்திக்கூட்டி
 சிபரமாவீரங்கால்தான் சேர்த்துநீபழச்சாற்றுவே
 உபரமாய்சாமமாட்டி உலர்த்தியோர்வில்லைகட்டே. 67

சட்டியேரவியிற்காயந்தால் கனதையாமோட்டில்வைத்
 சூட்டியேஒடுமூடி அப்பனேசீலைசெய்து [து
 மூட்டியேகனபுடத்தில் மூட்டியேஆறக்கண்டு [வே
 சேட்டியேயெடுத்துப்பார்த்தால் சிவந்திடும்எருக்கம்பூ

பூவதாஞ்சென்னரத்தைப் பணவிடைபுசிக்கத்தேனில்
 சாவதாம்பத்துநாளில் நன்றாகத்தீரும்நோய்கள்
 சாவதாம்பாண்டுரோகம் சார்ந்தகாமாலைபித்தம்
 பாவதாம்புன்மமவாய்வு பறந்திடும்பகரக்கேனே. 69

பறந்திடும்நீர்தோஷங்கள் மகோதரம்பாரிசவாய்வு
 இறந்திடும்நீராம்பல்தான் இன்னமும்முடக்கும்வாய்வு
 செறிந்திடுவாதபித்த சிலேஷ்பத்தாலுண்டாம்நோய்கள்
 அறிந்திடுங்கெற்பவாய்வு அறுவகைஞ்ஞைபோமே. 70

காந்தச்சென்னரம்

ஞ்ஞைபோங்கெற்பமுண்டாம் சுகமுஞ்சென்னரத்தான்
 சூலயமாகச்சொல்வேகக் காந்தச்சென்னரத்தன்னைச்
 சாலவேலோகம்போலே சார்வுசென்னரஞ்செய்யே
 வாலையாந்தேனிலேகால் மண்டலமருந்தக்கேனே. 71

அருந்தவேமஞ்சாங்கோடு நீரிழிவுடனேமேகம்
 திருந்தவேசூயங்களினைகாசமுஞ்சென்னரத்தோஷம் [ஞ்ஞை
 பொருந்தியகிராணிதோஷம் பித்தமும்போருஞ்சொன்
 யிருந்திடும்வாய்வுமெல்லாம் மேகிடுமிதனைக்கண்டால்.

காரியபற்பம்

கண்டதோர்காரியத்தின் பற்பத்தைக்கருதக்கேளு
என்றதோர்பற்பத்துக்கு இடைக்கிடைலிங்கங்கூட்டி
விண்டதோர்பழச்சாற்றாலே சாமமேஅறிந்துவில்லை
ஒண்டவேயுலரவைத்து ஒட்டுமேலோடுமுடே. 73

மூடியேசீலைசெய்து முழப்புடமாறிப்பின்பு
நாடியேபொடித்துவைத்து நல்லதோர்தேனில்கொண்
கூடியேகிரந்திசூலை பதினெட்டுகுஷ்டந்தீரும் [டாங்
ஒடியேபிறமேகங்க ளொழிந்திடுமுண்மைதானே. 74

வங்கபற்பம்

உண்மையாய்வங்கபற்பம் உறுதியைச்சொல்லக்கேளு
வண்மையாமீயம்போலே வைத்திடுசெந்தூரந்தான்
தண்மையாயனுபானங்கள் தானணிந்துண்பாளுகில்
கன்மமாம்உடலிலுள்ள வியாதிகள் காணுதெண்ணே. 75

தாம்பிரபற்பம்

எண்ணவேதாம்பிரத்தி லிடைக்கிடைகெந்திகூட்டி
உண்ணவேஎருக்கம்பாலி லுறவைத்துலரவைத்து
துண்ணவேயோட்டில்வைத்துத் துலங்கவேயோடுமூடி
மண்ணதுசீலைசெய்து கெசபுடமாட்டிப்போடே. 76

போட்டெடுஆறிப்பின்பு கம்மயில்கழுத்தாம்வர்ணம்
நாட்டிடுதேனிற்கொள்ளப் பணவிடைநயந்துபாரு
காட்டிடுபத்துகளில் கடுகிய தன்மமெட்டும்
ஊட்டிடுஞ்சகலநோயு மோட்டெடுத்தோடும்பாரே. 77

வெள்ளிபற்பம்

சூட்டிமெயெப்புபாவை நீதாம்பல்மகேசைதாங்கள்
கூட்டிடுந் திரண்டவாய்வு சூலைத்தோகிவகர்மைகேளு
சூட்டிடுவெள்ளிபற்ப மதனிடைகேத்திகூட்டி
கூட்டிடுபழச்சாற்றாலே நமசிததகாமம்நாலே. 78

மாலினில்விலைசெய்து இரவியிலுடப்போடு
 ஆலினிலையையேபோலே அடையத்தான்வைத்துமுடி
 மாலினில்சீலைசெய்து வைத்திடுகெசுபுடந்நான்
 புரலினில்முத்துப்போலேபொளம்போக்சிவந்துபோமே
 சிவந்திடுஞ்செந்தூரத்தைப் பணவ்கட்டதின்மீராகில்
 சிவந்திடும்நோய்களுக்கு அறுபாணமறிந்துசெய்யில்
 சிவந்திடுநோய்களெல்லாங் கடல்கே யோடிப்போரூம்
 சிவந்தலைந்தேருதறஞ்ச்சுட்சத்தைப் பகர்ந்திட்டேனே

தங்கபந்தம்

இட்டதோற்றங்கபற்ப மிடைக்கிடைசெந்திகுட்டி
திட்டமாய்கூதங்குட்டி சிவந்திட்டபழச்சாறுட்டி
வட்டமாய்வில்லைசெய்து ரவிமீனில்வைத்துலர்த்தி
மட்டமாய்ஒட்டில்வைத்து மறுபடிபோடுமூடே. 81

ஆடியேசீலைமண்செய் முக்கியங்கெசுபுடத்தில்
வாடியேமயங்கவேண்டாம் உய்த்தியர்களைக்கேளுங்கள்
நாடியேசெந்துரந்தான் பணவிடைதல் உவீரேல்
கடியேசன்னிவாதம் குலைகுலைந்தேகுமன்றே. 82

654 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

வகுமேசுரங்களெல்லா மிளைத்திடுமீளைகாசம்
போகுமேமேககுலை புண்புரைசிலந்திருஷ்டம்
ஆகுமேகுன்மம்வாய்வு அனலெழுவரட்சிகாந்தல்
வாகுமேஷயரோகங்கள் பித்தமும்வாங்குமன்றே. 83

லோககுளிகை

வாங்கிடுஞ்செந்தூரத்தின் வரிசைகளெல்லாஞ்சொன்
னேன், பாய்குடன்குளிகைசெய்யும் வரிசைதான்பகரக்
கேளு, ஒங்கியதங்கம்வங்க முறுதியாமீயம்வெள்ளி
திங்கிலாபிரமலோகம் செய்திடுசெந்தூரந்தான். 84

தானிதுவகைக்கழஞ்சி செந்தூரஞ்சரியாய்நூக்கு
மானரிதாரங்கெந்தி மனோசிலைவீரஞ்சூதம்
ஆனதோர்லிங்கங்காரம் அதுவகைகழஞ்சியொன்று
நானிதுகல்வத்திட்டுப் பழச்சாற்றில்சாமமொன்றே. 85

ஒன்றெனஆட்டிமத்திக் கயறுபோலுருட்டினீளம்
பண்ணதுபூசைசெய்து பரிவுடன்ரிழலில்காயந்தால்
அண்ணதுசெப்பில்வைத்து ஆட்டெல்லாம்மாடக்கேளு
நண்ணதுநாட்டிலுள்ள நாடகமாட்டுவோமே. 86

ஆட்டுவதென்னவென்று லடைவுடனிஞ்சிச்சாற்றில்
கூட்டியேழுலைப்பாலோடு கொடுத்திடச்சன்னியேது
ஞாட்டினில்குரங்களேது நவின்றிடும்வாதமேது
வாட்டிடுசிலைஷ்மமேது மயங்கியபித்தமேதே. 87

ஐதென்றுஈனாகாச பினைப்புடன் ஈயங்கள்மேகம்
வாதென்றுவந்தகுன்மம் வாய்வுடன்வரட்சிகாந்தல்
மாதர்கள்கெற்பேரோக மசனமாம்வாந்திவிக்கல்
ஊதுகாமாலேபாண்டு வுள்மூலமுளையுமெண்ணே. 88

உளவுசெய்கிராணிகுலை உருதிநீரிழிவுகுஷ்டம்
களவுசெய்கண்ணேயோடு கடிவிஷநோய்கள்பின்னும்
அளவிடாநோய்களெல்லா மகன்றிடுமிதனைக்கண்டால்
தளவிதைஅறிந்துசெய்தால் தரணியில்நோய்நில்லாதே
நில்லாதுநோய்களென்ற நிச்சயமெதினாலென்றால்
வல்லாதஅஷ்டலோகம் மாரணம்பண்ணுதாலே
செல்லாதமாரணத்தைச் செத்தூரச்செய்கையாலே
சொல்லாதகுட்சந்தன்னைச் சொல்லியவுறுதியாலே. 90

சொல்லியகுட்சந்தன்னைச் சோதனையாகக்கண்டால்
சொல்லியகன்மமெல்லாந் துலைத்திடுஞ்சூட்சஞ்சூட்சம்
சொல்லியசூட்சமெல்லாந் சோதியதாகச்சொன்னேன்
சொல்லியநூலுக்கெல்லாந் சுருதியாமிந்தநூலே. 91

நூலெல்லாங்கண்டுதேர்ந்தால் நுணுக்கங்கள்பலவுந்
சாலவேசரக்குகத்தி சாற்றியகன்மகுத்திரம் [தோணும்
வலவேசுஷ்டலோக மாரணமியம்பிடுனும்நாம்
பாலதுபோலவாகும் புகல்வதுமிந்தூலன்றே. 92

முந்நுறுமுப்பத்தாறு முதுமொழிகன்மகுத்திரம்
முந்நுறும்நூற்றன்பத்து முறைபுடன்முடிவதாகும்

முத்துல்தானாயிரத் திருநூறுமறுநூறும்
முத்துல்தானாயிரத்தை அதிகமாய்மொழிந்தவாரே. 93
வாறுசேள்முத்துலாய்த் து வடமொழிதமிழ்ந்நெய்தே
ன், வாறுசேள்வாதம்யோக ஞானமும்வகையாய்சொன்
னென், வாறுசேள்ஆயிரத்தில் வயித்தியமதிகஞ்சொன்
னென், வாறுசேளெத்துவெல்லாவகையுடனாய்த் துபாரே

ஆய்ந்துநீமுன்னு வெல்லா மறிந்துநீபார்த்தாயாளுவ்
தோய்ந் திடுவாதம்ஞானம் வயித்தியம்லோகபற்பம்
ஆய்ந் திடுலோகத்தோர்ச்சூப் பிணியில்லைமரணமில்லை
ஆய்ந் திட்டப்பாலேநீதான் பாவத்தில்கிலிர்ந்தியாமே. 94

பாவத்தையிலிவர்த்திசெய்து வயிற் றெயம்பரிந்துசெய்த
சாபத்துநிவர்த்திதன்னைச் சாற்றிநீமுத்துநள்ளே
ஆபத்துக்குதலிசெய்யு மறிவுள்ளவயித்தியோரே
சீவத்தினுறுதியாகச் சிவபூசைதிருத்தச்செய்யே. 95

செய்வதுவயித்தியத்தான் வசிகளைச்சிறத்துபு
கைவருமஷ்டகன்மம் சிதம்பரங்கருதிப்பாரு
உயவதுவெல்லாஞ்சுத்தி நாடியினுறுதியாலே
கையபின்னுடவில்வர்த களவதும்நாடியாலே. 96

நாடிநானியவேணும் எயத்தினைக்காணவேணும்
வாடியேமயங்கவேண்டா மருத்தினுகமத்தைக்கேளு
கடியநிதம்பாத்தைத் குணமுடனெழுதிக்கட்டி
நீடியவர்டகன்மஞ் செய்திடநிலிர்ந்திடுகளை. 97

கடுக்காய்லேகியம்

கேளுநீசடுக்காய்தூறு பலமதுகியாழத்துக்கு
 வாளுநீயிடித்துத்தோண்டி வைத்திகொழிக்குள்
 தாளுநீ அணிவென்னஞ் சலமதுசரியாய்விட்டு
 ஆளுநீயெட்டொன்றாக அதுதனைவடித்துபாங்கே 99
 உருக்கியகியாழத்துக்கு மருத்துநீமருவிக்
 குக்கியசுவகையினி உத்தமமினகுவோயம்
 பாக்குள்ளகடுக்காய்திப்பிலி * பஞ்சதாரையுமாக
 ஆக்கிதைஅரைத்துப்போட்டு ஆவின்செய்ப்படிதாளுமே.
 குட்டிகியாழத்துக்குப் பலமதுஅரைத்துப்போட்டு
 உருத்துபாருபோலே வற்றியபோதுதொய்மை
 குட்டிவிட்டிக்கிண்டு உறுதியாய்லேகியத்தைத்
 தாட்டுபதனம்பண்ணிப் புண்ணக்காயனவுதானே. 101
 அனவதாயுருட்டிக்கொன்ன அக்கினிமந்தஞ்சூலை
 குளவதாமலசலங்கள் கூடியவாய்வுபத்து
 களவதாமலமாலும் கூடியதாய்க்குமென்று
 பழுதிலாமுனிவன்சொன்ன அரிதகிபரித்துபாரே. 102

வேறு நெல்லிக்காய்லேகியம்

பாருநீ நெல்லிக்காய் கியாழக்கண்ணில், பரிவாகப்
 போடுதற்கு விபாங்கேளு, காருநீ பலம்அறு நெல்லிக்
 காயக்குத் தாண்டாணிநீர்விட்டு வற்றக்காசசி, வாருநீ

* பஞ்சதாரை என்பது சர்க்கரை.

தந்தி அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருள்ப

யெட்டொன்றாய் வடித்துக்கொண்டு, வகையாகச்சு
யிலே வைத்துக்கொண்டு, சீருடனே மருந்துவகை செப்பி
வேண்டுகள், திப்பிலியுநல்லசுக்கு மிளகுமாமே. 102

வேறு

சுக்குடனேமலம் கிரும்புகச்சோலம்வலம்
ருக்கிலும்வாய்விளங்கும் சீரகங்கொத்தமல்லி
உக்குவாய்விளங்கமொன்று கூடைநீர்மதுரமுந்தான்
சக்கரைபலமும்பத்து தானதுகரைத்துக்கேளே. 104

கரைத்திடுமருந்தையெல்லாம் சியாழத்தில்கரைத்துக்
உரைத்திடுமபாருசேரில் ஒருபடிவெய்யைவிட்டு [காச்சி
நிரைத்திடுகிண்டிக்கிண்டி நேர்பெருகதுபேரல்வாங்கி
பரைத்திடும்பதனம்பண்ணி பாக்களவாய்நிகொள்ளே
பாக்களவாகக்கொள்ள பகரரைமண்டலங்கேள்
ஊக்குள்ளமேகமஸ்தி சுரமுடனுழலைகாந்தி
போக்குள்ளகிராணிவாய்வு பொருமலுமிருமலோடு
சீக்குன்னசுயமுமீனை சிலேற்பனமாண்டுபோமே. 106

தாணிக்காய்லேகியம்

போமதுதாணிக்காயின் லேகியம்புகலக்கேளு
ஆமதுபலந்தானது அலித்ததைத் தாணிகீரில்
ஏமதுவெட்டொன்றாக்கி விடையமுஞ்சாதிக்காயும்
தாமதுஅபினிகஞ்சா தான்பலமொன்றதாமே. 107

இன்றெனும்ருந்தையெல்லா முறவாகத் தனும்செய்து
 கன்றதாஞ்சீனிபத்து பலமதுவல்லக்கேரு
 கண்டனகிபாழந்தன்னில் கரைத்துப்பாகதிலேசேரில்
 வென்றதுசுரணத்தைப் பாச்சிரெய்யுத்திக்கிண்டே.
 திண்டியேமெழுகுபோலே பதத்தினிலிறக்கிவைத்து
 மண்டலங்கொள்வீராகில் வயிற்றினிப்பொருமல்லாய்வு
 அண்டியகடுப்புரெத்த மன் திகாங்கிருணிமூலம்
 பண்டுள்ளவாயுவோடி வுத்திணம்பறத்துபோமே. 109

சுக்குலேகியம்

பாத்திடுமென்றுசொன்னேனும் பகர்க்குலேகியங்கேள்
 தந்திடுமிந்தலேகியம் குணத்தையென்னசொல்லேன்
 உணாத்திடுஞ்சக்குதுறு பலமதுவகத்துவாங்கி
 துரைத்திடுசெலந்தான் துணையநிலிட்டிளப்டொன்றாக்
 கூக்கியேபணியன்வெல்ல மதனிடையலந்தான்பத்து
 தாக்கியேகரைத்துக்கொண்டு தானதுபாருசேரில்
 கோக்கியேயிதனுக்குள்ளே துகர்த்ததைசொல்லக்கேரு
 துக்கியேபடிதானேனும் கருதினவேம்பிலையின்னளே
 தன்வகைசொண்டுக்கட்டி அலியேகிண்டிக்கிண்டி
 துணதுகூலினெய்தான் அரைப்படிக்கடவிட்டு
 உளதுபோலேவாங்கிக் கொள்வதுபுண்ணக்காராம்
 தானதுகாற்பதுக்குள் கவினுறென்றருகோய்கேள். 112
 தீரும்கோய்கிருணிமூலம் தெசவாய்வுஅதிசயங்குள்
 வாருக்கெடுப்புரெத்தம் பாரிசவாய்வுதீரும்

சேருகீபொருமல்மந்தஞ் செரியாமைபுள்ளேப்பங்குள்
ஆருமேஅறியச்சொன்னோ மகன்றிமெறித்துகொள்ளே,

மிளகுலேகியம்

அறிந்துகொள் மிளகுலேகியம் அதில் தூறு பலந்தான்
வாங்கி, செறிந்துகொள் தூணிரிசில் சிக்கென வெட்டி
டொன்றாக்கி, பறித்திகெற்கண்டப்பா பலமது பத்துப்
போட்டு, முறித்திடக்கிண்டிக்காச்சிப் பாகுபோல் கர
ங்குமுன்னே. 114

முன்னது அரத்தை அக்கிறு சீரகமுதுகிரும்பு
வன்னதுவேலங்கோவட்ட மதிசுமாமதுரத்தேற்றான்
பன்னதுவாய்விளங்கம் பத்திரிசுதுக்குலம்
சொன்னதுவகையொன்றுக்குப் பலமது பதக்கிடாயே
பத்தியேபொடித்துக்கொண்டு பாசினில் தூவக்கிண்டு,
ஆக்கியேசுறுகெய்காழி யதிற்பாதிதேனுமாகும், பாக்
கியேமெழுருவென்னும் பதத்தினில்தனைவாங்கி, ரோக்
கியேவைத்துகொண்டு துணுக்கத்தை சொல்லக்கேசே.

சொல்லக்கேள் தீரும்நோய்தான் சிலேற்பணக் தெ
ண்டனற்றாறும், வெல்லக்கேள் பொருமல்வாய்வு அ
கினிமந்தத்தோடு, கல்லக்கேள் குடிகாத்தல் கலமுட
சரமுமஸ்தி, வல்லக்கேள் சுபக்களீள வாய்வது வா
குக்கானே. 115

வாங்குதிப்பில்தான் தூறு பலமது தூணிரிசில்
வாங்கியேயெட்டொன்றாக்கி மருத்தினையுரைக்கேசே
பாங்குசுற்கண்டுபத்துப் பலமதுபாகுசெய்து
ஆங்குசுக்கொடுக்கா யரத்தை அக்கிறு காரமோமம்

சீரகலேகியம்

சூமமுஞ்சீரகத்தான் உற்றதோர்கொத்தமல்லி
சாமமேவெட்பாலோடு செண்பகப்பூஉக்கோஷ்டம்
சாமமேவகையொன்றுக்கு சலமுடன்பலந்தான்வாக்கி
பாமமேயடித்துத் தன்னாம் பாகினில்கண்டோடே. 110

வார்த்திடுநெய்யுந்தேனும் வகைவகை உரியுமுக்கு
சார்த்திடுமெழுகுபோலே தானதுவாக்கிவைத்து
கார்த்திடுதாணிக்காயின் அளவாகக்கருதியுண்ணே
மாய்த்திடும்பிணிகளெல்லா மண்டலத்தன்னிற்கேளே.

தன்னிலேசிலேஷ்பனத்தான் தட்டழித்தோடிப்போகும்
மன்னியவாதம்போகு மனிராகிருமல்போகும்
தன்னியவாய்வுசீரு முப்பிசமாத்தத்திரும்
பன்னியயின்காசம் பயப்படும்பாருபாடே. 121

பாருமக்கடுகுஞ்சொன்னேன் பகர் திரிபலையுஞ்சொ
ன்னேன், ஆறுவெள்ளுள்ளிப்போக்கை அறையுறேன்
ஐக்காயத்தை, சீருடன்பலம் நூற்பா செலமதுகூணிக்
காய்த்து, சூகுமே எட்டொன்றாக்கி வடித்திடு மருத்து
கேளே. 122

மருத்துஐக்காயஞ்சுக்கு வால்மினகுஇத்துப்ப
நிருத்தியவலம்சூமத் திப்பிவியினகுசீரம்
நிருத்தியதிரிபலவெட் பாலைவிடையமும்பலமதாக
பொருத்தியவாய்வினக்கம் பனைவெட்டுஞ்சீனிபோடே.

போட்டிடுசீனிதானும் புகழுடன்பாகுசெய்து
மாட்டிடுகுரணத்தை வார்த்திடுபசுவின்னெய்யால்
நாட்டியேபடிகாலாகும் நவின்றிடுமருந்தொன்றாக
காட்டிடுமெழுகுபோலே கட்டிடுபுன்னைக்காயே. 124

காயதுவாகவுண்டால் கழன்றிடும்வியா தியெல்லாம்
நோயதுவாய்வுவாதம் நொடியினிற்பறந்துபோகும்
ஆயதுகுன்மமென்று மகன்றிடுமின்னஞ்சொல்வேன்
நீயதுகண்டுகொன்னு நிச்சயஞ்சொல்லக்கேளே. 125

கடுகுலேகியம்

சொல்லியகடுகுநூறு பலமதுதுக்கிக்கொண்டு
நல்லதுதுண்ணிரீரில் நவிலுவேன்எட்டொன்றாக்தி
தள்ளியகருப்புக்கட்டித் தான்பலம்பத்துசேர்த்து
அல்லியபாகுசெய்து அதிவிடுமருந்துகேளே. 126

கேட்பதுஓமஞ்சுக்கு திப்பிலிகிரும்புகாயம்
நாட்பதுகொத்தமல்லி சீரகம்நவிலக்கேளு
தாட்பதுவாய்விளங்கமஞ்சளும் விடையந்தானும் [பேட்டி]
வேட்படவகையொன்றுக்குபலமொன்றுவறுத்துக்கட்டி
கூட்டியேபொடித்துத்தூளாய் குலவியபாகில்சேர்த்து
காட்டியநல்லெண்ணெய்தான் கால்படிக்கலந்துகிண்டி
நாட்டியேமெழுகுபோலே நயம்படவழித்துவைத்து
தீட்டியபுன்னைக்காயளவா யருந்திடச்சிட்டுக்கேளே.
சிட்சையாமூலரோகம் வாய்வுடன்திரட்சிதானும் [பேட்டி]
சிட்சையாபுளித்தேப்பங்கள் செரியாமைபொருமல்தா

பட்சியாங்குன்மம்வாய்வு -பதநாமல்சலங்கன்செத்தம்
வெட்சியாம்புழுக்கள் தீரும்வெந்தியம்பரிந்துகொள்ளே

வெந்தியிலேகியம்

புரிந்தவெந்தியந்த -னப்பா பலமதுநூறுவாங்கி
அசுந்திசெலந்தான் துணி யதில்விட்டுஎட்டொன்றாக்கி
தெரிந்திடும்பஞ்சதாரைசிறந்திடபலந்தான் பத்து[ணை
திருத்திடக்கரைத்துப்பாகாய் சேந்ததுமேல்மருந்துகா
காணதிமதுரங்கோஷ்டம் கசகசாசீரகந்தான்
பூணதிவிடயயோமம் சாதிக்காய்கிறும்புவேரடி --
தாணவேகஞ்சாசுக்கு குறோசுனிபலமாய்னக்கி
ஊணவேபொடித்துக்கொண்டு வறவீடுபாகில்தானே.
பருகினில்நறுநெய்முழி பாலத்துவிட்டுக்கிண்டி
வாங்குநீமெழுகுபோலே வறித்துநீவைத்துக்கொண்டு
அக்கினிக்கடுப்புக்கெல்லா மூட்டிகழஞ்சிவீதம்
அக்கினிகிராணியென்ற வகையெலாமகன்றுபோமே.

ஓமலேகியம்

அகன்றிடும்ஓமலேகியம் அகையறேன்பலம்நூறப்பா
புகன்றிடுஞ்சலந்த -ன் துணிபுகட்டியேயெட்டொன்றாக்கி
புகன்றிடுஞ்சாக்கையம் பலப்பத்துவாங்கிவந்து [கி
சுகன்றிடும்பாகும்செய்து நிச்சயமருந்துகேளே. 133
சொல்லக்கேள் அருக்கிறுவேர் குக்கிலஞ்சினப்பாகும்
செல்லக்கேள்கார்கோலோடு நாட்டிடவகைபலந்தான்

அல்லக்கேள்சூரணத்தை அப்பனை அதனில் பாச்சு
வெல்லக்கேள் தறுசெய்நாழி வீட்டதில்கிண்டிவாங்கே.

வாங்கியேகழுஞ்சுவீத மண்டலங்கொள்வீராகில்
ஒங்கிடும்பறங்கிசூலை உலர்த்திடுஞ்சிரங்குருஷ்டம்
தாங்கியகிரந்திபுண்கள் சார்த்திடுஞ்சிலவிஷங்கள்
நங்கிஷமானவாய்வு வாதமுமேகுமன்றே.

135

ஏகுமேகாயந்தன்னை யியம்புறேயின்னங்கேளு
பாகுசேர்சோமனாதி பலமதுஇருபத்தஞ்சு
வாகுமேதூணிநீரில் வாட்டியேயெட்டொன்றாக்கி
ஆகுமேசீனிபத்துப் பலமதுவிதனிற்பாச்சே.

136

பெருங்காயலேகியம்

பாச்சியேபாகுசெய்து பரிந்திடுமருந்துகேளு
ஆச்சியேவென்வங்காயங் கடுகுடன்பிளகுஞ்சுக்கு
வாச்சியேதிப்பிலியோமம் சீரகம்மதுரங்கோஷ்டம்
ஆச்சியேபலமொன்றாக ஆவினெய்ப்படிகால்வாரே.

137

காலதுவார்த்துக்கிண்டி காய்த்துமேமெழுகதானால்
சாலவேவழித்துவைத்துத் தாண்டினங்கழுஞ்சுவீதம்
ஏலவேகொள்வீரானா லியம்புறேந்திரும்நோயை
ஒன்மாய்வாய்வுவாத மோடிடுமுண்மைதானே.

138

உண்மையாமருந்துகொண்டால் பத்தியமுரைக்கக்கே
கன்மநன்பிளகுமஞ்சள் சீரகங்குதிக்கொன்றா [கு
தண்மையாங்கறிவகைகள் சாற்றுறேந்தரணியோர்க்கு
வண்மையாமுருங்கைப்பிஞ்சும் வழுதலைப்பிஞ்சுமாமே.

பிஞ்சொடுவாழைக்காயும் பிசகில்லாசிறுக்கீரையும்
அஞ்சியேபொன்னாங்காணி அவரையின்பிஞ்சுமத்தி
துஞ்சிநீந்துதளங்காய் துவரைநெல்லிக்காயோடு
கொஞ்சியமுசுட்டைக்கீரை கொண்டிருணமதாமே.

குணமதாம்பால்நெய்மோரு குறுமயிலும்புகாடை
பணமதாய்வெள்ளாட்டுவெற்றல் பகர்த்திகேவுதாரியுள்
கணமதாமுடும்புமுள்ளான் கடல்மீனில்குதும்புகிழங்கா
ன், சிணமதாம்ஆமைவிராலும் நீர்திடுமுளுவைதானே.

உளுவைபுஞ் சளுதிருக்கை தெத்திவி உறுதியாகும்,
பழுதிலா விதுகளெல்லாம் பகர்த்திட்டோம் பெறுவா
ய்த்கானே, எழுதிய கோய்கள்கண்டு எடுத்துக்கொள்
கின்னதென்று, கொழுதிய பத்தியத்தைக் கூறினோம்
கூட்டிக்கொள்ளே. 142

லோககுளிகை

கொள்வதுலோகபற்பம் கூறியவகைவகைக்கு
அன்வதுஇடைக்குக்கெந்தி யதில்கேழஞ்சிவீதம்
தன்வதுகுமரிச்சாற்றால் தாவரைத்துண்டைசெய்து
கன்வதுசெப்புக்கின்ன மதிவிட்டுரலியில்வையே. 143

ரலிதனில்வைத்தபின்பு நாழிசைபதினொன்றாளுல்
கலியிவழிப்பிடித்துக் கனலதுபுகைபுங்காணும்
அவியவேகண்டெடுத்து அப்புறம்பெற்றுள்வைத்து
புலியிலேபத்துகாள்சென் நெடுத்துநீபுதுமைகேளே.

புதுமைகேளதுதப்பாமல் போட்டுவைவெவ்வேறு
எதுமையானோய்கட்கெல்லா மினங்கண்டுகருதிப்பர்த்
அதுமையாமனுபானங்களதுக்கும்வெவ்வேறதாகப்
புதுமையாம்பற்பங்கன் தான் பாச்சிலேயா திகண்டே.

கண்டுகொள் அஷ்டகன்மம் மாரணங்கடந்தமந்திரம்
கண்டுகொள்கன்மஞ்சத்திரம் பகர்ந்திடுமிதுவுமொப்பு
என்றுசொல்லுநுஷர்பேரி லெதிர்த்திடுவியா தியெல்லா
ம், முண்டுதுமூன்றுபேர்க்குமுறைந்திடும் தேகந்தானே.

தேகந்தான்வலுத்துப்போச்சு தேசத்தின்வயித்தியோ
ஆகமேவருத்துதென்று தன்மத்தையகன்றிடாதே [ரே
டாகமேஅறிந்துசெய்தால்பலித்திடுங்கருவும்வேண்டாம்
நாகமேயணிந்தமூர்த்தி நவின்றதைநாம்சொன்னோமே

மேலதாம்லோகபற்ப மிருந்ததோர்சொற்றபற்பம்
சாலவேரெண்டுமொன்றுய்ச் சமனிடையாகத்துக்கி
பாலதாம்வீரலிங்கம் பாச்சிடைக்கிடையதாக
வாலிப்பாம்உமிழ்நீராலே மத்தித்துவில்லைகட்டே. 148

கட்டியவில்லைதன்னைக் காய்ந்தபின் ஓட்டில்வைத்து
வட்டமாயோடுமூடி வகையுடன்சீலைசெய்து
திட்டமாய்குக்கிடத்தில் சிவந்ததுநீரிப்போகும்
எட்டமாம்வெள்ளிசெம்பில் ஏழரையிதுசொன்னோமே

சொன்னதுதொகைதானூற்று அன்பதுகுட்சமாகும்
முன்னமேசொன்னதூலில் முக்கியமுந்துல்குட்சம்
வன்னமேலாறுலோக மாரணம்திககுட்சம்
முன்னமேசொன்னதூற்றி யைம்பதுகுத்திரமுற்றே.

சூ த் தி ர ம்-5

அறிவென்னு மோங்காரக் கருவைத்தொட்டு

அங்உங்றீங்கென்ற அக்ஷரத்தையுணி

பிரியாத பிரணவத்தின் மௌரத்தாலே

பூரணத்தி னெழுத்தோதி குசையிருத்தி

பரைபாச வினையகலப் பச்சையென்ற

பரையோடு கருத்திதையம் பதித்தேயோகம்

குறியாத மாநிடர்க்கு இத்தநூலைக்

கொடுத்துரைத்தால் நாகமவர்குடியாமென்னே

என்னவே ஒங்ஐங்கிலியும் மென்று

ஏகாக்ஷர பீஜாக்ஷரத்தி னெதிரிட்டேறி

உன்னிதமாம் எந்திரத்தி னிருநூற்றெட்டு

ஓங்கார வாசிதனை யுள்ளேகொண்டு

பன்னிதமாய் வசியநமவெங் கென்றோதி

பாழ்வெளிக்கப் பாவெழுத்தைப் பற்றிநாட்டி

நன்னிசேர் நடுவெழுத்தை யோகக்கொண்டால்

ஞானமொடு வாதசித்தி நல்குந்தானே. 2

நல்குமே வரதமது க்ஷணத்துக்குள்ளே

நாதாக்கள் நூல்தோறும் விரிவாய்ச்சொன்னா

பல்குமே பலநூலைச் சுறுக்கியாய்க்து

பகர்ந்திட்டேன் வழியுப்பு புனியுங்கட்டி

668 அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

வெல்குமே யநமசிவ யோகங்கொண்டு

வெண்பந்நீர் தனிலாட்டி ராகிக்கப்பி

சுல்குமே பத்தெருவிற புடத்தைபோட்டு

சுயமாக வயதெட்டு தோணுங்கானே,

காணப்பா அரிதாரக் கட்டிவாங்கி

கசடறுத்து சூதகெந்தி சமனாய்தாக்கி

பூணப்பா பொற்கொடியாள் முதல்நாதம்வாங்கி

புகலறிய விடந்தீருசாண சாற்றாலாட்டி

தோணவே யொருநாறு வங்கென்றேதி

சூகூமா யகலிலிட்டு சீலைசுற்றி

வீணேதான் போகாது வராகமுட்டு

வெண்ணீராய் நோய்தீரும் வேதையாமே. 4

வேதையென்ன வாய்ப்பேச்சி கற்பங்கொள்ளு

விரகொழித்து நன்னூரி பூசநாளில்

ஆதிமறை தான்பேர்த்தி சிவயநமவென்று

அரகரா நன்னூரி சூரலம்வாங்கி

சாதகமா யாறுதிங்கள் கொள்வாயப்பா

சகஸ்த்திரத்தெண் கலைத்தி தானேதோணும்

பாதிமதி யணிந்தபிரா னெனக்குரைத்தார்

பசுறிய வேதாந்தம் பகர்ந்தேன்முற்றே. 5

வ	ய	ந	ம	சி
6	3	10	18	14
ந	ம	சி	வ	ய
10	18	14	6	3
சி	வ	ய	ந	ம
14	6	3	10	18
ய	ந	ம	சி	வ
3	10	18	14	6
ம	சி	வ	ய	ந
18	14	6	4	10

வைசுரி நூல் - 80

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

பூரணமாய் நிறைந்துநின்ற சோதிபாதம்

போற்றிசெய்து உமைபதத்தைப் புகழ்ந்தங்
காரணமாய் திருவாணிப் பாதம்போற்றிக் [கேத்தி

கருணைபெற்றக் கமலமுனி பாதம்போற்றி

ஆரணமாய் வல்லோர்கள் பாதம்போற்றி

அழலாக வைசுரிவருங் குணமுமனிழ்தம்

வாரணமாம் வரலாறு விரித்துச்சொல்வேன்
 வகைபெறவே கணபதியை மகிழ்ந்தங்கேத்தே
 ஏத்தியே போற்றிசெய்து பின்புகேளா
 யிதமான வைசுரி குறுநோயென்றும்
 போற்றியதோர் போடகமாம் அம்மையென்றும்
 புகழாக நால்வகையாப் பிறந்தரோகம்
 சாற்றியதோர் சாத்தியம் சாத்தியங்கூட
 தயவாக யாவர்களு மறிந்துநன்றாய்ப்
 பார்த்திடுநீ யிவற்றினது பேரைக்கேட்கிற்
 பரிவாக விருநான்கு மூன்றுமாமே. 2

ஆமென்ற வைசுரியது வருவதேது
 அழலானக் காரணந்தா னறியச்சொல்வோம்
 வேமென்ற சரீரத்தில் வேகமிஞ்சி
 வெக்கையொடுதிரேகமெல்லாஞ் சூடுகொண்டு
 காமென்ற மூளையது கொதிப்புமீறிக்
 கணமான அஸ்தியதைத் துளைத்துக்கொண்டு
 பாமென்ற பதினொரு ரோகந்தானும்
 பரிவாக திரேகத்திற் பிறந்தவாறே. 3

வாறான வைசுரி யதுகண்டபேரை
 வளமாக மற்றொருவர் கண்டபோதே
 தேரூத * பயஞ்சனித் திருதயத்திற்
 றிறமில்லாக் கமலமதில் கொதிப்புண்டாகி

* பயஞ்சனித்து-பயம்பிறந்து.

சீரான வைசுரி யுடனேகாணுஞ்

சேகரமாய்ச் சரீரத்திற் பற்றிக்கொள்ளும்
மாறாமற் பதினொன்றின் பேரேதென்னில்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. 4

வைசுரியின் நாமங்கள்

கேளப்பா பதினொன்றின் பேரைநன்றாய்க்
கிருபையாம் பனைமுகரி பாலம்மையென்றும்
வாளப்பா வரகுதரிக் கொள்ளம்மையென்றும்
வளமான கல்லுதரி கடுகம்மைக்கூட
தேளப்பா மிளகினுட னுப்புதரிதானுந்
திருமானக் கரும்பனிச்சை வெந்தயமுமாகும்
பாளப்பா பாசிபயற் றம்மையோடு
பதினொன்றின்பேரெனவேபகர்ந்திட்டோமே

பனைமுகரியின் குணம்

1 கருவோம் இவற்றினுட குணத்தைக்கேளு
பரிவான பனைமுகரி பரிசுஷதன்னை
2 நேரான மாய்ச்சலது மிதமாய்க்காயும்
நேரான உடல்கடுக்குங் கண்சிவக்கும்
3 கராமல் * கண்ட 0 துண்டம் வீக்கங்காணும்
பரிவானப் பெரும்பாடு காணுங்கண்டிர்

* கண்டம்-கழுத்து. 0 துண்டம்-மூக்கு.

செகமீதி விதினாலே பித்தெடுக்குந்

தேகத்தில் சன்னியது சேருங்கானே.

பாலம்மையின் குணம்

காணப்பா பாலம்மை குணத்தைக்கேளு

கடுகவே காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில்

தோணப்பா * சிரசிலன்றே ட குருவேகாணும்

சொற்பெரிய உடம்புகடு கடுப்புண்டாகும்

பேணப்பா வேழாநாள் நீரைக்கட்டி

பிலமான வொன்பதாநா ளிறங்குங்கண்டாய்

ஆணப்பா பதினேரா நாளிற்றானே

அடைவாக வாரோக்கிய ஸ்நானஞ்செய்யே. 7

மிளகம்மையின் குணம்

செய்யப்பா மிளகினுட குணத்தைக்கேளு

சிறப்பாகக் காய்ச்சலது மிதமாய்க்காயும்

மையப்பா வுடம்பெல்லாக் கடுப்பெடுத்து

வனமான விடுப்பதுவும் வணங்காதப்பா

மெய்யப்பா உடம்பெல்லாம் வீக்கங்காணும்

மெலிவாக மூர்ச்சையது மிகவேகாணும்

பொய்யப்பா வில்லையென்று சொன்னோம்பாரு

புகழாக வேழாநாள் கொல்லுந்தானே.

* சிரம்-தலை. ட குரு-ஆம்மை.

வரகுதரி அம்மையின் குணம்
 தானென்ற வரகுதரி குணத்தைக்கேளு
 தயவாகக் காய்ச்சலது நன்றாய்க்காயும்
 வானென்ற மூன்றுநாள் குருவேகாணும்
 வகையாக வரயாலே யுதிரங்காணும்
 தேனென்ற வேழாநாள் நீரைக்கட்டிச்
 சிவப்பாகப் பதினொன்று லிறங்குங்கண்டாய்
 மானென்ற நீர்த்தாரை ரத்தங்காணும்
 மக்களே யிதினுடைய மகிமையாமே.

9

கல்லுதரி அம்மையின் குணம்
 மகிமையென்ற கல்லுதரி குணத்தைக்கேளு
 வளமான காய்ச்சலது நன்றாய்க்காயும்
 செகமகிழ வந்திபண்ணும் பேதிகாணுஞ்
 சீராக மூன்றுநாள் சிசிழ்காணும்
 அகமகிழ சங்கின்கனி போலேகாணு
 மழகான வேழாநாள் நீரைக்கட்டி
 புகழாக பத்தாநா லிறங்குங்கண்டாய்
 புண்ணியனே பதினேழில் ஸ்நானஞ்செய்யே.

உப்புதரி அம்மையின் குணம்
 செய்யவே உப்புதரி குணத்தைக்கேளு
 செயலாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில்
 ஐயமாஞ் சிரசுதனிற் குருவேகாணு
 மழகான சரீரமெல்லா முப்புபோலாய்

பையவே வைந்தானாள் நீரைக்கட்டிப்
 பரிவாக வேழாகா விறங்குங்கண்டாய்
 நையவே பதினென்றில் ஸ்ரானஞ்செய்து
 நலமாக வவிழ்தமும் நன்றாய்ச்செய்யே. 11

கடுகம்மையின் குணம்

செய்யப்பா கடுகம்மை குணத்தைக்கேளு
 சிறப்பாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றாநாளில்
 வையப்பா சிரசுதனிற் கடுகுபோலே
 வளமாகக் குருவதுவும் வகையாய்க்காணும்
 மெய்யப்பா வுடம்பெல்லாம் வீக்கங்காணும்
 விளங்கவே மென்னிகட்டுங் குரலுங்கம்மும்
 ஐயப்பா சடுதியிலே பேதிகாணு
 மழகான கடுகம்மை யாண்மைதானே. 12

கரும்பனிச்சை அம்மையின் குணம்

தானென்றக் கரும்பனிச்சை குணத்தைக்கேளு
 தரியாமல் காய்ச்சல்கண்ட நாலாநாளில்
 காணென்ற சிரசுதனில் குருவேகாணுங்
 கைக்கடங்கா கடுப்பெடுத்துக் கருகுமேனி
 வானென்ற குருவதுவு முள்ளேவாங்கும்
 வளமாக பேதிகண்டு மூர்ச்சையாகும்
 கோணென்ற மலசல்முங் கட்டிற்றானால்
 குறிப்பாக பதின்மூன்றி லிறங்குந்தானே. 13

கரும்பனிச்சை அசாத்தியகுணம்
 ஹங்குமுன்னே வுடம்பெல்லாம் விரிந்துபோகு
 மிதமாகக் * கிருமியதுண்டாருங்கண்டர்
 ஹங்குபோல் பிறக்கிணையு மில்லையப்பா
 கனமான சுவாசமது மேலேகாணும்
 ஹங்குபுகழ் நாளிநுபத் தொன்றுசென்றால்
 அடவாக ஸ்நானமது வன்பாய்ச்செய்வாய்
 ஹங்கமிடு கடவுள்செய லுண்டாமானால்
 திறமாகத் தீருமது திண்ணந்தானே. 14

வெந்தய அம்மையின் குணம்
 ஹனென்ற வெந்தயத்தின் குணத்தைக்கேளு
 தயவாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில்
 ஹனென்ற சிசுதனிற் குருவேகாணும்
 கண்டபின் பேழாநாள் குருவேகட்டி
 ஹனென்ற ஒன்பதிலே யிறங்குங்கண்டாய்
 விபரமாய்ப் பதினைந்தில் ஸ்நானஞ்செய்து
 ஹனென்ற வுடம்பதுவும் லகுவேயாகும்
 பரிவான வெந்தயத்தின் பரிசுதானே. 15

பாசிபயற்றம்மையின் குணம்
 ஹிசென்ற பாசிபயற் றம்மைதானும்
 பரிவாகக் காய்ச்சலிலே பித்தெடுத்து
 ஹிசென்ற மூன்றுநாள் குருவேகாணும்
 தயவாக வேழாநாள் நீரைக்கட்டி

* கிருமி - புழு.

தருசாக வொன்பதிலே யிறங்கும்பாரு
 சுகமாக பதினைத்தில் ஸநானஞ்செய்து
 பிரியமுடன் சரீரமது பிலக்கும்நன்றாய்ப்
 பேரான நீர்மோருஞ் சாதங்கொள்ளே. 16

கொள்ளம்மையின் குணம்
 கொள்ளப்பா கொள்ளென்ற அம்மைதானுங்
 குறிப்பாகக் காய்ச்சல்கண்டு பித்தெடுக்கும்
 கள்ளென்ற சன்னியது கூடத்தோன்றுங்
 கனமான வலிப்பதுதான் காணுங்கண்டாய்
 விள்ளப்பா காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில்
 விபரமாய்க் குருவதுவுஞ் சிசிற்காணும்
 மெள்ளப்பா இந்தவகைக் கண்டபோதே
 மேலான பதிமூன்றி லிறங்குந்தானே. 17

தானென்ற பதினென்றின் பெயரைச்சொல்லித்
 தப்பாம லவைகளுட குணத்தைசொன்னேன்
 வேனென்ற விச்சிரிப்பு நீரிக்கொளுவன்றானும்
 விபரமாய்த் தவனாகுரு மூன்றின்பேரை
 கானென்ற விவர்களுட குணத்தைச்சொல்லக்
 கடவுளுடப் பாதம்போற்றிக் கருத்திலவைத்
 தேனென்ற மொழிபகரு மாயிபாதஞ்
 சிங்கையுற்று மனதிலெண்ணித் தெரிசித்தேனே
 விச்சிரிப்பு அம்மையின் குணம்
 தெரிசித்தேன் விச்சிரிப்பின் குணத்தைக்கேளு
 திறமாகக் காய்ச்சல்கண்டு சுண்சிவக்கும்

பரிசித்தில் வாந்திபண்ணும் பேதிகாணும்
 பரங்கமாய் மூன்றாநாள் சிரசிற்காணும்
 பெரிசித்தே தேகமெல்லா முய்போற்காணும்
 பிலமாக வாரியிட்டே மறையுங்கண்டர்
 பரிசித்தே யேழாநாள் ஸ்நானஞ்செய்து
 ஆனபின்பு வயிற்றுளோவு மாகுந்தானே. 19

நீர்க்கொளுவன் அம்மையின் குணம்
 துகுமென்ற நீர்க்கொளுவன் குணத்தைக்கேளு
 அழகாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றாநாளில்
 வாகுமென்ற சங்குகனி போலேகாணும்
 வளமாக வேழாநா ளிறக்கப்போதும்
 தாகுமென்ற வொன்பதிலே ஸ்நானஞ்செய்து
 தயவாக தேகத்தைக் குளிர்த்திசெய்து
 பாகுமென்றப் பரமனையும் போற்றிசெய்து
 பண்பாக வாரிபதம் போற்றிச்செய்யே. 20

தவளை அம்மையின் குணம்
 போற்றியே தவளையென்ற குருதானப்பா
 புகழாகக் காய்ச்சல்கண்டால் நடக்கொட்டா
 போற்றியே குலையைப்போல் வலியேகாணும் [து
 போசனமுஞ் செல்லாது தவிரப்பண்ணும்
 தாத்திகமா யொன்பதாநா ளானபின்பு
 தங்காம லிறங்குமது தப்பாதப்பா

678 அதஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிய

ஆத்தியதோர் பதினென்றில் ஸ்ரீநானஞ்செய்து
அழகாகக் குருபதத்தை யறிந்தக்கேத்தே.

கரும்பனிச்சையால் பிண்டோற்பத்தி ஆகா
அறிந்தபின் பிவர்களுட குணந்தானப்பா
அந்தந்த சரீரத்திற் கடுத்தவாராய்
தெரிந்ததொரு குணங்குறிகள் தோன்றுமப்பா
திறமானக் கரும்பனிச்சை விர்தைக்கொல்லும்
பறிந்ததொரு கொப்பத்தை யழியப்பண்ணும்
பண்பாக அவர்களுக்குப் பிள்ளையிலை
முறிந்ததொரு இவர்களுட குணமுஞ்சொன்னேன்
முறைமையுடன் மருந்துவகைச் சொல்லக்கேசே
அம்மைகளுக்கு ஆள்காட்டிக் குருவிமுட்டை
அ வி ழ் த ம்

கேளடா ஆள்காட்டிக் குருவிமுட்டைக்
கிசுபையுடன் பார்த்தெடுத்துக் கொண்டுவக்
ஆளடா சட்டியிலே வுடைத்துவூற்றி [க
யழகான புழுங்கலரிசி சரபாவப்பா
வாளடா முட்டைகரு நனையுமட்டும்
வளமான அரிசிபதை மிதமாய்ப்போட்டு
தாளடா வடுப்பேற்றிப் பதமேபார்த்துத்
தவிராமல் கருகாமல் பொரித்துவாக்கே. 23
வாங்கியே செப்பதனி லடைத்துக்கொண்டு
வரிசையாய்க் காய்ச்சல்கண்ட வுடனேநீதான்

தாங்கியே யிடதுகையி லரிசிகொட்டி
தயவாக வலதுகையால் பிடியேய்ள்ளி:
எங்கியே திரியாம லுள்ளேகொள்ள
இதமாக வரிசிகொகை யரனமட்டும்
பாங்கியே வைஞரியது அதிகம்வாராப்
பரிவான தேகத்துக் கழிவோஇல்லை.

24

இல்லையென்று வொருநேரக் கொண்டால்போதும்
இதமாக மருந்துவகை வேறேசொல்வேன்
வல்லமையா யிம்முறையைச் செய்தபேர்க்கு
வைஞரியது அதிகமுமே வாராதப்பா
பல்லவமா யுலகிலுள்ளோர் பிழைக்கவென்றுப்
பரிவாகப் பெரியோர்கள் செய்தமார்க்கம்
நல்லதென்று வுலகத்தோர் செய்தால்தானே
நமனுமே வாராது நவிலுவோமே.

25

பாதரகைக் குருபற்பம்

நவிலுவோ மிவர்களுக்கு மருந்துகேளு
நலமாகக் காய்ச்சல்கண்டவுடனேநீதான்
புவிதனிலே பழசான பாதாட்சைப்
புகழாகச் சுட்டதனைப் பற்பமாக்கி
பவிலாக வெருகடிதான் வெந்நீர்தன்னில்
பாகமாய்க் கொண்டுவிடு மூன்றுநேரம்
தவிராமல் செய்தபின்பு சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்ப்பின் மருந்து மொழியக்கேளே.

மொழிந்ததொரு மருந்தாலும் பாகத்தோடே
 முறைமையாய்ச் செய்துகொண்டால் கற்பம்என்று
 அழிந்ததொரு வைஞரியெலாக் குணமேயாகும்பு
 அழகான மருந்ததனை யன்பாய்க்கொள்
 கழிந்ததொரு கர்மங்கள் தீர்த்தபின்பு
 சாதகமாய் ரோகமது நன்றாய்த்தீரும்
 தெளிந்ததொரு வார்த்திபண்ணி பேதிகாணில்
 திறமாக * நஞ்சினிலை பறித்தான்வேரே. 27

வைஞரியால் வார்த்திபேதி கண்டபேர்க்கு மருந்து

வேறு

வேராகக்கொண்டெவந்து விதமுடன்நாம்புபேரக்கி
 சீராகவெந்தார்விட்டுத் திறமுடனறைத்துக்கொண்டு
 வாராகவைஞரிக்காய்ச்சல் வகையுடன்வந்தபோது
 சீராகப்பண்ணைக்காயளவு வெந்நீரிற் கொள்ளுதே. 28
 கொள்ளுவாய்க்காலமேதான் குணமுடன்வாத்திபேதி
 மெள்ளவேகாணுங்கண்மர் விபரமாய்மத்தியானம்
 தெள்ளவேகஞ்சிகாச்சித் திறமுடன்கொண்டபின்பு
 அள்ளவேமருந்துதானு மடவுடன்சொல்லக்கேலை
 சொல்லக்கேள்மறுநாள் தன்னில் துவக்கமாகச் சாலமே
 புல்லக்கேன்புளியன்பத்திபுகழ்ச்சேழியவரைக்கடத்தான்
 மெல்லபாருள்ளிசேர்த்து விபரமாய்வைத்துக்கொண்டு
 அல்லந்ராகாரத்தி லடவுடன்பிசைத்துவாங்கே. 29

* நஞ்சினிலை - நஞ்சிமுறித்தான்பாலை.

வாங்கியேபடி காலாக வகைபடக்குடிக்கதன்றும்
ஏங்கியேதிரியவேண்டா பிம்முறைமூன்றுகோம் [பு
பாங்குடன்சாப்பிட்டேதான் பரிவுடன்சென்றபின்
தாங்கியிருந்துதானும் தயவுடனின்னங்கேளே.

கோளப்பாபின்புரீதான் கிளர் பிராயிகையுங்கூட
கோளப்பாபுக்கிரட்டை நலமுள்ளவேருங்கூட்டி [து
தாளப்பாதவசியான முருங்கைதான்சமூலஞ்சேர்த்
தூளப்பாபிரகாரத் தடவுடனிதுத்துவாங்கே. 32

வாங்கியேபடி காலாக வளருஞ்சீரகமுஞ்சேர்த்து
ஒங்கிபாருள்ளிக்கூட்டி யன்மையாய்க்குடிக்கதன்றும்
ஏங்கியேமூன்றுகோம் பிராயமயங்கொண்டபின்பும்
தாங்கியிருந்துதானும் தயவுடனின்னங்கேளே.

வைத்தியரால்வந்த அருந்திக்குமருந்து.

தயவுடன்வைத்திரதானும் தாக்கியுட்குருத்திநின்றால்
தயமுடனினரீர்தன்னை நலம்பெறசீகிப்போட்டு [கி
தியமுடன்வெந்நீர்தன்னில் செயமுடனகித்துவாங்
பயமுடன்கண்டிறந்து பரிவுடனுற்றிக்கொள்ளே.

கொள்ளவேயினரீர்க்குள்ளே அகாதித்திடமருந்துகேளா
தள்ளவேதேற்றுவலித்து வலிமுத்தங்காகங்கூட்டி [ய்
வள்ளவேகோரோசினையுமடவுடனிரகாலாகத்[ள்ளே
தென்னுசீரகத்தேன்சேர்த்துத் திறமதாயரைத்துக்கொ

பிராயிகை - பிராயிகை.

கொள்ளவேவைஞரிதானுங் குணமுடன்கிருந்தல்தீருந்
வள்ளலேயிதுவுஞ்செய்து வளர்கிடாரிச்சாணிப்பாலின்
நள்ளவே*பூநாகந்தா னவின்றதோர்விராகனைந்தாம்
தெள்ளுசீரகமுஞ்சேர்த்துத் திறமதாயரைத்துக்கொண்
வள்ளவேயுள்ளேகொள்ள வெக்கையுட்காந்தல்தீரும்.

தீரவே†கற்பக்கல்லைத் திறமதாய்ப்பலங்கால்வாங்கிது
ஆரவேயுடைத்துக்கொண்டவழகுமான் கொம்புஞ்சேர்
ஊரவே‡காண்டமிருக முற்றதோர்மூன்றுமொன்றுய்
சாரவேயரைத்துக்கொண்டு சாப்பிடக்கிருந்தல்போமே

கிருந்தலுக்குமருந்து-வேறு

போமென்ற மருந்ததுவுஞ் சொல்லக்கேளாய்
புகழானப் பிராயிலையைப் பறித்துவந்து
ஓமென்றப் புதுச்சட்டித் தன்னிற்போடு
வுற்றநீ ராகாரத்தாற் பிசறிவாங்கி
பாமென்ற கரல்படிதா னுள்ளேகொள்ள
பண்பாகக் கிருந்தினது நீரேகொள்ளும்
தேமென்று மிறங்கியது லகுவேயாகுந்
திறமான நோயதுவுந் தீருந்தானே.

38

பேதிகண்டவர்களுக்கு

தானென்ற வைஞரியது சரியுமுன்னே
தருகாமல் பேதியது தான்கண்டாக்கால்

* பூநாகம்-நாகப்பூச்சி, † கற்பக்கல் - சுக்கரான்கல்.
‡ காண்டாமிருகம் - காண்டாமிருகக்கொம்பு.

ஊனென்ற * இச்சியுட இலைபறித்து

வுறமாகச் சட்டியிலே உராச்சிக்கொண்டு

நானென்ற நீராகாரம் விட்டுவாங்கி

நனைவாக மூன்றுதினங் கொண்டால்தீரும்

கானென்ற சுக்கும்வேப் பீர்க்குங்கூட்டி

கனமான விலாமிச்சம் வேருங்கூட்டே. 39

கூட்டியே முத்தமுட னிளவறுப்பாய்க்

குணமாக வறுத்ததனைக் கியாழஞ்செய்து

நாட்டியே கொடுக்க வதிசாரந்தீரும்

உலமாக இன்னமொருக் கியாழஞ்சொல்வேன்

ஆட்டியதோர் பொன்முசுட்டைக் கிராம்புதானும்

அழகான வேப்பீர்க்குங் கியாழங்கொள்ளத்

தாட்டிகமாய் பேதியது திருங்கண்டாய்ச்

சாதகமாயிம்மருந்தைச் சார்ந்துக்கொள்ளே.

பலசரக்குக் குடிநீர்

கொள்ளவே பலசரக்குக் குடிநீர்தானும்

குணமாகச் சொல்லுகிறோங் கேளுநன்றாய்

விள்ளவே ஆல்அத்தி வித்துதானும்

விதமான அரசுடனே ஒதியுங்கூட்டி

மெள்ளவே இச்சிதுத்தி காசன்கூட

மேலான சருகுடனே சுக்குமொன்றாய்

* இச்சி - இச்சிமரம்.

அள்ளவே குடிநீராய்ச் செய்துக்கொண்டால்
அதிகார முள்ளதெல்லா மகன்றுபோமே. 51

இரத்தக்கடுப்புக்கு மருந்து

போமென்ற வைசுரி இரத்தக்கடுப்புக்கண்டால்
புகழான நாவலுட முற்றப்பட்டை
ஆமென்று துவைத்தாவின பாலிற்சேர்த்து
அழகாசப் பிழிந்துடனே வடியேகட்டி
காமென்றக் கால்படிதா னுள்ளேகொள்ளக்
கடுப்பெடுத்த ரத்தமதுக் கலங்கிப்போகும்
தேமென்ற விம்மருந்து கொண்டபோதே
தீறமாகத் தீருமிது தெரிந்துசெய்யே. 42

இதுவுமது

செய்யவே வெண்ணத்தி வேரின்பட்டைத்
தீறமான ஈருள்ளிச் சீரகமுஞ்சேர்த்து
பையவே வெள்ளாட்டின் பாலில்தானே
பண்பாக வரைத்தருந்தக் கடுப்புத்தீரும்
மெய்யவே யீருள்ளி ஆவினெய்யில்
விளங்கவே வேகவைத்துக் கொள்ளப்போகும்
கையாரக் கண்டதிர்த மருந்தைக்கண்டால்
கடல்கடந்துப் போகுமடா கடுப்புத்தானே.
அதிகாரத்திற்கு மருந்து
தானென்ற வைசுரியதி சாரங்கண்டால்
தயவாக சீந்திமுத்தக் காசுசுக்கு

தேனென்ற மேல்தோலைத் தன்னிப்போட்டுத்
 திறமாக வேவறுத்துக் கியாழங்கொள்ள
 மானென்ற வதிகாயம் நிற்கும்பாரு
 மகிமையாய் மருந்துதான் மூன்றுநேரம்
 காணென்றக் கியாழமதுக் கொண்டாத்தானே
 கலங்கியதி சாரமெல்லக் கடலிற்போமே. 44

இதுவுமது

போமென்ற * சிங்கிபற்பம் விராகனென்று
 புகழான மான்கொம்புத் தண்ணீர்வாங்கிக்
 காணென்றத் தண்ணீர் கலக்கிக்கொள்ளக்
 கழிச்சலதி சாரமுடன் கடுப்பும்போரும்
 மேமென்ற நருள்விச் சாறு கட்டி
 உள்ளங்கலே ஆவினெய்யில் விசுவிக் கொள்ளத்
 தானென்றக் கடுப்புடனே சிதர்த்தந்
 தருகாமல் தீருமது தன்மைத்தானே. 45

தொண்டைக்கம்மதூக்கு மருந்து

தன்மைபென்ற வைஞரியது † மென்னிக்கட்டி
 தருகாமல் சேத்துமந்தான் நெஞ்சில்நின்றால்
 வண்மைபென்ற கர்ப்பூர வன்னிச்சாற்றில்
 வளமானக் கோராசின் புங் கூட்டியுண்ண

* சிங்கிபற்பம்-மான்கொம்புபற்பம். † மென்னி
 கட்டி-தொண்டையைக்கட்டி.

வெண்மையென்ற மொழியுண்டாக் கம்மல்தீரும்
 மெல்லியரோ நீயிதனை விரும்பிச்செய்தால்
 கண்மையென்ற மாதளம்பூக் கியாழஞ்செய்துக்
 கருத்தேனுஞ் சம்பளச்சார் மூன்றுமொன்றே.

இதுவுமது

ஒன்றாக மத்தித்துக் கொப்பளித்தால்
 ஒகோகோ மென்னிகட்டு வுடனேதீரும்
 நன்றாகக் கம்மலது வாங்கிப்போகும்
 நலமாகவுட்கொள்ள வாகாதப்பா
 செண்டுமலர்க் கொங்கையரே யிந்தப்போக்கு,
 செகத்திலிது வுச்சிதமாஞ் செய்துபாரு
 மன்றாடி தேனியர்க்கு ஈசன்னுனு
 மகிமையுட னுறைத்ததிது வாசியாமே: 47

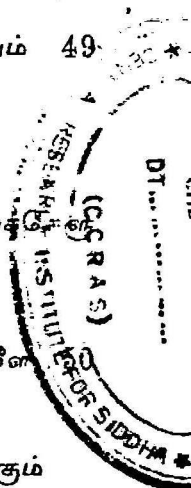
சுரத்திற்குக்கியாமும்

ஆமென்ற வைகுரியது சுரமேகண்டால்
 அழகான வெலுமிச்சம் வேரின்பட்டை
 சேமென்ற வேலமுடன் சீந்திலாமிச்சந்
 திறமான பற்படகம் சந்தனமுமுத்தம்
 பானென்ற வகையைந்தும் கிராகன்வீதம்
 பண்பாகக் கியாழஞ்செய் மூன்றுநேரம்
 வாமென்று குடித்திடவே சுரமுந்தீரும்
 வளமாக விம்மருந்தை வளமாய்ச்செய்யே. 48

மய்யடா வைஞரியதில் சுரமேகண்டால்
 திறமாகச் சொல்லுகிறேன் காமப்பூதான்
 மய்யடா விராகனுமோ வைத்தெடுத்து
 பாங்காகக் கியாழஞ்செய் தீருமெய்தான்
 மய்யடா ஆவின்னோ ரோகிணக்காலாகா
 விளங்கவே யதில்கரைத்து வுள்ளேகொள்ளு
 மய்யடா சுரங்களெல்லாத் தீரும்பாரு
 நலமாகக் கிருந்தியது வெளியிற்காணும் 49

மலக்கட்டிற்கு எண்ணெய்
 பணுமே வைஞரியிலே மலமேசிக்கில்
 கனமான தேகமுப் பிசமேகாணும்
 தாணுமடா கியாழங்கள் கண்டபோது
 தொல்லுலகில் மருந்தொன்று சொல்லுகின்ற
 துணுமடா சுருள்ளி விராகனைந்து
 அழகான கற்கண்டு விராகனைந்து
 துணுமடா ஏரண்டத் தெண்ணெய்தாணும்
 புகழாகப் படிசாலை லரைத்துக்கொள்ளே

இதுவுமது
 நிகாள்ளவே மலசலங்கள் கட்டுவிட்டுக்கே
 குறிப்பாக வுப்பிசமுங் குணமாய்ப்பாகும்
 ன்ளமில்லா திரேகமதுக் குறுதியாகுங்
 கனமான மலசலங்க ளிறங்கும்பா
 மெள்ளவே யிம்மருந்தை விரும்பிச்செய்து
 மேலான பராபரத்தைத் தொழுதுபோற்றி

அள்ளவே யுமையாள் தன் பா தம்போற்றி
 அழகாக விம்மருத்தை யருள்செய்வீரே. 51
 அருளானக் கலைக்கொம்பை யூறப்போட்டு
 வழகாகக் கழுவிவதை யுலரவைத்துத்
 திரளான * வரத்தாலே ராவினேதான்
 நேர்ந்தபொடி பலமிரண்டு யெடுத்தாக்கொண்
 வருளான வெந்நீரைக் காய்ச்சினன்றாய் [6
 மகிழ்வாகத் 0 தானியிலே யூற்றிக்கொண்டு
 பொருளான மான்கொம்பின் பொடியைத்தானே
 புகழாகத் தண்ணீரி ளூறப்போடே. 52
 போட்டதண்ணீர் தனையி றுத்துத் தாகத்துக்குப்
 புகழாகக் கொடுத்தவரச் சொல்லக்கேளு
 ஆட்டமிட்ட வைசூரிவது அருவாங்கண்டாய்
 அழகாக மூன்றாள் மறுதண்ணீர்செய்
 தேட்டமுடன் நோய்தீரும் பவருமட்டுந்
 திறமாக இந்தமுறை செய்துநீரு
 வாட்டயில்லா நோய்தீருந் தப்பாதப்பா
 வாகாக விம்முறையை வணங்கிச்செய்யே. 53
 கண்ணாக்கொத்திடம்
 செய்யப்பா நேத்திரத்திற் கொத்திடமேகேளு
 திறமான சீரகம் பொட்டணமேகடடி
 ஐயப்பா முலைப்பாலில் துவைத்துக்கொண்டு
 அழகான விழிதனிவொத் திடநன்றாகும்

* வரம் - அரட். 0 தானி - பாணை.

ய்யப்பா சுடுசோற்றில் வெண்ணெய்ச்சேர்த்து
நலமான பொட்டணமாய்க் கட்டிக்கொண்டு
வையப்பா நீராகா ரத்தில்தோய்த்து
வனகயாக வொத்தவிழி விதனந்தீரும். 54

விழியில் குருவராமவிருக்கமருந்து

நீருமடா விழியதனில் குருவராமல்
செப்துகிறேன் மருந்தொன்றுத் திறமாய்க்கேளு
நீருமடா வைசுரி சுரங்காயும்போது
வழகான * வள்ளிப்பூ வொன்றுவாங்கி
பாருமடா மறுமனுடன் வாயால்மென்று
பதராம லிருகண்ணி லூதததானே
நாருமடா கண்டனிலே குருவராம
கருத்தாக இம்முறையைக் கருதிக்கொள்ளே. 55

வாழிலும் நீர்த்தாரையிலும் காணுகிற
ரத்தத்திற் கவிழ்தம்

கொள்ளென்ற வைசுரியது கண்டபேர்க்குக்
கொடியதொரு வாயாலே ரத்தங்கக்கும்
அள்ளென்ற நீருடனே கூடவுந்தான்
அழகாக ரத்தமது காணுங்கண்டாய்
விள்ளென்ற இம்முறைக்கு மருந்துதானே
விபரமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு

* உள்ளிப்பூ-வெங்காயப்பூ.

தள்ளென்ற பூகாக மைந்தெடுத்து
தவிராமற் கழுவிதன்று யெடுத்துக்கொண்டே. 56

கொண்டதொரு நன்னரி வேருங்கூட்டிக்
குறிப்பாக நரம்புதள்ளி மேல்தோல்போக்கி
அண்டதொரு விராகநெடை ரண்டெடுத்து
வழகான முன்மருந்தோ டொக்கச்சேர்த்து
முண்டதொரு மான்கொம்பு சாந்துசேர்த்து
முறைமையாய்க் கொம்பூறுந் தண்ணீர்தன்னில்
விண்டதொரு மருந்தெல்லாஞ் சேர்த்துத்தானே
விபரமாய்க் கொண்டிவே யுதிரம்போமே. 57

போமென்ற வுதிரமதுப் போகும்நன்றாய்ப்
புகழாக மூன்றுதினங் கொண்டாயானால்
காமென்ற சந்நியது கடலிற்புக்குங்
கைக்கடங்கா தோஷமது கலங்கிப்போகும்
தாமென்றக் கிராந்தியது தீருங்கண்டிர்.
தளதளென மேலெழும்பி யிறங்கும்பாரு
ஆமென்ற இம்மருந்தை பாருக்குச்சொன்னோ
மழகான சித்தருக்குச் சொன்னோங்கண்டிர். 58

சூலைக்குமருந்து

கண்டிரே வைசுரியதில் சூலைகட்டில்
கனமான வளிழ்தமொன்றுக் கழறக்கேளு
தெண்டிரையில் பழங்குரை வைக்கோல்சேர்த்துத்
திறமான வேம்பினிலைக் கூடக்கூட்டி

மண்டியலித் தொத்திட்டு தைத்துக்கட்ட
மகிழ்வான சூலையது வாங்கிப்போகும்
பண்டிதரே சிம்முறையை வைத்துமூட்டு
பரிவான வறுதினத்தில் தீருந்தானே.

59

சூலைக்குவேது

நானென்ற வேதுவொன்று சொல்லக்கேளு
தயவாகச் சொல்லுகிறேன் மனிதருக்காய்
வானென்ற வட்டமிட்ட துத்திநானும்
மகிழ்வாகச் சமூலமது வேகவைத்து
நானென்ற ஒத்திட்டு வேதுவார்க்க
நாளுமொரு பதின்மூன்றில் சூலைவாங்கும்
மானென்ற விழியனங்கே யித்தப்போக்கை
மகிமையில்லாப் பேர்களுக்கு அரைசெய்யாதே.60

ஆறுதபுண்ணுக்கு மருந்து

செய்யாத வைசூரியது புண்ணாறுவிட்டால்
திறமாக மருந்தொன்று செப்பக்கேளு
கையார மருந்துதான் முத்தத்தேவகாய்க்
கனமாகத் திருகியந்தப் பூவைவாங்கி
ஐயாணப் புளியன்னிறை மேற்றோல்தன்னை
அழகாகப் பொடிசெய்துப் பூவிற்சேர்த்து
மெய்யாகப் பிசைந்துபிழி தைலம்வீழும்
சிபரமாய்த் தைலமதைப் புண்ணிற்சூசே. 61

உள்ளுக்குமருந்து

பூசவேபுண்ணுறு மிதனை நன்றாய்ப்
புகழாகச் செய்துவர வீக்கம்போகும்
நேசமாய் வைஞரியது சரிந்தேழாம்நாள்
நினைவாக வாரோக்கிய ஸ்நானஞ்செய்ய
வாசமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுநன்றாய்
வகையானப் பருத்திப்பிஞ் சத்திப்பிஞ்சும்
பாசமாய் சாதிக்காய் சீரகமுகூட்டி
பரிவாக மோரிலரைத் துள்ளேகொள்ளே 62
நலங்கிட்டு மூழ்க

கொள்ளடா வேப்பிலையு மஞ்சள்தானுங்
குணமாக * மூதண்டம் கூடச்சேர்த்து
கள்ளடா மோர்விட்டு வரைத்துநன்றாய்
மேலாக சிரங்கிற்குத் தேய்த்துத்தானே
கள்ளடா வுடம்பெல்லாம் நலங்கேயிட்டுக்
கிருபையாய்க் குளிர்ந்தசலந் தன்னைவார்ப்பா
தள்ளடா இப்படியே மூன்றுநாள்தான் [ய்
தயவாக வொன்றைவிட் டொருநாள்மூழ்கே. 63
மூழ்சியபின் வேப்பிலையு மஞ்சள்தானு
முசியாமல் தானரைத்துப் புண்ணிற்பூச
ஆழ்சியப்பின் தயிர்தேய்த்துத் தண்ணீர்வாரு
வடவாக வொன்றைவிட் டொருநாள்மூழ்க*

* மூதண்டம்-அறுகம்பேர்.

தேழ்கியப்பின் தேகமதின் றணல்கள்போகுஞ்
 சிவசிவா இன்னமொன்றுத் திறமாய்க்கேளு
 பாழ்கியதோர் வினக்கெண்ணெய்த் தேய்த்துநன்றாய்ப்
 பரிவாக உசிசையரப் பிட்டுமுழுகே. 64

முழ்கியபின் மோருஞ்சா தமுமேகொள்ளு
 முசியாம லீருள்ளிக் கூட்டியுண்ணு
 ஆழ்கியபின் ஸ்காணஞ்செய் நாளைத்தொட்டு
 அடராக விப்படியே அசனங்கொள்ளு
 தாழ்கியபின் தேகமது பிலக்கும்நன்றாய்
 தயவாக அசனமது நன்றாய்க்கொள்ளு
 மாழ்கியபின் திரேகமது பிலமெயாநும்
 மன்மதன்போல் திரேகமெல்லாம் குளிர்ச்சியாமே. 65
 வைசூரிகண்ட ஆறுமாதத்துக்குள் வியாதிவந்தால்.

ஆமென்ற வைசூரியது வந்தபேர்க்கு
 அழகாகச் சொல்லுகிறேன் விபரங்கேளு
 தாமென்று ஆறுதிங்கள் செல்லுமட்டுஞ்
 சரீரத்தில் பிலனுமோ நன்றாயில்லை
 வாமென்றே யிதற்குள்ளே ரோகம்வந்தால்
 மகத்தான மருந்துதான் லருவாய்ச்செய்வாய்
 தேமெனறக் கடுங்கரா வனிழ்தஞ்செய்தால்
 திரேகத்தில் பொல்லாப்புச் சேருங்கானே. 66

* உசிலை-சீக்கிராந்துள்.

மறுமுள்ளுபரம்

காணப்பா வைஞ்ரீவந்து தண்ணீர்விட்டால்

கனமான மறுமுள்ளு வருவதேது

தோணப்பா வைஞ்ரீகண்ட நானைத்தொட்டு

துடங்கியநாளொன்பதுக்குங் குருவேகாணும்

ஆணப்பா குருகண்ட நவதினத்தி

லடவாக நீர்கொண்டு இறங்குங்கண்டாய்

நாளப்பா இளங்குருவில் தண்ணீர்விட்டால்

நலமான மறுமுள்ளுக் காணுந்தானே.

67

தானென்ற மறுமுள்ளுக் காணும்போது

தணலாகச் சரீரத்திற் சுரமேகாணும்

மானென்ற வுடலதிலே மறுமுள்ளுத்தான்

வளமாக வேபுடைத்து ரணமுங்காணும்

பானென்ற பலவகையாய்ப் புண்ணேகாணும்

பரிவான சுரமதுவுந் தீருந்தானே

கானென்ற மருந்ததுவுஞ் சொல்லக்கேளு

கடவுள்பதம் போற்றியே கேளுகேளே.

68

மறுமுள்ளுக்குக்கியாழம்-வேறு

கேளப்பாசுரமுந்தீரக் கிருபையாய்க்கியாழஞ்சொல்வே

வாளாப்பாசர்திக்காயும் வளமானருக்குமூலம் [ன்

தேளப்பாகிராம்புக்கூடச் சேரகங்கூட்டிக்கொண்டு

நாளப்பாகியாழஞ்செய்துநலம்பெறஇறுத்துவரங்கேடு

வாங்கியக்கியாழந்தன்னில்வளர்நிம்பச்சாறுங்

கூட்டி, ஒங்கியிருள்ளிச்சாறு முகந்துடன்கூடச்

கட்டி, பாங்குள்ளசட்டிக்காய்ந்து பரிவுடன்முறி
த்துவாங்கி, தீங்கில்லாத் தேனுஞ்சேர்த்துத் திற
முடனுள்ளுக்கீயே. 70

ரணத்திற்கு பூசுமருந்து

சாய்ந்திடசுரமுந்தீரு மியல்புடன் ரணமுமாயும்,
வாய்ந்திடுமருந்துதானும் வகையுடனின்னங்கேளா
ய், பாய்ந்திடசுடன்றானும் பகர்வட்டத்துத்திச்
சாற்றில், தேய்ந்திடமத்தித்தேதான் திருவிளக்
கெண்ணெய்ச்சேர்த்து, சாய்ந்திடரணத்திற்பூச
சகலபுண்ணுறுந்தானே. 71

ஆறியவைசூரிவந்து வடுத்திடுபென்றேதான்,
உறியகுதிரைலத்திப் புதியதாய்ப்பதினென்றாக,
தேறியேயெடுத்துக்கொண்டு திறமதாய்ச்சட்டிதன்
னில், பாறியத்தண்ணீர்விட்டுப் பாகமாய்க்கரைத்
துவையே. 72

வைத்ததோர்தண்ணீர்தன்னை வகைபடசா
மஞ்சென்றால், கைத்ததோர்தெனியிறத்துக் கனம்
பெறவுள்ளேகொள்ளு, மத்ததோர்மருந்துக்கெல்
லாம் வகைபடஇந்நீர்சேர்த்து. பைத்ததோர்மருந்
தைச்செய்தால் பலபலவைசூரியாமே. 73

ஆமென்றலெத்தித்தானு மழகதாயன்றன்றை
க்கு, தாமென்றப்புதிதாய்ச்சேர்த்து தயவாகவரு
ந்துவீரால், வாமென்றவைசூரிவந்து வளர்ஸநானஞ்

செய்யும்மட்டும், போமென்றதாகத்துக்குப் பொரு
த்தியமருந்துகேளே. 74

வைசுரிக்கு பத்தியம்

சேரும்பத்தியத்தைக்கேளு திறமதாய்ச்சாதஞ்
செய்து, ஆருமேயாறவைத்து வழகுடன்மிளகு
நீரும், காருமேவகையாய்ச்செய்துக் கனம்பெறத்
கொள்ளநன்றும், பாருமேவைசுரிதானும் பரிவுட
னிற்சுகமாமே. 75

பரிவுடனிதந்தப்பாமல் பண்பதாய்ச்செய்துக்
கொண்டு, நெறியுடன்சரிந்தபின்பு நீர்மோருஞ்
சாதங்கொள்ளு, தற்பதிகாரமாகாச் சார்ந்தமாய்
பழமுமாகா, சரிபடவேனுமிச்சங்காய் சலம்பழம்
புனியுமாமே. 76

பத்தியத்திற்காகும் பதார்த்தங்கள்

ஆமென்றநெல்லிக்காயா மறுபனைகற்கண்டா
கும், கானென்றக்கருவேம்பாகுங் களங்குளங்
கெளிற்றிவற்றல், தாமென்றக்குவைவற்றல் தண்ட
பாசிபயறுமாகும், வேமென்றவெள்ளாட்டின்வத்
றல் விபரமாய்க்கூட்டலாமே. 77

பத்தியத்திற்கான புலால்வகை

கூட்டலாங்காடையாகுங் குலாவுவெள்ளெலியுமாகு
நாட்டினிலுடும்புமாகும் அல்லுர்க்குருவியாகும்

வாட்டமாய்வாழைக்கச்சல்வளரத்திப்பிஞ்சுமாகும்
தேட்டமாஞ்சீனியான தெளிந்தகற்கண்டுமாமே. 78

ஆகாதபதார்த்தம்

ஆமென்ற இவையெல்லாம் கூட்டியுண்ணு
ஆழகான மற்றொன்று மாகாதப்பா
வேமென்ற வாகாத வஸ்துவெல்லாம்
விபரமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுநன்றுத்
தாமென்ற தேங்காயு மாங்காயாகா
தருவான நல்லெண்ண யிலுப்பெண்ணயாகா
வாமென்றீ சோற்றாவி நெல்லாயாகா
வளமான கொட்டைமுத் தாலியாகா. 79

ஆகாது கறிகள்தா னவீத்தவாடை
வழகான பிண்ணுக்கு மாகாதப்பா
தோகையர்க ளாசையுட வாடைப்பட்டால்
தொடுகுறியாய்க் குருகுலை தோன்றும்பாரு
வேகமாய்க் கடுப்பெடுத்துக் கூடுகட்டி
விபரமாய்க் கைகாலை முடக்கும்பாரு
தாகமாய்க் குணங்கள்கண் டவிழ்தஞ்செய்தால்
தப்பாது நோயதுவுஞ் சாந்தமாமே. 80

கண்பூவிற்கு மருந்து

ஆமென்ற விழியதனிற் பூவேவந்தா
லதற்குமொரு மருந்துதா னஹைவக்கேளு
ஏமென்ற பனங்குருத்தை நறுக்கியேதா
னிதமாக கயனமதிற் பிழியத்தீரும்

பாமென்ற முருங்கைப்பூ நெருஞ்சிப்பூவும்

பரிவாண நந்திவட்டப் பூவுங்கட்டி

சேமென்ற சீரகமுங் கூட்டிக்குத்தித்

திறமாகப் பிழிந்திடப்பூத் தீருந்தானே. 81

தானென்ற வைகுரியதின் குணமுஞ்சொன்னேன்

தருவான பத்தியவஞ் சனமுஞ்சொன்னேன்

வானென்ற மறுமுள்ளின் னிதானஞ்சொன்னேன்

வகையானக் கியாழமது மகிழ்ந்துச்சொன்னேன்

தேனென்ற குருபற்பந் தெளிவாய்ச்சொன்னேன்

நிருவாக ரணத்தின்மேற் பூச்சஞ்சொன்னேன்

கானென்ற சித்தருக்கு முலகத்தோர்க்குங்

கருத்தாகச் சொல்லிவிட்டேன் வைகுரிமுற்றே. 82

சாப நிவர்த்தி-8.

பூதலத்தில் தென்பொதிகை கிரியில்வாழும்

பூரணமே என்குருவே பொருளின்கண்ணும்

மாதவத்துக் குயிரான சிவமேஐயா

மந்திரங்கள் அஷ்டகர்மம்-சகலத்துக்கும்

பேதனித்துப் போகாமல் சாபந்தீர்த்து

பேரின்ப வீடுபெறக் கருணைசெய்து

ஆதரித்து அருள்பெருகக் கருணைவேண்டி

அடிபணிந்து கரங்குவீத்து அருகில்நின்றேன். 1

தீந்நிலை தனையறிந்து வேதியோனும்
 நிலையறிந்த சும்பமுனி வாவென்றேதான்
 ஊண்டதொரு பாவெளியில் மறைந்துநின்ற
 கருணைவளர் பஞ்சகர்த்தாள் பஞ்சசத்தி
 ஊண்டதொரு திசைசத்தி யேகசத்தி
 விசையான நவசித்தர் பதினெண்பேரும்
 அண்டர்தொழும் சத்தரிஷி சத்தகன்னி
 அருள்பெருகும் நவகோடி சித்தர்தானே. 2

சித்தரொடு முனிவர்களு முத்தியான
 சிவன்சத்தி பரிதிமதி சுடர்கள்மூன்றும்
 சத்தமுள்ள அஷ்டகிரி அஷ்டபாலாள்
 சுகமான அஷ்டதூர்க்கி அஷ்டநாகம்
 பெற்றதொரு நவக்கிரகம் நவமூலந்தான்
 பேரான சடானாரமும் அஷ்டாக்ஷரமும்யோகம்
 சத்தமுள்ள சர்வாதி சர்ப்பமெல்லாம்
 சாபவிமோ சனமாகும் தன்மைகேளே. 3

தன்மையுள்ள கண்மணியே கொல்லக்கேளு
 தவறாத சத்தியமே தானோதானாய்
 தன்மையுள்ள ரகசியுமா மௌநமான
 ஓம்-ஓம்-பிரீம்-ரீம்-சிம்-சும்-சிவாவென்றுருவேசெய்
 தன்மையுள்ள சாபவிமோ சனமாமைந்தா [தால்
 மகத்தான மந்திரமிது மௌநங்கொண்டு
 தன்மையுடன் உதயாதி காலந்தன்னில்
 நாட்டமுடன் ஈராறு வருவேசெய்யே. 4

உருவறிந்து வருவேற்றி தியானஞ்செய்து

உத்தமனே யதின்பிறகு வுண்மையான
திருவிருந்த மந்திரங்கள் செபித்துநிலு

சிந்தைதனி லுதிக்கதெல்லாம் சித்தியாகும்
கருவாள கருவிகளும் சித்தியாகும்

கலந்துநின்ற சாபமெல்லாம் கழிந்ததாவே
குருவான இருதயமே பிரகாசிக்கும்

குருவறிய இன்னமொரு கருவைக்கேளே. 1
கேளப்பா முன்சொன்ன ககலத்துக்கும்

கிருவமது தானொடுங்க சாபங்கேளு
வேளப்பா யெரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கம்

வேளிவிடா தேமனதில் வறுதிக்கொள்ளு
கேளப்பா சொல்லுகிறேன் மனதடங்கி

குணமாக ஓம்-நசி-நசி-கங்-கங்-சங்-சங்-என்றே த
குளப்பா சாபமுமே சூழ்ந்துகொள்ளும்

சொல்லாதே யாருக்கும் தோஷமாமே. 6
தோஷமது தான்விலக வகையுஞ்சொன்னேன்

சூழ்சாபஞ் செய்வதற்கு விபரஞ்சொன்னேன்
நேசமுடன் ரெண்டையுமே மனதில்கொண்டு

நீமகனே அஷ்டாங்கம் நன்றாய்ப்பாரு
பாசமுள்ள சும்பமுனி நீயேயாகும்

பரிவான அகத்தீசன் நீயேயாகும்
வாசமுள்ள வாகியிலே மனதைவைத்து

மகத்தான பூரணத்தில் மனதைநாட்டே. 7

பாட்டமென்ற ரகசியத்தை வெளியிடாதே
 நன்மையுள்ள பிள்ளைகட்கு நன்றாய்ச்சொல்லு
 பாட்டமென்ற வாசியுட திறத்தைச்சொல்லு
 திருவான பூரணத்தின் செயலைக்காட்டு
 மீத்து அப்பூட்டை சுழினைக்கோலால்
 புத்தியுடன் தானறிந்து அமுர்தங்கொள்ளு
 பாட்டமில்லா கற்பூர தீபத்தோடே
 மார்க்கமுடன் தானொடுக்கி வாழ்வாய்முற்றே.

ய	ந	ம	சி	வ
18	11	10	8	4
ம	சி	வ	ய	ந
10	8	4	12	11
வ	ய	ந	ம	சி
4	18	11	10	8
ந	ம	சி	வ	ய
11	10	8	4	18
சி	வ	ய	ந	ம
8	4	18	11	10

கர்பக்கோள்-47.

மலட்டுச்சின்னவிகற்பம்

இசைந்ததொரு பெண்மலடு எங்குமில்லை
 எதனாலே மலடான சேதிக்கேளு
 அசைந்திருக்கும் பேயாலும் பித்தத்தாலும்
 அடிவயறு நொந்துவரும் வாயுவாலும்
 பிசைந்தகர்ப்பப் புழுவாலும் கிரகத்தாலும்
 பிணியாலு மேகவை சூரியாலும்
 துசங்கெட்டக் கலவியினுற் பூவொதுங்கித்
 துலங்காமற் பிள்ளையில்லைச் சொல்லக்கேனை

கர்ப்பத்துக்கு ஒளஷதம்

கேளு கர்ப்பந்தான் வாழ்வதற்குக்
 கெடியான தோர் * நானாங் கள்ளியின்வோர்
 ஆளவே யதையரைத்து புண்ணைக்காய்போல்
 ஆவெண்ணை பாக்களவு கலந்துகொண்டு
 நீளவே குளித்தமுதல் மூன்றுநாளு
 நினைவாக வேயருந்த கர்ப்பமுண்டாம்
 கோளவே பத்தியந்தான் புளிபுகையும்உப்புங்
 கொள்ளாமல் ஆவின்பாற் சோறுமுண்ணே

கர்ப்பத்துக்கு வேறுமருந்து
 உண்ணவே வேப்பலகு சீந்தில்தண்டு
 உயர்முத்தக் காசடனே யொக்கக்கூட்டி

* நானாங்கள்ளி - இலைக்கள்ளி.

ண்ணவே சாறுரியும் நெய்யுழக்குங்
 கலந்ததனைக் கொதிப்பித்துக் காலைமலை
 ண்ணவே குளித்தமுதல் மூன்றுநாளும்
 திடமாக அருந்திவர கர்ப்பமுண்டாம்
 ண்ணவே சீந்தில்வேர் நானுங்களளி
 இதமாக வேர் அரைத்துப் பாலிஸ்தாக்கே. 3

இதுவுமது.

சாக்குவாய்ப் பெருங்காயம் இந்துப்போடு
 தவறாம லேபுளியும் புறணிகட்டி
 ஆக்கமுடன் கற்றாழை வேரின்காற்றால்
 அரைத்தாநீ புருட்டிடுவாய் புண்ணைக்காய்போ
 ற்கவே குளித்தமுதல் மூன்றுநாளும் [ல்
 இதமாக வேயருந்த கர்ப்பமுண்டாம்
 கெட்கவே வாயுஅறும் பூச்சிவீழுங்
 கெடியான தோஷவிஷக் கிரகம்போமே. 4

கர்ப்பத்திற்கு வேறுமருந்து

விஷப்பாலை வெட்பாலை வாலுழுவைகடுக்காய்
 வேண்டுமெல்லித் தான்றிக்காய்க் கொன்றைப்பட்
 ட்சப்பான கொடிவேலி இந்துசுக்கு [டை
 நிறையாக வகைமூன்று கழஞ்சுகட்டி
 ட்சப்பான பீமிச்சா றுளின்பாலும்
 அப்பனே வகைக்குஇரு நாழிகட்டி

பிசகர்மல் முன்மருந்து சாறரைத்து
பின்னைபுமே ஆவினெய் நாழிகுட்டே.

இதுவுமது.

நாழிரெய் யுடன்மருந் தெல்லாங்கூட்டி
நன்றாகக் கொதிப்பித்து மெழுகுபோல
தாழியாங் கலசத்துள் வடித்துக்கொண்டு
தவறாமல் முழுக்குவந்த மூன்றுநாளும்
ஊழியாம் இருபோது கரண்டியுண்ண
உத்தமம் கர்ப்பமுண்டாம் உறுதியாகும்
காளியெனுஞ் சாமுண்டிப் பிசாசுநோய்கட்
கடந்தோடும் புத்தியம்நீ கண்டுக்கொள்ளே. 6

வேறு.

பாரப்பா பெண்மலடங் கர்ப்பக்கோளின்
பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு
ஆரப்பா ஆண்மலடே யாகுமல்லால்
அப்பனே பெண்மலடு ஆருமில்லை
நேரப்பா தவமிருந்தும் பொருளையீந்தும்
நேராக இல்லையது சூலையாலே
வேரப்பா தேவதையோ டேழாங்கர்ப்பம்
விரித்தகன்றாய்ப் புகலுகிறேன் விரும்பிக்கேளே. 7
கருக்குழியின் ஆறுவியாதி
புகலுகிறேன் முதல்தரந்தான் மலடியென்றப்
பூவைக்கு கருக்குழிதான் விளக்கமற்று

அகலுகிறேன் அகலாமல் பாசம்பற்றி

அடைந்திருந்தால் விர்தங்கே யணுகாதப்பா

அகலுகிறேன் மறுதார்தான் கருக்குழியில்வாயு

நிறைந்திருந்தால் விர்தங்கே நேராதப்பா

அகலுகிறேன் பின்னுமங்கு கருக்குழியில்மூடி [தே.

* தசைவளர்ந்தால் விர்தங்கே தான்செல்லா

இதுவுமது

செல்லாதுநாலாவ தப்பாகேளு

† சிறியவட்டு கருக்குழில் புழுதான்கேரில்

செல்லாது ஐந்தாவ தப்பாகேளு

செறிந்தங்கே கருக்குழியில் ‡ சோரிக்கட்டி

செல்லாது ஆறாவ தப்பாகேளு

செப்புக்கிறேன் கருக்குழிதான் ¶ மதர்த்திருந்

செல்லாது இவைஆறு வியாதியாகுஞ் [தால்

சென்றபின் விரோதமே மூரகங்கானே. 9

கருக்குழி விளக்கமற்று பாசப்பற்றிய முதல்வியாதி

யின் குணமும் அதற்கு ஓளஷதமும்

காணப்பா இவைவிபரம் விரித்துச்சொல்வோங்

காரிகைக்குப்புணர்வேனே த் தலைதானொந்தால்

* தசை; சதை இது நிலைமாறுதல்மொழி. † சிறி-
பெண். ‡ சோரி-இரத்தம். ¶ மதர்த்தல்-செழித்தலின்
கொழுமை.

கோணப்பா கருக்குழியிற் பாசம்பற்றிக்
 கொண்டுதென்று தானதற்கு சாந்திசெய்வாய்
 பூணப்பா கோழியுடப் பித்துதானும்
 புகழான பருத்திவிரை பருப்போடொக்க
 தோணப்பா அவள்குளித்த அன்றுதொட்டுச்
 சொல்லுகிறேன் மூன்றுநா ளரைத்துக்கேளே

இதுவுமது

கருக்குழியின்வாயினிலாகிய இரண்டாம்வியாதி
 யின்குணமும் அதற்கு ஒளஷதமும்
 கேளப்பா இம்மருந்தை யோனிக்குள்தேய்த்துக்
 கெடியான புருஷனையும் புணர்ச்சொல்லி
 நாளப்பா இப்படியே மூன்றுநாட்செய்
 நலமான பாகடற்றுக் கர்ப்பமுண்டாம்
 ஆளப்பா புணர்வேளை யுடம்புநொந்தால்
 அப்பனே வாயுநிறைந் திருக்குதென்று
 வாளப்பா பெருங்காயம் நல்லெண்ணெய்வார்த்து
 மத்தித்து யோனிக்குட் பூசச்சொல்லே. 11

இதுவுமது

கருக்குழியில் சதைவளர்ந்த மூன்றாம்வியாதியின்
 குணமும் அதற்குஒளஷதமும்
 பூசியே மூன்றுநாள் புணர்ந்தானாகிற்
 புதல்வருண்டு மூன்றுவ தப்பாகேளு

கசியே புணர்வேளை யவட்குதானுல்
 குறையாமல் நெஞ்சிவலி யிடித்துதானுல்
 தாசியே யோனியெல்லாஞ் சுருங்கிக்கொள்ளுந்
 தகைவளர்ந் திருக்குதென திப்பிலியும் * பூரம்
 மாகியே கோழியுடப் பித்துச்சேர்த்து
 வாட்டியே யோனிக்குள் தடவச்சொல்லே.12

இதுவுமது

கருக்குழியிற் புழுசேர்ந்த நாலாம்வியாதியின்
 குணமும் அதற்கு ஒளஷதமும்
 படனியே மூன்றுநாட் புணர்ந்தானாகில்
 தப்பாது பிள்ளையுண்டாம் நாலாங்காட்டி
 அடனியே புணர்வேளை முதுகுநொத்தாள்
 அவட்கங்கே † கிருமிகிறைந் திருக்குதென்று
 விடனியே இந்துப்பு அரிதாரம் ‡ காயம்
 வெந்நீரில் மூன்றுபணந் தூக்கியாட்டி
 படனியே மூன்றுதினம் யோனிக்குள்ளேய்த் துப்
 படுத்திடவே பிள்ளையுண்டாம் பண் தானே.
 கருக்குழியிலிரத்தமுடிய ஐந்தாம்வியாதியின் குண
 மும் அதற்கு ஒளஷதமும்

தானென்ற ஐந்தாவ தப்பாக்கேளு
 தழுவயிலே செண்டைக்கால் வலித்துதானுல்

* பூரம்-ஆலார்த்திகற்பூரம். † கிருமி-புழு.
 ‡ காயம் - பெருங்காயம்.

வானென்ற சோரியவட் கருக்குழியைமூடி

மறைத்திருக்கு தென்றறிந்து மைந்தாநீயும்
பானென்ற கடுக்காயும் * பஞ்சதாரை

+ பச்சைபூரம் † புழுகும் ஆட்டிவாங்கி
மானென்ற அவள்குனித்த மூன்றுநாளும்

மாதுஉண்ண உள்ளுக்குக் கொடுத்திடாயே.

இதுவுமது

யோனியிற்பூசமருந்து கருக்குழி மதர்த்திருக்கும்
ஆறும்வியாதியின்குணமும் அதற்கு ஓளஷதமும்

கொடுத்திடவே பிள்ளையுண்டாங் குறைதானில்லைக்
கூறக்கேள் யோனிக்கு மருந்துகூட்டு

நடத்திடவே குங்குமப்பூ அதிமதுரந்தானும்
நற்சீர கத்துடனே மூன்றுங்கூட்டி

படுத்திடவே யோனிக்குப் பூசிக்கொண்டுப்

பாயலில் புணர்ந்திடவே கர்ப்பமுண்டாம்

எடுத்திடவே ஆறாவ தப்பாகேளு

ஏப்பமிட்டால் புணர்வேனாமதிர்த்துதென்னே

இதுவுமது

மதர்த்துமே கொழுத்திருக்கு தென்றுதானும்

வாகான சவர்க்காரங் கடுக்காய்ச்சாரம்

* பஞ்சதாரை-சர்க்கரை. † பச்சைபூரம்-பச்சைகர்ப்ப
பூரம். ‡ புழுகு-புலகு.

சதைத்திவைகட் சமனாக அரைத்துவாங்கித்
தடவியே புணர்ந்திடவு மூன்றுநாளும்
பிதத்துமெத்த கர்ப்பமுண்டாம் ஏழாங்காட்கிப்
பேயாலும் பிதிராலும் பிழைதா னுண்டு
சுதத்துயினி சாந்தியொன்று சூக்தமாகச்
சொல்லுகிறே னன்றாகக் கேளுகேளே. 16

சாந்திகூறுகின்றார்

கேளப்பா * சூதிலை மாதலையினிலையுங்
கெடியான கஸ்தூரி மஞ்சள்தா னும்
நாளப்பா அரைத்துநன்றாய்ப் பாதமுதல்கிரக
பயமாக மேல்நோக்கி தடவச்சொல்லி
வேளப்பா புருஷனை நா னுதிர்க்கச்செய்து
விபரமுடன் கீழ்நோக்கிப் பார்க்கச்சொல்லி
வாளப்பா மருந்தெல்லாந் தூற்றிவாரி
மாஇலையி லெல்லாந்தான் வாங்கிக்கொள்ளே.

இதுவுமது

வாங்கியதோர் மருந்ததனை அவள்முன்காட்டி
மைந்தனே வாசலிலே புதைத்துவைத்து
பாங்கிதனைக் குளிப்பிவித்துப் புடைவைநல்கிப்
பண்பான அகிலுடனே சாம்பிராணிகந்தம்
தேங்கியதோர் தேகமெல்லாம் புதைந்துநன்றாய்
தினமொன்று மூன்றுதரம் புதைத்தபோது

* சூதிலை-மாஇலை.

ஏங்கியதோர் தேவலதயும் பூதப்பிசேதம்.

ஏவலொடு பிசாகவகை யெல்லாம்போமே. 18

மருந்து இடைபாகம்

பாகுமப்பா மருந்துவகை யோனிக்குட்பூச

பூட்டுகிறே ளிடைபாகம் பிரித்துக்கேளு

ஆகுமப்பா வகையொன்று பணவிடைதானென்று

ஆண்பிள்ளைக் கவ்வண்ண மரைத்துப்பூச

ஏகுமப்பா பெண்ணுக்குப் பணவிடைதான்ஐந்து

எடுபடுக்காண் வியாதிமுதல் விரோதமெல்லா

போகுமப்பா மலுல்லைப் பிள்ளையுண்டாம் [ம்

பாடினேன் கர்ப்பத்தின் கோளைத்தானே. 19

ப த த் தி ய ம்

தானென்ற பத்தியஞ் சூகூத்தின்சொல்வேன்

சாதகமாய்க் கட்டியதோர் உப்புமாகும்

வேனென்றப் புனியாரை சீயக்கொழுந்து

மேலானநெல்லிக்காய் அரிநெல்லிக்காய்

தேனென்ற வெள்ளாடுமுயல் ஆமையாருந்

திறமான ஊர்க்குருவி காடைமானும்

பானென்ற மறையாகும் சுறாமீனாகும்

பண்பான கெளிற்றுமீன் மிளகுமாமே. 20

இதுவுமது

ஆமப்பா சர்க்கரைதேன் சிறுகிரையாகும்

ஆவின்பால் நெய்யாகும் சிறுபயறுமாகும்

ஆமப்பா துவரைபொடு பொன்னுங்காணி
அவரைக்காய் தூதுவேளை சமூலமாகும்
ஆமப்பா தித்தித்த தெல்லாமாகும்
ஆகாத கைப்பாகா புனிதுவர்ப்புமாகா
ஆமப்பா பழவகைக ளெல்லாமாகும்
ஆத்தாட்குப் பூசித்த மதுவுமாமே.

21

இதுவுமது

மதுவாகுங் குளிர்ந்தசலங் கிட்டஆகா
மைந்தனே கொதிதண்ணீர் மிகவுநன்று
சதுவாகும் வேதமுறை கண்டுசொன்னேன்
சத்தியந்தான் இந்தநூல் சார்ந்துநீபார்
அதுவாகு மிதுவாகு மென்றேயெண்ணி
அலைக்கலைந்து திரியாமல் அருளைநோக்கி
பொதுவாகும் நினைவுகொண்டு இருப்பாராகில்
புத்திசித்தி முத்துமுதல் புனிதமாமே.

22

பெண்கள் தோயாப்பூவுக்கு ஒளஷதம்

மீரூமல் * தூரமிலா பெண்களுக்கு
வேலியிலை பரித்திச்சா ரருந்தத்தீரும்
கூறுக தூதுளையுங் குப்பைமேனிக் | ப்பாசி
கொட்டைகொட்டை யாய்க்கிடக்குங்குளத்து

* தூரமிலா-வீட்டுக்கு தூரமாகா. தண்ணீர் துறையேரு-
மாதமுழுக்கில்லா. மாதவிடையாகாவெனக்கொண்க.

ஏறமற் புன்னைக்கா யளவுகட்டி

பிதனுடனே சர்க்கரையுங் கலந்துகொண்டு
பேருக மூன்றுநா ளுருந்தும்போது

புறப்படுமே கெக் * குருதி சிவப்பதாமே. 23

ஆண்பிள்ளைகள் விந்து தடைப்பட்டால் ஓளஷதம்
தாமென்ற ஆண்கட்டுத் தடையாய்ப்போனால்

சங்கம்வேர் நீர்முள்ளி விரையுங்கூட்டிப்
போமென்ற † சோதிதனைச் சுட்டச்சாம்பல்

புகலாலம் விழுதுடனே ‡ முத்தக்காசு
ஆமென்ற ஆவிற்பால் தன்னுலாட்டி

யதனுடனே சர்க்கரையுங் கலந்துகொள்ள
வென்ற இந்திரியங் கலிதமாகும்

இஷ்டமுட னதுபோக பிசைந்துபண்ணே. 24

கார்ப்பஸ்திரீகட்டு 10-மாதத்திற்கும் வருநோயும்

அதற்கு ஓளஷதமும்

அத்தியுரித்தோனிடத்தில் அமர்ந்தஉமையாளீன்ற
சத்திக்கணபதியின் தாள்போற்றி-எத்திசையுங். 25

கொர்ப்பமின்னுருக்குக் கிடீர் த்தபிணிதான் தீர
கற்பமதாங்கிரியைக்கண் டுரைப்பேன்-உற்பத்தி. 26

திங்கள்முதல்கர்ப்பஞ் சிவலலியாய்தான்வலிக்கில்
எங்கள் || மரைப்பு டிசத்திலாமிச்சு-மங்கைதன்னீர்.

* குருதி-இரத்தம். † சோதி-பலகறை.

‡ முத்தக்காசு-கோரைக்கிழங்கு.

|| மரைப்பு-தாமரைப்பூ. டி சந்து-சந்தனம்.

வார்த்தரைத்து ஆப்பரலில் வாகாடவேகொடுக்க
 சேர்த்திண்டாமாதஞ் சிதுகினால் மாற்றிக்கொள்.
 தக்கோலம்தாமரையின் தன்பூவும்நீரரைத்து
 அக்காலமேகொடுநீ * ஆன்பரலில்-எக்காலம். 29
 முணுந்திந்தள்தனில் முதுக்கிவயிற்றுளேக்கில்
 † வாணிமலர்செங்கமுநீர் வள்கிழங்கு-பேணி. 30
 பரலிலைகொடுக்க பாவைவர்க்குக்கார்ப்பம்
 நரலில்வலித்துரத்தம் நாடினால்-சூலிபர்க்கு. 31
 நெய்தல்கிழங்குநொச்சில் நீர்வார்த்தரைத்ததனை
 உய்தபசும்பரலில் உண்ணவே-ஐந்தாம் 32
 மாதம்வலிக்கில்வரும் ‡ ஆம்பலின்பூவும்
 வேதமறைவிலாமிச்சம் வேறும்-போத 33
 நீர்வார்த்தரைத்து நிட்சயம்பரலிற்கொடுக்க
 கூர்ஆறில்கார்ப்பக் குடலமுன்று-நேரே. 34
 சுற்றிக்குடல்வலித்துச் சுழன்றுமேநீர்ச்சருக்கில்
 பற்றியிதற்கும் மருந்துபகரக்கேள்-உற்ற. 35
 திப்பிலியுந்திரிகை சேர்ந்தகெய்தல்கிழங்கு
 அப்பில் அரைத்துப்பரலிலே மருந்த-ஒப்பில்லா. 36
 ஏழில்வலிக்கில் இலாமிச்சம்சுந்தனமும்
 வாழந்தக்கோலம் வகைமுன்றும்-சூழும். 37

* ஆன்பால்-பசும்பால். † வாணிமலர்-வெண்தா
 மரை, ‡ ஆம்பல்-அல்லி.

கோவினுடப்பாலில் கொடுக்கஎட்டாமாதம்
பாசைகைககால் அயரும் பசிக்கன்னந்-தேவை. 38

இல்லைதான்இன்னம் இதற்கு * மரைப்பூவும்
தொல்லைநெய்தல்கிழங்கும் தொந்தித்து-நல்ஆவின்.

பாலிலதைகொடுக்க பாவை + நவமாதம்
சூலின்வலிக்காணில் அரசந்தோலும்-கோலி. 40

மருதந்தோல்நீரில் வாகாகவேயரைத்து
கருத்தாய்ஆவின்பாலில் கண்டுகொடு-பருகப். 41

பத்தாகுமாதமதில் பாவைவயி றுளைக்கில்
எத்தாகும்சர்க்கரையி லுப்பைப்பூ-சித்தாக. 42

நீரில் அரைத்துப்பாலில் நினைவாகத்தான் அருந்த
மேருமத்தித்தோர்க்குப் பேசவேன்-கூறும். 43

வயிற்றில் பிள்ளைமத்தித்துபோனால் வீழமருந்து
அறிந்துநிலக்குமிழ்வேர் அரைத்துக்கரைத்து

விரைந்துகுடிக்கப் பிள்ளைவீழுமே-வரையில் 44

அரனார்உரைத்த தறிந்துமுனிதானுரைத்த
திறமாகும் என்றிதனைச்செப்பு. 45

உருதரிக்குமிலக்கணம்

ஆகநாள்விந்துவிட்ட ஐந்தாநாள்கடுகுபோலாம்
போகசுரைந்தாநாளில் பொருத்தியமுட்டைப்போலாம்

* மரைப்பூ - தாமரைப்பூ, 0 நவம் - ஒன்பது.

* ஏகமா எத்தில்பிண்டம் இரண்டினில் மார்புமட்டாம்
பாகமாய்முன்றூந்திங்கள் பகர்புந்திமட்டுமாமே.

இதுவுமது

மட்டுடன் நாலாந்திங்கள் வளர்ந்திடும் பாதமெங்கு
கட்டுடன் ஐந்தாமாதம் கருவுபூ ரணமாம் ஆறில்
தட்டுடன் எலும்புசீவன் தலைமயிர் நரம்புஏழாம்
எட்டுடன் அறிவாம் ஒன்பதியல் + தசம்பிறவிதானே

பாலகிரகதோஷம்.

தோஷம்-8

செங்கிரந்திதேகம் சிவப்பரம்கருங்கிரந்தி
பொங்கி + மிடறுகட்டிப் போகுமே-நங்காய்கேள்
பேய்போ லேசீறியமும் பிறந்தபகுவியின்தோஷம்
நீஇப்பறவை தோஷத்தைநேர். 1

நோய்த்திடுக்கிடுமே நின்றபுள்ளுத்தோஷம்
வாராய்கழியும் பச்சைவாறுபோல்-நோய்
¶ அளிதோஷங்கால்கின்னும் ஆகுமதுவாந்திக்
குளிதோஷம் ஆமென்றேகூறு. 2

கூறுமதுதேரைக் குணந்தேகந்தான்வற்றும்
மாறுமுட்டுத்தோஷமுலை மறக்கும்-வீறுடனே

* ஏகம்-ஒன்று. + தசம்-பத்து. + மிடறு-தொண்டை.
¶ அளிதோஷம்-கர்ப்பமழிந்ததோஷம்.

பெண்தோஷந்தான்மயக்கும் பேராகும்எட்டும்
நன்பாகுந் தோஷத்தைநாடு.

3

பட்சித்தோஷகுணம்

* உதகமாய்க்கழிவதன்றி உவரந்தியுமிகஉண்டாகி
இதமொடுதலையெடாமல் இருகண்ணின்பினைக்கட்டி
விதவிதமாகமேனி வெதும்பியேபேய்போல்சீறும்
பதமிதுமுனிவன்சொன்னப் பட்சியிந்தோஷந்தானே.

இதுவுமது

பெருகுவயிறுதான்போகும்பேதம்உடம்புகண்குழி
யும், பெருகுக்கழுத்தும்கஞ்சிறுக்கும் பேரானருள்
போல்சீறியமும், அருவிமுலையும்உண்ணுதுஅலறுந்தண்
ணீர்க்குடியாது, பருவவிடயோன்தான்அறியப் புகரும்
பட்சித்தோஷமிதே.

5

ஹை பட்சித்தோஷ நிவர்த்தி

பட்சியிந்தோஷந்தீர்ப் பனையின்வேர்க்குளிசம்ஆழ
உச்சிதமணித்தக்காளி உதந்திடும்வேரோடுள்ளி [ய்து
பிச்சியின்வேரோடெண்ணெய்ப் பிசைகதிர்புடமேசெ
உச்சியில்இட்டுப்பின்னும் உள்ளுக்குக்கொடுத்திடாயே.

பறவைதோஷகுணம்

+ குஞ்சியின்உடம்புகொந்துக் குடல்தனில்
பாலுந்தக்கா, கொஞ்சையஞ்சுழியாய்வாங்கும் கொற்
றியும்வலிப்புண்டாகும், ஈ துஞ்சிடும்போதுசற்றே
துணக்கெனவலித்துச்சீரும், பஞ்சின்மெல்லடியினு
ளே பறவையிந்தோஷந்தானே.

7

* உதகம்-சலம். † குஞ்சி-குழந்தை.

ஈ துஞ்சிடும்-தூங்கும்.

இதுவுமது

குடித்தபால்எதிரெடுக்கும் குழிந்திடுந்தலையுங்
கண்கள், அடிக்கடிதிடுக்கிட்டேங்கும் அகமதில்தா
கமாகும், எடுத்திடக்கையில் தங்கா எதிரினைப்பெடுக்
கும்பிள்ளை, கடுத்துடன்வயிறுபோகும் கருதுநீ
பறவைதோஷம். 8

ஹை பறவைதோஷம்நிவர்த்தி

பறவையின்தோஷந்தீர பயன்உரைத்திடுவேன்
இந்த, துறையைநீகேளாய் ஆலின் துளிர் தனைக்குளி
சம்ஆடித், திறமைசீரகம்சுருள்ளித் திகழ்வரப்பூலா
வேரும், உறவதாய்க்காய்ச்சியேதான் உறுபிணிக்
* குழலிக்கீயே. 9

எட்டித்தோஷகுணம்

தேயும்உடம்புமிகநாறும் செல்வன்முலைப்பா
லில்மறந்திருக்கும், தாயைக்கண்டாலொவ்வாது
சற்றேவயிறுதானொழுகும், பாயும்புலிபோல்பதறி
யமும் பாலரைக்கண்டால்பார்த்திருக்கும், பாயும்
விடையோன்தான் அறியப் பகராய்எட்டித்தோஷ
மிதே. இதுவுமது 10

வித்தாந்தேகமிகநாறும் மெல்லிமுலைப்பால்
அருவருக்கும், சற்றேவயிறுதான்கழியுஞ் சண்டா
ளம்போல்சுரங்காயும், தத்தும்தாயைக்கண்டாலே
தவனம் அதுவாய்ச் சீநியமும், மற்றுங்கண்ணப்பிசை
பிசைந்து மண்ணில்புரளும்பாலனதே. 11

* குழலி-பிள்ளை.

இதுவுமது

போமேதான் எட்சித்தோஷ குணத்தைக்கேளு

போரண உதிரத்தில் குடுகொண்டு
வாமேதான் மயக்கிவித்துத் தலையெடாமல்

வரண்டுமே கண்பீளைக் கட்டிமுடும்

காமேதான் உடல்வற்றிக் கனலேமீறுங்

கர்மாதி வினையிதுதான் சிககட்கெல்லாம்

ஆமேதான் விதவிதமாய் மேனிவற்றும்

ஆகவுநீ எட்சித்தோஷ குணந்தான்பாரே. 12

எட்சித்தோஷ நிவர்த்திகுளிசம்

தானேசக்கிரவாரமதில் தனித்த * அசுவகெங்
தித்தான், மாணேகாப்புமீந்திட்டு - ம - ந - சி - வ - ய -
வென்றுருவேற்றுப், பானே நூற்றெட்டுருவேற்றிப்
பண்பாய்வடக்கின்வெர்ட்டிடுங்கித், தேனேபட்டுநூல்
குளிசமிட்டுத் தேவிநிறுத்தி அருகில்வையே. 13

வைய்யேபூசை நேமமதாய் வாழைக்கனிகள்
அதுபடைத்து, துய்யச்செம்பில் சலமொண்டுத்
தோஷநிவர்த்தித்தான்செய்து, தையல்தேவிதனை
நினைந்து தண்ணீர் ஓதிதான் தெனித்து, வையக்குளி
சந்தனையெடுத்து மைந்தன் தனக்குக்கட்டிவிடே. 14

இதுவும் எட்சித்தோஷ நிவர்த்தி வேறு

வேலமரப் புழுக்கட்டில் கன்னிறுல்கற்றி

விளங்குமஞ்சள் அதுபூசித் தூபங்காட்டிச்

* அசுவகெங் தி - அழுக்கரா.

சாலவுமே முக்குளநீர் மந்திரித்துத்
 தலைமீதே சொரிகநீள் ஆலம்வீழதைப்
 பாலனுக்குக் குளிசங்கட் டிக்கோழிப்
 பலிகொடுத்துத் தலைச்சுற்றி அப்பால்போடு
 மேலுக்கு நிலவிளா ஆதல்வில்வ
 இலையாதல் போட்டுக்குளிப் பாட்டநன்றே. 15
 எட்டுவகைப்புள்ளின் பெயர்

வீங்குப்புள் தூங்குப்புள்ளும் விளக்கொளிக்க
 ணன்வெங்கண்ணன், திங்குசொல்கருடக்கண்ணன்
 கெங்கணன்வரப்புள்தோஷம், பாங்குடன் தொடுப்
 பேய்க்கண்ணன் பட்டதோர் எட்டுப்புள்ளும், சுங்
 குள்ளக்குணங்கள் கண்டால் இன்னமும் இசைகின்
 றோமே. 16

வீங்குப்புள்ளின் தோஷகுணம்
 உச்சியுக்குழிந்துநாவு உலர்ந்திடும்வாந்திப்பண்
 ணும், பச்செனமலமுந்தா னும்பாலதுபோல ஆகும்,
 பிச்சுடன் எடுக்கும்பாலும் பின்கையால் முகந்துடை
 க்கும், நிட்செயம்வீங்குப்புள்ளின் நிகழ்குணமென்
 றுசொல்லே. 17

வீங்குப்புள் தோஷத்துக்குக் குவிகை
 வேறு

மதுரமுத்தம் அதிவிடையாம் மாணேகடுக்காய்
 மாவசம்பு. உதிருந்தேவதாரமஞ்சள் உடனேவகை
 க்கு ஓரளவாய், அதிருங்குறிஞ்சிப்பொடுதலைச்சாறத

இலகைத்துடைண்டைசெய்து, சதீரமுலைப்பாஸ்தன்
 னிலிட தணியாதோஷந்தணிந்திடுமே. 18

தூங்குப்புள்ளின் தோஷகுணம்

வாங்குந்தாகம்நீர்குடிக்கும் வயிறுங்கழியும்
 வாந்தியுமாம், பாங்காயத்திரும்பிழுகம் பயமாய்
 அழுதுவீரென்னும், தூங்கித் துஞ்சிப்பாயில்மிசைச்
 சோர்ந்தேயலறியெழுந்திருக்கும், தூங்குப்புள்ளின்
 தோஷமெனச் சொன்னார் அரனார்தோகைக்கே. 19

இதுவுமது

அரண்டெழுந்திருக்குஞ்சோரும் அருந்தியஎல்
 லாம்சுக்கும், இருண்டிடும்கண்கள்தானும் இமை
 யின்மேல்சொருகிக்கொள்ளும், முரண்டெழும்வீரி
 ட்டேதான் சூர்க்கமாய்ப்பல்கடிக்கும், சுருண்டுத்
 தான்கீழேநோக்கும் தூங்குப்புள்ள்தோஷந்தானே.

விளக்கொளிக் கண்புள்ளின் தோஷகுணம்

குடித்தபால் எடுக்கும்மெய்யும் கூர்மையாய்க்
 காயும்ஓயும், அடிக்கடிக்காயும்அன்றி அறியதாய்ச்
 சிந்தைநோக்கும், பிடித்துநல்முலைண்ணுதுப் பெ
 ருநீடாய்க்கொண்டுச்சேரும், விடுத்திடும்எழுந்த
 நோய்தான் விளக்கொளிக்கண்ணன் தானே. 21

விளக்கொளிக்கண்புள் தோஷநிவர்த்தி

சின்னிவசம்புள்ளிச் சிறுவிளாதான்காலும்
 நன்னுகவேழுடிந்து நற்சீலைத்-தன்னாலே

* துஞ்சி-சோம்பி.

மார்பில்படக்கட்ட வாராதுதோஷமெல்லாம்
காரிழையாய்ச் சொன்னதிதைக்காண்.

22

வெங்கண்புள்ளின் தோஷகுணம்

வெளுக்கெனக்கூழிபும் பால்போல் வினரிமெய்த்துக்
ண்டுக்காபும், நுளுக்கென இனாச்சல் உண்டாம் குடித்
தவ்வண்ணம்பேதிக்கும், அளித்திடும்வயிற்றின்உள்ளே
ஆனதோர்வலியும் ஆகும், வெளிப்படை ஆமேஎன்றித்
வெங்கண்ணன்குணமும்ஆமே.

23

வெங்கண்புள் தோஷநிவர்த்தி

* கண்ணிஅன்னம்தன்னுடனே கடுக்காய்பொடிக்கூட்டி
உன்னிதமாய்த்தான்பிசைய ஊறுநீர்-யின்னேகேள்
திப்புவித்துச் சூட்டருந்த சேர்த்தெறுவோர்க்கு
ஒப்பில்லாதோஷமெல்லாம் ஓடும்.

24

கருடக்கண்புள்ளின் தோஷகுணம்

புதுப்புணல்வடித்துக்கொண்டு புகழ்முலைப்பாலெடுக்
கும், எதுப்படக் கண்ணுந்தாமும் இருபக்கம் பிளைக்கட்
டும், முதிர்ப்பிள்ளைப்படும்பாடாக முக்தியே பற்றிநிற்
கும், விதத்தினைக்கருடக்கண்ணன் மிகுத்திடுந்தோஷத்
தானே.

25

கருடக்கண்புள் தோஷநிவர்த்தி

தனியுங்கோரோசனையுடனே சாற்றும்தூரம்திப்பிவி
யும், கனிவாய்ப் பெண்முலைப்பால் தன்னில்கலந்தே

* கண்ணியன்னம்-கற்றாழஞ்சோறு.

அரைத்து ஒருசங்கு, பிணியாங்குழலிக்கிடும்போது பேரூம் அநேகதோஷமெலாம், பிணியுந்தணியுமென்றே தான் பேதைக்கரனார்மொழிந்தனரே. 26

செங்கண்புள் தோஷகுணம்

சிவந்து கண்ணீர்ச்சொரிந்து சிரங்குளிர்த்திருக்கும் வெம்பி, தவழ்ந்துபோய்சிலத்திலவீழ்ந்து தடக்கையால் முகந்துடைக்கும், விவந்தியாய் அழுதுபாலன் வெப்பு நீராய்பேதிக்கும், சிவந்ததோர் குணங்கள் கண்டால் செங்கண்புள் தோஷமாமே. 27

செங்கண்புள் தோஷத்துக்கு எண்ணெய்

மொழிமதூரம் சீரகமும் முத்தம் ஏலம்பத்திரிக்காய் பொழியும் கிராம்புசண்பகமும் பொன்னேலவங்கப்பட்டையுடன், கிளிசேர் மொழியாய்விருகன் இடைகேளு முசுக்கையிலே நன்றாய்த், தெளியுங்காணி சிறுகிரைச் சீந்தில்வேரும் பலமொன்றே. 28

இதுவுமது

பலமேசொல்லும் ஈருள்ளிப் படி கால்சாறுக்காரியின் வேர், வளமாய்எண்ணிறண்டுபடி வாசாய் இவைகள் கலந்தடிப்பில், நலமாய்எரித்துக்குழலிகட்டு நன்றாய்ச் சுக்குபுகட்டிடவே, வலுமையான பிணிதோஷம் வாரா தென்று வகுத்தனரே. 29

வரட்புள்ளின் தோஷகுணம்

உடலதுவரண்டுமெத்த உறங்கிடும்மேனிவற்றும் கடல்இரைந்தால்போல்சத்தங் கருகுறு என்றேமீறி

திடமுடன்நாவரண்டு திக்செங்கும்பார்த்திருக்கும்
விடமதுபோலக்கையும் விரண்டிமும்வரப்புள்தானே. 30

இதுவுமது

வேப்பம்பூப்போல்வயிற்றெழுதும்விடாதவெப்புத்தலை
வலியும், பூப்புணல் * மாந்திப்புறங்கையால் பொருந்த
மூக்கையே துடைக்கும், கோப்பாய் நாவுவரண்டுசெலக்
குடிக்கக்கண்டுப் பாதவிக்கும், சேப்பங்கயத்தின்முக
மாதே செப்பாயவரப்புள்தோஷமிதே. 31

அந்திப்புள் தோஷகுணம்

பாலகன்மேனிவாடி பசைந்துகண்விழித்துப்பின்னும்
சீலநைகால்குளிர்ந்து தீறும்பால்வதிரெடுக்கும்
மேலெல்லாநம்புத்தோன்றிமேனியும்வெளுத்துக்காயு
ம், ஆலமேயுண்டசன்னாய் அத்திப்புள்தோஷந்தானே.

நீர்ப்புள் தோஷகுணம்

நெஞ்சவரண்டுகண்குழிந்துகீழிம்பெருமூச்சுண்டாகி,
பஞ்சுப்போலே கண்வெளுத்துப் பாலுங் குடியாதே
யலறி, தஞ்சாதிரவுபகலுந்தான் சுருங்கப்பண்ணி மிக
வேர்க்கும், செஞ்சொற் கிள்ளைமொழிமாதே செய்ய
நீர்ப்புள் தோஷமிதே. 33

நீர்ப்புள் தோஷநிவர்த்தி

பச்சோத்திதன்னை ஸ்ரீங்காரஞ்சொல்லிப்
பாக்குடனை பிடித்துவத்து மஞ்சள் நுல்கற்றி

* மாந்தி-குடித்து.

அச்சமறபுறமடைநீர் எழுதாஞ்சொரிங்
 தழகாண செஞ்சேவல் பலிகொடுத்து
 நிச்சயமாய் இயந்திரம் கட்டத்தீரும்
 நிகரான மருந்துதனை நிகழ்த்துங்காலை
 வெச்செனலிட் ணுக்காரந்தை * சீரங்குட்டி
 வேறேகீர்க் கொடுத்திடவே வியாதிபோமே. 34

புள்ளின் தோஷகுணம்

உச்சிக்கண்ணுந் தான்குழிபும் உண்ணும்பாலுந்தம்
 காது, பச்சைகிறம்போல்வயிறுலிமீம் பறவைக்குரல்
 போல்சீறியமும், 0 எச்சம் இளைக்குந்தண்ணீரை எடுத்த
 துக்குடிக்கும்மெய்மறக்கும், கச்சையணிந்தமுலைமாதே
 காணும்புள்ளின் தோஷமிதே. 35

புள்ளின்தோஷ நிவர்த்தி

புள்ளின்தோஷம்ஜீரசிறு புள்ளடிவேர்க் குளச்சஞ்செ
 ய்து, மெள்ளஒரிதழ்தாமரைபும்வெந்தயமுடனேல்டத்
 தேரும், என்னத்தோரளவாய்மிளகும் இதமாயதனைக்
 குடிநீராம், உள்ளத்தோர்மனதாசியநீர் உண்டிட என்
 றென ஒதுமிதே. 36

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவடிகளே சரணம்

வைத்திய சில்லரைக்கோர்வை

முற்றிற்று

* சீரம்-சீரகம். 0 எச்சம்-பில்லை.

அட்டவணை

விஷயம்	பாட்டு	பக்கம்
அண்டக்கல்முப்பு	16	64
அதிசயகுத்திரம்	27	70
அடுக்குநிலைபொதம்	10	308
„ அவிழ்தசாரம்	60	548
„ இரசகுளிகை	14	630
ஊத்துமுறை	24	91
கருணைவாகடம்	7	6
கருக்கிடைகுஸ்திரம்	60	441
கண்மருத்திரமும் சரக்குசத்தியும்	150	636
கற்பக்கோள்	47	702
காவியச்சருக்கம்	1	43
„ காரணகுத்திரம்	48	386
காவியம் ஆயிரத்தாக்கு குத்திரம்	16	559
குளிர்ச்சி எண்ணை	5	19
குருநூல் முப்பு	50	150
கேசரி குருநூல்	50	131
சஞ்சீவி எண்ணெய்	5	15
„ சாபநிவர்த்தி	8	698
சிவகுளிகை	3	32
சித்தாதி எண்ணெய்	8	9
சுத்தஞானம்	9	300
„ குத்திரம்	5	667
„ ஷை	5	618

,, ஷை	9	372
,, ஷை	12	606
,, ஷை	14	610
,, ஷை	30	624
,, ஷை	50	408
,, சூஷாதரிசனம்	6	616
செந்தூரம் முந்தூற்றுக்கு சூத்திரம்	36	116
சோதிமணி சூத்திரம்	8	256
ஞானக்கிஷம்	5	114
ஞானம்	8	111
,, ஷை	9	187
,, ஷை	10	620
,, ஷை	13	308
,, ஷை	14	251
,, ஷை	16	380
,, ஷை	30	100
தண்டகபக்ஷணி ஞானம்	90	259
,, தண்டகம்	100	565
திருமந்திரம்	8	129
திஸை	5	26
தைவச்சுருக்கம்	5	13
பச்சைவெட்டு சூத்திரம்	16	56
,, பரிபூரணசூத்திரம்	16	499
பாலவாகடம்	20	83
பாலக்கிரகதோஷம்	8	715
பூரணச்சந்திரோதயவாலை	200	332
மதிவெண்பா	100	312
மும்புசூத்திரம்	10	28

மூப்புதீகைகருத்திரம்	16	40
மூப்புக்கு கெந்திதைதலம்	46	285
மூப்பு	30	43
,, மெய்ச்சுருக்கம்	50	421
,, மெஞ்ஞானம்	100	462
மேகத்தெண்ணெய்	5	17
,, ஷை	14	21
,, வழலைச்சுருக்கம்	7	378
வகாரகூத்திரம்	10	282
,, ஷை	10	79
வழலைகூத்திரம்	12	277
வகாரமதி வெண்பா	100	168
வயித்தியம் முன்	80	190
,, ஷை பின்	80	220
,, வாதச்சுருக்கம்	6	375
வாந்திபேதிவைத்தியம்	10	292
வாதகூத்திரம்	12	36
வியாதிகளின் குறிப்பு	11	296
வியாதிகளின் வரலாறு	5	1
வீஷ்ணு சக்கரம்	2	2
,, வைத்தியசாரம்	36	512
,, வைத்திய பூரணகூத்திரம்	8	556
வைகுரிநூல்	80	669
நாடி நிதானம்	32	505
,, நோயின்சாரம்	66	527
,, நேத்திரமாத்திரை	2	505

அட்டவணை முற்றிற்று.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்

இதனால் சகலமான அச்சக்கூடத்தலைவர்களுக்கும் மற்ற யாவருக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில்:— ம-ந-ந-ஸ்ரீ, ஆதிபுரி - இரத்தினவேல் முதலியார் அவர்களால் அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஞானம், யோகம், வகாரம், நாடி, வைத்தியம், பஞ்சாஷ்டர சக்கரங்கள் இவைகள் அடங்கிய வைத்திய சில்லரைக்கோர்வை என்னும் இப்புத்தகத்தை அச்சிட்டு நன்பேரில் ரிஜிஸ்டர் காபிரைட் செய்து அனுபவித்துவந்தனர். பிறகு ம-ந-ந-ஸ்ரீ, மயிலை-திருவேங்கடமுதலியார் அவர்கள் அனுபவித்துவந்ததை, நான் இந்நூலின் காபிரைட்டை சர்வ சாதாரணத்துடன் ஷெ. ம. திருவேங்கடமுதலியாரிடம் கிரயத்திற்குப்பெற்று அச்சிட்டு என்பேரால் காபிரைட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்நூலை என்னுடைய உத்தரவின்றி யாரும் அச்சிடக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படிக்கு

அ. முத்துவடிவேல் முதலியார்

௧௯-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி, சென்னை.